FOLKETINGET

Folketingstidende
Tillæg A

Lovforslag nr. **L 61** Folketinget 2026-27

Fremsat den 8. oktober 2026 af beskæftigelsesministeren (Ane Halsboe-Jørgensen)

Forslag

til

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Afsnit I

Formål, ansvar for indsatsen og målgrupper

Kapitel 1

Formål

§ 1. Formålet med denne lov er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at

1) bistå personer med hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende samt at fastholde personer i beskæftigelse,
2) målrette beskæftigelsesindsatsen mod job og tage udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov for kvalificeret arbejdskraft,
3) tage udgangspunkt i personens ønsker og forudsætninger, herunder om personen har behov for uddannelse og opkvalificering,
4) understøtte, at beskæftigelsesindsatsen er sammenhængende med eventuelle relevante sociale og sundhedsmæssige indsatser, og
5) bistå arbejdsgivere i forbindelse med rekruttering, fastholdelse af arbejdskraft og etablering af en virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats.

Kapitel 2

Ansvarsfordeling

Kommunalbestyrelsens ansvar

§ 2. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for og varetager beskæftigelsesindsatsen over for borgere og arbejdsgivere, bortset fra de opgaver som arbejdsløshedskassen har ansvaret for.

Stk. 2. Kommunen kan samarbejde med andre kommuner om en tværkommunal beskæftigelsesindsats over for borgere.

Stk. 3. Beskæftigelsesindsatsen over for arbejdsgivere, herunder virksomhedsservicen, skal koordineres på tværs af kommunegrænser og på tværs af arbejdsløshedskasser og aktører, for at arbejdsgivere kan få bistand til at rekruttere ledige til ordinær eller støttet beskæftigelse.

§ 3. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for og varetager opgaver i medfør af artikel 64, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger og artikel 55, stk. 2-6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de nærmere regler til gennemførelse af forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan efter aftale helt eller delvis overlade opgaver efter stk. 1 til en anden kommunalbestyrelse, som i et International Citizen Service varetager opgaver efter stk. 1.

Andre aktører

§ 4. Kommunen kan overlade til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter denne lov. Ansvaret for indsatsen påhviler fortsat kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. De opgaver og kompetencer til at træffe afgørelse, som andre aktører har fået overladt, forpligter personen på samme måde, som hvis kommunen havde udført opgaven eller truffet afgørelsen.

Arbejdsløshedskassen

§ 5. Arbejdsløshedskassen har ansvaret for og varetager de opgaver, som fremgår af denne lov eller regler udstedt med hjemmel i denne lov og kan bistå arbejdsgivere med at rekruttere ledige til ordinær beskæftigelse og samarbejde indbyrdes herom.

Bemyndigelsesbestemmelse om andre aktører

§ 6. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan opgaverne efter denne lov, kan varetages af andre aktører og om andre aktørers pligt til at give kommunen de nødvendige oplysninger om personer, som er omfattet af denne lov.

DX000131

Beskæftigelses- og Ligestillingsmin.,
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, j.nr. 2026-847

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om krav til andre aktørers sagsbehandling.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for godkendelse af andre aktørers optagelse i EURES-netværket efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et europæisk arbejdsformidlingsnet (EURES).

Stk. 4. Afgørelser om godkendelse af andre aktører truffet efter de regler, der er udstedt med hjemmel i stk. 3, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 3

Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke

§ 7. Personer under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation.

Stk. 2. Uanset stk. 1 må personer under 18 år anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Kapitel 4

Målgrupper, visitation og tidsperioder

Målgrupper

§ 8. Følgende målgrupper er omfattet af denne lov:

1) Dagpengemodtagere.
2) Jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.
3) Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.
4) Sygedagpengemodtagere.
5) Ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

§ 9. Denne lov omfatter også følgende:

1) Personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.
2) Personer og arbejdsgivere, som kan få bistand eller indsatser efter denne lov.

Visitation

§ 10. Kommunen skal visitere kontanthjælpsmodtagere som jobparate eller aktivitetsparate, jf. § 8, nr. 2 eller 3. Visitationen skal ske ved personens første henvendelse om hjælp.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om visitationen.

Opgørelse af tidsperioder

§ 11. Perioder i §§ 28-30 om kontaktforløbet, § 37 om afklaring, § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, og § 90, stk. 1, om ret og pligt til tilbud opgøres for personer omfattet af:

1) § 8, nr. 1, som sammenlagt ledighed fra indplacering i en dagpengeperiode. Der påbegyndes dog nye perioder, hvis personen ikke har været ledig i de seneste 5 år.
2) § 8, nr. 2 og 3, som en sammenhængende periode med kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge fra første henvendelse om hjælp, overgang til ledighedsydelse eller sygedagpenge.

Bemyndigelsesbestemmelse om opgørelse af tidsperioder og forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v.

§ 12. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om opgørelse af perioder efter § 11 og regler om opgørelse af forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. efter kapitel 14, 16 og 21.

Afsnit II

Bistand til jobsøgende og arbejdsgivere og tilmelding som jobsøgende

Kapitel 5

Bistand til jobsøgende og arbejdsgivere

Bistand til jobsøgende

§ 13. Kommunen skal bistå jobsøgende med at komme i job.

Stk. 2. Kommunen kan henvise ledige til et konkret job efter aftale med en arbejdsgiver. Kommunen kan pålægge ledige at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med kommunen, at der sker henvisning af jobsøgende.

Stk. 3. Arbejdsløshedskassen kan bistå egne medlemmer med at komme i job. Arbejdsløshedskassen skal bistå egne ledige medlemmer med at komme i job.

Stk. 4. Arbejdsløshedskassen kan henvise egne ledige medlemmer til et konkret job efter aftale med en arbejdsgiver og kan pålægge egne ledige medlemmer at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med arbejdsløshedskassen, at der sker henvisning af jobsøgende.

Bistand til arbejdsgivere

§ 14. Kommunen skal bistå arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige.

Stk. 2. Arbejdsløshedskassen kan bistå arbejdsgivere med rekruttering.

Stk. 3. Arbejdsløshedskassen kan i forbindelse med konkrete rekrutteringer til arbejdsgivere efter aftale med andre arbejdsløshedskasser, formidle relevante ledige medlemmer fra disse arbejdsløshedskasser. Den arbejdsløshedskasse, som varetager formidlingen, har i disse tilfælde adgang til relevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag om de pågældende medlemmer efter kapitel 30.

§ 15. Kommunen kan blandt andet tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om følgende:

1) Arbejdskraft- og uddannelsesforhold.
2) At offentliggøre job på Jobnet for arbejdsgivere.
3) Mulighederne for etablering af f.eks. virksomhedspraktik efter kapitel 13, ansættelse med løntilskud efter kapitel 14, opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 16 og voksenlærlingetilskud efter kapitel 21.

Stk. 2. Kommunen kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice til arbejdsgivere, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde job.

§ 16. Kommunalbestyrelsen og en arbejdsgiver kan indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 13.

Stk. 2. Arbejdsgiveren kan, inden for rammerne af aftalen, iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 16 og tilknytte en mentor efter kapitel 23.

Stk. 3. Arbejdsgiveren kan få tilskud til administration og øvrige afholdte udgifter efter stk. 2, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen. Arbejdsgiveren skal dokumentere de afholdte udgifter.

§ 17. Har en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

Bistand til særlige aktiviteter

§ 18. Kommunen kan iværksætte særlige aktiviteter, der medvirker til, at jobsøgende finder job, og at arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft. Kommunen kan tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til at gennemføre særlige aktiviteter.

Bemyndigelsesbestemmelse om bistand til jobsøgende og arbejdsgivere

§ 19. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om henvisning til et konkret job, pålagt jobsøgning, støtte til særlige aktiviteter og støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives fra en arbejdsløshedskasse til en anden arbejdsløshedskasse i forbindelse med konkrete rekrutteringer efter § 14, stk. 3.

Kapitel 6

Tilmelding af jobsøgende i kommunen, joblog, registrering af job m.v.

§ 20. En person kan registrere sig som jobsøgende hos kommunen.

Stk. 2. Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge fra den 1. ledighedsdag, skal tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen på denne dag.

Stk. 3. Personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som kommunen vurderer er jobparate, skal ved første henvendelse til kommunen om hjælp tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen.

Stk. 4. Ledighedsydelsesmodtagere skal tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen ved overgang til ledighedsydelse.

§ 21. Personer omfattet af § 8, nr. 1 og 2, skal være aktivt jobsøgende efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 2. Personerne skal løbende dokumentere jobsøgningsaktiviteter i en joblog, og disse oplysninger skal fremgå på Jobnet.

§ 22. Personer omfattet af § 8, nr. 1 og 2, skal registrere, hvad de søger job som hurtigst muligt og senest 2 uger efter tilmelding som jobsøgende eller overgang til ledighedsydelse.

Stk. 2. Personer omfattet af § 8, nr. 3, personer omfattet af § 8, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, personer omfattet af § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister, og personer omfattet af § 136, der modtager en indsats, skal registrere, hvad de søger job som snarest muligt.

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 1 og 2 skal fremgå på Jobnet.

Bemyndigelsesbestemmelse om registrering, tilmelding og afmelding og om jobsøgning og joblog

§ 23. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om registrering, tilmelding og afmelding som jobsøgende, jobsøgning og joblog.

Afsnit III

Cv-oplysninger, kontaktforløb, afklaring, planer m.v. og jobrettet uddannelse

Kapitel 7

Registrering af cv-oplysninger

§ 24. Personer omfattet af § 8, nr. 1-3, personer omfattet af § 8, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, personer omfattet af § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister, og personer omfattet af § 136, som får en indsats efter denne lov, skal registrere cv-oplysninger.

Stk. 2. Cv-oplysningerne skal fremgå på Jobnet og indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold.

Tidspunkt for registrering af cv-oplysninger

§ 25. Personer omfattet af § 8, nr. 1 og 2, skal registrere cv-oplysninger og gøre oplysningerne tilgængelige for arbejdsgivere hurtigst muligt og senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende eller overgang til ledighedsydelse.

Stk. 2. Personer omfattet af § 8, nr. 3, personer omfattet af § 8, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, personer omfattet af § 8, nr. 5, og personer omfattet af § 136, skal registrere cv-oplysningerne snarest muligt. Cv-oplysningerne gøres herefter tilgængelige for arbejdsgivere, medmindre kommunen vurderer, at det ikke er hensigtsmæssigt.

Stk. 3. Personer omfattet af stk. 1 og 2 skal løbende opdatere cv-oplysningerne. Kommunen skal løbende påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende. For personer omfattet af § 8, nr. 1, skal arbejdsløshedskassen løbende i de første 3 måneders ledighed dog påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Bemyndigelsesbestemmelse om cv-oplysninger

§ 26. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om cv-oplysninger.

Kapitel 8

Kontaktforløb m.v.

§ 27. Kommunen skal tilrettelægge et individuelt og fleksibelt kontaktforløb i form af jobsamtaler med personer omfattet af § 8, nr. 1-3 og 5, under hensyn til personens ønsker og forudsætninger, jf. dog stk. 2. Kontaktforløbet aftales mellem personen og kommunen.

Stk. 2. I de første 3 måneder skal arbejdsløshedskassen tilrettelægge kontaktforløbet med personer omfattet af § 8, nr. 1.

Stk. 3. Kommunen og arbejdsløshedskassen skal løbende under jobsamtalerne bistå personen med blandt andet hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende samt fastholde personen i beskæftigelse.

§ 28. Arbejdsløshedskassen skal senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende holde den første jobsamtale med personer omfattet af § 8, nr. 1.

Stk. 2. Kommunen skal senest 2 uger efter personens første henvendelse til kommunen om hjælp eller overgang til ledighedsydelse holde den første jobsamtale med personer omfattet af § 8, nr. 2 og 3.

§ 29. I de første 3 måneder skal arbejdsløshedskassen holde mindst to jobsamtaler med personer omfattet af § 8, nr. 1.

Stk. 2. I de første 6 måneder skal kommunen holde

1) mindst to jobsamtaler efter de første 3 måneder med personer omfattet af § 8, nr. 1, og
2) mindst fire jobsamtaler med personer omfattet af § 8, nr. 2.

Stk. 3. Uanset stk. 1 og 2 kan arbejdsløshedskassen og kommunen undtage op til 25 pct. af personerne fra jobsamtalerne, når arbejdsløshedskassen og kommunen vurderer, at personerne selv kan komme i job. Den første jobsamtale efter § 28 skal dog holdes med alle personerne.

Stk. 4. Personer omfattet af § 8, nr. 1, vælger, om arbejdsløshedskassen skal deltage i den første jobsamtale med kommunen.

§ 30. Kommunen skal udover jobsamtalerne efter § 29 holde en jobsamtale med personer omfattet af § 8, nr. 1, senest når personen har været ledig i 16 måneder. Kommunen skal ved jobsamtalen tilrettelægge en intensiveret indsats for personen. Personen vælger, om arbejdsløshedskassen skal deltage i jobsamtalen.

Ret til jobsamtaler

§ 31. Personer omfattet af § 8, nr. 1, har ret til jobsamtaler med arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder. Herefter har personen ret til jobsamtaler med kommunen.

Stk. 2. Personer omfattet af § 8, nr. 2, 3 og 5, har ret til jobsamtaler med kommunen.

Jobsamtalernes form

§ 32. Første jobsamtale med arbejdsløshedskassen og kommunen skal holdes ved personligt fremmøde, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Herefter vælger personen, om øvrige jobsamtaler skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde, jf. dog stk. 3. Arbejdsløshedskassen og kommunen kan dog beslutte, at en jobsamtale skal holdes ved personligt fremmøde.

Stk. 3. Kontaktforløbet for en sygemeldt kan foregå uden kontakt til personen, hvis der er tale om alvorlig sygdom (standby-ordning). Ved vurderingen af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

Stk. 4. Arbejdsløshedskassen kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i de jobsamtaler, hvor personen har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, efter § 29, stk. 4, og § 30, medmindre personen anmoder om, at arbejdsløshedskassen deltager ved personligt fremmøde sammen med personen.

Selvbooking

§ 33. Personer omfattet af § 8, nr. 1-3, har ret og pligt til selv at booke jobsamtaler digitalt.

Stk. 2. Arbejdsløshedskassen og kommunen vælger, om personen selv skal booke den første jobsamtale efter § 28 digitalt, eller om arbejdsløshedskassen og kommunen vil indkalde til jobsamtalen.

Stk. 3. Ved jobsamtaler, hvor personer omfattet af § 8, nr. 1, har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, vælger kommunen, om personen selv skal booke jobsamtaler digitalt, eller om kommunen vil indkalde til jobsamtalerne.

Stk. 4. Arbejdsløshedskassen og kommunen kan indkalde til en jobsamtale, hvor der er behov for en jobsamtale med kort varsel.

§ 34. Arbejdsløshedskassen og kommunen kan efter en konkret vurdering fratage en person retten til selvbooking, hvis arbejdsløshedskassen og kommunen vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt.

Samtale og vurdering af uddannelsesmuligheder i forbindelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring

§ 35. For personer, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet er omfattet af målgruppen i § 18 a i lov om arbejdsskadesikring, skal kommunen tilbyde en samtale om uddannelsesmuligheder m.v. Personen vælger, om samtalen skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde.

Stk. 2. Ved samtalen skal personen og kommunen drøfte personens ønsker til og mulighed for at gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft. Kommunen skal endvidere vejlede personen om muligheder for tilbud m.v. efter denne lov.

Stk. 3. Samtalen kan træde i stedet for en jobsamtale efter dette kapitel eller en opfølgningssamtale efter kapitel 6 i lov om sygedagpenge.

Stk. 4. På baggrund af samtalen giver kommunen oplysninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om personens ønske til uddannelse og en vurdering af, om

1) uddannelsen er en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for et område med behov for arbejdskraft, og
2) personen forventes at kunne gennemføre uddannelsen og varetage et ordinært job på almindelige vilkår efter uddannelsen.

Bemyndigelsesbestemmelse om kontaktforløbet

§ 36. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om kontaktforløbet.

Kapitel 9

Afklaring, sundhedsfaglig rådgivning og vurdering m.v.

Afklaring

§ 37. For personer omfattet af § 8, nr. 3, skal kommunen foretage en afklaring, senest når personen har været ledig i 1 år. Herefter skal kommunen foretage en afklaring, senest hver gang personen på ny har været ledig i 1 år.

Stk. 2. Afklaringen skal bestå i kommunens vurdering af, om personen er på den rette ydelse, og hvilken indsats der kan iværksættes for personen.

Stk. 3. For personer, der ved udløbet af fristen i stk. 1 er fritaget for pligten til at deltage i kontaktforløb og tilbud efter denne lov eller fritaget for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af disse love, skal kommunen foretage afklaringen senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. For personer, der ved udløbet af fristen i stk. 1 er fritaget for rådighedsforpligtelsen efter § 13 j i lov om aktiv socialpolitik, skal kommunen foretage afklaringen under perioden for fritagelsen.

Beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde

§ 38. Vurderer kommunen, at en person er i målgruppen for enten fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20, eller førtidspension efter lov om social pension, udarbejder kommunen en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde i samarbejde med personen.

Stk. 2. Beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde skal indeholde oplysninger om:

1) Personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, samt dokumentation for den forudgående indsats.
2) Den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at arbejde, som foretages på baggrund af en konsultation, medmindre kommunen vurderer, at sagen er tilstrækkeligt helbredsmæssigt oplyst.

Samarbejde mellem kommunen og regionen om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering

§ 39. Kommunen og den region, hvor kommunen er beliggende, skal indgå en samarbejdsaftale om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering, som varetages af en klinisk funktion i regionen. I aftalen fastlægges de lokale rammer for, hvordan den kliniske funktion skal yde rådgivning og afgive vurdering til afklaring af sager på beskæftigelsesområdet.

Stk. 2. Kommunen betaler for de ydelser, der rekvireres fra den kliniske funktion i regionen.

Stk. 3. Er en kommune ikke tilfreds med regionens ydelser, kan kommunen vælge at opsige samarbejdsaftalen og indgå en ny samarbejdsaftale om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering med en anden region.

§ 40. I sager om fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende kan kommunen alene benytte sundhedsfaglig rådgivning og vurdering samt rekvirere lægeattester og speciallægeattester fra den praktiserende læge og den kliniske funktion.

§ 41. Kommunen skal anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra den kliniske funktion, inden kommunen træffer afgørelse om visitation til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20, eller tilkendelse af førtidspension efter lov om social pension. Dette gælder dog ikke for sager omfattet af § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om social pension.

Stk. 2. Den sundhedsfaglige rådgivning efter stk. 1 skal ydes efter inddragelse af personen.

Bemyndigelsesbestemmelser om beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde og om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering

§ 42. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indholdet af og muligheden for at fravige kravene til beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde efter § 38, stk. 2.

§ 43. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med sundhedsministeren nærmere regler om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering og om muligheden for at fravige reglerne efter § 40 om kommunernes rekvirering af lægeattester.

Kapitel 10

Planer

§ 44. Personer omfattet af § 8 og § 9, nr. 1, skal have en plan for den beskæftigelsesrettede indsats. Det gælder dog ikke for personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i job.

§ 45. Planen indeholder en beskrivelse af den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få eller fastholde personen i varigt job.

Stk. 2. Planen skal indeholde oplysninger om følgende:

1) Aftaler om og krav til jobsøgning.
2) Tilbud efter kapitel 13-16.
3) Jobrettet uddannelse efter kapitel 11.
4) Øvrige aftalte indsatser m.v.

Stk. 3. Planen skal løbende opdateres.

Stk. 4. Personer omfattet af § 8 og § 9, nr. 1, der har en kontrakt efter integrationslovens kapitel 4, kan tilgå kontrakten i planen, hvis kommunen har valgt at anvende planen, når der skal udarbejdes og følges op på en kontrakt.

§ 46. For personer omfattet af § 8 og § 9, nr. 1, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for planen efter § 45.

Stk. 2. Den helhedsorienterede plan skal indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser fra andre forvaltninger og myndigheder.

Bemyndigelsesbestemmelse om planer m.v.

§ 47. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold og udformning af planen og om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvorledes kommunen skal forholde sig til en tidligere handlekommunes planlagte indsats for en tilflyttet person.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats efter denne lov fastlægges i kontrakten efter integrationslovens kapitel 4.

Kapitel 11

Jobrettet uddannelse

Jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere

§ 48. Personer omfattet af § 8, nr. 1, og personer omfattet af § 8, nr. 2, som er ledighedsydelsesmodtagere, kan i op til 6 uger deltage i jobrettet uddannelse i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Kurserne inden for de mulige erhvervsgrupper fremgår af en positivliste, jf. § 49. Retten gælder for følgende, jf. dog stk. 5:

1) Personer, der ikke har en uddannelse, der overstiger en erhvervsuddannelse.
2) Personer med en erhvervsakademiuddannelse eller anden uddannelse, som kan sidestilles med en erhvervsakademiuddannelse, og som samtidig har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, som kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Stk. 2. Jobrettet uddannelse kan tidligst påbegyndes efter 5 ugers ledighed og skal være afsluttet inden for følgende periode:

1) De første 6 måneder, når personen er omfattet af § 8, nr. 1, og er under 25 år.
2) De første 9 måneder, når personen er omfattet af § 8, nr. 1, og er fyldt 25 år.
3) De første 9 måneder, når personen er omfattet af § 8, nr. 2.

Stk. 3. Personer, der har påbegyndt et kursus eller et uddannelsesforløb i en opsigelsesperiode, kan fortsætte med kurset eller uddannelsesforløbet som jobrettet uddannelse i op til 6 uger fra 1. ledighedsdag. Det er en forudsætning, at kurset eller uddannelsesforløbet kan tages som jobrettet uddannelse.

Stk. 4. For personer omfattet af § 8, nr. 1, træffer arbejdsløshedskassen afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at få jobrettet uddannelse er opfyldt. For personer omfattet af § 8, nr. 2, træffer kommunen afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at få jobrettet uddannelse er opfyldt.

Stk. 5. Personer, der anses for beskæftigede efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte, har ikke ret til jobrettet uddannelse efter dette kapitel.

Stk. 6. Kursusprisen for videregående kurser på positivlisten, jf. § 49, må ikke overstige et prisloft på 196.605,83 kr. eksklusive moms pr. årselev (2026-niveau) svarende til 4.915,15 kr. pr. fuldtidsuge (2026-niveau).

§ 49. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet udarbejder en landsdækkende positivliste over kurser, hvor der er behov for arbejdskraft.

§ 50. Personer, der deltager i jobrettet uddannelse, er fritaget fra rådighed.

Bemyndigelsesbestemmelse om jobrettet uddannelse

§ 51. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om jobrettet uddannelse.

Afsnit IV

Tilbud m.v.

Kapitel 12

Generelle betingelser i forbindelse med tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering efter kapitel 13-16

§ 52. Tilbud efter kapitel 13-16 gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer eller at opnå eller fastholde beskæftigelse, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Tilbud om nytteindsats efter kapitel 15 gives med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse eller får kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked.

Stk. 3. Tilbud kan gives hver for sig eller i kombination.

§ 53. Tilbud skal så vidt muligt kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Personen kan ikke sideløbende varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat hos en arbejdsgiver, bortset fra personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i job, og hvor tilbud efter kapitel 13 kombineres med en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen.

Ophør af tilbud

§ 54. Til personer, der modtager forsørgelsesydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge eller modtager fleksløntilskud efter kapitel 20 i denne lov, kan der ikke gives et

tilbud, som rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til den enkelte forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. For personer, der ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i § 8, kan kommunen beslutte, at et tilbud kan fortsætte, hvis alle betingelser for tilbuddet er opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af. Betingelserne skal være opfyldt på tidspunktet, hvor personen skifter ydelse, bortset fra betingelserne i § 59 og §§ 71-73. Tilbuddet fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet kan ikke overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for denne målgruppe efter §§ 58, 63 og 84.

Stk. 3. Der kan gives tilbud efter § 88, som rækker ud over den dato, hvortil personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse, og personen har ret til at fortsætte tilbuddet, hvis personen ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i § 8. Tilbuddet fortsættes på den ydelse, som personen er berettiget til efter ydelses- og målgruppeskift.

Bemyndigelsesbestemmelse om tilbud

§ 55. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om muligheden for, at personer omfattet af § 8, nr. 1 og 4, kan deltage i tilbud i udlandet, og om at rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges for personer omfattet af § 8, nr. 1, mens de deltager i tilbuddet.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser, der skal være opfyldt i forbindelse med afgivelse og ophør af tilbud.

Kapitel 13

Virksomhedspraktik

§ 56. Kommunen kan give tilbud om virksomhedspraktik hos arbejdsgivere til personer omfattet af § 8 og § 9, nr. 1, som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud efter kapitel 14.

Stk. 2. Ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik skal det præcise formål med praktikken aftales mellem personen, arbejdsgiveren og kommunen.

Vilkår

§ 57. Personer i virksomhedspraktik er ikke under virksomhedspraktikken omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lovgivningen eller regler udstedt i medfør heraf eller som fastsat ved kollektiv overenskomst m.v., jf. dog stk. 2. Personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i job og deltager i virksomhedspraktik hos den arbejdsgiver, hvor de er ansat, vil dog være omfattet.

Stk. 2. Personer i virksomhedspraktik er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Varighed

§ 58. Et tilbud om virksomhedspraktik kan have en varighed på op til

1) 4 uger for personer omfattet af § 8, nr. 1, og for personer omfattet af § 8, nr. 2, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere, og
2) 13 uger for personer omfattet af § 8, nr. 2, bortset fra kontanthjælpsmodtagere, for personer omfattet af § 8, nr. 3-5, og for personer omfattet af § 9, nr. 1.

Stk. 2. For personer omfattet af stk. 1, nr. 2, kan perioden efter en konkret vurdering forlænges op til i alt 26 uger. Herefter kan perioden efter en konkret vurdering forlænges yderligere med op til 13 uger ad gangen, hvis personen vurderes at have et særligt behov.

Forholdet til de ansatte hos arbejdsgivere og konkurrenceforvridning

§ 59. Der skal hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden offentligt tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 14, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik efter integrationsloven.

Stk. 2. Forud for en forlængelse af virksomhedspraktik ud over 13 uger skal spørgsmålet om forlængelsen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder ikke for personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i job, ved tilbud om virksomhedspraktik hos den arbejdsgiver, hvor de er ansat.

§ 60. Etablering af virksomhedspraktik må ikke være konkurrenceforvridende.

Bemyndigelsesbestemmelse om virksomhedspraktik

§ 61. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om virksomhedspraktik.

Kapitel 14

Ansættelse med løntilskud

§ 62. Kommunen kan give personer omfattet af § 8 tilbud om ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere. Det gælder dog ikke personer omfattet af § 8, nr. 2, som er ledighedsydelsesmodtagere, personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, og personer omfattet af § 8, nr. 5, som er unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Varighed

§ 63. Et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør følgende:

1) Op til 6 måneder hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere for personer omfattet af § 8, nr. 1 og 2.
2) Op til 6 måneder hos arbejdsgivere for personer omfattet af § 8, nr. 3 og 4, og personer omfattet af § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende. Har personen hen mod udgangen af perioden efter en konkret vurdering behov herfor, kan tilbuddet forlænges op til 12 måneder.

3) Mere end 12 måneder hos arbejdsgivere for personer omfattet af § 8, nr. 5, som er førtidspensionister.

Krav om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v.

§ 64. For at blive ansat med løntilskud hos arbejdsgivere skal personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Der gælder ikke et krav om en forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v., hvis personen

1) ikke har en kompetencegivende ungdomsuddannelse eller kompetencegivende uddannelse på højere niveau,
2) er over 50 år, eller
3) er enlig forsørger.

Løn- og arbejdsvilkår

§ 65. Personer, der ansættes med løntilskud efter dette kapitel, er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere.

§ 66. Ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de sædvanligt gældende for tilsvarende arbejde, jf. dog § 68.

§ 67. Ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere af personer omfattet af § 8, nr. 1-4, og § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende, skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Timelønnen udgør 149,43 kr. pr. time (2026-niveau) eksklusive feriepenge m.v.

Stk. 3. Lønnen skal efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med følgende:

1) Personens individuelle dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer omfattet af § 8, nr. 1.
2) Personens samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik for personer omfattet af § 8, nr. 2 og 3.
3) 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer omfattet af § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende og har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov om børns forsørgelse, og 60 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for andre personer omfattet af § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende.

Stk. 4. Den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen, jf. stk. 3. Antallet af løntimer rundes op til nærmeste antal hele timer. Arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 5. For personer omfattet af § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende, er det en betingelse for udbetaling af en løn på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. efter stk. 3, nr. 3, at børnene opholder sig her i riget. Det gælder dog ikke for EU-/EØS-borgere, hvis deres børn opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

Stk. 6. Ved ansættelse af personer omfattet af § 8, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, fastsættes arbejdstiden efter aftale mellem kommunen, arbejdsgiveren og personen.

§ 68. Ved ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere af personer omfattet af § 8, nr. 5, som er førtidspensionister, fastsættes løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Fastsættelsen skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet

§ 69. Ved ansættelse efter dette kapitel udbetaler kommunen et løntilskud til arbejdsgiveren.

Stk. 2. Løntilskuddet pr. time (2026-niveau) udgør en af følgende satser:

1) 34,51 kr.
2) 60,41 kr.
3) 96,27 kr.
4) 139,80 kr.
5) 186,07 kr.

§ 70. Til private arbejdsgivere udgør løntilskuddet 96,27 kr. pr. time (2026-niveau), jf. dog stk. 4-5.

Stk. 2. Til offentlige arbejdsgivere udgør løntilskuddet 139,80 kr. pr. time (2026-niveau), jf. dog stk. 3-5.

Stk. 3. Ved ansættelse af personer omfattet af § 8, nr. 4, hos offentlige arbejdsgivere udgør løntilskuddet 186,07 kr. pr. time (2026-niveau).

Stk. 4. Ved ansættelse af personer omfattet af § 8, nr. 5, som er førtidspensionister, udgør løntilskuddet til arbejdsgivere 34,51 kr. pr. time (2026-niveau). I særlige tilfælde kan løntilskuddet udgøre 60,41 kr. pr. time (2026-niveau).

Stk. 5. Løntilskuddet nedsættes med det beløb, som en arbejdsgiver modtager som refusion fra det offentlige, som følge af at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn.

Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning

§ 71. Der skal hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden offentligt tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 13, i ansættelse med løntilskud efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik efter integrationsloven.

§ 72. Forud for ansættelse med løntilskud skal spørgsmålet om ansættelsen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

§ 73. Ansættelse med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til den normale beskæftigelse hos arbejdsgiveren.

§ 74. Ansættelse med løntilskud må ikke være konkurrenceforvridende.

Bemyndigelsesbestemmelse om ansættelse med løntilskud

§ 75. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ansættelse med løntilskud. Beskæftigelsesministeren kan også fastsætte regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af rimelighedskravet efter § 71 og merbeskæftigelseskravet efter § 73.

Kapitel 15

Nytteindsats

§ 76. Kommunen kan give personer omfattet af § 8 tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere.

Stk. 2. Arbejdet i nytteindsats skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse.

Stk. 3. Opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

§ 77. Personer i nytteindsats er ikke omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lovgivningen eller regler udstedt i medfør heraf eller som fastsat ved kollektiv overenskomst m.v., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer i nytteindsats er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Inddragelse af tillidsrepræsentanten

§ 78. I forbindelse med etablering af nytteindsats skal arbejdsgiveren orientere tillidsrepræsentanten om etableringen og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet. Er der ikke en tillidsrepræsentant, inddrages en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten finder ikke anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats efter § 79.

Særligt tilrettelagt nytteindsats

§ 79. Kommunen kan give personer omfattet af arbejdspligt efter § 92 tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt, hvis de øvrige betingelser for nytteindsats er opfyldt.

Konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne

§ 80. Etablering af nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats må ikke være konkurrenceforvridende.

§ 81. Såfremt nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, skal statsstøttereglerne overholdes, jf. Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Bemyndigelsesbestemmelse om nytteindsats

§ 82. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om nytteindsats.

Kapitel 16

Vejledning og opkvalificering

Uddannelse

§ 83. Kommunen kan give personer omfattet af § 8 tilbud om vejledning og opkvalificering i form af uddannelse, der udbydes generelt og har hjemmel i lov. Uddannelsen skal være umiddelbart rettet mod job på arbejdsmarkedet, jf. dog §§ 86 og 93.

Øvrig vejledning og opkvalificering

§ 84. Kommunen kan give personer omfattet af § 8 tilbud om øvrige vejlednings- og opkvalificeringsforløb, som ikke er omfattet af § 83, jf. dog § 93.

Stk. 2. I særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, der gives efter stk. 1, kan der indgå praktikperioder. Praktikperioderne kan sammenlagt højst vare 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst vare 1 måned. I praktikperioden finder § 57 om forholdet til den ansættelsesretlige lovgivning m.v. tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Produktion og afsætning af produkter i forbindelse med tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, der gives efter stk. 1, må ikke være konkurrenceforvridende.

Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser

§ 85. Personer omfattet af § 8, bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 92, har ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus. Tilbuddet skal gives som uddannelse efter § 83 eller regler herom udstedt i medfør af § 89.

Studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser

§ 86. Kommunen kan ikke give tilbud om studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse efter dette kapitel til personer under 30 år, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, eller som har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse, kan få tilbud om en uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed ikke kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse, og hvor en erhvervskompetencegivende uddannelse er inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. dog § 93.

Den regionale uddannelsespulje

§ 87. Kommunen kan inden for den regionale uddannelsespulje give personer omfattet af § 8, jf. dog § 93, tilbud om korte erhvervsrettede kurser i følgende tilfælde:

1) Kurserne fremgår af den regionale positivliste for det område, hvor kommunen er beliggende, eller de regionale positivlister i de tilstødende områder, jf. stk. 2.
2) Der foreligger en arbejdsgivererklæring om ansættelse uden løntilskud, hvori kurserne er aftalt, og hvor ansættelsen skal ske i umiddelbar forlængelse af kurserne.

Stk. 2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet udarbejder regionale positivlister, som godkendes af de regionale

beskæftigelsesråd, jf. kapitel 28 og regler fastsat i medfør af § 163.

Stk. 3. Kommunen kan inden for den regionale uddannelsespulje endvidere give tilskud til arbejdsgiveres udgifter til korte erhvervsrettede kurser i forbindelse med, men efter ansættelse af en person som nævnt i stk. 1, som i en forudgående periode på mindst 6 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 12. Det er en betingelse, at kurserne ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give. Tilskuddet bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning herom til kommunen og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter.

Ret til uddannelsesløft for dagpengemodtagere

§ 88. Personer omfattet af § 8, nr. 1, som er fyldt 30 år, har ret til at påbegynde et tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser, når erhvervsuddannelsen fremgår af en positivliste, jf. stk. 2, i følgende tilfælde:

1) Personen har ikke en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.
2) Personen har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med, men ikke overstiger en erhvervsuddannelse, men hvor uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Stk. 2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet udarbejder en landsdækkende positivliste over erhvervsuddannelser, hvor der er behov for arbejdskraft.

Stk. 3. Et tilbud om uddannelse efter stk. 1 kan alene gives efter aftale med personen. Personen er under uddannelsen fritaget fra pligten til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde efter denne lov, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Bemyndigelsesbestemmelse om vejledning og opkvalificering

§ 89. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om vejledning og opkvalificering, herunder om at betingelsen i § 83 om at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod job kan fraviges.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter, efter inddragelse af de kommunale organisationer, vejledende retningslinjer om, hvornår produktion og afsætning i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb kan anses for konkurrenceforvridende.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. af tilskud efter § 87.

Kapitel 17

Ret og pligt til tilbud for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere

§ 90. Personer omfattet af § 8, nr. 1 og 2, bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 92, har senest efter 6 måneder ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 13-16, jf. dog stk. 3 og 4. Kommunen kan undtage op til 25 pct. af personerne fra retten til tilbud, når kommunen vurderer, at personerne selv kan komme i job.

Stk. 2. Tilbuddet skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Stk. 3. Skal en person deltage i et tilbud efter kapitel 14 om ansættelse med løntilskud, er det tilstrækkeligt, at tilbuddet er afgivet inden for fristen og påbegyndes senest 3 uger efter fristen.

Stk. 4. For personer, der ved udløbet af fristen er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter denne lov, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af disse love, skal kommunen give tilbuddet senest 1 måned efter at fritagelsen ophører.

Stk. 5. Et tilbud om en realkompetencevurdering efter kapitel 16 kan ikke udgøre et tilbud efter stk. 1.

Bemyndigelsesbestemmelse om ret og pligt til tilbud

§ 91. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret og pligt til tilbud og om fritagelse for pligten til tilbud.

Kapitel 18

Arbejdspligt

§ 92. Personer omfattet af § 8, nr. 2, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere, eller nr. 3, og som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, er omfattet af en arbejdspligt, hvor personen skal deltage i 37 timers indsats om ugen, jf. dog stk. 2 og § 95. Personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, er ikke omfattet heraf.

Stk. 2. Kommunen skal løbende tilrettelægge indsatsen i arbejdspligten under hensyn til personens helbredsmæssige situation. Kommunen kan endvidere nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i.

Stk. 3. Kommunen skal igangsætte, og personen skal påbegynde indsatsen i arbejdspligten hurtigst muligt og senest efter 1 måned.

§ 93. Indsatsen efter § 92 kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 13, ansættelse med løntilskud efter kapitel 14 og nytteindsats efter kapitel 15. Indsatsen kan i særlige tilfælde også bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Indsatsen efter § 92 kan endvidere bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16 i følgende tilfælde:

1) Tilbud om danskundervisning.
2) Tilbud om regne- og ordblindekurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne og Ordblindetesten, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

3) Tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for personer med gentagne sygemeldinger.

Stk. 3. I antallet af timer i indsatsen efter § 92 medregnes desuden timer, hvor personen er ansat ordinært som lønmodtager, deltager i samtaler i kommunen, jf. kapitel 8, deltager i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, jf. regler fastsat i medfør af § 36, er ansat med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen.

Bemyndigelsesbestemmelse om arbejdspligt

§ 94. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om arbejdspligten og om, hvilke aktiviteter m.v., der kan medregnes i antallet af timer i indsatsen.

Afsnit V

Mindre indsats

Kapitel 19

Mindre indsats

Fritagelse fra pligt til at være aktivt jobsøgende, møde til jobsamtaler og deltage i tilbud

§ 95. Personer omfattet af § 8, nr. 1-3 og 5, er fritaget fra pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler og tilbud efter denne lov, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik, hvis personen:

1) kan dokumentere, at personen inden for de næste 6 uger skal påbegynde et ordinært job på fuld tid eller fleksjob eller skal på barsel eller overgå til efterløn, fleksydelse, tidlig pension, seniorpension eller folkepension,
2) kan dokumentere, at personen er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel,
3) er omfattet af en arbejdsfordelingsordning eller
4) kan dokumentere, at personen inden for de næste 6 uger skal påbegynde et fuldtidsstudie på almindelige vilkår i form af en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller en anden erhvervsrettet uddannelse, der kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.

Stk. 2. For personer omfattet af en arbejdsfordelingsordning gælder fritagelsen for pligten til at være jobsøgende kun i de første 6 uger af arbejdsfordelingsordningen.

Stk. 3. Kommunen kan ud fra en konkret vurdering beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten, hvis kommunen vurderer, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligten, eller at der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive fritaget for pligten. Arbejdsløshedskassen kan på tilsvarende vis beslutte det samme i de første 3 måneders ledighed.

Afsnit VI

Fleksjob m.v.

Kapitel 20

Fleksjob m.v.

Målgruppe

§ 96. Fleksjob er en ordning for personer med varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Stk. 2. Det er en betingelse, at personen er under folkepensionsalderen, og at personen hverken har udnyttet sin ret til tidlig pension eller modtager førtidspension eller seniorpension.

Stk. 3. Personer, der aktuelt har en meget begrænset arbejdsevne, kan blive visiteret til fleksjob, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne inden for en rimelig periode kan udvikles.

Stk. 4. Fleksjob kan først tilbydes, når alle relevante tilbud efter denne lov samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse. Dette gælder dog ikke, hvis det er åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte foranstaltninger forud for visitationen.

Indhold

§ 97. En person, der er visiteret til fleksjob, kan få ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob med fleksløntilskud efter § 104. Fleksjob kan alene oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Stk. 2. Personer, der er ansat i fleksjob, kan udstationeres i udlandet, når følgende betingelser er opfyldt:

1) Personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.
2) Udstationeringen er frivillig for personen.
3) Der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter § 116 eller løn- og arbejdsvilkår efter § 102.
4) Udstationeringen er højst af 1 års varighed.
5) Personen er sikret hjemrejse.

Stk. 3. En person, der er visiteret til fleksjob, kan anmode kommunen om at udstede et fleksjobbevis, som indeholder oplysninger om fleksjobordningen, de handicapkompenserende ordninger og personens skånebehov. Kommunen skal anvende den skabelon, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejder.

Visitation

§ 98. Afgørelse om visitation til fleksjob træffes på grundlag af en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, jf. § 38, og den sundhedsfaglige rådgivning, jf. § 41.

Stk. 2. For at en person kan blive visiteret til fleksjob, skal der foreligge dokumentation for følgende:

1) Personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse.
2) Alle relevante indsatser efter denne lov samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse.
3) Personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt begrænset og kan ikke anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår.
4) Personen har været ansat under overenskomstens sociale kapitler eller særlige vilkår i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, jf. § 99.

Stk. 3. Afviser en person at modtage behandling foretaget af en læge i form af operation, lægeordineret medicin eller lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter, kan dette ikke tillægges betydning for kommunens afgørelse om visitation til fleksjob.

Fastholdelsesfleksjob

§ 99. En person, der har mere end 6 år til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, kan kun blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis personen forinden har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår, jf. dog stk. 3. Den pågældende skal endvidere opfylde betingelserne for fleksjob, jf. § 96.

Stk. 2. Aftalen mellem arbejdsgiver og medarbejder om ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår efter stk. 1 skal være skriftlig og indeholde oplysninger om, hvilke funktioner medarbejderen har svært ved at udføre eller ikke kan udføre, og hvilke konkrete skånehensyn der er aftalt. Arbejdsgiveren skal endvidere dokumentere, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende ustøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Midlertidige fleksjob

§ 100. Kommunen bevilger fleksjob for en periode af 5 år, jf. dog stk. 2. Ved udløb af den 5-årige periode tager kommunen stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i § 96 for et nyt fleksjob.

Stk. 2. For personer, der er fyldt 40 år, bevilger kommunen efter det første fleksjob et permanent fleksjob, hvis kommunen vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, at overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, og betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt, jf. § 96.

Løbende opfølgning i fleksjob og udarbejdelse af status

§ 101. Kommunen skal sikre, at personen udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i fleksjobbet, og at den pågældendes skånebehov bliver tilgodeset. Kommunen skal følge op på, om der er sket ændringer i den ansattes forhold efter 2½ år i fleksjobbet, herunder vurdere, om den ansatte fortsat opfylder betingelserne for fleksjob. Herefter skal der følges op, hver gang der er gået 2½ år fra seneste opfølgning. Dette skal ske ved en personlig samtale med personen ansat i fleksjobbet. Arbejdsgiveren inddrages efter behov.

Stk. 2. Personer, der er ansat i fleksjob, skal orientere kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet, der kan have betydning for fleksjobbet.

Stk. 3. Kommunen skal for personer, der er ansat i et fleksjob, jf. § 100, stk. 1, udarbejde en status efter 4½ år, hvor det vurderes, om personen kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen.

Stk. 4. Personer, der er ansat i fleksjob, forbliver i ordningen, indtil kommunen har truffet afgørelse efter stk. 3.

Løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet

§ 102. Arbejdsgiveren betaler løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført, jf. stk. 3-5. Lønnen suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte, jf. § 104.

Stk. 2. I forbindelse med etableringen af et fleksjob i en virksomhed skal kommunen hurtigst muligt komme med en vurdering af personens arbejdsevne i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten. Vurderingen danner grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren. Kommunen skal foretage en ny vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

Stk. 3. På overenskomstdækkede områder fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob. Indeholder overenskomsterne m.v. ikke sådanne bestemmelser, eller kan disse ikke finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, jf. stk. 2. Kommunen og den overenskomstbærende faglige organisation modtager efter aftale med den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Tvister om anvendelsen af overenskomsterne m.v. og om løn og arbejdsvilkår afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. På områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område. Kommunen modtager efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Den overenskomstbærende faglige organisation modtager efter aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte kopi af aftalen om

fleksjob, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst. Tvister om løn og arbejdsvilkår afgøres i disse tilfælde ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Udfører en ansat i fleksjob funktionærarbejde, jf. § 1, stk. 1, i lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer, men er den pågældende ikke omfattet af denne lov, fordi den pågældende arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, skal arbejdsgiveren ansætte vedkommende på funktionærlignende vilkår. Ved funktionærlignende vilkår forstås i denne henseende, at vilkårene i lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer gælder som helhed.

Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob

§ 103. Kommunen kan give tilskud til kortvarige kurser for en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, når tilskuddet har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde ansættelse i fleksjob.

Stk. 2. Kommunen giver tilskud efter stk. 1 uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Fleksløntilskud

§ 104. Kommunen udbetaler fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiveren. Tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 2. Fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct. af personens samlede lønindtægt inkl. pensionsbidrag, indtil indtægten udgør 17.672 kr. (2026-niveau) per måned før skat. Fleksløntilskuddet nedsættes med 55 pct. af den samlede lønindtægt inkl. pensionsbidrag, der overstiger 17.672 kr. (2026-niveau) per måned før skat.

Stk. 3. Fleksløntilskud efter stk. 2 og løn udbetalt af en arbejdsgiver kan tilsammen højst udgøre et beløb, der svarer til den løn inkl. pensionsbidrag, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling (lønloft).

Stk. 4. Personer, der er ansat i fleksjob, bevarer retten til fleksløntilskud ved flytning til en anden kommune.

Feriegodtgørelse, sygedagpenge, barselsdagpenge m.v.

§ 105. Personer, der under ferie modtager løn, ferieydelse eller feriegodtgørelse, har ret til fleksløntilskud under ferien.

Stk. 2. Personer, der modtager løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, har ret til fleksløntilskud i sygdoms-, barsels- eller sorgorlovsperioden.

Stk. 3. Personer, der ikke har ret til løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, modtager syge- eller barselsdagpenge efter regler fastsat i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge eller barselslovens § 34. Syge- eller barselsdagpengene suppleres med fleksløntilskud, således at den samlede ydelse tilsammen svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 4. Mister en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, retten til sygedagpenge, kan personen modtage fleksløntilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge. Det samme gør sig gældende, hvis personen har anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned følge op på, om personen fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn eller sygedagpenge.

Stk. 5. Ophører ansættelsen i fleksjob under sygdom, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til ledighedsydelse, jf. §§ 74 a og 74 d i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Stk. 6. Ophører ansættelsen i fleksjob under barsels- eller sorgorlov, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til barselsdagpenge, jf. barselslovens § 34.

Tilbagebetaling af fleksløntilskud

§ 106. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger om sit eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag, eller oplysninger efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Stk. 2. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Stk. 3. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

Stk. 4. Tilbagebetalingskravet efter stk. 1-3 bortfalder, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt fra den 1. januar 2013

§ 107. Kommunen kan give støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som

1) har en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed,
2) udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden,
3) ikke har udnyttet sin ret til tidlig pension, jf. § 26 g i lov om social pension,
4) er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension,
5) ikke modtager førtidspension eller seniorpension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og
6) forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Stk. 2. Kommunens afgørelse om at give støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter stk. 1, sker på baggrund af en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, jf. § 38, og den sundhedsfaglige rådgivning, jf. § 41.

Stk. 3. Kommunen skal følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år med tilskud, og skal udarbejde en status efter 4½ år med tilskud om, hvorvidt personen fortsat opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud i en ny periode efter stk. 1.

Stk. 4. Tilskuddet efter stk. 1 fastsættes til 169.920 kr. (2026-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes en gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år.

Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.

§ 108. Retten til tilskud efter §§ 104, 105 og 107 ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til tilskud efter denne lov ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er et tilskud ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 109. En person har ikke ret til tilskud efter §§ 104, 105 og 107 for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

§ 110. Politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 104, 105 eller 107 i denne lov. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 104, 105 og 107 straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 104, 105 eller 107 i denne lov.

§ 111. Handlekommunen kan forlange, at en tidligere handlekommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 108 og 109 i denne lov og §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 104, 105 eller 107. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren.

§ 112. Det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 og 107 kan i en periode på 5 år højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt bøde eller betinget fængselsstraf for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Stk. 2. Perioden nævnt i stk. 1 regnes fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 104, 105 og 107, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

§ 113. Det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 og 107 kan i en periode på 5 år højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en

overtrædelse, der er omfattet af straffelovens §§ 81 a, 98 eller 99, § 100, stk. 1, §§ 101-102 eller 104-108, § 109, stk. 1, § 110, stk. 1, §§ 110 a eller 110 b, § 110 c, stk. 1-5, §§ 110 d eller 110 f-114 j, kapitel 13 a, §§ 125 a eller 180, § 183, stk. 1 eller 2, §§ 183 a, 191 eller 192 a, § 192 b, stk. 1-3, § 210, stk. 1 eller 3, §§ 216, 218 eller 219, § 220, 1. pkt., 2. led, §§ 222-224 eller 226, § 227, stk. 1, § 231, § 232, stk. 1, 2. led, §§ 235, 235 a, 237 eller 241 a, § 244, stk. 2, §§ 245-246, § 249, stk. 2, § 252, stk. 1, § 261, stk. 2, §§ 262 a eller 262 b, § 288, stk. 2, § 289, stk. 1, § 290, stk. 2, eller § 290 a, stk. 2, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Stk. 2. Perioden nævnt i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 104, 105 og 107, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

§ 114. Det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 og 107 kan i en periode på 12 uger højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis modtageren er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor retten har truffet beslutning om anholdelse, jf. retsplejelovens § 757.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 104, 105 og 107, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Ophæves en anholdelsesbeslutning, jf. retsplejelovens § 757, under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Stk. 5. Anklagemyndigheden underretter kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og hvor retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757, modtager tilskud efter §§ 104, 105 og 107 i denne lov. Anklagemyndigheden underretter endvidere kommunen, hvis rettens anholdelsesbeslutning, jf. retsplejelovens § 757, for de i 1. pkt. nævnte personer efterfølgende ophæves.

Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013

§ 115. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for personer begyndt i fleksjob før den 1. januar 2013.

Stk. 2. Tilskud til lønnen udbetales til arbejdsgiveren. Tilskuddet er halvdelen eller to tredjedele af lønnen afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne.

Stk. 3. Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP og eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet kan ikke overstige halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP og eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet til lønnen kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 636.785 kr. (2026-niveau) på årsbasis eller 330,94 kr. (2026-niveau) på timebasis.

Stk. 4. Tilskuddet efter stk. 3 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge og barselseloven i forbindelse med fravær på grund af sygdom, barsel eller sorgorlov. Nedsættelsen opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

Stk. 5. En arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller fravær efter barselsloven til personer i fleksjob, skal orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter.

§ 116. Løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, fastsættes som udgangspunkt efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikke-overenskomstdækket ansættelse skal overenskomsten på sammenlignelige områder gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Stk. 2. Fleksjob er på fuld tid, medmindre personen har ønsket deltidsansættelse eller er omfattet af bestemmelsen i stk. 3.

Stk. 3. Fleksjob er på deltid, hvis den seneste ordinære beskæftigelse forud for visitationen til fleksjob var deltidsbeskæftigelse, og personen i den seneste periode på sammenlagt 12 måneder med beskæftigelse var deltidsbeskæftiget. Som deltidsbeskæftigelse betragtes beskæftigelse, hvis varighed over en periode på 4 uger i gennemsnit er højst 30 timer om ugen.

Stk. 4. Personer omfattet af stk. 3 arbejder i fleksjob i et antal timer svarende til den seneste ordinære ansættelse på deltid.

Stk. 5. Personer, der er omfattet af stk. 3, har dog ret til fleksjob på fuld tid, hvis de godtgør, at deltidsbeskæftigelsen har været begrundet i forhold, der også er årsag til visitationen til fleksjob.

Stk. 6. Personer, der er omfattet af stk. 3, har endvidere ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis de kommer ud for samlivsophør eller andre ændringer i deres personlige forhold.

§ 117. Personer, der er ansat i fleksjob, bevarer retten til, at arbejdsgiveren modtager tilskud til fleksjob ved flytning til en anden kommune.

Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013

§ 118. Kommunen giver støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed. Tilskud efter 1. pkt. skal være bevilget senest den 31. december 2012 og kan gives frem til folkepensionsalderen. Kommunen skal følge op på, om personen fortsat opfylder betingelserne for tilskud efter § 101, stk. 1.

Stk. 2. Tilskuddet ydes afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne med halvdelen eller to tredjedele af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer. På ikke-overenskomstdækkede områder ydes tilskuddet på grundlag af den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder. Tilskuddet kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 634.275 kr. (2026-niveau) på årsbasis eller 329,62 kr. (2026-niveau) på timebasis.

Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension

§ 119. For en person, der modtager fleksløntilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 104, indbetaler kommunen et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension på 5 pct. af tilskuddet, jf. § 104. Bidraget efter 1. pkt. kan højst være 500 kr. pr. måned.

Stk. 2. Personen afholder udgiften til bidrag efter stk. 1.

Stk. 3. Kommunen tilbageholder bidraget ved udbetaling af tilskuddet.

§ 120. Ud over bidraget i § 119 indbetaler kommunen et bidrag, der udgør to tredjedele af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 2. Bidraget efter stk. 1 indbetales for antallet af timer med tilskud efter § 104. Antallet af timer beregnes på grundlag af forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, som er indberettet fra ansættelsen i fleksjobbet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Stk. 3. Er antallet af løntimer efter stk. 2 mindre end 9 timer om ugen for uge- eller 14-dageslønnede eller 39 timer om måneden for månedslønnede, indbetales et ATP-bidrag, der svarer til det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 4. Ved udbetaling af fleksløntilskud sammen med sygedagpenge, jf. § 119, beregnes ATP-bidraget af fleksløntilskuddet på grundlag af det timetal, som efter stk. 2 eller 3 forud for sygeperioden har været anvendt til beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet i sidste hele indberetningsperiode til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Stk. 5. Bidraget efter stk. 1 finansieres af staten.

Stk. 6. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension beregner størrelsen af bidraget efter stk. 2 for hver time, der udbetales tilskud for.

Bidrag til den obligatoriske pensionsordning

§ 121. For følgende personer indbetaler kommunen et bidrag til den obligatoriske pensionsordning til Arbejdsmarkedets Tillægspension:

1) Personer, som modtager tilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 104.
2) Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 107.
3) Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 118.

Stk. 2. Bidraget beregnes med den procentsats, der er nævnt i § 122, på grundlag af ydelsen til personen efter fradrag for arbejde og personens ATP-bidrag efter § 119. Bidraget for 1 måned afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 3. Bidraget til den obligatoriske pensionsordning fradrages ikke i tilskuddet. Bidraget til den obligatoriske pensionsordning betales af staten.

§ 122. Bidraget til den obligatoriske pensionsordning beregnes med følgende procentsatser:

1) I 2025 med 1,8 pct.
2) I 2026 med 2,1 pct.
3) I 2027 med 2,4 pct.
4) I 2028 med 2,7 pct.
5) I 2029 med 3,0 pct.
6) Fra 2030 med 3,3 pct.

Bemyndigelsesbestemmelser vedrørende beregning af fleksløntilskud, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende m.v.

§ 123. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke indkomster der indgår i lønindtægten, hvordan lønindtægt, herunder lønindtægt, som er omfattet af sømandsbeskatningslovens §§ 5-8, og indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse, skal indgå i beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan feriegodtgørelse, ferieydelse, sygedagpenge og barselsdagpenge samt andre indtægter og ledighedsydelse under ferie skal indgå i beregningen af fleksløntilskuddet, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, skal fordeles, og hvordan fleksløntilskuddet udbetales.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke indtægter der skal indgå i fastsættelsen af lønloftet, at arbejdsgiveren skal give oplysningerne til kommunerne om lønloftet, og hvordan kommunen beregner lønloftet, jf. § 104, stk. 3.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen ved beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet skal anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om arbejdsgiverens og den ansattes pligt til at give oplysninger til kommunen, hvis disse oplysninger ikke er omfattet af indkomstregisteret

eller af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område m.v.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at fleksløntilskud kan udbetales, når en person opholder sig i udlandet under ferie, og at reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselsloven finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

§ 124. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og regler for fradrag i og udbetaling af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om annullation af bevilling til tilskud, tilbagebetaling af ydelser, misbrug m.v.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for opfølgning på, om den selvstændigt erhvervsdrivende fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud efter § 107 samt om, hvordan opfølgningen skal ske.

§ 125. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, der er tilkendt før den 1. januar 2013.

§ 126. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag efter §§ 119 og 120.

§ 127. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning af bidrag til den obligatoriske pensionsordning, indberetning og indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension og om tilbagebetaling af bidrag.

Afsnit VII

Indsats over for beskæftigede m.v.

Kapitel 21

Tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne (voksenlærlingeordningen)

§ 128. Arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, har efter reglerne i dette kapitel ret til tilskud til den løn, som de betaler personen i oplærings- eller praktikperioden, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Der kan ikke gives tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med elever og lærlinge inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, som har ret til voksenelevløn efter gældende faglige overenskomster og aftaler.

Betingelser for voksenlærlinge

§ 129. For at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud, skal personen ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb

1) være omfattet af § 8,
2) modtage kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv social politik og være omfattet af et program efter integrationsloven, eller
3) være ledig selvforsørgende.

Stk. 2. Det er en betingelse, at personen er fyldt 25 år ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, og

1) ikke har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år, eller
2) i en forudgående periode på mindst 6 måneder har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., hvis personen har en uddannelse som nævnt i nr. 1.

Stk. 3. For at arbejdsgiveren kan få tilskud til en person, der kommer fra beskæftigelse, skal uddannelsesaftalen indgås med en person, som ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, ikke har en uddannelse som nævnt i stk. 2, nr. 1. Uddannelsesaftalen skal indgås inden for områder med behov for arbejdskraft, som fremgår af en landsdækkende positivliste, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

§ 130. Personer, der ikke kommer fra beskæftigelse, jf. § 129, stk. 2, nr. 1, må ikke have været ordinært ansat hos arbejdsgiveren inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelser efter lovgivning på Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets område eller har været ansat med løntilskud.

§ 131. Det er en betingelse for tilskud, at eleven eller lærlingen under de oplærings- eller praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, er sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, som en ikke faglært medarbejder inden for det pågældende område er berettiget til. I fag eller dele af et fag, hvor en sådan overenskomst ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder.

Tilskud

§ 132. Afgørelse om tilskud træffes af elevens eller lærlingens handlekommune, jf. § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Arbejdsgiveren skal indgive ansøgning om tilskud senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse.

Stk. 2. Indgives ansøgningen senere end fristen, træffes afgørelsen om tilskud på baggrund af, om betingelserne for tilskud var opfyldt, da ansøgningen skulle have været indgivet. Tilskud ydes i disse tilfælde fra ansøgningstidspunktet.

Stk. 3. Der kan ikke gives tilskud til en arbejdsgiver, der i oplærings- eller praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven eller lærlingen. Det gælder dog ikke bonus for eleven eller lærlingen efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

§ 133. Kommunen udbetaler tilskuddet månedsvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom.

Stk. 2. For personer, der ikke kommer fra beskæftigelse, jf. § 129, stk. 1, gives tilskuddet fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der

indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udgør 45 kr. pr. time i oplærings- eller praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Stk. 3. For personer, der kommer fra beskæftigelse, jf. § 129, stk. 3, gives tilskuddet fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udgør 30 kr. pr. time i oplærings- eller praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Stk. 4. Tilskuddet ydes efter de minimis-reglerne, jf. Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Bemyndigelsesbestemmelse om voksenlærlingeordningen

§ 134. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

Kapitel 22

Pulje til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser

§ 135. Kommunen kan søge det regionale beskæftigelsesråd om, at der inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksættes og ydes tilskud til initiativer for at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

§ 136. Inden for varslingspuljen kan kommunen i opsigelsesperioden til beskæftigede og til personer omfattet af § 8, nr. 1-3, der har været omfattet af større afskedigelser, jf. § 139, til den enkelte person tilbyde følgende:

1) Jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger.
2) Opkvalificering i sammenlagt op til 8 uger.
3) Udarbejdelse af en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Personen har ret til at få udarbejdet en plan, hvis personen anmoder om det, og den skal udarbejdes senest 2 uger efter anmodningen.

Stk. 2. Til personer omfattet af § 8, nr. 1-3, gives tilbud efter stk. 1, nr. 1 og 2, om jobsøgningskurser og opkvalificering efter kapitel 16.

Stk. 3. Tilbud skal være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratrådt virksomheden, og skal være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

§ 137. Varslingspuljen kan anvendes ved større afskedigelser til andre initiativer, som relaterer sig til kommunens opgavevaretagelse i forbindelse med varslingsindsatsen. En bevilling af midler kan anvendes i opsigelsesperioden og i en periode på op til 3 måneder efter opsigelsesperiodens ophør.

Stk. 2. Andre aktører kan ikke anvendes i forbindelse med initiativer efter denne bestemmelse.

§ 138. Tilskud til udgifter til opkvalificering er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen, hvis den afskedigede gennemfører opkvalificeringen.

§ 139. Ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan på baggrund af ansøgning fra det regionale beskæftigelsesråd dispensere fra stk. 1, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

Afsnit VIII

Understøttelse af indsatsen

Kapitel 23

Mentorstøtte

§ 140. Kommunen kan give mentorstøtte i en periode på op til 6 måneder med henblik på at fremme, at en person kan opnå eller fastholde beskæftigelse. Kommunen kan efter en konkret vurdering give mentorstøtte i en ny periode på op til 6 måneder.

Stk. 2. Personer omfattet af § 8 og § 9, nr. 1, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, har ret til mentorstøtte i en periode på op til 6 måneder. Personen har ret til at påbegynde perioden med mentorstøtte op til 3 måneder før udskrivelsen.

§ 141. Mentorfunktionen kan varetages af medarbejdere ansat hos en arbejdsgiver, en uddannelsesinstitution eller i kommunen. Mentorfunktionen kan også varetages af eksterne konsulenter, som arbejdsgiveren, uddannelsesinstitutionen eller kommunen indgår aftale med.

§ 142. Støtte til en mentorfunktion hos en arbejdsgiver eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent. Der kan bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen med henblik på at forbedre en medarbejders forudsætninger for at varetage mentorfunktionen.

Stk. 2. Får en arbejdsgiver eller en uddannelsesinstitution støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for, at personen opnår eller fastholder aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen.

Stk. 3. Kommunen skal i samarbejde med arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen fastsætte et timetal for mentorfunktionen ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos den person, der har brug for mentorstøtte. Der kan i samarbejde med arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person, hvis en arbejdsgiver eller uddannelsesinstitution løbende varetager mentorfunktionen for flere personer.

§ 143. Udgifter til en kommunalt ansat mentor opgøres som lønomkostninger til mentoren. Varetages mentorstøtten af en ekstern konsulent, som udfører opgaver for kommunen, bevilges støtten til dækning af honorar til den eksterne konsulent.

Bemyndigelsesbestemmelse om mentorstøtte

§ 144. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om mentorstøtte, herunder beregning og opgørelse af udgifter.

Kapitel 24

Hjælpemidler til personer i tilbud, ved ansættelse og i beskæftigelse m.v.

§ 145. Kommunen kan give tilskud til hjælpemidler for at fremme, at personer

1) kan deltage i tilbud efter kapitel 13-16,
2) opnår eller fastholder ordinær ansættelse,
3) opnår eller fastholder ansættelse i seniorjob efter lov om seniorjob, eller
4) kan drive selvstændig virksomhed.

Stk. 2. Hjælpemidlet skal være af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet, kan opnå eller fastholde ansættelse eller kan drive selvstændig virksomhed eller kompenserer for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

§ 146. Tilskud efter § 145 kan gives, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1) Udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren, den selvstændigt erhvervsdrivende eller uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde.
2) Hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen.
3) Hjælp efter anden lovgivning, herunder lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., ikke vurderes at være tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

§ 147. Kommunen kan give tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og undervisningsmaterialer til en person og i form af mindre arbejdspladsindretninger til en arbejdsgiver.

Stk. 2. Tilskud gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold på baggrund af dokumenterede udgifter. Kommunen kan beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter til uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Stk. 3. Hjælpemidler kan gives som udlån til personen, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

§ 148. Kommunen kan give en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob, og kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Stk. 2. Det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Stk. 3. Tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en arbejdsgiver i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger.

Stk. 4. Tilskud til hjælpemidler gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Stk. 5. Hjælpemidler kan gives som udlån til personen, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Kapitel 25

Befordringsgodtgørelse m.v.

§ 149. Personer, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 11, og personer omfattet af § 8, nr. 1-4, som deltager i tilbud efter kapitel 13-16, har ret til befordringsgodtgørelse, når transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km.

Stk. 2. Personer omfattet af § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister, som deltager i tilbud efter kapitel 13, 14 og 16, kan efter en konkret vurdering få befordringsgodtgørelse efter stk. 1.

Stk. 3. Personer, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 14, kan ikke få befordringsgodtgørelse.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 92.

§ 150. Godtgørelsen pr. dag udbetales for de kilometer, der ligger ud over 24 km.

Stk. 2. Godtgørelsen udgør 1,14 kr. pr. kilometer (2026-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 C fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Stk. 3. Ved udbetaling afrundes den samlede godtgørelse til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4. Arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til egne medlemmer.

§ 151. Personer, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 11, og personer omfattet af § 8, nr. 1-4, som deltager i tilbud efter kapitel 13-16, har ret til at få dækket den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Personer omfattet af § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister, som deltager i tilbud efter kapitel 13, 14 og 16, kan efter en konkret vurdering få dækket faktiske udgifter til befordring.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 92.

§ 152. Personer omfattet af § 8, nr. 2, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere, personer omfattet af § 8, nr. 3 og 5, bortset fra førtidspensionister, som deltager i tilbud efter kapitel 13, 15 og 16, kan efter kommunens vurdering få op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet. Merudgiftsgodtgø-

relsen kan ikke anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km, jf. § 151, stk. 1.

Stk. 2. Kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af merudgiftsgodtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 92.

§ 153. Personer omfattet af arbejdspligt efter § 92 kan få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter, som skyldes at personen deltager i indsatsen i arbejdspligten, når personen har pligt til at deltage heri efter denne lov eller lov om aktiv socialpolitik eller regler fastsat i medfør af disse love. Det gælder dog ikke transportudgifter i forbindelse med ansættelse med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 14 eller ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Bemyndigelsesbestemmelse om befordringsgodtgørelse m.v.

§ 154. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om befordringsgodtgørelse ved befordring med færge, indkvartering uden for bopælen, befordringsgodtgørelse til tilbud i udlandet og om krav til ansøgning og udbetaling af befordringsgodtgørelsen.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at merudgiftsgodtgørelsen på 1.000 kr., jf. § 152, kan hæves til 1.500 kr.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om udbetaling af hjælp til transportudgifter efter § 153.

Afsnit IX

Forsøg

Kapitel 26

§ 155. Beskæftigelsesministeren kan tillade, at der gennemføres tidsbegrænsede forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i denne lov, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og arbejdsgivere.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for de enkelte forsøg.

Afsnit X

Arbejdsmarkedsrådet og de regionale beskæftigelsesråd

Kapitel 27

Arbejdsmarkedsrådet

Formål

§ 156. Beskæftigelsesministeren nedsætter Arbejdsmarkedsrådet, som har til opgave at rådgive om og drøfte forhold og aktuelle udfordringer på arbejdsmarkedet af relevans for beskæftigelsesministeren og på tværs af beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet.

Sammensætning

§ 157. Arbejdsmarkedsrådet består af 1 forperson og 18 andre medlemmer.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren udpeger medlemmer af rådet efter indstilling fra de i rådet repræsenterede organisationer ud fra følgende fordeling:

1) 8 fra Fagbevægelsens Hovedorganisation,
2) 6 fra Dansk Arbejdsgiverforening,
3) 2 fra KL,
4) 1 fra Akademikerne og
5) 1 fra Danske Regioner.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren udpeger på samme måde 1 suppleant for hver af de i rådet repræsenterede organisationer, dog 2 suppleanter for organisationer med flere end tre pladser. I perioder, hvor en suppleant ikke er indtrådt i et medlems sted, kan suppleanten deltage i rådets møder uden stemmeret.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren udpeger rådets forperson og 1 suppleant for denne efter indstilling fra rådets medlemmer.

Stk. 5. Der udpeges 1 repræsentant for Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, 1 repræsentant for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, 1 repræsentant for Arbejdstilsynet, 1 repræsentant for Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, 1 repræsentant for Medarbejder- og Kompetencestyrelsen og 1 repræsentant for Undervisningsministeriet som tilforordnede for rådet.

Stk. 6. Medlemmerne, herunder forpersonen, suppleanterne for medlemmerne og de tilforordnede, udpeges for 4 år ad gangen. Funktionsperioden regnes fra den 1. juni året efter det kommunale og regionale valgår. Finder udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Opgaver m.v.

§ 158. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om Arbejdsmarkedsrådets organisering og opgaver, herunder rådets drøftelser, rådgivning og inddragelse ved bekendtgørelsesændringer på arbejdsmiljøområdet.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, at Arbejdsmarkedsrådet kommer med en indstilling om fordelingen af partsmidlerne til arbejdsmiljøindsatsen, inden midlerne fordeles.

Kapitel 28

De regionale beskæftigelsesråd

Formål

§ 159. Beskæftigelsesministeren nedsætter de regionale beskæftigelsesråd, som har til opgave at følge beskæftigelsesindsatsen på tværs af kommuner og bidrage til administration af ordninger på beskæftigelsesområdet.

Geografisk afgrænsning

§ 160. Der nedsættes fem regionale beskæftigelsesråd, der har følgende geografiske afgrænsning:

1) Et regionalt beskæftigelsesråd, der dækker kommunerne Aalborg, Brønderslev, Frederikshavn, Hjørring, Jammerbugt, Læsø, Mariagerfjord, Morsø, Rebild, Thisted og Vesthimmerland.

2) Et regionalt beskæftigelsesråd, der dækker kommunerne Aarhus, Favrskov, Hedensted, Herning, Holstebro, Horsens, Ikast-Brande, Lemvig, Norddjurs, Odder, Randers, Ringkøbing-Skjern, Samsø, Silkeborg, Skanderborg, Skive, Struer, Syddjurs og Viborg.
3) Et regionalt beskæftigelsesråd, der dækker kommunerne Assens, Billund, Esbjerg, Faaborg-Midtfyn, Fanø, Fredericia, Haderslev, Kerteminde, Kolding, Langeland, Middelfart, Nordfyn, Nyborg, Odense, Svendborg, Ærø, Sønderborg, Tønder, Varde, Vejen, Vejle og Aabenraa.
4) Et regionalt beskæftigelsesråd, der dækker kommunerne Faxe, Greve, Guldborgsund, Holbæk, Kalundborg, Køge, Lejre, Lolland, Næstved, Odsherred, Ringsted, Roskilde, Slagelse, Solrød, Sorø, Stevns og Vordingborg.
5) Et regionalt beskæftigelsesråd, der dækker kommunerne Albertslund, Allerød, Ballerup, Brøndby, Dragør, Egedal, Fredensborg, Frederiksberg, Frederikssund, Furesø, Gentofte, Gribskov, Glostrup, Gladsaxe, Halsnæs, Helsingør, Herlev, Hillerød, Hvidovre, Høje-Taastrup, Hørsholm, Ishøj, København, Lyngby-Taarbæk, Rudersdal, Rødovre, Tårnby og Vallensbæk og Bornholms Regionskommune.

Sammensætning

§ 161. Et regionalt beskæftigelsesråd består af 18 medlemmer, som beskæftigelsesministeren udpeger efter indstilling fra de i rådet repræsenterede organisationer ud fra følgende fordeling:
1) 6 fra Dansk Arbejdsgiverforening,
2) 5 fra Fagbevægelsens Hovedorganisation,
3) 1 fra Akademikerne,
4) 1 fra regionsrådet, der dækker det geografiske område, jf. § 160, og
5) 5 fra kommunerne i det geografiske område, jf. § 160.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren udpeger på samme måde en suppleant for hvert medlem.

Stk. 3. Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udpeger på vegne af beskæftigelsesministeren 1 medlem af rådet eller 1 suppleant for et medlem, hvis et medlem eller en suppleant fratræder under rådets funktionsperiode.

Stk. 4. Rådet udpeger 1 repræsentant for erhvervshuse, 1 repræsentant for VEU-området og enten 1 repræsentant for erhvervsakademier og professionshøjskoler i fællesskab eller 1 repræsentant for universiteterne i det regionale område efter indstilling fra de nævnte institutioner eller fora som tilforordnede for rådet.

Stk. 5. Medlemmerne, suppleanterne for medlemmerne og de tilforordnede udpeges for 4 år ad gangen. Funktionsperioden regnes fra den 1. juni året efter det kommunale og regionale valgår. Finder udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Stk. 6. Rådet udpeger en forperson og en suppleant for denne blandt rådets medlemmer for en 2-årig periode.

Opgaver m.v.

§ 162. De regionale beskæftigelsesråd følger kommunernes anvendelse af og antal pladser i virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats efter kapitel 13-15.

§ 163. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om de regionale beskæftigelsesråds organisering og opgaver, herunder rådets drøftelser.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om underretning af de regionale beskæftigelsesråd, jf. § 162.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om fælles dataansvar og udveksling, indsamling og videregivelse af oplysninger mellem de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Afsnit XI

Statens ansvar og opfølgning

Kapitel 29

Statens rolle og opfølgning på resultater af beskæftigelsesindsatsen m.v.

§ 164. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet har blandt andet ansvaret for følgende:
1) Understøtte kommuner og arbejdsløshedskasser med implementeringen af nye regler.
2) Understøtte samarbejdet om og udviklingen i kommuner og arbejdsløshedskasser og på tværs af aktører af beskæftigelsesindsatsen.
3) Følge op på beskæftigelsesindsatsen i kommuner og arbejdsløshedskasser gennem dialog, data og læring og med fokus på resultater.
4) Indsamle, formidle og udstille viden om, hvad der virker i indsatsen og følge og analysere udviklingen på arbejdsmarkedet og i beskæftigelsesindsatsen.

Stk. 2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet driver i den forbindelse en række it- og datasystemer, som understøtter beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Opfølgning på resultater af beskæftigelsesindsatsen

§ 165. Som led i varetagelsen af opgaven med at understøtte og følge op på beskæftigelsesindsatsen, jf. § 164, fastsætter Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering resultatmål for kommunerne og arbejdsløshedskasserne. Resultatmålene skal fokusere på, i hvor høj grad kommunen og arbejdsløshedskassen formår at hjælpe borgerne med at komme i job eller uddannelse, og på tilfredsheden med kommunens og arbejdsløshedskassens indsats.

Stk. 2. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering opgør de enkelte kommuners og arbejdsløshedskassers resultater og følger op på resultaterne for at understøtte kommuner og arbejdsløshedskasser i at skabe gode resultater.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om resultatmål, opgørelse og vurdering af de opnåede resultater og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opfølgning.

Fokusrevision

§ 166. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet kan iværksætte særlige fokusrevisioner af kommunernes regnskaber for ordninger efter denne lov og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning, jf. § 167, stk. 1, og fastsætte retningslinjer herfor. Retningslinjerne kan angive følgende:

1) Typer af sager, der skal revideres.
2) Revisionsmetoden, som skal anvendes.
3) Kriterierne for udvælgelsen af de relevante stikprøver på områderne og stikprøvernes størrelse.
4) Rapporteringsgrundlaget for fokusrevision, herunder afrapporteringens indhold, afrapporteringens form, detaljeringsniveau og skematik.

Stk. 2. Fokusrevision udføres af en godkendt revisor, som skal være sagkyndig og uafhængig, og som Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vælger til opgaven.

Afsnit XII

It-understøttelse, indberetning og udveksling af oplysninger, dataansvar m.v.

Kapitel 30

Statslige it-systemer på beskæftigelsesområdet

Det fælles it-baserede datagrundlag på beskæftigelsesområdet, Jobnet m.v.

§ 167. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver det fælles it-baserede datagrundlag til brug for administrationen af denne lov og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning for at understøtte et tæt samarbejde mellem aktørerne på beskæftigelsesområdet samt for at opsamle oplysninger til opfølgning på resultater, kvalitetssikring af data og opfølgning herpå. Beskæftigelsesministeren bekendtgør en oversigt over den øvrige arbejdsmarkedslovgivning.

Stk. 2. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering etablerer og driver som en del af det fælles it-baserede datagrundlag landsdækkende registre med nødvendige data.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilke registre m.v. der indgår i det fælles it-baserede datagrundlag, og om anvendelse af oplysningerne i det fælles it-baserede datagrundlag.

§ 168. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering etablerer og driver et it-baseret datagrundlag, som arbejdsgivere kan få adgang til og anvende til egne formål, herunder til bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a i årsregnskabsloven.

Stk. 2. Kommunen kan anvende datagrundlaget i beskæftigelsesindsatsen.

Stk. 3. Arbejdsløshedskassen kan for egne medlemmer anvende datagrundlaget i beskæftigelsesindsatsen.

§ 169. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver Jobnet som en fælles selvbetjeningsindgang til alle personer og arbejdsgivere.

Stk. 2. Kommunen og arbejdsløshedskassen kan anvende andre selvbetjeningsløsninger end Jobnet til registreringer af oplysninger i beskæftigelsesindsatsen for personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af et program efter integrationsloven, hvis oplysninger registreret i disse selvbetjeningsløsninger løbende synkroniseres med oplysningerne i det fælles it-baserede datagrundlag.

Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse for anden aktør, hvis kommunen har indgået databehandleraftale med anden aktør, jf. § 177, stk. 1.

§ 170. Kommunen har til brug for varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen adgang til nødvendige oplysninger, der fremgår på Jobnet om personer i egen kommune, jf. dog stk. 3, og til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag på tværs af kommunegrænser, jf. § 167. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for datagrundlaget nævnt i § 168.

Stk. 2. Arbejdsløshedskassen har til brug for varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen og administrationen af arbejdsløshedsdagpenge adgang til nødvendige oplysninger, der fremgår på Jobnet, og til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag, om følgende:

1) Egne medlemmer.
2) Relevante ledige medlemmer af andre arbejdsløshedskasser, når arbejdsløshedskassen samarbejder med andre arbejdsløshedskasser om en konkret rekruttering til en arbejdsgiver og aftaler med dem at formidle relevante ledige medlemmer til arbejdsgiveren, jf. § 14, stk. 3.

Stk. 3. Kommunen og anden aktør kan søge i cv-oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag på tværs af kommunegrænser og arbejdsløshedskasser ved jobformidling og anden virksomhedsrettet indsats, jf. kapitel 5.

Stk. 4. Arbejdsgivere kan søge i cv-oplysninger, der fremgår på Jobnet, jf. § 25, stk. 1 og 2.

§ 171. Oplysninger, som er registreret på Jobnet og andre selvbetjeningsløsninger, indgår i det fælles it-baserede datagrundlag.

Stk. 2. Cv-oplysninger og oplysninger om de lediges brug af Jobnet og registrering i joblog kan bruges til kontrol af opfyldelse af rådighedsforpligtelse, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for oplysninger, der registreres i kommunens, arbejdsløshedskassens og anden aktørs selvbetjeningsløsninger, jf. § 169, stk. 2 og 3.

§ 172. Kommunens it-systemer og arbejdsløshedskassens it-systemer skal indrettes sådan, at systemerne og det fælles it-baserede datagrundlag kan udveksle data ved brug af fællesoffentlige standarder.

§ 173. Kommunen skal offentliggøre alle stillingsopslag, der modtages fra arbejdsgivere m.v., på Jobnet.

Stk. 2. Offentlige arbejdsgivere skal offentliggøre alle ledige stillinger på Jobnet.

Det statistiske datavarehus

§ 174. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver et statistisk datavarehus, der sikrer uafhængig statistik og data til brug for en løbende og aktuel monitorering af

arbejdsmarkedet og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Stk. 2. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver med udgangspunkt i det statistiske datavarehus et landsdækkende it-system, der udstiller aggregerede data om arbejdsmarkedet og beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Stk. 3. Data skal give et samlet overblik over den aktuelle situation på det danske arbejdsmarked samt vise kommuners, arbejdsløshedskassers og andre aktørers resultater i beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Andre systemer

§ 175. Beskæftigelsesministeren kan etablere og drive andre it-systemer på områder af særlig betydning for effektiviteten og dækningen af it-understøttelsen af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen i kommunerne og arbejdsløshedskasserne.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og behandling af oplysninger til brug for it-systemerne.

Kapitel 31

Dataansvar, indberetning, udveksling og videregivelse af oplysninger samt anvendelse af kunstig intelligens

Dataansvar

§ 176. Den enkelte offentlige myndighed og arbejdsløshedskasse, der indberetter data til det fælles it-baserede datagrundlag eller tilgår oplysninger i de fælles it-baserede datagrundlag, jf. §§ 167 og 168, er dataansvarlig, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven, for indberetningen og brug af data lokalt samt for at orientere de registrerede om registreringer i det fælles it-baserede datagrundlag.

Stk. 2. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter.

Stk. 3. Den enkelte kommune er dataansvarlig i relation til andre aktører som databehandlere, jf. § 177.

Stk. 4. Vælger en person at indlæse sine cv-oplysninger registreret på Jobnet i en privat aktørs jobbank eller anden privat selvbetjeningsløsning, overgår dataansvaret for den videre behandling af oplysningerne til den private aktør.

§ 177. Kommunen kan i henhold til en databehandleraftale, jf. artikel 28, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, overlade oplysninger til en anden aktør om en persons beskæftigelsesprofil og forløb, den hidtidige indsats og øvrige forhold, som er nødvendige, for at den anden aktør kan gennemføre den aftalte beskæftigelsesindsats efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Stk. 2. Den anden aktør må ikke benytte eller udveksle de modtagne oplysninger til formål ud over det aftalte eller tilføje oplysninger, der er begrundet i andre formål.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om at overlade oplysninger til en anden aktør, jf. stk. 1.

§ 178. Den enkelte arbejdsgiver er dataansvarlig, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven, for lokal behandling af data nævnt i § 168, stk. 1.

Stk. 2. Den enkelte kommune og arbejdsløshedskasse er dataansvarlig for lokal behandling af data nævnt i § 168, stk. 1.

Stk. 3. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter af data nævnt i § 168, stk. 1.

Indberetning

§ 179. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus modtager og anvender oplysninger på individniveau om

1) uddannelse fra Undervisningsministeriets fælles datagrundlag,
2) uddannelse fra Danmarks Statistik,
3) aktiviteter og indsatser på socialområdet fra Socialministeriet og fra kommunerne, og
4) aktiviteter og indsatser på sundhedsområdet fra Sundheds- og Kirkeministeriet, kommunerne og regionerne.

Stk. 2. Data på individ- og virksomhedsniveau fra indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, anvendes i det statistiske datavarehus i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Stk. 3. Oplysningerne, jf. stk. 1 og 2, anvendes til løsning af statistiske opgaver på beskæftigelsesområdet efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Brug af oplysninger fra indkomstregisteret

§ 180. Oplysninger om indkomst og beskæftigelse, der er nødvendige til brug for varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen, skal i videst muligt omfang indhentes fra indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Stk. 2. Statslige og kommunale myndigheder med ansvar for beskæftigelsesindsatsen og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, herunder oplysninger om, hvem der har foretaget indberetningen, og identiteten på den, som oplysningerne vedrører.

Stk. 3. Arbejdsløshedskasserne kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen, jf. § 7 i lov om indkomstregister, for nuværende og tidligere medlemmer. Oplysningerne er undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder anvendelse.

Stk. 4. §§ 181 og 189-191 finder anvendelse, hvis oplysningerne ikke kan indhentes fra indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om brug af indkomstregisteret i det datagrundlag, som skal anvendes i varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Udveksling og videregivelse

§ 181. Der kan udveksles oplysninger mellem relevante offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, arbejdsløshedskasser, ATP, Seniorpensionsenheden og Udbetaling Danmark, der er nødvendige til brug for

1) varetagelse af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen,
2) den koordinerede, tværfaglige og helhedsorienterede indsats over for personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af program efter integrationsloven,
3) opdateringen af it-systemer med nye oplysninger og ajourføring af eksisterende oplysninger, som anvendes i beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen, og
4) opgørelsen af forbrug af offentlige forsørgelsesydelser.

Stk. 2. Data fra det fælles it-baserede datagrundlag, jf. § 167, om beskæftigelsesforanstaltninger over for personer under 18 år videregives til Undervisningsministeriets fælles datagrundlag med henblik på forvaltning af lov om kommunal indsats for unge under 25 år.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilke offentlige myndigheder, jf. stk. 1, der kan udveksle oplysninger.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen skal give arbejdsløshedskassen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for arbejdsløshedskassens administration af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at arbejdsløshedskassen skal give kommunen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for kommunens administration af reglerne i denne lov.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at personer omfattet af § 8, nr. 1, skal informeres om indholdet i underretninger sendt mellem kommunen og arbejdsløshedskassen.

§ 182. Har kommunen truffet afgørelse om afslag på en fælles indstilling fra arbejdsløshedskassen og personen, som kommunen har modtaget i den periode, hvor arbejdsløshedskassen har ansvaret for kontaktforløbet, jf. § 27, stk. 2, om tilbud efter kapitel 13-16 eller understøttende indsatser efter kapitel 23-24, orienterer kommunen arbejdsløshedskassen om begrundelsen for afslaget.

§ 183. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med undervisningsministeren regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløshedskassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 11 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16.

§ 184. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan samkøre oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag med oplysninger fra forsikrings- og pensionsselskaber m.v. om, hvilke personer der er kunder eller medlemmer i det enkelte forsikrings- og pensionsselskab m.v., for at orientere de pågældende personer om muligheder og rettigheder efter den enkelte forsikrings- eller pensionsordning.

§ 185. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering videregiver nødvendige oplysninger til Arbejdstilsynet om modtagere af sygedagpenge med henblik på registersamkøring i kontroløjemed til identifikation af virksomheder til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn, jf. § 72, stk. 4, nr. 2, i lov om arbejdsmiljø.

§ 186. Som led i formidlingssamarbejdet mellem EU-/EØS-medlemslande, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et europæisk arbejdsformidlingsnet (EURES), arbejdstageres adgang til mobilitetstjenester og øget integrering af arbejdsmarkederne og om ændring af forordning (EU) nr. 492/2011 og (EU) nr. 1296/2013, kan Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet videregive oplysninger om danske arbejdsgiveres ønsker om arbejdskraft med angivelse af arbejdsgiverens navn og adresse samt arbejdets karakter m.v. til disse landes arbejdsmarkedsmyndigheder.

§ 187. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan efter ansøgning videregive oplysninger på individniveau til konkret beskrevne projekter til brug for statistiske eller videnskabelige undersøgelser.

Pålæg om genopretning af data m.v.

§ 188. Overholder kommunen eller arbejdsløshedskassen ikke de regler, der er fastsat om indberetning af data m.v. efter § 191, kan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering iværksætte foranstaltninger til genopretning af data. Udgifterne til genopretningen afholdes af kommunen eller arbejdsløshedskassen.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om datagenopretningen.

Digital kommunikation, fælles standarder m.v.

§ 189. Beskæftigelsesministeren kan pålægge offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører i beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen at bruge fælles offentlige it-standarder, at etablere elektronisk kommunikation mellem systemerne og det fælles it-baserede datagrundlag, at anvende fælles it-servicer og at bruge de landsdækkende systemer som nævnt i §§ 167-169, 174 og 175.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om ibrugtagning, opbygning, indretning og brug af de it-værktøjer, som offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører anvender i varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen.

Tilvejebringelse af statistiske oplysninger

§ 190. Kommunen, arbejdsløshedskassen, anden aktør, regionen og Ankestyrelsen har pligt til at tilvejebringe og ind-

sende statistiske oplysninger m.v. på beskæftigelsesområdet efter arbejdsmarkedslovgivningen, som beskæftigelsesministeren anmoder om.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om omfanget af oplysningerne og om, hvordan de skal ajourføres og indsendes.

Bemyndigelsesbestemmelse om det fælles it-baserede datagrundlag, Jobnet og andre it-systemer, dataansvar samt indberetning og udveksling af data

§ 191. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om

1) omfanget og brugen af de systemer, der er nævnt i §§ 167-169, 174 og 175,
2) dataansvar,
3) registrering af cv-oplysninger og jobannoncer på Jobnet og om vilkår for anvendelsen af systemerne, og
4) indberetninger og udveksling af data nævnt i §§ 167, 168, 179, 181, 184 og 185.

Stk. 2. Der kan ikke kræves betaling for tilvejebringelse og indberetning af oplysninger til det fælles it-baserede datagrundlag, jf. § 167, datagrundlaget nævnt i § 168 og til det statistiske datavarehus, jf. 174.

Bemyndigelsesbestemmelse om anvendelse af kunstig intelligens

§ 192. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anvende kunstig intelligens i styrelsens opgavevaretagelse, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens til understøttelse af sagsbehandling i den kommunale beskæftigelsesindsats efter denne lov, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at arbejdsløshedskasserne kan anvende kunstig intelligens til understøttelse af sagsbehandling i varetagelsen af opgaverne efter denne lov, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Kapitel 32

Kontrol

Samkøring i kontroløjemed

§ 193. Data i Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets it-systemer kan samkøres med data i kommunernes, andre myndigheders og arbejdsløshedskassernes it-systemer, for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser og tilskud, der udbetales efter denne lov.

Stk. 2. Data i Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets it-systemer kan samkøres med data i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug ved udbetaling af ydelser og tilskud, der udbetales efter denne lov.

Afsnit XIII

Øvrige bestemmelser

Kapitel 33

Digital kommunikation

Fysiske personer

§ 194. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation mellem på den ene side personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af program efter integrationsloven og på den anden side kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af disse for visse grupper af personer.

Arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende

§ 195. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation ved arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, tilskud til mentorstøtte, tilskud til hjælpemidler og andre tilskud m.v. efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om frister for kommunens behandling af ansøgninger om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, tilskud til mentorstøtte og andre tilskud m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system, jf. regler fastsat i medfør af stk. 1.

§ 196. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation mellem kommunen, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og arbejdsgivere.

Afgørelser m.v. uden underskrift

§ 197. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, kan sende digitale meddelelser til personer omfattet af § 194, stk. 1, og til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende samt udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt understøtter en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet, jf. dog

§ 198. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Afsenderoplysninger og tidspunkt for modtagelse

§ 198. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter §§ 194-197, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, arbejdsløshedskassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

Stk. 2. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen i Digital Post, jf. lov om Digital Post fra offentlige afsendere.

Kapitel 34

Regulering, udbetaling af ydelser, erstatning, tilsyn m.v.

§ 199. En gang årligt den 1. januar reguleres følgende med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent:

1) Prisloftet for kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten efter § 48, stk. 6.
2) Satser for løntilskud efter §§ 69 og 70.
3) Tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 efter § 115, stk. 3.

Stk. 2. Den regulerede sats efter stk. 1, nr. 1 og 2, afrundes til to decimaler. Det regulerede beløb i stk. 1, nr. 3, vedrørende timesatsen reguleres til to decimaler, mens det regulerede beløb i stk. 1, nr. 3, som opgøres pr. år, reguleres til nærmeste hele kronebeløb. Det afrundede beløb danner grundlag for det kommende års satsregulering.

§ 200. En gang årligt den 1. januar reguleres følgende med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent:

1) Lønindtægtsgrænsen for beregning af fradrag i fleksløntilskud efter § 104, stk. 2.
2) Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt fra den 1. januar 2013 efter § 107, stk. 4.
3) Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt før den 1. januar 2013 efter § 118, stk. 2.

Stk. 2. Den regulerede sats efter stk. 1, nr. 1 og 2, afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Det regulerede beløb i stk. 1, nr. 3, vedrørende timesatsen reguleres til to decimaler, mens det regulerede beløb i stk. 1, nr. 3, som opgøres pr. år, reguleres til nærmeste hele kronebeløb. Det afrundede beløb danner grundlag for det kommende års satsregulering.

§ 201. Timelønnen ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere efter § 67, stk. 2, beregnes en gang årligt den 1. januar på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

§ 202. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision og tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter denne lov.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter denne lov, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

§ 203. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16. Erstatningen udredes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16.

Kapitel 35

Statens refusion til kommunerne og kommunernes medfinansiering

§ 204. Kommunen afholder endeligt udgifterne til vejledning, sagsbehandling og kontaktforløbet, udarbejdelse af en plan og helhedsorienteret plan samt anden administration. Kommunen afholder desuden endeligt udgifterne til særlige aktiviteter efter § 18 og lægeerklæringer.

§ 205. Inden for den regionale uddannelsespulje refunderer staten 80 pct. af en kommunes udgifter til korte erhvervsrettede kurser efter § 87.

§ 206. Staten refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud efter § 88 om uddannelsesløft for dagpengemodtagere og udgifter til et fortsat tilbud, hvis personen skifter målgruppe, jf. § 54, stk. 3.

§ 207. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til følgende:

1) Kortvarige kurser efter § 103.
2) Arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger efter §§ 145-148.
3) Befordringsgodtgørelse efter §§ 149 og 151, jf. dog § 208.
4) Hjælp til transportudgifter efter § 153.

§ 208. Kommunen finansierer 50 pct. af statens udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 149, stk. 1, jf. § 79, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved kommunens medfinansiering af udgifterne finder § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne og regler udstedt i medfør af samme lov tilsvarende anvendelse.

§ 209. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 14 for personer omfattet af § 8, nr. 5, som er førtidspensionister.

§ 210. For fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelse af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser

udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til følgende:

1) Fleksløntilskud efter § 104.
2) Tilskud til fleksjob efter § 115.
3) Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 118.

§ 211. Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter kapitel 21.

§ 212. Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter efter stk. 2 til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter de samme bestemmelser i udlændingeloven, som fremgår af § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, hvis

1) personen inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydeligt og varigt nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, eller
2) tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Stk. 2. Refusionen omfatter udgifter til partnerskabsaftaler efter § 16, løntilskud efter kapitel 14, kortvarige kurser efter § 103, hjælpemidler efter §§ 145-148 samt mentorstøtte efter kapitel 23 til personer omfattet af § 8, nr. 2, 3, og nr. 5, bortset fra ledige selvforsørgende, og til personer omfattet af § 9, nr. 1.

§ 213. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

Stk. 2. Det er den kommune, som personen har som handlekommune efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, der skal hjemtage refusionen, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

Kapitel 36

Grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte i forhold til den kommunale budgetgaranti

§ 214. For udgifter efter stk. 4 udgør den samlede beløbsgrænse en øvre grænse for den samlede kommunale udgift i det pågældende år i opgørelsen af efterreguleringen af den kommunale budgetgaranti efter § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet opgør den endelige beløbsgrænse for kommunerne for et regnskabsår som antallet af personer efter stk. 2 ganget med grænsen efter stk. 7 for 2027 og for efterfølgende år.

Stk. 2. Beregningen af den samlede beløbsgrænse for kommunerne, jf. stk. 1, sker på grundlag af antallet af personer, som er omfattet af § 8, nr. 1-4, herunder personer, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 14 eller jobrettet uddannelse efter kapitel 11, samt personer, der deltager i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb og personer i revalideringsordningen, jf. § 220, stk. 11, og § 221, stk. 2 og 3. Personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, indgår ikke i beregningen. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet opgør det endelige antal af fuldtidspersoner for hele året.

Stk. 3. Den foreløbige grænse fastsættes til 10.213 kr. pr. fuldtidsperson (2026-niveau) i målgruppen, jf. stk. 2, pr. 1. januar 2027. Grænsen pr. fuldtidsperson kan fastsættes endeligt for 2027 og tilsvarende for efterfølgende år i henhold til stk. 7.

Stk. 4. Beløbsgrænsen, jf. stk. 1, gælder for kommunernes udgifter under ét til partnerskabsaftaler efter § 16, tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter § 84, udgifter til mentorstøtte efter § 140, undervisningsmateriale efter §§ 145-146 og merudgiftsgodtgørelse efter § 152. Samme beløbsgrænse gælder også for udgifterne til personer omfattet af arbejdspligt efter § 92, som får tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter § 84, jf. § 93. Samme beløbsgrænse gælder endvidere for udgifterne til partnerskabsaftaler, tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering, mentorstøtte, undervisningsmaterialer og merudgiftsgodtgørelse, som bevilges til personer, der deltager i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb og personer i revalideringsordningen, efter de hidtil gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 220, stk. 11, og § 221, stk. 2 og 3. Beløbsgrænsen vedrører kommunernes reale udgifter efter fradrag af statsrefusion.

Stk. 5. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet offentliggør senest den 1. juli en foreløbig grænse efter stk. 7 for det kommende år. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet offentliggør senest den 31. december den endelige grænse efter stk. 7 for det kommende år.

Stk. 6. Den 1. januar hvert år reguleres grænsen i stk. 3 og stk. 7 med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. Ved den årlige regulering af grænsen i stk. 3 og stk. 7 oprundes det regulerede beløb til nærmeste hele beløb. Beløbet før oprunding danner grundlag for kommende års satsregulering.

Stk. 7. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet fastsætter efter reglerne i stk. 1-6 den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 samt den foreløbige og den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2028 og efterfølgende år.

Afsnit XIV

Klageadgang, ikrafttræden m.v.

Kapitel 37

Klageadgang

Klage over kommunens afgørelser

§ 215. Kommunens afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. En klage kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, som afgørelsen vedrører. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning kan tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Stk. 3. Ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse efter § 152 kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat.

§ 216. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg skal træffe afgørelse i sagen, inden 4 uger efter at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen over kommunens afgørelse vedrører personer omfattet af § 8, nr. 1, og der er tale om klage over kommunens afgørelser vedrørende følgende:

1) Tilbud efter kapitel 13-16, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov.
2) Henvisninger til arbejde efter § 13, stk. 2.
3) At beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør efter § 4.

Klage over arbejdsgiverens beregninger ved ansættelse med løntilskud

§ 217. Klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden efter § 67, stk. 4, for personer omfattet af § 8, nr. 1-3, og 5, som er ledige selvforsørgende, kan senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse indbringes for kommunen.

Klage over arbejdsløshedskassens afgørelser

§ 218. Arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job efter § 13, stk. 4, om jobrettet uddannelse efter kapitel 11 og om befordringsgodtgørelse efter § 150, stk. 4, kan, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører. §§ 98 og 99 om proceduren for at indsende klage og efterfølgende klageadgang til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Arbejdsløshedskassens afgørelser efter § 34 om at fratage en person retten til selvbooking i de første 3 måneder kan senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 3. Arbejdsløshedskassens afgørelser om, at en person ikke skal være omfattet af en mindre indsats efter § 95 kan senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Kapitel 38

Ikrafttrædelses-, overgangs-, og territorialbestemmelser

§ 219. Loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 2. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024, ophæves.

Stk. 3. Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024, ophæves.

§ 220. Kommunen skal visitere personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der forud for 1. januar 2027 har været omfattet af målgruppen i § 6, nr. 4 eller 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, som uddannelsesparate eller aktivitetsparate, og som fortsat modtager kontanthjælp, til målgruppen i denne lovs § 8, nr. 2 eller 3, inden den 1. april 2027.

Stk. 2. Personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 2, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere, som forud for den 1. januar 2027 ikke har registreret, hvad de søger job som, skal hurtigst muligt og senest 2 uger efter visitationen som jobparat registrerer, hvad de søger job som, jf. denne lovs § 22, stk. 1.

Stk. 3. For personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1 og 2, som forud for den 1. januar 2027 ikke har registreret cv-oplysninger inden for fristen i § 23, stk 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, finder denne frist fortsat anvendelse.

Stk. 4. For personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1, som den 1. januar 2027 har haft mindre end 3 måneders ledighed, jf. denne lovs § 11, indgår jobsamtaler holdt med arbejdsløshedskassen efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, i opgørelsen af jobsamtaler, der skal holdes efter denne lovs kapitel 8.

Stk. 5. For personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1-3, som den 1. januar 2027 har haft mindre end 6 måneders ledighed, jf. denne lovs § 11, indgår jobsamtaler holdt med kommunen efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, i opgørelsen af jobsamtaler, der skal holdes efter denne lovs kapitel 8.

Stk. 6. Kommunen tilrettelægger kontaktforløbet efter denne lovs § 27 i de første 3 måneder for personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1, som er under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, og som er visiteret til et kontaktforløb i kommunen af deres arbejdsløshedskasse forud for den 1. januar 2027. Kommunen varetager de opgaver i beskæftigelsesindsatsen, som arbejdsløshedskassen varetager efter denne lovs § 25, stk. 3, § 29, stk. 1 og 3, 2. pkt., § 31, stk. 1, og § 95, stk. 3. Kommunen skal holde mindst fire jobsamtaler med personen i de første 6 måneder for, at jobsamtalerne indgår i kommunens opgørelse efter denne lovs § 29, stk. 2 og 3.

Stk. 7. Personer omfattet af denne lov, som forud for den 1. januar 2027 har fået en frist til selvbooking af en jobsamtale efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, og som ikke har selvbooket jobsamtalen, skal selvbooke efter reglerne i denne lovs kapitel 8.

Stk. 8. For personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 3, der i perioden fra den 1. januar 2027 til den 31. december 2027 har været ledig i en sammenhængende periode på enten 1 år eller mere, skal kommunen foretage en afklaring efter denne lovs § 37 senest den 1. januar 2028.

Stk. 9. For personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1 og nr. 2, som er ledighedsydelsesmodtagere, og som den 1. januar 2027 ikke har opbrugt retten til jobrettet uddannelse efter § 48 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, medregnes forudgående ledighed, jf. denne lovs § 11, og godkendte kurser forud for den 1. januar 2027 i forbruget af jobrettet uddannelse efter denne lovs § 50. Den jobrettede uddannelse efter denne lovs § 50 skal ligge inden for samme erhvervsgruppe.

Stk. 10. For personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1 og 2, som den 1. januar 2027 har haft mindre end 6 måneders ledighed, jf. denne lovs § 11, medregnes tilbud efter kapitel 11-14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, der er givet i perioden, som tilbud efter reglerne i denne lovs kapitel 17.

Stk. 11. For personer, hvor kommunen senest den 31. december 2026 har truffet afgørelse om, at de har ret til et jobafklaringsforløb, finder de hidtil gældende regler om jobafklaringsforløb efter kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats anvendelse, med undtagelse af § 110, stk. 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer. Det samme gælder for personer, som på deres første sygefraværsdag inden den 1. januar 2027 er omfattet af § 24 a i lov om sygedagpenge, uanset om kommunen senest den 31. december 2026 har truffet afgørelse om, at de har ret til et jobafklaringsforløb. Personerne er ligeledes omfattet af de øvrige bestemmelser i de hidtil gældende regler, der omhandler personer omfattet af kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. dog stk. 14 og 15.

Stk. 12. § 106, stk. 2, finder ikke anvendelse for forhold begået før den 1. marts 2026. For sådanne forhold finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 13. Staten yder refusion efter bestemmelserne i kapitel 33 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, af refusionsberettigende udgifter til aktiviteter, der er bevilget før den 1. januar 2027, selv om udgifterne først kommer den 1. januar 2027 eller senere, jf. dog stk. 14 og stk. 15.

Stk. 14. For personer, som forud for den 1. januar 2027 har været omfattet af målgrupperne i § 6, nr. 7, 11 og 13, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, og som den 31. december 2026 eller tidligere har deltaget i aktiviteter, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter § 195 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion i 2027 eller senere.

Stk. 15. For personer, som forud for den 1. januar 2027 har været omfattet af målgruppen i § 6, nr. 7, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, og som den 31. december 2026 eller tidligere har fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter § 197, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion i 2027 eller senere.

§ 221. De hidtil gældende regler om medregning af timer som ansat som vikar i en jobrotation for personer omfattet af arbejdspligt og om jobrotation finder anvendelse for jobrotationsforløb, som kommunen senest den 31. januar 2026 har bevilget efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer. Personer, der ansættes som vikar i et jobrotationsforløb efter den 1. januar 2027, skal opfylde betingelserne for at kunne være omfattet af en af de målgrupper, som er opregnet i de hidtil gældende regler om jobrotation.

Stk. 2. De hidtil gældende regler om ressourceforløb finder anvendelse for personer, som kommunen senest den 31. januar 2026 har bevilliget ressourceforløb efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer. Det gælder dog ikke de hidtil gældende regler i § 113, stk. 2, i kapitel 19, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 3. De hidtil gældende regler om revalidering finder anvendelse for personer, som kommunen senest den 31. januar 2026 har bevilliget revalidering efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer.

Stk. 4. De hidtil gældende regler om refusion i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, finder anvendelse for udgifter til tilbud om uddannelse inden for puljen til uddannelsesløft, udgifter til jobrotationsydelse samt udgifter til løntilskud og partnerskabsaftaler, undervisningsmaterialer og mentorstøtte for visse udlændinge, som kommunen har bevilget revalidering senest den 31. januar 2026.

Stk. 5. § 4 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer, finder anvendelse for kommunerne, til og med den 31. december 2029.

§ 222. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
1.1. Baggrund for lovforslaget
1.1.1. Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen
1.2. Ophævelse af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.
1.3. Strukturen i og gennemskrivning af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

2. Lovforslagets indhold
2.1. Formål med indsatsen
2.1.1. Gældende ret
2.1.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.2. Ansvarsfordeling
2.2.1. Gældende ret
2.2.1.1. Kommunalbestyrelsens ansvar over for borgerne
2.2.1.2. Kommunalbestyrelsens ansvar over for arbejdsgivere
2.2.1.3. Andre aktører
2.2.1.4. Arbejdsløshedskassen
2.2.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.2.2.1. Kommunalbestyrelsens ansvar over for borgerne
2.2.2.2. Kommunalbestyrelsens ansvar over for arbejdsgivere
2.2.2.3. Andre aktører
2.2.2.4. Arbejdsløshedskassen
2.3. Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke
2.3.1. Gældende ret
2.3.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.4. Målgrupper, visitation og tidsperioder
2.4.1. Gældende ret
2.4.1.1. Målgrupper
2.4.1.2. Visitation
2.4.1.3. Opgørelse af tidsperioder m.v.
2.4.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.4.2.1. Målgrupper
2.4.2.2. Visitation
2.4.2.3. Opgørelse af tidsperioder m.v.
2.5. Bistand til jobsøgende og arbejdsgivere
2.5.1. Gældende ret
2.5.1.1. Kommunens og arbejdsløshedskassens bistand og vejledning til jobsøgende
2.5.1.2. Kommunens og arbejdsløshedskassens bistand til arbejdsgivere
2.5.1.3. Information og vejledning i kommunen
2.5.1.4. Tilskud til arbejdsgivere ved partnerskabsaftaler
2.5.1.5. Forbud mod bistand under strejke, lockout eller blokade
2.5.1.6. Bistand til særlige aktiviteter
2.5.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.5.2.1. Kommunens og arbejdsløshedskassens bistand og vejledning til jobsøgende
2.5.2.2. Kommunens og arbejdsløshedskassens bistand til arbejdsgivere
2.5.2.3. Information og vejledning i kommunen
2.5.2.4. Tilskud til arbejdsgivere ved partnerskabsaftaler
2.5.2.5. Forbud mod bistand under strejke, lockout eller blokade
2.5.2.6. Bistand til særlige aktiviteter
2.6. Tilmelding, brug af joblog, registrering af job m.v.
2.6.1. Gældende ret
2.6.1.1. Registrering og tilmelding som jobsøgende
2.6.1.2. Dokumentation af jobsøgningsaktiviteter
2.6.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.6.2.1.	*Registrering og tilmelding som jobsøgende*
2.6.2.2.	*Dokumentation af jobsøgningsaktiviteter*
2.6.2.3.	*Registrering af hvad personen søger job som*
2.6.2.4.	*Bemyndigelsesbestemmelse om registrering og tilmelding m.v.*
2.7.	*Cv-oplysninger, personkreds, indhold og seneste tidspunkt for registrering*
2.7.1.	*Gældende ret*
2.7.1.1.	*Personkreds og formål*
2.7.1.2.	*Cv-oplysningernes indhold*
2.7.1.3.	*Tidspunkt for registrering af cv-oplysninger*
2.7.1.3.1.	*Personer med en klar frist for registrering af cv-oplysninger*
2.7.1.3.2.	*Personer, der ikke har en klar frist for registrering af cv-oplysninger*
2.7.1.3.3.	*Fyldestgørende cv-oplysninger*
2.7.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.7.2.1.	*Personkreds og formål*
2.7.2.2.	*Indhold i og registrering af cv-oplysningerne*
2.7.2.3.	*Tidspunkt for registrering af cv-oplysninger*
2.7.2.4.	*Bemyndigelsesbestemmelse om cv-oplysninger*
2.7.2.5.	*Bistand med at registrere cv-oplysninger og adgang til dem*
2.8.	*Mere fleksible kontaktforløb*
2.8.1.	*Gældende ret*
2.8.1.1.	*Målgrupper for kontaktforløbet*
2.8.1.2.	*Formål med og indhold i kontaktforløbet*
2.8.1.3.	*Uddannelsespålæg*
2.8.1.4.	*Jobrettet indsats for kontanthjælpsmodtagere*
2.8.1.5.	*Jobsamtaler inden for de første 6 måneder*
2.8.1.6.	*Tidspunktet for første jobsamtale*
2.8.1.7.	*Arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtaler*
2.8.1.8.	*Jobsamtaler efter de første 6 måneder*
2.8.1.9.	*Ret til jobsamtaler*
2.8.1.10.	*Jobsamtalernes form*
2.8.1.11.	*Selvbooking*
2.8.1.12.	*Koordinerende sagsbehandler*
2.8.1.13	*Brug af anden aktør til ledige fleksjobvisiterede*
2.8.1.14.	*Jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner*
2.8.1.15.	*Samtale og vurdering af uddannelsesmuligheder i forbindelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring*
2.8.1.16.	*Bemyndigelsesbestemmelse om kontaktforløbet*
2.8.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.8.2.1.	*Målgrupper for og indhold i kontaktforløbet*
2.8.2.2.	*Afskaffelse af uddannelsespålæg og jobrettet indsats*
2.8.2.3.	*Tidspunktet for første jobsamtale*
2.8.2.4.	*Antallet af jobsamtaler*
2.8.2.5.	*Arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtaler*
2.8.2.6.	*Ret til jobsamtaler*
2.8.2.7.	*Jobsamtalernes form*
2.8.2.8.	*Selvbooking*
2.8.2.9.	*Afskaffelse af retten til en koordinerende sagsbehandler*
2.8.2.10.	*Afskaffelse af retten til brug af anden aktør til ledighedsydelsesmodtagere*
2.8.2.11.	*Jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner*
2.8.2.12.	*Samtale og vurdering af uddannelsesmuligheder i forbindelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring*
2.8.2.13.	*Bemyndigelsesbestemmelse om kontaktforløbet*
2.9.	*Afklaring, sundhedsfaglig rådgivning og vurdering m.v.*
2.9.1.	*Gældende ret*
2.9.1.1.	*Afklaring*
2.9.1.2.	*Beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde*
2.9.1.3.	*Sundhedsfaglig rådgivning og vurdering*

2.9.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.9.2.1. Opbygning af kapitlet om afklaring, sundhedsfaglig rådgivning og vurdering m.v.
2.9.2.2. Årlig afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet
2.9.2.2.1. Indfasning
2.9.2.3. Beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde
2.9.2.4. Sundhedsfaglig rådgivning og vurdering
2.10. Planer
2.10.1. Gældende ret
2.10.1.1. »Min Plan«
2.10.1.2. Rehabiliteringsplanens indsatsdel
2.10.1.3. Helhedsorienteret plan
2.10.1.4. Bemyndigelsesbestemmelse om planer m.v.
2.10.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.10.2.1. Navnet på planen
2.10.2.2. Målgrupper for planen
2.10.2.3. Formål med planen
2.10.2.4. Indholdet i planen
2.10.2.5. Udarbejdelse og opdatering af planen
2.10.2.6. Digital tilgængelighed af planen
2.10.2.7. Rehabiliteringsplan
2.10.2.8. Planen for personer omfattet af lovens målgrupper, der har en kontrakt efter integrationsloven
2.10.2.9. Helhedsorienteret plan
2.10.2.10. Bemyndigelsesbestemmelse om planer m.v.
2.11. Jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtager
2.11.1. Gældende ret
2.11.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.12. Generelle betingelser for tilbud
2.12.1. Gældende ret
2.12.1.1. Tilbudstyper
2.12.1.2. Overordnede betingelser for tilbud
2.12.1.3. Formålet med tilbud
2.12.1.4. Ophør af tilbud
2.12.1.5. Bemyndigelsesbestemmelse m.v. om tilbud
2.12.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.12.2.1. Tilbudstyper
2.12.2.2. Overordnede betingelser for tilbud
2.12.2.3. Formålet med tilbud
2.12.2.4. Ophør af tilbud
2.12.2.5. Bemyndigelsesbestemmelse m.v. om tilbud
2.13. Virksomhedspraktik
2.13.1. Gældende ret
2.13.1.1. Målgruppen for virksomhedspraktik
2.13.1.2. Formålet med virksomhedspraktik
2.13.1.3. Varighed af virksomhedspraktik
2.13.1.4. Ydelser
2.13.1.5. Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren (rimelighedskravet) og konkurrenceforvridning
2.13.1.6. Bemyndigelsesbestemmelse om virksomhedspraktik
2.13.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.13.2.1. Målgruppen for virksomhedspraktik
2.13.2.2. Formålet med virksomhedspraktik
2.13.2.3. Varighed af virksomhedspraktik
2.13.2.4. Ydelser
2.13.2.5. Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren (rimelighedskravet) og konkurrenceforvridning
2.13.2.6. Bemyndigelsesbestemmelse om virksomhedspraktik
2.14. Ansættelse med løntilskud
2.14.1. Gældende ret

2.14.1.1. Målgruppen for ansættelse med løntilskud
2.14.1.2. Formål med ansættelsen med løntilskud
2.14.1.3. Varighed af ansættelse med løntilskud
2.14.1.4. Krav om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v.
2.14.1.5. Løn- og arbejdsvilkår
2.14.1.6. Ansættelse hos private arbejdsgivere
2.14.1.7. Ansættelse hos offentlige arbejdsgivere
2.14.1.8. Særlige regler for førtidspensionister
2.14.1.9. Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet
2.14.1.10. Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning
2.14.1.11. Midlertidig særlig løntilskudsordning for langtidsledige seniorer
2.14.1.12. Bemyndigelsesbestemmelse om ansættelse med løntilskud
2.14.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.14.2.1. Målgruppen for ansættelse med løntilskud
2.14.2.2. Formål med ansættelse med løntilskud
2.14.2.3. Varighed af ansættelse med løntilskud
2.14.2.4. Krav om forudgående periode med offentlig forsørgelsesydelser m.v.
2.14.2.5. Løn- og arbejdsvilkår
2.14.2.6. Ansættelse hos private arbejdsgivere
2.14.2.7. Ansættelse hos offentlige arbejdsgivere
2.14.2.8. Særlige regler for førtidspensionister
2.14.2.9. Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet
2.14.2.10. Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning
2.14.2.11. Midlertidig særlig løntilskudsordning for langtidsledige seniorer
2.14.2.12. Bemyndigelsesbestemmelse om ansættelse med løntilskud
2.15. Nytteindsats
2.15.1. Gældende ret
2.15.1.1. Målgruppen for nytteindsats
2.15.1.2. Formålet med nytteindsats
2.15.1.3. Indholdet af nytteindsats
2.15.1.3.1. Nytteindsats som servicearbejde for borgere
2.15.1.3.2. Ikke mulighed for nytteindsats hvor man senest har været ansat
2.15.1.4. Forholdet til de generelle regler for lønmodtagere
2.15.1.5. Ydelser
2.15.1.6. Inddragelse af tillidsrepræsentant
2.15.1.7. Særligt tilrettelagt nytteindsats
2.15.1.8. Konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne
2.15.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.15.2.1. Målgruppen for nytteindsats
2.15.2.2. Formålet med nytteindsats
2.15.2.3. Indholdet af nytteindsats
2.15.2.4. Forholdet til de generelle regler for lønmodtagere
2.15.2.5. Ydelser
2.15.2.6. Inddragelse af tillidsrepræsentant
2.15.2.7. Særligt tilrettelagt nytteindsats
2.15.2.8. Konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne
2.16. Vejledning og opkvalificering
2.16.1. Gældende ret
2.16.1.1. Ordinær uddannelse
2.16.1.2. Øvrig vejledning og opkvalificering
2.16.1.3. Formålet med vejledning og opkvalificering
2.16.1.4. Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser samt realkompetencevurdering
2.16.1.5. Konkurrenceforvridning
2.16.1.6. Studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser
2.16.1.7. Den regionale uddannelsespulje
2.16.1.8. Ret til uddannelsesløft for dagpengemodtagere
2.16.1.9. Pulje til uddannelse til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv

2.16.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.17.	*Ret og pligt til tilbud for dagpenge-, kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere*
2.17.1.	*Gældende ret*
2.17.1.1.	*Ret og pligt til tilbud for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere*
2.17.1.2.	*Pligt til tilbud for dagpengemodtagere*
2.17.1.3.	*Pligt til tilbud for kontanthjælpsmodtagere*
2.17.1.4.	*Ret og pligt til tilbud for dagpengemodtagere og job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere*
2.17.1.5.	*Ledighedsydelsesmodtageres pligt til tilbud*
2.17.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.18.	*Arbejdspligt*
2.18.1.	*Gældende ret*
2.18.1.1.	*Målgruppen for og omfanget af arbejdspligten*
2.18.1.2.	*Arbejdspligtens indhold*
2.18.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.19.	*Mindre indsats*
2.19.1.	*Gældende ret*
2.19.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.20.	*Fleksjob m.v.*
2.20.1.	*Gældende ret*
2.20.1.1.	*Jobafklaringsforløb*
2.20.1.1.1.	*Målgruppe*
2.20.1.1.2.	*Indsats*
2.20.1.1.3.	*Varighed*
2.20.1.2.	*Fleksjob*
2.20.1.2.1.	*Målgruppe*
2.20.1.2.2.	*Indhold*
2.20.1.2.3.	*Visitation*
2.20.1.2.4.	*Fastholdelsesfleksjob*
2.20.1.2.5.	*Midlertidige fleksjob*
2.20.1.2.6.	*Løbende opfølgning i fleksjob og udarbejdelse af status*
2.20.1.2.7.	*Løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet*
2.20.1.2.8.	*Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob*
2.20.1.3.	*Fleksløntilskud*
2.20.1.3.1.	*Beregning af fleksløntilskud m.v.*
2.20.1.3.2.	*Fleksløntilskud under ferie, sygdom og barsel m.v.*
2.20.1.3.3.	*Tilbagebetalingsregler af fleksløntilskud*
2.20.1.3.4.	*Bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om fleksløntilskud*
2.20.1.4.	*Støtte i form af tilskud til selvstændige erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne fra den 1. januar 2013*
2.20.1.4.1.	*Visitation og betingelser for at modtage støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende*
2.20.1.4.2.	*Beregning og udbetaling af tilskud*
2.20.1.5.	*Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.*
2.20.1.6.	*Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013*
2.20.1.7.	*Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013*
2.20.1.8.	*Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension og den obligatoriske pensionsordning*
2.20.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.20.2.1.	*Afskaffelse af jobafklaringsforløb*
2.20.2.2.	*Fleksjob*
2.20.2.2.1.	*Fleksjob tilkendt fra og med den 1. januar 2013*
2.20.2.2.2.	*Løn og tilskud m.v. for fleksjob og støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013*
2.20.2.3.	*Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob*
2.20.2.4.	*Fleksløntilskud*
2.20.2.5.	*Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne*

2.20.2.6.	*Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.*
2.20.2.7.	*Bidrag til ATP og den obligatoriske pensionsopsparing*
2.21.	*Voksenlærlingeordningen – tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne*
2.21.1.	*Gældende ret*
2.21.1.1.	*Betingelser for voksenlærlinge*
2.21.1.2.	*Målgrupper*
2.21.1.3.	*Tilskud*
2.21.1.4.	*Bemyndigelsesbestemmelse om voksenlærlingeordningen*
2.21.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.21.2.1.	*Betingelser for voksenlærlinge*
2.21.2.2.	*Målgrupper*
2.21.2.3.	*Tilskud*
2.21.2.4.	*Bemyndigelsesbestemmelse om voksenlærlingeordningen*
2.22.	*Pulje til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser*
2.22.1.	*Gældende ret*
2.22.1.1.	*Pulje til opkvalificering*
2.22.1.2.	*Opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser*
2.22.1.3.	*Andre initiativer ved større afskedigelser*
2.22.1.4.	*Større afskedigelser*
2.22.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.23.	*Mentorstøtte*
2.23.1.	*Gældende ret*
2.23.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.24.	*Hjælpemidler*
2.24.1.	*Gældende ret*
2.24.1.1.	*Hjælpemidler under tilbud*
2.24.1.2.	*Hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v.*
2.24.1.3.	*Hjælpemidler til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob*
2.24.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.25.	*Befordringsgodtgørelse m.v.*
2.25.1.	*Gældende ret*
2.25.1.1.	*Befordringsgodtgørelse ved deltagelse i tilbud*
2.25.1.2.	*Merudgiftsgodtgørelse*
2.25.1.3.	*Befordringsgodtgørelse for personer, der er omfattet af reglerne om arbejdspligt*
2.25.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.26.	*Forsøg*
2.26.1.	*Gældende ret*
2.26.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.27.	*Arbejdsmarkedsrådet*
2.27.1.	*Gældende ret*
2.27.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.28.	*De regionale beskæftigelsesråd*
2.28.1.	*Gældende ret*
2.28.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.29.	*Understøttelse af og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen m.v.*
2.29.1.	*Gældende ret*
2.29.1.1.	*Staten*
2.29.1.2.	*Opfølgning på resultater af beskæftigelsesindsatsen*
2.29.1.3.	*Fokusrevision*
2.29.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.29.2.1.	*Staten*
2.29.2.2.	*Opfølgning på resultater af beskæftigelsesindsatsen*
2.29.2.3.	*Fokusrevision*
2.30.	*De statslige it-systemer på beskæftigelsesområdet*
2.30.1.	*Gældende ret*

2.30.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.31.	*Dataansvar*
2.31.1.	*Gældende ret*
2.31.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.32.	*Indberetning*
2.32.1.	*Gældende ret*
2.32.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.33.	*Udveksling og videregivelse af oplysninger*
2.33.1.	*Gældende ret*
2.33.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.34.	*Kunstig intelligens*
2.34.1.	*Gældende ret*
2.34.1.1.	*Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og kommunernes anvendelse af kunstig intelligens i beskæftigelsesindsatsen*
2.34.1.2.	*Arbejdsløshedskassernes anvendelse af kunstig intelligens i beskæftigelsesindsatsen*
2.34.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.34.2.1.	*Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og kommunernes anvendelse af kunstig intelligens i beskæftigelsesindsatsen*
2.34.2.2.	*Arbejdsløshedskassernes anvendelse af kunstig intelligens i beskæftigelsesindsatsen*
2.35.	*Kontrol*
2.35.1.	*Gældende ret*
2.35.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.36.	*Digital kommunikation*
2.36.1.	*Gældende ret*
2.36.1.1.	*Digital kommunikation mellem kommunen og personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen*
2.36.1.2.	*Digital kommunikation mellem kommunen og arbejdsgivere*
2.36.1.2.1.	*Oprettelse af pladser*
2.36.1.2.2.	*Udbetaling af tilskud*
2.36.1.2.3.	*Digitale meddelelser m.v. uden underskrift, afsenderoplysninger og tidspunkt for modtagelse*
2.36.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.36.2.1.	*Digital kommunikation mellem kommunen m.fl. og personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen*
2.36.2.2.	*Digital kommunikation mellem kommunen og arbejdsgivere*
2.36.2.3.	*Digitale meddelelser m.v. uden underskrift, afsenderoplysninger og tidspunkt for modtagelse*
2.37.	*Regulering, udbetaling af ydelser, erstatning, tilsyn m.v.*
2.37.1.	*Gældende ret*
2.37.1.1.	*Regulering og beregning af tilskud og ydelser*
2.37.1.2.	*Bemyndigelsesbestemmelse om beregning, udbetaling, tilbagebetaling m.v.*
2.37.1.3.	*Bemyndigelsesbestemmelse om erstatning i forbindelse med tilbud*
2.37.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
2.37.2.1.	*Regulering og beregning af tilskud og ydelser*
2.37.2.2.	*Bemyndigelsesbestemmelse om beregning, udbetaling, tilbagebetaling m.v.*
2.37.2.3.	*Bemyndigelsesbestemmelse om erstatning i forbindelse med tilbud*
2.38.	*Statens refusion til kommunerne og kommunernes medfinansiering*
2.38.1.	*Gældende ret*
2.38.1.1.	*Kommunens administrative udgifter*
2.38.1.2.	*Refusion af driftsudgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering m.v.*
2.38.1.3.	*Refusion af udgifter til korte erhvervsrettede kurser inden for den regionale uddannelsespulje*
2.38.1.4.	*Refusion af udgifter til tilbud om erhvervsuddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft (uddannelsesløft for dagpengemodtagere)*
2.38.1.5.	*Refusion af udgifter til uddannelse til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv*
2.38.1.6.	*Refusion af udgifter til kortvarige kurser, hjælpemidler og befordringsgodtgørelse m.v.*

	2.38.1.7.	*Kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse udbetalt af arbejdsløshedskasser til dagpengemodtagere*
	2.38.1.8.	*Refusion af udgifter til løntilskud til førtidspensionister*
	2.38.1.9.	*Refusion af udgifter til fleksjob*
	2.38.1.10	*Refusion af udgifter til voksenlærlinge*
	2.38.1.11.	*Refusion af udgifter til visse udlændinge med særlige forhold*
	2.38.1.12.	*Forskudsrefusion*
	2.38.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
	2.38.2.1.	*Kommunens administrative udgifter*
	2.38.2.2.	*Refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v.*
	2.38.2.3.	*Refusion af udgifter til korte erhvervsrettede kurser inden for den regionale uddannelsespulje*
	2.38.2.4.	*Refusion af udgifter til tilbud om erhvervsuddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft (uddannelsesløft for dagpengemodtagere)*
	2.38.2.5.	*Refusion af udgifter til uddannelse til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv*
	2.38.2.6.	*Refusion af udgifter til kortvarige kurser, hjælpemidler og befordringsgodtgørelse m.v.*
	2.38.2.7.	*Kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse udbetalt af arbejdsløshedskasser til dagpengemodtagere*
	2.38.2.8.	*Refusion af udgifter til løntilskud til førtidspensionister*
	2.38.2.9.	*Refusion af udgifter til fleksjob*
	2.38.2.10.	*Refusion af udgifter til voksenlærlinge*
	2.38.2.11.	*Refusion af udgifter til visse udlændinge med særlige forhold*
	2.38.2.12.	*Forskudsrefusion*
	2.39.	*Grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte i forhold til den kommunale budgetgaranti*
	2.39.1.	*Gældende ret*
	2.39.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
	2.40.	*Klageadgang*
	2.40.1.	*Gældende ret*
	2.40.2.	*Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
3.		*Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven og webtilgængelighed*
	3.1.	*Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven*
	3.2.	*Webtilgængelighed*
	3.3.	*Kunstig intelligens*
4.		*Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
	4.1.	*Økonomiske konsekvenser*
	4.1.1.	*Forenkling af målgrupper*
	4.1.1.2.	*Ophævelse af retten til brug af anden aktør til ledige fleksjobvisiterede*
	4.1.1.3.	*Refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v.*
	4.1.2.	*Individuelt tilrettelagt indsats for borgeren*
	4.1.2.1.	*Årlig afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet*
	4.2.	*Implementeringskonsekvenser*
	4.2.1.	*Principperne om digitaliseringsklar lovgivning*
	4.2.2.	*Øvrige implementeringskonsekvenser*
	4.2.2.1.	*Organisatoriske forhold*
	4.2.2.2.	*It-understøttelse, it-styring og risiko*
5.		*Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
6.		*Administrative konsekvenser for borgerne*
7.		*Klimamæssige konsekvenser*
8.		*Miljø- og naturmæssige konsekvenser*
9.		*Forholdet til EU-retten*
10.		*Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
11.		*Sammenfattende skema*

1. Indledning

1.1. Baggrund for lovforslaget

1.1.1. Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen

Den tidligere regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Liberal Alliance, Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre indgik den 9. april 2025 "Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen – Mere værdighed, større frihed og færre regler".

Aftalepartierne er enige om at reformere beskæftigelsesindsatsen, så den enkelte borger sættes i fokus, så sagsbehandlerne får en reel mulighed for at bruge deres faglighed, og så udgifterne reduceres varigt med 2,8 mia. kr. Aftalepartierne ønsker at give mere frihed til borgere, der kan selv, og at møde udsatte borgere med en højere grad af tillid og værdighed.

Endvidere er aftalepartierne enige om, at hovedmålet med den aktive beskæftigelsesindsats fortsat er at understøtte den lediges vej tættere på job og matche samfundets og virksomhedernes behov for kvalificeret arbejdskraft. For nogle ledige vil det dreje sig om fuldtidsjobs, mens nyere erfaringer peger på, at småjobs og få lønnede timer kan være med til at bane vejen for, at mere udsatte borgere hjælpes ind på arbejdsmarkedet. For at matche fremtidens arbejdsmarked og kompetencebehov skal ledige kunne få uddannelse og blive opkvalificeret som led i beskæftigelsesindsatsen. Det er samtidig vigtigt, at kommunerne også fremover har fokus på arbejdsmarkedets behov og de enkelte virksomheders efterspørgsel på arbejdskraft, når de tilrettelægger beskæftigelsesindsatsen.

Fremtidens beskæftigelsesindsats skal bygge på frisættelse, forenkling og værdighed. Kravet om jobcenter i kommunen skal afskaffes, og kommunerne skal have frihed til at organisere indsatsen efter lokale forhold. A-kasser og private leverandører skal spille en større rolle, og ledige borgere skal have mere indflydelse på deres vej tilbage til job. Beskæftigelsesindsatsen skal forenkles ved at afskaffe ressourcetunge ordninger og fokusere på de indsatser, der giver mening for borgeren, og som virker.

Aftalen bygger på en række anbefalinger fra *Ekspertgruppen for fremtidens beskæftigelsesindsats* og tager udgangspunkt i seks grundelementer:
- Forenkling af målgrupper
- Individuelt tilrettelagt indsats for borgerne
- Værdigt sanktionssystem i balance
- Afskaffelse af jobcenterregimet og frihed i organisering
- Mere plads til a-kasser og private aktører
- Fra proceskrav til resultatstyring

Med lov nr. 1750 af 29. december 2025, lov nr. 1749 af 29. december 2025 og lov nr. 1628 af 16. december 2025 blev den første del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning af "Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen – Mere værdighed, større frihed og færre regler" udmøntet. Lov nr. 1750 af 29. december 2025 trådte i kraft den 1. februar 2026 og 1. juli 2026, og lov nr. 1749 af 29. december 2025 samt lov nr. 1628 af 16. december 2025 trådte i kraft den 1. januar 2026. Lovene udmøntede de aftalte elementer om:
- Mere fleksible kontaktforløb og tilbud.
- Afskaffelse af ressourceforløb.
- Afskaffelse af særlig støtte.
- Afskaffelse af revalidering.
- Afskaffelse af ret til mentor ved overgang til uddannelse.
- Afskaffelse af obligatorisk læse-, skrive- og regnetest.
- Afskaffelse af puljen til uddannelsesløft.
- Afskaffelse af jobrotation.
- Sygemeldte fra beskæftigelse ud af beskæftigelsesindsatsen.
- Afskaffelse af kravet om jobcentre og kommunal frihed i organisering af beskæftigelsesindsatsen, herunder understøttelse af arbejdsmarkedets behov og krav om én indgang for virksomheder i kommunerne.
- Kommunalpolitisk forankring af beskæftigelsesindsatsen i overgangen til en ny organisering.
- Fri organisering af den tværfaglige indsats og afskaffelse af rehabiliteringsteams.
- Ensartet sundhedsfaglig rådgivning og vurdering.
- Afskaffelse af skærpet tilsyn.
- Forenkling af den statslige rolle.
- Afskaffelse af statslige puljer.
- Bedre sammenhæng mellem private og offentlige selvbetjeningsløsninger.
- Hjælp til virksomhedsindsats og bæredygtighedsrapportering gennem data.
- Hjemmel til brug af kunstig intelligens i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings og kommunernes opgaver.
- Statslige finansieringsgrænser for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte m.v.
- Harmonisering af regler om udbetaling af forsørgelsesydelser i retspsykiatrien.

Dette lovforslag indgår i den anden del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning af "Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen – Mere værdighed, større frihed og færre regler". Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love (Konsekvenser som følge af ny lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.v.) og det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om social pension og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, værdigt sanktionssystem i balance, ny sygedagpengesats, fleksløntilskud fradrages ikke i ægtefællens pension m.v.).

Dette lovforslag udmønter de aftalte elementer om:
- Én ny og gennemskrevet hovedlov om en aktiv beskæftigelsesindsats.
- Fem nye målgrupper.

- Afskaffelse af jobafklaringsforløb.
- Styrket fokus på job i visitationen af kontanthjælpsgruppen.
- Forenkling af reglerne for unge dagpengemodtagere uden en uddannelse.
- Større frihed i den tidlige indsats for borgere tættere på arbejdsmarkedet (tilbud til ledighedsydelsesmodtagere).
- Fremrykket og udvidet afklaring for borgere længere fra arbejdsmarkedet.
- Afskaffelse og harmonisering af særregler i beskæftigelsesindsatsen.
- Ny resultatbaseret opfølgning.

1.2. Ophævelse af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Aftalepartierne er enige om, at den gældende lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. (herefter organiseringsloven) skal ophæves, så der ikke længere er en selvstændig organiseringslov på beskæftigelsesområdet. En række bestemmelser i organiseringsloven afskaffes helt. Andre regler i organiseringsloven flyttes til andre love. Det gælder f.eks. regler om bl.a. a-kassers ansvar for kontaktforløbet for egne medlemmer inden for de første tre måneders ledighed, dataansvar, indberetning og udveksling og videregivelse af oplysninger.

Med lov nr. 1750 af 29. december 2025 blev bl.a. kravet om jobcentre afskaffet. I forlængelse heraf foreslås det at ophæve lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. i dette lovforslag. Samtidig indeholder dette lovforslag de tilbageværende regler i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. De tilbageværende regler vil derfor fremgå af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt andre relevante love.

1.3. Strukturen i og gennemskrivning af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. foreslås skrevet forfra i ét samlet lovforslag, der gør det lettere at forstå og administrere efter for kommunen, arbejdsløshedskassen m.v. Lovforslaget indeholder en ny retning for beskæftigelsesindsatsen ved bl.a. i højere grad at sætte de overordnede rammer for indsatsen med færre målgrupper og større frihed til, at indsatsen tilrettelægges efter den enkelte persons behov med større fleksibilitet for kommunen og arbejdsløshedskassen og rum til sagsbehandlernes faglighed. Lovforslaget indeholder i forhold til de gældende love derfor i højere grad overordnede regler og færre detailregler. Mængden af forskellige regler og særregler reduceres væsentligt i lovforslaget, hvor særkrav og særmuligheder på tværs af målgrupper reduceres. Det kommer f.eks. til udtryk ved sammenlægning af målgrupper som f.eks. jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, hvor der så vidt muligt gælder de samme regler inden for den nye målgruppe. Ens regler, der fremgår flere steder, f.eks. i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik, reduceres for at undgå dobbeltregulering. Derudover er der foretaget en række sproglige justeringer og tydeliggørelser, som ikke i sig selv har indholdsmæssig betydning.

Lovforslaget indeholder i lighed med de gældende regler en række bemyndigelser til, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler ved bekendtgørelse. Bemyndigelserne er i forhold til de gældende regler mere overordnede, hvor eksempler på udnyttelsen af bemyndigelsen alene fremgår af bemærkningerne i lovforslaget for at ensrette og forkorte reglerne. Der er få tilfælde, hvor bemyndigelserne bliver bredere i forhold til de gældende bemyndigelser. Det drejer sig f.eks. om bemyndigelserne vedrørende kontaktforløbet og indhold i cv-oplysninger. Der er tale om forholdsvis begrænsede udvidelser af bemyndigelserne, og der er ikke tiltænkt at fastsætte andre regler ved bekendtgørelse end i dag med de ændringer, der følger af lovforslaget.

Bestemmelserne i lovforslaget er placeret således, at det primært afspejler en typisk vej gennem beskæftigelsessystemet fra personens første henvendelse og frem til ordinær beskæftigelse. Det vil sige, at opbygningen afspejler, at personen først henvender sig i kommunen eller arbejdsløshedskassen, visitation, registrering og tilmelding, personen får et kontaktforløb, planer, jobrettet uddannelse, tilbud og indsatser m.v. De regler i organiseringsloven, som har direkte konsekvenser for personer, fremgår indledningsvist af afsnit I i lovforslaget, mens de regler, som har indirekte konsekvenser for personer, fremgår til sidst i lovforslaget af f.eks. afsnit XI i lovforslaget.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Formål med indsatsen

2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at formålet med loven er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at 1) bistå jobsøgende med at finde job, 2) bistå private og offentlige arbejdsgivere med en virksomhedsservice i forbindelse med rekruttering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere, fastholdelse af arbejdskraft og etablering af én virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats, 3) bistå personer, der har behov for en indsats til at opnå eller fastholde et job, herunder personer med begrænsninger i arbejdsevnen, med en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet indsats med henblik på varig tilknytning til arbejdsmarkedet og hel eller delvis selvforsørgelse, og 4) bistå unge, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, med en individuel og målrettet indsats med henblik på, at den unge kan gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

Formålsbestemmelsen fastslår, at beskæftigelsesindsatsen overordnet skal bidrage til et velfungerende arbejdsmarked,

og hensigten er både at bistå jobsøgende uden behov for en særlig indsats, og personer, med behov for en beskæftigelsesrettet indsats, med enten at opnå eller bevare arbejde og selvforsørgelse, og at bistå arbejdsgivere med at rekruttere ledige eller fastholde arbejdskraft. For unge uden uddannelse er formålet at understøtte, at vejen til arbejde og selvforsørgelse går via uddannelse.

Bistanden i nr. 1 til at bistå jobsøgende med at finde job kan f.eks. være målrettede og effektive match samt at informere og vejlede om muligheder for job og uddannelse, cv-oplysninger og andre aktiviteter. Bistanden kan også bestå af de indsatser og tilbudsmuligheder, som fremgår af loven.

Det fremgår af nr. 2, at formålet med loven også er at bistå private og offentlige arbejdsgivere med en virksomhedsservice i forbindelse med rekruttering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere, fastholdelse af arbejdskraft og etablering af én virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats. Dermed har virksomhederne en klar og tydelig indgang til virksomhedsservicen i hver kommune, og dermed en tydelig indgang i forhold til virksomhedernes rekruttering af arbejdskraft.

Nr. 3 drejer sig om personer, der har behov for en egentlig indsats for at opnå eller fastholde et job, herunder personer med begrænsninger i arbejdsevnen. Disse personer kan få en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet indsats med henblik på varig tilknytning til arbejdsmarkedet og hel eller delvis selvforsørgelse. Bestemmelsen omfatter alle personer, som har behov for en indsats, der ligger ud over bistanden til at finde et arbejde for jobsøgende efter nr. 1. Indsatsen afhænger af målgruppen.

For unge er formålet i nr. 4 at bistå med en individuel og målrettet uddannelsesrettet indsats til kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse samt til dagpengemodtagere under 25 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse og uden forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, som ifølge kommunens vurdering vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Indsatsen gives med henblik på, at den unge kan gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår, f.eks. SU.

Det fremgår af lovens § 1, stk. 2, at for personer, som har brug for en indsats, skal indsatsen tilrettelægges med henblik på varig arbejdsmarkedstilknytning og således, at den kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyn til personens forudsætninger og behov og under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. Indsatsen skal være sammenhængende med eventuelle sociale og sundhedsmæssige indsatser.

Hensigten er, at der for den enkelte person skal gives den indsats, der er mest effektiv i forhold til, at personen så vidt muligt opnår selvforsørgelse ved at arbejde eller følge en uddannelse på almindelige vilkår. Det fremgår af lovforslag nr. L 209 af 27. marts 2019 (Folketingstidende 2018-2019, tillæg A, s. 46 og 47). For udsatte personer vil der fortsat kunne være behov for længerevarende og sammenhængende forløb. Forslaget har således til hensigt at understøtte, at alle får den individuelt tilrettelagte indsats, de har behov for, så ingen forbliver i beskæftigelsessystemet længere tid end nødvendigt.

At indsatsen skal være sammenhængende med eventuelle sociale- og sundhedsmæssige indsatser betyder, at personer, der har behov for det, skal have en sammenhængende indsats, hvor indsatser efter loven i nødvendigt omfang suppleres med andre indsatser, der tager højde for personens sociale eller helbredsmæssige forhold i tilfælde, hvor det vurderes at være nødvendigt for, at pågældende kan få fodfæste på arbejdsmarkedet. Indsatsen for disse personer skal således tilrettelægges under hensyn til de særlige forhold, herunder helbredsmæssige, personlige eller sociale udfordringer, som personen kan have.

Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. fastlægger ansvaret for organiseringen og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen, rammerne for den statslige it-understøttelse af beskæftigelsesindsatsen og for registrering, indberetning og videregivelse af oplysninger om beskæftigelsesindsatsen og for Arbejdsmarkedsrådet og de regionale beskæftigelsesråd på beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet.

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at loven fastlægger ansvaret for organiseringen og styringen af beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og integrationsloven.

Lovens formål er således at fastlægge, hvilke opgaver og hvilket ansvar de enkelte myndigheder m.v. har for varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen. Det fremgår af lovforslag nr. L 59 af 12. november 2014 (Folketingstidende 2014-2015 (1. samling), tillæg A, s. 34). Det fremgår af lovens § 1, stk. 2, at loven endvidere fastlægger rammerne for den statslige it-understøttelse af beskæftigelsesindsatsen og for registrering, indberetning og videregivelse af oplysninger om beskæftigelsesindsatsen m.v.

Loven regulerer således også registrering, indberetning og videregivelse af oplysninger, som er indeholdt i statslige it-systemer på beskæftigelsesområdet.

Det fremgår af lovens § 1, stk. 3, at loven endelig fastlægger rammerne for Arbejdsmarkedsrådet og de regionale beskæftigelsesråd på beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet.

Loven fastlægger således rammerne for Arbejdsmarkedsrådet på Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets område, som har til opgave at rådgive om og drøfte relevante forhold og aktuelle udfordringer på arbejdsmarkedet af relevans for beskæftigelsesministeren og på tværs af beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet.

Loven fastlægger endvidere rammerne for de regionale beskæftigelsesråd, som bl.a. har til opgave at følge og bidrage til administrationen af ordninger på beskæftigelsesområdet, herunder godkendelse af positivlister, udtalelser vedrørende opholds- og arbejdstilladelser og mulighed for at sætte supplerende stillingsbetegnelser på positivlisten for personer med en videregående uddannelse.

For en nærmere beskrivelse af de gældende regler om opgaver og ansvar for de enkelte myndigheder m.m. efter lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. henvises til pkt. 2.2.1 nedenfor.

2.1.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen, at hovedformålet med fremtidens aktive beskæftigelsesindsats fortsat er at understøtte den lediges vej tættere på job og matche samfundets og virksomhedernes behov for kvalificeret arbejdskraft. Det fremgår endvidere, at det er vigtigt, at kommunerne også fremover har fokus på arbejdsmarkedets behov og de enkelte virksomheders efterspørgsel på arbejdskraft, når de tilrettelægger beskæftigelsesindsatsen.

Aftalepartierne er også enige om at ophæve lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., således at der fremover ikke længere vil være en selvstændig organiseringslov på beskæftigelsesområdet, og at tilbageværende regler i organiseringsloven kan flyttes til andre love.

Aftalepartierne er derudover enige om, at der indføres en generel og bred formålsbestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen en ny formålsbestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Forslaget skal ses i lyset af, at lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. foreslås ophævet samtidigt med ikrafttrædelse af denne lov. Der henvises til bemærkningerne til pkt. 1.2 ovenfor om ophævelse af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. samt til pkt. 2.2 nedenfor om ansvar for og aktører i indsatsen.

Det foreslås, at lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indledes med en generel og bred formålsbestemmelse, som definerer de overordnede rammer for beskæftigelsesindsatsen.

Forslaget vil indebære, at lovens øvrige bestemmelser vil skulle fortolkes i overensstemmelse med formålene i den foreslåede generelle og brede formålsbestemmelse. Det foreslåede vil endvidere betyde, at formålsbestemmelsen vil skulle indgå i kommunens og a-kassens vurdering, når de vurderer, hvilken indsats der skal gives efter loven.

Det foreslås, at bestemmelsen indledningsvist fastslår, at formålet med loven fortsat er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked.

Det foreslåede vil betyde, at formålet med loven fortsat vil være at understøtte arbejdsmarkedets behov generelt, herunder både at hjælpe personer i og tættere på beskæftigelse samt hjælpe arbejdsgivere i forbindelse med rekruttering, fastholdelse af arbejdskraft og etablering af en virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at formålet med loven for det første fortsat vil være at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at bistå personer med hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende samt at fastholde personer i beskæftigelse.

Med forslaget understreges det, at loven både vil omfatte personer, der ikke er i beskæftigelse, og personer, der er i beskæftigelse og skal fastholdes eller ønsker at skifte job, og dermed jobsøgende generelt. Forslaget vil indebære, at formålet fortsat vil være, at alle jobsøgende, herunder personer med begrænsninger i arbejdsevnen, fortsat skal kunne få bistand til at finde job og derved blive helt eller delvist selvforsørgende samt at fastholde personer i beskæftigelse.

Det foreslås for det andet som noget nyt, at det skrives ind i formålsbestemmelsen, at formålet også vil være at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at målrette beskæftigelsesindsatsen mod job og tage udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov for kvalificeret arbejdskraft. Med forslaget tydeliggøres det, at formålet endvidere vil være at bidrage til, at beskæftigelsesindsatsen er målrettet job, så en person, der har behov for en indsats, kan blive helt eller delvist selvforsørgende. Det tydeliggøres derudover, at formålet med indsatsen til en person vil være, at den vil skulle tage udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov for kvalificeret arbejdskraft.

Det foreslås videre, at formålet for det tredje vil være at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at tage udgangspunkt i den enkelte persons ønsker og forudsætninger, herunder om personen har behov for uddannelse og opkvalificering.

Med forslaget vil formålet fortsat være, at beskæftigelsesindsatsen vil skulle tage udgangspunkt i den enkelte persons ønsker og forudsætninger. Formålet med indsatsen vil også kunne være rettet mod uddannelse og opkvalificering, hvis personen har behov for en sådan indsats for at kunne komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende. Både personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov vil med det foreslåede formål kunne danne rammerne for den indsats, der tilrettelægges, og kommunen og arbejdsløshedskassen vil kunne tilrettelægge indsatsen med udgangspunkt i den enkelte person.

Det foreslås for det fjerde, at formålet vil være at understøtte, at beskæftigelsesindsatsen er sammenhængende med eventuelle sociale og sundhedsmæssige indsatser.

Forslaget vil indebære, at formålet med indsatsen fortsat vil være at understøtte, at beskæftigelsesindsatsen er sammenhængende med eventuelle relevante sociale- og sundheds-

mæssige indsatser. Det vil betyde, at formålet fortsat vil være at understøtte, at beskæftigelsesindsatsen for personer, der har behov for det, vil skulle have en sammenhængende indsats, hvor indsatser efter loven i nødvendigt omfang suppleres med eventuelle andre indsatser, der tager højde for personens sociale eller helbredsmæssige forhold i tilfælde, hvor det vurderes at være nødvendigt for, at pågældende kan få fodfæste på arbejdsmarkedet. Beskæftigelsesindsatsen for disse personer vil således skulle tilrettelægges under hensyn til formålet med at understøtte sammenhængen med eventuelle relevante sociale og sundhedsmæssige indsatser, herunder de særlige forhold, f.eks. helbredsmæssige, personlige eller sociale udfordringer, som personen kan have.

Endelig foreslås det, at formålet for det femte fortsat vil være at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at bistå arbejdsgivere i forbindelse med rekruttering, fastholdelse af arbejdskraft og etablering af en virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats.

Forslaget vil indebære, at det også vil være en del af lovens formål, at alle arbejdsgivere, både offentlige og private, skal kunne få bistand til rekruttering og fastholdelse af arbejdskraft. Arbejdsløshedskasserne vil ligeledes kunne bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering, herunder jobformidling af egne ledige medlemmer efter forslaget til § 14. Forslaget vil desuden indebære, at det fortsat vil være en del af lovens formål at sikre etablering af en virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats. Forslaget vil sikre, at det fortsat er et formål, at virksomhederne har en klar og tydelig indgang til virksomhedsservice i hver kommune og dermed en tydelig indgang i forhold til virksomhedernes rekruttering af arbejdskraft. Forslaget vil generelt medvirke til at lette virksomhedernes brug af virksomhedsservicen og gøre det lettere for virksomheder at komme i kontakt med kommunerne, når de har behov for dette.

2.2. Ansvarsfordeling

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Kommunalbestyrelsens ansvar over for borgerne

Reglerne om kommunalbestyrelsens ansvar for beskæftigelsesindsatsen generelt og overfor borgerne fremgår af § 2 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og §§ 2-4 og 6 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det fremgår således af § 2 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunalbestyrelsen varetager opgaver efter denne lov, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Det fremgår af § 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at kommunalbestyrelsen har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen, jf. dog kapitel 2 a om arbejdsløshedskassernes ansvar.

Kommunen kan samarbejde med andre kommuner om en tværkommunal beskæftigelsesindsats og skal drøfte tværkommunalt samarbejde om beskæftigelsesindsatsen i kommunekontaktrådene under KL. Kommunerne har pligt til i kommunekontaktrådene at drøfte med nabokommunerne, om der med fordel kan iværksættes tværkommunale samarbejder. Der er et kommunekontaktråd i hver region. De er sammensat af alle borgmestre i den enkelte region og et antal kommunalbestyrelsesmedlemmer, så sammensætningen afspejler stemmefordelingen ved kommunalvalget. Det er op til kommunerne at fastlægge, hvilke emner de vil samarbejde om. Det kan eksempelvis være en øget koordinering af virksomhedssamarbejdet eller indsatser, som kræver specialiseret viden, som eksempelvis indsatser for udsatte unge med funktionsnedsættelser eller opkvalificering af særlige grupper af ledige, eksempelvis i offshore-industrien.

Kommunalbestyrelsen kan ikke overlade ansvaret for myndighedsudøvelse i beskæftigelsessager, dvs. at løse opgaver vedrørende beskæftigelsesindsatsen og eksempelvis træffe afgørelser til en anden kommune, jf. dog lov om forpligtende kommunale samarbejder. Hvis en kommunalbestyrelse overlader til en anden kommune at løse opgaver vedrørende kommunens borgere, er ansvaret bevaret i den delegerende kommune, dvs. ansvaret er fortsat hos borgerens handlekommune, som typisk vil være borgerens bopælskommune, jf. § 9, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven). Den enkelte kommunalbestyrelse har således ansvaret for egne borgere uanset, om der er indgået en samarbejdsaftale med en eller flere andre kommuner.

Det fremgår af lovens § 3, at kommunalbestyrelsen varetager beskæftigelsesindsatsen og har ansvaret for og beslutter, hvordan beskæftigelsesindsatsen skal tilrettelægges, jf. dog kapitel 2 a om arbejdsløshedskassernes ansvar.

Ved lov nr. 1750 af 29. december 2025, som trådte i kraft den 1. februar 2026, som udmønter første del af beskæftigelsesreformen, er der i § 2, nr. 3, indsat en bestemmelse i § 4 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen med krav om, at kommunalbestyrelsen til og med den 31. december 2029 skal placere beskæftigelsesindsatsen samlet i ét stående udvalg, hvis myndighedsområde fastsættes i styrelsesvedtægten.

Det fremgår af § 6 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at kommunen varetager beskæftigelsesindsatsen over for borgerne. I indsatsen skal der være fokus på beskæftigelse, selvforsørgelse og rådighed.

Målet for kommunens indsats er således at understøtte, at den enkelte borger kommer hurtigst muligt i job. Det langsigtede fokus for den enkelte er varig tilknytning til arbejdsmarkedet. Indsatsen skal tage udgangspunkt i den enkeltes ressourcer og i, hvor tæt den enkelte er på arbejdsmarkedet, dvs. ordinært job eller en indsats, som forventes på sigt at føre til beskæftigelse. Kommunen skal understøtte den enkeltes jobsøgning, herunder ved brug af selvbetjeningsværk-

tøjer og ved at synliggøre relevante jobåbninger over for den enkelte.

Ved varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen skal kommunalbestyrelsen i sin administration overholde reglerne i forvaltningsloven, lov om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven) og retssikkerhedsloven.

Ud over kommunalbestyrelsen har arbejdsløshedskassen et ansvar for beskæftigelsesindsatsen efter § 3 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter arbejdsløshedskassen udfører opgaver under kontaktforløbet og i forbindelse med indsatsen for egne medlemmer, i det omfang det fremgår af loven, jf. kapitel 2 a om arbejdsløshedskassernes ansvar for indsatsen i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Arbejdsløshedskassen har efter aftale også et ansvar for andre arbejdsløshedskassers medlemmer ved rekrutteringssamarbejde med andre arbejdsløshedskasser.

For en nærmere uddybning af arbejdsløshedskassens ansvar henvises til pkt. 2.2.1.4 nedenfor.

Beskæftigelsesindsatsen omfatter efter § 3 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. opgaver efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, samt beskæftigelsesrettede opgaver efter lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og integrationsloven. Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvilke beskæftigelsesrettede opgaver i lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge og integrationsloven, der er omfattet af den kommunale beskæftigelsesindsats. Med hjemmel i bemyndigelsen er der i bekendtgørelse nr. 1209 af 28. september 2023 om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. fastsat yderligere regler om, hvilke opgaver efter lov om sygedagpenge, lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven, der er omfattet af den kommunale beskæftigelsesindsats. Det omfatter bl.a. vejledning om og vurdering af ansøgninger, opfølgning i visse sager om rådighed efter lov om aktiv socialpolitik og spørgsmål om beskæftigelsesrettet hjælp og bistand med at tilmelde sig og afmelde sig som jobsøgende.

Kommunalbestyrelsen har efter § 3 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. ansvaret for og varetager opgaver i medfør af artikel 64, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger og artikel 55, stk. 2-6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de nærmere regler til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger. Det er som følge heraf kommunerne, der varetager administrationen af dagpenge fra udlandet.

En kommunalbestyrelse kan efter aftale helt eller delvis overlade disse opgaver til en anden kommunalbestyrelse. Det er en betingelse for at overlade opgaver til en anden kommunalbestyrelse, at denne varetager opgaverne i et International Citizen Service (herefter ICS). København, Århus, Odense, Aalborg, Esbjerg og Sønderborg er udpeget som ICS-kommuner og fungerer i samarbejde med Styrelsen for International Rekruttering og Integration (SIRI) som en 'one-stop-shop' for udenlandske arbejdstagere og studerende samt deres medfølgende familie ved indrejse i Danmark.

Kommunerne, herunder ICS-kommunerne varetager dialogen med den udenlandske jobsøger med dagpenge fra udlandet, dialog med myndigheder i jobsøgerens hjemland, administration af relevante EU-blanketter med mere for at kontrollere, at den udenlandske jobsøgende reelt er jobsøgende. Jobsøgeren skal bl.a. registrere cv-oplysninger på Jobnet og holde sine cv-oplysninger aktive for at overholde de krav, der gælder for at modtage udenlandske arbejdsløshedsydelser.

2.2.1.2. Kommunalbestyrelsens ansvar overfor arbejdsgivere

Efter § 3 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal kommunalbestyrelsen udvikle og styrke indsatsen for at inddrage virksomhederne i indsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter lovens § 7 skal kommunen yde virksomhederne en vederlagsfri virksomhedsservice og varetage beskæftigelsesindsatsen over for virksomhederne. I indsatsen skal der være fokus på virksomhedsservice, herunder rekruttering af ledige, uddannelse og opkvalificering af nyansatte, der kommer fra ledighed, og fastholdelse af sygemeldte medarbejdere.

Virksomhedsservice og jobformidling er kerneopgaver for kommunerne, så virksomhederne kan få den arbejdskraft, de har brug for, og så der sker et hurtigt og præcist match mellem virksomhed og den ledige. Kommunen skal opsøge relevante virksomheder og tilbyde dem hjælp til at matche ledige ved at hjælpe med at udsøge, matche, screene og formidle relevante ledige til konkrete stillinger i virksomhederne.

Ved uddannelse og opkvalificering skal kommunen bistå med information og hjælp til at oprette voksenlærlingeforløb og opkvalificering i forbindelse med ansættelse. Kommunerne fastlægger udmøntning og håndtering af den virksomhedsrettede indsats lokalt med fokus på den opsøgende virksomhedskontakt, også på tværs af kommuner. Kommunalbestyrelsen er ansvarlig for den virksomhedsservice, der leveres i kommunen.

Formidling på tværs af kommunegrænser understøttes af et landsdækkende it-system, Jobnet for Arbejdsgivere. Kommunen skal sikre, at virksomhedsservicen koordineres på tværs af kommunegrænser, hvis en virksomhed henvender sig med ønsket om at rekruttere til ordinær eller støttet beskæftigelse, og kommunen ikke kan finde en egnet kandidat blandt kommunens ledige. Det samme gælder, hvis

en virksomhed med aktiviteter i flere kommuner henvender sig med et ønske om at rekruttere til ordinær eller støttet beskæftigelse.

2.2.1.3. Andre aktører

Reglerne om anvendelse af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen fremgår af §§ 17 a – 18 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og § 5 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter § 17 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan kommunen overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om sygedagpenge med enkelte indskrænkninger, da andre aktører ikke kan træffe afgørelser om ret til sygedagpenge efter lov om sygedagpenge eller om personlig assistance efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

En anden aktør er en anden offentlig eller privat samarbejdspartner, som kommunen har indgået aftale med. Kommunen har det overordnende ansvar for indsatsen og for, at lovgivningen overholdes. I praksis er der tale om et firma, en organisation m.v., som udfører en eller flere beskæftigelsesrettede opgaver for kommunen. Det kan også være en arbejdsløshedskasse efter § 4 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller en anden kommune.

Kommunen kan ikke overlade det til andre aktører at træffe afgørelse om retten til sygedagpenge, men kan overlade det til andre aktører at vurdere, om en sygemeldt er helt eller delvis uarbejdsdygtig, hvis aktøren og den sygemeldte er enige om vurderingen heraf. Andre aktører kan f.eks. træffe afgørelse om tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kapitel 11-14 eller afgørelse om løntilskud for nyuddannede personer med handicap efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Herudover kan andre aktører varetage opgaven med at holde jobsamtaler for ledige eller opfølgningssamtaler for sygedagpengemodtagere, herunder udarbejde »Min Plan«. Personen er forpligtet til at deltage på samme måde, som hvis det var kommunen, der holdt samtalerne.

For en nærmere beskrivelse af jobsamtaler henvises til pkt. 2.8.1.1 nedenfor og for en nærmere beskrivelse af »Min Plan« henvises til pkt. 2.10.1.1 nedenfor.

Efter § 5 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan kommunen overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse, jf. § 17 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og regler udstedt i medfør af § 17 b i samme lov. Ansvaret for indsatsen påhviler fortsat kommunalbestyrelsen. Det betyder, at kommunen har pligt til at føre tilsyn med anden aktør.

Anden aktør er ved varetagelsen af opgaver på vegne af kommunerne omfattet af reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven, jf. § 43, stk. 1, i retssikkerhedsloven.

Det gælder endvidere efter § 17 a, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at de opgaver og kompetencer til at træffe afgørelse, som andre aktører har fået overladt, forpligter personen på samme måde, som hvis kommunen havde udført opgaven eller truffet afgørelsen.

Andre aktører skal overholde samme regler, som gælder for kommunen, f.eks. i forbindelse med indkaldelse til samtaler og aktiviteter, afgivelse af tilbud og underretninger efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om sygedagpenge.

Der er med hjemmel i lovens § 17 b fastsat regler i bekendtgørelse nr. 1183 af 25. november 2019 om andre aktører om, hvilke opgaver der kan varetages af andre aktører, herunder hvordan en person omfattet af loven skal have mulighed for at vælge mellem flere aktører, som kommunen skønner er næsten lige effektive i forhold til at bringe personen i ordinær beskæftigelse. Der er endvidere i bekendtgørelsen fastsat regler om krav til andre aktørers sagsbehandling, herunder om frister, underretninger til arbejdsløshedskasser og kommuner, procedurer og klagefrister i forbindelse med sagsbehandlingen og pligt til at anvende it-understøttelse, der stilles til rådighed m.v. Endelig er bemyndigelsen anvendt til at fastsætte regler om, at andre aktører på anmodning skal stille dokumentation til rådighed for arbejdsløshedskasserne. Det kan f.eks. være et indkaldelsesbrev til jobsamtale hos anden aktør som dokumentation for korrekt indkaldelse.

Efter lovens § 18 kan beskæftigelsesministeren fastsætte landsdækkende krav til udbud og kontrakter med andre aktører, som kan inddrages i beskæftigelsesindsatsen efter § 17 a og regler fastsat i medfør af § 17 b og § 5 i integrationsloven.

Bemyndigelsen er anvendt til at udstede regler i bekendtgørelse om andre aktører om rammeaftaler, som andre aktører og kommunen indgår om beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., og lov om sygedagpenge, og nogle nærmere fastsatte betingelser, som skal indgå i rammeaftalerne. Det er regler om, hvilke betingelser der skal indsættes i en rammeaftale, herunder regler om gyldighedsperiode, opsigelsesregler m.v.

Udover at der i bekendtgørelse om andre aktører er fastsat regler om underretninger mellem aktører og kommuner og arbejdsløshedskasser, er udveksling af oplysninger mellem kommunen og andre aktører reguleret i § 41 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Efter bestemmelsen kan kommunen i henhold til en databehandleraftale, jf. artikel 28, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, overlade oplysninger

til en anden aktør om en persons beskæftigelsesprofil og forløb, den hidtidige indsats og øvrige forhold, som er nødvendige, for at den anden aktør kan gennemføre den aftalte beskæftigelsesindsats efter arbejdsmarkedslovgivningen, jf. § 32.

Anden aktør må ikke benytte eller udveksle de modtagne oplysninger til formål ud over det aftalte eller tilføje oplysninger, der er begrundet i andre formål.

Det fremgår af lovens § 40, at ved inddragelse af andre aktører er kommunen dataansvarlig og anden aktør er databehandler i forhold til den behandling af personoplysninger, som samarbejdet omfatter. Det betyder, at det er den indgåede databehandleraftale mellem kommunen og anden aktør, der bl.a. regulerer, hvilke personoplysninger, om hvilke borgere, kommunen må overlade til den anden aktør, fordi oplysningerne er nødvendige, for at den anden aktør kan gennemføre den aftalte beskæftigelsesindsats.

Anden aktør skal tilbagelevere data til kommunen eller eventuelt slette beriget data som anden aktør har fået overleveret fra kommunen til brug for udførelsen af opgaven, jf. artikel 28, stk. 3, litra g, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Endelig indeholder lovens § 18 a en bemyndigelse til beskæftigelsesministeren til at kunne fastsætte nærmere regler for godkendelse af andre aktørers optagelse i EURES-netværket. Det fremgår af stk. 2, at afgørelser truffet efter de regler, der er fastsat med hjemmel i stk. 1, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

EURES-netværket er et europæisk rekrutteringssamarbejde. EURES-netværket arbejder bl.a. gennem EURES-portalen, som giver gratis information om leve- og arbejdsvilkår i medlemsstaterne. EURES-portalen giver også adgang til jobopslag fra hele EU/EØS samt cv-oplysninger på kandidater, der er interesserede i job i EU/EØS.

Andre aktørers adgang til EURES-portalen er med til at give volumen i antallet af udvekslede stillingsopslag og cv-oplysninger på EURES-portalen og skabe større transparens og mobilitet på det europæiske arbejdsmarked. Cv-oplysninger sendes kun til EURES-portalen, hvis indehaveren af cv-oplysningerne har givet sit samtykke.

I Danmark er Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering nationalt koordinationskontor. Den danske del af EURES-netværket består af Workindenmark og en række kommuner, der er udpeget som EURES-medlemmer som en del af den nationale beskæftigelsesindsats, hvilket bl.a. giver adgang til at slå job op i EURES-portalen og mulighed for at deltage i EURES-arrangementer. Derudover indgår andre aktører, som er udpeget som EURES-medlemmer eller EURES-partnere i medfør af bekendtgørelse nr. 1607 af 18. december 2018 om godkendelse af andre aktørers optagelse i EURES-netværket. Den daglige kontakt til virksomheder og udenlandske arbejdssøgende samt tilrettelæggelsen og gennemførelsen af konkrete aktiviteter varetages af uddannede EURES-vejledere i Workindenmark, kommunerne og hos andre godkendte aktører. En opdateret liste over den aktuelle sammensætning af EURES-netværket er tilgængelig på EURES-portalen.

EURES-vejlederne i Workindenmark bruger det europæiske EURES-netværk til at finde kandidater til danske virksomheder, der efterspørger kvalificeret arbejdskraft inden for områder, hvor der er mangel på arbejdskraft.

Regler om, hvilke krav, der kan stilles til andre aktører for at være med i EURES-netværket, fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et europæisk arbejdsformidlingsnet (EURES), arbejdstageres adgang til mobilitetstjenester og øget integrering af arbejdsmarkederne og om ændring af forordning.

Bekendtgørelse om godkendelse af andre aktørers optagelse i EURES-netværket er udstedt med hjemmel i lovens § 18 a. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om, at ansøgning om optagelse skal indgives til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og nærmere krav til ansøgningen.

2.2.1.4. Arbejdsløshedskassen

Reglerne om arbejdsløshedskassernes rolle i beskæftigelsesindsatsen og ansvar fremgår af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter § 18 b i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., har arbejdsløshedskasserne ansvaret for kontaktforløbet efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats for egne medlemmer, inden for de første 3 måneders ledighed, hvorefter ansvaret for kontaktforløbet overgår til kommunen. Arbejdsløshedskasserne varetager endvidere de opgaver for egne medlemmer, som vedrører beskæftigelsesindsatsen, og som er henlagt til arbejdsløshedskasserne enten ved lov eller bekendtgørelse, f.eks. at påse cv-oplysninger, at træffe afgørelse om ret til jobrettet uddannelse og at udbetale befordringsgodtgørelse. Arbejdsløshedskasserne kan endvidere samarbejde indbyrdes om at bistå egne ledige medlemmer med at finde job og samarbejde om at bistå virksomhederne med rekruttering og formidling af ledige medlemmer. Reglerne herom fremgår af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Arbejdsløshedskasserne er ikke omfattet af forvaltningsloven, offentlighedsloven eller retssikkerhedsloven, da de er private foreninger. Derimod er der med hjemmel i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. udstedt bekendtgørelsesregler, som i det væsentlige svarer til reglerne i forvaltnings-, offentligheds- og retssikkerhedsloven.

Arbejdsløshedskasserne har ligeledes mulighed for at udføre opgaver som anden aktør for egne medlemmer, jf. § 17 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesind-

satsen m.v. og regler udstedt i medfør af § 17 b i samme lov, såfremt kommunen overlader opgaver til disse.

2.2.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2.2.1. Kommunalbestyrelsens ansvar over for borgerne

Det er forudsat med aftalen, at der ikke ændres på det overordnede ansvar for beskæftigelsesindsatsen.

Det fremgår af aftalen, at aftalepartierne er enige om at reformere beskæftigelsesindsatsen, og kommunerne skal have frihed til at organisere beskæftigelsesindsatsen efter lokale forhold. Aftalepartierne er dog samtidig enige om, at indføre en tidsbegrænset bestemmelse om, at kommunalpolitiske drøftelser af beskæftigelsesindsatsen skal være forankret i ét udvalg for at sikre et lokalpolitisk fokus i overgangen til en ny beskæftigelsesindsats.

Derudover er aftalepartierne enige om at ophæve lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., således at der fremover ikke længere vil være en selvstændig organiseringslov på beskæftigelsesområdet, og at tilbageværende regler i organiseringsloven kan flyttes til andre love.

Sidst er aftalepartierne er enige om, at det ikke længere skal være et lovkrav for kommunerne at drøfte samarbejdet i et tværkommunalt samarbejde om beskæftigelsesindsatsen i kommunekontaktrådene under KL. Det skal ses i lyset af frisættelsen af kommunerne til at organisere indsatsen og forenkling. Kommunerne vil fortsat kunne vælge at drøfte indsatsen i kommunekontaktrådene, såfremt de finder det formålstjenesteligt.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på denne baggrund, at kommunalbestyrelsens ansvar overfor borgerne videreføres indholdsmæssigt i §§ 2 og 3 i lovforslaget med sproglige justeringer, dog med den ændring, at det ikke længere skal være et krav, at samarbejdet om en tværkommunal beskæftigelsesindsats skal drøftes i kommunekontaktrådene under KL.

Det betyder, at kommunalbestyrelsen fortsat vil have ansvaret for og vil varetage beskæftigelsesindsatsen over for borgerne, bortset fra de opgaver som arbejdsløshedskassen vil have ansvaret for i forhold til egne medlemmer. Arbejdsløshedskassens opgaver for egne medlemmer vil fortsat omfatte bl.a. kontaktforløb, cv-oplysninger, jobrettet uddannelse og udbetaling af befordringsgodtgørelse.

Ved varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen vil kommunalbestyrelsen fortsat i sin administration skulle overholde forvaltningsloven, offentlighedsloven og retssikkerhedsloven.

Den enkelte kommunalbestyrelse vil med forslaget fortsat frit kunne beslutte, hvor beskæftigelsesindsatsen skal placeres i kommunens administration, herunder om indsatsen skal ligge sammen med et andet område eller for sig selv. Det foreslås dog, at der fortsat vil være krav om, at beskæftigelsesindsatsen skal samles i ét stående udvalg frem til og med 31. december 2029. Da forankringen i et udvalg er midlertidig foreslås det, at dette videreføres i overgangsreglerne, jf. lovforslagets § 221, stk. 5, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endvidere, at det ikke længere skal være et krav, at samarbejdet om en tværkommunal beskæftigelsesindsats skal drøftes i kommunekontaktrådene under KL. Kommunerne vil fortsat kunne samarbejde om en tværkommunal beskæftigelsesindsats og vil frit kunne vælge at drøfte samarbejdet i kommunekontaktrådene. Den enkelte kommune vil som hidtil have ansvaret for egne borgere uanset, om der er indgået en samarbejdsaftale med en eller flere andre kommuner.

Da ansvarsfordelingen for beskæftigelsesindsatsen videreføres, foreslås det at videreføre bestemmelsen om, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for og varetager opgaver i medfør af artikel 64, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger og artikel 55, stk. 2-6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de nærmere regler til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger. Det foreslås endvidere videreført, at en kommunalbestyrelse efter aftale helt eller delvis kan overlade disse opgaver til en anden kommunalbestyrelse, som i et ICS varetager opgaver efter forordningen med den virkning, at kompetencerne vil være samlet i et større fællesskab.

For en nærmere beskrivelse af opgaver i et ISC henvises til pkt. 2.2.1.1 ovenfor.

2.2.2.2. Kommunalbestyrelsens ansvar over for arbejdsgivere

Aftalepartierne er enige om, at virksomhederne skal have én klar og tydelig adgangskanal til virksomhedsservicen på beskæftigelsesområdet i hver kommune – og dermed en tydelig indgang i forhold til rekruttering af arbejdskraft. Kommunerne skal også fremover have fokus på arbejdsmarkedets behov samt de enkelte virksomheders efterspørgsel på arbejdskraft, når de tilrettelægger beskæftigelsesindsatsen.

Aftalepartierne er samtidig enige om, at kommunernes koordinering af virksomhedsservice på tværs af kommunegrænser skal udvides til også at omfatte koordinering med andre aktører, herunder a-kasser. Kommunerne skal således koordinere virksomhedsservice på tværs af aktører.

Endelig er aftalepartierne enige om at ophæve lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., således at der fremover ikke længere vil være en selvstændig organiseringslov på beskæftigelsesområdet, og at tilbageværende regler i organiseringsloven kan flyttes til andre love.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår derfor, at

kommunalbestyrelsens nuværende ansvar overfor arbejdsgiverne videreføres indholdsmæssigt i § 2 i lovforslaget med sproglige justeringer, dog med den ændring, at kommunerne også vil skulle koordinere indsatsen på tværs af arbejdsløshedskasser og aktører.

Det betyder, at kommunalbestyrelsen fortsat vil have ansvaret for og vil skulle varetage beskæftigelsesindsatsen over for arbejdsgivere, herunder virksomhedsservicen.

Kommunernes virksomhedsservice, som bl.a. består i at bistå arbejdsgivere med at finde arbejdskraft, skal understøtte virksomhedernes adgang til kvalificeret arbejdskraft fra ind- og udland og forebygge mangelsituationer på arbejdsmarkedet. Beskæftigelsesindsatsen i forhold til virksomhederne skal understøtte, at der gives den rette mulige hjælp til arbejdsgivere med behov for rekruttering og fastholdelse af medarbejdere, og at hjælpe virksomhederne videre til anden relevant myndighed, hvis dette er nødvendigt.

Det foreslås endvidere, at kommunerne fortsat i deres indsats vil skulle koordinere indsatsen på tværs af kommunegrænser, og som noget nyt også vil skulle koordinere indsatsen på tværs af arbejdsløshedskasser og andre aktører. Arbejdsgivere kan derved få den bedst mulige bistand til at rekruttere ledige til ordinær eller støttet beskæftigelse. Særligt i forhold til at understøtte arbejdsgiveres rekruttering og ved formidlingen af ledige kan det være relevant, at kommunerne samarbejder med hinanden og med arbejdsløshedskasser og aktører, således at relevante ledige formidles til relevante arbejdsgivere med ledige stillinger i andre kommuner.

Kommunernes opgave med at koordinere virksomhedsservice på tværs af aktører vil i praksis betyde, at kommunerne i de tilfælde, hvor de ikke kan finde relevante kandidater, vil være forpligtet til at dele jobordrer med arbejdsløshedskasser m.v.

2.2.2.3. Andre aktører

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Aftalepartierne er enige om, at det skal være muligt at organisere beskæftigelsesindsatsen med inddragelse af andre aktører. Derudover er aftalepartierne også enige om at ophæve lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., således at der fremover ikke længere vil være en selvstændig organiseringslov på beskæftigelsesområdet, og at tilbageværende regler i organiseringsloven kan flyttes til andre love.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår derfor, at reglerne om, at kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, videreføres i § 4 i lovforslaget med sproglige justeringer, dog med den ændring, at der ikke længere vil være en bemyndigelsesbestemmelse til at fastsætte landsdækkende krav til udbud og kontrakter med andre aktører.

Det vil derfor også fremadrettet være muligt for kommunerne at benytte anden aktør til at varetage opgaver i beskæftigelsesindsatsen, samt til at træffe visse afgørelser under en persons forløb i kommunen.

Kommunalbestyrelsen vil fortsat have ansvaret for indsatsen, og skal fortsat understøtte, at lovgivningen overholdes. I praksis vil der være tale om et firma, en organisation m.v. som udfører en eller flere beskæftigelsesrettede opgaver for kommunen, og det vil derfor som førhen være en forudsætning, at kommunen har pligt til at føre tilsyn med anden aktør. De opgaver og kompetencer til at træffe afgørelse, som andre aktører har fået overladt, vil forpligte personen på samme måde, som hvis kommunen havde truffet afgørelsen. Personen vil have samme mulighed for at klage over en afgørelse truffet af en anden aktør, som hvis kommunen havde truffet afgørelsen.

Det vil sige, at f.eks. en kontanthjælpsmodtagers manglende overholdelse af afgørelser, som træffes af andre aktører, vil kunne sanktioneres efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik. Afgørelsen om de ydelsesmæssige konsekvenser af f.eks. afslag på tilbud eller udeblivelse fra samtaler eller tilbud skal dog træffes af kommunen eller arbejdsløshedskassen.

De gældende regler i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. om andre aktørers mulighed for at varetage opgaver efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om sygedagpenge foreslås ikke videreført i forslaget til denne lov. Det foreslås, at reglerne i stedet bliver flyttet til de love, de enkelte bestemmelser vedrører.

Anden aktør vil fortsat skulle overholde samme regler, som gælder for kommunen, f.eks. i forbindelse med indkaldelse til samtaler og aktiviteter, afgivelse af tilbud og underretninger efter lovforslaget. Anden aktør vil fortsat også skulle overholde forvaltningsloven og offentlighedsloven, jf. § 43, stk. 1, i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at der fortsat vil være en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter beskæftigelsesministeren vil fastsætte nærmere regler om, hvilke regler anden aktør vil være underlagt i sagsbehandlingen, og hvilke oplysninger andre aktører og kommunerne vil kunne udveksle med hinanden. Det forventes, at der vil blive fastsat regler svarende til de gældende, herunder om mulighed for at vælge mellem aktører og pligt for den enkelte til at give oplysninger.

Det foreslås dog, at reglen om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte landsdækkende krav til udbud og kontrakter med andre aktører, ikke videreføres. Det skal ses i lyset af frisættelsen af kommunerne til at organisere indsatsen og forenkling.

Kommunen vil herefter selv kunne tilrettelægge udbud og indgå rammeaftaler, dog vil det fortsat skulle ske i overensstemmelse med udbudslovens regler herom.

Kommunens overladelse af oplysninger om personer omfattet af en målgruppe i loven, herunder følsomme oplysninger, vil skulle ske i henhold til den foreslåede § 177.

Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler for godkendelse af andre aktørers optagelse i EURES-netværket forventes at blive anvendt til at fastsætte regler svarende til de gældende regler. Det vil være regler om, at ansøgning om optagelse i EURES-netværket skal indgives til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og nærmere krav til ansøgningen, herunder bl.a. ansøgningsformat og frister.

2.2.2.4. Arbejdsløshedskassen

Aftalepartierne er enige om, at arbejdsløshedskasserne fortsat skal spille en stor rolle i beskæftigelsesindsatsen. Derudover er aftalepartierne også enige om at ophæve lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., således at der fremover ikke længere vil være en selvstændig organiseringslov på beskæftigelsesområdet, og at tilbageværende regler i organiseringsloven kan flyttes til andre love.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår derfor, at reglerne om arbejdsløshedskassens ansvar i beskæftigelsesindsatsen videreføres indholdsmæssigt i § 5 i lovforslaget med sproglige justeringer.

Det foreslåede vil betyde, at arbejdsløshedskassen fortsat vil have ansvaret for og varetage de opgaver, som fremgår af loven eller regler fastsat med hjemmel i loven, herunder bl.a. i forhold til cv-registreringer og kontaktforløbet for egne medlemmer. Derudover foreslås det, at arbejdsløshedskassen fortsat kan bistå arbejdsgivere med at rekruttere ledige til ordinær beskæftigelse og samarbejde indbyrdes herom.

I lighed med hvad der gælder i dag, foreslås det, at arbejdsløshedskassen kan hjælpe arbejdsgivere med rekruttering af ledige ved at formidle relevante kandidater. De vil i den forbindelse kunne samarbejde indbyrdes om at formidle ledige til arbejdsgivere fra både egne medlemmer og blandt medlemmer af andre arbejdsløshedskasser til relevante stillinger i virksomheder.

Arbejdsløshedskasserne vil fortsat ikke være omfattet af forvaltningsloven, offentlighedsloven eller retssikkerhedsloven, da de er private foreninger. Derimod er der med hjemmel i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. udstedt bekendtgørelsesregler, som i det væsentlige svarer til reglerne i forvaltnings-, offentligheds- og retssikkerhedsloven.

2.3. Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke

2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 18 c, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med myndigheder, der varetager opgaver i beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. dog undtagelsen i bestemmelsens stk. 2.

Efter reglerne har myndigheder, der varetager opgaver efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, forbud mod at bruge personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Der er som udgangspunkt tale om et absolut forbud.

Forbuddet gælder for alle myndigheder, som udfører opgaver efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Dette omfatter både kommuner, arbejdsløshedskasser, rehabiliteringsteam samt kommunens samarbejde med regionen, i det omfang samarbejdet ikke er omfattet af sundhedsloven.

Forbuddet omfatter også myndigheder, som er tildelt opgaver i beskæftigelsesindsatsen efter regler, som lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. henviser til. Det omfatter bl.a. Ankestyrelsen i forbindelse med deres behandling af klager efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Skriftlige henvendelser er ikke omfattet af bestemmelsen, idet forbuddet alene gælder mundtlig kommunikation med myndigheder.

Forbuddet gælder i forbindelse med afgørelsessager og faktisk forvaltningsvirksomhed.

Det fremgår af § 18 c, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at personer under 18 år dog må tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, skal baseres på en faglig vurdering af, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet. Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade den unge fungere som tolk, kan nævnes praktiske forhold som f.eks. samtaler om telefoniske åbningstider, tilgængelighed af information om fremmedsprog samt orientering om, hvordan man kan finde vejledningsbeskeder om forsinkelse.

2.3.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er forudsat med aftalen, at reglerne om forbud mod børnetolke skal videreføres. Aftalepartierne er enige om at ophæve lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., således at der fremover ikke længere vil være en selvstændig organiseringslov på beskæftigelses-

området, og at tilbageværende regler i organiseringsloven kan flyttes til andre love.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om forbud mod børnetolke videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om, at børn ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation, videreføres indholdsmæssigt i § 7 i lovforslaget med sproglige tilretninger.

Forbuddet vil fortsat omfatte tolkning i form af oversættelse til og fra et fremmedsprog i forbindelse med mundtlig kommunikation mellem myndigheder og personer og gælde i alle situationer, hvor myndigheden er i mundtlig dialog med en person, herunder i forbindelse med både forvaltningsafgørelser og faktisk forvaltningsvirksomhed.

Forslaget vil indebære, at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke i forbindelse med indsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås endvidere at videreføre den gældende undtagelse til forbuddet, hvorefter personer under 18 år gerne må tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold. Det lægges op til, at det fortsat er den enkelte medarbejder, der skal foretage vurderingen af, om der er tale om et uproblematisk forhold.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke den indsats, der ydes efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. For denne lov vil reglerne om forbud mod børnetolke i stedet fremgå direkte af kompensationsloven. Der henvises til det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love (Konsekvenser som følge af ny lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.v.)

2.4. Målgrupper, visitation og tidsperioder

2.4.1. Gældende ret

2.4.1.1. Målgrupper

Målgrupperne i den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er beskrevet i § 6 i lovens kapitel 3.

Målgrupperne i lovens § 6 er de personer, som efter loven og den eventuelle ydelseslovgivning, som personerne er omfattet af, f.eks. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik, skal have en beskæftigelsesindsats med henblik på hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende.

§ 6, nr. 1, i loven omfatter personer, som modtager dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Målgruppen omfatter dagpengemodtagere. Dette inkluderer dagpengemodtagere, som afvikler karantæne i medfør af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., eller som er ansat med løntilskud efter lovens kapitel 12.

§ 6, nr. 2, i loven omfatter jobparate personer, som er fyldt 30 år, og jobparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven.

Målgruppen omfatter kontanthjælpsmodtagere, som enten er fyldt 30 år, eller som har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, og som kommunen har visiteret til at være jobparat (herefter jobparate kontanthjælpsmodtagere).

§ 6, nr. 3, i loven omfatter aktivitetsparate personer, som er fyldt 30 år, og aktivitetsparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven.

Målgruppen omfatter kontanthjælpsmodtagere, som enten er fyldt 30 år, eller som har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, og som kommunen har visiteret til at være aktivitetsparat (herefter aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse).

§ 6, nr. 4, i loven omfatter uddannelsesparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven.

Målgruppen omfatter kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, og som kommunen har visiteret til at være uddannelsesparat (herefter uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere).

§ 6, nr. 5, i loven omfatter aktivitetsparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven.

Målgruppen omfatter kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, og som kommunen har visiteret til at være aktivitetsparat (herefter aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse).

For en nærmere beskrivelse af gældende regler om kommunens visitation af kontanthjælpsmodtagere som henholdsvis jobparat, uddannelsesparat og aktivitetsparat henvises til pkt. 2.4.1.2 nedenfor.

§ 6, nr. 6, i loven omfatter personer, der modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge.

Målgruppen omfatter personer, som er uarbejdsdygtige

på grund af egen sygdom, og som modtager sygedagpenge. Den omfatter både sygedagpengemodtagere, som er ledige, og sygedagpengemodtagere, som er i job eller driver selvstændig virksomhed.

§ 6, nr. 7, i loven omfatter personer i jobafklaringsforløb efter kapitel 18.

Målgruppen omfatter personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, og som er i jobafklaringsforløb, jf. lovens kapitel 18. Målgruppen omfatter både personer i jobafklaringsforløb, som er ledige, og personer i jobafklaringsforløb, som er i job eller driver selvstændig virksomhed. For en nærmere beskrivelse af målgruppen for jobafklaringsforløb henvises til pkt. 2.20.1.1.1 nedenfor.

§ 6, nr. 8, i loven omfatter personer i ressourceforløb efter det tidligere gældende kapitel 19, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024.

Med lov nr. 1750 af 29. december 2025 er ressourceforløb efter lovens kapitel 19 ophævet pr. 1. februar 2026.

Målgruppen omfatter dermed alene personer, som er i ressourceforløb efter de hidtil gældende regler.

§ 6, nr. 9, i loven omfatter personer, der er visiteret til fleksjob eller er visiteret til tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed på grund af en varig og væsentligt nedsat arbejdsevne efter kapitel 20.

Målgruppen omfatter fleksjobvisiterede personer, dvs. personer, der enten modtager ledighedsydelse (herefter ledighedsydelsesmodtagere), eller som er i et fleksjob eller modtager støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed på grund af en varig og væsentligt nedsat arbejdsevne.

§ 6 nr. 10, i loven omfatter personer i revalideringsforløb efter det tidligere gældende kapitel 21, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024.

Med lov nr. 1750 af 29. december 2025 er revalidering efter lovens kapitel 21 ophævet pr. 1. februar 2026.

Målgruppen omfatter dermed alene personer, der er i revalideringsforløb efter de hidtil gældende regler.

§ 6, nr. 11, i loven omfatter personer, der modtager førtidspension efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Målgruppen omfatter personer, som modtager førtidspension, fordi de ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

§ 6, nr. 12, i loven omfatter selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., forsørgelsesydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter SU-loven, og personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven.

Målgruppen omfatter personer, som ønsker en beskæftigelsesrettet indsats, og som ikke er i fuld- eller deltidsbeskæftigelse, og som ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse. Personer, som blot undlader at ansøge om offentlig hjælp til forsørgelse, som de kunne have haft mulighed for at få, vil derfor ikke være omfattet af målgruppen, da der ikke vil være taget stilling til, om de opfylder betingelserne for at modtage denne hjælp. Det vil f.eks. kunne være en person, som er medlem af en arbejdsløshedskasse, og hvor der ikke er taget stilling til, om personen vil kunne få dagpenge.

§ 6, nr. 13, i loven omfatter unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Målgruppen omfatter hovedsageligt unge i alderen 15-17 år, som har brug for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, herunder unge med behov for en støttende indsats eller anbringelse efter kapitel 4 og 5 i barnets lov.

Efter den gældende § 7, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats omfatter loven tillige beskæftigede personer, der kan få en indsats efter reglerne i § 97, stk. 3, om den regionale uddannelsespulje, afsnit VII om indsatsen over for beskæftigede m.v. og afsnit VIII om understøttelse af indsatsen.

Bestemmelsen omfatter personer i job, dvs. personer, der som beskæftigede kan få indsats efter reglerne om indsats i form af tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne (voksenlærlingeordningen), opkvalificering ved ansættelser, opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser, mentorstøtte og hjælpemidler til borgere generelt, som vurderes at have behov herfor som led i en beskæftigelses- eller uddannelsesrettet indsats.

Efter lovens § 7, stk. 2, omfatter loven tillige personer, som har ret til en samtale om uddannelsesmuligheder m.v. i kommunen, jf. § 38 a. Bestemmelsen omfatter personer, som har ret til en samtale om uddannelsesmuligheder m.v. i kommunen i forbindelse med uddannelsesordningen med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring.

Persongruppen for samtalen kan være personer i målgrupperne i § 6 i loven, f.eks. sygedagpengemodtagere. Det kan også være personer, der ikke er omfattet af målgrupperne i lovens § 6, eller af persongruppen, som kan få en indsats efter lovens § 7, stk. 1, f.eks. personer, som ikke modtager forsørgelsesydelser, og som ikke har ophold eller bopæl i Danmark.

2.4.1.2. Visitation

Efter § 8, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, hvordan kommu-

nen skal foretage vurderingen af de lediges uddannelses- eller beskæftigelsespotentiale.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse nr. 1216 af 28. september 2023 om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvordan kommunen skal vurdere, om en kontanthjælpsmodtager, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, er henholdsvis job- eller aktivitetsparat.

Efter bekendtgørelsen er personen jobparat, hvis personen vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært job, som gør personen i stand til at forsørge sig selv inden for 3 måneder. Denne vurdering beror på personens arbejdsmarkedsparathed, herunder den enkeltes kompetencer, erhvervserfaring og eventuelle barrierer i forhold til arbejdsmarkedet.

Personen er aktivitetsparat, hvis personen vurderes ikke at være i stand til at påtage sig et ordinært job, som gør personen i stand til at forsørge sig selv inden for 3 måneder. Denne vurdering beror på en helhedsorienteret tilgang, hvor der tages hensyn til personens eventuelle sociale, helbredsmæssige eller andre udfordringer, der begrænser mulighederne for beskæftigelse.

I bekendtgørelsen er der endvidere fastsat regler om, hvordan kommunen skal vurdere, om en kontanthjælpsmodtager under 30 år uden en uddannelse er henholdsvis uddannelsesparat eller aktivitetsparat.

Efter bekendtgørelsen er personen uddannelsesparat, hvis personen vurderes – med den rette støtte og aktive indsats – at kunne påbegynde en uddannelse inden for ca. 1 år og gennemføre denne på ordinære vilkår. Vurderes personen ikke at have nogen barrierer og dermed ikke at have behov for støtte og hjælp i forhold til at starte på en uddannelse, som personen kan gennemføre på almindelige vilkår, er personen åbenlyst uddannelsesparat.

Personen er aktivitetsparat, hvis personen vurderes at have problemer af faglig, social og/eller helbredsmæssig karakter og dermed har behov for ekstra støtte og hjælp i længere tid end ca. 1 år, inden personen kan påbegynde en uddannelse og gennemføre denne på almindelige vilkår.

Der er i loven og bekendtgørelsen ikke fastsat regler om, hvornår visitationen/vurderingen af, om en kontanthjælpsmodtager, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, er job- eller aktivitetsparat, skal ske. Det er dog forudsat, at vurderingen skal ske ved den første jobsamtale, som efter lovens § 31, stk. 5, skal holdes senest en uge efter personens henvendelse om hjælp.

Det følger endvidere af lovens § 19, stk. 3, at personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp, og som kommunen vurderer er jobparate eller åbenlyst uddannelsesparate, skal tilmelde sig som jobsøgende i kommunen. For jobparate skal det ske ved første henvendelse om hjælp, og for åbenlyst uddannelsesparate skal det ske senest efter 1 uge fra første henvendelse om hjælp.

Efter bestemmelsen skal kontanthjælpsmodtagere, som kommunen vurderer er jobparate, dermed være tilmeldt som jobsøgende fra første henvendelse om hjælp.

Der er derfor fastsat nærmere regler om tidspunktet for kontanthjælpsmodtageres første henvendelse om hjælp i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Reglerne er fastsat med hjemmel i lovens § 21.

Efter bekendtgørelsen er første henvendelse med anmodning om hjælp til kommunen den først forekommende dato af følgende:

- Datoen for, at personen har tilmeldt sig som jobsøgende på Jobnet.
- Datoen for, at personen har angivet på Jobnet, at pågældende ønsker at søge om ydelse.
- Datoen, hvor personen uden forudgående registrering på Jobnet henvender sig i kommunen med anmodning om hjælp.

Det følger af bekendtgørelsen, at hvis personen har tilmeldt sig eller har angivet på Jobnet, at personen ønsker at søge om ydelse, skal personen henvende sig personligt i kommunen på den første åbningsdag efter tilmeldingen eller ansøgning om hjælp med henblik på at få foretaget en indledende visitation/vurdering af, om personen er jobparat, uddannelsesparat eller aktivitetsparat.

Det følger heraf, at hvis personen henvender sig i kommunen og anmoder om hjælp, uden en forudgående registrering på Jobnet, vil kommunen i forbindelse med personens fremmøde i kommunen skulle foretage den indledende visitation. Hvis kommunen vurderer, at personen er jobparat, skal kommunen sørge for, at personen bliver tilmeldt som jobsøgende, så tilmeldingen fremgår på Jobnet.

For kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en uddannelse, fremgår det af bekendtgørelsen, at visitationen/vurderingen af, om en person er åbenlyst uddannelsesparat, skal finde sted ved den første jobsamtale. I helt særlige tilfælde kan kommunen ved den første samtale vurdere, at en person har så svære sociale og/eller helbredsmæssige udfordringer, at personen er aktivitetsparat. En person, der ikke ved den første samtale vurderes åbenlyst uddannelsesparat eller aktivitetsparat, er uddannelsesparat de første 3 kalendermåneder fra første henvendelse til kommunen om hjælp. Ved udløbet af de første 3 kalendermåneder visiteres personen endeligt som uddannelses- eller aktivitetsparat.

Efter bekendtgørelsen skal der foretages en ny vurdering af, om en kontanthjælpsmodtager er jobparat, uddannelsesparat eller aktivitetsparat, hvis der efterfølgende sker væsentlige ændringer i personens forhold, eller der fremkommer nye oplysninger, der har betydning for vurderingen.

Efter § 8, stk. 2, i loven, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj, som kan benyttes af kommuner og arbejdsløshedskasser.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om afklarings- og dialogværktøjet, bl.a. om at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering forestår udvikling og implementering af værktøjet.

2.4.1.3. Opgørelse af tidsperioder m.v.

De gældende regler om opgørelse af tidsperioder m.v. fremgår af §§ 9 og 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Lovens § 9 omhandler opgørelsen af fremadrettede tidsperioder for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere i forbindelse med kontaktforløbet, afklaring, jobrettet uddannelse og om ret og pligt til tilbud, f.eks. om opgørelsen af de første 6 måneders ledighed.

Reglerne om tidsperioder for sygedagpengemodtagere fremgår af lov om sygedagpenge.

Efter lovens § 9, stk. 1, opgøres perioder i §§ 31 og 32 om kontaktforløbet, § 36 a, stk. 1, om afklaring, § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, og § 102, stk. 1, om ret og pligt til tilbud, som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere.

For kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere opgøres perioderne som en sammenhængende periode på samme offentlige forsørgelsesydelse i form af enten kontanthjælp, ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse. Ved et ydelsesskift til en af disse ydelser påbegyndes der en ny periode, bortset fra undtagelserne i bestemmelsens stk. 3-5.

For dagpengemodtagere, hvor perioden opgøres som sammenlagt ledighed, betyder det, at når de efter et afbrud, f.eks. på 2 kalendermåneder, igen anmoder og får udbetalt dagpenge, så fortsætter deres ledighedsperiode.

For kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere skal der være tale om en sammenhængende periode, hvor personen modtager samme offentlige forsørgelsesydelse. Hvis en person skifter ydelse f.eks. fra kontanthjælp til ledighedsydelse, vil personen dermed påbegynde en ny periode på den nye forsørgelsesydelse. I forhold til kontaktforløbet vil der dermed efter overgangen til ledighedsydelse skulle holdes 4 samtaler inden for 6 måneder.

Bestemmelsens stk. 3-5, indeholder tre undtagelser i forhold til, at der ved et ydelsesskift påbegyndes en ny periode.

For det første påbegynder kontanthjælpsmodtagere, som overgår fra at være omfattet af en af målgrupperne for kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse, dvs. § 6, nr. 4 eller 5, til at blive omfattet af en af målgrupperne for kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, eller som har en uddannelse, dvs. § 6, nr. 2 eller 3, nye perioder, selvom de fortsat modtager kontanthjælp. Baggrunden er, at selvom personen ikke skifter ydelse, skifter personen målgruppe og indsats, idet indsatsen typisk skifter fra en uddannelsesrettet indsats til en jobrettet indsats. Personen vil dermed bl.a. påbegynde et nyt kontaktforløb.

For det andet beregnes perioderne i lovens § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse for ledighedsydelsesmodtagere, som en sammenlagt periode med ledighedsydelse, og der påbegyndes alene en ny periode for jobrettet uddannelse, hvis betingelserne i lovens § 48, stk. 4, er opfyldt. Dermed beregnes perioderne om, at jobrettet uddannelse først kan påbegyndes efter 5 uger og skal være afsluttet efter 9 måneder, som en sammenlagt periode med ledighedsydelse, og der er ret til en ny periode med jobrettet uddannelse, hvis personen har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder.

For det tredje påbegynder dagpengemodtagere, som i de seneste 5 år forud for tidspunktet, hvor personen igen modtager dagpenge, hverken har modtaget dagpenge eller været ansat med løntilskud efter lovens kapitel 12, nye perioder, selvom personen ikke indplaceres i en ny dagpengeperiode. Dermed påbegynder disse dagpengemodtagere bl.a. et nyt kontaktforløb.

Efter bestemmelsens stk. 2, regnes opgørelsen af perioderne fra indplacering i en dagpengeperiode for dagpengemodtagere.

For kontanthjælpsmodtagere regnes opgørelsen af perioderne fra første henvendelse til kommunen, dog fra overgangen til den nye målgruppe for kontanthjælpsmodtagere som skifter målgruppe fra en af målgrupperne for kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse, dvs. § 6, nr. 4 eller 5, til at blive omfattet af en af målgrupperne for kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, eller som har en uddannelse, dvs. § 6, nr. 2 eller 3.

For personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere regnes opgørelsen af perioderne fra tidspunktet for overgang til henholdsvis ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse, dog med den ovenfor beskrevne undtagelse i forbindelse med jobrettet uddannelse for ledighedsydelsesmodtagere.

Kommunen og arbejdsløshedskassen for så vidt angår kontaktforløbet i de første 3 måneder og jobrettet uddannelse til en dagpengemodtager må ved opgørelsen af tidspunkterne i reglerne fastlægge de forventede tidspunkter, dvs. ud fra en forventning om, at en person modtager sin offentlige forsørgelsesydelse m.v. på fuld tid og må evt. efterfølgende korrigere opgørelsen, hvis der efter udbetaling af personens offentlige forsørgelsesydelse viser sig en ændring heri.

For dagpengemodtagere følger det af det månedsbaserede dagpengesystem i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at en nyledig dagpengemodtager vil blive indplaceret i dagpengeperioden den første i den pågældende måned, men der vil kun blive udbetalt dagpenge for perioden, hvor personen er tilmeldt. Opgørelsen af tidsperioderne kan dermed beregnes fra tilmeldingen, indtil det præcise tidspunkt for retten til

dagpenge er indtrådt og er kendt. Dermed kan kontaktforløb m.v. påbegyndes, og der kan efterfølgende ske en korrektion af tidsperioderne på grundlag af de faktisk udbetalte dagpenge.

For kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere vil første henvendelse til kommunen om hjælp eller overgangen til ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse være det tidspunkt, hvor kommunen ved, at personen ønsker kontanthjælp, modtager ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse. Dermed kan kontaktforløb m.v. påbegyndes, og der kan efterfølgende ske en korrektion af tidsperioderne på grundlag af faktiske udbetalt ydelser.

Efter lovens § 10, stk. 1, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om opgørelse af henholdsvis sammenlagte og sammenhængende perioder i § 9, stk. 1, herunder om overgangstidspunktet fra kontaktforløbet i arbejdsløshedskassen til kommunen, om medregning af perioder med ansættelse med løntilskud og om, hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om opgørelse af henholdsvis sammenlagt ledighed og sammenhængende perioder med ydelser.

Der er bl.a. fastsat regler om, at sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere opgøres som timer med dagpenge og løntilskudsansættelse, og at de første 3 måneder i kontaktforløbet i arbejdsløshedskassen opgøres efter reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Der er også fastsat regler om overgangstidspunktet fra kontaktforløbet i arbejdsløshedskassen til kommunen.

Der er endvidere fastsat regler om, at sammenhængende perioder for kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere anses for afbrudte, når personerne i 1 kalendermåned hverken har fået udbetalt deres offentlige forsørgelsesydelse eller har været i løntilskudsansættelse.

For dagpengemodtagere, hvor perioden opgøres som sammenlagt ledighed, betyder det, at når de efter et afbrud, f.eks. på 2 kalendermåneder, igen anmoder og får udbetalt dagpenge, så fortsætter deres ledighedsperiode. I forhold til f.eks. kontaktforløbet betyder det, at en dagpengemodtager fortsætter sit kontaktforløb derfra, hvor personen var kommet til inden afbruddet.

For personer, hvor perioden opgøres som sammenhængende, betyder et afbrud på 1 kalendermåned eller mere derimod, at når de på ny henvender sig om indsats og forsørgelsesydelse, påbegyndes der en ny sammenhængende periode. Det betyder, at hvis f.eks. en jobparat kontanthjælpsmodtager har et afbrud på 1 kalendermåned uden at få udbetalt kontanthjælp, f.eks. fordi personen har haft fuldtidsjob, vil kontanthjælpsmodtageren ved fornyet anmodning om kontanthjælp efter afbruddet påbegynde et nyt kontaktforløb med 4 samtaler inden for de første 6 måneder.

Efter lovens § 10, stk. 2, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, hvad der medregnes til kravene om forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. for personer i forbindelse med ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, ved opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 14, og som voksenlærling efter kapitel 23.

Med hjemmel i bestemmelsen er der bl.a. fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at kravene om forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. for de enkelte målgrupper opgøres på følgende måde:

- For dagpengemodtagere medregnes sammenlagt ledighed, jf. beskrivelsen ovenfor.
- For kontanthjælpsmodtagere og ledige selvforsørgende medregnes en sammenhængende periode, hvor personen har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp, overgangsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, integrationsydelse, ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb eller sygedagpenge udbetalt i en periode, hvor personen ikke var i job eller drev selvstændig virksomhed, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb, revalideringsydelse, ledighedsydelse, har været i løntilskudsansættelse eller har været ledig selvforsørgende.
- For sygedagpengemodtagere medregnes en sammenlagt periode, hvor personen har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge udbetalt i en periode, hvor personen ikke var i job eller drev selvstændig virksomhed, eller har været i løntilskudsansættelse.
- For personer i jobafklaringsforløb medregnes en sammenlagt periode, hvor personen har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb eller sygedagpenge udbetalt i en periode, hvor personen ikke var i job eller drev selvstændig virksomhed, eller har været i løntilskudsansættelse.
- For førtidspensionister medregnes en sammenhængende periode, hvor personen har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp, overgangsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, integrationsydelse, ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb eller sygedagpenge udbetalt i en periode, hvor personen ikke var i job eller drev selvstændig virksomhed, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb, revalideringsydelse, ledighedsydelse, førtidspension, har været i løntilskudsansættelse eller har været ledig selvforsørgende.

Endelig er det fastsat, at en periode er sammenhængende, medmindre den afbrydes af en periode på 1 kalendermåned, hvor personen ikke modtager forsørgelsesydelse eller deltager i løntilskudsansættelse.

2.4.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.4.2.1. Målgrupper

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats skal baseres på en ny og mere enkel målgruppestruktur, hvor antallet af målgrupper reduceres fra de nuværende 13 til kun fem målgrupper. Det fremgår også af aftalen, at unge under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse i kontanthjælpssystemet omfattes af de samme regler som andre kontanthjælpsmodtagere, og at modtagere af ledighedsydelse og jobparate kontanthjælpsmodtagere samles i én målgruppe. Aftalepartierne er videre enige om, at førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år samles i én ny målgruppe.

Aftalepartierne er endvidere enige om, at målgrupperne fremover skal være: Dagpengemodtagere, jobparate ledige, aktivitetsparate ledige, sygemeldte borgere og øvrige.

Aftalepartierne er også enige om, at virksomhederne skal kunne få bistand til rekruttering af arbejdskraft. Derudover er aftalepartierne enige om, at beskæftigede skal kunne få visse indsatser efter loven, og at personer ansat i fleksjob fremover vil være omfattet af denne persongruppe.

Endelig er det forudsat med aftalen, at andre personer også skal kunne få bistand eller indsatser efter loven.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at loven – ud over de aftalte målgrupper – også omfatter andre personer og arbejdsgivere, som kan få bistand eller indsatser efter loven.

På baggrund af aftalen foreslår Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, at der i lovforslagets § 8 fremover vil være følgende fem målgrupper i loven:

1) Dagpengemodtagere.
2) Jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.
3) Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.
4) Sygedagpengemodtagere.
5) Ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for beskæftigelsesrettet indsats.

De aftalte målgrupper vil dermed omfatte følgende: Dagpengemodtagere vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate ledige vil omfatte jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate borgere vil omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygemeldte borgere vil omfatte sygedagpengemodtagere og øvrige vil omfatte ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

I lovforslaget vil målgrupperne i lovforslagets § 8 fremover blive anvendt.

På baggrund af aftalen vil dagpengemodtagere fortsat være en målgruppe, mens jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere fremover vil være samlet i én målgruppe.

Fleksjobvisiterede personer, som er ansat i fleksjob, eller som er selvstændige erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og modtager støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed efter lovforslagets kapitel 20, vil fremover fremgå af lovforslagets § 9, nr. 1.

Ligeledes udgår to målgrupper for kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, idet disse personer fremover vil skulle omfattes af samme indsats som kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år. De omfattes derfor af målgrupperne for henholdsvis job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Herudover foreslås det med lovforslaget, at jobafklaringsforløb ikke videreføres. For en nærmere beskrivelse heraf henvises til pkt. 2.20.2.1 nedenfor. Ressourceforløb og revalidering er ophævet pr. 1. februar 2026 ved lov 1750 af 29. december 2025.

Endelig vil de hidtidige tre målgrupper med førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år fremover blive samlet i én målgruppe.

Målgrupperne vil dermed være de personer som efter lovforslaget og den eventuelle ydelseslovgivning, personerne er omfattet af, f.eks. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik, vil skulle have en beskæftigelsesindsats med henblik på hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende.

Målgruppen i lovforslagets § 8, nr. 1, vil – ligesom i dag – omfatte dagpengemodtagere, dvs. personer som modtager dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Målgruppen i lovforslagets § 8, nr. 2, vil omfatte jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Jobparate kontanthjælpsmodtagere vil være personer, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, og som kommunen har visiteret til at være jobparate. Målgruppen vil fremover omfatte både jobparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år og som er under 30 år – uanset om de har en erhvervskompetencegivende uddannelse eller ej.

Målgruppen vil endvidere omfatte personer, som modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Målgruppen i lovforslagets § 8, nr. 3, vil omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere vil være personer, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, og som kommunen har visiteret til at være aktivitetsparate. Målgruppen vil fremover omfatte både aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år og som er under 30 år – uanset om de har en erhvervskompetencegivende uddannelse eller ej.

For en nærmere beskrivelse af den foreslåede ordning om visitation af kontanthjælpsmodtagere som henholdsvis job- og aktivitetsparate henvises til bemærkningerne til pkt. 2.4.2.2 nedenfor.

Målgruppen i lovforslagets § 8, nr. 4, vil omfatte sygedagpengemodtagere.

Målgruppen vil – ligesom i dag – omfatte personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, og som modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge. Målgruppen omfatter både sygedagpengemodtagere, som er ledige, og sygedagpengemodtagere, som er i job eller driver selvstændig virksomhed.

Målgruppen i lovforslagets § 8, nr. 5, vil omfatte ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Målgruppen vil omfatte selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., forsørgelsesydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter SU-loven, og personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven. Målgruppen vil også omfatte personer, som modtager førtidspension efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som dermed ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet. Endelig vil målgruppen omfatte unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesfremmende indsats.

Målgruppen vil dermed omfatte de samme personer, som i de gældende regler er omfattet af målgrupperne i § 6, nr. 11-13.

Forslaget vil indebære en forenkling af målgrupperne i beskæftigelsesindsatsen, idet der fremover vil være fem målgrupper.

Det foreslås videre i lovforslagets § 9, at loven ud over de oplistede målgrupper tillige omfatter en række andre personer, selvstændigt erhvervsdrivende samt arbejdsgivere, der ikke er de primære målgrupper for indsats efter de generelle indsatsregler i lovens Afsnit II-V, men som kan få hjælp eller indsatser efter visse af lovforslagets øvrige kapitler.

Det foreslås, at loven også omfatter: 1) Personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne. 2) Personer og arbejdsgivere, som kan få bistand eller indsatser efter loven.

Persongruppen i lovforslagets § 9, nr. 1, vil omfatte personer, der er ansat i fleksjob eller driver selvstændig erhvervsvirksomhed og modtager støtte efter lovforslagets kapitel 20 om fleksjob.

Persongruppen i lovforslagets § 9, nr. 2, vil omfatte alle andre personer og arbejdsgivere, der kan få bistand eller indsatser efter visse bestemmelser eller kapitler i lovforslaget. Forslaget medfører i sig selv ingen ændringer i forhold til de gældende muligheder for at give indsats og tilskud til disse personer og arbejdsgivere.

Det vil f.eks. kunne være jobsøgende, som kan få bistand i forbindelse med jobsøgning, og arbejdsgivere, som kan få bistand i forbindelse med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige efter lovforslagets kapitel 5.

Det vil også gælde tilskadekomne, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet er omfattet af målgruppen i § 18 a i lov om arbejdsskadesikring, og som kommunen skal tilbyde en samtale om uddannelsesmuligheder m.v. efter lovforslagets § 35.

Det vil desuden gælde personer og arbejdsgivere, der kan få indsatser eller tilskud efter f.eks. lovforslagets kapitel 21, hvor beskæftigede kan få indsats og arbejdsgivere kan få tilskud efter reglerne om tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne under voksenlærlingeordningen, og lovforslagets kapitel 22, hvor beskæftigede kan få indsats i form af opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser under varslingspuljen. Endelig vil det kunne være indsatser i form af f.eks. mentorstøtte og hjælpemidler til personer, som vurderes at have behov herfor som led i en beskæftigelsesrettet indsats.

Forslaget vil indebære, at øvrige personer og arbejdsgivere fortsat vil kunne få bistand eller indsatser efter visse bestemmelser eller kapitler i lovforslaget.

2.4.2.2. Visitation

Det fremgår af aftalen, at alle borgere som udgangspunkt skal mødes med en positiv forventning om, at de kan varetage et job inden for de næste 6 måneder, og at alle kontanthjælpsmodtagere derfor som udgangspunkt automatisk registreres som jobparate. Aftalepartierne er enige om, at kommunerne skal tage stilling til visitationen ved første henvendelse om hjælp.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at kommunen fremover skal visitere alle kontanthjælpsmodtagere som jobparate eller aktivitetsparate ved personens første henvendelse om hjælp og dermed skal vurdere, om den enkelte kontanthjælpsmodtager er omfattet af målgruppen for henholdsvis jobparate eller aktivitetsparate.

Ved begrebet »personens første henvendelse om hjælp« forstås – ligesom i dag – den dag, hvor kontanthjælpsmodtageren søger om hjælp.

Det vil være den først forekommende dato, hvor personen enten møder personligt op i kommunen og søger om kontanthjælp eller søger om kontanthjælp eller tilmelder sig som jobsøgende f.eks. på Jobnet. I de tilfælde, hvor per-

sonen ikke er mødt personligt op i kommunen og søger om kontanthjælp, vil personen skulle møde personligt op i kommunen på den første åbningsdag efter ansøgningen om hjælp/tilmeldingen.

Det foreslås således, at i de tilfælde, hvor personen møder personligt op i kommunen og søger om hjælp, skal kommunen visitere personen denne dag.

Det foreslås videre, at hvis personen søger om hjælp eller tilmelder sig som jobsøgende uden personligt fremmøde i kommunen, skal personen møde personligt op i kommunen på den første åbningsdag efter ansøgningen/tilmeldingen, og kommunen skal i så fald visitere personen denne dag.

Reglerne herom vil blive fastsat ved bekendtgørelse, jf. beskrivelsen nedenfor.

Forslaget vil betyde, at kommunen allerede i forbindelse med en persons første henvendelse om kontanthjælp skal foretage visitationen, dvs. tage stilling til, om personen er jobparat og dermed skal opfylde de pligter, som gælder for jobparate, f.eks. om at være tilmeldt som jobsøgende og være aktivt jobsøgende. Samtidig vil forslaget betyde, at personer, som kommunen vurderer som aktivitetsparate, vil skulle mødes med tillid og som udgangspunkt ikke vil blive sanktioneret efter lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget vil dermed medvirke til, at kommunerne møder kontanthjælpsmodtagere som jobparate, og at aktivitetsparate ikke kan komme i en situation, hvor de mødes med krav og pligter for jobparate.

Forslaget vil indebære, at kravene til, hvornår kommunerne skal visitere kontanthjælpsmodtagere som henholdsvis jobeller aktivitetsparate, vil blive skærpet, således at visitationen vil skulle ske ved personens første personlige fremmøde i kommunen i forbindelse med personens henvendelse om hjælp. Der vil ikke være krav om, at visitationen skal ske ved en jobsamtale i kontaktforløbet efter lovforslagets kapitel 8.

Kommunen vil løbende kunne omvisitere den enkelte person, f.eks. i forbindelse med jobsamtalerne som led i kontaktforløbet, ligesom i dag.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om visitationen.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat regler ved bekendtgørelse om datoen for den første henvendelse om hjælp, således at det vil være den tidligste dato, hvor personen enten har tilmeldt sig som jobsøgende på Jobnet, har henvendt sig personligt i kommunen for at søge om hjælp eller har søgt om hjælp på anden måde.

Der forventes videre fastsat regler om, at hvis personen henvender sig personligt i kommunen og søger om hjælp, vil visitationen skulle ske på denne dag, og hvis personen – uden forudgående personlig henvendelse i kommunen – har tilmeldt sig som jobsøgende eller har søgt om hjælp på anden måde, vil visitationen skulle ske på den første åbningsdag herefter, hvor personen skal henvende sig personligt i kommunen.

Der forventes endelig fastsat regler om, at en kontanthjælpsmodtager anses for jobparat, hvis personen vurderes at kunne påtage sig et ordinært job, som gør personen i stand til at forsørge sig selv inden for de næste 6 måneder. Hvis personen vurderes ikke at kunne påtage sig et ordinært job, som gør personen i stand til at forsørge sig selv inden for 6 måneder, vil personen skulle anses for aktivitetsparat.

Kommunen foretager vurderingen på baggrund af den enkeltes forudsætninger og forhold.

Forslaget vil indebære, at flere kontanthjælpsmodtagere fremover vil blive anset for jobparate, da visitationen fremover vil ske ud fra en vurdering af, om personen vil kunne påtage sig et ordinært job og blive selvforsørgende inden for 6 måneder, mod 3 måneder i gældende regler.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om de ændrede målgrupper i lovforslagets § 8, hvor også kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse fremover vil være omfattet af målgrupperne for henholdsvis jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. For en nærmere beskrivelse af de foreslåede målgrupper henvises til pkt. 2.4.2.1 ovenfor.

Reglen om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj, som kan benyttes af kommuner og arbejdsløshedskasser videreføres ikke og bekendtgørelsesregler om afklarings- og dialogværktøjet videreføres heller ikke, og værktøjet, som forestås af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, nedlægges.

2.4.2.3. Opgørelse af tidsperioder m.v.

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være opgørelser af tidsperioder for bl.a. kontaktforløbet. Aftalepartierne er enige om at afskaffe kravene om et nyt forløb ved ydelsesskift mellem kontanthjælp, ledighedsydelse og sygedagpenge. Aftalepartierne er også enige om, at afskaffe særregler, så reglerne for opgørelse af perioderne for ledighedsydelsesmodtagere sker på samme måde – uanset om det er i forhold til kontaktforløbet, jobrettet uddannelse eller krav om tilbud. Perioderne vil blive opgjort som sammenhængende perioder med kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat er regler om opgørelse af tidsperioderne for bl.a. kontaktforløbet, og at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om tidsperioder og regler om opgørelse af forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. forud for bl.a. ansættelse med løntilskud.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på den baggrund og på baggrund af aftalen, at tidsperioderne i kontaktforløbet, for afklaring, jobrettet uddannelse og for ret og pligt til tilbud opgøres som:

– Sammenlagt ledighed fra indplaceringen i en dagpengeperiode for dagpengemodtagere. Det foreslås dog, at der påbegyndes nye perioder, hvis personen ikke har været ledig i de seneste 5 år.
– En sammenhængende periode på kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge fra første henvendelse om hjælp, overgang til ledighedsydelse eller sygedagpenge for jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere samt aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Reglerne for kontaktforløbet, afklaring, jobrettet uddannelse og ret og pligt til tilbud beskriver kommunens og arbejdsløshedskassens indsats inden for en bestemt fremtidig periode i en persons ledighedsforløb, f.eks. de første 6 måneder for samtaler i kontaktforløbet.

Kommunen og arbejdsløshedskassen må derfor på samme måde som i dag fastlægge de forventede tidspunkter, dvs. ud fra en forventning om, at en person modtager sin forsørgelsesydelse på fuld tid i hele perioden.

For dagpengemodtagere følger det af det månedsbaserede dagpengesystem i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at en nyledig dagpengemodtager vil blive indplaceret i dagpengeperioden den første i den pågældende måned, men der vil kun blive udbetalt dagpenge for perioden, hvor personen er tilmeldt. Opgørelsen af perioderne kan dermed beregnes fra tilmeldingen, indtil det præcise tidspunkt for retten til dagpenge er indtrådt og er kendt.

For kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere vil første henvendelse til kommunen om hjælp eller overgang til ledighedsydelse være det tidspunkt, hvor kommunen ved, at personen ønsker kontanthjælp eller ledighedsydelse. Perioderne vil dog fremover skulle opgøres fra det tidligste tidspunkt, hvor personen enten har henvendt sig om hjælp, eller er overgået til ledighedsydelse eller sygedagpenge, så længe perioden er sammenhængende.

Hvis en kontanthjælpsmodtager overgår til kontanthjælp fra ledighedsydelse eller sygedagpenge, eller en ledighedsydelsesmodtager overgår til ledighedsydelse fra kontanthjælp eller sygedagpenge, vil der ikke skulle påbegyndes nye tidsperioder. Det betyder bl.a., at personen ikke vil påbegynde et nyt kontaktforløb, men vil fortsætte med kontaktforløbet i sin nye målgruppe med den allerede opgjorte periode.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om opgørelse af perioderne.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat regler ved bekendtgørelse om opgørelse af sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og om sammenhængende periode med forsørgelsesydelse for kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere.

Der forventes fastsat regler svarende til de gældende regler for dagpengemodtagere.

Der forventes endvidere fastsat regler, som hovedsageligt svarer til gældende regler om sammenhængende perioder for kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere.

Det forventes fastsat, at perioderne anses for afbrudte, når personerne i 1 kalendermåned eller mere ikke har modtaget ydelse eller har været i løntilskudsansættelse. Fremover vil perioderne dog blive anset for sammenhængende, uanset om personen har fået udbetalt kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge eller har været i løntilskudsansættelse, så længe der ikke er et afbrud på 1 kalendermåned eller mere uden forsørgelsesydelse eller løntilskudsansættelse.

Det bemærkes, at reglerne om perioder for sygedagpengemodtageres kontaktforløb fremgår af lov om sygedagpenge.

Det foreslås endelig, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om opgørelse af forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. efter lovforslagets kapitel 14, 16 og 21.

Reglerne om forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. i lovforslagets kapitel 14, 16 og 21 omhandler krav om, at den enkelte person skal have modtaget forsørgelsesydelser m.v. i mindst 6 måneder, inden der kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud, tilskud til arbejdsgivere i forbindelse med opkvalificering og tilskud til arbejdsgivere under voksenlærlingeordningen. Disse regler omhandler dermed forudgående perioder i en persons ledighedsforløb.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat regler ved bekendtgørelse svarende til gældende regler for dagpenge- og sygedagpengemodtagere. Der forventes videre fastsat regler hovedsageligt svarende til gældende regler for kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, ledige selvforsørgende og førtidspensionister.

2.5. Bistand til jobsøgende og arbejdsgivere

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Kommunens og arbejdsløshedskassens bistand og vejledning til jobsøgende

Efter § 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har kommunen til opgave at bistå jobsøgende med at finde job. Bistanden kan bl.a. bestå i, at kommunen vejleder jobsøgende, det vil sige såvel beskæftigede som ledige om at søge job ved f.eks. at anvende funktionerne på Jobnet. Bistand kan også være, at kommunen understøtter målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere, at kommunen henviser ledige til et konkret job efter aftale med en arbejdsgiver, og at kommunen indhenter og videregiver information om beskæftigelsesmuligheder.

Bestemmelsen giver mulighed for, at alle jobsøgende kan

henvende sig i kommunen og anmode om bistand til at finde et job. Kommunen kan vejlede den jobsøgende om muligheden for at benytte job- og cv-banken på Jobnet til f.eks. selv at finde stillingsopslag, registrere cv-oplysninger og finde relevante arbejdsgivere, der kan kontaktes med henblik på at komme i job.

Når kommunen yder en håndholdt bistand f.eks. til at understøtte et målrettet og effektivt match eller henvisning til konkrete job, er der tale om bistand til ledige. Den mere overordnede bistand f.eks. i form af vejledning om anvendelsen af Jobnet kan gives til alle jobsøgende, også selvom de ikke er ledige.

Kommunen kan endvidere pålægge dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere at søge konkrete job. Kommunen kan pålægge ledighedsydelsesmodtagere at søge konkrete fleksjob.

Efter bestemmelsen bistår arbejdsløshedskassen egne ledige medlemmer med at finde job. Det vil sige, at arbejdsløshedskassen på samme måde som kommunen kan vejlede egne jobsøgende medlemmer, herunder om udformning af jobansøgninger, understøtte og henvise egne ledige medlemmer til konkrete job samt indhente og videregive information vedrørende beskæftigelsesmuligheder. Det kan f.eks. være vejledning om, hvor medlemmet kan finde konkrete opslåede job. Arbejdsløshedskassen kan endvidere pålægge egne ledige medlemmer at søge konkrete job.

Arbejdsløshedskassens muligheder og pligter over for egne medlemmer er dermed de samme som dem, der gælder for kommunen.

Efter lovens § 18, stk. 1, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om henvisning til et konkret job, pålagt jobsøgning, støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde job og arbejdskraft, og støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om henvisning af jobsøgende til konkrete job og pålæg om at søge konkrete job. Der er fastsat regler om, at en henvisning som udgangspunkt skal være skriftlig og ske med mindst en dags varsel. Det kan i særlige situationer ske telefonisk, under forudsætning af, at den ledige under samtalen gøres bekendt med, at kommunen eller arbejdsløshedskassen pålægger personen at søge konkrete job. Derudover fremgår det, at en henvisning skal være i overensstemmelse med rådighedsreglerne. Det er bestemmelser om at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med kommunen, at der sker henvisning af jobsøgende. Derudover er der fastsat regler om, at kommunen kan pålægge personer, som modtager ledighedsydelse, at søge konkrete fleksjob.

Efter lovens § 12 kan kommunen tilbyde job- og uddannelsessøgende information og vejledning om mulighederne for job og uddannelse, hvordan man lægger cv-oplysninger på Jobnet og om andre aktiviteter efter loven. Arbejdsløshedskassen kan tilbyde egne medlemmer information og vejledning om jobsøgning og muligheder for job. Denne bestemmelse har et mere bredt sigte end lovens § 11, idet der er tale om vejledning og information, og kredsen for bestemmelsen kan både være ledige og jobsøgende, som er i arbejde, men ønsker at søge nyt arbejde.

Kommunen kan f.eks. give information og vejledning om, hvordan Arbejdsmarkedsbalancen kan give den job- og uddannelsessøgende et overblik over, hvilke stillinger og hvorhenne i landet, der er gode jobmuligheder. Arbejdsmarkedsbalancen udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og viser jobmuligheder for alle stillingsbetegnelser i Danmark.

Kommunen kan endvidere f.eks. give vejledning om de enkelte uddannelsesinstitutioner. Det kan også være vejledning om muligheden for at blive voksenlærling og om tilskud til hjælpemidler efter loven.

2.5.1.2. Kommunens og arbejdsløshedskassens bistand til arbejdsgivere

Efter § 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har kommunen til opgave at bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige. Bistanden kan bl.a. bestå af vejledning af arbejdsgivere om mulighederne for at etablere kontakt til jobsøgende, f.eks. ved at anvende funktionerne på Jobnet eller at lave konkrete aftaler med en arbejdsgiver om, at kommunen henviser en eller flere ledige til et konkret job. Bestemmelsen er ikke udtømmende, og kommunen kan dermed ud over eksemplerne selv definere, hvilke andre måder kommunen vil bistå arbejdsgivere på.

Kommunen kan således vejlede arbejdsgiveren om muligheden for at søge i cv-oplysninger. På Jobnet for Arbejdsgivere kan arbejdsgivere selv søge efter cv-oplysninger, sende en digital jobordre eller annoncere efter nye medarbejdere. Kommunens bistand kan f.eks. foregå ved, at kommunen opsøger arbejdsgivere i brancher med paradoksproblemer og forhører sig om arbejdsgiverens behov for arbejdskraft. Brancher med paradoksproblemer er områder, hvor stillinger er præget af rekrutteringsproblemer samtidig med, at der er høj ledighed. Det vil sige, at der er gode jobmuligheder i området, og der samtidig er registreret ledige med de efterspurgte kvalifikationer i området, som skulle kunne varetage stillingen. I de registrerede cv-oplysninger på Jobnet kan kommunen udsøge ledige kandidater, der matcher arbejdsgiverens behov og undersøge, om den ledige har kompetencer og motivation til at varetage det konkrete job.

Arbejdsløshedskassen kan bistå private og offentlige arbejdsgivere med konkrete rekrutteringer, herunder jobformidling af egne ledige medlemmer, i samme omfang som kommunen kan. Arbejdsløshedskassen kan i forbindelse med konkrete rekrutteringer til private eller offentlige arbejdsgivere efter aftale med andre arbejdsløshedskasser, for-

midle relevante ledige medlemmer fra disse arbejdsløshedskasser. I disse tilfælde har den arbejdsløshedskasse, som varetager formidlingen, adgang til relevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag om de pågældende arbejdsløshedskassers medlemmer, herunder cv-oplysninger og oplysninger om medlemmets personnummer og eventuelle helbredsmæssige begrænsninger.

Efter lovens § 18, stk. 2, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives fra en arbejdsløshedskasse til en anden arbejdsløshedskasse i forbindelse med konkrete rekrutteringer.

Bemyndigelsen er anvendt til i bekendtgørelse nr. 561 af 17. juni om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet, at fastsætte nærmere regler om videregivelse af oplysninger. Det fremgår af denne bekendtgørelse, at arbejdsløshedskassen for medlemmer, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet inden for de første 3 måneders ledighed, har pligt til at registrere og indberette oplysninger om godkendelsesstatus for cv-oplysninger. Arbejdsløshedskassen registrerer endvidere godkendelsesstatus for cv-oplysninger for medlemmer, hvor der er sket underretning om, at cv-oplysningerne ikke længere er fyldestgørende. Oplysninger om cv-godkendelsesstatus indberettes så vidt muligt samme dag, som cv-oplysningerne vurderes. Videre fremgår, at oplysningerne videregives til personens kommune. Registrerede oplysninger videregives endvidere til anden arbejdsløshedskasse, der i forbindelse med konkrete rekrutteringer til private eller offentlige arbejdsgivere efter aftale med andre arbejdsløshedskasser, formidler relevante ledige medlemmer fra disse arbejdsløshedskasser.

2.5.1.3. Information og vejledning i kommunen

Efter § 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan kommunen tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om arbejdskraft- og uddannelsesforhold, indlæggelse af job på Jobnet for Arbejdsgivere, og mulighederne for etablering af f.eks. virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 14, og voksenlærlingetilskud efter kapitel 23.

Kommunens vejledning kan f.eks. bestå i at informere og vejlede om områder, hvor der er mangel på arbejdskraft. Arbejdsgivere kan, på Jobnet for Arbejdsgivere, se de serviceydelser, som landets kommuner tilbyder, og arbejdsgivere kan selv søge efter cv-oplysninger, oprette en digital jobordre eller annoncere efter nye medarbejdere.

Kommunen kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde job. Denne service tilrettelægges med udgangspunkt i den enkelte arbejdsgivers behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette arbejdsgiverens administrative arbejde i forbindelse med ansættelsen.

Virksomhedsservice kan også være virksomhedsbesøg, fast kontaktperson, service- og samarbejdsaftaler, håndholdt hjælp til rekruttering af ledige, afholdelse af jobmesser og facilitering af virksomhedsnetværk.

2.5.1.4. Tilskud til arbejdsgivere ved partnerskabsaftaler

Efter § 15 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan en kommune og en arbejdsgiver indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11. Inden for rammerne af aftalen kan arbejdsgiveren iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 14 og tilknytte en mentor efter kapitel 26.

Partnerskabsaftaler er samarbejdsaftaler mellem arbejdsgivere og kommunen om tilrettelæggelsen af rekrutteringsforløb med henblik på at fremme tilknytningen til arbejdsmarkedet for ledige med begrænsede beskæftigelsesmuligheder. Indsatsen under en partnerskabsaftale kan være virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11. Dette indebærer bl.a., at reglerne om inddragelse af repræsentanter for medarbejderne også gælder, når ledige skal deltage i et rekrutteringsforløb i virksomheden.

Arbejdsgiveren kan inden for rammerne af partnerskabsaftalen, iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 14 og tilknytte en mentor efter kapitel 26.

De overordnede rammer for indsatsen fastsættes i partnerskabsaftalen, herunder de økonomiske rammer og rammerne for køb af uddannelse i form af vejlednings- og opkvalificeringsforløb og mentorstøtte for de aftalte forløb. Arbejdsgiverne kan selv tilrettelægge en målrettet og fleksibel indsats for ledige i virksomhedspraktik. Det er arbejdsgiverne selv, der afgør, hvornår vejlednings- og opkvalificeringsforløb kan indgå i praktikforløbet, og vælger, om og i givet fald hvornår den enkelte ledige skal have tilknyttet en mentor.

Arbejdsgiverne skræddersyer vejlednings- og opkvalificeringsindsatsen for ledige i virksomhedspraktik, så indsatsen kan opfylde arbejdsgivernes behov for kvalifikationer hos personerne i virksomhedspraktik samt personernes behov for uddannelse eller mentor. Arbejdsgiverne kan således som en del af forløbet afholde forskellige former for korte interne kurser, herunder f.eks. introduktionskurser og korte faglige kurser.

Arbejdsgiveren kan få tilskud til faktiske afholdte udgifter til vejlednings- og opkvalificeringsforløb og mentorer og til faktiske afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen. Arbejdsgiveren skal dokumentere de faktiske afholdte udgifter.

Dokumentation kan f.eks. ske i form af en kopi af faktura for køb af uddannelse i forbindelse med et rekrutteringsfor-

løb. Afholdte lønudgifter til virksomhedens egne ansatte, der f.eks. har afholdt et kursus i forbindelse med et rekrutteringsforløb og afholdte udgifter til administration under en partnerskabsaftale skal kunne dokumenteres ved oplysning om anvendt tid og lønudgift.

2.5.1.5. Forbud mod bistand under strejke, lockout eller blokade

Det følger af § 16 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

Kommunen undersøger ikke selvstændigt, om der er tale om en overenskomstmæssig konflikt. Er der tvister, f.eks. om hvorvidt reglerne for varsling af konflikten er overholdt, skal de afgøres i det fagretlige system.

Det er en forudsætning, at kommunen orienterer andre aktører, der efter aftale med kommunen udfører henvisningsvirksomhed, om konflikten.

Kommunen skal være neutral under en overenskomstmæssig konflikt. Det omfatter både strejke og blokade fra arbejdstagernes side og lockout og boykot fra arbejdsgivernes side iværksat i overensstemmelse med de fagretlige regler. Det er baggrunden for, at der ikke må henvises til konfliktramt arbejde, afgives tilbud om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, eller gives tilskud til voksenlærlinge hos arbejdsgivere omfattet af konflikt, før konflikten er hævet, kendt overenskomststridig eller på anden måde kendt retsstridig.

Det vil sige, at kommunen fra iværksættelsen af konflikten skal stoppe henvisninger m.v. til alle stillinger hos arbejdsgivere, der er omfattet af konflikten. Forbuddet mod henvisning gælder ikke stillinger, der ikke er omfattet af konflikten. For stillinger, som ikke er omfattet af konflikten, kan kommunen fortsat henvise personale. Omfatter en konflikt på et sygehus f.eks. alene sygeplejersker, kan kommunen som normalt henvise f.eks. køkkenpersonale og portører.

Ved afgrænsning af hvilke stillinger, der er ramt af konflikt, vil konfliktens omfang skulle fremgå af det lovlige konfliktvarsel, der er sendt til virksomheden, og den orientering som måtte være sendt til kommunen. I nogle tilfælde kan varslet indeholde en liste over navne på de medlemmer, som rammes af konflikten. Konflikten vil angå de medarbejdere, som er medlemmer af den organisation, der varsler konflikt.

Det er en forudsætning, at der heller ikke må ske henvisning til konfliktramte stillinger, selv om den arbejdssøgende er uorganiseret eller hører til en anden faglig organisation end den, der har iværksat konflikten.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings har i vejledende skrivelse nr. 9477 af 22. juni 2021 om, hvordan kommunen skal forholde sig under konflikt, nærmere beskrevet, hvordan kommunen bliver opmærksom på konflikt, at der ikke må henvises til konfliktramt arbejde, at kommunen ikke må afgive tilbud for så vidt angår konfliktramte stillinger, samt hvilke konsekvenser en konflikt har for personer, der har fået pålagt jobsøgning og for annoncer på Jobnet.

2.5.1.6. Bistand til særlige aktiviteter

Det fremgår af § 17 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen, for at fremme beskæftigelse og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet, kan tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til, at jobsøgende finder job, og arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft. Aktiviteterne kan f.eks. bestå af informationsaktiviteter eller bistand til strategisk opkvalificering af medarbejdere eller jobsøgende med særlige kvalifikationer eller behov, og befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lignende.

Efter lovens § 18 fastsætter beskæftigelsesministeren regler om bl.a. støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde job og arbejdskraft, og støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job. Denne bemyndigelse er anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for muligheden for støtte til befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning. Det vil sige, at den enkelte kommune skal tage stilling til befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning, og kommunen skal udstede retningslinjer herom.

2.5.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.5.2.1. Kommunens og arbejdsløshedskassens bistand og vejledning til jobsøgende

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Aftalepartierne er enige om, at hovedformålet med den aktive beskæftigelsesindsats fortsat er at understøtte den lediges vej tættere på job og matche samfundets og virksomhedernes behov for kvalificeret arbejdskraft. Derudover er aftalepartierne enige om, at kan-bestemmelser om vejledning til jobsøgende fjernes, da det vurderes omfattet af forvaltningsloven og arbejdsløshedsforsikringsloven.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på denne baggrund, at kommunens og arbejdsløshedskassens mulighed for at give pålæg om at søge konkrete job og henvise ledige til job videreføres indholdsmæssigt i lovforslagets § 13 med sproglige justeringer, dog med den ændring, at muligheden udvides til at gælde alle ledige. Det foreslås

samtidig, at en række kan-bestemmelser ikke videreføres i loven.

Det foreslås videreført, at kommunen skal bistå jobsøgende med at komme i job. I stedet for at kommunen skal bistå jobsøgende med at finde job, vil det fremgå, at kommunen skal bistå jobsøgende med at komme i job. Det foreslåede ændrer ikke på kommunens opgave i forhold til jobsøgende. Hensigten er alene at præcisere, at kommunens opgave er bredere end alene at bistå med at finde mulige job, som den jobsøgende kan søge.

Forslaget vil ligesom i dag omfatte alle jobsøgende og vil derfor kunne omfatte såvel ledige som beskæftigede jobsøgende. For beskæftigede jobsøgende vil det kunne være såvel fuldtids- som deltidsbeskæftigede. Kommunen vil have frihed til at vurdere ud fra den enkelte jobsøgende og lokale forhold, hvordan bistanden skal gives, og hvad den skal bestå af. Bistanden vil fortsat kunne være vejledning om at anvende funktionerne på Jobnet ved jobsøgning, indhente og videregive information om beskæftigelsesmuligheder samt understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere. Bestemmelserne om, hvad indholdet i bistanden til den enkelte jobsøgende kan bestå af, og om hvad information og vejledning kan være, foreslås ikke videreført.

Aftalepartierne er enige om, at afskaffe og harmonisere en lang række særregler, som varierer mellem målgrupper, og som er med til at gøre lovgivningen unødigt kompleks og svær for medarbejdere i jobcentre og a-kasser at administrere efter. Det foreslås derfor som noget nyt, at kommunen fremover vil kunne henvise alle ledige omfattet af lovens målgrupper til et konkret job efter aftale med en arbejdsgiver, og at kommunen vil kunne pålægge alle ledige at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med kommunen, at der sker henvisning af jobsøgende.

Forslaget vil betyde, at kommunens mulighed for at pålægge ledige at søge konkrete job ikke vil være begrænset til bestemte målgrupper, men vil omfatte alle ledige. Det vil være op til kommunen at vurdere, om pålægget giver mening i den konkret situation ud fra den lediges situation, kompetencer og forudsætninger, herunder den lediges helbredsmæssige situation.

Det foreslås, at arbejdsløshedskassen, for egne medlemmer, vil have tilsvarende muligheder som kommunen. Det foreslås således, at arbejdsløshedskassen vil kunne bistå egne medlemmer med at komme i job, og at arbejdsløshedskasserne vil skulle bistå egne ledige medlemmer med at komme i job.

Den gældende lovs § 13, stk. 4, foreslås videreført i en bemyndigelsesbestemmelse, som betyder, at beskæftigelsesministeren forventes at fastsætte regler om, hvilke oplysninger der kan videregives fra en arbejdsløshedskasse til en anden arbejdsløshedskasse i forbindelse med konkrete rekrutteringer. Der forventes samtidig at blive fastsat regler om adgang for den arbejdsløshedskasse, der varetager formidlingen, til relevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag om de pågældende arbejdsløshedskassers medlemmer, herunder cv-oplysninger og oplysninger om medlemmets personnummer og eventuelle helbredsmæssige begrænsninger.

2.5.2.2. Kommunens og arbejdsløshedskassens bistand til arbejdsgivere

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Aftalepartierne er enige om, at kommunerne også fremover skal have fokus på arbejdsmarkedets behov samt de enkelte virksomheders efterspørgsel på arbejdskraft, når de tilrettelægger beskæftigelsesindsatsen.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår, at reglerne for kommunens og arbejdsløshedskassens bistand til arbejdsgivere videreføres indholdsmæssigt i §§ 14 og 15 i lovforslaget med sproglige justeringer, dog med undtagelse af bestemmelserne om, hvad kommunerne kan vejlede om samt hvad bistanden kan bestå af.

Det foreslås derfor videreført, at kommunen skal bistå arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige. Arbejdsløshedskassen vil også fortsat kunne varetage denne opgave i forhold til egne ledige medlemmer.

Af forenklingshensyn foreslås det ikke at videreføre bestemmelsen om, at kommunen kan vejlede om mulighederne for at anvende funktionerne på Jobnet for Arbejdsgivere, understøtte målrettede og effektive match samt tilbud om at udsøge og screene ledige og formidle relevante ledige. Det samme gælder for bestemmelsen om, hvad bistanden bl.a. kan bestå af, som heller ikke foreslås videreført.

Forslaget vil dog betyde, at kommunens og arbejdsløshedskassens bistand ligesom i dag vil kunne bestå af vejledning om muligheder for at etablere kontakt til jobsøgende, f.eks. via jobannoncer på Jobnet for Arbejdsgivere og søgning i cv-oplysninger. Bistand vil også kunne være til udsøgning, screening og formidling af relevante ledige. Kommunen vil kunne udsøge ledige kandidater i databasen på Jobnet, der matcher en arbejdsgivers behov. Screeningen vil f.eks. kunne foregå ved, at kommunen holder et møde med den ledige, hvor kommunen undersøger, om den ledige har kompetencerne og motivationen til at varetage det konkrete job, før den ledige kandidat henvises til en arbejdsgiver.

Det foreslås videreført, at en arbejdsløshedskasse i forbindelse med konkrete rekrutteringer til arbejdsgivere efter aftale med andre arbejdsløshedskasser, vil kunne formidle relevante ledige medlemmer fra disse arbejdsløshedskasser til konkrete job. I disse tilfælde vil den arbejdsløshedskasse, som varetager formidlingen, have adgang til relevante oplysninger om de ledige medlemmer fra disse arbejdsløshedskasser.

Det vil f.eks. omfatte en konkret rekrutteringssituation, hvor en arbejdsgiver efterspørger kandidater til en ledig stilling, hvor arbejdsløshedskasser efter gensidig aftale vil kunne formidle hinandens medlemmer til den konkrete arbejdsgiver.

Det foreslås videreført, at kommunen vil kunne tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om arbejdskraft- og uddannelsesforhold, hvordan man offentliggør job på Jobnet for Arbejdsgivere og om mulighederne for etablering af virksomhedspraktik efter kapitel 13, ansættelse med løntilskud efter kapitel 14 og voksenlærlingetilskud efter kapitel 21.

Det foreslås, at kommunen fortsat vil kunne yde en vederlagsfri virksomhedsservice til arbejdsgivere, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde job. Det foreslås dog, at det fremover ikke vil fremgå af bestemmelsen, at kommunen vil skulle tilrettelægge denne service med udgangspunkt i den enkelte arbejdsgivers behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette arbejdsgiverens administrative arbejde i forbindelse med ansættelsen af en ledig eller en person, der har problemer med at fastholde et job. Baggrunden er, at det ikke findes nødvendigt at detailregulere, hvordan kommunen vil skulle tilrettelægge sin virksomhedsservice, idet det forudsættes, at kommunen vil være nærmest til kende den enkelte arbejdsgivers behov. Omvendt vil kommunen som hidtil have mulighed for som led i vederlagsfri virksomhedsservice at bistå arbejdsgiveren med det administrative arbejde i forbindelse med ansættelsen.

Det foreslås at videreføre, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om henvisning af jobsøgende til et konkret job hos en arbejdsgiver under hensyn til, at målgruppen for henvist arbejde foreslås udvidet. Det forventes at omfatte regler om krav til henvisning, frister for henvisning, om arbejdsgivers pligt til at give meddelelse om resultatet af henvisningen og om pålagt jobsøgning.

2.5.2.3. Information og vejledning i kommunen

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Aftalepartierne er samtidig enige om at regelsanere bestemmelserne vedrørende kommunernes vejledning til jobsøgende. Aftalepartierne er i den forbindelse enige om, at kan-bestemmelser om vejledning til jobsøgende (§ 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats) ikke videreføres, da vejledning vurderes omfattet af forvaltningsloven og almindelige forvaltningsretlige principper, og det vil fortsat være op til den enkelte kommune at vurdere, hvad der er relevant at vejlede om i den enkelte situation. Det drejer sig om vejledning om bl.a. mulighederne for job og uddannelse, indlæggelse af cv-oplysninger, m.v.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det ikke er hensigtsmæssigt at videreføre reglerne om, at kommunens bistand til jobsøgende bl.a. kan bestå af vejledning om at søge job ved f.eks. at anvende funktionerne på Jobnet og Workindenmark, at understøtte effektive match, samt indhentelse og videregivelse af information om beskæftigelsesmuligheder. Baggrunden er, at vejledningsforpligtelsen allerede gælder efter forvaltningsloven og almindelige forvaltningsretlige principper.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om, at kommunens bistand til jobsøgende bl.a. kan være vejledning om at søge job ved f.eks. at anvende funktionerne på Jobnet og Workindenmark, understøttelse af effektive match mellem ledige og arbejdsgivere, samt indhentelse og videregivelse af information om beskæftigelsesmuligheder, ikke videreføres. Bestemmelsen om, at kommunen kan tilbyde information om mulighederne for job og uddannelse, hjælp til at indlægge cv-oplysninger samt aktiviteter efter loven foreslås heller ikke videreført.

Kommunen vil fortsat have en generel vejledningsforpligtelse og derved pligt til at vejlede jobsøgende, men forslaget vil indebære, at kommunen frit vil kunne vurdere, hvilken vejledning der vil være relevant for den enkelte jobsøgende, idet det forudsættes, at kommunen vil være nærmest til at kende den enkelte jobsøgendes behov, ligesom kommunen kender den lovgivningsmæssige ramme og de digitale løsninger, der er til rådighed i forhold til beskæftigelsesindsatsen. Kommunen vil samtidig som myndighed have en generel pligt til at yde vejledning indenfor sit ressort efter de almindelige forvaltningsretlige principper, forvaltningsloven, retssikkerhedsloven og offentlighedsloven.

2.5.2.4. Tilskud til arbejdsgivere ved partnerskabsaftaler

Aftalepartierne er enige om, at hovedformålet fortsat er at understøtte den lediges vej tættere på job og matche samfundets og virksomhedernes behov for kvalificeret arbejdskraft.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår derfor, at regler for tilskud til arbejdsgivere ved partnerskabsaftaler videreføres indholdsmæssigt i § 16 i lovforslaget med sproglige justeringer.

Det betyder, at kommunalbestyrelsen og en arbejdsgiver fortsat vil kunne indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik, og at arbejdsgiveren inden for rammerne af aftalen, vil kunne iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb og tilknytte en mentor. Arbejdsgiveren vil kunne få tilskud til administration og øvrige afholdte udgifter hertil, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen. Arbejdsgiveren skal dokumentere de afholdte udgifter. Med forslaget bevares en afprøvet ramme for samarbejde om virksomhedspraktik.

2.5.2.5. Forbud mod bistand under strejke, lockout eller blokade

Det er forudsat med aftalen, at kommunen fortsat skal være neutral under en overenskomstmæssig konflikt. Det omfatter både strejke og blokade fra arbejdstagernes side og lockout og boykot fra arbejdsgivernes side iværksat i overensstemmelse med de fagretlige regler.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om forbud mod bistand under strejke, lockout eller blokade videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at regler om forbud mod bistand under strejke, lockout eller blokade videreføres indholdsmæssigt i § 17 i lovforslaget med sproglige justeringer.

Forslaget vil betyde, at når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig. Det omfatter både bistand til formidling af arbejdskraft og henvisning af ledige til job, herunder afgivelse af tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og tilskud til voksenlærlinge hos arbejdsgivere.

2.5.2.6. Bistand til særlige aktiviteter

Det er forudsat med aftalen, at der forsat skal være mulighed for, at kommunen kan iværksætte særlige aktiviteter og tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til at gennemføre særlige aktiviteter.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om bistand til særlige aktiviteter videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om bistand til særlige aktiviteter videreføres indholdsmæssigt i § 18 i lovforslaget med sproglige justeringer, dog med den ændring, at det præciseres, at kommunen også selv vil kunne iværksætte særlige aktiviteter.

For at fremme beskæftigelse og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet foreslås det, at kommunen fortsat vil kunne iværksætte særlige aktiviteter, der medvirker til, at jobsøgende finder job, og at arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft. Det foreslås, at kommunen vil kunne tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til at gennemføre særlige aktiviteter. Aktiviteterne vil kunne bestå af informationsaktiviteter og anden støtte, der retter sig mod særlige uddannelses- eller arbejdsområder eller jobsøgende med særlige kvalifikationer eller behov og befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lignende. Der vil f.eks. kunne være tale om jobmesser, informationsarrangementer om forskellige tilbud fra kommunen, informationsarrangementer om ny lovgivning og facilitering af virksomhedsnetværk.

Bestemmelsen vil være en videreførelse af gældende regler, men bestemmelsen foreslås formuleret, så det præciseres, at kommunen også selv vil kunne iværksætte særlige aktiviteter. Det har ikke været tydeligt i den gældende lov.

Det foreslås at videreføre, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om støtte til særlige aktiviteter og støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job.

Det forventes, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler svarende til de gældende regler om, at kommunen skal fastsætte nærmere retningslinjer for muligheden for støtte til befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning.

2.6. Tilmelding, brug af joblog, registrering af job m.v.

2.6.1. Gældende ret

2.6.1.1. Registrering og tilmelding som jobsøgende

Det fremgår af § 19, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at en person kan registrere sig som jobsøgende i kommunen.

Dermed kan alle, der ønsker det, blive registreret som jobsøgende med henblik på at få bistand til at finde arbejde. Registreringen sker ved, at personen registrerer sine cv-oplysninger på Jobnet og gør dem søgbare for sagsbehandlere og arbejdsgivere.

Der er derudover krav om, at bl.a. jobparate og åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere skal tilmelde sig som jobsøgende, jf. nedenfor.

Det fremgår af § 19, stk. 2, i loven, at ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge eller er berettigede til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (såkaldte G-dage), skal tilmelde sig som jobsøgende i kommunen på den 1. ledighedsdag.

Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse er dermed forpligtet til at tilmelde sig som jobsøgende på den 1. ledighedsdag, hvis vedkommende ønsker at modtage dagpenge fra denne dag. Det bemærkes, at det ikke er en betingelse for ret til G-dage, at personen er tilmeldt som jobsøgende på Jobnet.

Personen kan tilmelde sig som jobsøgende ved at henvende sig i kommunen eller ved at tilmelde sig på Jobnet. Hvis personen henvender sig til kommunen for at blive tilmeldt, er det kommunen, der sørger for, at personen bliver tilmeldt som jobsøgende på Jobnet ved, at kommunen registrerer tilmeldingen i det fælles it-baserede datagrundlag (DFDG).

Personen kan også henvende sig i sin arbejdsløshedskasse for at blive tilmeldt, hvis den enkelte arbejdsløshedskasse tilbyder denne service til sine medlemmer. Tilmeldingen sker ved, at arbejdsløshedskassen registrerer tilmeldingen i DFDG.

Formålet med reglerne er, at personen så hurtigt som muligt bliver tilmeldt som jobsøgende, så kommunen eller arbejdsløshedskassen kan tilrettelægge den beskæftigelsesrettede indsats for personen, og således at personen så tidligt som muligt kommer til at fremgå af ledighedstallene. Det følger af lovforslag nr. L 61 af 7. november 2002 (Folketingstidende 2002-03, tillæg A, s. 1730-1731).

Det fremgår af lovens § 19, stk. 3, at personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som kommunen vurderer, er jobparate eller åbenlyst uddannelsesparate, skal tilmelde sig som jobsøgende i kommunen. For jobparate skal det ske ved første henvendelse om hjælp, og for åbenlyst uddannelsesparate skal det ske senest efter 1 uge fra første henvendelse om hjælp.

Personen kan søge om hjælp eller tilmelde sig ved at henvende sig i kommunen eller på Jobnet. Hvis personen henvender sig til kommunen, skal kommunen sørge for, at personen bliver tilmeldt ved, at kommunen registrerer tilmeldingen i DFDG.

Det bemærkes, at lovens øvrige målgrupper, herunder aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, ikke kan tilmelde sig som jobsøgende. En aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager, som ønsker at blive tilmeldt som jobsøgende vil derfor skulle henvende sig til kommunen om at blive omvisteret som jobparat.

2.6.1.2. Dokumentation af jobsøgningsaktiviteter

Det fremgår af § 20, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere skal være aktivt jobsøgende.

Reglerne om hvilke krav, der stilles til den enkeltes jobsøgning, fremgår af ydelsesreglerne, dvs. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for dagpengemodtagere og lov om aktiv socialpolitik for de øvrige målgrupper.

Det fremgår af § 20, stk. 2, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at jobsøgningsaktiviteter løbende skal dokumenteres i en joblog på Jobnet eller i kommunens eller arbejdsløshedskassens digitale joblog. Det betyder, at personer, som efter stk. 1 skal være aktivt jobsøgende, skal dokumentere jobsøgningen i jobloggen på Jobnet eller i kommunens eller arbejdsløshedskassens digitale joblog.

Dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere har valgfrihed i forhold til, om de vil dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet eller i kommunens eller arbejdsløshedskassens digitale joblog. Dagpengemodtagere kan i hele ledighedsperioden vælge, om de vil dokumentere jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet eller i den løsning, som kommunen eller arbejdsløshedskassen måtte stille til rådighed. Det er en forudsætning, at registreringerne løbende synkroniseres med DFDG.

Formålet med jobloggen er at give den enkelte overblik over egen jobsøgning. Samtidig giver registreringen i jobloggen et grundlag for, at kommunen og arbejdsløshedskassen kan forbedre vejledningen til personen om jobsøgning. Dermed kan anvendelsen af jobloggen og vejledningen være med til at understøtte det rigtige match mellem personerne og arbejdsgiverne samt understøtte arbejdsgivernes efterspørgsel efter arbejdskraft.

Formålet med jobloggen er endvidere, at personen skal dokumentere sin jobsøgning i jobloggen, og at arbejdsløshedskassen og kommunen dermed kan bruge jobloggen til at vurdere, om jobsøgningen er tilstrækkelig til, at personen lever op til rådighedskravet om aktiv jobsøgning i henholdsvis lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Der henvises til lovforslag nr. L 209 af 27. marts 2019 (Folketingstidende 2018-19, tillæg A, side 63).

Det fremgår af § 20, stk. 2, 2. pkt., i loven, at ledighedsydelsesmodtagere kan være fritaget for at dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i en joblog efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

Med bestemmelsen henvises der til, at kommunen efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik kan fritage personen fra at registrere alle jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet eller i kommunens eller arbejdsløshedskassens digitale joblog, hvis det vurderes, at det enten ikke er muligt eller er meget vanskeligt for personen på grund af den pågældendes nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne m.v. Kommunen og personen skal aftale, hvordan den pågældende i stedet skal dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter.

Det fremgår af § 21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om registrering, tilmelding og afmelding som jobsøgende, jobsøgning og joblog.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om registrering, herunder om at kommunen kan benyttes af alle jobsøgende med henblik på bistand til at finde arbejde. Registreringen som jobsøgende er tilgængelig i alle landets kommuner med henblik på bistand til at finde arbejde.

I bekendtgørelsen er der endvidere fastsat nærmere regler om tilmelding som jobsøgende for personer, der ansøger om eller modtager dagpenge eller kontanthjælp, herunder, hvordan det kan ske og i hvilken kommune. Der er endvidere fastsat nærmere regler om tilmelding i arbejdsløshedskassen, såfremt arbejdsløshedskassen tilbyder denne service til sine medlemmer. Desuden er der i bekendtgørelsen fastsat nærmere regler om afmelding af en person som jobsøgende, herunder regler om situationer, hvor en jobsøgende ikke længere skal eller ønsker at stå tilmeldt som jobsøgende.

2.6.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.6.2.1. Registrering og tilmelding som jobsøgende

Det er forudsat med aftalen, at registrering og tilmelding som jobsøgende fortsat finder sted. Aftalepartierne er enige om, at reglerne for jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere harmoniseres, så ledighedsydelsesmodtagere skal tilmeldes som jobsøgende på lige fod med jobparate kontanthjælpsmodtagere.

Det fremgår af aftalen, at borgere skal opleve en mere sammenhængende digital indsats, og at ledige borgere skal kunne arbejde videre med deres cv- og joblogregistreringer, uanset om de bruger Jobnet eller en selvbetjeningsløsning i regi af kommuner og arbejdsløshedskasser.

Det fremgår også af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at en person fortsat kan registrere sig som jobsøgende, mens ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge fra den første ledighedsdag, jobparate personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp, og ledighedsydelsesmodtagere skal tilmelde sig som jobsøgende.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer endvidere, at det er hensigtsmæssigt, at personer fortsat kan registrere sig som jobsøgende på Jobnet og registreres som jobsøgende af sagsbehandlere i kommunernes og arbejdsløshedskassernes sagsbehandlingssystemer.

Det foreslås på den baggrund, at en person fortsat kan registrere sig som jobsøgende hos kommunen.

Forslaget vil betyde, at alle, der ønsker det, fortsat vil kunne blive registreret som jobsøgende med henblik på at få bistand til at finde arbejde. Registreringen sker ved, at personen registrerer sine cv-oplysninger på Jobnet og gør dem søgbare for sagsbehandlere og arbejdsgivere.

Det foreslås endvidere, at ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge fra den 1. ledighedsdag, skal tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen på denne dag.

Forslaget vil betyde, at ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge fra den 1. ledighedsdag, skal tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen på denne dag. Det vil videre betyde, at ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge umiddelbart efter udbetaling af G-dage, senest skal tilmelde sig som jobsøgende dagpengemodtager hos kommunen på dette tidspunkt. Personen vil som hidtil kunne tilmelde sig som jobsøgende ved at henvende sig i kommunen eller ved at tilmelde sig på Jobnet.

Personen vil også fortsat kunne henvende sig i sin arbejdsløshedskasse for at blive tilmeldt, hvis den enkelte arbejdsløshedskasse tilbyder denne service til sine medlemmer. Arbejdsløshedskassens registrering af tilmeldingen som jobsøgende bliver via DFDG tilgængelig for kommunen.

Med den foreslåede formulering vil der ikke blive henvist til personer med ret til G-dage, hvormed det præciseres, at reglerne om G-dage udelukkende bliver reguleret i § 84 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og i bekendtgørelse om dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag.

Det foreslås, at personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som kommunen vurderer, er jobparate, fortsat skal tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen ved første henvendelse om hjælp.

Forslaget vil indebære, at personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som kommunen vurderer, er jobparate, dermed vil blive tilmeldt som jobsøgende i forbindelse med henvendelsen om hjælp. Personen vil kunne søge om hjælp eller tilmelde sig enten ved at henvende sig til kommunen eller ved at tilmelde sig som jobsøgende på Jobnet. Hvis personen henvender sig til kommunen, vil kommunen skulle sørge for, at personen bliver tilmeldt som jobsøgende.

Det foreslås, at ledighedsydelsesmodtagere skal tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen ved overgang til ledighedsydelse.

Forslaget vil indebære, at ledighedsydelsesmodtagere som noget nyt vil skulle tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen ved overgangen til ledighedsydelse. Personen vil kunne tilmelde sig enten ved at henvende sig i kommunen eller på Jobnet. Det vil ved henvendelse til kommunen ske ved, at kommunen vil skulle registrere tilmeldingen i DFDG.

Ledighedsydelsesmodtagere vil dermed blive omfattet af krav om at skulle tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen i lighed med personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som kommunen vurderer er jobparate.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om social pension og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, værdigt sanktionssystem i balance, ny sygedagpengesats, fleksløntilskud fradrages ikke i ægtefællens pension m.v.), hvorefter ledighedsydelsesmodtagere efter en konkret vurdering vil kunne undtages fra at være tilmeldt som jobsøgende i medfør af reglerne i lov om aktiv socialpolitik. Ledighedsydelsesmodtagere vil kunne undtages, hvis kommunen efter en konkret vurdering finder, at det er mest hensigtsmæssigt

som følge af personens fysiske eller psykiske funktionsevne m.v.

Forslagene om registrering og tilmelding vil således betyde, at alle fortsat kan registrere sig som jobsøgende, og at bl.a. jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere skal tilmelde sig som jobsøgende.

2.6.2.2. Dokumentation af jobsøgningsaktiviteter

Det er forudsat med aftalen, at personer tæt på arbejdsmarkedet fortsat skal være aktivt jobsøgende og dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i en joblog. Aftalepartierne er desuden enige om at afskaffe særreglen om, at dagpengemodtageres jobsøgningsaktiviteter også kan registreres i arbejdsløshedskassens digitale joblog.

Det fremgår af aftalen, at borgere skal opleve en mere sammenhængende digital indsats, og at ledige borgere skal kunne arbejde videre med deres cv- og joblogregistreringer, uanset om de bruger Jobnet eller en selvbetjeningsløsning i regi af kommuner og arbejdsløshedskasser.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt at videreføre reglerne om, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere skal være aktivt jobsøgende og dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere skal være aktivt jobsøgende og dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet, eller i kommunens eller arbejdsløshedskassens digitale joblog videreføres i § 21 med sproglige tilretninger og en præcisering af, at disse oplysninger skal fremgå på Jobnet.

Forslaget vil betyde, at personen fortsat vil skulle være aktivt jobsøgende efter ydelsesreglerne, dvs. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget vil videre betyde, at oplysningerne om jobsøgningsaktiviteter skal »fremgå på Jobnet«. Det vil betyde, at selvbetjeningsløsninger, som kommunen og arbejdsløshedskassen stiller til rådighed, og som synkroniseres med det it-baserede fælles datagrundlag på en sådan måde, at oplysningerne kommer til at fremgå på Jobnet, vil kunne bruges af personen til at registrere og dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter. Det vil indebære, at også selvbetjeningsløsninger udstillet af andre aktører vil kunne benyttes. Det vil endvidere betyde, at dagpengemodtagere fortsat vil kunne dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens digitale joblog, fordi jobsøgningsaktiviteterne i arbejdsløshedskassens eller kommunens digitale joblog som hidtil automatisk overføres til jobloggen på Jobnet.

Det foreslås, at bestemmelsen om, at ledighedsydelsesmodtagere vil kunne fritages fra at dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i jobloggen, jf. § 75 i lov om aktiv socialpolitik, ikke videreføres i denne lov, da der er tale om dobbeltregulering, idet disse regler fremgår af lov om aktiv socialpolitik.

2.6.2.3. Registrering af hvad personen søger job som

Aftalepartierne er enige om, at registreringen af, hvilke jobs den ledige skal søge ensrettes og forenkles. I dag er det et krav efter reglerne, at der skal registreres jobmål i »Min Plan« og i cv-oplysningerne, og herudover registreres der, hvad den ledige søger job som. Aftalepartierne er enige om, at der fremadrettet kun er regler om at registrere, hvad den ledige søger job som og regler om krav til jobsøgning. Aftalepartierne er på den baggrund enige om, at personen fortsat skal registrere, hvad pågældende søger job som, da registreringen bl.a. anvendes til at præsentere personen for målrettede jobforslag på Jobnet. Samtidig benyttes personens registrering til, at arbejdsgivere kan udsøge relevante kandidater til job på en stillingsbetegnelse. Aftalepartierne er endvidere enige om, at personer tættere på arbejdsmarkedet, skal angive, hvad de søger job som, hurtigst muligt og senest indenfor 2 uger. For personer længere fra arbejdsmarkedet vil der være krav om dette efter aftale med sagsbehandleren.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere hurtigst muligt og senest 2 uger efter tilmelding som jobsøgende skal registrere, hvad de søger job som. Det foreslås derudover, at ledighedsydelsesmodtagere skal registrere, hvad de søger job som senest 2 uger efter overgang til ledighedsydelse.

Forslaget vil betyde, at personen fortsat skal registrere en eller flere stillingsbetegnelser, som den pågældende søger.

Det foreslås endvidere, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats samt beskæftigede omfattet af en varslingsindsats, skal registrere hvad de søger job som snarest muligt.

Det foreslås derudover, at oplysningerne om, hvad personen søger job som, skal fremgå på Jobnet.

Forslagene vil betyde, at dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere hurtigst muligt og senest 2 uger efter tilmelding som jobsøgende, og at ledighedsydelsesmodtagere senest 2 uger efter overgang til ledighedsydelse, skal registrere de stillingsbetegnelser, som de søger job som. Det vurderes, at det foreslåede vil understøtte, at de pågældende hurtigst muligt kan få en beskæftigelsesrettet indsats, hvor arbejdsgivere f.eks. kan udsøge dem til konkrete job.

Forslaget om, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende, og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats samt beskæftigede omfattet af en varslingsindsats snarest muligt

skal registrere, hvad de søger job som, vil betyde, at kommunen og personen sammen vil skulle vurdere, hvornår det er realistisk, at personen skal have registreret, hvad den pågældende søger job som. Vurderingen af, hvornår det skal registreres, kan også ske i forbindelse med en løbende dialog mellem kommunen og personen.

Med den foreslåede regel vil der blive taget højde for personens situation. Der vil kunne forekomme tilfælde, hvor f.eks. en ung under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats vil registrere, hvad den pågældende søger job som inden for den første uge. Der vil endvidere kunne forekomme tilfælde, hvor f.eks. en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager over lang tid ikke vil være i stand til at registrere, hvad den pågældende søger job som. Der vil derudover kunne forekomme tilfælde, hvor en person ikke i sin ledighedsperiode bliver i stand til at registrere, hvad den pågældende søger job som.

2.6.2.4. Bemyndigelsesbestemmelse om registrering og tilmelding m.v.

Det er forudsat med aftalen, at registrering og tilmelding som jobsøgende fortsat finder sted.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om bl.a. registrering og tilmelding som jobsøgende, jobsøgning og joblog.

Det foreslås på den baggrund, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om registrering, tilmelding og afmelding som jobsøgende, jobsøgning og joblog.

Forslaget vil betyde, at der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen som hidtil forventes at blive fastsat nærmere regler ved bekendtgørelse om bl.a. registrering som jobsøgende samt om tilmelding og afmelding som jobsøgende for personer, der ansøger om eller modtager dagpenge eller kontanthjælp, og som noget nyt for ledighedsydelsesmodtagere. Det forventes, at reglerne om ledighedsydelsesmodtageres tilmelding og afmelding som jobsøgende vil svare til reglerne for personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp, og som vurderes at være jobparate.

Derudover forventes det, at der som hidtil vil blive fastsat nærmere regler om, hvordan personer, der ansøger om eller modtager dagpenge, kan tilmelde sig som jobsøgende, herunder i arbejdsløshedskassen, hvis arbejdsløshedskassen tilbyder denne service.

Der forventes endvidere fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved jobsøgningsaktiviteter, og hvilke oplysninger der skal registreres i joblog.

2.7. Cv-oplysninger, personkreds, indhold og seneste tidspunkt for registrering

2.7.1. Gældende ret

2.7.1.1. Personkreds og formål

Det følger af § 22, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, og ledighedsydelsesmodtagere skal registrere cv-oplysninger på Jobnet eller i kommunens eller arbejdsløshedskassens digitale cv-løsning. Med Jobnet eller i kommunens eller arbejdsløshedskassens digitale cv-løsning menes, at personen har valgfrihed i forhold til, om personen vil registrere cv-løsning på Jobnet eller i kommunens eller arbejdsløshedskassens digitale cv-løsning. Det er en forudsætning, at registreringerne løbende synkroniseres med det fælles it-baserede datagrundlag (DFDG).

Ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats og personer omfattet af § 164 om mulighed for opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser, som får en indsats efter loven (beskæftigede omfattet af en varslingsindsats), skal også registrere cv-oplysninger på Jobnet eller i kommunens eller arbejdsløshedskassens digitale cv-løsning.

Formålet med cv-oplysninger er at understøtte kommunens og arbejdsløshedskassens bistand til jobsøgende med at finde job og arbejdsgivers mulighed for at udsøge egnede kandidater til en stilling. For øvrige målgrupper længere fra arbejdsmarkedet er cv-oplysningerne også et dialogværktøj, der skal understøtte, at personen kan nå til et punkt, hvor det giver mening, at cv-oplysningerne gøres søgbare for arbejdsgivere. Alle skal derfor så vidt muligt have fokus på job og ordinære løntimer, også selv om det er få timer. Der henvises til lovforslag nr. L 209 af 27. marts 2019 (Folketingstidende 2018-19, tillæg A, side 65).

For uddannelsesparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats og beskæftigede omfattet af en varslingsindsats kan arbejdet med cv-oplysninger også fremme et beskæftigelsesrettet fokus i den enkeltes forløb. Det vil sige, at det kan gøre det lettere at søge småjobs og virksomhedsrettede tilbud, ligesom virksomhederne selv kan rekruttere disse personer.

2.7.1.2. Cv-oplysningernes indhold

Cv-oplysningerne skal indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold, jf. § 22, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det er således forudsat, at cv-oplysningerne for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, primært skal have fokus på erhvervserfaring, job og uddannelse, som er oplysninger af betydning for arbejdsgivere og for kommunens samt arbejdsløshedskassens

bistand med at finde arbejde. Denne form for cv-oplysninger kan være mindre egnede for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats eller beskæftigede omfattet af en varslingsindsats, da deres kompetencer ikke nødvendigvis knytter sig til en konkret uddannelse, erhvervserfaring eller job. Cv-oplysningerne for disse målgrupper vil kunne afspejle dette.

Endvidere skal dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere angive mindst et jobmål i forbindelse med registrering af cv-oplysninger, jf. § 22, stk. 3, i loven. Jobmål er konkrete stillingsbetegnelser, som kan bruges til udsøgning til job. Det eller de angivne jobmål skal være realistiske og kunne bestrides af personen.

Det fremgår af lovens § 26, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold i cv-oplysningerne. Med hjemmel i bemyndigelsen er der fastsat nærmere regler om indholdet af cv-oplysningerne i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere er der fastsat nærmere regler om, at personen skal give fyldestgørende og korrekte oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for arbejdsløshedskassens og kommunens bistand med at finde arbejde. Personen skal endvidere angive kontaktoplysninger som minimum i form af telefonnummer eller mailadresse.

For de andre målgrupper, der skal registrere cv-oplysninger, aftaler kommunen med den enkelte, hvilke cv-oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold, som personen skal registrere.

Endvidere er der fastsat nærmere regler om, at cv-oplysningerne skal gøres tilgængelige for søgning på Jobnet, og at cv-oplysningerne løbende skal ajourføres med beskæftigelsesrelevante oplysninger.

Derudover er der fastsat nærmere regler om, at cv-oplysningerne skal gøres tilgængelige for kommuner og arbejdsgivere, der er oprettet som brugere på Jobnet for arbejdsgivere, og derudover for arbejdsløshedskassen for dagpengemodtagere.

2.7.1.3. Tidspunkt for registrering af cv-oplysninger

2.7.1.3.1. Personer med en klar frist for registrering af cv-oplysninger

Det følger af § 23, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at cv-oplysningerne skal være registreret på Jobnet eller i kommunens eller arbejdsløshedskassens digitale cv-løsning og gjort tilgængelige for arbejdsgivere hurtigst muligt. Det seneste tidspunkt for registrering er 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende for dagpengemodtagere, 3 uger efter personens tilmelding som jobsøgende for jobparate kontanthjælpsmodtagere, 3 uger fra personens første henvendelse til kommunen om hjælp for åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og 3 uger efter personens overgang til ledighedsydelse for ledighedsydelsesmodtagere.

For disse målgrupper skal cv-oplysningerne endvidere gøres tilgængelige for arbejdsgivere i forbindelse med registreringen af cv-oplysningerne, og dermed vil oplysningerne være tilgængelige for arbejdsgivere inden for fristen for registrering af cv-oplysninger.

2.7.1.3.2. Personer, der ikke har en klar frist for registrering af cv-oplysninger

For ledige selvforsørgende, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats og beskæftigede omfattet af en varslingsindsats skal cv-oplysninger registreres umiddelbart i forbindelse med, at de får en indsats, jf. § 23, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det betyder, at der ikke er noget klart tidspunkt for registrering af cv-oplysninger for disse målgrupper. Registreringen skal blot ske umiddelbart i forbindelse med, at de får indsatsen. Kommunen har pligt til at anmode personer i disse målgruppe om at registrere cv-oplysninger.

For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, og sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, begynder arbejdet med cv-oplysninger i forbindelse med kontaktforløbet efter kapitel 7 i loven eller opfølgningsforløbet efter lov om sygedagpenge, og registrering af cv-oplysningerne sker hurtigst muligt, jf. § 23, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det betyder, at det for disse personer afhænger af en konkret vurdering fra kommunen og personen, på hvilket tidspunkt der skal registreres cv-oplysninger. Registrering af cv-oplysninger skal som udgangspunkt ske, så snart kommunen sammen med personen har afdækket konkrete kompetencer. Kommunen kan dog f.eks. vurdere, at en person, der er alvorligt syg, ikke skal registrere cv-oplysninger.

Det er dog forudsat, at kommunen skal begynde processen med arbejdet med cv-oplysninger sammen med personen allerede i begyndelsen af kontaktforløbet eller opfølgningsforløbet efter lov om sygedagpenge. Det fremgår af lovforslag nr. L 209 af 27. marts 2019 (Folketingstidende 2018-2019, tillæg A, s. 66).

Det følger af lovens § 23, stk. 8, at cv-oplysningerne for per-

soner omfattet af stk. 2 og 3 efter aftale mellem kommunen og personen kan gøres søgbare for arbejdsgivere.

For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats samt beskæftigede omfattet af en varslingsindsats, hvor arbejdet med cv-oplysninger begynder i forbindelse med kontaktforløbet eller i forbindelse med, at de får en indsats, er det således individuelt om og hvornår, cv-oplysninger skal være tilgængelige for søgning for arbejdsgivere. Denne vurdering foretager kommunen sammen med personen.

2.7.1.3.3. Fyldestgørende cv-oplysninger

For dagpengemodtagere, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet i de første 3 måneder, skal arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter personens tilmelding eller gentilmelding som jobsøgende sikre, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, jf. § 23, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter de første 3 måneder, hvor en dagpengemodtagers kontaktforløb overgår til kommunen, skal kommunen, senest 2 uger efter personens gentilmelding som jobsøgende sikre, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Arbejdsløshedskassen og kommunen skal dog ikke inden for 2 uger fra gentilmeldingen sikre, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, hvis der er forløbet mindre end 3 måneder fra personens seneste afmelding som jobsøgende.

Ved »fyldestgørende« forstås, at kommunen eller arbejdsløshedskassen skal påse, at personen har oplyst alle de relevante kompetencer og erfaringer for personens jobsøgning, at cv-oplysningerne er korrekte, og at cv-oplysningerne har den fornødne kvalitet såsom relevante begreber, der kan bruges til at matche personen med konkrete job.

Det følger af § 23, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn (dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg), skal arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter personens tilmelding eller gentilmelding som jobsøgende sikre, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Efter at personen er overgået til et kontaktforløb i kommunen, skal kommunen senest 2 uger efter personens gentilmelding som jobsøgende sikre, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Arbejdsløshedskassen og kommunen skal dog ikke inden for 2 uger fra gentilmeldingen sikre, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, hvis der er forløbet mindre end 3 måneder fra personens seneste afmelding som jobsøgende.

I medfør af lovens § 23, stk. 6, skal dagpengemodtagere løbende opdatere cv-oplysningerne, og arbejdsløshedskassen skal løbende, inden for de første 3 måneder, påse, at oplysningerne er fyldestgørende. Herefter skal kommunen løbende påse, at cv-oplysningerne for personen er fyldestgørende.

Dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere skal løbende opdatere cv-oplysningerne, og kommunen skal påse, at oplysningerne er fyldestgørende, jf. § 23, stk. 7, i loven.

Cv-oplysningerne for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats samt beskæftigede omfattet af en varslingsindsats skal løbende opdateres, og kommunen skal løbende følge op på, om oplysningerne er fyldestgørende, jf. lovens § 23, stk. 8.

Det følger af lovens § 23, stk. 9, at cv-oplysninger, der tidligere har været tilgængelige for søgning på Jobnet, straks skal gøres tilgængelige for søgning, hvis dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere efter afmelding på ny tilmelder sig som jobsøgende eller henvender sig til kommunen om hjælp.

Det fremgår af lovens § 24, stk. 1, at kommunen er forpligtet til at yde bistand med at registrere cv-oplysninger, hvis personen anmoder herom. Det betyder, at kommunen skal støtte personen i at bruge digital selvbetjening. Arbejdsløshedskassen har den samme pligt som kommunen til at bistå egne medlemmer med at registrere cv-oplysningerne. Staten, kommunen og arbejdsløshedskassen har adgang til de oplysninger, som personen har registreret på Jobnet eller i kommunens eller arbejdsløshedskassens digitale cv-løsning efter § 24, stk. 2, i loven.

2.7.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.7.2.1. Personkreds og formål

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal registreres cv-oplysninger.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at personer omfattet af lovens målgrupper, bortset fra førtidspensionister, fortsat skal registrere cv-oplysninger for bl.a. at understøtte kommunens og arbejdsløshedskassens bistand til jobsøgende med at finde

job og arbejdsgiveres mulighed for at udsøge egnede kandidater til en stilling.

Det foreslås på den baggrund, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende, unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats og beskæftigede omfattet af en varslingsindsats fortsat skal registrere cv-oplysninger.

Forslaget vil indebære, at personen fortsat vil skulle registrere cv-oplysninger. Cv-oplysningerne vil fortsat skulle registreres for at understøtte kommunens og arbejdsløshedskassens bistand til jobsøgende med at finde job og for arbejdsgiveres mulighed for at udsøge egnede kandidater til en stilling. Med forslaget vil alle derfor så vidt muligt fortsat have fokus på job og ordinære løntimer.

Cv-oplysninger vil som hidtil kunne registreres på Jobnet eller i selvbetjeningsløsninger, som kommunen eller arbejdsløshedskassen stiller til rådighed.

2.7.2.2. Indhold i og registrering af cv-oplysningerne

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal registreres cv-oplysninger. Aftalepartierne er enige om, at reglerne for registrering af cv-oplysninger og tilgængelighed for arbejdsgivere forenkles og ensrettes. Aftalepartierne er også enige om, at registreringen af, hvilke jobs den ledige skal søge ensrettes og forenkles. I dag er det et krav efter reglerne, at der skal registreres jobmål i »Min Plan« og i cv-oplysningerne, og herudover registreres der, hvad den ledige søger job som. Aftalepartierne er enige om, at der fremadrettet kun er regler om at registrere, hvad den ledige søger job som og regler om krav til jobsøgning. Aftalepartierne er i den forbindelse enige om at afskaffe særreglen om at angive mindst et jobmål i forbindelse med registrering af cv-oplysninger.

Det fremgår af aftalen, at borgere skal opleve en mere sammenhængende digital indsats, og at ledige borgere fremover skal kunne registrere og arbejde videre med deres cv- og joblogregistreringer, uanset om de bruger Jobnet eller en selvbetjeningsløsning i regi af kommuner og arbejdsløshedskasser.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at cv-oplysningerne skal fremgå på Jobnet og indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold, samt at oplysningerne kan registreres og holdes opdateret på Jobnet og i selvbetjeningsløsninger i regi af kommuner og arbejdsløshedskasser.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om indhold i og registrering af cv-oplysninger videreføres indholdsmæssigt i § 24 i lovforslaget med sproglige tilretninger.

Forslaget vil betyde, at cv-oplysningerne fortsat vil skulle indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold.

Det foreslås, at bestemmelsen præciseres sprogligt, så cv-oplysningerne skal fremgå på Jobnet.

Forslaget vil betyde, at selvbetjeningsløsninger som kommuner og arbejdsløshedskasser stiller til rådighed, og som synkroniseres med DFDG, på en sådan måde, at oplysningerne kommer til at fremgå på Jobnet, fortsat vil kunne bruges af personen til at registrere cv-oplysninger. Det vil betyde, at også selvbetjeningsløsninger udstillet af kommuner, arbejdsløshedskasser eller andre aktører vil kunne benyttes.

Det foreslås, at reglerne om, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere skal registrere mindst et jobmål i forbindelse med registrering af cv-oplysninger, ikke videreføres.

Forslaget vil indebære, at personen ikke længere vil skulle angive mindst et jobmål i forbindelse med registrering af cv-oplysningerne.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i pkt. 2.6.2.3 ovenfor om registrering af, hvad personen søger job som, og forslaget i pkt. 2.10.2.2 nedenfor om indholdet i planen, hvor det foreslås, at reglen om, at planen skal indeholde oplysninger om jobmål, ikke videreføres.

2.7.2.3. Tidspunkt for registrering af cv-oplysninger

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal registreres cv-oplysninger. Aftalepartierne er enige om, at fristen for tidspunkt for registrering af cv-oplysninger harmoniseres til 2 uger for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. For øvrige målgrupper er aftalepartierne enige om at harmonisere reglerne således, at cv-oplysninger skal registreres umiddelbart i forbindelse med, at de får en indsats. Endvidere er aftalepartierne enige om, at reglerne på tværs af målgrupper harmoniseres lovteknisk, så de sammenskrives og har ens ordlyd, mens særreglerne for dagpengemodtagere fastholdes, da arbejdsløshedskasserne har ansvaret for kontaktforløbet for dagpengemodtagere i de første 3 måneder.

Aftalepartierne er videre enige om, at for personer længere fra arbejdsmarkedet skal cv-oplysningerne registreres snarest muligt, og cv-oplysninger gøres herefter tilgængelige for søgning for arbejdsgivere, medmindre kommunen vurderer, at det ikke er hensigtsmæssigt. Aftalepartierne er i den forbindelse enige om, at det betyder, at reglerne forenkles ved, at det ikke længere vil være et krav, at det skal aftales mellem borger og kommune, om oplysningerne skal gøres tilgængelige. Det vil være kommunens vurdering, om det skal gøres tilgængeligt.

Aftalepartierne er derudover enige om at afskaffe særreglen om, at kommunen og arbejdsløshedskassen inden 2 uger skal påse, at dagpengemodtagerens cv-oplysninger er fyl-

destgørende. Kommunen og arbejdsløshedskassen skal fortsat løbende påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere skal registrere cv-oplysninger inden for 2 uger, mens de øvrige målgrupper skal registrere cv-oplysninger snarest muligt, samt at kommunen og arbejdsløshedskassen løbende skal påse, at oplysningerne er fyldestgørende.

Det foreslås på den baggrund, at dagpengemodtagere fortsat og jobparate kontanthjælpsmodtagere som noget nyt skal registrere cv-oplysningerne og gøre oplysningerne tilgængelige for arbejdsgivere hurtigst muligt og senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende.

Det foreslås endvidere, at ledighedsydelsesmodtagere som noget nyt skal registrere cv-oplysninger og gøre oplysningerne tilgængelige for arbejdsgivere efter samme frist, som dog regnes fra overgangen til ledighedsydelse.

Forslagene vil betyde, at der fortsat vil være eksplicitte frister for, hvor hurtigt personen vil skulle registrere cv-oplysninger med henblik på, at personen opnår job hurtigst muligt.

Det foreslås desuden, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats samt beskæftigede omfattet af en varslingsindsats, skal registrere cv-oplysninger snarest muligt.

Med forslaget om snarest muligt menes, at kommunen og personen sammen vil skulle vurdere, hvornår det er realistisk, at personen vil skulle have registreret cv-oplysningerne. Vurderingen af, hvornår der vil skulle registreres oplysninger, vil også kunne ske i forbindelse med en løbende dialog mellem kommunen og personen.

Med forslaget vil der blive taget højde for personens situation. Der vil kunne forekomme tilfælde, hvor f.eks. en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager over lang tid ikke vil være i stand til at registrere cv-oplysninger. Der vil endvidere kunne forekomme tilfælde, hvor en person i sin ledighedsperiode ikke vil blive i stand til at registrere cv-oplysninger.

Det foreslås derudover som noget nyt, at cv-oplysninger for de pågældende personer herefter gøres tilgængelige for arbejdsgivere, medmindre kommunen vurderer, at det ikke er hensigtsmæssigt.

Forslaget vil betyde, at de cv-oplysninger, som personen har registreret, som udgangspunkt herefter vil skulle gøres tilgængelige for søgning for arbejdsgivere.

Udgangspunktet for de fleste aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende, unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats og beskæftigede omfattet af en varslingsindsats, vil derfor ligesom for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere være, at oplysningerne så vidt muligt vil skulle registreres og gøres tilgængelige for arbejdsgivere på samme tid.

Oplysningerne vil dog ikke skulle gøres tilgængelige i de tilfælde, hvor kommunen efter en konkret vurdering finder, at det ikke er hensigtsmæssigt at gøre cv-oplysningerne tilgængelige for søgning for arbejdsgivere. Ved vurderingen vil kommunen skulle tage højde for personens situation, herunder særligt om de oplysninger, der fremgår, har en sådan karakter, at arbejdsgivere bør kunne udsøge dem. Cv-oplysningerne vil på et senere tidspunkt kunne gøres tilgængelige for arbejdsgivere, såfremt kommunen vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt. Kommunen vil i sådanne tilfælde skulle orientere personen herom forud for, at cv-oplysningerne gøres tilgængelige for arbejdsgivere.

Det foreslås endvidere, at kommunen løbende skal påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende for alle personer, der skal registrere cv-oplysninger, bortset fra for dagpengemodtagere de første 3 måneder af deres kontaktforløb.

Det foreslås derudover, at det ikke videreføres, at kommunen og arbejdsløshedskassen skal påse, at dagpengemodtagerens cv-oplysninger er fyldestgørende inden for 2 uger.

Forslaget vil indebære, at kommunen og arbejdsløshedskassen fremover ikke vil skulle sikre, at dagpengemodtagerens cv-oplysninger er fyldestgørende inden for 2 uger fra personens tilmelding og gentilmelding som jobsøgende.

Det foreslås yderligere, at det for dagpengemodtagere i de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen er ansvarlig for kontaktforløbet, fortsat vil være arbejdsløshedskassen som løbende vil skulle påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende. Forslaget vil fremover også omfatte dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg, da målgruppen ikke længere vil skulle visiteres til et kontaktforløb i kommunen.

Efter de første 3 måneders kontaktforløb i arbejdsløshedskassen, vil det herefter fortsat være kommunen, som vil skulle varetage opgaven med at påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Forslaget vil indebære, at kommunen og arbejdsløshedskassen løbende vil skulle påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende i de perioder, hvor de er ansvarlige for pågældende personers kontaktforløb.

2.7.2.4. Bemyndigelsesbestemmelse om cv-oplysninger

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal registreres cv-oplysninger.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om cv-oplysninger.

Det foreslås på den baggrund, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om cv-oplysninger.

Forslaget vil betyde, at der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen som hidtil forventes at blive fastsat nærmere regler ved bekendtgørelse om bl.a., at personen vil skulle angive kontaktoplysninger som minimum i form af telefonnummer eller mailadresse. Derudover forventes det, at der som hidtil for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende, unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats og beskæftigede omfattet af en varslingsindsats vil blive fastsat regler om, at kommunen og personen indbyrdes aftaler, hvilke cv-oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold, som skal registreres.

2.7.2.5. Bistand med at registrere cv-oplysninger og adgang til dem

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal registreres cv-oplysninger.

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det ikke er hensigtsmæssigt at videreføre de særskilte regler om, at kommunen og arbejdsløshedskassen skal yde bistand til personer, der skal registrere cv-oplysninger, og at staten, kommunen og arbejdsløshedskassen har adgang til cv-oplysningerne, da der er tale om dobbeltregulering, idet reglerne allerede gælder efter bl.a. forvaltningsloven og ydelseslovgivningen.

Baggrunden er, at reglerne vurderes at være indeholdt i den almindelige vejledningspligt for kommunerne efter de almindelige forvaltningsretlige regler om offentlige myndigheders vejledningspligt, som betyder, at en person, der henvender sig til kommunen om behov for hjælp til at registrere cv-oplysninger, vil skulle have vejledning og bistand til at registrere cv-oplysningerne, og at det allerede følger af bekendtgørelse om en arbejdsløshedskasses pligt til at vejlede m.v., at arbejdsløshedskasserne har samme vejledningspligt i forhold til egne medlemmer.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om, at kommune og arbejdsløshedskasse skal yde bistand med at registrere cv-oplysninger og statens, kommunens og arbejdsløshedskassens adgang til cv-oplysningerne, ikke videreføres.

I den periode, hvor kontaktforløbet varetages af arbejdsløshedskassen, vil det efter bekendtgørelse om en arbejdsløshedskasses pligt til at vejlede m.v. være arbejdsløshedskassen, som vil skulle bistå egne ledige medlemmer med at registrere cv-oplysningerne.

Reglerne om kommunens og arbejdsløshedskassens adgang til cv-oplysninger er indeholdt i den foreslåede § 170, stk. 1, hvorefter kommunen vil få adgang til nødvendige oplysninger registreret på Jobnet om egne borgere, mens arbejdsløshedskassen i medfør af den foreslåede § 170, stk. 2, vil få adgang til nødvendige oplysninger registreret på Jobnet om egne medlemmer. Da cv-oplysninger vil fremgå på Jobnet, vurderes adgangen til disse data dermed at være dækket af andre bestemmelser. Reglerne videreføres således ikke, fordi funktionerne vurderes at være dækket af andre regler.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver DFDG og Jobnet, jf. de foreslåede §§ 167 og 169, og vil derfor også have adgang til cv-oplysningerne.

2.8. Mere fleksible kontaktforløb

2.8.1. Gældende ret

2.8.1.1. Målgrupper for kontaktforløbet

Reglerne om kontaktforløbet m.v. fremgår af kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det fremgår af § 27 i loven, hvilke målgrupper der skal have et kontaktforløb. Kommunen tilrettelægger og gennemfører et fleksibelt kontaktforløb i form af individuelle jobsamtaler under hensyn til personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere.

Samtaler i kontaktforløbet benævnes jobsamtaler. Jobsamtaler omfatter derfor de samtaler, som kommunen skal holde med personer i målgruppen for kontaktforløbet omfattet af kapitel 7 i loven. Med fleksibelt menes bl.a., at kommunen har mulighed for at tilrettelægge, hvornår jobsamtalerne inden for de første 6 måneder skal placeres. Jobsamtalerne skal være individuelle. Kommunen kan holde gruppesamtaler, men i de tilfælde er der ikke tale om individuelle jobsamtaler.

For personer, som skal have et uddannelsespålæg, tilrettelægger og gennemfører kommunen det fleksible kontaktforløb under hensyn til et uddannelsesmål, som sætter retning for indsatsen frem mod uddannelse, medmindre personen skal have en jobrettet indsats.

Personer, der er omfattet af en mindre intensiv indsats efter § 106 i loven, skal ikke deltage i jobsamtaler, mens de er omfattet af en mindre intensiv indsats. Det gælder f.eks., hvis personen kan dokumentere, at den pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde ordinært job på fuldtid eller fleksjob eller skal på barsel eller overgå til efterløn, fleksydelse, tidlig pension, seniorpension eller folkepension.

Arbejdsløshedskassen tilrettelægger og gennemfører det fleksible kontaktforløb for dagpengemodtagere inden for de første 3 måneder. Når de første 3 måneder er gået, er det

kommunen, der tilrettelægger og gennemfører kontaktforløbet for personen i resten af kontaktforløbet.

Arbejdsløshedskassen skal visitere dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn (dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg) til et kontaktforløb i kommunen senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende.

Kommunen skal tilbyde kontanthjælpsmodtagere, som er på barsel, en jobsamtale inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning.

Sygedagpengemodtagere har et opfølgningsforløb efter lov om sygedagpenge og har derfor ikke et kontaktforløb efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.8.1.2. Formål med og indhold i kontaktforløbet

Formålet med kontaktforløbet fremgår af § 28 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Formålet med kontaktforløbet er at tilrettelægge rammerne for kontaktforløbet, og at indholdet tilrettelægges under hensyn til personens behov eller barrierer i forhold til at komme ind på eller vende tilbage på arbejdsmarkedet. Formålet med kontaktforløbet afhænger af, hvilken målgruppe personen er omfattet af.

For dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere gennemføres kontaktforløbet med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår henholdsvis ordinært job eller ansættelse i fleksjob.

Formålet med kontaktforløbet for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse og modtager en jobrettet indsats, samt personer i jobafklaringsforløb, er, at personen hurtigst muligt opnår ordinært job. Hvis ordinært job ikke er umiddelbart realistisk, er formålet at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet, eventuelt i form af ordinære løntimer.

For uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse og har et uddannelsespålæg, er formålet med kontaktforløbet, at personen hurtigst muligt påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår. Hvis dette ikke er umiddelbart realistisk, skal kontaktforløbet tilrettelægges med henblik på, at personen bliver klar til at påbegynde og gennemføre en uddannelse. For personer omfattet af arbejdspligt, har kontaktforløbet også til formål at opnå ordinært job hurtigst muligt eller, hvis dette ikke er umiddelbart realistisk, at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet, eventuelt i form af ordinære løntimer.

For førtidspensionister gennemføres kontaktforløbet med henblik på at afklare, hvilke muligheder personen har for at vende tilbage i ordinært job eller for at få støttet job.

Reglerne om indholdet i jobsamtaler fremgår af § 29 i loven. Indholdet i jobsamtalerne skal til enhver tid understøtte formålet med kontaktforløbet, herunder at personen får den indsats, der er behov for.

For dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere skal indholdet i jobsamtalerne have fokus på konkrete job og jobsøgning.

Der henvises til lovforslag nr. L 209 af 27. marts 2019 (Folketingstidende 2018-19, tillæg A, side 67).

2.8.1.3. Uddannelsespålæg

Reglerne om uddannelsespålæg for dagpengemodtagere, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, fremgår af § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Kommunen skal som led i det individuelle kontaktforløb vurdere, om dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Hvis kommunen vurderer, at personen kan gennemføre en uddannelse, skal kommunen give personen et uddannelsespålæg.

Kommunen skal ved første jobsamtale give uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, et uddannelsespålæg, medmindre personen skal have en jobrettet indsats. I så fald undtages personen fra uddannelsespålægget. Hvis en person med et uddannelsespålæg skal have en indsats, skal indsatsen være rettet mod uddannelse, dvs. uddannelsespålægget sætter rammen for indsatsen frem mod uddannelse. Personer omfattet af arbejdspligt skal ikke have en indsats rettet mod uddannelse, men skal have en indsats rettet mod beskæftigelse, f.eks. via virksomhedsrettede tilbud som nytteindsats, virksomhedspraktik eller løntilskudsansættelse.

Uddannelsespålægget indebærer, at kommunen skal pålægge dagpengemodtagere, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende. Hvis personen optages på en uddannelse, er personen forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen.

Kommunen skal underrette uddannelsesinstitutionen om, at personen er pålagt at begynde og gennemføre uddannelsen. Uddannelsesinstitutionen skal bl.a. have oplysninger om kommunens vurdering af personens behov for støtte til at gennemføre uddannelsen, om relevante kontaktoplysninger i kommunen og om øvrige væsentlige oplysninger. For personer, som optages på en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, som personen ikke er pålagt at påbegynde og gennemføre, skal kommunen vurdere, om personen har behov for støtte til at kunne gennemføre uddannelsen. I dette tilfælde skal kommunen underrette uddannelsesinstitutionen om støttebehov, relevante kontaktoplysninger i kommunen og øvrige væsentlige oplysninger.

Uddannelsesinstitutionen skal underrette kommunen, når en person optages på en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse. Uddannelsesinstitutionen skal bl.a. oplyse kommunen om relevante kontaktoplysninger på uddannelsesinstitutionen. Uddannelsesinstitutionen skal underrette kommunen, hvis uddannelsesinstitutionen vurderer, at personen er i risiko for frafald. Hvis uddannelsesinstitutionen underretter kommunen om en persons risiko for frafald inden for de første 6 måneder efter studiestart, skal kommunen tage kontakt til personen med henblik på at forebygge frafald.

Uddannelsespålægget skal fremgå af »Min Plan«. For en nærmere beskrivelse af »Min Plan« henvises til pkt. 2.10.1.1 nedenfor. I »Min Plan« kan kommunen og personen kommunikere om bl.a. uddannelsesønsker, aftaler om konkrete uddannelser, den unge skal søge om optagelse på, og om den unge er optaget på en given uddannelse.

2.8.1.4. Jobrettet indsats for kontanthjælpsmodtagere

Reglerne om jobrettet indsats for uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, fremgår af § 30 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Kommunen kan tilbyde uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, en jobrettet indsats, hvis personen ønsker det, medmindre personen er åbenlyst uddannelsesparat. En åbenlyst uddannelsesparat person vurderes ikke at have nogen barrierer, og derfor ikke at have behov for hjælp og støtte i forhold til at starte på en uddannelse og gennemføre denne på almindelige vilkår.

Personer, som får en jobrettet indsats, undtages fra uddannelsespålægget.

Den jobrettede indsats skal fremgå af »Min Plan«. Hvis personen ikke opfylder betingelserne om cv-oplysninger eller følger »Min Plan«, skal kommunen vurdere, om personen fortsat er motiveret for en jobrettet indsats, eller om personen skal have et uddannelsespålæg.

Hvis personen får en jobrettet indsats, men ønsker at overgå til en uddannelsesrettet indsats, skal personen have et uddannelsespålæg.

2.8.1.5. Jobsamtaler inden for de første 6 måneder

Reglerne om antallet af jobsamtaler inden for de første 6 måneder fremgår af § 31 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Arbejdsløshedskassen skal holde mindst to individuelle jobsamtaler med dagpengemodtagere inden for de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet.

Arbejdsløshedskassen kan undtage op til 25 pct. af personerne fra jobsamtalerne. Arbejdsløshedskassen kan ud fra en konkret vurdering undtage personer, som arbejdsløshedskassen vurderer selv kan komme i job, fra det fulde antal jobsamtaler. Muligheden for at undtage op til 25 pct. af personerne giver dermed arbejdsløshedskassen mulighed for at benytte faglige og individuelle skøn til at prioritere ressourcer på samtaler til de personer, som arbejdsløshedskassen vurderer vil have mest gavn af indsatsen.

Arbejdsløshedskassen skal dog holde den første jobsamtale med alle dagpengemodtagerne, uanset at personerne undtages fra jobsamtalerne.

Kommunen skal holde individuelle jobsamtaler med den samlede gruppe af dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere samt ledighedsydelsesmodtagere inden for de første 6 måneder. De individuelle jobsamtaler omfatter

- mindst to jobsamtaler efter de første 3 måneder for dagpengemodtagere, bortset fra dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg, og
- mindst fire jobsamtaler for dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere samt ledighedsydelsesmodtagere.

Kommunen kan undtage op til 25 pct. af personerne fra jobsamtalerne. Kommunen kan ud fra en konkret vurdering undtage personer, som kommunen vurderer selv kan komme i job, fra det fulde antal jobsamtaler. Muligheden for at undtage op til 25 pct. af personerne giver dermed kommunen mulighed for at benytte faglige og individuelle skøn til at prioritere ressourcer på samtaler til de personer, som kommunen vurderer vil have mest gavn af indsatsen.

Kommunen skal dog holde den første jobsamtale med alle dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere samt ledighedsydelsesmodtagere, uanset at personerne undtages fra jobsamtalerne.

Kravet om en første jobsamtale med alle dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere samt ledighedsydelsesmodtagere skal bidrage til, at sagsbehandlere i henholdsvis arbejdsløshedskassen og kommunen har et

godt grundlag for at vurdere det fremadrettede behov for jobsamtaler og indsats.

For dagpengemodtagere, som arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet for i de første 3 måneder, kan arbejdsløshedskassen dermed undtage personen fra én jobsamtale i de første 3 måneder, mens kommunen kan undtage personen fra to jobsamtaler efter de første 3 måneder og senest efter 6 måneder, da den første jobsamtale skal holdes med alle personerne. Der er ikke nødvendigvis sammenhæng mellem, hvilke personer arbejdsløshedskassen og kommunen undtager fra jobsamtalerne. Det kan derfor også være forskelligt, hvilke personer der indgår i opgørelsen af de 25 pct. hos henholdsvis arbejdsløshedskassen og kommunen. For dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere samt ledighedsydelsesmodtagere kan kommunen undtage personen fra tre jobsamtaler i de første 6 måneder, da den første jobsamtale vil skulle holdes med alle personerne.

Dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere samt ledighedsydelsesmodtagere har ret til jobsamtaler, uanset at henholdsvis arbejdsløshedskassen og kommunen undtager personen fra det fulde antal jobsamtaler. For en uddybning heraf henvises til pkt. 2.8.1.9 om ret til jobsamtaler nedenfor.

Kommunen skal holde mindst én individuel jobsamtale med aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb inden for de første 6 måneder. Den første jobsamtale med aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere skal holdes senest 2 uger efter personens første henvendelse til kommunen om hjælp. Der er ikke en frist for, hvornår jobsamtalen skal holdes inden for de første 6 måneder for personer i jobafklaringsforløb. Formålet med minimum en jobsamtale er at give kommunen bedre mulighed for en individuel tilrettelæggelse af den enkelte persons forløb i beskæftigelsesindsatsen. Kommunen kan i højere grad give jobsamtaler til aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb, når de pågældende har behov for jobsamtalerne. Sagsbehandleren kan endvidere i højere grad tilrettelægge et meningsfuldt forløb i dialog med personen. Det fremgår af lovforslag nr. L 66 af 5. november 2025 (Folketingstidende 2025-2026 (1. samling), tillæg A, s. 19 og 73).

2.8.1.6. Tidspunktet for første jobsamtale

Det fremgår af § 31, stk. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter dagpengemodtagerens tilmelding som jobsøgende skal holde den første jobsamtale med personen. Det omfatter dog ikke dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg, da personen visiteres til et kontaktforløb i kommunen.

For kontanthjælpsmodtagere skal den første jobsamtale holdes senest 2 uger fra personens første henvendelse til kommunen om hjælp, jf. § 31, stk. 7, i loven. Det gælder for både job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Endvidere skal kommunen senest 2 uger efter ledighedsydelsesmodtageres overgang til ledighedsydelse holde den første jobsamtale med personen.

2.8.1.7. Arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtaler

Det følger af § 31, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personen vælger, om arbejdsløshedskassen skal deltage i den første individuelle jobsamtale med kommunen. Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere, som arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet for i de første 3 måneder.

Bestemmelsen indebærer, at personen vælger, om arbejdsløshedskassen skal deltage i den første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder, hvor ansvaret for kontaktforløbet overgår til kommunen. Formålet med jobsamtalen er at understøtte en god overdragelse af personen fra arbejdsløshedskassen til kommunen, da der ved den første jobsamtale i kommunen vil være fokus på at bygge videre på det forløb, som personen har haft i arbejdsløshedskassen, med henblik på at få personen hurtigst muligt i job.

Det fremgår af § 32, stk. 2, i loven, at arbejdsløshedskassen deltager i en jobsamtale med dagpengemodtagere senest, når personen har været ledig i 16 måneder, medmindre personen ønsker, at arbejdsløshedskassen ikke deltager. Ved jobsamtalen skal kommunen tilbyde en obligatorisk intensiveret indsats. Det er obligatorisk, at personen får en intensiveret indsats. Det har den virkning, at jobsamtalen hænger tidsmæssigt sammen med den intensiverede indsats, som personen skal have i slutningen af dagpengeperioden.

Det følger af § 33, stk. 4, i loven, at arbejdsløshedskassen kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i de jobsamtaler, hvor personen har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, medmindre personen anmoder om, at arbejdsløshedskassen deltager ved personligt fremmøde sammen med personen.

Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere og indebærer, at arbejdsløshedskassen kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i personens første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen har varetaget kontaktforløbet, og personens jobsamtale med kommunen om en obligatorisk intensiveret indsats senest, når personen har været ledig i 16 måneder. Det gælder dog ikke, hvis personen anmoder om, at arbejdsløshedskassen deltager i jobsamtalen ved personligt fremmøde sammen med personen. Ved personligt digitalt fremmøde forstås, at der er krav om direkte billed- og lydforbindelse med arbejdsløshedskassen ved jobsamtalen.

2.8.1.8. Jobsamtaler efter de første 6 måneder

Reglerne om antallet af jobsamtaler efter de første 6 måneder for personer, som skal have et kontaktforløb, er fastlagt i § 32 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter de første 6 måneder får personen et kontaktforløb efter behov, som aftales mellem kommunen og personen. Der er dermed ikke mindstekrav om, hvor mange jobsamtaler der skal holdes efter de første 6 måneder.

Kommunen skal dog holde en jobsamtale om en obligatorisk intensiveret indsats med dagpengemodtagere senest, når personen har været ledig i 16 måneder. For en uddybning heraf henvises til pkt. 2.8.1.7 om arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtaler ovenfor.

2.8.1.9. Ret til jobsamtaler

Reglerne om ret til jobsamtaler i hele kontaktforløbet følger af § 32 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Dagpengemodtagere har ret til jobsamtaler med arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder, hvis personen har behov for det og anmoder herom. Det omfatter ikke dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg. Efter de første 3 måneder har personen ret til jobsamtaler med kommunen.

Dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg, kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats har ret til jobsamtaler med kommunen i hele forløbet, hvis personen har behov for det og anmoder herom.

Reglerne skal ses i sammenhæng med kravene til antallet af jobsamtaler med personen i de første 6 måneder, og at der som udgangspunkt ikke er krav til antallet af jobsamtaler med personen efter de første 6 måneder.

2.8.1.10. Jobsamtalernes form

Reglerne om jobsamtalernes form fremgår af § 33 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Den første jobsamtale skal holdes ved personligt fremmøde. Ved personligt fremmøde forstås, at jobsamtalen skal holdes ved, at personen møder fysisk frem til et møde med en ansat fra kommunen eller arbejdsløshedskassen. Herefter vælger personen, om en jobsamtale skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde. Ved en telefonisk samtale forstås, at en ansat fra arbejdsløshedskassen eller kommunen taler direkte med personen. En telefonisk samtale kan således ikke foregå ved sms eller e-mail over telefonen. Personligt digitalt fremmøde betyder, at der er krav om, at der er en direkte billed- og lydforbindelse ved jobsamtalen f.eks. video.

Kommunen kan dog ud fra en konkret vurdering beslutte at ændre personens ønskede samtaleform fra telefonisk eller personligt digitalt fremmøde til personligt fremmøde, såfremt kommunen vurderer, at der er behov for det. Det gælder f.eks., hvis kommunen anser det for hensigtsmæssigt for, at personen kan vejledes på bedste måde, og man i dialog kan drøfte og planlægge den videre indsats, herunder hvis der skal igangsættes længerevarende uddannelses- eller aktiveringsforløb. Det kan også være i tilfælde, hvor der er tvivl om, hvorvidt personen står til rådighed. Tilsvarende har arbejdsløshedskassen mulighed for at ændre jobsamtalens form for dagpengemodtagere inden for de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet. Jobsamtaler for kontanthjælpsmodtagere, der er på barsel, skal dog holdes telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde, hvis personen anmoder om det.

Kontaktforløbet for en sygemeldt kan foregå uden kontakt til personen, hvis der er tale om alvorlig sygdom og kontakt ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation (standby-ordning). Ved vurderingen af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

Dagpengemodtagere er ikke omfattet af standby-ordningen, da personen ved sygdom overgår til sygedagpenge og dermed bliver omfattet af standby-ordningen for sygedagpengemodtagere efter lov om sygedagpenge.

Alle målgrupper omfattet af kontaktforløbet, bortset fra dagpengemodtagere, er således omfattet af standby-ordningen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Kontakten i sager, der er på standby, sker uden kontakt til personen. Personen får heller ikke en beskæftigelsesrettet indsats. Det betyder, at personen f.eks. ikke skal deltage i tilbud efter lovens kapitel 11-14.

Det beror på en konkret vurdering, om kontakten er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredstilstand. Den sygemeldtes samlede situation, herunder den sygemeldtes psykiske tilstand, indgår i vurderingen. Hvis personen er fritaget fra personlig kontakt, kan der i stedet ske en anden form for kontakt, f.eks. ved hjælp af kontakt til læge, sygehuslæge, andre kommunale forvaltninger m.v. for at skaffe oplysninger om personens helbred og behandlingsforløb.

En person, som bliver syg korterevarende, eller hvor der ikke er tale om livstruende sygdom, er som udgangspunkt ikke fritaget fra kontaktforløbet, men kan have en rimelig grund til ikke at deltage i en jobsamtale på grund af sygdom eller risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes, jf. § 13, stk. 7, i lov om aktiv socialpolitik.

2.8.1.11. Selvbooking

Reglerne om selvbooking af jobsamtaler følger af § 34 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere skal selv booke jobsamtaler digitalt. Kommunen vælger dog, om dagpengemodtagere selv skal booke jobsamtaler digitalt, eller om kommunen vil indkalde til jobsamtaler, hvor personen har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage. Det drejer sig om den første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder og

jobsamtalen om en obligatorisk intensiveret indsats senest efter 16 måneder.

Ved selvbooking har personen ansvar for eget ledighedsforløb og har medindflydelse på, hvornår jobsamtalerne skal foregå. Selvbooking kan foregå via Jobnet eller via andre løsninger. Det er således muligt for kommuner at tilbyde personen mulighed for at selvbooke møder i kommunen f.eks. via kommunens egen hjemmeside eller fremmødestandere. Selvbooking af jobsamtaler i arbejdsløshedskassen foregår i arbejdsløshedskassens egne selvbetjeningsløsninger.

Henholdsvis arbejdsløshedskassen eller kommunen indkalder til den første jobsamtale med dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, der skal holdes inden for 2 uger. Baggrunden er, at det kan være vanskeligt for personen at nå at selvbooke disse første jobsamtaler, da de skal afholdes med kort varsel. I tilfælde, hvor der allerede i forbindelse med en persons tilmelding i kommunen er aftalt eller holdt en jobsamtale, anses denne samtale som en jobsamtale, der er blevet indkaldt til.

Derudover kan arbejdsløshedskassen og kommunen indkalde til en jobsamtale, hvor der er behov for en jobsamtale med kort varsel. Det omfatter de tilfælde, hvor det ikke er muligt først at nå at udstikke en frist til selvbooking, som har en længde, der giver mening, og hvor der fra udløb af fristen til det tidspunkt, hvor jobsamtalen senest skal holdes, kan gå op til en uge. Det kan f.eks. være i et tilfælde, hvor der med kort varsel åbner sig en mulighed for at give tilbud om løntilskudsansættelse, og hvor kommunen, mens kommunen har ansvaret for kontaktforløbet efter de første 3 måneder, har behov for at holde en jobsamtale med personen, inden tilbud afgives.

Arbejdsløshedskassen og kommunen kan efter en konkret vurdering fratage en person retten til selvbooking, hvis arbejdsløshedskassen eller kommunen vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt eller på en måde, som efter arbejdsløshedskassens eller kommunens vurdering vil medføre, at kontaktforløbet ikke kan gennemføres efter hensigten. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor personen booker mange jobsamtaler ud over det aftalte, booker flere samtaler tidsmæssigt tæt på hinanden eller hyppigt ombooker jobsamtaler.

2.8.1.12. Koordinerende sagsbehandler

Efter § 36 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere ret til en koordinerende sagsbehandler.

Det fremgår af lovforslag nr. 223 af 28. maj 2013 (Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 19), at bestemmelsen har til formål at sikre, at personen oplever kontinuitet og sammenhæng i indsatsen, idet den koordinerende sagsbehandler er ansvarlig for at varetage sagsbehandlingen i samarbejde med personen, herunder løbende at følge op på indsatsen og løbende at koordinere indsatsen i den enkelte sag, hvori der kan være behov for koordination på tværs af kommunale forvaltninger og andre myndigheder.

Kommunen skal herudover udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til en person, der har ret til et jobafklaringsforløb.

Det fremgår af lovens § 45, stk. 3 og 4, at det er den koordinerende sagsbehandler, der udarbejder rehabiliteringsplanens indsatsdel i samarbejde med personen, varetager den løbende opfølgning og sørger for, at indsatsdelen opdateres efter personens aktuelle situation og behov.

2.8.1.13. Brug af anden aktør til ledige fleksjobvisiterede

Efter § 37 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager ledighedsydelse, ret til at blive henvist til anden aktør, når personen har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder efter visitationen til fleksjob.

Bestemmelsen vedrører ledighedsydelsesmodtagere og deres ret til at blive henvist til anden aktør efter en periode med ledighedsydelse. Bestemmelsen betyder, at en person, der er visiteret til fleksjob, kan bede kommunen om at blive henvist til anden aktør, der varetager indsatsen med at få etableret et fleksjob, når personen har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder.

Kommunen skal henvise personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager ledighedsydelse til en anden aktør, med henblik på etablering af fleksjob, når personen har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder efter visitationen til fleksjob. Det samme gælder, når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og derefter har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder.

Det betyder, at kommunen får pligt til at henvise personen til anden aktør, når personen har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder, hvis kommunen efter en vurdering efter § 74 c i lov om aktiv socialpolitik finder, at personen fortsat opfylder betingelserne for fleksjob.

2.8.1.14. Jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner

Efter § 38 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen straks indkalde dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, til en jobsamtale, når der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om personens generelle rådighed. Det kan f.eks. være en person, som modtager ydelse, der er antruffet i arbejde ved en kontrolaktion, og hvor der derfor er tvivl om, hvorvidt personen er ledig.

Jobsamtalen skal holdes inden for 1 uge fra det tidspunkt, hvor meddelelsen fra en anden myndighed er modtaget. Skyldes tvivlen, at personen har opholdt sig i udlandet, skal kommunen herefter holde en jobsamtale hver 14. dag med personen indtil 3 måneder efter første jobsamtale. Kommunen skal inden for 2 uger efter den første jobsamtale give en aktiv indsats i form af et tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering, som personen har pligt til at deltage i.

Arbejdsløshedskassen skal inden for de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen har ansvaret for kontaktforløbet, på tilsvarende vis som kommunen holde jobsamtaler med personer, hvor der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om deres generelle rådighed. Skyldes tvivlen, at personen har opholdt sig i udlandet, skal arbejdsløshedskassen herefter holde en jobsamtale hver 14. dag med personen indtil 3 måneder efter første jobsamtale i forløbet. Overgår personen til et kontaktforløb i kommunen efter de 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet, vil forløbet fortsætte i kommunen, indtil 3 måneder efter den første jobsamtale i forløbet.

Arbejdsløshedskassen skal inden for de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet, bede kommunen sørge for, at personen inden for 2 uger efter den første jobsamtale med arbejdsløshedskassen får en aktiv indsats i form af et tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering, som personen har pligt til at deltage i.

2.8.1.15. Samtale og vurdering af uddannelsesmuligheder i forbindelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring

Efter reglerne i § 38 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen tilbyde en samtale om uddannelsesmuligheder m.v. til personer, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet er omfattet af § 18 a i lov om arbejdsskadesikring. Det omfatter tilskadekomne, der under visse betingelser kan tage en konkret erhvervskompetencegivende uddannelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring. Det gælder f.eks. hvis den tilskadekommende forventes at få fastsat en méngrad på mindst 10 pct. som følge af en eller flere arbejdsskader, hvoraf den seneste skade forventes at medføre tilkendelse af mén på mindst 5 pct.

Kommunen har pligt til at tilbyde samtalen. Samtalen er frivillig for personen. Personen vælger, om samtalen skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde.

Ved samtalen skal personen og kommunen drøfte personens ønsker til og mulighed for at gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft.

Ved »erhvervskompetencegivende uddannelse« forstås en erhvervsuddannelse, en erhvervsgrunduddannelse (egu), som afsluttes på niveau 3 i forberedende grunduddannelse (FGU højeste niveau), en professionsbacheloruddannelse eller en anden videregående uddannelse.

Ved uddannelser, som giver kompetence inden for områder med behov for arbejdskraft forstås uddannelser, som giver kompetence inden for jobområder med gode beskæftigelsesmuligheder. Ved kommunens vejledning og vurderingen af, om der er tale om en uddannelse inden for jobområder med gode beskæftigelsesmuligheder, skal kommunen – ligesom ved vejledning om og vurderingen heraf i øvrigt – bruge Arbejdsmarkedsbalancen. I Arbejdsmarkedsbalancen vil det omfatte jobområder/stillinger på det regionale arbejdsmarked inden for følgende 3 kategorier:

– Gode jobmuligheder. Det betyder stillinger, der ikke er præget af rekrutteringsudfordringer, men hvor ledige har gode muligheder for at finde job.
– Mangel på arbejdskraft. Det betyder stillinger præget af rekrutteringsudfordringer, og hvor ledige har gode muligheder for at finde job.
– Paradoks. Det betyder stillinger præget af rekrutteringsudfordringer, men hvor ledige har gode muligheder for at finde job.

Kommunen kan til brug for vurderingen af, om en konkret uddannelse giver kompetencer til jobområder/stillinger inden for de 3 kategorier anvende Undervisningsministeriets UddannelsesGuide, som beskriver de stillinger, som en konkret uddannelse vil kunne give job indenfor. Herefter vil kommunen kunne anvende Arbejdsmarkedsbalancen til vurderingen af, om disse stillinger ligger inden for kategorierne i Arbejdsmarkedsbalancen.

Personen skal under samtalen kunne få vejledning og hjælp til at afklare uddannelsesønsker og muligheder. Kommunen vil under samtalen også skulle vejlede personen om mulighederne for tilbud m.v. i beskæftigelsessystemet. Det kan f.eks. være vejledning om muligheden for tilbud om virksomhedspraktik eller om ansættelse med løntilskud, som kan være alternative veje tilbage i job.

Samtalen kan træde i stedet for en jobsamtale eller en opfølgningssamtale efter kapitel 6 i lov om sygedagpenge.

På baggrund af samtalen skal kommunen give oplysninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om personens ønske til uddannelse og en vurdering af, om uddannelsen er en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for et område med behov for arbejdskraft, og om personen forventes at kunne gennemføre uddannelsen og varetage et ordinært job på almindelige vilkår efter uddannelsen.

Kommunen skal videregive oplysninger og en vurdering til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til brug for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af, om personen kan tage en konkret erhvervskompetencegivende uddannelse med uddannelsesgodtgørelse, jf. lov om arbejdsskadesikring.

Det medfører, at kommunen skal videregive personens egne oplysninger om den uddannelse, som personen ønsker at deltage i, med uddannelsesgodtgørelse. Det medfører videre, at kommunen skal oplyse, om kommunen vurderer, at uddannelsen er en erhvervskompetencegivende uddannelse, som er inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. beskrivelsen ovenfor om, hvad der forstås ved en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft.

Kommunen skal også oplyse, om det er kommunens vurdering, at personen må forventes at kunne gennemføre uddannelsen og varetage et ordinært job på almindelige vilkår efter uddannelsen. I forhold til at kunne varetage et ordinært job på almindelige vilkår forudsættes det, at tilskadekomne skal forventes at kunne varetage et job på almindelige løn- og ansættelsesvilkår, hvor der ikke gives økonomisk støtte til lønnen eller til personen som led i en ansættelse efter de sociale kapitler. Kommunens vurdering heraf skal ske på baggrund af samtalen med personen og øvrige relevante oplysninger, som allerede foreligger hos kommunen.

2.8.1.16. Bemyndigelsesbestemmelse om kontaktforløbet

Det fremgår af § 39 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om:

1) Pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om repatriering.
2) Undtagelse af persongrupper fra kontaktforløbet, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats.
3) Pligt til i forbindelse med kontaktforløbet at deltage i bestemte beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter.
4) Uddannelsespålægget, herunder om udformning, digitalisering og procedurer for udarbejdelse af pålægget.
5) Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindetest.
6) Kommunens mulighed for at fastlægge jobsøgning.
7) Obligatorisk intensiveret indsats.
8) Oplysningspligt ved ferie og sygdom m.v.
9) Arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalerne under kontaktforløbet.
10) Selvbooking og afmelding som arbejdssøgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler.

Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet. Der er i bekendtgørelserne bl.a. fastsat regler om, hvilke persongrupper, som er undtaget fra kontaktforløbet, indholdet i kontaktforløbet, digital booking af jobsamtaler, indkaldelse til jobsamtaler, intensiveret indsats for dagpengemodtagere i slutningen af dagpengeperioden samt om registrering og indberetning af oplysninger.

Med hjemmel i bemyndigelsen er der ved bekendtgørelse bl.a. fastsat nærmere regler om, at kommunen og arbejdsløshedskassen under alle jobsamtaler vejleder personer, som er omfattet af repatrieringsloven, og som har haft opholdstilladelse i Danmark i op til 5 år, om mulighederne for repatriering efter repatrieringsloven.

Videre er der fastsat regler om, at visse persongrupper ikke er omfattet af reglerne om kontaktforløbet. Det omfatter ældre, som modtager kontanthjælp, fordi de ikke opfylder optjeningsbetingelserne efter lov om social pension for at få folkepension, personer, som modtager kontanthjælp, fordi de i forhold til førtidspension ikke opfylder optjeningsbetingelserne efter lov om social pension, unge under 18 år, som ikke har forældre, der har pligt til at forsørge dem, og som derfor modtager kontanthjælp, kontanthjælpsmodtagere på barsel, som herved sidestilles med modtagere af barselsdagpenge, samt personer, der deltager i en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (STU).

Der er desuden fastsat regler om, at kommunen kan iværksætte særlige aktiviteter, der medvirker til, at jobsøgende finder job, at arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft og om visse målgruppers pligt til at deltage i særlige aktiviteter i eller arrangeret af kommunen, som kommunen indkalder vedkommende til skriftligt og personligt. Der er fastsat regler om kommunens pligt til at fastsætte nærmere retningslinjer for muligheden for støtte til befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning.

Derudover er der fastsat regler om, at alle dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere har ret til en læse-, skrive- og regnetest, bortset fra kontanthjælpsmodtagere omfattet af arbejdspligten, som har pligt til at deltage i en test, hvis kommunen vurderer, at der er behov herfor.

Der er også fastsat regler om kommunens mulighed for at tilbyde en jobformidler i forbindelse med den intensiverede indsats til dagpengemodtagere senest ved 16 måneders ledighed, og om pligt til at give kommunen og arbejdsløshedskassen besked i forbindelse med pasningsproblemer, ferie og sygdom m.v.

Dertil er der fastsat regler om frister for at booke jobsamtaler digitalt, ombooking af jobsamtaler og fritagelse fra digital booking af jobsamtaler som følge af f.eks. manglende it-kundskaber eller betydelig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse.

2.8.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.8.2.1. Målgrupper for og indhold i kontaktforløbet

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være et kontaktforløb, og at arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet for egne ledige medlemmer i de første 3 måneders ledighed.

Aftalepartierne er enige om, at alle målgrupper skal have et kontaktforløb i form af samtaler, bortset fra sygedagpenge-

modtagere, som fortsat skal have et opfølgningsforløb efter sygedagpengeloven. Endvidere er aftalepartierne enige om, at uddannelsespålægget afskaffes for unge dagpengemodtagere, hvorefter dagpengemodtagerne vil få deres kontaktforløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder ligesom øvrige dagpengemodtagere og bliver omfattet af de samme regler som øvrige dagpengemodtagere. Uddannelsespålægget afskaffes også for unge kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse, som fremover vil blive omfattet af de samme regler for kontaktforløb som øvrige kontanthjælpsmodtagere.

Aftalepartierne er også enige om at afskaffe formålsbestemmelsen for kontaktforløbet og særkravet om, at indholdet i jobsamtaler for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere skal have fokus på konkrete job og jobsøgning. I forlængelse heraf er aftalepartierne enige om, at der fastsættes en overordnet bestemmelse om indhold i samtaler for alle målgrupper.

Derudover er aftalepartierne enige om at afskaffe særreglen for kontanthjælpsmodtagere om, at kommunen skal tilbyde en jobsamtale inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning.

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at kommunen og arbejdsløshedskassen skal tilrettelægge et individuelt og fleksibelt kontaktforløb i form af jobsamtaler under hensyn til personens ønsker og forudsætninger. Kontaktforløbet aftales mellem personen og henholdsvis kommunen og arbejdsløshedskassen. Kommunen og arbejdsløshedskassen skal løbende under jobsamtalerne bistå alle målgrupper med bl.a. hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende samt fastholde personen i beskæftigelse.

Det foreslås på den baggrund, at kommunen skal tilrettelægge et individuelt og fleksibelt kontaktforløb i form af jobsamtaler under hensyn til personens ønsker og forudsætninger med dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Forslaget vil indebære, at kommunen vil skulle tilrettelægge kontaktforløbet med personen i hele ledighedsperioden. Sygedagpengemodtagere vil fortsat skulle have et opfølgningsforløb efter lov om sygedagpenge.

Det foreslås, at arbejdsløshedskassen skal tilrettelægge kontaktforløbet med dagpengemodtagere i de første 3 måneder. Når de første 3 måneder er gået, vil det være kommunen, der vil skulle tilrettelægge kontaktforløbet for personen i resten af ledighedsperioden.

Forslaget vil medføre, at arbejdsløshedskassen ikke længere vil skulle visitere dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, til et kontaktforløb i kommunen senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende. Målgruppen vil således som noget nyt have deres kontaktforløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder ligesom øvrige dagpengemodtagere. Herefter vil det være kommunen, der vil skulle tilrettelægge kontaktforløbet for personen i resten af ledighedsperioden. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om afskaffelse af uddannelsespålægget for dagpengemodtagere i pkt. 2.8.2.2 om afskaffelse af uddannelsespålæg og jobrettet indsats nedenfor.

Forslagene vil videre indebære, at samtaler i kontaktforløbet fortsat benævnes jobsamtaler, og kontaktforløbet vil derfor skulle bestå af jobsamtaler. Med forslaget vil kontaktforløbet skulle være individuelt og fleksibelt. Jobsamtalerne vil således fortsat skulle være individuelle. Kommunen og arbejdsløshedskassen vil som hidtil kunne holde gruppesamtaler, men en gruppesamtale vil ikke kunne anses for at være en individuel jobsamtale. Et fleksibelt kontaktforløb vil betyde, at kommunen og arbejdsløshedskassen vil kunne tilrettelægge, hvornår jobsamtalerne vil skulle placeres.

Det foreslås, at kontaktforløbet aftales mellem personen og kommunen. For dagpengemodtagere aftales kontaktforløbet mellem personen og arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder. Forslaget vil indebære, at sagsbehandleren og personen vil skulle aftale et kontaktforløb, der vil understøtte, at kontakten med personen vil være meningsfuld og tilpasset den enkelte persons behov.

Det foreslås, at kommunen ikke længere skal tilbyde kontanthjælpsmodtagere, der er på barsel, en jobsamtale inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning.

Det foreslås, at formålsbestemmelsen om kontaktforløbet ikke videreføres. Forslaget skal ses som led i, at en række formålsbestemmelser i lovforslaget ikke videreføres, hvorefter lovforslagets overordnede formål vil finde anvendelse.

Endvidere foreslås det, at særkravet om, at indholdet i jobsamtaler skal have fokus på konkrete job og jobsøgning ikke videreføres.

Forslagene vil indebære, at lovforslagets overordnede formål vil finde anvendelse for kontaktforløbet for alle målgrupper. Formålet med kontaktforløbet vil således være at bistå personen med bl.a. hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende samt fastholde personen i beskæftigelse. Kontaktforløbet vil bl.a. også skulle tage udgangspunkt i den enkelte persons ønsker og forudsætninger, herunder om personen har behov for uddannelse og opkvalificering.

Med forslagene vil kommunen og arbejdsløshedskassen dermed løbende under jobsamtalerne skulle bistå alle målgrupper med bl.a. hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende samt fastholde personen i beskæftigelse. Det vil i den forbindelse være op til kommunen og arbejdsløshedskassen at vurdere, hvad indholdet i jobsamtalerne vil skulle være. I kontaktforløbet vil der dermed kunne indgå andre indsatser. Det vil betyde, at kommunen ud fra lovforslagets overordnede formål fortsat løbende vil skulle vurdere, hvornår f.eks. iværksættelse af tilbud og understøttende indsatser som mentorstøtte vil skulle drøftes. For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere forudsættes det derfor også, at kommunen vil skulle give en individuel indsats, herunder løbende vurdere behovet for jobsamtaler, udover den første jobsamtale og den årlige afklaring. Der henvises til pkt. 2.8.2.3 om tidspunktet for første jobsamtale og pkt. 2.8.2.4 om antallet af jobsamtaler nedenfor.

Forslagene har til hensigt at give kommunen og arbejdsløshedskassen øget frihed til at tilrettelægge beskæftigelsesindsatsen. Endvidere har forslagene til hensigt at reducere samt forenkle reglerne i loven.

2.8.2.2. Afskaffelse af uddannelsespålæg og jobrettet indsats

Aftalepartierne er enige om at afskaffe uddannelsespålægget for unge dagpengemodtagere, hvorefter dagpengemodtagerne vil få deres kontaktforløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder ligesom øvrige dagpengemodtagere og bliver omfattet af de samme regler som øvrige dagpengemodtagere. Aftalepartierne er i den forbindelse enige om, at unge dagpengemodtagere som udgangspunkt også vil blive mødt som jobparate på lige fod med øvrige dagpengemodtagere og få tilrettelagt en indsats med fokus på at komme i beskæftigelse efter samme regler, som gælder for øvrige dagpengemodtagere, frem for en uddannelsesrettet indsats.

Aftalepartierne er også enige om at afskaffe uddannelsespålægget, herunder visitation, planer m.v. for kontanthjælpsmodtagere. Det vil sige, at aftalepartierne er enige om, at krav om, at alle unge under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse i kontanthjælpssystemet skal have et uddannelsespålæg, der etablerer rammen for samarbejdet med den unge frem mod valg af uddannelse, ansøgning og påbegyndelse af uddannelse, skal afskaffes.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at reglerne om uddannelsespålæg for dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, ikke videreføres. Målgruppen vil således fremover blive omfattet af de samme regler om kontaktforløbet som øvrige dagpengemodtagere.

Forslaget vil betyde, at målgruppen som noget nyt vil få deres kontaktforløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder ligesom øvrige dagpengemodtagere. Med forslaget vil målgruppen få tilrettelagt deres indsats efter de samme regler, som vil gælde for øvrige dagpengemodtagere. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at arbejdsløshedskassen skal tilrettelægge kontaktforløbet med alle dagpengemodtagere i de første 3 måneder i pkt. 2.8.2.1 om målgrupper for og indhold i kontaktforløbet ovenfor.

Det foreslås endvidere, at reglerne om uddannelsespålæg for kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, ikke videreføres. Som følge heraf videreføres de særlige regler for unge om jobrettet indsats ligeledes ikke. Målgruppen vil således fremover blive omfattet af de samme regler om kontaktforløbet som øvrige kontanthjælpsmodtagere.

Forslaget vil betyde, at unge ikke længere vil skulle have et uddannelsespålæg. Det vil sige, at en ung ikke vil skulle pålægges at søge om optagelse på en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, og at en ung, der optages på en uddannelse, ikke vil være forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen.

2.8.2.3. Tidspunktet for første jobsamtale

Aftalepartierne er enige om, at alle dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere skal have den første samtale senest efter 2 uger. Derudover er aftalepartierne enige om at afskaffe krav om helt nyt kontaktforløb ved ydelsesskift mellem kontanthjælp, ledighedsydelse og sygedagpenge.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende skal holde den første jobsamtale med dagpengemodtagere.

Endvidere foreslås det, at kommunen fortsat senest 2 uger efter personens første henvendelse til kommunen om hjælp eller overgang til ledighedsydelse skal holde den første jobsamtale med kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. Tidspunktet for den første jobsamtale for kontanthjælpsmodtagere vil gælde for både job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Forslagene vil indebære, at den første jobsamtale vil skulle holdes inden for 2 uger med dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

For kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere vil der som noget nyt ikke skulle holdes en jobsamtale inden for 2 uger, hvis personen overgår til kontanthjælp fra enten ledighedsydelse eller sygedagpenge eller overgår til ledighedsydelse fra enten kontanthjælp eller sygedagpenge. For en nærmere beskrivelse af opgørelse af tidsperioder m.v. henvises til pkt. 2.4.2.3 ovenfor.

2.8.2.4. Antallet af jobsamtaler

Det fremgår af aftalen, at samtaler målrettes til de borgere, der har mest gavn af det, og det skal være muligt for sagsbe-

handlere at undtage borgere, der kan og vil selv, fra samtaler. Kommuner og a-kasser kan dermed undlade at give én ud af fire ledige tæt på arbejdsmarkedet samtaler. Kravet til antal samtaler for dagpengemodtagere og jobparate ledige harmoniseres, så der fremover stilles krav om minimum fire samtaler inden for de første seks måneder. Aftalepartierne er videre enige om, at alle dog skal have den første samtale. Derudover er aftalepartierne enige om, at der for dagpengemodtagere ikke nødvendigvis er sammenhæng mellem, hvem a-kassen og kommunen vurderer, har behov for samtaler.

Endvidere fremgår det af aftalen, at kravet til antallet af samtaler reduceres fra fire til én samtale inden for de første seks måneder for borgere længere fra arbejdsmarkedet og sygemeldte.

Det er forudsat med aftalen, at kommunen fortsat skal holde en jobsamtale med dagpengemodtagere senest, når personen har været ledig i 16 måneder.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at kommunen fortsat skal holde en jobsamtale om en intensiveret indsats med dagpengemodtagere senest, når personen har været ledig i 16 måneder.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om antallet af jobsamtaler videreføres indholdsmæssigt i §§ 28-30 i lovforslaget med sproglige tilretninger og med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur, samt at arbejdsløshedskassen får ansvaret for kontaktforløbet for alle dagpengemodtagere i de første 3 måneder.

Det foreslås, at arbejdsløshedskassen fortsat skal holde mindst to jobsamtaler med dagpengemodtagere i de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet.

Det foreslås, at arbejdsløshedskassen fortsat kan undtage op til 25 pct. af personerne fra jobsamtalerne, når arbejdsløshedskassen vurderer, at personerne selv kan komme i job.

Forslaget vil indebære, at arbejdsløshedskassen ud fra en konkret vurdering vil kunne undtage personer, som arbejdsløshedskassen vurderer selv kan komme i job, fra det fulde antal jobsamtaler.

Det foreslås, at arbejdsløshedskassen dog fortsat skal holde den første jobsamtale med alle personerne.

Forslaget vil medføre, at kravet om en første jobsamtale med alle personerne vil bidrage til, at sagsbehandlere i arbejdsløshedskassen har et godt grundlag for at vurdere det fremadrettede behov for jobsamtaler og indsats.

Det foreslås, at kommunen skal holde mindst to jobsamtaler efter de første 3 måneder og senest efter 6 måneder med dagpengemodtagere samt mindst fire jobsamtaler i de første 6 måneder med jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Det foreslås videre, at kommunen fortsat kan undtage op til 25 pct. af personerne fra jobsamtalerne, når kommunen vurderer, at personerne selv kan komme i job.

Forslaget vil indebære, at kommunen ud fra en konkret vurdering vil kunne undtage personer, som kommunen vurderer selv kan komme i job, fra det fulde antal jobsamtaler.

Det foreslås, at kommunen dog fortsat skal holde den første jobsamtale med alle jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Forslaget vil medføre, at kravet om en første jobsamtale med alle personerne vil bidrage til, at sagsbehandlere i kommunen har et godt grundlag for at vurdere det fremadrettede behov for jobsamtaler og indsats.

Dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere vil fortsat have ret til jobsamtaler, uanset at henholdsvis arbejdsløshedskassen og kommunen undtager personen fra det fulde antal jobsamtaler.

Det foreslås, at kommunen fortsat skal holde mindst en jobsamtale med aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Forslaget vil indebære, at den første jobsamtale, som kommunen som minimum vil skulle holde med aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, vil skulle holdes inden for de første 2 uger. Formålet med minimum en jobsamtale er at give kommunen bedre mulighed for en individuel tilrettelæggelse af den enkelte persons forløb i beskæftigelsesindsatsen. Kommunen kan i højere grad give jobsamtaler til aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, når de pågældende har behov for jobsamtalerne. Der henvises til pkt. 2.8.2.1 om indholdet i kontaktforløbet, herunder om individuel indsats og vurdering af behovet for flere jobsamtaler samt pkt. 2.8.2.3 om tidspunktet for første jobsamtale ovenfor.

Det foreslås, at kommunen fortsat skal holde en jobsamtale om en intensiveret indsats med dagpengemodtagere senest, når personen har været ledig i 16 måneder.

Forslaget vil indebære, at det vil være obligatorisk, at personen får en intensiveret indsats senest, når personen har været ledig i 16 måneder. Der foreslås en præcisering i lovteksten af, at det vil være et krav, at kommunen vil skulle tilrettelægge en intensiveret indsats for personen ved jobsamtalen. Det har den virkning, at jobsamtalen hænger tidsmæssigt sammen med den intensiverede indsats, som personen skal have i slutningen af dagpengeperioden.

2.8.2.5. Arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtaler

Det er forudsat med aftalen, at kommunen fortsat skal holde en jobsamtale med dagpengemodtagere efter de første 3 måneder (overdragelsessamtalen) og en jobsamtale med dagpengemodtagere senest, når personen har været ledig i 16 måneder (16 måneders-samtalen), hvor arbejdsløshedskassen deltager, hvis personen ønsker det. Aftalepartierne er samtidig enige om, at reglerne om a-kassens deltagelse

i henholdsvis overdragelsessamtalen og 16 måneders-samtalen for dagpengemodtagere ensrettes således, at personen fremover vælger, om a-kassen skal deltage.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at arbejdsløshedskassen fortsat kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i jobsamtalerne med kommunen efter de første 3 måneder og senest efter 16 måneder, medmindre personen ønsker, at arbejdsløshedskassen deltager ved personligt fremmøde sammen med personen.

Det foreslås på den baggrund, at dagpengemodtageren fortsat vælger, om arbejdsløshedskassen skal deltage i den første jobsamtale med kommunen og som noget nyt vælger, om arbejdsløshedskassen skal deltage i jobsamtalen om en intensiveret indsats senest, når personen har været ledig i 16 måneder. I forhold til den første jobsamtale med kommunen, vil forslaget også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen vil skulle have deres kontaktforløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder.

Forslaget vil indebære, at personen vil skulle vælge, om arbejdsløshedskassen vil skulle deltage i den første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder, hvor ansvaret for kontaktforløbet vil overgå til kommunen. Formålet med jobsamtalen vil fortsat være at understøtte en god overdragelse af personen fra arbejdsløshedskassen til kommunen.

Forslaget vil også indebære, at personen vil skulle vælge, om arbejdsløshedskassen vil skulle deltage i jobsamtalen om en intensiveret indsats senest, når personen har været ledig i 16 måneder. Med forslaget vil personen ikke længere skulle fravælge arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalen.

Kommunen vil have ansvaret for at tilrettelægge jobsamtalerne, og arbejdsløshedskassen vil have pligt til at deltage i jobsamtalerne, hvis personen ønsker arbejdsløshedskassens deltagelse. Kommunen og arbejdsløshedskassen vil således have et fælles ansvar for at sikre arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalerne.

Det foreslås, at arbejdsløshedskassen fortsat kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i jobsamtalerne, når personen har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, medmindre personen anmoder om, at arbejdsløshedskassen deltager ved personligt fremmøde sammen med personen.

Forslaget vil indebære, at arbejdsløshedskassen fortsat vil have mulighed for at deltage ved personligt digitalt fremmøde i jobsamtalerne, medmindre personen ønsker, at arbejdsløshedskassen deltager ved personligt digitalt fremmøde. Ved personligt digitalt fremmøde forstås fortsat, at der vil være krav om direkte billed- og lydforbindelse med arbejdsløshedskassen ved jobsamtalen.

2.8.2.6. Ret til jobsamtaler

Aftalepartierne er enige om, at alle målgrupper skal have ret til at få en samtale, når de har behov for det.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at reglerne om ret til jobsamtaler i kontaktforløbet, hvis personen har behov for det og anmoder herom, videreføres indholdsmæssigt i § 31 i lovforslaget med sproglige tilretninger og med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur, samt at arbejdsløshedskassen får ansvaret for kontaktforløbet for alle dagpengemodtagere i de første 3 måneder.

Forslaget vil indebære, at dagpengemodtagere fortsat vil have ret til jobsamtaler med arbejdsløshedskassen inden for de første 3 måneder, uanset at arbejdsløshedskassen undtager personen fra jobsamtalerne. Når de første 3 måneder er gået, vil dagpengemodtagere have ret til jobsamtaler med kommunen, uanset at kommunen undtager personen fra jobsamtalerne. For jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere vil det betyde, at personen fortsat vil have ret til jobsamtaler med kommunen i hele ledighedsperioden, uanset at kommunen undtager personen fra jobsamtalerne. Personen vil således have ret til jobsamtaler i hele ledighedsperioden, hvis personen har behov for det og anmoder herom.

Forslaget vil også medføre, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats fortsat vil have ret til jobsamtaler med kommunen i hele ledighedsperioden, hvis personen har behov for det og anmoder herom.

2.8.2.7. Jobsamtalernes form

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være et kontaktforløb, og at arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet for egne ledige medlemmer i de første 3 måneders ledighed. Aftalepartierne er enige om, at reglerne om jobsamtalernes form harmoniseres, så den første jobsamtale for alle målgrupper, bortset fra sygedagpengemodtagere, skal være fysisk.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at personen efter den første jobsamtale fortsat vælger, om jobsamtalerne skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde. Arbejdsløshedskassen og kommunen kan dog fortsat beslutte, at en jobsamtale skal holdes ved personligt fremmøde. Det vurderes også hensigtsmæssigt, at kontaktforløbet for en sygemeldt fortsat kan foregå uden kontakt til personen, hvis der er tale om alvorlig sygdom (standby-ordning).

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om jobsamtalernes form videreføres indholdsmæssigt i § 32 i lovforslaget med sproglige tilretninger og med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur, samt at arbejdsløshedskassen får ansvaret for kontaktforløbet for alle dagpengemodtagere i

de første 3 måneder. Ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats vil også være omfattet af bestemmelsen som følge af forslaget om, at de skal have et kontaktforløb i pkt. 2.8.2.1 om målgrupper for og indhold i kontaktforløbet ovenfor.

Forslaget vil betyde, at den første jobsamtale fortsat vil skulle holdes ved personligt fremmøde. Herefter vil personen fortsat skulle vælge, om en jobsamtale vil skulle holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde. Arbejdsløshedskassen og kommunen vil ud fra en konkret vurdering kunne beslutte at ændre personens ønskede samtaleform fra telefonisk eller personligt digitalt fremmøde til personligt fremmøde, såfremt arbejdsløshedskassen og kommunen vurderer, at der er behov for det.

Forslaget vil også medføre, at kontaktforløbet for en sygemeldt fortsat vil kunne foregå uden kontakt til personen, hvis der er tale om alvorlig sygdom (standby-ordning). Det vil fortsat være en betingelse, at kontakten ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation, uanset at det ikke fremgår eksplicit af reglerne.

Med forslaget vil kontakten i sager, der er på standby, fortsat ske uden kontakt til personen. Personen vil fortsat heller ikke få en beskæftigelsesrettet indsats.

2.8.2.8. Selvbooking

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være et kontaktforløb, og at arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet for egne ledige medlemmer i de første 3 måneders ledighed. Aftalepartierne er enige om, at reglerne om selvbooking af jobsamtaler harmoniseres lovteknisk ved at sammenskrive reglerne for målgrupperne, som selv skal booke jobsamtaler digitalt.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at arbejdsløshedskassen og kommunen vælger, om personen selv skal booke den første jobsamtale digitalt, eller om arbejdsløshedskassen og kommunen vil indkalde til jobsamtalen. Ved jobsamtalerne, hvor arbejdsløshedskassen skal deltage, vælger kommunen fortsat, om personen selv skal booke jobsamtaler digitalt, eller om kommunen vil indkalde til jobsamtalerne. Det vurderes fortsat hensigtsmæssigt, at arbejdsløshedskassen og kommunen kan indkalde til en jobsamtale, hvor der er behov for en jobsamtale med kort varsel, og at arbejdsløshedskassen og kommunen efter en konkret vurdering kan fratage en person retten til selvbooking, hvis arbejdsløshedskassen og kommunen vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt.

Det foreslås på den baggrund, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere fortsat selv skal booke jobsamtaler digitalt. Personen vil have ret og pligt til selv at booke jobsamtalerne digitalt. Selvbooking af jobsamtaler i kommunen vil fortsat kunne foregå via Jobnet, men det vil også være muligt via andre løsninger som f.eks. via kommunens egen hjemmeside eller fremmødestandere. Selvbooking af jobsamtaler i arbejdsløshedskassen vil som hidtil foregå i arbejdsløshedskassens egne selvbetjeningsløsninger.

Det foreslås, at arbejdsløshedskassen og kommunen som noget nyt vælger, om personen selv skal booke den første jobsamtale digitalt, eller om arbejdsløshedskassen og kommunen vil indkalde til jobsamtalen.

Forslaget vil indebære, at den gældende regel om, at arbejdsløshedskassen og kommunen skal indkalde til den første jobsamtale, som skal holdes inden for de første 2 uger, ændres.

Det foreslås også, at ved jobsamtaler, hvor dagpengemodtagere har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, vælger kommunen, om personen selv skal booke jobsamtaler digitalt, eller om kommunen vil indkalde til jobsamtalerne.

Forslaget vil medføre, at kommunen vil kunne vælge, om personen selv skal booke jobsamtaler digitalt, eller om kommunen vil indkalde til jobsamtalerne, når det vil dreje sig om den første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder og jobsamtalen om en intensiveret indsats senest efter 16 måneder.

Derudover foreslås det, at arbejdsløshedskassen og kommunen fortsat kan indkalde til en jobsamtale, hvor der er behov for en jobsamtale med kort varsel.

Forslaget vil indebære, at arbejdsløshedskassen og kommunen fortsat vil kunne indkalde til en jobsamtale i tilfælde, hvor det ikke vil være muligt først at nå at udstikke en frist til selvbooking, som vil have en længde, der giver mening, og hvor der fra udløb af fristen til det tidspunkt, hvor jobsamtalen senest skal holdes, vil kunne gå op til en uge.

Desuden foreslås det, at reglerne om, at arbejdsløshedskassen og kommunen efter en konkret vurdering kan fratage en person retten til selvbooking, hvis arbejdsløshedskassen og kommunen vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt, videreføres indholdsmæssigt i § 34 i lovforslaget med sproglige tilretninger.

Forslaget vil indebære, at personen fortsat vil kunne fratages retten til selvbooking, hvis personen booker jobsamtaler på en måde, som efter arbejdsløshedskassens og kommunens vurdering vil medføre, at kontaktforløbet ikke kan gennemføres efter hensigten, uanset at det ikke fremgår eksplicit af reglerne.

2.8.2.9. Afskaffelse af retten til en koordinerende sagsbehandler

Aftalepartierne er enige om at afskaffe retten til en koordinerende sagsbehandler for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at reglerne om, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere har ret til en koordinerende sagsbehandler ikke videreføres.

Forslaget vil betyde, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere ikke længere vil have ret til at få en enkelt sagsbehandler, som er ansvarlig for at koordinere en helhedsorienteret indsats.

Herudover foreslås reglerne om retten til en koordinerende sagsbehandler til personer i jobafklaringsforløb ikke videreført som følge af, at jobafklaringsforløbsordningen ikke videreføres med lovforslaget.

Forslaget ændrer ikke på, at kommunen fortsat vil skulle understøtte og sikre en helhedsorienteret indsats for personer, der har behov for det, men det vil være op til kommunen at tilrettelægge indsatsen. Kommunen vil ligeledes fortsat have mulighed for at udpege en enkelt sagsbehandler, der skal koordinere indsatsen, hvis det vurderes relevant. Med forslaget er der dog ikke længere krav om, at kommunen altid skal tilbyde personen en koordinerende sagsbehandler, når personen vurderes som aktivitetsparat.

For en nærmere beskrivelse af, at jobafklaringsforløbsordningen ikke videreføres henvises til pkt. 2.20.2.1 nedenfor.

2.8.2.10. Afskaffelse af retten til brug af anden aktør til ledighedsydelsesmodtagere

Aftalepartierne er enige om at afskaffe retten til brug af anden aktør til ledighedsydelsesmodtagere som led i forslaget om sammenlægningen af ledighedsydelsesmodtagere med de jobparate kontanthjælpsmodtagere.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at reglerne om brug af anden aktør for ledighedsydelsesmodtagere ikke videreføres.

Forslaget vil betyde, at personer, der er visiteret til fleksjob og som har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for de første 9 måneder efter, at personen er visiteret til fleksjob, ikke længere vil have ret til at blive henvist til en anden aktør, der kan varetage indsatsen med at få etableret et fleksjob.

Det vil også betyde, at kommunen ikke længere vil have pligt til at henvise ledighedsydelsesmodtagere til en anden aktør, når kommunen har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder efter visitationen til fleksjob, eller når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og derefter har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder.

Kommunen vil fortsat have mulighed for at henvise en ledighedsydelsesmodtager til en anden aktør, med henblik på etablering af fleksjob, hvis kommunen vurderer, at det er hensigtsmæssigt.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at ledighedsydelsesmodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere sammenlægges i én målgruppe. I forbindelse med dette forslag videreføres en række proceskrav for ledighedsydelsesmodtagere ikke, herunder retten til brug af anden aktør.

For en nærmere beskrivelse af sammenlægningen af målgrupperne om ledighedsydelsesmodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere henvises til pkt. 2.4.2.1 ovenfor.

2.8.2.11. Jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner

Aftalepartierne er enige om at afskaffe særkravene om den intensive indsats for dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere som følge af kontrolaktioner. Henholdsvis a-kassen og kommunen kan fortsat give en intensiv indsats, men det vil være op til a-kassen og kommunen selv at vurdere omfanget af indsatsen.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at reglerne om jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner ikke videreføres. Henholdsvis arbejdsløshedskassen og kommunen vil fortsat kunne give en intensiv indsats i forbindelse med kontrolaktioner, men det vil være op til arbejdsløshedskassen og kommunen at vurdere omfanget af indsatsen. Det vil f.eks. kunne være i forbindelse med en person, der modtager ydelse, der er antruffet i arbejde ved en kontrolaktion, og hvor der derfor er tvivl om, hvorvidt personen er ledig. Forslaget vil ikke ændre på reglerne for sanktioner ved kontrolaktioner, herunder eventuelle tilbagebetalingskrav.

2.8.2.12. Samtale og vurdering af uddannelsesmuligheder i forbindelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for samtale og vurdering af uddannelsesmuligheder i forbindelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt at videreføre denne ret.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om samtale og vurdering af uddannelsesmuligheder i forbindelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring videreføres indholdsmæssigt og sprogligt i § 35 i lovforslaget.

Forslaget vil betyde, at kommunen forsat vil have pligt til at tilbyde samtalen. Samtalen vil fortsat være frivillig for personen. Personen vælger fortsat, om samtalen skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde. Ligeledes vil kommunen fortsat skulle give oplysninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om personens ønske til uddannelse og en vurdering af, om uddannelsen er en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for et område med behov for arbejdskraft, og om personen

forventes at kunne gennemføre uddannelsen og varetage et ordinært job på almindelige vilkår efter uddannelsen.

2.8.2.13. Bemyndigelsesbestemmelse om kontaktforløbet

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være et kontaktforløb, og at arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet for egne ledige medlemmer i de første 3 måneders ledighed.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om kontaktforløbet.

Det foreslås på den baggrund, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om kontaktforløbet.

Beskæftigelsesministeren vil fortsat fastsætte nærmere regler om:
- Pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om repatriering.
- Undtagelse af persongrupper fra kontaktforløbet, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats.
- Pligt til i forbindelse med kontaktforløbet at deltage i bestemte beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter.
- Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindetest.
- Kommunens mulighed for at fastlægge jobsøgning.
- Oplysningspligt ved ferie og sygdom m.v.
- Arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalerne under kontaktforløbet.
- Selvbooking og afmelding som jobsøgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der at blive fastsat regler ved bekendtgørelse, som hovedsageligt svarer til de gældende regler med de ændringer, der følger af lovforslaget.

Det vil betyde, at der fortsat forventes at blive fastsat nærmere regler om bl.a. pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om repatriering, undtagelse af persongrupper fra kontaktforløbet, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats, oplysningspligt ved ferie og sygdom m.v. og selvbooking samt afmelding som jobsøgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler.

2.9. Afklaring, sundhedsfaglig rådgivning og vurdering m.v.

2.9.1. Gældende ret

2.9.1.1. Afklaring

Reglerne om afklaring fremgår af kapitel 7 om kontaktforløb i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter § 36 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har kommunerne pligt til at foretage en afklaring i sager, der omfatter aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år, og som har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 2 år.

Reglerne om afklaring skal bl.a. understøtte, at personer længere fra arbejdsmarkedet får den rette indsats og ydelse.

Reglerne om afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet blev indført ved lov nr. 1655 af 30. december 2024 om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Reform af kontanthjælpssystemet, ophævelse af 225-timersreglen og kontanthjælpsloftet, fritidstillæg til børn, afklaring, rettighedsbaseret tilskud til medicin m.v.) med virkning fra den 1. juli 2025. Der henvises til lovforslag nr. L 13 af 2. oktober 2024 (Folketingstidende 2024-2025, tillæg A, s. 54-56).

Kommunerne har en indfasningsperiode på 2 år frem til den 1. juli 2027 til at få implementeret pligten til at foretage en afklaring. Kommunen planlægger selv det nærmere tidspunkt for at foretage en afklaring i sagerne vedrørende de enkelte personer i indfasningsperioden, jf. overgangsbestemmelserne i ændringslovens § 28, stk. 9 og 10.

Der er i integrationsloven ikke indført en tilsvarende afklaring for personer, som er omfattet af program efter integrationsloven. De pågældende omfattes af reglerne om afklaring, når de overgår til indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter den første afklaring skal kommunen foretage en afklaring af personens sag, hver gang personen har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 2 år, jf. § 36 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Afklaringen gælder for de personer, som på afklaringstidspunktet er visiterede som aktivitetsparate, jf. den foreslåede § 8, nr. 3.

Opgørelse af den sammenhængende periode på 2 år følger reglerne i lovens § 9.

Afklaringen gælder ved siden af de øvrige gældende regler, der skal understøtte løbende opfølgning, og at personer i kontanthjælpssystemet får den indsats, der er behov for.

Om de øvrig gældende regler henvises til reglerne i forvaltningsloven m.v., lov om aktiv socialpolitik og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven), som finder anvendelse ved kommunernes behandling af sager efter lov om aktiv socialpolitik og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 1, nr. 5 og 6, i bekendtgørelse om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det følger således bl.a. af § 10 i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen løbende skal følge sager efter loven for at sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er

opfyldt. Samtidig skal kommunen være opmærksom på, om der er grundlag for at yde andre former for hjælp. Kommunen foretager opfølgningen på den beskæftigelsesrettede indsats, herunder på, om personen udnytter sine arbejdsmuligheder. Denne opfølgning sker i forbindelse med kontaktforløbet i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Derudover følger det af § 5 i retssikkerhedsloven, at kommunen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning. Kommunen skal desuden være opmærksom på, om der kan søges om hjælp hos en anden myndighed eller efter anden lovgivning. Efter § 10 i retssikkerhedsloven har myndigheden ansvaret for, at sager, der behandles efter loven, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at myndigheden kan træffe afgørelse.

Efter § 36 a, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal afklaringen bestå i kommunens vurdering af, om personen er i målgruppen for enten fleksjob eller førtidspension. For personer, der ikke er i målgruppen for fleksjob eller førtidspension, skal kommunen vurdere, hvilken indsats der kan iværksættes for personen. Hvis personen ikke får en indsats, skal kommunen vurdere, om personen har behov for en indsats og i givet fald hvilken. Hvis personen allerede får en indsats, skal kommunen vurdere, om den indsats, personen får, er den rette indsats, eller om der er behov for ændringer i indsatsen.

Det er op til den enkelte kommune at tilrettelægge de nærmere rammer for afklaringen, herunder at vurdere behovet for at inddrage andre fagligheder. Det kan f.eks. være relevant at inddrage kompetencer fra social-, sundheds-, misbrugs- eller familieområdet for at vurdere, om der er behov for en tværfaglig indsats. Kommunen skal endvidere vurdere, om der er behov for at indhente yderligere oplysninger, eksempelvis helbredsoplysninger.

Kommunens vurdering i forbindelse med afklaring er ikke en afgørelse. Vurderingen betragtes i stedet som et almindeligt processuelt sagsbehandlingsskridt. Det er således ikke muligt at klage over kommunens vurdering i forbindelse med afklaring af en persons sag. Hvis kommunen efterfølgende træffer en afgørelse om et beskæftigelsesrettet tilbud, f.eks. om virksomhedspraktik, vil personen kunne klage over tilbuddet.

2.9.1.2. Beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde

Reglerne om personens forudsætninger for at arbejde fremgår af lovens kapitel 8 om planer m.v.

Det følger af § 43 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at når kommunen vurderer, at en person er i målgruppen for enten fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, eller førtidspension, skal kommunen udarbejde en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde.

Efter lovens § 44, stk. 1, skal beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde indeholde oplysninger om 1) personens job- og uddannelsesmål, 2) personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder, 3) den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som foretages på baggrund af en konsultation.

Hvis kommunen vurderer, at de helbredsmæssige oplysninger, der allerede er i sagen, kan danne tilstrækkeligt grundlag for kommunens vurdering af sagen, kan kommunen undlade at indhente lægeattesten fra den praktiserende læge.

Kommunen udarbejder beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde i samarbejde med personen.

I beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde skal der udarbejdes en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår.

Efter lovens § 47, stk. 3, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om indholdet af og muligheden for at fravige kravene til beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 546 af 18. juni 2026 om beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde m.v., hvor der bl.a. er fastsat nærmere regler om, at beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde skal indeholde oplysninger om erfaringer og ressourcer i forhold til job og uddannelse, herunder borgerens cv-oplysninger, personlige ressourcer, herunder familie, netværk m.v., og hidtidige forsørgelseshistorik m.v.

2.9.1.3. Sundhedsfaglig rådgivning og vurdering

Reglerne om sundhedsfaglig rådgivning fremgår af kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det følger af § 13 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at kommunen skal indgå en samarbejdsaftale med regionen om levering af sundhedsfaglig rådgivning og vurdering, som varetages af en klinisk funktion i regionen.

I aftalen fastlægges de lokale rammer bl.a. for, hvordan kommunen får adgang til rådgivning og vurdering fra den kliniske funktion. Det skal endvidere fremgå af samarbejdsaftalerne, hvordan den kliniske funktion skal levere sin rådgivning og vurdering, herunder pris og afregning.

Den enkelte region kan i samarbejde med kommunerne fleksibelt tilrettelægge de organisatoriske rammer for den kliniske funktion under hensyntagen til regionens organisation. Den faglige ekspertise i funktionen vil typisk være arbejds-, samfunds- og/eller socialmedicinsk, psykiatrisk/psykologisk, neurologisk eller reumatologisk.

Hvis en kommune ikke er tilfreds med regionens ydelser,

kan kommunen vælge at opsige samarbejdsaftalen og indgå en ny samarbejdsaftale om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering med en anden region. Opsigelse af samarbejdsaftalen skal ske inden for de rammer, der er fastsat i aftalen, herunder om opsigelsesvarsel. En region er dog alene forpligtet til at indgå samarbejdsaftale med de kommuner, der ligger i regionen.

Det følger af lovens § 15, stk. 1, at i sagsbehandlingen i sager om jobafklaringsforløb, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, kan kommunen alene 1) benytte sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra den kliniske funktion og den praktiserende læge og 2) rekvirere lægeattester fra den praktiserende læge og speciallægeattester fra den kliniske funktion.

Klinisk funktion kan efter behov rekvirere en eller flere speciallægeattester som grundlag for klinisk funktions vurdering til kommunen. Det kan f.eks. være i tilfælde med sjældne sygdomme, hvor der er ganske få med specialviden.

Efter lovens § 15, stk. 2, skal kommunen anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra sundhedskoordinator, inden kommunen træffer afgørelse om fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller om førtidspension efter lov om social pension.

Kommunerne skal altid anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion, når kommunen vurderer, at en person er i målgruppen for førtidspension, fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende. Efter § 18, stk. 2, i lov om social pension gælder det dog ikke, hvis kommunen har vurderet, at det er utvivlsomt, at personen ikke opfylder betingelserne for tilkendelse af førtidspension, eller hvis personen er terminalt syg.

Efter § 15 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal sundhedskoordinator yde sundhedsfaglig rådgivning, når kommunen anmoder herom til brug for kommunens afgørelse om fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller til brug for kommunens afgørelse om førtidspension efter lov om social pension. Den sundhedsfaglige rådgivning ydes efter inddragelse af personen.

Den sundhedsfaglige rådgivning skal have fokus på helbredets betydning for borgerens mulighed for at arbejde herunder for at udvikle arbejdsevnen, og skal understøtte en ensartet praksis for tilkendelse af fleksjob og førtidspension.

Efter § 16 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal kommunen betale for de ydelser, der rekvireres fra den kliniske funktion i regionen.

Med reglerne om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra klinisk funktion er der ikke ændret ved tilsynet med sundhedspersoners faglige virksomhed. Afgørende for, om sundhedspersoner i den kliniske funktion er omfattet af Sundhedsstyrelsens tilsyn med sundhedspersoners faglige virksomhed, og om Patientombuddet og Disciplinærnævnet kan behandle klager over disse, er, om der har bestået et sundhedsperson/patientforhold.

Den sundhedsfaglige rådgivning, der ydes fra den kliniske funktion, indebærer ikke et sundhedsperson/patientforhold. Derimod indebærer den vurdering, der ydes fra klinisk funktion i form af lægeattester, et sundhedsperson/patientforhold.

Efter lovens § 17, stk. 1, kan beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætte nærmere regler om samarbejdsaftalen, herunder pris for de ydelser den kliniske funktion yder kommunen samt krav til lægeattesters udformning og indhold, muligheden for at fravige reglerne om kommunernes rekvirering af lægeattester i § 15, stk. 1, nr. 2, og om muligheden for, at regionerne indbyrdes kan aftale, at en region yder sundhedsfaglig rådgivning og vurdering på vegne af en anden region.

Det følger af lovens § 17, stk. 2, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for sundhed fastsætter nærmere regler om krav til organiseringen, tilrettelæggelsen og indholdet i den sundhedsfaglige rådgivning, som kommunen indhenter til brug for sagsbehandlingen i sager om jobafklaringsforløb, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Der er i dag fastsat regler om, at samarbejdsaftalen mellem kommunen og regionen bl.a. skal indeholde oplysninger om pris, afregning og frister for levering af sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra klinisk funktion i bekendtgørelse nr. 327 af 24. februar 2026 om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering i sager om fleksjob, førtidspension m.v.

Der er endvidere fastsat regler om indholdet af speciallægeattester fra klinisk funktion og om levering af sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra regionernes kliniske funktion i bl.a. sager om jobafklaringsforløb, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Det følger af lovens § 17, stk. 3, at beskæftigelsesministeren endvidere efter forhandling med ministeren for sundhed fastsætter nærmere regler om krav til tilrettelæggelse af og indhold i den sundhedsfaglige rådgivning på det øvrige beskæftigelsesområde.

Der er i bekendtgørelse nr. 326 af 24. februar 2026 om sundhedsfaglig rådgivning til brug for sagsbehandlingen i sager om sygedagpenge, kontanthjælp m.v. fastsat regler om, hvilke rammer der gælder, når en sundhedsperson yder kommunen sundhedsfaglig rådgivning om borgerens muligheder for arbejde eller uddannelse til brug for kommunens sagsbehandling i øvrige sager på beskæftigelsesområdet. Det vil sige sager om sygedagpenge, kontanthjælp m.v.

2.9.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.9.2.1. Opbygning af kapitlet om afklaring, sundhedsfaglig rådgivning og vurdering m.v.

For at understøtte at loven får en mere logisk opbygning, foreslås det, at reglerne om afklaring, personens forudsætninger for at arbejde og sundhedsfaglig rådgivning og vurdering samles i ét særskilt kapitel 9 om afklaring, sundhedsfaglig rådgivning og vurdering m.v. Herved vil det understøttes at regler, der primært vedrører personer længere fra arbejdsmarkedet, så vidt muligt kan læses samlet.

Forslaget vil indebære, at kapitlet vil omfatte afklaring, som skal understøtte, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere er på den rette ydelse og får den rette indsats. Kapitlet vil endvidere omfatte reglerne om beskrivelse af personens forudsætninger for arbejde, som skal udarbejdes når kommunen vurderer, at en person er i målgruppen for enten fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller førtidspension. Endelig vil kapitlet omfatte regler om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering i sager om fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og førtidspension.

2.9.2.2. Årlig afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet

Det fremgår bl.a. af aftalen, at der indføres en årlig afklaring for borgere længere fra arbejdsmarkedet, hvor kommunen skal tage stilling til, om borgeren er på den rette ydelse og får den rette indsats. Det fremgår endvidere, at den årlige afklaring skal bidrage til at understøtte, at borgerens sag er i tilstrækkelig fremdrift, og at ingen borger bliver glemt, når krav til indsats og samtaler reduceres til det minimale.

Aftalepartierne er også enige om, at en aktivitetsparat person omfattet af en fritagelse fra at stå til rådighed skal afklares en måned efter, at fritagelsen ophører, så der ikke går uhensigtsmæssig lang tid mellem afklaringerne. En aktivitetsparat person som helt er fritaget fra indsats og kontaktforløb i kortere perioder, skal dog afklares løbende, når der er gået et år siden seneste afklaring

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at reglerne om afklaring videreføres i § 37 i lovforslaget med sproglige justeringer samt justeres i forhold til målgruppe og hyppighed. Dels så målgruppen udvides fra at omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere over 30 år til også at omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år. Dels så afklaringen fremover vil skulle foretages i sager, hvor en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager har været i kontanthjælpssystemet i 1 år i stedet for 2 år, og herefter vil skulle gentages årligt i stedet for hvert 2. år.

Det foreslås, at kommunen vil skulle foretage en afklaring i sager vedrørende aktivitetsparate, senest når personen har været ledig i 1 år. Det foreslås endvidere, at kommunen herefter vil skulle foretage en afklaring, senest hver gang personen på ny har været ledig i 1 år.

Opgørelse af den sammenhængende periode på 1 år vil skulle ske efter reglerne i lovforslagets § 11, hvorefter der bl.a. for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere opgøres sammenhængende perioder med kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge fra første henvendelse om hjælp eller overgang til ledighedsydelse eller sygedagpenge.

Det foreslås videre, at afklaringen skal bestå i kommunens vurdering af, om personen er på den rette ydelse, og hvilken indsats der kan iværksættes for personen.

Formålet med det foreslåede er bl.a. at understøtte, at der tages hånd om personer længere fra arbejdsmarkedet, så ingen overlades til sig selv i længere perioder. Formålet med det foreslåede er endvidere fortsat at understøtte, at de pågældende får den rette indsats og ydelse.

Det foreslåede vil indebære, at der som led i afklaringen fortsat vil skulle foretages en vurdering af, om personen fortsat skal være i kontanthjælpssystemet og får den rette indsats, eller om personen er i målgruppen for anden ydelse end kontanthjælp.

For personer, der er på den rette ydelse, vil kommunen fortsat skulle vurdere, hvilken indsats der kan iværksættes for personen, herunder om personen får den rette indsats, eller om der er behov for ændringer i indsatsen.

Som i dag vil det ligeledes fremover være op til den enkelte kommune at tilrettelægge de nærmere rammer for afklaringen, herunder at vurdere behovet for at inddrage andre fagligheder. Det kan f.eks. være, at sagsbehandleren inddrager relevante kompetencer, f.eks. fra social-, sundheds-, misbrugs- eller familieområdet, for at vurdere, om der er behov for en tværfaglig indsats. Kommunen vil endvidere skulle vurdere, om der er behov for at indhente yderligere oplysninger, f.eks. helbredsoplysninger.

Det foreslås derudover som noget nyt, at for personer, der på tidspunktet for den årlige afklaring er fritaget for pligten til at deltage i kontaktforløb og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller fritaget for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af disse love, skal kommunen som hovedregel foretage afklaringen senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører. Som en undtagelse hertil foreslås det dog, at for personer, der fritages for rådighedsforpligtelsen efter den nye foreslåede fritagelsesregel i § 13 j i lov om aktiv socialpolitik, jf. nedenfor, skal kommunen foretage afklaringen under perioden for fritagelsen.

Forslaget vil betyde, at hvis en person på tidspunktet for afklaring er omfattet af en fritagelse for kontaktforløb og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller fritaget for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af lovene, så vil afklaringen først skulle ske senest en måned efter fritagelsens ophør. En person kan være omfattet af mindre indsats efter lovforslagets § 95, f.eks. fordi personen skal påbegynde fuldtidsjob inden for 6 uger, og derfor være fritaget for kontaktforløb og til-

bud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. En fritagelse for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik vil kunne være, hvis kommunen konstaterer, at der foreligger en objektiv fritagelsesgrund, f.eks. barsel. En fritagelse for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik vil endvidere kunne være, hvis kommunen vurderer, at en person har en rimelig grund til ikke at stå til rådighed og dermed vil være fritaget for rådighedsforpligtelsen, hvis den pågældende ikke kan arbejde eller deltage i tilbud m.v. som følge af sygdom, eller at helbred forværres herved.

Forslaget vil endvidere betyde, at uanset personen er fritaget for rådighedsforpligtelsen, jf. den nye foreslåede fritagelsesregel i § 13 j i lov om aktiv socialpolitik, hvis kommunen vurderer, at personen har komplekse problemer, som medfører, at personen har væsentlige udfordringer ved at deltage i og få udbytte af en beskæftigelsesrettet indsats og samtaler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil kommunen dog skulle foretage afklaringen under fritagelsen. For en nærmere beskrivelse af § 13 j i lov om aktiv socialpolitik henvises til det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om social pension og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, værdigt sanktionssystem i balance, ny sygedagpengesats, fleksløntilskud fradrages ikke i ægtefællens pension m.v.).

Det foreslåede vil indebære, at kommunen som hovedregel vil skulle foretage en afklaring senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører, såfremt personen er fritaget fra at deltage i kontaktforløb og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik på afklaringstidspunktet. Hovedreglen vil dog ikke gælde i de tilfælde, hvor en person omfattes af den foreslåede nye fritagelsesregel i § 13 j i lov om aktiv socialpolitik, jf. ovenfor. I sådanne tilfælde vil kommunen skulle foretage afklaringen under fritagelsen.

Med den foreslåede ordning understøttes, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere afklares hurtigt efter fritagelsens ophør, hvis afklaringstidspunktet er under fritagelsen, og at der ikke vil gå uhensigtsmæssig lang tid mellem afklaringerne. Eksempelvis i de tilfælde, hvor en person er fritaget for rådighedsforpligtelsen på afklaringstidspunktet, fordi personen er på barsel, eller kommunen har vurderet, at personens helbred forværres ved aktivering.

Den foreslåede ordning vil endvidere understøtte, at personer længere fra arbejdsmarkedet, som omfattes af den nye foreslåede fritagelsesregel i § 13 j i lov om aktiv socialpolitik, jf. ovenfor, vil blive afklaret hvert år, selv om de er fritaget på afklaringstidspunktet. Forslaget vil endvidere betyde, at kommunen i forbindelse med den årlige afklaring vil have mulighed for at kontakte personen, selv om den pågældende er fritaget for at stå til rådighed efter den foreslåede § 13 j, hvis kommunen vurderer, at det er nødvendigt for at afklare personens sag.

Afklaringen vil fortsat ikke gælde for personer, som er omfattet af et program efter integrationsloven. De pågældende omfattes af reglerne om afklaring, når de overgår til indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Som efter gældende regler vil kommunens vurdering i forbindelse med afklaring ikke være en afgørelse. Vurderingen vil i stedet blive betragtet som et almindeligt processuelt sagsbehandlingsskridt. Det vil således ikke være muligt at klage over kommunens vurdering i forbindelse med afklaring af en persons sag. Hvis kommunen efterfølgende træffer en afgørelse om et beskæftigelsesrettet tilbud, f.eks. om virksomhedspraktik, vil personen kunne klage over tilbuddet.

2.9.2.2.1. Indfasning

Kommunerne skal have implementeret pligten til at foretage en afklaring efter de gældende regler senest den 1. juli 2027. Der vil derfor være personer i kontanthjælpssystemet, som allerede er omfattet af reglerne om afklaring, men som endnu ikke har fået foretaget en afklaring af deres sag første gang, når de foreslåede justerede regler om årlig afklaring får virkning.

Der foreslås derfor en indfasningsperiode på 1 år, hvilket vil svare til det tidsrum mellem afklaringer, der fremover kommer til at gælde med den foreslåede ændring, hvor der vil skulle foretages en afklaring i sager vedrørende aktivitetsparate personer hvert år. En indfasning på 1 år fra lovens ikrafttræden vil indebære, at kommunerne vil skulle have implementeret pligten til at foretage en afklaring årligt senest den 1. januar 2028. For en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager, der i perioden fra den 1. januar 2027 til den 31. december 2027 har været ledig i en sammenhængende periode på enten et år eller mere, vil den første årlige afklaring således skulle ske senest den 1. januar 2028.

Om overgangsbestemmelsen i forbindelse med indfasningen henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 220, stk. 8.

2.9.2.3. Beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde

Det fremgår af aftalen, at kommunen skal udarbejde en samlet beskrivelse af borgerens situation, når borgeren vurderes i målgruppen for førtidspension og fleksjob.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at reglerne om, at kommunen skal udarbejde en beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde i samarbejde med personen, når kommunen vurderer, at personen er i målgruppen for fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller førtidspension, videreføres indholdsmæssigt i § 38 med tilretninger, hvor to bestemmelser bl.a. foreslås sammenskrevet, så kravene til indholdet fremgår af samme bestemmelse som kravet om, at kommunen skal udarbejde beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde.

Det foreslås derfor, at beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde fortsat skal indeholde oplysninger om personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, samt dokumentation for den forudgående indsats.

Det foreslås endvidere, at beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde fortsat skal indeholde den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at arbejde, som foretages på baggrund af en konsultation, medmindre kommunen vurderer, at sagen er tilstrækkeligt helbredsmæssigt oplyst.

Endelig foreslås det, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indholdet af og muligheden for at fravige kravene til beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde. Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen forventes der bl.a. at blive fastsat nærmere regler om, hvilke oplysninger beskrivelsen vil skulle indeholde om personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, og dokumentation for den forudgående indsats. Der forventes endvidere at blive fastsat nærmere regler om muligheden for at fravige kravene til indholdet af beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde i visse sager om førtidspension.

Forslaget vil betyde, at kommunen også fremover vil skulle udarbejde en systematisk beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, når kommunen vurderer, at personen er i målgruppen for enten førtidspension eller fleksjob.

Forslaget betyder endvidere, at beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde vil skulle indeholde de samme oplysninger som efter de gældende regler, dog med undtagelse af personens jobmål. Dette forslag til justering skal ses i sammenhæng med, at personens plan for indsatsen efter loven ikke skal indeholde personens jobmål. For en nærmere beskrivelse af forslaget til planen henvises til pkt. 2.10.2.4 nedenfor.

Forslaget vil endvidere indebære, at beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde vil skulle indeholde en lægeattest fra personens praktiserende læge, medmindre kommunen vurderer, at sagen er tilstrækkeligt helbredsmæssigt oplyst.

Forslaget skal understøtte, at tilkendelse af førtidspension og visitation til fleksjob fortsat vil ske på et tilstrækkeligt oplyst grundlag og begrænse risikoen for stor variation i tilkendelser af førtidspension og fleksjob på tværs af kommuner.

Forslaget skal ses i sammenhæng med pkt. 2.9.2.4 om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering nedenfor, hvor det bl.a. foreslås, at kommunen vil skulle benytte sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion, inden kommunen træffer afgørelse om førtidspension og fleksjob.

2.9.2.4. Sundhedsfaglig rådgivning og vurdering

Det fremgår af aftalen, at kommunerne stadig skal inddrage sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion, når borgeren vurderes i målgruppen for førtidspension og fleksjob. Aftalepartierne er endvidere enige om, at den sundhedsfaglige rådgivning skal indgå i det samlede dokumentationsgrundlag i sager om fleksjob og førtidspension, samt at kommunen ligesom i dag skal indgå en aftale om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering med den region, som kommunen er beliggende i. Aftalepartierne er endvidere enige om, at de kliniske funktioner indbyrdes kan aftale, at en region kan yde sundhedsfaglig rådgivning og vurdering til en kommune på vegne af en anden region.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at reglerne i §§ 13–17 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. om samarbejdet mellem kommunen og regionen om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering, videreføres indholdsmæssigt i §§ 39 - 41 og § 43, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, bortset fra, at personer i jobafklaringsforløb ikke længere vil være omfattet af reglerne som følge af, at jobafklaringsforløbsordningen afskaffes.

Det foreslås endvidere på baggrund af aftalen, at reglerne om, at kommunen skal anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion, inden kommunen træffer afgørelse om visitation til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller om tilkendelse af førtidspension efter lov om social pension, videreføres indholdsmæssigt i § 41. Det foreslås herudover, at det ikke vil gælde sager, hvor det er utvivlsomt, at personen ikke opfylder betingelserne for tilkendelse af førtidspension, eller personen er terminalt syg.

Det foreslås endvidere, at den sundhedsfaglige rådgivning skal ydes efter inddragelse af personen.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat som udgangspunkt altid vil skulle anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion, når kommunen vurderer, at en person er i målgruppen for førtidspension, fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Den sundhedsfaglige rådgivning vil ligesom i dag skulle have fokus på helbredets betydning for borgerens mulighed for at arbejde, herunder for at udvikle arbejdsevnen, og skal understøtte en ensartet praksis for tilkendelse af fleksjob og førtidspension.

Forslaget vil således betyde, at den sundhedsfaglige rådgivning fra klinisk funktion fortsat vil skulle indgå i grundlaget for kommunens vurdering af, om en person vil kunne tilkendes førtidspension, medmindre det er utvivlsomt, at personen ikke opfylder betingelserne for tilkendelse af førtidspension, eller personen er terminalt syg. Den sundhedsfaglige rådgivning vil endvidere ligesom i dag skulle indgå i grundlaget for kommunens vurdering af, om en person vil kunne visiteres til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Forslaget om, at den sundhedsfaglige rådgivning vil skulle ske efter inddragelse af personen, vil bl.a. betyde, at der som udgangspunkt vil skulle være en kontakt mellem klinisk funktion og personen. Det vil kunne være i form af et fysisk eller digitalt møde, telefonisk kontakt m.v.

Det foreslås, at kommunen og den region, hvor kommunen er beliggende, skal indgå en samarbejdsaftale, der fastlægger de lokale rammer for den sundhedsfaglige rådgivning og vurdering. Det foreslås endvidere, at reglerne om, at kommunen betaler for de ydelser, der rekvireres fra den kliniske funktion, samt at kommunen kan opsige samarbejdsaftalen og indgå en samarbejdsaftale med en anden region, videreføres indholdsmæssigt i § 39.

Forslaget vil betyde, at kommunen og den region, hvor kommunen er beliggende, ligesom i dag vil skulle indgå en samarbejdsaftale, der fastlægger de lokale rammer for den sundhedsfaglige rådgivning og vurdering, som varetages af en klinisk funktion i regionen. Ligesom i dag vil kommunen kunne vælge at opsige samarbejdsaftalen og indgå en ny aftale med en anden region, hvis en kommune ikke er tilfreds med regionens ydelser.

Det foreslås, at reglerne om, at kommunen alene kan benytte sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra den kliniske funktion og den praktiserende læge i sager om fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, videreføres indholdsmæssigt i § 40, med sproglige justeringer, bl.a. som følge af, at jobafklaringsforløbsordningen ikke videreføres.

Det vil medføre, at kommunen fortsat alene vil kunne rekvirere lægeattester fra den praktiserende læge og speciallægeattester fra den kliniske funktion i disse sager.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering.

Det foreslås endvidere, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med sundhedsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om muligheden for at fravige reglerne om, at kommunen alene kan rekvirere lægeattester fra den praktiserende læge og speciallægeattester fra den kliniske funktion for så vidt angår kommunens rekvirering af visse attester.

Det foreslås herudover, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med sundhedsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at regionerne indbyrdes vil kunne aftale, at en region yder sundhedsfaglig rådgivning og vurdering på vegne af en anden region.

Det forventes, at der vil blive fastsat nærmere regler om, at regionerne indbyrdes vil kunne aftale, at en region yder sundhedsfaglig rådgivning og vurdering på vegne af en anden region. Formålet er at understøtte, at regionerne vil få større fleksibilitet i forhold til organiseringen af de kliniske funktioner.

Med hjemmel i denne bemyndigelse forventes der endvidere at blive fastsat nærmere regler bl.a. om, at kommunen og regionen vil skulle aftale, hvordan den sundhedsfaglige rådgivning i sager om førtidspension og fleksjob tilrettelægges. Der forventes endvidere fastsat regler om, at inddragelse af personen bl.a. vil betyde, at der som udgangspunkt vil skulle være kontakt mellem personen og klinisk funktion, og at dette vil kunne ske i form af et fysisk eller digitalt møde, telefonisk kontakt m.v.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at den sundhedsfaglige rådgivning vil skulle ske på baggrund af den beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, som kommunen vil skulle udarbejde for personer i målgruppen for førtidspension og fleksjob. For en nærmere beskrivelse af forslaget om, at kommunen skal udarbejde en beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, henvises til pkt. 2.9.2.3 ovenfor.

Der forventes herudover endvidere at blive fastsat nærmere regler om, at i tilfælde, hvor klinisk funktion tidligere har ydet sundhedsfaglig rådgivning om helbredets betydning for personens muligheder for arbejde eller uddannelse, kan kommunen vurdere, om der er behov for yderligere sundhedsfaglig rådgivning til brug for kommunens afgørelse om fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller førtidspension. Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat en nærmere bestemt tidsfrist for hvornår den sundhedsfaglige rådgivning skal være ydet i de tilfælde, hvor klinisk funktion har ydet sundhedsfaglig rådgivning forud for kommunens vurdering af, at personen er i målgruppen for fleksjob, tilskud eller førtidspension.

Forslaget vil betyde, at der kommer til at gælde samme regler om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering i sager om førtidspension og fleksjob, som der gælder i dag.

2.10. Planer

2.10.1. Gældende ret

Reglerne om planer m.v. fremgår af kapitel 8 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det fremgår af § 40, stk. 1, i loven, at personer omfattet af lovens målgrupper, der kan få en indsats efter loven, skal have en »Min Plan« for indsatsen. Det gælder dog ikke for sygedagpengemodtagere, som er i job.

»Min Plan« skal medvirke til at understøtte personens aktive deltagelse i egen sag. »Min Plan« skal i en lettilgængelig form give et overblik over den enkeltes forløb og indsats med fokus på at forbedre personens muligheder for at opnå varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. For sagsbehandleren skal »Min Plan« understøtte indsatsen med at hjælpe personen i job eller tættere på job, herunder med få ugentlige timer på det ordinære arbejdsmarked. »Min Plan« skal samtidig understøtte koordinering på tværs af kommune, arbejdsløshedskasse og evt. andre forvaltninger ved f.eks. sagsbehandlerskift. »Min Plan« er således ikke

et sagsbehandlingssystem, men et værktøj, der anvendes i dialogen med personen. Det fremgår af lovforslag nr. L 209 af 27. marts 2019 (Folketingstidende 2018-2019, tillæg A, s. 82).

»Min Plan« er ikke en forvaltningsretlig afgørelse. Personen kan ikke klage over »Min Plan«, da »Min Plan« ikke selvstændigt udgør en afgørelse, men personen kan f.eks. klage over de tilbud, som indgår i »Min Plan«.

Det fremgår af § 40, stk. 2, i loven, at for personer omfattet af lovens målgrupper, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg og rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Komplekse og sammensatte problemer kan dække over, at personen har flere samtidige udfordringer, som f.eks. sygdom, ledighed eller misbrugsproblemer, der skal tages højde for ved tilrettelæggelsen af indsatser over for personen.

Ved koordinationsbehov forstås, at der er tale om udfordringer, som har betydning for flere områder af personens tilværelse, f.eks. i forhold til familielivet, beskæftigelse eller uddannelse, og at disse udfordringer medfører kontakt med flere forvaltninger, myndigheder eller tilbud, og at der er et behov for koordination mellem disse.

Kommunens vurdering af, om personen med fordel kan tilbydes en helhedsorienteret plan, beror som udgangspunkt på en konkret vurdering og baseres bl.a. på, om personen vurderes at have komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan sammentænkes via en helhedsorienteret plan.

Det kan også indgå i vurderingen, om personens familie har komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan understøttes gennem en helhedsorienteret plan for familien. Derudover kan andre personlige forhold for personen, f.eks. personens motivation, samarbejdsvilje, egne og familiemæssige ressourcer m.v., indgå i vurderingen af, hvordan indsatserne mest hensigtsmæssigt tilrettelægges, herunder også om personen bør tilbydes en helhedsorienteret plan.

Den helhedsorienterede plan udarbejdes med personens samtykke. Personens samtykke til udarbejdelse af en helhedsorienteret plan skal ske i overensstemmelse med definitionen af samtykke efter databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 11, og betingelserne for samtykke i forordningens artikel 7.

I det tilfælde, at personen ikke ønsker at samtykke til udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan, kan personen fortsat have planer efter den sektorspecifikke lovgivning, som f.eks. »Min Plan«.

Personen kan klage over de tilbud, der indgår i en helhedsorienteret plan. Kommunens eventuelle beslutning om ikke at udarbejde en helhedsorienteret plan er ikke en forvaltningsretlig afgørelse, og personen kan ikke klage over kommunens beslutning til Ankestyrelsen.

2.10.1.1. »Min Plan«

Det fremgår af § 41, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at »Min Plan« beskriver den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få personen i varigt job, herunder med få ugentlige timer på det ordinære arbejdsmarked. For personer, der har et uddannelsespålæg efter § 30 i loven, beskriver planen den uddannelsesrettede indsats. Det gælder dog ikke for personer omfattet af arbejdspligt efter lovens § 105 a, som har et uddannelsespålæg. For disse personer skal »Min Plan« beskrive den indsats, personen får som led i arbejdspligten. For sygedagpengemodtagere, som driver selvstændig virksomhed, og personer i jobafklaringsforløb, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, beskriver planen indsatsen for at fastholde personen i jobbet.

Ved det ordinære arbejdsmarked forstås en ansættelse, hvor den ansatte får løn fra arbejdsgiver, og hvor arbejdsgiver ikke modtager tilskud til lønnen f.eks. efter reglerne om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12.

Efter § 41, stk. 2, i loven skal »Min Plan« indeholde oplysninger om:

1) Jobmål for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, samt ledighedsydelsesmodtagere,

2) job- og uddannelsesmål for dagpengemodtagere, som har et uddannelsespålæg, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job, personer i jobafklaringsforløb, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats,

3) aftaler om og krav til jobsøgning,

4) tilbud efter kapitel 11-14,

5) aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter loven, for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere og førtidspensionister, og

6) øvrige aftalte indsatser.

Efter nr. 1 skal jobmål så vidt muligt være rettet mod job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, jf. § 41, stk. 3, i loven. Jobmålet skal være konkret og realiserbart for personen – også selvom job ligger langt ude i

fremtiden. Jobmålet skal understøtte fokus i indsatsen og motivere personen. For sygedagpengemodtagere, som driver selvstændig virksomhed, og personer i jobafklaringsforløb, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, skal jobmålet være rettet mod tilbagevenden til jobbet.

Efter nr. 2 skal der være en beskrivelse af personens job- og uddannelsesmål i »Min Plan«. Ikke alle målgrupper skal have både et job- og uddannelsesmål. Uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, som får en jobrettet indsats efter § 30 a i loven, skal f.eks. have et jobmål i »Min Plan«.

Efter nr. 3 skal »Min Plan« indeholde en beskrivelse af forventningerne til personens jobsøgning, herunder hvordan og inden for hvilke områder den pågældende skal søge job. Dette omfatter både de individuelle krav, der fastsættes til personens jobsøgning af henholdsvis kommune eller arbejdsløshedskasse, og de aftaler, som personen løbende indgår med kommunen eller arbejdsløshedskassen om sin jobsøgning. Derudover skal det bl.a. fremgå nærmere af »Min Plan«, hvilke faglige områder samt det geografiske område, personen skal søge job inden for. Det skal også fremgå, hvor mange job der er krav om, at personen skal søge.

Efter nr. 4 skal »Min Plan« indeholde en beskrivelse af de tilbud, der gives efter lovens kapitel 11 om virksomhedspraktik, kapitel 12 om ansættelse med løntilskud, kapitel 13 om nytteindsats og kapitel 14 om vejledning og opkvalificering. Der skal være en beskrivelse af, hvilke tilbud personen skal deltage i, hvor og hvornår de afholdes, samt hvorfor personen skal deltage i tilbuddet.

Efter nr. 5 skal »Min Plan« for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, og førtidspensionister tillige indeholde en beskrivelse af aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter loven. Det kan f.eks. være personlig assistance efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Efter nr. 6 skal »Min Plan« indeholde en beskrivelse af øvrige aftalte indsatser. Øvrige aftalte indsatser kan f.eks. være jobrettet uddannelse, mentorstøtte eller virksomhedsrettede indsatser som f.eks. voksenlærlingeforløb.

Det fremgår af § 41, stk. 5, i loven, at personer omfattet af lovens målgrupper, der har en kontrakt efter integrationsloven, kan tilgå kontrakten i »Min Plan«. En kontrakt efter integrationsloven gælder, indtil personen får tidsubegrænset opholdstilladelse. Hvis en person har en kontrakt efter integrationsloven og får en indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal kontrakten suppleres med oplysninger om den beskæftigelsesrettede indsats. Kommunen er ikke forpligtet til at anvende »Min Plan« i forbindelse med en kontrakt efter integrationsloven for personer omfattet af integrationsloven, men hvis kommunen vælger denne løsning, skal der af »Min Plan« fremgå de samme elementer, som skal fremgå af kontrakten, herunder job- og uddannelsesmål, tilbud m.v.

Det er kommunen, der udarbejder og løbende opdaterer »Min Plan« efter personens aktuelle situation og behov i forbindelse med afgivelse af tilbud og ved væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet, jf. § 41, stk. 4, i loven. Kommunen gør planen digitalt tilgængelig for personen på Jobnet. Kommunen skal løbende opdatere planen ved nye oplysninger i sagen, så personen har en opdateret og aktuel udgave af »Min Plan« tilgængelig på Jobnet. Kommunen skal også opdatere »Min Plan«, hvis der er væsentligt ændrede forudsætninger eller ændringer i personens behov, som gør en revision hensigtsmæssig. Det kan f.eks. være, hvis personen har et jobmål, der ikke længere er realistisk og svarer til personens kompetencer, eller ikke retter sig mod et område, hvor der er behov for arbejdskraft.

Det fremgår af lovens § 42, stk. 1, at arbejdsløshedskassen for dagpengemodtagere ved den første jobsamtale udarbejder »Min Plan«, bl.a. på baggrund af personens aktuelle situation og arbejdsmarkedets behov. Efter den første jobsamtale opdaterer arbejdsløshedskassen løbende »Min Plan« inden for de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet, så personen har en opdateret og aktuel udgave af »Min Plan« tilgængelig. Efter de første 3 måneder opdaterer kommunen løbende »Min Plan«.

For dagpengemodtagere gør arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder »Min Plan« digitalt tilgængelig for personen på Jobnet. Efter de første 3 måneder gør kommunen »Min Plan« digitalt tilgængelig for personen på Jobnet efter lovens § 42, stk. 2.

For dagpengemodtagere, som er under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn (dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg), og som visiteres til et kontaktforløb i kommunen, efter lovens § 27, stk. 3, udarbejder og opdaterer kommunen løbende »Min Plan« og gør »Min Plan« digitalt tilgængelig for personen på Jobnet efter lovens § 42, stk. 3.

2.10.1.2. Rehabiliteringsplanens indsatsdel

Reglerne om rehabiliteringsplanens indsatsdel fremgår af kapitel 8 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af lovens § 45, at rehabiliteringsplanens indsatsdel udarbejdes for personer i jobafklaringsforløb og skal indgå i personens »Min Plan«.

Indsatsdelen skal indeholde personens job- og uddannelsesmål og en beskrivelse af, hvilke indsatser fra de forskellige forvaltninger og myndigheder der skal iværksættes for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet, eventuelt i

form af timer hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler efter lovens § 36, stk. 3, udarbejder rehabiliteringsplanens indsatsdel i samarbejde med personen. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler varetager den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørger for, at indsatsdelen opdateres efter personens aktuelle situation og behov, og bistår personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder med at realisere job- og uddannelsesmål.

Efter lovens § 47, stk. 1 fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om rehabiliteringsplanen. Bemyndigelsen udmøntes i bekendtgørelse om beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde m.v., hvor der bl.a. er fastsat regler om, at rehabiliteringsplanens indsatsdel skal indeholde oplysninger om borgerens konkrete mål om job eller uddannelse og hvilke delmål inden for de beskæftigelsesmæssige, sundhedsmæssige, uddannelsesmæssige og sociale områder, der skal føre til det overordnede jobmål, herunder en begrundelse for disse delmål.

2.10.1.3. Helhedsorienteret plan

I kapitel 8 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er reglerne om helhedsorienteret plan beskrevet.

Det fremgår af lovens § 46, at den helhedsorienterede plan skal indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser fra andre forvaltninger og myndigheder. Det kan f.eks. være social- og sundhedsindsatser fra andre forvaltninger i kommunen eller fra sygehusregionen.

Udarbejdes den helhedsorienterede plan i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, eller rehabiliteringsplanens indsatsdel, skal de tilbud og indsatser, som personen skal deltage i som led i den beskæftigelsesrettede indsats, fremgå af personens helhedsorienterede plan sammen med de indsatser, som bliver givet i regi af de øvrige sektorlovgivninger.

Udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan ændrer ikke på, at tilbud og indsatser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal gives med et beskæftigelses- eller uddannelsesrettet sigte.

Det fremgår af § 46, at hvis der udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, fraviges lovens § 41 om indhold i »Min Plan«. Udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel, fraviges lovens § 45. Det gælder bl.a. reglerne om indhold i »Min Plan« og rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler efter lovens § 36, stk. 3, udarbejder den helhedsorienterede plan for personer i jobafklaringsforløb i samarbejde med personen.

2.10.1.4. Bemyndigelsesbestemmelse om planer m.v.

Efter § 47 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om indhold og udformning af »Min Plan« og rehabiliteringsplanen, om hvilke oplysninger om mentorstøtte der skal fremgå i »Min Plan«, om hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel indgår i personens »Min Plan«, og om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats bl.a. fastsat nærmere regler om, at »Min Plan« skal indeholde oplysninger om, hvor, hvornår og hvorfor personen skal deltage i de aftalte beskæftigelsesrettede eller uddannelsesrettede indsatser, ligesom det er pålagt alle personer, der får en indsats, løbende at holde sig orienteret i »Min Plan«.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen er der desuden fastsat regler om, at hvis en person får mentorstøtte, skal »Min Plan« indeholde oplysninger om 1) målet med mentorstøtten, 2) mentorens navn og kontaktdata, 3) hvilke opgaver mentoren skal bistå med, 4) varighed af perioden med mentorstøtte og 5) timetallet for mentorstøtten.

Desuden er der fastsat regler om, hvorledes kommunen skal forholde sig til tidligere handlekommunes planlagte indsats for en tilflyttet person, herunder regler om afholdelse af udgifter for tilbud, som er igangsat af tidligere handlekommune efter lovens § 47.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen er der desuden fastsat nærmere regler om indholdet af rehabiliteringsplanens indsatsdel i bekendtgørelse om beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde m.v. For en nærmere beskrivelse af rehabiliteringsplanens indsatsdel henvises til pkt. 2.10.1.2 ovenfor.

Der er endvidere i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler for personer, der har en kontrakt efter integrationsloven, herunder om hvordan den beskæftigelsesrettede indsats skal fremgå af kontrakten samt om videregivelse af nødvendige oplysninger om opholdsgrundlag.

2.10.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.10.2.1. Navnet på planen

Aftalepartierne er enige om, at »Min Plan« benævnes ”planen”. Aftalepartierne er enige om, at det ikke har en betydning i forhold til de krav, der er til en plan, men det vil gøre lovgivning vedrørende planen mere digitaliseringsklar, idet man nemmere kan navngive efter funktion eller behov uden at skulle ændre reglerne. Ændringen er desuden i tråd med intentionen om en øget frisættelse af kommunerne, da kommunerne kan vælge at tilpasse navnet for planen til lokale forhold.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på bag-

grund af aftalen, at »Min Plan« betegnes som en plan uden et særligt navn.

Forslaget vil medføre en højere grad af understøttelse af digitaliseringsklar lovgivning, herunder i forhold til Jobnet, da navnet i de digitale systemer vil kunne ændres uden at skulle ændre reglerne. Det afgørende vil dermed være planens indhold, og ikke det navn, som planen gives i det digitale system.

2.10.2.2. Målgrupper for planen

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være en plan for indsatsen.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at personer omfattet af lovens målgrupper og personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne skal have en plan for indsatsen.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om, at personer omfattet af lovens målgrupper, og personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, skal have en plan for indsatsen, videreføres indholdsmæssigt i § 44 i lovforslaget med sproglige tilretninger og med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur, samt at arbejdsløshedskassen får ansvaret for kontaktforløbet for alle dagpengemodtagere i de første 3 måneder. Det foreslås endvidere, at reglerne om, at sygedagpengemodtagere, som er i job, ikke er omfattet af kravet om planen, ligeledes videreføres indholdsmæssigt i bestemmelsen.

Forslaget vil indebære, at alle personer omfattet af lovens målgrupper og personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne vil skulle have en plan for indsatsen. Det vil dog ikke gælde for sygedagpengemodtagere, som er i job.

Forslaget ændrer ikke på, at kommunen fortsat vil kunne udarbejde en plan for sygedagpengemodtagere, som er i job, i det omfang, det giver mening i den konkrete sag, eksempelvis hvis den sygemeldte skal have et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hvis planen i dette tilfælde udarbejdes, vil der fortsat ikke være krav til indholdet i planen.

2.10.2.3. Formål med planen

Aftalepartierne er enige om, at reglerne om formålet med planen harmoniseres på tværs af alle målgrupper, så der er et overordnet formål med planen.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at formålet med planen er at beskrive den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få eller fastholde personen i varigt job.

Forslaget vil betyde, at formålet med planen for alle personer vil være at beskrive den beskæftigelsesrettede indsats for at få eller fastholde personen i varigt job. Med forslaget vil planen bl.a. fortsat medvirke til at understøtte personens aktive deltagelse i egen sag og give et overblik over personens forløb og beskæftigelsesrettede indsats for at forbedre personens muligheder for at opnå varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked.

For sagsbehandlere vil forslaget endvidere medføre, at planen fortsat vil kunne anvendes som et værktøj i dialogen med personen og dermed understøtte indsatsen med at hjælpe personen i job eller tættere på job. Planen vil derudover fortsat kunne understøtte sammenhæng i personens forløb, f.eks. koordinering på tværs af evt. andre forvaltninger og ved sagsbehandlerskift m.v.

For personer længere fra arbejdsmarkedet vil det endvidere kunne være relevant at anvende planen til eksempelvis også at registrere indsatser fra øvrige forvaltninger og som et dialogværktøj med henblik på løbende at understøtte fokus på personens situation og behov.

2.10.2.4. Indholdet i planen

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være en plan for indsatsen. Aftalepartierne er enige om, at registreringen af, hvilke jobs den ledige skal søge, ensrettes og forenkles. I dag er det et krav efter reglerne, at der skal registreres jobmål i »Min Plan« og i cv-oplysningerne, og herudover registreres der, hvad den ledige søger job som. Aftalepartierne er endvidere enige om, at der fremadrettet kun skal være regler om at registrere, hvad den ledige søger job som, og regler om krav til jobsøgning.

Desuden er aftalepartierne enige om at afskaffe særkravet om, at der skal registreres aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Aftalepartierne er i den forbindelse enige om, at der fortsat skal være mulighed for at registrere aktiviteterne i planen, men der skal ikke være krav herom.

Det fremgår endvidere af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at planen skal indeholde oplysninger om aftaler om og krav til jobsøgning, tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats samt vejledning og opkvalificering, jobrettet uddannelse og øvrige aftalte indsatser m.v.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om, at planen skal indeholde oplysninger om 1) aftaler om og krav til jobsøgning, 2) tilbud efter lovforslagets kapitel 13-16 og 3) jobrettet uddannelse efter lovforslagets kapitel 11, videre-

føres indholdsmæssigt i § 45 i lovforslaget med sproglige tilretninger og med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur, samt at arbejdsløshedskassen får ansvaret for kontaktforløbet for alle dagpengemodtagere i de første 3 måneder.

Det foreslås som noget nyt, at planen skal indeholde oplysninger om øvrige aftalte indsatser m.v.

Det foreslås, at kravet om, at planen skal indeholde jobmål, ikke videreføres. Det foreslås bl.a., fordi forskellige varianter af personens jobmål registreres tre steder, hvor sagsbehandlere i kommunen og arbejdsløshedskassen i dag angiver jobmål to steder, mens personen angiver det et sted. Samtidig findes jobmål i dag ikke brugbart af brugerne, fordi det registreres flere steder. Det foreslåede vil derfor medføre en højere grad af forenkling i brugen af de forskellige typer af jobmål i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Desuden foreslås det, at reglen om, at planen skal indeholde oplysninger om uddannelsesmål, ikke videreføres, da reglerne om uddannelsespålæg afskaffes.

Forslaget vil betyde, at det ikke længere vil være et krav til indholdet i planen, at sagsbehandlere skal angive, hvilke job- eller uddannelsesmål personen arbejder hen imod på længere sigt. Hvis det giver mening i det enkelte tilfælde, vil sagsbehandlere dog fortsat kunne angive, hvilke job- og uddannelsesmål personen arbejder henimod, hvormed personen i planen vil kunne læse, hvilke mål der arbejdes hen imod.

Forslagene vil indebære, at planen fortsat vil skulle indeholde oplysninger om aftaler om og krav til jobsøgning, tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats, vejledning og opkvalificering samt jobrettet uddannelse. Med forslaget tydeliggøres det, at det vil være et krav, at planen skal indeholde oplysninger om jobrettet uddannelse, da det vil fremgå eksplicit af bestemmelsen.

Derudover foreslås det ikke at videreføre reglen om, at planen for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job, ledighedsydelsesmodtagere og førtidspensionister skal indeholde oplysninger om aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter loven. Der vil fortsat være mulighed for at registrere aktiviteterne i planen, men det vil ikke være et krav.

Forslagene vil medføre, at planen fremover vil skulle indeholde oplysninger om øvrige aftalte indsatser m.v. Med det foreslåede udvides kravet om, at planen skal indeholde oplysninger om øvrige aftalte indsatser med "m.v." for at tydeliggøre, at kommunen og arbejdsløshedskassen ligeledes vil skulle registrere jobsamtaler og seneste aftale indgået ved bl.a. jobsamtaler og fleksjobopfølgningssamtaler. Med det foreslåede vil der bl.a. være krav om at registrere aftaler indgået i forbindelse med den seneste afholdte samtale. Ved samtaler forstås i denne sammenhæng samtaler mellem sagsbehandleren og personen, f.eks. jobsamtaler og opfølgningssamtaler efter lov om sygedagpenge. Det foreslåede vil desuden betyde, at oplysninger om øvrige aftalte indsatser som f.eks. mentorstøtte eller virksomhedsrettede indsatser fortsat vil skulle fremgå af planen.

Forslaget vil ikke medføre et nyt krav til kommunen og arbejdsløshedskassen, da disse allerede fremgår af § 38 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet, men forslaget vil medføre, at det er tydeligt, hvilke krav der er til registreringer i planen.

2.10.2.5. Udarbejdelse og opdatering af planen

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være en plan for indsatsen. Aftalepartierne er enige om at afskaffe særkravet for dagpengemodtagere om, at arbejdsløshedskassen udarbejder planen ved den første jobsamtale. Arbejdsløshedskassen skal fortsat udarbejde og løbende opdatere planen i de første 3 måneder, men der er ikke krav om, at udarbejdelsen af planen sker ved første jobsamtale.

Det fremgår endvidere af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at planen skal opdateres løbende.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om, at arbejdsløshedskassen for dagpengemodtagere udarbejder planen ved den første jobsamtale, ikke videreføres.

Det foreslås, at planen skal opdateres løbende.

Forslaget vil betyde, at i den periode, hvor arbejdsløshedskassen har ansvaret for dagpengemodtagerens kontaktforløb, vil det være arbejdsløshedskassen, der ved nye oplysninger løbende vil skulle opdatere deres systemer i overensstemmelse med bl.a. krav til jobsøgning, afholdte samtaler og aftaler, der laves med personen, så de fremgår af planen i de første 3 måneder, mens der ikke vil være et krav om, at udarbejdelsen af planen skal ske ved første jobsamtale. Efter de første 3 måneder vil det være kommunen, der ved nye oplysninger løbende vil skulle opdatere planen.

For de øvrige målgrupper vil det være kommunen, der løbende vil skulle opdatere planen ved nye oplysninger i sagen.

Det foreslås, at reglerne om, at kommunen udarbejder og opdaterer planen løbende ved nye oplysninger i sagen og gør planen digitalt tilgængelig for personen på Jobnet for dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg, ikke videreføres.

Det vil være obligatorisk for personen at modtage planen digitalt på Jobnet. Oplysningerne vil af kommunen og arbejds-

løshedskassen skulle registreres i et digitalt system, som synkroniseres med oplysningerne, der fremgår på Jobnet.

2.10.2.6. Digital tilgængelighed af planen

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være en plan for indsatsen.

Det fremgår endvidere af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt ikke at videreføre reglerne om, at kommunen og arbejdsløshedskassen skal gøre planen digitalt tilgængelig for personen på Jobnet, da der er tale om dobbeltregulering, idet reglerne allerede gælder efter øvrige regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås på den baggrund, at reglen om, at arbejdsløshedskassen i de første 3 måneders ledighed vil skulle gøre planen digitalt tilgængelig for dagpengemodtagere på Jobnet, og at det efter de første 3 måneders ledighed vil være kommunen, som vil skulle gøre planen digitalt tilgængelig for personen på Jobnet, ikke videreføres.

Det skyldes, at reglen om, at henholdsvis kommunen eller arbejdsløshedskassen skal gøre planen digitalt tilgængelig, vil følge af regler, der fastsættes i medfør af den foreslåede § 191, stk. 1, nr. 4, hvorefter beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om bl.a. indberetning og udveksling af data til DFDG. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, der står for driften af Jobnet, vil herefter ud fra oplysninger indberettet til DFDG kunne gøre planen digitalt tilgængelig for personen på Jobnet.

Forslaget vil medføre, at for dagpengemodtagere vil oplysninger, der fremgår af planen, i vid udstrækning være oplysninger, som registreres i andre systemer, og dermed vil der i størstedelen af tilfældene ikke være behov for, at der særskilt registreres oplysninger eller aftaler direkte i planen.

Det vil dog være relevant at registrere bl.a. aftalte tilbud efter det foreslåede kapitel 13-16 og jobrettet uddannelse efter det foreslåede kapitel 11, der registreres i kommunens og arbejdsløshedskassens fagsystemer, og som via indberetning til DFDG vises i personens plan.

Forslaget vil betyde, at reglerne om, at planen skal gøres digitalt tilgængelig, fremover vil følge af regler, der fastsættes i medfør af den foreslåede § 191, stk. 1, nr. 4, hvorefter beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om bl.a. indberetning og udveksling af data til DFDG.

2.10.2.7. Rehabiliteringsplan

Det fremgår af aftalen, at der er for mange borgere, der oplever lange og uværdige forløb med for mange målgruppeskift, uden at der er nogen indikationer på, at det fører til beskæftigelse. Derfor skal bl.a. jobafklaringsforløb afskaffes som led i forenklingen af beskæftigelsesindsatsen.

Det foreslås på baggrund af aftalen, at reglerne om rehabiliteringsplanens indsatsdel ikke videreføres som følge af, at jobafklaringsforløbsordningen ikke videreføres.

Forslaget vil medføre, at der ikke vil være krav om, at rehabiliteringsplanens indsatsdel skal udarbejdes og indgå i planen.

For en nærmere beskrivelse af, at reglerne om jobafklaringsforløb ikke videreføres, henvises til pkt. 2.20.2.1 nedenfor.

2.10.2.8. Planen for personer omfattet af lovens målgrupper, der har en kontrakt efter integrationsloven

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være en plan for indsatsen.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om, at personer omfattet af målgrupperne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der har en kontrakt efter integrationslovens kapitel 4, kan tilgå kontrakten i planen, videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om, at personer omfattet af §§ 8 og 9, nr. 1, der har en kontrakt efter integrationslovens kapitel 4, kan tilgå kontrakten i planen, videreføres indholdsmæssigt i § 45 i lovforslaget med sproglige tilretninger og en præcisering af, at det gør sig gældende, hvis kommunen har valgt at anvende planen, når der skal udarbejdes og følges op på en kontrakt.

I de tilfælde, hvor kommunen har valgt at anvende planen ved udarbejdelse og opfølgning på kontrakten, vil forslaget medføre, at personer omfattet af målgrupperne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der har en kontrakt efter integrationslovens kapitel 4, løbende kan holde sig orienteret i planen for at understøtte indsatsen med at hjælpe personen i job eller tættere på job.

2.10.2.9. Helhedsorienteret plan

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være en plan eller en helhedsorienteret plan for indsatsen.

Det fremgår endvidere af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om en helhedsorienteret plan videreføres.

Det foreslås derfor, at reglerne om, at der for personer, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der

er et koordinationsbehov forbundet hermed, med personens samtykke kan udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for planen, videreføres indholdsmæssigt i § 46 i lovforslaget med sproglige tilretninger.

Herudover foreslås det, at reglerne om, at en helhedsorienteret plan kan udarbejdes i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel, ikke videreføres. Det foreslås derudover, at reglerne om, at den koordinerende sagsbehandler udarbejder den helhedsorienterede plan for personer i jobafklaringsforløb, ikke videreføres.

Det foreslås endvidere, at hvis den helhedsorienterede plan udarbejdes, vil den skulle indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser fra andre forvaltninger og myndigheder.

Det foreslåede vil betyde, at for personer omfattet af loven, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, vil der fortsat kunne udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for planen efter lovforslagets § 45, hvis personen giver samtykke.

Forslaget vil endvidere betyde, at den helhedsorienterede plan fortsat vil skulle indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser fra andre forvaltninger og myndigheder. Det vil f.eks. kunne være indsatser fra sundheds- eller socialområdet.

Det vil endvidere betyde, at delene, der angår rehabiliteringsplanens indsatsdel og at den koordinerende sagsbehandler udarbejder den helhedsorienterede plan, ikke videreføres, som følge af at jobafklaringsforløbsordningen afskaffes. For en nærmere beskrivelse af, at reglerne om jobafklaringsforløb ikke videreføres, henvises til pkt. 2.20.2.1 nedenfor.

2.10.2.10. Bemyndigelsesbestemmelse om planer m.v.

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være en plan eller en helhedsorienteret plan for indsatsen.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold og udformning af planen, om hvorledes kommunen skal forholde sig til en tidligere handlekommunes planlagte indsats for en tilflyttet person og om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastlægges i kontrakten efter integrationsloven, videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold og udformning af planen samt om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan, videreføres indholdsmæssigt i § 47 i lovforslaget med sproglige tilretninger.

Det foreslås også, at reglerne om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvorledes kommunen skal forholde sig til en tidligere handlekommunes planlagte indsats for en tilflyttet person, videreføres indholdsmæssigt i § 47 i lovforslaget med sproglige tilretninger.

Det foreslås ligeledes, at reglerne om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastlægges i kontrakten efter integrationsloven, videreføres indholdsmæssigt i § 47 i lovforslaget med sproglige tilretninger.

Det foreslåede vil betyde, at der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen som hidtil forventes at blive fastsat nærmere regler om bl.a., at planen skal indeholde oplysninger om, hvor, hvornår og hvorfor personen skal deltage i de aftalte beskæftigelsesrettede indsatser, og at alle personer, der får en indsats, vil skulle orientere sig løbende i planen. Det foreslåede vil endvidere betyde, at der som hidtil forventes at blive fastsat regler om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan samt regler om, hvilke oplysninger om mentorstøtte, der skal fremgå i planen.

Det foreslåede vil derudover betyde, at der som hidtil forventes at blive fastsat regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats efter loven skal fremgå af kontrakten efter integrationsloven.

2.11. Jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere

2.11.1. Gældende ret

Det fremgår af § 48 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere kan deltage i jobrettet uddannelse i op til 6 uger i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Kurserne inden for de mulige erhvervsgrupper fremgår af en positivliste, jf. § 49. Retten gælder for 1) Personer, der ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse. 2) Personer, der ikke har en videregående uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en uddannelse på erhvervsakademiniveau, og som samtidig har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som er ufaglærte, faglærte, eller som har en videregående uddannelse på erhvervsakademiniveau og som samtidig har en erhvervsuddannelse eller en uddannelse der kan sidestilles hermed.

Disse personer har ret til at deltage i kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe.

Erhvervsgrupperne fremgår af en landsdækkende positiv-

liste. Det er ikke muligt at skifte erhvervsgruppe undervejs. Personen kan tilmelde sig de relevante kurser inden for den valgte erhvervsgruppe løbende, og kurserne kan samlet set have en varighed på op til 6 uger.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at uddannelsen tidligst kan påbegyndes efter 5 ugers ledighed, og at uddannelsen skal være afsluttet inden for følgende periode: 1) Inden for de første 6 måneder, når personen er dagpengemodtager, og er under 25 år. 2) Inden for de første 9 måneder, når personen er dagpengemodtager, og er fyldt 25 år. 3) Inden for de første 9 måneder, når personen er ledighedsydelsesmodtager.

Det betyder, at det ikke er muligt at benytte sig af retten til at deltage i kurser under ordningen med 6 ugers jobrettet uddannelse, før personen har haft 5 ugers ledighed.

Opgørelsen af ledighed regnes for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere som sammenlagt ledighed i relation til 6 ugers jobrettet uddannelse. For en nærmere beskrivelse af reglerne om opgørelse af tidsperioder m.v. henvises til pkt. 2.4.1.3 ovenfor.

For dagpengemodtagere skal uddannelsen være afsluttet inden for de første 6 måneder, når personen er under 25 år, og inden for de første 9 måneder, når personen er fyldt 25 år.

For ledighedsydelsesmodtagere skal uddannelsen være afsluttet inden for de første 9 måneder.

Det betyder, at en person, som f.eks. begynder at deltage i kurser under ordningen, mens personen er under 25 år og derfor skal afslutte påbegyndte kurser inden for de første 6 måneder, i stedet vil blive omfattet af bestemmelsen om, at kurser skal være afsluttet inden for de første 9 måneder, hvis personen fylder 25 år i perioden.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at personer, der har påbegyndt et kursus eller et uddannelsesforløb i en opsigelsesperiode, kan fortsætte med kurset eller uddannelsesforløbet som jobrettet uddannelse i op til 6 uger fra første ledighedsdag. Det er en forudsætning, at kurset eller uddannelsesforløbet kan tages som jobrettet uddannelse.

Det betyder, at en person, der har påbegyndt et kursus eller uddannelsesforløb i opsigelsesperioden, kan fortsætte dette som jobrettet uddannelse i op til 6 uger fra første ledighedsdag, forudsat at både kurset og den ledige opfylder betingelserne for jobrettet uddannelse.

Bestemmelsen giver dermed mulighed for, at der allerede i opsigelsesperioden sammensættes et uddannelsesforløb, som kan fortsættes uafbrudt ind i ledighedsperioden, hvis betingelserne i ordningen er opfyldt.

Der er ikke krav om, at personen skal have henvendt sig i kommunen i opsigelsesperioden. Det er forudsat, at en arbejdsløshedsforsikret, der endnu ikke modtager dagpenge, henvender sig til arbejdsløshedskassen for at sikre, at kurset/uddannelsesforløbet er optaget på positivlisten, og at personen i øvrigt opfylder betingelserne i ordningen, og tilsvarende at en ledighedsydelsesmodtager henvender sig i kommunen.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 4, at en person, der har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder, har ret til jobrettet uddannelse ved ny ledighed.

Det betyder, at ledighedsydelsesmodtagere, der har været i fleksjob i 9 måneder eller mere inden for de seneste 18 måneder, genoptjener retten til 6 ugers jobrettet uddannelse således, at de får en ny ret til op til 6 ugers jobrettet uddannelse.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 5, at for dagpengemodtagere træffer arbejdsløshedskasserne afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at få uddannelse efter dette kapitel er opfyldt.

Det betyder, at det er arbejdsløshedskasserne, der administrerer ordningen for dagpengemodtagere, herunder vejleder om jobrettet uddannelse. Det vil sige, at arbejdsløshedskasserne godkender ansøgninger om jobrettet uddannelse og træffer afgørelse herom, ligesom arbejdsløshedskasserne træffer afgørelse om befordringsgodtgørelse og udbetaler denne, medmindre kommunerne skal træffe afgørelse, fordi dagpengemodtageren har ret til den faktiske udgift som følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

For ledighedsydelsesmodtagere er det kommunerne, der træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne er opfyldt.

Kommunerne administrerer betaling for køb af uddannelse og eventuel deltagerbetaling til uddannelsesinstitutionerne samt træffer afgørelse om og udbetaler beløb til kost og logi for begge målgrupper.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 6, at personer, der anses for beskæftigede efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte, ikke har ret til jobrettet uddannelse efter dette kapitel.

Bestemmelsen betyder, at disse personer skal søge om VEU-godtgørelse eller SVU-støtte til uddannelse efter reglerne herom.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 7, at kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten ikke må overstige et prisloft på 162.738,14 kr. eksklusive moms pr. årselev (2019-niveau) svarende til 4.068,45 kr. pr. fuldtidsuge (2019-niveau).

Prisloftet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, jf. lov nr. 373 af 28. maj 2003 med senere ændringer og udgør 196.605,83 kr. eksklusive moms pr. årselev og 4.915,15 kr. pr. fuldtidsuge i 2026-niveau.

Ved udarbejdelsen af positivlisten er det forudsat, at der tages højde for prisloftet således, at positivlisten ikke inde-

holder kurser for videregående uddannelser, der er dyrere end det prisloft, der er fastsat.

Det fremgår af lovens § 49*,* at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet udarbejder den landsdækkende positivliste med inddragelse af Undervisningsministeriet og Forsknings-, uddannelses- og digitaliseringsministeriet og efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser (REP-rådet) og Arbejdsmarkedsrådet.

Udtalelser fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser tilgår Arbejdsmarkedsrådet forud for Arbejdsmarkedsrådets drøftelse af positivlisten.

Kurserne på positivlisten bliver udvalgt ud fra en vurdering af relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Ved relevans for arbejdsmarkedet forstås, at de faglige kompetencer og kvalifikationer, som kurserne sigter at udvikle hos kursisterne, efterspørges af arbejdsmarkedet, jf. Arbejdsmarkedsbalancen.

Ved konkret jobfokus forstås, at kursets indhold har fokus på en konkret jobfunktion således, at kursisten kan anvende de erhvervede kompetencer i jobfunktionen.

Positivlisten indeholder kurser på voksen- og efteruddannelsesområdet (AMU-kurser), kurser i taxikørsel godkendt af Færdselsstyrelsen efter bekendtgørelse nr. 1244 af 26. november 2019 om taxikørsel med senere ændringer samt kurser på erhvervsakademiniveau.

Derudover indeholder positivlisten enkeltfagskurser på erhvervsuddannelserne, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, når der ikke findes et tilsvarende AMU-kursus, og kurset i øvrigt lever op til kriterierne om relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Det er forudsat, at positivlisten samlet set ikke må overstige 900 unikke kurser.

Det fremgår af lovens § 50, at under uddannelsen modtager dagpengemodtagere dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og ledighedsydelsesmodtagere, modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at personer, der deltager i jobrettet uddannelse, er fritaget fra rådighed.

Det betyder, at dagpengemodtagere er fritaget fra at stå til rådighed for henvist arbejde under perioden med jobrettet uddannelse. Ledighedsydelsesmodtagere er fritaget fra at stå til rådighed for fleksjob. Der er heller ikke krav om, at personerne skal være aktivt jobsøgende, deltage i jobsamtaler eller tilbud. Fritagelsen gælder på de dage, hvor personen deltager i uddannelse på fuld tid. Ved deltagelse på deltid skal kommunen tage hensyn til uddannelsen ved tilrettelæggelsen af indsatsen. Kommunen skal desuden sikre, at indsatsen for ledighedsydelsesmodtagere tilpasses den lediges skånebehov. Dagpengemodtagere skal fortsat være tilmeldt som jobsøgende hos kommunen.

Det fremgår af lovens § 51, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om jobrettet uddannelse, herunder om rådighed i forbindelse med deltagelse i jobrettet uddannelse, opgørelse af perioden med jobrettet uddannelse, administration af ordningen, dækning af deltagerbetaling og betaling af kost og logi under deltagelse i jobrettet uddannelse.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i bekendtgørelse nr. 1179 af 25. november 2019 om seks ugers jobrettet uddannelse for forsikrede ledige, med senere ændring, fastsat nærmere regler om bl.a. at: dagpengemodtagere skal have et aktivt cv under deltagelsen i jobrettet uddannelse, og at retten til jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere omfatter op til 222 timer (37 timer pr. uge) for fuldtidsforsikrede og op til 180 timer (30 timer pr. uge) for deltidsforsikrede, samt om at forbruget af perioden med 6 ugers jobrettet uddannelse opgøres på baggrund af kursets timetal, og om hvordan kursets timetal opgøres.

Der er endvidere fastsat regler om, at dagpengemodtagere, der har søgt et kursus fra den positivliste, der gælder på ansøgningstidspunktet, fortsat har ret til kurset, selv om det ikke længere fremgår af en ny positivliste, at kommunen varetager deltagerbetaling for dagpengemodtagere, herunder også for jobrettet uddannelse, der er påbegyndt i opsigelsesperioden, og at dagpengemodtagere har ret til tilskud til kost og logi under arbejdsmarkedsuddannelse som led i jobrettet uddannelse og de nærmere betingelser for tilskuddet.

Endelig er der fastsat regler om, at uddannelsesstedet eller udbyder skal underrette arbejdsløshedskassen, hvis dagpengemodtageren f.eks. ophører med kurser, der er givet som jobrettet uddannelse.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i bekendtgørelse nr. 1769 af 6. september 2021 om fleksjob m.v. fastsat en række tilsvarende regler om jobrettet uddannelse for ledighedsydelsesmodtagere.

2.11.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er forudsat i aftalen, at der fortsat skal være mulighed for jobrettet uddannelse. Aftalepartierne er enige om, at opgørelsen af perioderne for jobrettet uddannelse for ledighedsydelsesmodtagere ensrettes med opgørelsen af perioderne for kontaktforløbet m.v. med henblik på at fjerne særregler.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat er regler om jobrettet uddannelse.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om jobrettet uddannelse videreføres indholdsmæssigt med sproglige justeringer i lovforslagets kapitel 11.

Det foreslås dog, at kravet om, at en ledighedsydelsesmodtager skal have været ansat i fleksjob i 9 måneder inden for 18

måneder, for at få en ny ret til jobrettet uddannelse, ikke videreføres. I stedet vil ledighedsydelsesmodtagere have ret til jobrettet uddannelse i forbindelse med en ny ledighedsperiode. For en nærmere beskrivelse af den foreslåede opgørelse af tidsperioder m.v. henvises til pkt. 2.4.2.3 ovenfor.

Forslaget vil indebære, at dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som opfylder betingelserne, fortsat vil have ret til jobrettet uddannelse i op til 6 uger i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Jobrettet uddannelse vil først kunne påbegyndes efter 5 uger, medmindre personen er påbegyndt kurset eller uddannelsesforløbet i en opsigelsesperiode. Der vil også fortsat gælde krav om, at uddannelsen skal være afsluttet inden for en periode.

Forslaget vil videre indebære, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet fortsat udarbejder en positivliste, der afgrænser, hvilke kurser inden for den valgte erhvervsgruppe den ledige kan vælge imellem. Arbejdsmarkedets parter og relevante ministerier vil fortsat blive inddraget i forbindelse med udarbejdelse af positivlisten.

Det vil endvidere fortsat være arbejdsløshedskassen, der administrerer ordningen for dagpengemodtagere, mens det vil være kommunen, der administrerer ordningen for ledighedsydelsesmodtagere.

Forslaget vil endelig indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat fastsætter nærmere regler om jobrettet uddannelse.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat regler svarende til de gældende om rådighed i forbindelse med deltagelse i jobrettet uddannelse, herunder at dagpengemodtagere skal have et aktivt cv under deltagelsen, om at forbruget af perioden med 6 ugers jobrettet uddannelse opgøres på baggrund af kursets timetal samt om, hvordan kursets timetal opgøres.

Det forventes endvidere, at der fastsættes regler svarende til de gældende om, at dagpengemodtagere, der har søgt et kursus fra den positivliste, der gælder på ansøgningstidspunktet, fortsat har ret til kurset, selv om det ikke længere fremgår af en ny positivliste, om at kommunen varetager deltagerbetaling for dagpengemodtagere, herunder for jobrettet uddannelse påbegyndt i opsigelsesperioden, samt om ret til tilskud til kost og logi under arbejdsmarkedsuddannelse som led i jobrettet uddannelse og de nærmere betingelser herfor.

Det forventes endelig, at der fastsættes regler svarende til de gældende om, at uddannelsesstedet eller udbyderen skal underrette arbejdsløshedskassen, hvis en dagpengemodtager afbryder eller ophører med et kursus, der er givet som jobrettet uddannelse.

2.12. Generelle betingelser for tilbud

2.12.1. Gældende ret

2.12.1.1. Tilbudstyper

Det følger af § 52 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen kan give tilbud om følgende:

- Virksomhedspraktik, jf. kapitel 11. Virksomhedspraktik består af et praktikophold hos private eller offentlige arbejdsgivere.
- Ansættelse med løntilskud, jf. kapitel 12. Ansættelse med løntilskud består af en ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere.
- Nytteindsats, jf. kapitel 13. Nytteindsats består af udførelse af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere eller i et kommunalt organiseret projekt.
- Vejledning og opkvalificering, jf. kapitel 14. Vejledning og opkvalificering er en samlebetegnelse for tilbud om uddannelser, kurser, særlige tilrettelagte projekter samt korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Under et tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering modtager personen den ydelse, som person er berettiget til efter ydelseslovgivningen. Under et tilbud om ansættelse med løntilskud får personen udbetalt løn af arbejdsgiveren, som får et tilskud til lønnen.

Målgrupperne, der kan få de enkelte tilbud, og betingelserne for og formålene med de enkelte tilbud fremgår af kapitlerne 11-14.

Tilbuddene kan gives hver for sig eller i kombination. Tilbud kan ligeledes gives i kombination med timer, hvor personen er ordinært ansat som lønmodtager.

Som hovedregel kan personen ikke varetage samme arbejdsfunktioner i et tilbud og som ordinært ansat. Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, kan dog godt varetage samme arbejdsfunktioner i et tilbud om virksomhedspraktik og som ordinært ansat, hvis dette bedst muligt fremmer en hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen.

2.12.1.2. Overordnede betingelser for tilbud

Efter § 53, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er hovedreglen, at tilbud så vidt muligt skal være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger, med henblik på at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. I bestemmelsens stk. 2-8 er der dog en række undtagelser til hovedreglen i stk. 1.

For det første gælder bestemmelsen ikke for tilbud efter § 97 a. Baggrunden er, at dagpengemodtagere efter § 97 a har en ret til et tilbud om uddannelsesløft, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt. Kommunen skal dermed give tilbuddet, hvis betingelserne er opfyldt.

Derudover gælder det for dagpengemodtagere, jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, uddannelsesparate og aktivitetspa-

rate kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse, som deltager i en jobrettet indsats, personer i jobafklaringsforløb og ledige selvforsørgende, at kommunen kan give et tilbud under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. Det kan f.eks. være et tilbud, som ikke umiddelbart ligger inden for personens ønsker, men som retter sig mod områder med gode jobmuligheder, og hvor kommunen vurderer, at det netop er dette tilbud, som kan bringe personen i job eller tættere på selvforsørgelse. Der er ligeledes mulighed for, at tilbud om virksomhedspraktik og tilbud om vejledning og opkvalificering kan gives til disse personer med det formål, at den enkelte opnår samfundsmæssig forståelse. Det kan være, hvis en person mangler grundlæggende forståelse for samfundsmæssige normer, og som følge heraf ikke har arbejdsmarkedstilknytning. I så fald vil der kunne gives tilbud, som giver indsigt i disse normer og forbedrer personens mulighed for job. Tilbuddet skal dog altid være tilpasset personens helbredstilstand.

Desuden gælder det for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere med uddannelsespålæg, at tilbud skal gives med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en relevant studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb kan tilbud også gives for at fastholde tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Ledige selvforsørgende har endvidere ret til tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og vejledning og opkvalificering, medmindre tilbuddet ikke kan antages at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder. Personen har ikke ret til et bestemt tilbud. Det er kommunen, der efter en konkret vurdering af personens forudsætninger og arbejdsmarkedets behov beslutter, hvilket tilbud der skal gives, og hvor længe tilbuddet skal vare.

For unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats kan tilbud endvidere gives efter en konkret vurdering med henblik på at understøtte, at personen bliver klar til uddannelse.

Endelig gælder det, at for personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, kan tilbud gives med henblik på, at personen opfylder arbejdspligten, og tilbud om vejledning og opkvalificering kan alene gives i overensstemmelse med reglerne om arbejdspligt i kapitel 16 a.

For dagpengemodtagere kan tilbud ifølge lovens § 54 desuden gives alene med henblik på afprøvning af en persons rådighed, såfremt kommunen vurderer, at der er tvivl om, hvorvidt personen har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i beskæftigelsesindsatsen. Det indebærer, at kommunen vil kunne pålægge en dagpengemodtager at deltage i rådighedsafprøvende tilbud, hvis kommunen finder, at personen ikke medvirker aktivt i indsatsen. Det vil bl.a. kunne være i situationer, hvor dagpengemodtagerens adfærd giver anledning til tvivl om, hvorvidt den pågældende reelt har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i indsatsen.

2.12.1.3. Formålet med tilbud

Formålene med og betingelserne for de enkelte tilbud fremgår af kapitlerne 11-14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Formålet med tilbud om virksomhedspraktik fremgår af lovens §§ 58 og 59.

Efter disse bestemmelser gives tilbud om virksomhedspraktik med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare og bringe personen tættere på jobmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge. For kontanthjælpsmodtagere under 30 år og uden uddannelse, som har et uddannelsespålæg, gives tilbuddet med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare uddannelsesmål og bringe personen tættere på sit uddannelsesmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, kan virksomhedspraktik tillige gives med henblik på arbejdsfastholdelse. Disse personer vil dermed kunne få virksomhedspraktik på den virksomhed, hvor de i forvejen er ansat, hvilket sker med henblik på at styrke personens muligheder for at fortsætte med at være ansat på virksomheden.

Ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik er der endvidere krav om, at det præcise formål med praktikken skal aftales mellem personen, virksomheden og kommunen. Virksomhedspraktikken skal desuden tilrettelægges, så den så vidt muligt kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Ordinære løntimer skal finde sted inden for en anden arbejdsfunktion, hvis timerne foregår sideløbende med praktikken.

For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, skal det så vidt muligt aftales, at praktikken kombineres med eller efterfølges af en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Kombination af virksomhedspraktik og gradvis tilbagevenden kan ske inden for den arbejdsfunktion, som personen er ansat til at varetage, hvis dette bedst muligt fremmer en hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen.

Formålet med tilbud om ansættelse med løntilskud fremgår af lovens § 67.

Tilbuddet gives med henblik på oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer. For førtidspensionister gives tilbuddet dog med henblik på at opnå eller fastholde beskæftigelse.

Formålet med tilbud om nytteindsats fremgår af lovens § 83.

Tilbuddet gives med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse. Tilbuddet kan også gives med henblik på, at personen får mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked. Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse. Opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

For dagpengemodtagere kan nytteindsats alene gives som rådighedsafprøvende tilbud.

Formålet med tilbud om vejledning og opkvalificering fremgår af lovens § 92.

Tilbuddet gives for at udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet eller opkvalificering til at kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse.

2.12.1.4. Ophør af tilbud

Efter § 55 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan der ikke gives et tilbud til personer, der modtager forsørgelsesydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge eller modtager fleksløntilskud efter kapitel 20 i loven, som rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse.

For dagpengemodtagere kan et tilbud dermed ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

For kontanthjælpsmodtagere kan et tilbud gives, så længe personen er berettiget til kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

For sygedagpengemodtagere kan et tilbud ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til sygedagpenge efter lov om sygedagpenge.

For ledighedsydelsesmodtagere kan et tilbud ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

For personer i fleksjob og som modtager fleksløntilskud kan et tilbud gives, så længe personen er berettiget til fleksløntilskud efter kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For personer, der er i jobafklaringsforløb, kan et tilbud gives, så længe personen er berettiget til ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik.

At et tilbud ikke kan række ud over den dato, hvor personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse, gælder som udgangspunkt også, hvis personen overgår til en anden forsørgelsesydelse. Her bliver personen omfattet af en anden målgruppe i loven og kan i stedet få tilbud efter de regler, der gælder for den nye målgruppe.

Der er dog to undtagelser til dette.

For det første kan kommunen for personer, der ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i loven, beslutte, at et tilbud kan fortsætte, hvis alle betingelser for tilbuddet er opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af.

Betingelserne skal være opfyldt på tidspunktet, hvor personen skifter ydelse, bortset fra betingelserne om rimelighedskrav, høring af medarbejderne og merbeskæftigelseskravet for de virksomhedsrettede tilbud. Disse betingelser var opfyldt, da personen startede i tilbuddet om virksomhedspraktik, nytteindsats og ansættelse med løntilskud, og da personen fortsætter i tilbuddet, vil der ikke være et behov for en ny vurdering af disse krav.

Kommunen skal således i tilknytning til ydelsesskiftet vurdere tilbuddet – ligesom hvis der havde været tale om et nyt tilbud – efter reglerne i den målgruppe, personen fremover omfattes af. Kommunen skal bl.a. efterse, at personen efter reglerne for den nye målgruppe kan få tilbuddet, at formålet med tilbuddet fortsat er opfyldt, og at de øvrige betingelser er opfyldt.

Ved ydelsesskift forstås også et skift fra en forsørgelsesydelse til selvforsørgelse.

Tilbuddet fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af. Den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskift kan ikke overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for den nye målgruppe, dvs. de varighedsbegrænsninger, der gælder for virksomhedsrettede tilbud.

For det andet kan der gives tilbud efter § 97 a, som rækker ud over den dato, hvortil en dagpengemodtager er berettiget til dagpenge, og personen har ret til at fortsætte tilbuddet, hvis personen ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i loven.

Baggrunden er, at dagpengemodtagere efter § 97 a har en ret til et tilbud om uddannelsesløft, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt, og efter bestemmelsen skal kommunen give tilbud om en hel erhvervsuddannelse. Med bestemmelsen vil personen dermed kunne fortsætte erhvervsuddannelsen, selvom personens ret til dagpenge ophører, hvis personen fortsat er omfattet af en målgruppe i loven.

Tilbuddet fortsættes på den ydelse, som personen er berettiget til efter ydelses- og målgruppeskift.

2.12.1.5. Bemyndigelsesbestemmelse m.v. om tilbud

Det fremgår af § 56 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere kan deltage i tilbud i udlan-

det, i det omfang der er mulighed for at bevare retten til hjælp i særlige tilfælde under kortvarige udlandsophold efter § 5 i lov om aktiv socialpolitik.

Det følger af § 5 i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen i særlige tilfælde kan tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis personen deltager i aktiviteter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud i medfør af et program efter integrationsloven. Der kan således tillades kortvarige udlandsophold som led i tilbud, der foregår i Danmark, hvis det ikke går ud over rådigheden.

Efter § 56 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kravet om dagpengemodtageres rådighedsforpligtelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges, når de deltager i tilbud. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om muligheden for, at dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet, og regler om betingelser, der skal være opfyldt i forbindelse med afgivelse og ophør af tilbud.

Med hjemmel i bemyndigelserne er der fastsat regler herom i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der er bl.a. fastsat regler om, at kommunen kan fravige kravet om, at en dagpengemodtager skal være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for et henvist job, hvis dagpengemodtageren deltager i et tilbud, og kommunen skønner, at tilbuddet medvirker til, at personen kan opnå fast job. Det kan f.eks. være tilfældet, når personen har en klar aftale om et konkret, ordinært job, hvor tilbuddet er en afgørende forudsætning for ansættelsen.

Efter bekendtgørelsen kan dagpengemodtagere endvidere få tilbud om ansættelse med løntilskud og tilbud om uddannelse i udlandet, når visse nærmere betingelser er opfyldt. Kommunen kan fravige kravene i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. om, at dagpengemodtagere skal have bopæl og ophold i Danmark og stå til rådighed for arbejdsmarkedet i Danmark, hvis de deltager i et tilbud i udlandet, og kommunen vurderer, at personen ikke vil kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet i Danmark på grund af afstanden mellem personens bopæl i udlandet og Danmark.

Derudover kan sygedagpengemodtagere, som har ret til sygedagpenge under ophold i udlandet, få tilbud om virksomhedspraktik og om vejledning og opkvalificering i udlandet med henblik på arbejdsfastholdelse og afklaring af arbejdsevnen som led i retten til fortsat at modtage sygedagpenge.

Der er også fastsat regler om, at tilbud skal være i overensstemmelse med rådighedsreglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat med hjemmel i disse love for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere. Det gælder bl.a. reglerne om, hvilken daglig transporttid den enkelte skal acceptere i forbindelse med overtagelse af henvist job, oplysninger om manglende pasningsmulighed for børn m.v., oplysninger om helbredsproblemer samt andre rimelige grunde for kontanthjælpsmodtagere.

2.12.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.12.2.1. Tilbudstyper

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Af forenklingshensyn foreslår Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, at lovens § 52, hvori de forskellige tilbudstyper opregnes, ikke videreføres.

Kommunen vil fortsat kunne give de samme tilbud som i dag, dvs.
- Virksomhedspraktik, jf. lovforslagets kapitel 13, som består af et praktikophold hos private eller offentlige arbejdsgivere.
- Ansættelse med løntilskud, jf. lovforslagets kapitel 14, som består af en ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere.
- Nytteindsats, jf. lovforslagets kapitel 15, som består af udførelse af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere eller i et kommunalt organiseret projekt.
- Vejledning og opkvalificering, jf. lovforslagets kapitel 16, som er en samlebetegnelse for tilbud om uddannelser, kurser, særlige tilrettelagte projekter samt korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Det vil også fortsat gælde, at en person under henholdsvis et tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering modtager den ydelse, som person er berettiget til efter ydelseslovgivningen. Ligeledes vil det fortsat gælde, at en person under et tilbud om ansættelse med løntilskud får udbetalt løn af arbejdsgiveren, som får et tilskud til lønnen.

Målgrupperne, der kan få de enkelte tilbud, og betingelserne for de enkelte tilbud vil fortsat fremgå af lovforslagets kapitel 13-16.

2.12.2.2. Overordnede betingelser for tilbud

Aftalepartierne er bl.a. af forenklingshensyn enige om at afskaffe de overordnede betingelser for tilbud, herunder særregler for de enkelte målgrupper, og afskaffe særreglen om, at kommunen kan give et rådighedsafprøvende tilbud til dagpengemodtagere.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at lovens §§ 53 og 54 om de overordnede betingelser for tilbud og om rådighedsafprøvende tilbud til dagpengemodtagere ikke videreføres.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til den nye

formålsbestemmelse i lovforslagets § 1, og forslaget til de nye generelle betingelser for alle tilbud, jf. pkt. 2.12.2.3 nedenfor.

Kommunen vil herefter kunne give et tilbud, der opfylder de foreslåede generelle betingelser for tilbuddet samt de foreslåede betingelser for det enkelte tilbud i lovforslagets kapitel 13-16.

Ved kommunens konkrete vurdering af, hvilket tilbud den enkelte skal have, vil det desuden fortsat skulle indgå, om tilbuddet bringer den enkelte tættere på job og dermed hel eller delvis selvforsørgelse. Den enkeltes ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov vil ligeledes fortsat skulle indgå i vurderingen.

Forslaget vil indebære, at kommunerne får øget frihed til at vurdere, hvilke tilbud den enkelte skal have. Kommunens afgørelse om tilbud til den enkelte skal ligesom i dag overholde forvaltningslovens regler, herunder kravene til begrundelse for tilbuddet.

Forslaget vil endvidere indebære, at et tilbud fremover ikke vil kunne gives til en dagpengemodtager alene med henblik på at afprøve en dagpengemodtagers rådighed. Tilbuddet vil i stedet skulle gives ud fra betingelserne for det enkelte tilbud.

2.12.2.3. Formålet med tilbud

Aftalepartierne er enige om, at der indsættes et fælles formål for tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats og vejledning og opkvalificering, dog vil der fortsat være et særskilt formål for nytteindsats. Der er enighed om, at den nye bestemmelse vil indeholde et skærpet fokus på ordinære løntimer i forbindelse med alle tilbud.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at formålsbestemmelserne for de enkelte tilbud i lovforslagets kapitel 13-16 ikke videreføres, men at der indføres generelle betingelser i lovforslagets kapitel 12, hvori formålene indgår, og som vil gælde for alle tilbud.

Det foreslås, at tilbud efter lovforslagets kapitel 13-16 gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer eller at opnå eller fastholde beskæftigelse. Bestemmelsen svarer hovedsageligt til gældende formålsbestemmelser for virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og vejledning og opkvalificering.

Det foreslås dog, at tilbud om nytteindsats fortsat gives med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse eller får kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked. Denne bestemmelse svarer til dele af gældende formålsbestemmelse for nytteindsats.

Det foreslås videreført, at tilbud – ligesom i dag – kan gives hver for sig eller i kombination.

Det foreslås som noget nyt, at det tydeliggøres, at tilbud så vidt muligt skal kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Dette fremgår alene af den gældende formålsbestemmelse for tilbud om virksomhedspraktik.

Der er dermed tale om en skærpelse i forhold til øvrige tilbud, som tydeliggør, at tilbud så vidt muligt skal resultere i, at personen opnår ordinære løntimer. Bestemmelsen medvirker dermed også til, at ordinære løntimer italesættes og tænkes ind i forhold til personens indsats så tidligt som muligt.

Det foreslås endelig videreført, at personen ikke sideløbende kan varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat hos en arbejdsgiver, bortset fra sygedagpengemodtagere, som er i et job, og hvor tilbud om virksomhedspraktik kombineres med en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen.

Forslaget vil indebære en sammenskrivning og harmonisering af betingelserne for tilbud, så loven i højere grad sætter rammerne for beskæftigelsesindsatsen frem for at detailregulere den.

2.12.2.4. Ophør af tilbud

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat er regler om ophør af tilbud.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om, at et tilbud ikke kan række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse, videreføres.

Det foreslås også videreført, at kommunen kan beslutte, at et tilbud kan fortsætte for personer, der ved ydelsesskift er omfattet af en målgruppe, hvis betingelserne for tilbuddet er opfyldt efter reglerne for den nye målgruppe. Den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet vil fortsat ikke kunne overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for tilbud til personer i den nye målgruppe.

Endelig foreslås det videreført, at der kan gives tilbud om uddannelsesløft efter lovforslagets § 88, som kan række ud over den dato, hvortil en dagpengemodtager er berettiget til dagpenge, og at personen har ret til at fortsætte tilbuddet, hvis personen ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i loven. Det vil ligesom hidtil gælde, at tilbuddet skal fortsætte på den ydelse, som personen er berettiget til efter ydelses- og målgruppeskiftet.

Forslaget vil indebære, at et tilbud som hovedregel fortsat vil skulle ophøre, hvis personens ydelse ophører, dog således at kommunen under visse betingelser vil kunne beslutte, at tilbuddet kan fortsætte. Derudover vil forslaget indebære,

at et tilbud om uddannelsesløft fortsat vil kunne række ud over dagpengeperioden for en dagpengemodtager.

2.12.2.5. Bemyndigelsesbestemmelse m.v. om tilbud

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt. Aftalepartierne er enige om, at afskaffe særreglen om, at rådighedsforpligtelsen for dagpengemodtagere kan fraviges, f.eks. hvis personen har en klar aftale om et konkret job, hvor tilbuddet er en forudsætning.

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at beskæftigelsesministeren fortsat kan fastsætte regler om deltagelse i tilbud i udlandet og om betingelser i forbindelse med afgivelse og ophør af tilbud.

Af forenklingshensyn foreslår Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, at bestemmelsen om, at kontanthjælpsmodtagere kan deltage i tilbud i udlandet i det omfang, der er mulighed for at bevare retten til hjælp i særlige tilfælde under kortvarige udlandsophold efter § 5 i lov om aktiv socialpolitik, ikke videreføres, da der er tale om dobbeltregulering. Baggrunden er, at reglen blot indeholder en henvisning til § 5 i lov om aktiv socialpolitik, og reglen gælder dermed allerede efter denne lov.

Det foreslås på baggrund af aftalen ikke at videreføre den generelle bemyndigelsesbestemmelse om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om at fravige kravet om en dagpengemodtagers rådighedsforpligtelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. i tilfælde, hvor personen deltager i tilbud efter lovforslagets kapitel 13-16.

Regler udstedt i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, der har hjemmel i bemyndigelsen, vil dermed heller ikke blive videreført. Det betyder, at kommunen fremover ikke vil kunne fravige rådighedskravene for en dagpengemodtager, der deltager i et tilbud, fordi kommunen skønner, at tilbuddet medvirker til, at personen kan opnå fast job.

Derimod foreslås det videreført, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om muligheden for, at dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet, og det foreslås, at der i den forbindelse fastsættes regler om, at dagpengemodtageres rådighedsforpligtelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges, mens de deltager i tilbuddet i udlandet.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat regler ved bekendtgørelse svarende til de gældende om, at dagpengemodtagere kan deltage i tilbud om ansættelse med løntilskud og tilbud om vejledning og opkvalificering i udlandet, når visse betingelser er opfyldt, og at kommunen kan fravige rådighedskravene i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvis kommunen vurderer, at personen ikke vil kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet i Danmark på grund af afstanden mellem personens bopæl i udlandet og Danmark.

Der forventes ligeledes fastsat regler svarende til de gældende om, hvornår sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet.

Endelig foreslås det videreført, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser, der skal være opfyldt i forbindelse med afgivelse og ophør af tilbud. Der forventes fastsat regler ved bekendtgørelse svarende til de gældende om, bl.a. at tilbud skal være i overensstemmelse med rådighedsreglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat med hjemmel i disse love for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere.

Forslaget vil indebære en forenkling af bemyndigelsesbestemmelsen om tilbud. Forslaget vil endvidere indebære, at der fremover alene vil være bemyndigelse til at fastsætte regler om at fravige rådighedskravet for dagpengemodtagere, der deltager i tilbud i udlandet.

2.13. Virksomhedspraktik

2.13.1. Gældende ret

2.13.1.1. Målgruppen for virksomhedspraktik

Efter reglerne i kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan der gives tilbud om virksomhedspraktik på private og offentlige virksomheder. En virksomhedspraktik indebærer ikke ansættelse eller løn.

Efter § 57 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, fleksjobvisiterede, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud, få tilbud om virksomhedspraktik hos private og offentlige arbejdsgivere.

Det er en betingelse, at en person i virksomhedspraktik skal have vanskeligt ved at opnå eller fastholde ordinært job eller få ansættelse med løntilskud, og at der således ikke skal gives virksomhedspraktik til en person, som har mulighed for uden vanskelighed at få det pågældende job enten som ansættelse med løntilskud eller på ordinære vilkår.

Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i arbejdsfastholdelse og med henblik på at fremme hurtig tilbagevenden til arbejdet.

Uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetspa-

rate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, kan endvidere få tilbud om virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats.

Dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere har ret til tilbud om virksomhedspraktik, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i kapitel 11 i øvrigt er opfyldt. Det gælder dog ikke åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere.

De generelle regler for tildeling af virksomhedspraktik, om at kommunen skal foretage en vurdering af personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse, skal dermed ikke være opfyldt for selvfunden virksomhedspraktik, idet bestemmelsen fastsætter en ret for personen. Kommunen skal alene påse, at betingelserne i øvrigt er opfyldt. Kommunen har mulighed for at give et supplerende tilbud sideløbende hermed, forudsat at det ikke hindrer, at personen kan deltage i det selvfundne tilbud. Et supplerende tilbud kan f.eks. gives, hvis det selvfundne tilbud er på få timer dagligt. Under deltagelse i et tilbud, som personen selv har fundet, vil en person desuden fortsat kunne formidles et ordinært job.

Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af virksomhedspraktik. Der henvises til pkt. 2.13.1.3 om varighed af virksomhedspraktik nedenfor.

Med hjemmel i lovens § 65 er der bl.a. fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvordan offentlige arbejdsgivere afgrænses, at etablering af virksomhedspraktik sker hos arbejdsgivere ud fra produktionsenhedsnummer, dvs. P-nummer, og at personer ikke kan tilbydes virksomhedspraktik hos den arbejdsgiver, hvor vedkommende senest har været ansat – herunder hvis ansættelsen har været med offentligt tilskud.

2.13.1.2. Formålet med virksomhedspraktik

Efter § 58 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats gives tilbud om virksomhedspraktik med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare og bringe personen tættere på jobmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Det betyder, at virksomhedspraktik har at gøre med kompetenceudvikling i bred forstand og afklaring af jobmål, således at personen kommer tættere på selvforsørgelse. Der kan være forskellige grunde til, at en ledig har behov for virksomhedspraktik, hvilket altid beror på en konkret vurdering af personens behov.

For uddannelsesparate og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere med uddannelsespålæg efter lovens § 30 gives tilbuddet med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare uddannelsesmål og bringe personen tættere på sit uddannelsesmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge. For personer omfattet af arbejdspligt efter lovens § 105 a kan tilbud også gives i overensstemmelse med et af de formål, som fremgår af ovenstående afsnit.

For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, kan virksomhedspraktik tillige gives med henblik på arbejdsfastholdelse for at fremme, at den sygemeldte fastholder tilknytningen til arbejdspladsen og arbejdsmarkedet, herunder understøtte en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen, hvor personen genoptager arbejdet delvist i takt med, at personen genvinder arbejdsevnen.

Efter lovens § 59 skal det præcise formål med det konkrete praktikforløb aftales mellem personen, virksomheden og kommunen ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik. Virksomhedspraktikken skal tilrettelægges, så den så vidt muligt kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Ordinære løntimer skal finde sted inden for en anden arbejdsfunktion, hvis de foregår sideløbende med praktikken.

Det betyder, at virksomhedspraktik for alle målgrupper skal tilrettelægges, så praktikken får en retning og et indhold, der hjælper personen tættere på sit jobmål eller uddannelsesmål, og så vidt muligt giver mulighed for opnåelse af ordinære løntimer. Det betyder desuden, at det er tydeligt for alle parter, hvordan tilbuddet skal bistå personen i hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende.

For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, skal det så vidt muligt aftales, at praktikken kombineres med eller efterfølges af en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Kombination af virksomhedspraktik og gradvis tilbagevenden kan ske inden for den arbejdsfunktion, som personen er ansat til at varetage, hvis dette bedst muligt fremmer en hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen.

Efter lovens § 60 er personer i virksomhedspraktik under selve virksomhedspraktikken ikke omfattet af de regler, der gælder for lønmodtagere ved lov, regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Det skyldes, at en aftale om et virksomhedspraktikforløb ikke i sig selv indebærer, at personen ansættes.

Som en undtagelse til udgangspunktet ovenfor er sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold og deltager i virksomhedspraktik på den virksomhed, hvor de er ansat, omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v., også i de timer hvor de er i virksomhedspraktik.

Alle personer i virksomhedspraktik er dog omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Med hjemmel i lovens § 65 er der fastsat nærmere regler i kapitel 10 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om formålet med virksomhedspraktik. Det omfatter, at kommune og arbejdsgiver i samarbejde med personen skal aftale formålet med, indholdet i samt varigheden og omfanget af tilbuddet om virksomhedspraktik. Det er også fastsat, at det skal fremgå af aftalen, hvilket formål der ønskes opnået med tilbuddet om virksomhedspraktik.

2.13.1.3. Varighed af virksomhedspraktik

Efter § 61 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan et tilbud om virksomhedspraktik have en varighed på op til 4 uger for dagpengemodtagere, jobparate og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og jobparate ledige selvforsørgende. Det indebærer, at der for personer, som er tæt på arbejdsmarkedet, gælder en maksimal varighed på 4 uger for en virksomhedspraktik.

Et tilbud om virksomhedspraktik kan have en varighed på op til 13 uger for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, fleksjobvisiterede, førtidspensionister, aktivitetsparate ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats. Det indebærer, at der for disse målgrupper gælder en maksimal varighed på 13 uger for virksomhedspraktik.

Kommunen skal uanset varighedsbegrænsningerne tage konkret stilling til, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om virksomhedspraktik for at opnå formålet med praktikken, f.eks. udvikling af personens faglige kompetencer. Perioden skal ikke være længere, end hvad der er nødvendigt for at opnå det aftalte formål.

For personer, der kan få virksomhedspraktik i op til 13 uger, kan perioden efter en konkret vurdering forlænges op til 26 uger. Har personen hen mod udgangen af perioden på 26 uger ud fra en konkret vurdering et helt særligt behov for en længere periode, kan perioden forlænges yderligere med op til 13 uger ad gangen.

Det er en betingelse for en forlængelse, at kommunen hen mod udgangen af perioden ud fra en konkret vurdering finder, at personen har behov for en forlængelse af praktikforløbet for at det aftalte formål med det igangværende virksomhedspraktikforløb kan opfyldes. Vurderingen skal dermed ske hen mod afslutningen af perioden med virksomhedspraktik.

I den konkrete vurdering indgår det, om personen har konkrete individuelle behov for yderligere afklaring eller udvikling af kompetencer. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis det vurderes, at en forlængelse vil styrke personens faglige kompetencer inden for et arbejdsområde yderligere.

Det er efter en konkret vurdering muligt at give flere forskellige praktikforløb efter hinanden, hvilket f.eks. kan være relevant for personer længere fra arbejdsmarkedet, hvis der er et konkret behov herfor. Det kan f.eks. dreje sig om et nyt forløb på den pågældende virksomhed inden for en anden arbejdsfunktion eller et nyt forløb på en anden virksomhed inden for lignende arbejdsfunktioner. Tilbud skal generelt tilrettelægges, så de kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyn til personens forudsætninger og behov.

2.13.1.4. Ydelser

Efter § 62 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats modtager personer i virksomhedspraktik under tilbuddet den ydelse, som personen er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension eller lov om social pension, eller fleksløntilskud i henhold til lovens kapitel 20 om fleksjob m.v.

Bestemmelsen betyder, at en person under virksomhedspraktikken modtager den ydelse, personen i forvejen har ret til, herunder at personer, der er ansat i et fleksjob, har mulighed for at få virksomhedspraktik, hvor de bevarer fleksløntilskud.

Det betyder, at en person, der er ansat i fleksjob, f.eks. i 7 timer om ugen, kan få tilbud om virksomhedspraktik sideløbende med fleksjobbet, med henblik på at vurdere om personens arbejdsevne kan udvikles. Kommunen kan ikke pålægge personen at tage imod et tilbud om en sideløbende virksomhedspraktik, idet personen via sit fleksjob allerede opfylder sin rådighedsforpligtelse.

Ledige selvforsørgende modtager ikke en offentlig forsørgelsesydelse og modtager derfor heller ikke en ydelse under virksomhedspraktikken.

Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der er i ansættelse under sygdom, bevarer deres løn under praktikken, ligesom førtidspensionister bevarer deres førtidspension under en virksomhedspraktik.

Det fremgår af lovens § 62, stk. 2, at unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som er særlig udsatte, og som har behov for en indsats, der ligger ud over en støttende indsats eller anbringelse efter visse bestemmelser i barnets lov, modtager under tilbuddet en økonomisk godtgørelse, der fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer, og som højst kan udgøre et månedligt beløb, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik – grundsatsen til personer under 30 år.

Det drejer sig om unge, som typisk er karakteriseret ved, at de ikke længere kan modtage tilbud i det almindelige skolesystem, har dårlige skoleerfaringer, erfaringer med kriminalitet eller betydeligt forbrug af rusmidler. Disse unge kan efter en konkret vurdering tilbydes virksomhedspraktik med godtgørelse, når kommunen skønner, at den unge har brug for netop denne indsats ud over særlig støtte efter

barnets lov. Godtgørelsen fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer og med udgangspunkt i den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde og kan højst være op til niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 1, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik - grundsatsen til personer under 30 år. Der skal ske en koordinering mellem kommunens ungeindsats og evt. andre dele af den kommunale forvaltning, særligt den sociale forvaltning, om indsatsen.

2.13.1.5. Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren (rimelighedskravet) og konkurrenceforvridning

Efter § 63 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter loven og integrationsloven samt i ansættelse med løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Denne regel kaldes rimelighedskravet. Med ansatte uden offentligt tilskud menes ansatte, hvor der ikke ydes et offentligt tilskud til den ansattes løn.

Der er på bekendtgørelsesniveau fastsat regler med hjemmel i lovens § 65 om, hvad der er et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antal person med tilskud/støtte på en arbejdsplads. Formålet med reglen er, at virksomhedspraktikanter ikke skal fortrænge ordinært ansatte.

Forud for etablering af virksomhedspraktik i mere end 13 uger skal spørgsmålet om etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren. Det betyder, at en repræsentant for medarbejderne inddrages, således at medarbejderne vil være forberedte på det forlængede forløb. Der er fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om, hvad der forstås ved en repræsentant for de ansatte.

For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, gælder reglen om rimelighedskravet og reglen om, at praktikforløb ud over 13 uger skal have været drøftet, ikke, hvis praktikken finder sted på den virksomhed, hvor de er ansat. Det betyder, at en person i forbindelse med sygefravær fra den virksomhed, hvor personen er ansat, skal kunne få hjælp til at blive fastholdt i sit job.

Der er fastsat yderligere regler om forholdet til virksomhedens ansatte i kapitel 10 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er bl.a. fastsat, at repræsentanten for de ansatte som udgangspunkt skal være en tillidsrepræsentant for den relevante faggruppe på det pågældende p-nummer, samt alternative medarbejderrepræsentanter i tilfælde hvor der ikke er en sådan. Det er fastsat, at antallet af personer i virksomhedspraktik og antallet af ansatte med løntilskud maksimalt må udgøre 1) 1 person for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0-50 ansatte, dog altid 1 person, og 2) herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte. Det er også fastsat i bekendtgørelsen, at der forud for etableringen af virksomhedspraktikken skal foreligge skriftlig tilkendegivelse fra arbejdsgiveren og en medarbejderrepræsentant om, hvorvidt rimelighedskravet er opfyldt.

Efter lovens § 64 må etablering af virksomhedspraktik ikke være konkurrenceforvridende. Det betyder, at kommunen skal sikre, at tilbud om virksomhedspraktik ikke er konkurrenceforvridende. Dette skal ses i sammenhæng med en række øvrige regler for virksomhedspraktik, herunder på bekendtgørelsesniveau, som skal modvirke fortrængning af ordinært ansatte. Det omfatter bl.a. regler om varighed, rimelighedskravet, drøftelse med en repræsentant for de ansatte om rimelighedskravet og forlængelser af virksomhedspraktik, at der ikke kan etableres virksomhedspraktik hos den arbejdsgiver, hvor personen senest var ansat.

2.13.1.6. Bemyndigelsesbestemmelse om virksomhedspraktik

Efter § 65 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om virksomhedspraktik, herunder om betingelser for virksomhedspraktik, om krav til omfanget af et tilbud om virksomhedspraktik og om rimelighedskravet.

Reglerne er udmøntet i kapitel 10 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er heri bl.a. fastsat nærmere regler om rimelighedskravets opfyldelse og om hvor mange, der må være i virksomhedspraktik og løntilskud i forhold til antallet af ordinært ansatte. Der er endvidere fastsat nærmere regler om, at kommunen og virksomheden aftaler formålet, indholdet, varigheden og omfanget af et virksomhedspraktikforløb, samt at der for sygedagpengemodtagere er visse muligheder for at blive tilbudt virksomhedspraktik i udlandet.

Der henvises til pkt. 2.13.1.1, 2.13.1.2 og 2.13.1.5 ovenfor for en uddybende beskrivelse af, hvordan bemyndigelsen er udnyttet til fastsættelse af regler om de generelle betingelser for tilbud om virksomhedspraktik, formålet med virksomhedspraktik og forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren.

2.13.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.13.2.1. Målgruppen for virksomhedspraktik

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om virksomhedspraktik. Aftalepartierne er enige om at afskaffe særreglen for dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere om ret til selvfunden virksomhedspraktik.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt fortsat at have regler om, hvilke målgrupper kommunen kan give tilbud om virksomhedspraktik.

Det foreslås på den baggrund, at målgruppen for virksom-

hedspraktik videreføres i lovforslagets § 56, stk. 1, med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister, unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats og personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Med bestemmelsen vil kommunen dermed fortsat kunne give tilbud om virksomhedspraktik til alle målgrupper i loven samt personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne. Kommunen vil således også fortsat kunne give tilbud om virksomhedspraktik til ledighedsydelsesmodtagere forud for ansættelse i fleksjob, hvis de øvrige betingelser er opfyldt.

Det foreslås desuden ikke at videreføre særreglen om, at unge kontanthjælpsmodtagere uden uddannelse kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at unge kontanthjælpsmodtagere uden uddannelse fremover ikke vil skulle have uddannelsespålæg med en uddannelsesrettet indsats.

Det vil betyde, at unge kontanthjælpsmodtagere uden uddannelse fremover vil skulle have den indsats, som gælder for de øvrige kontanthjælpsmodtagere, dvs. en indsats rettet mod beskæftigelse.

Det foreslås desuden, at særreglen for dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere om ret til selvfunden virksomhedspraktik ikke videreføres.

Det medfører, at der fremadrettet ikke vil være nogen målgrupper, der vil have ret til selvfunden virksomhedspraktik. En person i de omfattede målgrupper vil fortsat kunne få tilbud om en virksomhedspraktik hos arbejdsgivere, som personen selv har fundet, hvis kommunen vurderer, at det er relevant, men personen vil ikke længere have ret til det.

2.13.2.2. Formålet med virksomhedspraktik

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om virksomhedspraktik. Aftalepartierne er enige om, at reglerne om formålet med tilbud om virksomhedspraktik harmoniseres på tværs af målgrupper. Aftalepartierne er enige om, at formålsbestemmelserne for de enkelte tilbud skal indgå i et fælles formål for tilbud. Aftalepartierne er dertil enige om, at det præcise formål med en virksomhedspraktik fortsat skal aftales mellem personen, arbejdsgiveren og kommunen.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derudover, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat er regler om, hvilke vilkår der gælder for personer i virksomhedspraktik under forløbet.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at den særskilte bestemmelse om formålet med virksomhedspraktik ikke videreføres i kapitlet om virksomhedspraktik, men at formålsbestemmelsen i stedet indskrives i lovforslagets kapitel 12. For en nærmere beskrivelse af forslagene til nye bestemmelser i lovforslagets kapitel 12 henvises til pkt. 2.12.2 ovenfor.

Det foreslås derudover, at kravet om, at det præcise formål med virksomhedspraktikken skal aftales mellem personen, arbejdsgiveren og kommunen ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik, videreføres i § 56, stk. 2, uden indholdsmæssige ændringer.

Det betyder, at det fortsat klart skal aftales på forhånd mellem personen, arbejdsgiveren og kommunen, hvad der er det præcise formål med praktikken for den enkelte ledige. Det skal understøtte, at der er et klart fokus på, hvad der ønskes opnået med forløbet for den enkelte person.

Der henvises til pkt. 2.12.2 ovenfor for en nærmere gennemgang af de fælles betingelser for tilbuddene.

Det foreslås uden indholdsmæssige ændringer og med sproglige tilretninger at videreføre reglerne om, hvilke regler ved lov eller kollektiv overenskomst, der gælder for lønmodtagere, som vil gælde for personer under virksomhedspraktik samt undtagelser hertil, i lovforslagets § 57.

Det vil betyde, at personer under virksomhedspraktik fortsat som hovedregel kun er omfattet af visse regler, der gælder for lønmodtagere i lovgivningen eller regler udstedt i medfør af lov eller fastsat ved kollektiv overenskomst m.v., der gælder for lønmodtagere. Det betyder dertil, at sygedagpengemodtagere, som er i job og i virksomhedspraktik hos den arbejdsgiver, hvor de er ansat, fortsat vil være omfattet af de regler, der gælder for lønmodtagere ved lov eller kollektiv overenskomst.

2.13.2.3. Varighed af virksomhedspraktik

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om virksomhedspraktik. Aftalepartierne er enige om, at ledige selvforsørgende ikke længere skal visiteres som jobparat eller aktivitetsparat, og at reglerne om varighedsbegrænsning for ledige selvforsørgende, som får en indsats efter lov om en aktiv eskæftigelsesindsats, harmoniseres med reglerne for førtidspensionister og unge under 18 år, som får en indsats efter denne lov.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat er regler om varighedsbegrænsning for virksomhedspraktik.

Det foreslås på den baggrund at videreføre reglerne om varighed af virksomhedspraktik indholdsmæssigt med sproglige tilretninger i lovforslagets § 58.

Forslaget vil indebære, at der fortsat er regler om den maksimale varighed af tilbud om virksomhedspraktik. Tilbud om virksomhedspraktik til dagpengemodtagere og jobparate

kontanthjælpsmodtagere vil kunne vare op til 4 uger. Tilbud om virksomhedspraktik til de øvrige målgrupper vil kunne vare op til 13 uger med visse forlængelsesmuligheder.

Kommunen vil uanset varighedsbegrænsningerne fortsat skulle tage konkret stilling til, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om virksomhedspraktik for at opnå det aftalte formål med forløbet, f.eks. udvikling af personens faglige kompetencer, jf. det foreslåede § 52. Perioden skal ikke være længere, end hvad der er nødvendigt for at opnå det aftalte formål.

Det foreslås dertil som noget nyt, at reglerne om varighedsbegrænsning for ledige selvforsørgende, som får en indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, harmoniseres med reglerne for førtidspensionister og unge under 18 år, som får en indsats efter loven. Det vil indebære, at ledige selvforsørgende fremover omfattes af reglerne om varighedsbegrænsningerne for aktivitetsparate.

Det medfører, at ledige selvforsørgende vil kunne få tilbud om virksomhedspraktik med en varighed op til 13 uger. Det medfører også, at for ledige selvforsørgende i tilbud om virksomhedspraktik vil perioden efter en konkret vurdering kunne forlænges op til 26 uger. Har personen hen mod udgangen af perioden på 26 uger ud fra en konkret vurdering et særligt behov for en længere periode, vil perioden kunne forlænges yderligere med op til 13 uger ad gangen.

2.13.2.4. Ydelser

Aftalepartierne er enige om, at samtlige regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal gennemskrives. Aftalepartierne er enige om at afskaffe særreglen om, at unge under 18 år kan få en økonomisk godtgørelse under virksomhedspraktik.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt at fjerne dobbeltregulering i loven.

Det foreslås på den baggrund ikke at videreføre reglen om, at personer i virksomhedspraktik under tilbuddet modtager den ydelse, som personen er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension eller lov om social pension, eller fleksløntilskud i henhold til lovens kapitel 20 om fleksjob m.v.

Denne regel følger allerede direkte af den nævnte ydelseslovgivning. Det foreslåede vil derfor betyde, at personen fortsat vil modtage den ydelse, som vedkommende er berettiget til i henhold til ydelseslovgivningen som nævnt ovenfor.

Det foreslås dertil ikke at videreføre særreglen om, at unge under 18 år kan få en økonomisk godtgørelse under virksomhedspraktik efter Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets regler.

Det vil betyde, at unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som er særlig udsatte, og som har behov for en indsats, der ligger ud over en støttende indsats eller anbringelse efter visse bestemmelser i barnets lov, ikke længere under tilbuddet vil kunne modtage en økonomisk godtgørelse.

2.13.2.5. Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren (rimelighedskravet) og konkurrenceforvridning

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om virksomhedspraktik.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat er regler om forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, og om at virksomhedspraktik ikke må medvirke til konkurrenceforvridning.

Det foreslås på den baggrund at videreføre reglerne om forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren indholdsmæssigt med sproglige tilretninger i lovforslagets § 59.

Forslaget medfører, at der fortsat vil være krav om et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden offentligt tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik eller løntilskud hos arbejdsgiveren, og krav om medarbejderinddragelse forud for forlængelse af virksomhedspraktik ud over 13 uger. Der forventes med hjemmel i § 61 i lovforslaget at blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om, at der med rimeligt forhold forstås 1 person i virksomhedspraktik eller løntilskud for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0-50 ansatte, dog altid 1 person og herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte. Der vil fortsat være en undtagelse for sygedagpengemodtagere, hvis praktikken finder sted hos den arbejdsgiver, hvor de er ansat.

Det foreslås dertil at videreføre reglen om, at virksomhedspraktik ikke må være konkurrenceforvridende, i § 60 i lovforslaget.

Det vil medføre, at kommunen fortsat vil skulle sikre, at virksomhedspraktik ikke er konkurrenceforvridende.

2.13.2.6. Bemyndigelsesbestemmelse om virksomhedspraktik

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om virksomhedspraktik.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om virksomhedspraktik.

Det foreslås på den baggrund, at reglen om bemyndigelse til, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om virksomhedspraktik, videreføres i lovforslagets § 61 uden indholdsmæssige ændringer.

Det betyder, at der med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse på samme måde som i dag bl.a. forven-

tes at blive fastsat regler i bekendtgørelse om betingelserne for virksomhedspraktik, herunder om afgrænsning af en arbejdsgiver ud fra produktionsenhed dvs. P-nummer, om at personen, arbejdsgiveren og kommunen aftaler formålet med, indholdet, varigheden og omfanget af et virksomhedspraktikforløb, og at der for sygedagpengemodtagere er visse muligheder for at blive tilbudt virksomhedspraktik i udlandet.

Der vil på tilsvarende vis som i dag blive fastsat regler om, at der som udgangspunkt ikke er mulighed for at få tilbud om virksomhedspraktik hos den arbejdsgiver, hvor en person senest har været ansat, herunder hvis ansættelsen har været med offentligt tilskud efter loven.

Der vil svarende til i dag blive fastsat regler om, at en repræsentant for de ansatte, der inddrages i forbindelse med opfyldelse af rimelighedskravet og forlængelser af virksomhedspraktikforløb ud over 13 uger, som udgangspunkt skal være en tillidsrepræsentant for den relevante faggruppe på det pågældende p-nummer. Svarende til i dag vil der ved bekendtgørelse endvidere blive fastsat nærmere regler om overholdelse af rimelighedskravet, herunder regler om opgørelsen af rimelighedskravet. Dette indebærer regler om, hvor mange personer i virksomhedspraktik og løntilskud der må være på en arbejdsplads i forhold til ansatte af ordinært ansatte.

2.14. Ansættelse med løntilskud

2.14.1. Gældende ret

2.14.1.1. Målgruppen for ansættelse med løntilskud

Efter reglerne i kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan kommunen give tilbud om ansættelse med løntilskud til de fleste målgrupper omfattet af lovens § 6. Arbejdsgivere, der har personer ansat med løntilskud, får udbetalt et tilskud til lønnen.

Efter § 66, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, bortset fra åbenlyst uddannelsesparate, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, førtidspensionister og ledige selvforsørgende få tilbud om ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere.

Efter bestemmelsens stk. 2, har dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere ret til tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i kapitlet i øvrigt er opfyldt. Det gælder dog ikke uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en uddannelse, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af ansættelse med løntilskud, jf. dog § 68.

Bestemmelsen fastsætter en ret for personen. Kommunen skal alene påse, at løntilskudsansættelsen er i overensstemmelse med formålsbestemmelsen for ansættelse med løntilskud, og at betingelserne i øvrigt er opfyldt, f.eks. krav om forudgående ledighed/ydelsesperiode, merbeskæftigelseskravet samt rimelighedskravet. Hvis løntilskudsansættelsen er i overensstemmelse med formålsbestemmelsen, og betingelserne er opfyldt, skal kommunen give tilbuddet. Personen vil fortsat kunne henvises til et ordinært job uden løntilskud.

Med hjemmel i lovens § 81 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om ansættelse med løntilskud. I bekendtgørelsen er det bl.a. fastsat, at der ved offentlige arbejdsgivere forstås:

- Kommuner, regioner og kommunale fællesskaber.
- Statsinstitutioner.
- Organisationer, foreninger, selskaber, institutioner og lignende, hvis udgifter dækkes med mindst 50 pct. af offentlige tilskud.

Efter bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 67 kan en person ikke få tilbud om ansættelse med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, hvis virksomheden ejes af personens ægtefælle, registrerede partner eller samlever. En person kan heller ikke få tilbud om ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere, hvor personen senest har været ansat, herunder hvis ansættelsen har været med offentligt tilskud efter loven. Herved forhindres situationer, hvor en person får tilbud om ansættelse med løntilskud hos samme arbejdsgiver og måske i det samme job, som det personen lige er blevet afskediget fra. Bestemmelsen medvirker dermed til, at der ikke sker misbrug af løntilskudsordningen.

Efter bekendtgørelsens § 67 kan en person endvidere heller ikke ansættes med løntilskud hos arbejdsgivere, hvor der er etableret eller aftalt arbejdsfordelingsordninger. For en nærmere beskrivelse af arbejdsfordelingsordninger henvises til pkt. 2.19.1 nedenfor.

2.14.1.2. Formål med ansættelsen med løntilskud

Det følger af § 67 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilbud om ansættelse med løntilskud gives med henblik på oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer for dagpenge-, kontanthjælps- og sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledige selvforsørgende, og for førtidspensionister med henblik på opnåelse eller fastholdelse af beskæftigelse.

Oplæring og genoptræning kan være af faglig karakter, f.eks. inden for et arbejdsområde, hvor personen ikke har erfaring eller har forældede kompetencer. Oplæring og genoptræning behøver dog ikke være af faglig karakter, men kan eksempelvis også bestå i, at personen igen bliver vænnet til at møde på en arbejdsplads, deltage i arbejdsprocesser sammen med kolleger, indrette sig efter instrukser fra arbejdsledere m.v.

2.14.1.3. Varighed af ansættelse med løntilskud

Det følger af § 68 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der gælder begrænsninger for, hvor lang tid et tilbud om ansættelse med løntilskud kan vare hos den enkelte arbejdsgiver.

Efter bestemmelsen gælder følgende varighedsbegrænsninger: 1) For dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og ledige selvforsørgende, som er jobparate, kan et tilbud om ansættelse med løntilskud gives i op til 6 måneder hos private arbejdsgivere og op til 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere. 2) For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb samt ledige selvforsørgende, som er aktivitetsparate, kan et tilbud gives i op til 6 måneder hos arbejdsgivere. Har personen hen mod udgangen af perioden efter en konkret vurdering behov herfor, kan tilbuddet forlænges op til 12 måneder. 3) For førtidspensionister kan et tilbud om ansættelse med løntilskud gives i mere end 12 måneder.

Reglen om varigheden af et tilbud om ansættelse med løntilskud angiver den maksimale periode for en løntilskudsansættelse hos den enkelte arbejdsgiver.

Kommunen skal altid vurdere, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for, at formålet med ansættelsen kan opnås. Perioden skal ikke være længere end, at formålet med ansættelsen kan opnås.

Varighedsbegrænsningen er ikke til hinder for, at personen efterfølgende kan få et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, hvis de øvrige betingelser, herunder formålet, er opfyldt.

Det følger af bestemmelsens stk. 1, nr. 2, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør op til 6 måneder hos arbejdsgivere, for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og aktivitetsparate ledige selvforsørgende. Har personen hen mod udgangen af perioden efter en konkret vurdering behov herfor, kan tilbuddet forlænges op til 12 måneder.

2.14.1.4. Krav om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v.

Af § 69 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at det er en betingelse for at blive ansat med løntilskud, at

- dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere samt ledige selvforsørgende forud for et tilbud om ansættelse med løntilskud skal have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. i mindst 6 måneder,
- sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb forud for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en privat arbejdsgiver skal have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. i mindst 6 måneder.

For førtidspensionister gælder der således ikke et krav om en forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v. ved ansættelse med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere.

Der gælder heller ikke krav om en forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v., hverken ved ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere med løntilskud, hvis personen 1) ikke har en almen eller erhvervsrettet uddannelse på gymnasialt eller højere niveau, 2) er over 50 år eller 3) er enlig forsørger.

I kravet om, at en person ikke må have en almen eller erhvervsrettet uddannelse på gymnasialt eller højere niveau, ligger, at personen hverken må have en studenteruddannelse eller en erhvervsfaglig uddannelse i form af f.eks. en erhvervsuddannelse inklusiv eux, eller en videregående uddannelse f.eks. en af de maritime uddannelser.

Ved begrebet enlig forsørger forstås en person, der er berettiget til og modtager ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 21. januar 2019.

Med hjemmel i lovens § 10 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om, hvilke forsørgelsesydelser m.v. der medregnes til opfyldelse af kravene om en forudgående periode på mindst 6 måneder med offentlige forsørgelsesydelser m.v.

Reglerne om forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. i forhold til ansættelse hos private arbejdsgivere, herunder undtagelserne for visse grupper, har baggrund i EU-regler, jf. Kommissionens forordning om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, EU-tidende 2014, nr. L 187, side 1-78 (gruppefritagelsesforordningen).

Baggrunden er, at løntilskud til private arbejdsgivere som udgangspunkt anses for statsstøtte, som er uforenelig med EU-reglerne. Efter gruppefritagelsesforordningen er løntilskud dog tilladt under visse betingelser, hvis der er tale om et arbejdsmarkedspolitisk instrument, hvor arbejdsgivere får kompensation for at ansætte arbejdstagere, der skal oplæres eller genoptrænes, og som derfor normalt ikke kan yde en almindelig arbejdsindsats.

2.14.1.5. Løn- og arbejdsvilkår

Det følger af § 70 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der ansættes med løntilskud, er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere.

Med bestemmelsen fastslås det, at personer, der bliver ansat med løntilskud, er omfattet af den almindelige lovgivning for lønmodtagere, f.eks. barselsloven, ferieloven, arbejdsmiljø- og arbejdsskadelovgivning m.v., medmindre andet fremgår af loven.

Udgangspunktet er, at personer i løntilskud er omfattet af gældende overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår, dog

er der fastsat særlige regler om bl.a. løn- og arbejdsvilkår ved ansættelse hos offentlige arbejdsgivere, jf. pkt. 2.14.1.7 nedenfor.

2.14.1.6. Ansættelse hos private arbejdsgivere

Det følger af § 71 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, jf. dog § 74.

I lovens § 74 er der fastsat særlige regler om løn- og arbejdsvilkår for førtidspensionister.

Når personer ansættes med løntilskud hos private arbejdsgivere, skal der som minimum sikres løn- og arbejdsvilkår, der svarer til de overenskomstmæssige eller de sædvanligt gældende for tilsvarende arbejde. Private arbejdsgivere, der ikke er omfattet af en overenskomst, er forpligtet til at følge de sædvanligt gældende løn- og arbejdsvilkår for tilsvarende arbejde for personer ansat med løntilskud.

Der er ikke regler om, at en person, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, skal være ansat på fuld tid eller med et bestemt timetal pr. uge. Der kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud på deltid hos private arbejdsgivere.

Hvis en person, der modtager en forsørgelsesydelse, f.eks. dagpenge eller kontanthjælp, er ansat på nedsat tid med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, kan der udbetales supplerende dagpenge eller kontanthjælp, hvis betingelserne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik i øvrigt er opfyldt. Der gælder f.eks. betingelser om frigørelsesattest fra arbejdsgiveren.

Med hjemmel i lovens § 81 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om ansættelse med løntilskud. Det er bl.a. fastsat, at når et ansættelsesforhold med løntilskud indgås, skal der udarbejdes en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesbrev, hvor løn- og arbejdsvilkår samt forventet tilskudsperiode anføres. Ansættelsesforholdet kan i alle tilfælde kun bringes til ophør i overensstemmelse med gældende overenskomster og lovgivning.

2.14.1.7. Ansættelse hos offentlige arbejdsgivere

Efter § 72 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal løn- og arbejdsvilkår som udgangspunkt være overenskomstmæssige, når dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledige selvforsørgende ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

Der er en række undtagelser til udgangspunktet om, at løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige.

Det er bl.a. fastsat, at timelønnen udgør 127,90 kr. pr. time (2019-niveau) eksklusive feriepenge m.v. I 2026 udgør timelønnen i 149,43 kr. pr. time.

Timelønnen gælder, selvom der ville være en højere eller lavere timeløn efter overenskomsten. Der er i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats bl.a. fastsat nærmere regler om, at timelønnen beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det er endvidere fastsat i bekendtgørelse, at timelønnen er eksklusive feriepenge m.v., det vil sige eksklusiv feriegodtgørelse, ferietillæg og eventuel søgnehelligdagsbetaling, og at der ud over lønnen pr. løntime kun ydes visse tillæg og pension.

Timelønnen offentliggøres årligt af Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet i vejledning om satser m.v. på Retsinformation.

Timelønnen danner grundlag for beregningen af personens arbejdstid under ansættelsen, idet lønnen for personer, der modtager forsørgelsesydelser, under ansættelsen skal ligge på niveau med personens forsørgelsesydelse.

For sygedagpengemodtagere gælder det dog, at arbejdstiden fastsættes efter aftale mellem kommunen, arbejdsgiveren og sygedagpengemodtageren.

For sygedagpengemodtagere sker der dermed ikke samme beregning af arbejdstiden, som for de øvrige målgrupper, jf. nedenfor.

For dagpengemodtagere skal løn efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med personens individuelle dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

For kontanthjælpshjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb skal lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med personens samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

Princippet bag, at lønnen for målgrupperne under ansættelsen skal ligge på niveau med personens forsørgelsesydelse, er, at de ikke får udbetalt mere, når de er i løntilskud hos en offentlig arbejdsgiver, end når de er ledige.

Brugen af betegnelsen »på niveau med« betyder i praksis, at lønnen bliver lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne.

Den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen. Antallet af løntimer rundes op til nærmeste hele antal timer, og arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

For ledige selvforsørgende er det fastsat, at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal udgøre 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer, som har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov

aktiv socialpolitik, og 60 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for andre.

For disse personer fastsætter den offentlige arbejdsgiver ligeledes arbejdstiden under hensyn til lønnen. Antallet af løntimer rundes op til nærmeste hele antal timer, og arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse. Det er endvidere en betingelse for, at den ledige selvforsørgende kan få udbetalt løn svarende til 80 pct. af højeste dagpenge, at personens børn opholder sig her i landet. Det gælder dog ikke for EU-/EØS-borgere, hvis deres børn opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

Løber ansættelsen over et årsskifte, udbetales der fortsat løn på baggrund af den oprindeligt fastsatte arbejdstid, men med den nye faste timeløn for året.

Med hjemmel i lovens § 81 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om løn- og arbejdsvilkår. Det er bl.a. fastsat, hvordan der sker beregning af timelønnen og den samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Der er endvidere fastsat regler om fastsættelse af arbejdstiden, afspadsering af over- og merarbejde og nedsættelse af timetal ved ordinær beskæftigelse for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledige selvforsørgende, der er i ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

2.14.1.8. Særlige regler for førtidspensionister

Det fremgår af § 74 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at førtidspensionisters løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, fastsættes ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Fastsættelsen skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Da der er tale om personer, som modtager førtidspension, vil deres arbejdsevne som regel være så nedsat, at den løn, der aftales, vil være markant lavere end den overenskomstmæssige løn.

2.14.1.9. Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet

Efter § 75 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udbetales der ved ansættelse efter kapitlet et løntilskud til arbejdsgiveren.

Der er opregnet fem satser (pr. 1. januar 2019), som løntilskuddet pr. time kan udgøre: 1) 28,56 kr. 2) 50,01 kr. 3) 79,68 kr. 4) 115,73 kr. 5) 154,02 kr.

Løntilskuddet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent og udgør pr. 1. januar 2026: 1) 34,51 kr. 2) 60,41 kr. 3) 96,27 kr. 4) 139,80 kr. 5) 186,07 kr.

Løntilskuddet er fastsat i loven, og der kan således ikke herudover udbetales særlige tilskud til arbejdsgiverens udgifter til f.eks. ATP, lovpligtig arbejdsskadeforsikring, feriegodtgørelse m.v. Hvis der i ansættelsen betales løn under ferie, vil arbejdsgiveren også kunne få løntilskud i ferieperioden. Ved den årlige regulering af løntilskuddet reguleres den udbetalte sats automatisk til arbejdsgiveren.

Det følger af lovens § 76, at til private arbejdsgivere udgør løntilskuddet 96,27 kr. pr. time (2026-niveau) og til offentlige arbejdsgivere 139,80 kr. pr. time (2026-niveau), når der ansættes dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledige selvforsørgende.

Når sygedagpengemodtagere ansættes med løntilskud, udgør løntilskuddet 96,27 kr. pr. time (2026-niveau) til private arbejdsgivere og 186,07 kr. pr. time (2026-niveau) til offentlige arbejdsgivere.

Kommunen skal dermed ikke foretage en konkret vurdering af løntilskuddets størrelse til arbejdsgiveren, når disse personer ansættes med løntilskud.

Ligeledes gælder, at når førtidspensionister ansættes med løntilskud, udgør løntilskuddet 34,51 kr. pr. time (2026-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere. I særlige tilfælde kan løntilskuddet dog udgøre 60,41 kr. pr. time (2026-niveau), herunder i tilfælde hvor arbejdsgivere, der modtager tilskud til personer, der før den 1. juli 1998 er ansat i beskyttede enkeltpladser efter lov om social bistand, i stedet ønsker at modtage tilskud efter dette kapitel.

For personer i jobafklaringsforløb, som ansættes med løntilskud, kan løntilskuddet højst udgøre 186,07 kr. pr. time (2026-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere. Kommunen skal fastsætte løntilskuddets størrelse på baggrund af en konkret vurdering af den enkelte persons evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte.

Med hjemmel i lovens § 81 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om løntilskuddet til arbejdsgiverne. Det er bl.a. fastsat, at hvis der under ansættelsen sker ændringer i en persons evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte, kan løntilskuddet justeres under forudsætning af, at der i aftalen med arbejdsgiveren er taget forbehold herfor.

Bestemmelsen vedrører løntilskuddet til arbejdsgivere, hvor kommunen i forbindelse med ansættelsen har foretaget en konkret vurdering af løntilskuddets størrelse på baggrund af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejde i samme omfang som de øvrige ansatte. Det drejer sig om løntilskuddet til arbejdsgivere, som har ansat personer i jobafklaringsforløb.

For disse personer kan der under ansættelsen ske en ændring af deres evner og forudsætninger, som betyder, at løntilskuddet bør justeres. Det kan f.eks. være fordi, de i højere grad kan bidrage til eller deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte, og løntilskuddet derfor bør sættes ned.

Med hjemmel i lovens § 81 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om, at tilskuddet til en arbejdsgiver i forbindelse med ansættelse med løntilskud nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren modtager som refusion fra det offentlige, som følge af at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn. Der er endvidere fastsat nærmere regler i bestemmelsen om, at nedsættelse af løntilskuddet opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

Bestemmelsen sikrer, at en arbejdsgiver ikke kan få dobbeltdækning for den ansattes løn for perioder, hvor arbejdsgiveren både kan modtage løntilskud og anden offentlig refusion, herunder refusion for sygedagpenge, barselsdagpenge eller godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og erhvervsuddannelse.

2.14.1.10. Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning

Efter § 77 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, i ansættelse med løntilskud efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik efter integrationsloven.

Med hjemmel i lovens § 81 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om rimelighedskravet. Det er bl.a. fastsat, at antallet af ansatte med løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik, maksimalt må udgøre: 1) 1 person for hver 5 ordinært ansatte, hvis arbejdsgiveren har 0 – 50 ansatte, dog altid 1 person, og 2) herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte.

Ved opgørelsen af antallet af ordinært ansatte medregnes alle beskæftigede uden hensyn til arbejdstidens længde, bortset fra enkelte undtagelser.

Det er også fastsat, at der forud for etableringen af ansættelse med løntilskud skal foreligge skriftlig tilkendegivelse fra arbejdsgiveren og en medarbejderrepræsentant om, hvorvidt rimelighedskravet er opfyldt. Efter bekendtgørelsen kan rimelighedskravet fraviges for ansættelse af førtidspensionister hos offentlige arbejdsgivere.

Det følger af lovens § 78, at spørgsmålet om ansættelse med løntilskud skal have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren forud for ansættelsen.

Med hjemmel i lovens § 81 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om medinddragelse af medarbejderne i forbindelse med ansættelse med løntilskud. Det er bl.a. fastsat, at det skal fremgå af arbejdsgiverens tilbud om at ansætte en person med løntilskud, at repræsentanter for de ansatte er blevet hørt om ansøgningen, og om de ansatte er positive overfor at medvirke til opfyldelse af formålet med ansættelsen.

Det følger af lovens § 79, at en ansættelse med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til den normale beskæftigelse hos arbejdsgiveren.

Kravet om merbeskæftigelse har i forhold til ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere, herunder undtagelserne for visse grupper, baggrund i EU-regler i gruppefritagelsesforordningen. Baggrunden er, at løntilskud til private arbejdsgivere som udgangspunkt anses for statsstøtte, som er uforenelig med EU-reglerne. Efter gruppefritagelsesforordningen er løntilskud dog tilladt under visse betingelser.

Efter lovens § 80 må udbetaling af tilskud ikke være konkurrenceforvridende.

Bestemmelsen stiller dermed krav om, at løntilskudsansættelser ikke må forvride konkurrenceevnen på markedet.

Med hjemmel i lovens § 81 er der fastsat regler om merbeskæftigelseskravet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er bl.a. fastsat, at der ved en nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til det gennemsnitlige antal ansatte i de foregående 12 måneder.

Efter bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 136 behandles alle arbejdsgiveres ansøgninger og kommunens bevillinger af tilbud om ansættelse med løntilskud via den digitale selvbetjeningsløsning VITAS.

2.14.1.11. Midlertidig særlig løntilskudsordning for langtidsledige seniorer

Det følger af § 80 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at i perioden fra og med den 1. september 2021 til og med den 31. december 2022 har dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, ret til tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver, som de selv har fundet, efter reglerne i §§ 80 a-80 c. Personen skal være fyldt 50 år ved tilbuddets påbegyndelse, og tilbuddet skal være påbegyndt senest den 31. december 2022. Arbejdsgiveren og personen kan aftale en varighed på op til 6 sammenhængende måneder.

Det er en betingelse for tilbuddet, at personen ved tilbuddets påbegyndelse i en forudgående periode på mindst 12 måneder har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v.

Arbejdsgiveren skal opfylde følgende betingelser: 1) Løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. 2) Der skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte med og uden offentlig støtte. 3) Tilbuddet skal være drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte forud for ansættelsen med løntilskud. 4) Tilbuddet skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte.

Tilbuddet om løntilskudsansættelse kan uanset § 55, stk. 1 og 2, række ud over den dato, hvortil personen er berettiget

til den enkelte forsørgelsesydelse. Løntilskudsansættelsen fortsætter uændret i den aftalte ansættelsesperiode.

Ved aftaler om ansættelse med løntilskud efter § 80 a skal kommunen alene påse, at betingelserne i § 80 a, stk. 1-3, og regler herom fastsat i medfør af § 81 er opfyldt. De overordnede betingelser for tilbud og formålet med tilbud om ansættelsen med løntilskud finder ikke anvendelse for tilbud efter § 80 a.

2.14.1.12. Bemyndigelsesbestemmelse om ansættelse med løntilskud

Efter § 81 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om ansættelse med løntilskud, herunder om betingelser for ansættelse med løntilskud og om, at lønnen og arbejdstiden under ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere kan nedsættes, hvis personen har ordinær beskæftigelse, samt om rimelighedskravet efter § 77 og merbeskæftigelseskravet efter § 79. Der kan også fastsættes regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af rimelighedskravet og merbeskæftigelseskravet.

Reglerne er fastsat i kapitel 11 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er bl.a. fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved offentlige arbejdsgivere, samt hvor en person ikke kan få ansættelse med løntilskud. For en nærmere beskrivelse henvises til pkt. 2.14.1.1 ovenfor.

Der er i bekendtgørelsen endvidere fastsat nærmere regler om løn- og arbejdsvilkår. Det er bl.a. fastsat, at når et ansættelsesforhold med løntilskud indgås, skal der udarbejdes en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesbrev, hvori løn- og arbejdsvilkår samt forventet tilskudsperiode anføres. For en nærmere beskrivelse henvises til pkt. 2.14.1.6 ovenfor. Det er endvidere bl.a. fastsat, hvordan der sker beregning af timelønnen og den samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik samt fastsættelse af arbejdstiden. For en nærmere beskrivelse henvises til pkt. 2.14.1.7 ovenfor.

Der er i bekendtgørelsen desuden bl.a. fastsat nærmere regler om ændringer i løntilskuddet samt om udbetaling af løntilskud. Der henvises for en nærmere beskrivelse til pkt. 2.14.1.9 ovenfor.

Der er i bekendtgørelsen endvidere bl.a. fastsat regler om medinddragelse af medarbejdere i forbindelse med ansættelse med løntilskud, og om hvad der forstås ved nettoudvidelse i kravet om merbeskæftigelse. Der henvises til pkt. 2.14.1.10 ovenfor.

Der er endvidere i bekendtgørelsen fastsat regler om, at personer, som er førtidspensionister, ikke er omfattet rimelighedskravet efter lovens § 79.

2.14.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.14.2.1. Målgruppen for ansættelse med løntilskud

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om ansættelse med løntilskud. Aftalepartierne er enige om at afskaffe særreglen for dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere om ret til selvfunden ansættelse med løntilskud således, at der ikke længere er nogen målgrupper, der har ret til en løntilskudsansættelse.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat fastsættes regler om målgruppen for ansættelse med løntilskud.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om målgruppen for ansættelse med løntilskud videreføres indholdsmæssigt i § 62 i lovforslaget med sproglige ændringer samt med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur efter det foreslåede § 8. Det foreslås derfor, at alle personer omfattet af lovens målgrupper fortsat vil kunne få tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige og private arbejdsgivere, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

For at kunne få tilbud om ansættelse med løntilskud vil det efter det foreslåede fortsat være en betingelse for sygedagpengemodtagere, at de hverken er i job eller driver selvstændig virksomhed. Det vil betyde, at sygedagpengemodtagere fortsat hverken må være i et ansættelsesforhold eller have virksomhed, som de driver – heller ikke selvom de på grund af sygemelding p.t. ikke udfører arbejde hos arbejdsgiveren eller i egen virksomhed.

Det foreslås på baggrund af aftalen, at særreglen for dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere om retten til selvfunden ansættelse med løntilskud ikke videreføres, således at der ikke længere vil være nogen målgrupper, der vil have ret til en løntilskudsansættelse.

Det vil betyde, at personen ikke længere vil have ret til ansættelse med løntilskud i en selvfunden virksomhed. En person vil fortsat selv kunne finde en virksomhed og få bevilget ansættelse med løntilskud, hvis kommunen vurderer, at det er relevant, og betingelserne i kapitlet i øvrigt er opfyldt.

2.14.2.2. Formål med ansættelse med løntilskud

Aftalepartierne er enige om, at reglerne om formålet med ansættelse med løntilskud harmoniseres på tværs af målgrupper. Aftalepartierne er videre enige om, at formålsbestemmelserne for de enkelte tilbud indgår i et fælles formål for tilbud.

Det foreslås på baggrund af aftalen, at den særskilte bestemmelse om formålet med ansættelse med løntilskud ikke videreføres, men at formålsbestemmelsen i stedet indskrives i lovforslagets kapitel 12. For en nærmere beskrivelse af

forslagene til de nye bestemmelser i lovforslagets kapitel 12 henvises til pkt. 2.12.2 ovenfor.

Forslaget vil indebære, at de generelle betingelser for tilbud fremover vil fremgå i de foreslåede §§ 52 og 53. Med forslaget til §§ 52 og 53 vil et tilbud om ansættelse med løntilskud fortsat være omfattet disse betingelser. Det foreslåede vil indebære, at tilbud om ansættelse med løntilskud vil skulle gives med henblik på f.eks. at afklare eller udvikle personens faglige kompetencer eller at opnå eller fastholde beskæftigelse. Det foreslåede vil desuden indebære, at tilbud om ansættelse med løntilskud så vidt muligt vil skulle kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

2.14.2.3. Varighed af ansættelse med løntilskud

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om ansættelse med løntilskud. Aftalepartierne er enige om, at ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år samles i en målgruppe, og at ledige selvforsørgende ikke længere skal visiteres som jobparat eller aktivitetsparat.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat skal gælde regler om varighed af ansættelse med løntilskud.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om varighedsbegrænsning videreføres indholdsmæssigt i § 63 i lovforslaget, dog med en delvis harmonisering af reglerne for ledige selvforsørgende, som fremover ikke længere vil skulle visiteres som job- eller aktivitetsparate. Det foreslås derfor, at ledige selvforsørgende omfattes af samme varighedsbegrænsning for ansættelse med løntilskud som aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og sygedagpengemodtagere, som vil være op til 6 måneder med mulighed for forlængelse op til 12 måneder.

Det foreslås desuden videreført, at der for førtidspensionister ikke vil være en varighedsbegrænsning.

Det foreslåede vil indebære, at tilbud om ansættelse med løntilskud for dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere fortsat vil kunne have en varighed på op til 6 måneder for ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere og op til 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere. Det vil betyde, at der for personer, som er omfattet af målgrupperne tæt på arbejdsmarkedet, vil gælde ensartede regler for varighedsbegrænsningen ved ansættelse med løntilskud.

Det foreslåede vil endvidere indebære, at tilbud om ansættelse med løntilskud for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og ledige selvforsørgende vil kunne have en varighed på op til 6 måneder for ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere. Det vil betyde, at der for personer, som er omfattet af målgrupper, som potentielt er længere fra arbejdsmarkedet, vil gælde ensartede regler for varighedsbegrænsningen ved ansættelse med løntilskud. Med forslaget vil et tilbud om ansættelse med løntilskud for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og ledige selvforsørgende, efter en konkret vurdering, fortsat kunne forlænges med op til 6 måneder, så det samlet vil kunne udgøre op til 12 måneder.

Det foreslåede vil desuden indebære, at ansættelse med løntilskud for førtidspensionister fortsat vil kunne have en varighed på mere end 12 måneder. Det betyder, at der fortsat ikke vil blive fastsat en varighedsbegrænsning for førtidspensionisters ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere.

2.14.2.4. Krav om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v.

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om ansættelse med løntilskud. Aftalepartierne er enige om, at der også skal stilles krav om 6 måneders forudgående ledighed for sygedagpengemodtagere og førtidspensionister, før målgrupperne kan ansættes med løntilskud. Aftalepartierne er endvidere enige om, at der fortsat ikke skal være krav om forudgående ledighed for seniorer (50 år eller ældre), personer uden en kompetencegivende uddannelse og enlige forsørgere.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat skal gælde regler om krav om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v.

Det foreslås på baggrund af aftalen, at personen, for at kunne blive ansat med løntilskud hos arbejdsgivere i en forudgående periode på mindst 6 måneder skal have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v.

Det foreslåede vil indebære, at kravet om en forudgående periode med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. dermed vil gælde for alle målgrupper, der kan ansættes med løntilskud.

Det foreslås endvidere på baggrund af aftalen, at der fortsat ikke vil være krav om forudgående ledighed med offentlige forsørgelsesydelser for personer, som er 50 år eller ældre, personer uden en kompetencegivende uddannelse og personer, som er enlige forsørgere.

Det foreslåede vil indebære, at personer, som enten ikke har en sådan kompetencegivende uddannelse, er over 50 år eller er enlig forsørger, fortsat vil være undtaget fra kravet om en forudgående periode på mindst 6 måneder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. forud for ansættelse med løntilskud.

2.14.2.5. Løn- og arbejdsvilkår

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om ansættelse med løntilskud.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat skal gælde regler

om, at personer der ansættes med løntilskud, er omfattet den lovgivning, der gælder for lønmodtagere.

Det foreslås på den baggrund, at reglen om at personer, der ansættes med løntilskud, er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere, videreføres uden indholdsmæssige ændringer i § 65 i lovforslaget.

Det vil betyde, at personer, der ansættes med løntilskud, fortsat vil være omfattet af de regler, der gælder for lønmodtagere, f.eks. barselsloven, ferieloven, arbejdsmiljø- og arbejdsskadelovgivning m.v., med mindre andet fremgår af loven.

2.14.2.6. Ansættelse hos private arbejdsgivere

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om ansættelse med løntilskud.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat fastsættes regler om løn- og arbejdsvilkår ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om ansættelse med løntilskud hos en privat arbejdsgiver videreføres uden indholdsmæssige ændringer i § 66 i lovforslaget.

Det foreslåede vil indebære, at løn- og arbejdsvilkår ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere vil skulle være overenskomstmæssige eller de sædvanligt gældende for tilsvarende arbejde. Det vil også betyde, at der fortsat vil gælde særlige regler om løn- og arbejdsvilkår for førtidspensionister, som ansættes med løntilskud hos arbejdsgivere.

2.14.2.7. Ansættelse hos offentlige arbejdsgivere

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om ansættelse med løntilskud.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat fastsættes regler om løn- og arbejdsvilkår ved ansættelse hos offentlige arbejdsgivere.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om løn- og arbejdsvilkår ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere videreføres indholdsmæssigt i § 67 i lovforslaget, dog med den ændring, at ledige selvforsørgende med forsørgelsespligt efter lov om børns forsørgelse over for børn, der opholder sig her i riget, fremadrettet vil kunne få udbetalt løn på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge.

Det foreslåede vil betyde, at løn- og arbejdsvilkår ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere af dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere samt ledige selvforsørgende, vil skulle være overenskomstmæssige. Der vil dog fortsat gælde en række undtagelser til udgangspunktet om, at løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige.

Det foreslåede vil desuden indebære, at ledige selvforsørgende med forsørgerpligt efter lov om børns forsørgelse, over for børn, som opholder sig i Grønland eller på Færøerne, fremadrettet vil kunne få udbetalt en løn på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge, i lighed med ledige selvforsørgende, som har forsørgelsespligt over for børn, som opholder i Danmark og ledige selvforsørgende, der er EU-/EØS-borgere, med forsørgelsespligt over for børn, som opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

2.14.2.8. Særlige regler for førtidspensionister

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om ansættelse med løntilskud.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat fastsættes særlige regler for løn- og arbejdsvilkår for førtidspensionister, som ansættes med løntilskud.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om løn- og arbejdsvilkår for førtidspensionister videreføres i § 68 i lovforslaget uden indholdsmæssige ændringer.

Det betyder, at løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, for førtidspensionister i ansættelse med løntilskud fortsat vil skulle fastsættes ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Fastsættelsen vil fortsat skulle ske i samarbejde med de faglige organisationer.

2.14.2.9. Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om ansættelse med løntilskud.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat fastsættes regler om fastsættelse af løntilskuddets størrelse til arbejdsgivere og udbetaling af løntilskuddet.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om, at der ved ansættelse med løntilskud udbetales et løntilskud til arbejdsgiveren, og om hvilken sats løntilskuddet pr. time skal udgøre videreføres indholdsmæssigt i §§ 69 og 70 i lovforslaget.

Det foreslåede vil betyde, at løntilskuddet til arbejdsgivere fortsat vil være fastsat i loven.

2.14.2.10. Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om ansættelse med løntilskud.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat fastsættes regler om

forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning videreføres i §§ 71-74 i lovforslaget.

Det foreslåede vil betyde, at der hos arbejdsgiveren fortsat vil skulle være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik og i ansættelse med løntilskud. Der vil fortsat desuden være krav om, at ansættelsen med løntilskud forud for ansættelsen skal have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Efter det foreslåede vil der desuden ved ansættelse med løntilskud fortsat skulle gælde et krav om merbeskæftigelse, hvorved ansættelse med løntilskud fortsat vil skulle medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren.

Det foreslåede vil endvidere indebære, at det fortsat vil være en betingelse for ansættelse med løntilskud, at ansættelse med løntilskud ikke må være konkurrenceforvridende.

2.14.2.11. Midlertidig særlig løntilskudsordning for langtidsledige seniorer

Den midlertidige særlige løntilskudsordning for langtidsledige seniorer var gældende frem til 31. december 2022.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglen om en midlertidig særlig løntilskudsordning for langtidsledige seniorer ikke videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at ordningen ikke videreføres, da der ikke længere er personer, der befinder sig på denne ordning.

Det vil efter det foreslåede betyde, at den midlertidige særlige løntilskudsordning for langtidsledige seniorer ikke videreføres.

2.14.2.12. Bemyndigelsesbestemmelse om ansættelse med løntilskud

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om ansættelse med løntilskud.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at beskæftigelsesministeren fortsat kan fastsætte nærmere regler om ansættelse med løntilskud.

Det foreslås på den baggrund, at bemyndigelsesbestemmelsen videreføres indholdsmæssigt i § 75 i lovforslaget.

Efter det foreslåede, vil beskæftigelsesministeren fortsat kunne fastsætte nærmere regler om ansættelse med løntilskud. Beskæftigelsesministeren kan også fortsat fastsætte regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af rimelighedskravet og merbeskæftigelseskravet.

Det forventes, at der med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse ved bekendtgørelse fortsat bl.a. vil blive fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved offentlige arbejdsgivere. Det forventes desuden, at der fortsat vil blive fastsat nærmere regler om, hvor en person kan få tilbud om ansættelse med løntilskud.

Det forventes endvidere, at der ved bekendtgørelse bl.a. vil blive fastsat nærmere regler om, at der, når et ansættelsesforhold med løntilskud indgås, vil skulle udarbejdes en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesbrev, hvori løn- og arbejdsvilkår samt forventet tilskudsperiode anføres, samt at ansættelsesforholdet i alle tilfælde kun vil kunne bringes til ophør i overensstemmelse med gældende overenskomster og lovgivning.

Det forventes desuden, at der fortsat vil blive fastsat regler ved bekendtgørelse om løn- og arbejdsvilkår, herunder om beregning af timelønnen og fastsættelse af arbejdstiden. Der forventes endvidere at blive fastsat nærmere regler om inddragelse af medarbejdere i forbindelse med ansættelse med løntilskud.

Det forventes endvidere, at der ved bekendtgørelse fortsat vil blive fastsat regler om merbeskæftigelseskravet, herunder at der ved en nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til det gennemsnitlige antal ansatte i de foregående 12 måneder, samt at der vil blive fastsat nærmere regler om rimelighedskravet.

Efter det foreslåede, vil beskæftigelsesministeren fortsat kunne fastsætte regler om, at der for særlige målgrupper vil kunne ske en fravigelse af rimelighedskravet og merbeskæftigelseskravet. Det forventes bl.a., at der fortsat vil blive fastsat regler ved bekendtgørelse om, at personer, som er førtidspensionister, ikke vil være omfattet rimelighedskravet efter § 71 i lovforslaget.

Det forventes ligeledes, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat regler om, at kommunen senest hvert 2,5 år vil skulle følge op på tilbud om ansættelse med løntilskud til førtidspensionister.

2.15. Nytteindsats

2.15.1. Gældende ret

2.15.1.1. Målgruppen for nytteindsats

Reglerne om tilbud om nytteindsats fremgår af kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter § 82 i loven kan dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere få tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere.

Tilbud om nytteindsats kan både gives til job- og aktivitets-

parate personer. Der er ikke – i modsætning til tilbud om virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud – fastsat regler om, hvilken varighed et tilbud om nytteindsats højst må have, eller om at en person har ret til et tilbud om nytteindsats, som pågældende selv har fundet, hvis tilbuddet opfylder betingelserne.

Selvom der ikke er begrænsninger for varigheden af et tilbud om nytteindsats, vil tilbuddet skulle indeholde en beskrivelse af, hvor længe den enkelte person skal deltage i tilbuddet. Der henvises til bemærkningerne til forslag til lov om ændring af en aktiv beskæftigelsesindsats, integrationsloven og forskellige andre love, jf. lovforslag nr. L 12 af 2. oktober 2024 (Folketingstidende 2024-25, tillæg A, side 22).

For personer, som er omfattet af arbejdspligt efter § 92, vil nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats, jf. pkt. 2.15.1.7 nedenfor, kunne udgøre en betydelig del af deres indsats i arbejdspligten, da disse personer som udgangspunkt skal deltage kontinuerligt i en beskæftigelsesrettet indsats i 37 timer om ugen. For en nærmere beskrivelse af gældende regler om arbejdspligt henvises til pkt. 2.18.1 nedenfor.

2.15.1.2. Formålet med nytteindsats

Efter § 83 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats gives tilbud om nytteindsats, med henblik på at personen skal arbejde for sin ydelse. Tilbuddet kan også gives, med henblik på at personen får mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked.

For dagpengemodtagere kan nytteindsats alene gives som rådighedsafprøvende tilbud til personer, der ikke medvirker aktivt i beskæftigelsesindsatsen. For en nærmere beskrivelse heraf henvises til pkt. 2.12.1.2 ovenfor.

Nytteindsats skal holde den enkelte aktiv og motivere personen til hurtigst muligt at komme i gang med eller bringe personen tættere på job. Kommunen skal have fokus på, at personer i nytteindsats på den ene side varetager samfundsnyttige opgaver og på den anden side skal have en indsats med henblik på, at personen kommer i job.

2.15.1.3. Indholdet af nytteindsats

Efter § 83 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal arbejdet i nytteindsats have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse. Opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

Afgrænsningen af offentlige arbejdsgivere er med hjemmel i lovens § 89 fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det følger af bekendtgørelsen, at der ved offentlige arbejdsgivere forstås henholdsvis kommuner, regioner og kommunale fællesskaber, statsinstitutioner samt organisationer, foreninger, selskaber, institutioner og lignende, hvis udgifter dækkes med mindst 50 pct. af offentlige tilskud.

Der er tale om samme afgrænsning af begrebet offentlige arbejdsgivere, som findes i reglerne for tilbud om virksomhedspraktik og om ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. Det følger af afgrænsningen, at der kan etableres nytteindsats på selvejende institutioner, f.eks. selvejende daginstitutioner og plejehjem, som udfører arbejde for kommuner, regioner eller staten efter driftsoverenskomst, hvis deres udgifter dækkes med mindst 50 pct. offentlige tilskud.

Opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos de pågældende offentlige arbejdsgivere. Det betyder, at arbejdet skal udgøre et supplement til det arbejde, der i forvejen udføres hos arbejdsgiveren, eller at det skal være inden for en arbejdsfunktion der ikke udføres i forvejen.

Opgaverne under nytteindsats og organiseringen heraf kan dermed være meget forskelligartede og også være forskellige fra f.eks. kommune til kommune. Der er mulighed for både at etablere nytteindsats som enkeltpladser på offentlige virksomheder, hvor personen går til hånde og gør nytte for sin ydelse eller som projekter, hvor flere personer arbejder sammen i nytteindsats. Det er den enkelte offentlige arbejdsgiver, der definerer indholdet i tilbuddene under nytteindsats, og opgaverne kan f.eks. relatere sig til vedligeholdelse eller renholdelse af regionale institutioner og anlæg, grønne områder eller andre udendørs arealer.

De regionale beskæftigelsesråd har efter de gældende regler mulighed for at følge med og blive inddraget i anvendelsen og opfølgningen på nytteindsats. Kommunerne skal således løbende underrette det regionale beskæftigelsesråd om anvendelsen af virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats efter kapitel 11-13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.15.1.3.1. Nytteindsats som servicearbejde for borgere

Det er udmøntet i § 103 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for så vidt angår nytteindsats hos kommunale arbejdsgivere vil opgaverne – ud over de opgaver, som efter gældende regler kan udføres af kommunen – også kunne bestå af servicearbejde for borgere. Det er en betingelse, at de pågældende borgere kan dokumentere, at de ikke selv er i stand til at udføre det pågældende arbejde på grund af fysiske eller psykiske begrænsninger.

Nytteindsats i form af servicearbejde må ikke være konkurrenceforvridende, jf. pkt. 2.15.1.8 nedenfor. Ved kommunens vurdering af, om servicearbejde for den enkelte borger er konkurrenceforvridende, skal det indgå, at arbejdet for den enkelte borger ikke kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde.

For at sikre mod konkurrenceforvridning skal kommunen

bl.a. sørge for, at der er en klar afgrænsning af både modtagerkredsen og af det arbejde, der kan udføres som servicearbejde, og at servicearbejdet har et begrænset indhold og omfang, f.eks. i form af få timers arbejde med mindre vedligeholdelsesopgaver som hjælp til græsslåning hos den enkelte borger.

Når nytteindsats finder sted som servicearbejde til borgere gælder vejledning nr. 10080 af 25. november 2019 om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter til private borgere, herunder kravene om, at servicearbejdet skal afgrænses af hensyn til risikoen for konkurrenceforvridning.

Af gældende § 103, stk. 3, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at en ydelse, som er en del af kommunens serviceniveau efter servicelovens § 83, ikke samtidig kan udføres som nytteindsats uden for reglerne om hjælp i servicelovens § 83.

Det indebærer, at nytteindsatsen ikke kan træde i stedet for den hjælp, som er omfattet af kommunens serviceniveau for personlig og praktisk hjælp og madservice efter servicelovens § 83. Det skyldes, at en kommune ikke skal kunne beslutte at nedtrappe hjælpen efter servicelovens § 83 og dermed hjemmehjælpens udførelse af det pågældende arbejde og i stedet lade det udføre af personer i nytteindsats uden for hjemmehjælpsordningen.

2.15.1.3.2. Ikke mulighed for nytteindsats hvor man senest har været ansat

Det er udmøntet i § 98, stk. 3, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at en person ikke kan få tilbud om nytteindsats hos den arbejdsgiver, hvor personen senest har været ansat, herunder hvis ansættelsen har været med offentligt tilskud efter loven, f.eks. som en ansættelse med løntilskud.

Reglen skal forhindre situationer, hvor en person får tilbud om nytteindsats hos samme arbejdsgiver og måske i det samme job, som det personen lige er blevet afskediget fra. Bestemmelsen medvirker dermed til, at der ikke sker misbrug af nytteindsatsordningen.

2.15.1.4. Forholdet til de generelle regler for lønmodtagere

Efter § 84 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er personer i nytteindsats ikke omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v., bortset fra arbejdsmiljølovgivningen og af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Det indebærer, at personer under nytteindsatsen f.eks. ikke er omfattet af ferieloven og barselsloven.

2.15.1.5. Ydelser

Efter § 86 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats modtager personer, der deltager i nytteindsats, under tilbuddet den ydelse, personen i forvejen er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik.

Bestemmelsen angiver, at en person under nytteindsatsen modtager den ydelse, personen har ret til efter ydelseslovgivningen, dvs. dagpengemodtagere vil modtage dagpenge, og kontanthjælpsmodtagere vil modtage kontanthjælp.

2.15.1.6. Inddragelse af tillidsrepræsentant

Det følger af § 87 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsgivere i forbindelse med etablering af nytteindsats skal orientere tillidsrepræsentanten om etableringen og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet. Er der ikke en tillidsrepræsentant, inddrages en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren. Reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten finder dog ikke anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats.

2.15.1.7. Særligt tilrettelagt nytteindsats

Efter § 87 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan personer, som er omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, få tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt, hvis de øvrige betingelser for nytteindsats er opfyldt, bortset fra reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten.

Særligt tilrettelagt nytteindsats er et kommunalt organiseret tilbud, som kommunen kan oprette med det formål, at det skal ligne en ordinær arbejdsplads med konkrete arbejdsopgaver, som personer i tilbuddet skal udføre til nytte for eksempelvis lokalsamfundet. Særligt tilrettelagt nytteindsats kan kun etableres i organisationer, som er fuldt kommunalt finansierede.

Ordningen adskiller sig fra den almindelige nytteindsats, hvor arbejdsopgaverne er forankret på en konkret arbejdsplads, og hvor instruktionsbeføjelsen ligger hos en konkret offentlig arbejdsgiver.

Reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten finder ikke anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats. Baggrunden er, at særligt tilrettelagt nytteindsats ikke foregår på arbejdsplads med ordinært ansatte, men er et kommunalt tilrettelagt projekt.

2.15.1.8. Konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne

Efter § 88 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats må etablering af nytteindsats ikke være konkurrenceforvridende. Der findes forskellige regler, som understøtter, at der ikke opstår konkurrenceforvridning i forbindelse med nytteindsats,

ligesom de understøtter, at der ikke sker fortrængning af ordinært ansatte:

- Tillidsrepræsentanter inddrages ved etablering af nytteindsats, bortset fra særligt tilrettelagt nytteindsats, jf. pkt. 2.15.1.6 ovenfor.
- Det er ikke muligt at få nytteindsats det sted, hvor man senest har været ansat, jf. pkt. 2.15.1.3.2 ovenfor.
- Kommunen skal underrette det regionale beskæftigelsesråd om anvendelsen af nytteindsats, jf. pkt. 2.15.1.3 ovenfor. Hvis f.eks. en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, er der mulighed for at tage sagen op i det regionale beskæftigelsesråd.
- Der er mulighed for at klage over et tilbud om nytteindsats, hvis man mener, det ikke lever op til reglerne. Hvis kommunen fastholder sin afgørelse om tilbud, sendes klagen videre til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.
- I det omfang at nytteindsats består af servicearbejde for borgere, jf. pkt. 2.15.1.3.1 ovenfor, skal det ved vurderingen af spørgsmålet om konkurrenceforvridning indgå, om der er tale om arbejde, der ikke kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde for borgeren.

Det følger af lovens § 88 a, at såfremt nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, skal statsstøttereglerne overholdes, jf. Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Det er kommunen, der skal sikre, at nytteindsats, herunder særligt tilrettelagt nytteindsats, ikke udgør ulovlig statsstøtte, er konkurrenceforvridende eller fortrænger ordinær arbejdskraft.

Dette kan kommunen f.eks. gøre ved at sørge for, at der etableres nyttejobs i mange forskellige offentlige virksomheder, så der ikke kommer for mange personer i nytteindsats i den samme offentlige virksomhed.

Kommunen kan også være opmærksom på at finde offentlige virksomheder, der ikke udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår (økonomisk aktivitet), dvs. opererer på et marked, hvor der afsættes varer og tjenester, og hvor virksomheden dermed er i konkurrence med andre virksomheder.

Det er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, indgår forsørgelsesydelser til personer i nytteindsats som støtte, der ydes efter de minimis-reglerne.

De minimis-reglerne medfører, at der er et loft over det beløb, som den enkelte offentlige virksomhed kan modtage i støtte over en periode på 3 år. Opgørelsen sker ud fra arbejdsgiverens CVR-nr., jf. lov om det centrale virksomhedsregister.

2.15.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.15.2.1. Målgruppen for nytteindsats

Aftalepartierne er bl.a. enige om, at fjerne målgruppespecifikke begrænsninger på brugen af nytteindsats. Det indebærer, at dagpengemodtagere kan komme i nytteindsats, uden at det skal være som led i rådighedsafprøvning. Det indebærer endvidere, at nytteindsats fremover udvides til også at omfatte ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere samt førtidspensionister, unge under 18 år og ledige selvforsørgende.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at alle personer omfattet af lovforslagets målgrupper, kan få tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere, og at det ikke vil være en betingelse, at nytteindsats alene kan gives dagpengemodtagere som rådighedsafprøvende tilbud.

Forslaget vil indebære, at der ikke vil være begrænsninger i, hvilke målgrupper der kan få tilbud om nytteindsats. Dermed vil alle målgrupper fremover kunne få tilbud om nytteindsats, dvs. dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere samt ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

2.15.2.2. Formålet med nytteindsats

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om nytteindsats. Aftalepartierne er enige om, at formålsbestemmelserne for de enkelte tilbud indgår i et fælles formål for tilbud.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at den særskilte bestemmelse om formålet med nytteindsats ikke videreføres i kapitlet om nytteindsats, men at formålsbestemmelsen i stedet indskrives i lovforslagets kapitel 12.

For en nærmere beskrivelse af forslagene til nye bestemmelser i lovforslagets kapitel 12 henvises til pkt. 2.12.2 ovenfor.

De indholdsmæssige krav til nytteindsats, som fremgår af formålsbestemmelsen, foreslås dog videreført i kapitlet om nytteindsats, jf. pkt. 2.15.2.3 nedenfor.

2.15.2.3. Indholdet af nytteindsats

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om nytteindsats.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat er regler om indholdet af nytteindsats.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om indholdet af

nytteindsats videreføres uden indholdsmæssige ændringer i § 76 i lovforslaget.

Forslaget vil indebære, at arbejdet fortsat vil skulle have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse, og at opgaverne under tilbuddet fortsat vil skulle ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

Med hjemmel i lovforslagets § 82 forventes der fastsat regler ved bekendtgørelse svarende til de gældende om bl.a. afgrænsningen af offentlige arbejdsgivere, om at opgaverne i nytteindsats vil kunne bestå af serviceopgaver til borgere med visse begrænsninger, og om at en person ikke kan få tilbud om nytteindsats hos den arbejdsgiver, hvor personen senest har været ansat.

2.15.2.4. Forholdet til de generelle regler for lønmodtagere

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om nytteindsats.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat er regler om forholdet til de generelle regler for lønmodtagere.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om forholdet til de generelle regler for lønmodtagere videreføres uden indholdsmæssige ændringer i § 77 i lovforslaget.

Forslaget vil indebære, at personer i nytteindsats fortsat ikke vil være omfattet af de regler i lovgivningen og overenskomst m.v., som gælder for lønmodtagere, bortset fra arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

2.15.2.5. Ydelser

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Af forenklingshensyn foreslår Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, at bestemmelsen om, at en person under deltagelse i tilbud om nytteindsats modtager den ydelse, som personen er berettiget til i henhold til ydelseslovgivningen, ikke videreføres, da der er tale om dobbeltregulering i forhold til ydelseslovgivningen.

Forslaget vil indebære regelforenkling. Reglerne om, hvilken ydelse den enkelte er berettiget til under tilbuddet om nytteindsats, vil fortsat fremgå af ydelseslovgivningen, f.eks. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

2.15.2.6. Inddragelse af tillidsrepræsentant

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om nytteindsats.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat er regler om inddragelse af tillidsrepræsentanten.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten videreføres uden indholdsmæssige ændringer i § 78 i lovforslaget.

Forslaget vil indebære, at arbejdsgivere i forbindelse med etablering af nytteindsats fortsat vil skulle orientere tillidsrepræsentanten om etableringen og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet, dog vil dette fortsat ikke skulle gælde for tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats.

2.15.2.7. Særligt tilrettelagt nytteindsats

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om nytteindsats, herunder særligt tilrettelagt nytteindsats.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat er regler om særligt tilrettelagt nytteindsats.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om særligt tilrettelagt nytteindsats videreføres uden indholdsmæssige ændringer i § 79 i lovforslaget.

Forslaget vil indebære, at det fortsat alene vil være personer, som er omfattet af arbejdspligt efter lovforslagets § 92, som vil kunne få tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt, hvis de øvrige betingelser for nytteindsats er opfyldt. Reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten vil dog fortsat ikke skulle gælde for særligt tilrettelagt nytteindsats.

2.15.2.8. Konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om nytteindsats.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat er regler om konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om konkurrenceforvridning og støtte efter de minimis-reglerne videreføres uden indholdsmæssige ændringer i §§ 80 og 81 i lovforslaget.

Forslaget vil indebære, at det fortsat vil gælde, at etablering af nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats ikke må være konkurrenceforvridende, og hvis nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, vil statsstøttereglerne i Kommissionens forordning om anvendelse af

artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte, fortsat skulle overholdes.

Med hjemmel i lovforslagets § 82 forventes der fastsat regler ved bekendtgørelse svarende til de gældende om, at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, indgår forsørgelsesydelser til personer i nytteindsats som støtte, der ydes efter de minimis-reglerne.

2.16. Vejledning og opkvalificering

2.16.1. Gældende ret

2.16.1.1. Ordinær uddannelse

Reglerne om tilbud om vejledning og opkvalificering fremgår af kapitel 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering får personen den ydelse, som personen i øvrigt er berettiget til efter ydelseslovgivningen, f.eks. dagpenge eller kontanthjælp.

Det fremgår af § 90 i loven, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, ledige selvforsørgende, samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats kan få tilbud om vejledning og opkvalificering, som kan bestå af uddannelser, der har hjemmel i lov og udbydes generelt. Uddannelsen skal umiddelbart være rettet mod job på arbejdsmarkedet.

Der gælder dog en begrænsning for kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af arbejdspligt i lovens kapitel 16 a. Disse personer kan alene få tilbud om vejledning og opkvalificering i overensstemmelse med reglerne i lovens § 105 b. For en nærmere beskrivelse af de gældende regler for arbejdspligten henvises til pkt. 2.18.1 nedenfor.

Lovens § 90 omhandler tilbud om ordinære uddannelser, dvs. uddannelser med hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som er umiddelbart rettet mod job på arbejdsmarkedet. At uddannelserne skal være umiddelbart rettet mod job på arbejdsmarkedet betyder, at de skal give kompetencer, som kan bruges på arbejdsmarkedet. De skal have et indhold, som arbejdsgivere vil kunne gøre brug af på virksomheder.

Det kan f.eks. være en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller AMU-kurser efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Der er ikke fastsat nogen tidsbegrænsning for, hvor længe et tilbud om ordinær uddannelse kan vare.

Med hjemmel i lovens § 99, stk. 1, er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvilke uddannelser der er omfattet, herunder også uddannelser, der ikke er umiddelbart jobrettede. Det er bl.a. gymnasiale uddannelser, forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne (FVU og OBU) og forberedende grunduddannelse (FGU).

2.16.1.2. Øvrig vejledning og opkvalificering

Det fremgår af § 91, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, ledige selvforsørgende, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats samt førtidspensionister, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering i form af uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af § 90, korte vejlednings- og afklaringsforløb, særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet.

Der gælder dog en begrænsning for kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af arbejdspligt i lovens kapitel 16 a. Disse personer kan alene få tilbud om vejledning og opkvalificering i overensstemmelse med reglerne i lovens § 105 b. For en nærmere beskrivelse af de gældende regler for arbejdspligten henvises til pkt. 2.18.1 nedenfor.

Lovens § 91 omhandler øvrig vejledning og opkvalificering, dvs. uddannelser og kurser, som ikke er defineret som ordinær uddannelse i lovens § 90, herunder korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Som eksempler på uddannelser, der ikke er ordinær uddannelse, kan nævnes uddannelser og kurser, som ikke har hjemmel i lov, f.eks. private kurser, eller som ikke generelt udbydes til alle, fordi de er målrettet til personer, der er ledige, f.eks. et særligt AMU-kursus, som er skræddersyet til at kunne benyttes som tilbud til ledige med henblik på fastlæggelse af jobmål. Som et andet eksempel kan nævnes ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (STU). Denne uddannelse er tilpasset personer med særlige behov.

Korte vejlednings- og afklaringsforløb omfatter meget korte forløb, hvor sigtet er at vejlede og afklare deltagernes muligheder på arbejdsmarkedet, herunder f.eks. via psykologhjælp og fysioterapi af et begrænset omfang som led i beskæftigelsesindsatsen.

Derimod kan indsatser, der alene har helbredsmæssige- eller sociale formål, ikke gives i beskæftigelsesindsatsen. Disse typer indsatser hører traditionelt til i enten social- eller sundhedsregi.

Øvrig vejledning og opkvalificering omfatter endvidere særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb. Særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb omfatter tilbud, som er særligt etableret til ledige.

Som eksempler på forløb, der kan være oprettet af kommu-

nerne, kan nævnes jobsøgningskurser, tilbud hvor personen ordner haver eller rydder sne for nogle af kommunens svagere borgere, eller tilbud i et kommunalt projekt, hvor formålet kan være at afklare personens kompetencer og lægge en plan for, hvorledes personen kan komme ind på arbejdsmarkedet.

Det kan også være projekter, hvor personen er beskæftiget med produktion på kommunens værksteder til brug for kommunen selv eller andre kommuner. Det kan endvidere være projekter, hvor ledige fremstiller produkter eller laver lettere paknings- og montageopgaver til private virksomheder.

Det fremgår af lovens § 91, stk. 2, at praktikperioder under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb sammenlagt kan vare højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst vare 1 måned. Derimod kan der ikke indgå egentlige praktikperioder i særligt tilrettelagte projekter. Der er således ikke mulighed for, at der i et sådant tilbud kan indgå egentlige praktikforløb, hvor personen kommer ud på en virksomhed og tager del i produktionen.

Der kan dog i særligt tilrettelagte projekter indgå virksomhedsbesøg, hvor personen f.eks. ser arbejdsforholdene, og hvordan arbejdet på virksomheden foregår.

Af bestemmelsen følger det endeligt, at i praktikperioden under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb finder § 60 om forholdet til den ansættelsesretlige lovgivning m.v. tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at personer i praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb ikke vil blive ansat i virksomheden og derfor ikke vil være omfattet af de regler, der er fastsat for lønmodtagere i henhold til lov eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaring, som er i et ansættelsesforhold, og som får tilbud om vejledning og opkvalificering, hvori der indgår praktik på den virksomhed, hvor de er ansat, vil dog være omfattet af de regler, der gælder for lønmodtagere, som er fastsat i henhold til lov eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Uanset hvilken målgruppe, der får et tilbud efter bestemmelsen, hvori der indgår praktik, vil personen under virksomhedspraktikdelen være omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

2.16.1.3. Formålet med vejledning og opkvalificering

Det fremgår af § 92 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilbud om vejledning og opkvalificering gives for at udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet eller opkvalificering til at kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Bestemmelsen medfører, at tilbud om vejledning og opkvalificering gives med udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov og den enkeltes ønsker og forudsætninger.

Det er kommunen, der ud fra en konkret og individuel vurdering af den enkelte persons ønsker og forudsætninger vurderer, at tilbuddet gives for at bringe personen tættere på job. Det kan f.eks. være en person, der har behov for at få udviklet eller bygget videre på sine faglige kompetencer ved et kursus, som giver mulighed for at søge job inden for et område med mangel på arbejdskraft, hvor personen opnår et certifikat, f.eks. truckcertifikat, som vil forbedre personens muligheder for at få job.

2.16.1.4. Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser samt realkompetencevurdering

Det fremgår af § 93 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, ledige selvforsørgende samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, har ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus.

Dog er personer, der er omfattet af arbejdspligt efter den gældende § 105 a, undtaget fra bestemmelsen og har ikke ret til disse kurser. For en nærmere beskrivelse af de gældende regler for arbejdspligten, henvises til pkt. 2.18.1 nedenfor.

Med hjemmel i lovens § 39, nr. 5, er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at personer i målgruppen har ret til en test, medmindre kommunen vurderer, at der åbenlyst ikke er behov herfor. Har testen vist behov for et læse-, skrive- regne- eller ordblindekursus, har personen ret til et tilbud om et sådant kursus.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, har ret til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Personerne omfattet af bestemmelsen har ret til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

En realkompetencevurdering er en vurdering af, om en persons kompetencer f.eks. kan bruges i forhold til et bestemt job, en bestemt branche eller en bestemt uddannelse.

Formålet med realkompetencevurderinger er at få synliggjort og dokumenteret uformelle eller skjulte kvalifikationer, som er opnået via erhvervsdeltagelse, og derved styrke jobmulighederne eller at få afkortet uddannelse gennem en formel anerkendelse af det, personen allerede kan og ved i forhold til formelt fastsatte uddannelsesmål.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at tilbud efter stk. 1 og

2 skal være omfattet af § 90 eller af regler herom udstedt i medfør af § 99.

Dette medfører, at der skal være tale om tilbud om ordinær uddannelse efter den gældende § 90.

2.16.1.5. Konkurrenceforvridning

Det fremgår af § 94 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, jf. § 91, ikke må være konkurrenceforvridende.

Bestemmelsen vedrører tilbud der gives som øvrig vejledning og opkvalificering efter den gældende § 91 i loven.

Der er udarbejdet en vejledning nr. 9563 af 26. juni 2025 om afsætning af produktion i forbindelse med kommunernes særligt tilrettelagte projekter for ledige, som bl.a. indeholder en model for, hvordan en kommune kan afsætte produkter fra kommunale aktiveringsprojekter på markedsvilkår, hvor risikoen for konkurrenceforvridning minimeres.

Der er tillige udarbejdet en vejledning nr. 10080 af 25. november 2019 om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter og nytteindsats til private borgere. Vejledning handler om, hvordan ledige under visse omstændigheder i begrænset omfang aktiveres i borgeres private hjem med serviceopgaver som f.eks. græsslåning eller snerydning.

2.16.1.6. Studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser

Det fremgår af § 95 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere under 30 år ikke kan få tilbud efter dette kapitel til en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

Kommunen vil således som udgangspunkt ikke kunne give tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse til disse personer.

Kommunen kan dog efter bestemmelsens stk. 2, fravige bestemmelsen for personer, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn eller har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse.

Hvis kommunen giver tilbud om en erhvervskompetencegivende uddannelse, skal den kvalificere til job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og der må ikke være tale om en uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse. Dette omfatter uddannelser op til og med professionsbacheloruddannelser eller andre uddannelser med tilsvarende niveau og varighed. Det kan f.eks. være uddannelser til pædagog, lærer eller sygeplejerske.

Der gælder dog en begrænsning for kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af arbejdspligt i lovens kapitel 16 a. Disse personer kan alene få tilbud om vejledning og opkvalificering i overensstemmelse med reglerne i lovens § 105 b. For en nærmere beskrivelse af de gældende regler for arbejdspligten henvises til pkt. 2.18.1 nedenfor.

2.16.1.7. Den regionale uddannelsespulje

Det fremgår af § 97, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, personer i jobafklaringsforløb, førtidspensionister, selvforsørgende og unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, inden for en pulje kan få tilbud om korte erhvervsrettede kurser i følgende tilfælde:

1) Kurserne fremgår af den regionale positivliste for det område, hvor kommunen er beliggende, eller de regionale positivlister i de tilstødende områder, jf. stk. 2.

2) Der foreligger en arbejdsgivererklæring om ansættelse uden løntilskud, hvori kurserne er aftalt, og hvor ansættelsen skal ske i umiddelbar forlængelse af kurserne.

Personer, som er omfattet af disse målgrupper, kan således få tilbud om korte erhvervsrettede kurser efter bestemmelsen inden for puljen, forudsat at betingelserne i bestemmelsens nr. 1 eller 2 er opfyldt.

Der gælder dog en begrænsning for kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af arbejdspligt i lovens kapitel 16 a. Disse personer kan alene få tilbud om vejledning og opkvalificering i overensstemmelse med reglerne i lovens § 105 b. For en nærmere beskrivelse af de gældende regler for arbejdspligten henvises til pkt. 2.18.1 nedenfor.

Det er en betingelse, at tilbud om korte erhvervsrettede kurser inden for puljen fremgår af en regional positivliste – enten positivlisten for det område, hvor kommunen er beliggende, eller de regionale positivlister i de tilstødende områder. Positivlisterne består af kurser, som er relevante i forhold til stillingsbetegnelser, hvor det regionale beskæftigelsesråd vurderer, at der i området og det tilstødende område er mangel på arbejdskraft.

Det kan både være offentlige og private kurser, f.eks. et offshore sikkerhedskursus. De regionale positivlister kan også omfatte konkrete uddannelser, der er etableret i samarbejde mellem virksomheder og uddannelsesinstitutioner.

Derudover kan der gives tilbud inden for puljen, hvis der foreligger en arbejdsgivererklæring om ansættelse uden løntilskud, hvori kurserne er aftalt, og hvor ansættelsen skal ske i umiddelbar forlængelse af kurserne. I disse tilfælde skal kurserne ikke fremgå af en positivliste.

De regionale positivlister udarbejdes af Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, Styrelsen for Arbejdsmarked og Re-

kruttering, med udgangspunkt i Arbejdsmarkedsbalancen og andre relevante opgørelser og analyser samt i samarbejde med arbejdsmarkedets parter på regionalt niveau samt f.eks. relevante uddannelsesudbydere, kommuner, arbejdsløshedskasser og brancheorganisationer. De regionale positivlister skal drøftes og godkendes af de regionale beskæftigelsesråd.

Kommunen kan inden for puljen endvidere give tilskud til arbejdsgiveres udgifter til korte erhvervsrettede kurser i forbindelse med, men efter ansættelse af personen. Det er en betingelse, at personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v.

Opgørelsen af de 6 måneder fremgår af regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der skal være tale om kurser, som gives i forbindelse med ansættelsen, men som afholdes efter ansættelsen. Arbejdsgiveren kan således ikke få tilskud til kurser vedrørende personer, som allerede er ansat.

Det er endvidere en betingelse for at give tilskud, at kurserne ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give.

Betingelsen betyder, at det er en forudsætning, at der skal være tale om kurser af mere generel karakter, som ydes i forbindelse med ansættelse uden løntilskud. Det vil f.eks. sige, at kurserne efter bestemmelsen ikke kan omfatte oplæring i arbejdsfunktioner eller arbejdsredskaber, der er særlige for den enkelte arbejdsgiver.

Tilskuddet bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning herom til kommunen og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter.

Dokumentation for udgifterne kan f.eks. være i form af en faktura fra kursusafholderen eller kvittering fra et uddannelsessted.

Med hjemmel i lovens § 99, stk. 3 er der fastsat regler om den regionale uddannelsespulje i bekendtgørelse nr. 1974 af 11. december 2020 om den regionale uddannelsespulje med senere ændringer. Der er bl.a. fastsat regler om puljens anvendelsesområde, fordeling af den årlige bevilling mellem kommunerne, udbetaling i form af tilsagn om tilskud og fastsættelse af tilskudsrammer, administration af ordningen, samt kommunernes regnskabsaflæggelse og revision.

2.16.1.8. Ret til uddannelsesløft for dagpengemodtagere

Det følger af § 97 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, som er fyldt 30 år, har ret til at påbegynde et tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser, som fremgår af en positivliste, i følgende tilfælde: 1) Personen har ikke en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, dvs. personen er ufaglært. 2) Personen har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger, en erhvervsuddannelse, men hvor uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år, dvs. personen er faglært med forældet uddannelse.

Retten til uddannelsesløft gælder således for dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år, og som er ufaglærte eller faglærte med en forældet uddannelse.

Det fremgår af lovens § 100, stk. 3, at et tilbud efter § 97 a alene kan gives efter aftale med personen. Det vil sige, at dagpengemodtageren ikke har pligt til at tage imod et sådant tilbud. Baggrunden er, at personen skal være motiveret for gennemførelse af uddannelse. Når personen har indgået aftale med kommunen om tilbuddet, har personen pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet.

Efter § 97 a har personen ret til at få og påbegynde et tilbud om en erhvervsuddannelse, der fremgår af positivlisten.

Kommunen skal således ikke foretage en vurdering af, om f.eks. tilbuddet er den rigtige indsats for at bringe personen tilbage på arbejdsmarkedet.

En erhvervsuddannelse er en uddannelse efter lov om erhvervsuddannelser. Det kan f.eks. være en uddannelse til elektriker eller social- og sundhedshjælper.

Dagpengemodtagere skal opfylde de almindelige betingelser for optagelse m.v. på erhvervsuddannelsen. For at afklare dagpengemodtagerens kompetencer, herunder få synliggjort og dokumenteret uformelle eller skjulte kvalifikationer, som er opnået via jobs og dermed evt. få mulighed for at få afkortet den ønskede erhvervsuddannelse via en formel anerkendelse heraf, kan kommunen f.eks. give dagpengemodtagere tilbud om en realkompetencevurdering.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet udarbejder den landsdækkende positivliste over erhvervsuddannelser, hvor der er behov for arbejdskraft, som afgrænser, hvilke erhvervsuddannelser personen kan vælge imellem. Den landsdækkende positivliste er udarbejdet med inddragelse af Arbejdsmarkedsrådet, hvor arbejdsmarkedets parter er med til at udvælge erhvervsuddannelserne til positivlisten.

En dagpengemodtager, der er under uddannelse efter bestemmelsen er fritaget fra pligten til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Med bestemmelsen vil dagpengemodtagere, der overgår til eksempelvis kontanthjælp, tilsvarende være fritaget for pligten til at være aktivt arbejdssøgende og stå til rådighed for henvist arbejde under tilbuddet efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik.

2.16.1.9. Pulje til uddannelse til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv

Det fremgår af § 97 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at inden for en pulje og i perioden fra og med den 1. juni 2023 til og med den 31. december 2023 har personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv, ret til tilbud om uddannelse omfattet af §§ 90 og 91, hvis personen er omfattet af en af målgrupperne: Dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i et ansættelsesforhold eller driver selvstændig virksomhed, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, selvforsørgende ledige samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Disse personer har inden for puljen og i perioden fra og med den 1. juni 2023 til og med den 31. december 2023 haft ret til tilbud om uddannelse omfattet af §§ 90 og 91, hvis de har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv. Kursusprisen for den samlede uddannelse, måtte dog ikke overstige et prisloft på 600.000 kr. eksklusive moms.

Det var en betingelse, at personen havde arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv i hele eller dele af perioden fra og med den 1. januar 2020 til og med den 22. marts 2022, og personen skulle på tro og love erklære, at personen havde arbejdet i et af disse erhverv i hele eller dele af perioden.

Efter bestemmelsen skulle tilbuddet være bevilget senest den 31. december 2023 og det skulle være påbegyndt inden den 1. april 2024. Bestemmelsen giver således ikke længere en ret til tilbud inden for puljen, og personer som har haft ret til tilbud inden for puljen er påbegyndt disse tilbud.

Efter bestemmelsen har personen dog ret til at fortsætte tilbuddet, selvom det rækker ud over den dato, hvor personen har ret til en forsørgelsesydelse, hvis personen fortsat er omfattet af en målgruppe i lovens § 6.

2.16.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilbud om vejledning og opkvalificering.

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt. Aftalepartierne er enige om, at formålsbestemmelserne for de enkelte tilbud indgår i et fælles formål for tilbud.

Aftalepartierne er også enige om, at afskaffe og harmonisere særregler, så førtidspensionister fremover også kan få tilbud om uddannelse, og der ikke længere er ret til realkompetencevurderinger for visse personer, og så alle unge under 30 år som udgangspunkt ikke kan få tilbud om studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat er regler om tilbud om vejledning og opkvalificering.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på denne baggrund, at reglerne om tilbud om vejledning og opkvalificering videreføres i lovforslagets kapitel 16 med de ændringer, der følger af aftalen, herunder den nye målgruppestruktur, og at reglerne gennemskrives og forenkles.

Det foreslås, at tilbud om vejledning og opkvalificering fortsat kan være

– uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod job, dvs. uddannelse, og
– øvrige vejlednings- og opkvalificeringsforløb, der ikke er uddannelse, dvs. øvrig vejledning og opkvalificering, bl.a. tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Det foreslås i overensstemmelse med aftalen, at førtidspensionister fremover kan få tilbud om uddannelse – ligesom de øvrige målgrupper i lovforslaget.

Det foreslås at videreføre reglerne om ret til tilbud om læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser for alle personer i lovforslagets målgrupper, hvis en test har vist behov for et sådant kursus. Det foreslås også videreført, at kontanthjælpsmodtagere, som er omfattet af arbejdspligt, vil være undtaget og således ikke vil have ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser, når en test har vist behov herfor.

Det foreslås desuden, at den regionale uddannelsespulje og retten til uddannelsesløft for dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år, og som er ufaglærte eller faglærte med forældet uddannelse, videreføres uændret.

Det foreslås endvidere i overensstemmelse med aftalen, at udvide persongruppen for reglen om, at personer under 30 år, ikke skal kunne få tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, medmindre personen forsørger hjemmeboende børn, eller har opbrugt sin ret til SU.

Det foreslås videreført, at kontanthjælpsmodtagere, som er omfattet af arbejdspligt i lovforslagets kapitel 18, fortsat alene vil kunne få tilbud om vejledning og opkvalificering i overensstemmelse med reglerne i lovforslagets § 93. For en nærmere beskrivelse af de foreslåede regler om arbejdspligt henvises til pkt. 2.18.2 nedenfor.

Det foreslås at afskaffe retten til tilbud om en realkompetencevurdering for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, og som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse. Dette er i overensstemmelse med, at aftalepartierne er enige om at afskaffe denne særregel.

Det foreslås videre, at reglerne om ret til tilbud om uddannelse inden for en pulje til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv, ikke videreføres, idet tilbud under puljen skulle være bevilget senest den 31. december

2023 og påbegyndt inden den 1. april 2024. Bestemmelsen giver således ikke længere en ret til tilbud inden for puljen. Personer, som er påbegyndt tilbud inden for puljen, vil kunne færdiggøre tilbuddene i overensstemmelse med bevillingen.

Det foreslås også, at den særskilte bestemmelse om formålet med vejledning og opkvalificering ikke videreføres, og at bestemmelsen i stedet indgår i de generelle betingelser i lovforslagets kapitel 12, som vil gælde for tilbud efter lovforslagets kapitel 13-16.

Ligeledes foreslås det, at bestemmelsen om, at personer der deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering modtager den ydelse, som vedkommende er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge, ikke videreføres, da der er tale om dobbeltregulering. Reglerne om, hvilken ydelse den enkelte er berettiget til, vil fremgå af ydelseslovgivningen.

Endelig foreslås det videreført, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om vejledning og opkvalificering.

Forslagene vil indebære, at kommunen vil kunne give tilbud om vejledning og opkvalificering, herunder korte erhvervsrettede kurser inden for den regionale uddannelsespulje, til personer, som er omfattet af lovforslagets målgrupper. Ligeledes vil disse personer fortsat vil have ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser, når en test har vist behov herfor. Kontanthjælpsmodtagere, som er omfattet af arbejdspligt i lovforslagets kapitel 18, vil fortsat alene kunne få tilbud om vejledning og opkvalificering i overensstemmelse med reglerne i lovforslagets § 93, og de vil fortsat være undtaget fra retten til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser.

Forslagene vil også indebære, at dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år, og som er ufaglærte eller faglærte med forældet uddannelse, fortsat vil kunne få uddannelsesløft inden for mangelområder i form af en erhvervsuddannelse på positivlisten.

Forslagene vil endelig indebære, at personer under 30 år i lovforslagets målgrupper som udgangspunkt ikke vil kunne få tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, at retten til realkompetencevurdering afskaffes, og at reglerne om puljen til personer med tilknytning til minkerhvervet ikke videreføres.

Der forventes fastsat nærmere regler om vejledning og opkvalificering ved bekendtgørelse svarende til de gældende.

2.17. Ret og pligt til tilbud for dagpenge-, kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere

2.17.1. Gældende ret

2.17.1.1. Ret og pligt til tilbud for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere

Reglerne om ret og pligt til tilbud for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere fremgår af kapitel 15 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Kommunen tilrettelægger indsatsen individuelt i dialog med den enkelte.

Tilbud omfatter tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 11-14. De enkelte tilbud skal opfylde betingelserne i kapitlerne 11-14, f.eks. om hvilke målgrupper, der kan få de enkelte tilbud.

2.17.1.2. Pligt til tilbud for dagpengemodtagere

Det fremgår af § 100, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14, dvs. tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats, ansættelse med løntilskud eller vejledning og opkvalificering, i hele deres ledighedsperiode, det vil sige både i den almindelige 2-årige dagpengeperiode og en eventuel forlænget dagpengeperiode, medmindre:

- De er fritaget efter reglerne om mindre intensiv indsats, f.eks. fordi de skal starte på ordinært arbejde på fuld tid inden for de næste 6 uger.
- De har deltidsarbejde på 20 timer eller mere om ugen eller skal overtage et job, som de er henvist til af kommunen eller arbejdsløshedskassen, og pligten til tilbud derfor er bortfaldet efter regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, som er udstedt med hjemmel i lovens § 103.
- De er fritaget efter reglerne om deltagelse i jobrettet uddannelse efter kapitel 9 i loven.

Det følger dog af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og bekendtgørelsesregler fastsat i medfør af denne lov, at dagpengemodtagere i visse tilfælde er fritaget for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, herunder pligten til at deltage i tilbud. Det gælder f.eks., hvis personen modtager dagpenge under de første 14 dages sygdom.

Efter § 100, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan et tilbud om en erhvervsuddannelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft efter lovens § 97 a om ret til uddannelsesløft for dagpengemodtagere dog alene gives efter aftale med personen. Det vil sige, at dagpengemodtageren ikke har pligt til at tage imod et sådant tilbud. Baggrunden er, at personen skal være motiveret for gennemførelse af uddannelse. Når personen har indgået aftale med kommunen om tilbuddet, har personen pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet.

2.17.1.3. Pligt til tilbud for kontanthjælpsmodtagere

Det fremgår af § 100, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at job-, uddannelses- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14, dvs. tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats, ansættelse med løntilskud eller vejledning og opkvalificering, i hele perioden, hvor de modtager ydelse efter lov om aktiv socialpolitik, medmindre de er fritaget efter reglerne

om mindre intensiv indsats, f.eks. fordi de skal starte på ordinært arbejde på fuld tid inden for de næste 6 uger.

Det følger dog af lov om aktiv socialpolitik, at kontanthjælpsmodtagere kan være fritaget for at stå til rådighed, herunder deltage i tilbud. Det gælder f.eks., hvis personen på grund af sit helbred har en rimelig grund til ikke at deltage i tilbud, har ret til fravær ved barsel, eller hvis personen aftjener værnepligt. For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere skal kommunen endvidere vurdere, om der i det enkelte tilfælde foreligger andre forhold end de rimelige grunde, der kan begrunde, at en person ikke har pligt til at tage imod et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, f.eks. alvorlig psykisk sygdom, hjemløshed eller misbrugsproblemer.

2.17.1.4. Ret og pligt til tilbud for dagpengemodtagere og job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere

Kommunen har efter § 102 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fleksible rammer til at tilrettelægge indsatsen med fokus på at give personen et tilbud, der imødekommer den enkelte persons behov med henblik på, at personen opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis forsørgelse.

Efter lovens § 102 har dagpengemodtagere og job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere senest efter 6 måneder ret og pligt til tilbud efter lovens kapitel 11-14. Kommunen kan dog undtage op til 25 pct. af personerne fra tilbud.

Personer, som er omfattet af arbejdspligt efter lovens § 105 a, er ikke omfattet af bestemmelsen. Disse personer skal deltage i en kontinuerlig indsats på op til 37 timer om ugen efter § 105 a.

Dagpengemodtagere og job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere har således både ret og pligt til at få og påbegynde et tilbud om enten virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering senest ved 6 måneders ledighed, og kommunen er dermed også forpligtet til at give et sådant tilbud til den enkelte person. Det er kommunen, der konkret vurderer, hvilket tilbud den enkelte person skal have, jf. lovens §§ 53 og 54. Kommunen kan dog undtage op til 25 pct. af personerne fra tilbud.

Kommunen vil dermed ud fra en konkret vurdering kunne undtage personer, som kommunen vurderer selv kan komme i job, for tilbud. Muligheden for at undtage op til 25 pct. af personerne vil give kommunen mulighed for at benytte faglige og individuelle skøn til at prioritere ressourcer på tilbud til de personer, som kommunen vurderer vil have mest gavn af indsatsen.

Kommunen skal som led i kontaktforløbet løbende vurdere, om dagpenge- og job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere har behov for tilbud for at komme i job eller tættere på arbejdsmarkedet og give tilbud, hvis personen har behov for dette. Den enkelte person kan endvidere henvende sig til kommunen om muligheden for at få bevilget et tilbud, herunder om mulighed for et bestemt tilbud.

Kravet om, at tilbuddet skal påbegyndes af personen senest efter 6 måneders ledighed, gælder ikke når personen:

- Skal deltage i tilbud om ansættelse med løntilskud, og hvor det er tilstrækkeligt, at tilbuddet er givet inden for fristen og påbegyndes senest 3 uger efter fristen.
- Ved udløbet af fristen på de 6 måneders ledighed er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller regler fastsat i medfør af disse love, og hvor kommunen herefter skal give personen et tilbud senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører. Kommunen skal i perioden med fritagelse vurdere om og i givet fald, hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud.

Perioden på 6 måneder opgøres efter lovens § 9 på baggrund af sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og en sammenhængende periode med kontanthjælp for kontanthjælpsmodtagere. De nærmere regler om opgørelsen af perioderne er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Et tilbud skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger. Det betyder, at tilbuddet skal berøre 2 kalenderuger. Ved 2 berørte kalenderuger forstås, at der er timer i tilbuddet i en uge og timer i tilbuddet i den efterfølgende uge. Der er ikke krav om, at tilbuddet skal være på fuld tid i 2 hele kalenderuger.

Et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering kan ikke træde i stedet for tilbud, som dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere har ret og pligt til efter lovens § 102. Disse tilbud kan dermed ikke indgå opgørelsen af tilbud for disse personer. Derimod kan tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus til uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere indgå i opgørelsen.

Efter lovens § 103 fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om ret og pligt til tilbud, herunder om timetal for tilbud og om fremrykning, udskydelse og bortfald af pligten til tilbud.

Bemyndigelsen er udnyttet til at fastsætte nærmere regler herom i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er bl.a. fastsat regler om, at et tilbud anses for rettidigt, hvis det påbegyndes i den kalenderuge, hvor ret og pligt til tilbud indtræder. Der er videre fastsat regler om, at pligten til tilbud bortfalder for dagpengemodtagere, hvis de har ordinær beskæftigelse som lønmodtager, der fast udgør 20 timer ugentligt eller mere.

2.17.1.5. Ledighedsydelsesmodtageres pligt til tilbud

Efter § 75 i lov om aktiv socialpolitik skal en person, der

modtager ledighedsydelse, aktivt udnytte sine arbejdsmuligheder for at opnå et fleksjob. Personen skal tage imod rimelige tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, medmindre personen i medfør af § 106 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om en mindre intensiv indsats ikke er forpligtet til at tage imod tilbud, eller andre tilbud, der kan forbedre mulighederne for at få arbejde. Personen skal deltage aktivt i rimelige tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller andre tilbud, der kan forbedre mulighederne for at få arbejde m.v.

Pligten gælder dog ikke, hvis den pågældende har en rimelig grund til ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 7 og 8, og regler fastsat i medfør af § 13, stk. 16, i lov om aktiv socialpolitik.

2.17.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen, at kravene til antal tilbud for dagpengemodtagere og jobparate ledige harmoniseres, så der fremover stilles krav om minimum ét aktiveringstilbud inden for de første seks måneder, og at kommuner kan undlade at give én ud af fire ledige tæt på arbejdsmarkedet aktiveringstilbud. Som følge af aftalen vil målgruppen af jobparate ledige fremover omfatte jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Aftalepartierne er enige om, at kommunerne kan anvende den samlede redskabsvifte, dvs. tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsjob, nytteindsats, vejledning og opkvalificering, inkl. øvrig vejledning og opkvalificering og læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser, dog kan en realkompetencevurdering ikke indgå. Aftalepartierne er også enige om, at den særskilte regel om, at kommunen skal vurdere om og i givet fald hvilken indsats en person skal have i en periode, hvor personen er fritaget for tilbud, afskaffes.

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Det er forudsat med aftalen, at de øvrige regler om ret og pligt til tilbud fortsat skal gælde.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om ret og pligt til tilbud, tidspunkt for og varighed af tilbuddet og undtagelser for tilbudstidspunkt og om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om ret og pligt til tilbud videreføres.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår af forenklingshensyn, at lovens bestemmelse om dagpenge- og kontanthjælpsmodtageres pligt til at tage imod tilbud i hele ledighedsperioden ikke videreføres, da der er tale om dobbeltregulering. Baggrunden er, at personernes pligt til at tage imod tilbud i hele ledighedsperioden også fremgår af ydelseslovgivningen, dvs. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af disse love, hvori eventuelle konsekvenser for ydelsen også fremgår.

Det foreslås dog, at reglen om, at tilbud om uddannelsesløft alene kan gives efter aftale med personen, videreføres i lovforslagets § 88. Reglen vil dermed fremgå af lovforslagets kapitel 16, hvor de øvrige regler om dette tilbud fremgår.

Det foreslås på baggrund af aftalen, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere senest efter 6 måneder har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 13-16, dog vil kommunen kunne undtage op til 25 pct. af personerne fra retten til tilbud, når kommunen vurderer, at personerne selv kan komme i job.

Kommunen vil dermed ud fra en konkret vurdering kunne undtage personer, som kommunen vurderer selv kan komme i job, fra retten til tilbud. Muligheden for at undtage op til 25 pct. af personerne fra retten til tilbud vil give kommunen bedre mulighed for at benytte faglige og individuelle skøn til at prioritere ressourcer på tilbud til de personer, som kommunen vurderer vil have mest gavn af indsatsen.

Personer, der er omfattet af arbejdspligt, og som derfor skal deltage i en kontinuerlig indsats på op til 37 timer om ugen, vil ikke være omfattet af det foreslåede. For en nærmere beskrivelse af de foreslåede regler om arbejdspligt henvises til pkt. 2.18.2 nedenfor.

Det foreslås videreført, at det fortsat vil være tilbud efter lovforslagets kapitel 13-16, dvs. tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering, som kommunerne skal give. De enkelte tilbud skal opfylde betingelserne i lovforslagets kapitler 12-16.

Det foreslås også videreført, at tilbuddet skal påbegyndes senest efter 6 måneder.

Perioden på 6 måneders ledighed vil blive opgjort på baggrund af lovforslagets § 11 som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og som sammenhængende ledighed for kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. For en nærmere beskrivelse af de foreslåede regler om opgørelsen henvises til pkt. 2.4.2 ovenfor.

Forslaget vil indebære en videreførelse af de gældende regler for dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere, mens ledighedsydelsesmodtagere som noget nyt vil blive omfattet af persongruppen, som har ret og pligt til tilbud, og som kommunen dermed skal give tilbud til i de første 6 måneders ledighed, dog således at kommunen kan undtage op til 25 pct. fra retten til tilbud.

Det foreslås videreført, at kravet om, at tilbuddet skal påbegyndes af personen senest efter 6 måneder, ikke vil skulle gælde i tilfælde, hvor

– personen skal deltage i tilbud om ansættelse med løntil-

skud, og hvor det er tilstrækkeligt, at tilbuddet er givet inden for fristen og påbegyndes senest 3 uger efter fristen, eller
– personen ved udløbet af fristen på de 6 måneder ledighed er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller regler fastsat i medfør af disse love, og hvor kommunen herefter skal give personen et tilbud senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører.

Det foreslås, at reglen om, at kommunen i perioden med fritagelse skal vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, ikke videreføres. Forslaget ændrer ikke på, at kommunen som led i kontaktforløbet fortsat løbende skal vurdere, om en person har behov for tilbud for hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende.

Forslagene vil indebære en videreførelse af de gældende regler om, at fristen om, at tilbuddet skal påbegyndes senest efter 6 måneder kan udskydes i forbindelse med tilbud om ansættelse med løntilskud, og hvis personen er fritaget for pligten til at deltage i tilbud ved udløbet af fristen på de 6 måneder.

Det foreslås videreført, at tilbuddet skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Det foreslås videre, at et læse-, skrive-, regne- og ordblindekursus fremover vil kunne indgå som et tilbud, og at det skal gælde for alle personerne. Derimod foreslås det, at et tilbud om en realkompetencevurdering ikke vil kunne indgå som et tilbud, og at det skal gælde for alle.

Forslagene vil indebære, at der fortsat vil skulle gælde et varighedskrav for tilbuddet på 2 uger, og at et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus fremover vil kunne indgå ved opgørelsen af, om kommunen har givet et tilbud til persongruppen af dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, hvilket et tilbud om realkompetencevurdering ikke vil kunne.

Det foreslås endelig videreført, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret og pligt til tilbud og om fritagelse for pligten til tilbud.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen forventes der fastsat regler f.eks. om bortfald af pligt til tilbud og om, hvornår et tilbud anses for rettidigt. Der forventes fastsat regler svarende til de gældende i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.18. Arbejdspligt

2.18.1. Gældende ret

Reglerne om arbejdspligt fremgår af kapitel 16 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. For personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, findes reglerne om arbejdspligt i integrationsloven.

Med indførelsen af arbejdspligten blev der stillet klare krav om, at personer i kontanthjælpssystemet, som ikke opfylder optjeningsreglerne, skal bidrage for sin ydelse. Alle personer i arbejdspligten skal som udgangspunkt deltage i indsats 37 timer om ugen.

2.18.1.1. Målgruppen for og omfanget af arbejdspligten

Det fremgår af § 105 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at en person omfattet af § 6, nr. 2-5, som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, er omfattet af en arbejdspligt, hvor personen skal deltage i 37 timers indsats om ugen, jf. dog stk. 2 og § 106. Personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, er ikke omfattet af bestemmelsen.

Arbejdspligten omfatter således kontanthjælpsmodtagere, som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, bortset fra fordrevne fra Ukraine med ophold efter Ukrainesærloven.

Personer, der er omfattet af arbejdspligten, skal som udgangspunkt deltage kontinuerligt i 37 timers indsats om ugen.

Personer, der er omfattet af en mindre intensiv indsats, f.eks. fordi de skal påbegynde job på fuld tid inden for 6 uger, er fritaget for indsats.

En person, der er omfattet af arbejdspligten, kan endvidere blive fritaget helt eller delvist for indsats efter lov om aktiv socialpolitik som følge af helbredsmæssige forhold, f.eks. fordi kommunen vurderer, at indsatsen vil forværre personens helbred eller sygdom.

Fordrevne fra Ukraine med ophold efter Ukrainesærloven, er omfattet af den indsats i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der gælder for kontanthjælpsmodtagere, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet.

Det primære formål med indsatsen i arbejdspligten er, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse eller opnår tilknytning til arbejdsmarkedet. De indsatser, som personen kan få som led i arbejdspligten, og de aktiviteter m.v., som kan medregnes i timetallet, er beskrevet under pkt. 2.18.1.2.

Vurderingen af, hvilken indsats personen skal deltage i, skal foretages under hensyn til, at personen skal deltage i den mest beskæftigelsesrettede indsats, som bringer den enkelte tættere på ordinær beskæftigelse. Derudover skal der tages hensyn til, at personen skal deltage i flest mulige timer ud fra en vurdering af personens helbredsmæssige situation. Disse hensyn skal indgå i en samlet vurdering af, hvilken indsats den enkelte skal tilbydes.

Kommunen kan nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i.

Vurderingen vil afhænge af, hvilken indsats kommunen har vurderet, at den enkelte skal deltage i, f.eks. om der er tale om en mere fysisk og psykisk krævende virksomhedspraktik eller en mere skånsom særligt tilrettelagt nytteindsats.

Kommunen skal dermed foretage en konkret faglig vurdering af, hvilken indsats personen skal deltage i, og hvor mange timer den enkelte kan bidrage i arbejdspligten, således at arbejdspligtens indhold og omfang bliver afstemt med den enkeltes forudsætninger.

Vurderingen af, hvor mange timer personen skal deltage i indsats i arbejdspligten, skal også ske under hensyn til de øvrige aktiviteter og indsatser, som personen deltager i. Det kan f.eks. være lønnet ordinært arbejde, forberedelse til danskundervisning eller jobsøgning i op til 4 timer om ugen i alt uden for hjemmet og indsatser efter social- eller sundhedslovgivningen, som også kan medregnes i den samlede opgørelse af timetallet i indsatsen i arbejdspligten.

Kommunen skal løbende vurdere og eventuelt op- eller nedjustere indsatsen, f.eks. hvis personens helbredsmæssige situation ændres, eller hvis personen ophører med eller påbegynder et lønnet arbejde eller en indsats efter social- eller sundhedslovgivningen m.v.

Kommunen skal igangsætte indsatsen, og personen skal påbegynde indsatsen i arbejdspligten hurtigst muligt og senest efter 1 måned. Kommunen har dermed tid til at tilrettelægge og igangsætte den konkrete indsats i arbejdspligten og samtidig understøttes det, at personen hurtigst muligt påbegynder indsatsen. I perioden vil der f.eks. kunne holdes en samtale med personen, hvor kommunen skal vurdere, hvordan indsatsen i arbejdspligten skal tilrettelægges for den enkelte og hvilke tilbud, der skal igangsættes m.v.

Personer der har ret til en forsørgelsesydelse i kontanthjælpssystemet, omfattes af loven fra første henvendelse om hjælp, selvom ydelsen udbetales på et senere tidspunkt. Det betyder, at fristen for igangsættelsen af indsatsen i arbejdspligten for disse personer regnes fra den første henvendelse om hjælp.

2.18.1.2. Arbejdspligtens indhold

Det fremgår af § 105 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at indsatsen kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 og nytteindsats efter kapitel 13. Indsatsen kan i særlige tilfælde også bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Personer, der er omfattet af arbejdspligten efter loven, kan få virksomhedsrettede tilbud, herunder virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud samt nytteindsats.

Tilbud om vejledning og opkvalificering kan tilbydes personer omfattet af arbejdspligten i særlige tilfælde, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Det kan eksempelvis være AMU-kurser, som typisk har en varighed på et par dage og op til et par uger, og som typisk er målrettet et eller flere konkrete job.

Kommunen skal konkret vurdere, hvorvidt tilbuddet om vejledning og opkvalificering kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor der er en række opslåede job, som personen kan søge eller påbegynde, hvis personen får et truckcertifikat eller et hygiejnebevis. Det er ikke et krav for at give tilbuddet, at personen har en aftale eller en arbejdsgivererklæring om ansættelse hos en arbejdsgiver, hvor ansættelsen er betinget af, at personen tager kurset.

Kommunens mulighed for at give tilbud om vejledning og opkvalificering til personer, der er omfattet af arbejdspligten, er dermed begrænset af en række betingelser. Begrænsningen gælder ikke for tilbud om danskundervisning.

Kommunen kan således give tilbud om vejledning og opkvalificering i form af danskundervisning til personer, som er omfattet af arbejdspligten, hvis kommunen vurderer, at personen har behov for dette. Det kan f.eks. være forberedende voksenundervisning (FVU) og kommunale tilbud om danskundervisning med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet.

Kommunen kan endvidere give tilbud om regne- og ordblindekurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, hvis kommunen vurderer, at disse kurser kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvor der er en række opslåede job, som personen kan søge eller påbegynde, hvis personen får et regne- eller ordblindekursus. Det er ikke et krav for at give tilbuddet, at personen har en aftale eller en arbejdsgivererklæring om ansættelse hos en arbejdsgiver, hvor ansættelsen er betinget af, at personen har taget kurset.

Personen skal opfylde de almindelige betingelser for optagelse m.v. efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne.

Endelig kan kommunen give tilbud om sundhedsfaglig vejledning til personer med gentagne sygemeldinger, under sygefravær fra øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger. Baggrunden er, at disse tilbud forventes at være med til at reducere antallet af sygemeldinger og dermed understøtte, at flest mulige deltager i arbejdspligten i det omfang, de kan.

Med sundhedsfaglig vejledning forstås vejledning fra en sundhedsperson. Hvornår en person har gentagne sygemeldinger, beror på en konkret vurdering af antallet af sygemeldinger sammenholdt med perioden med sygemeldinger.

Tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning kan eksempelvis være et tilbud i en kommunal sundhedsklinik med vejledning fra en sygeplejerske med henblik på, at personen bliver i stand til at mestre sin sygdom i højere grad og dermed igen kan deltage i indsatsen i arbejdspligten. I tilbuddet må der alene gives generel sundhedsfaglig vejledning, idet der ikke må opstå et patientforhold i det konkrete tilfælde.

Tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning kan først gives, når en person har haft gentagne sygemeldinger. Tilbuddet skal være tilrettelagt sådan, at personen kun skal deltage i det under sygefravær fra et eller flere af de øvrige tilbud, som personen ellers skulle have deltaget i som led i arbejdspligten.

Ved udeblivelse fra tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning kan kommunen sanktionere, medmindre personen har en rimelig grund til ikke at deltage, eksempelvis fordi personen er for syg til at møde frem.

For personer, der er omfattet af arbejdspligten, gælder der som udgangspunkt de samme regler om rådighed og sanktioner i lov om en aktiv socialpolitik som for andre, der modtager ydelser i kontanthjælpssystemet.

Herudover kan et tilbud om vejledning og opkvalificering alene gives, hvis tilbuddet opfylder betingelserne om, at der er tale om et kursus af kort varighed med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job. Det gælder eksempelvis tilbud inden for varslingsindsatsen efter loven.

Det betyder, at personer, der er omfattet af arbejdspligten, ikke kan få tilbud om højskoleophold, og at de ikke har ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser eller test, eller har mulighed for at deltage i grundforløb på erhvervsuddannelser.

Herudover medfører det, at der ikke kan gives tilbud om studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser til personer, som er omfattet af arbejdspligten.

De timer, der indgår i indsatsen i arbejdspligten, er timer i tilbud om nytteindsats, virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og i begrænset omfang vejledning og opkvalificering.

I antallet af timer i indsatsen medregnes desuden timer, hvor personen er ansat ordinært som lønmodtager, deltager i samtaler i kommunen, jf. kapitel 7, deltager i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, jf. regler fastsat i medfør af § 39, er ansat med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen.

Betingelsen om, at personen skal være ansat ordinært som lønmodtager, for at timerne medregnes i indsatsen i arbejdspligten, betyder bl.a., at der ikke vil kunne medregnes timer, hvor personen har ulønnet arbejde, f.eks. frivilligt arbejde i en forening.

Beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter kan f.eks. være deltagelse i job- eller uddannelsesmesser.

Timer, hvor personen deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen, kan være den tid, hvor personen f.eks. er i løbende ambulant behandling på sygehuset eller er i psykologbehandling.

Det fremgår af § 105 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om tilrettelæggelse af indsatsen i arbejdspligten, herunder regler om tilbud om sundhedsfaglig vejledning og om, at forberedelses- og jobsøgningstid i op til 4 timer i alt om ugen og transporttid mellem aktiviteter kan medregnes i antallet af timer i indsatsen.

Med hjemmel i denne bestemmelse er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der er bl.a. fastsat regler i § 15 a om, at for personer omfattet af arbejdspligt kan forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning uden for hjemmet medregnes i indsatsen i op til 4 timer i alt om ugen. Der kan højst medregnes 4 timer og timerne med forberedelse og jobsøgning skal foregå et sted, som kommunen har anvist f.eks. i kommunen. Stedet skal registrere personens fremmøde og give kommunen besked, hvis personen udebliver helt eller delvist.

Det betyder eksempelvis, at forberedelse til danskundervisning og jobsøgningsaktiviteter på en almindelig café ikke kan medregnes.

Der er endvidere fastsat regler i § 15 b om, at for personer omfattet af arbejdspligt kan transporttid mellem tilbud og øvrige aktiviteter medregnes i indsatsen. Det gælder transporttid mellem alle tilbud og øvrige aktiviteter, som kan medregnes i indsatsen. Transporttid til og fra personens bopæl kan ikke medregnes.

Herudover er der fastsat regler i § 106 a om, at tilbud om sundhedsfaglig vejledning skal være tilrettelagt sådan, at personen kun skal deltage i tilbuddet under sygefravær fra et eller flere af de øvrige tilbud, som personen ellers skulle have deltaget i.

Timetallet for de øvrige tilbud, som personen skal deltage i som led i arbejdspligten, kan ikke reduceres med antallet af timer med tilbud om sundhedsfaglig vejledning, da tilbuddet træder i stedet for et eller flere af de tilbud, som personen ikke deltager i på grund af sygefravær.

Personer, der er omfattet af arbejdspligten efter loven, er omfattet af lovens øvrige regler om bl.a. formidling af job, tilmelding og registrering af jobsøgning efter kapitel 4 og

5, cv-oplysninger, efter kapitel 6, kontaktforløb og beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter efter kapitel 7, »Min Plan« på Jobnet efter kapitel 8, tilbudsbetingelser efter kapitel 10, og voksenlærlingeordningen efter kapitel 23.

Personer, der er omfattet af arbejdspligten efter loven, kan få mentorstøtte efter kapitel 26 og hjælpemidler m.v. efter kapitel 27.

2.18.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Aftalepartierne er enige om, at særreglerne som følge af arbejdspligt fastholdes.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at reglerne om arbejdspligt videreføres indholdsmæssigt med få sproglige ændringer i §§ 92-94 i lovforslaget.

Det foreslås, at reglerne om målgruppen for arbejdspligten og arbejdspligtens omfang videreføres indholdsmæssigt i § 92. Det foreslås derfor, at personer i kontanthjælpssystemet, der ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i lov om en aktiv socialpolitik, vil blive omfattet af en arbejdspligt, hvor personen skal deltage i 37 timers indsats om ugen. Det foreslås endvidere, at personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelsen til personer, der er fordrevet fra Ukraine, ikke vil blive omfattet af arbejdspligten.

Forslaget vil betyde, at kontanthjælpsmodtagere, der ikke opfylder kravene om ophold i riget i mindst 9 ud af de seneste 10 år (opholdskravet) og fuldtidsbeskæftigelse i mindst 2 ½ år ud af de seneste 10 år (beskæftigelseskravet), og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, fortsat vil blive omfattet af arbejdspligten efter loven, bortset fra fordrevne fra Ukraine med ophold efter Ukrainesærloven.

Forslaget vil endvidere betyde, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligten, fortsat som udgangspunkt vil skulle deltage i indsats i op til 37 timer om ugen. For så vidt angår arbejdspligtens indhold henvises til det foreslåede nedenfor.

Det foreslås endvidere, at kommunen vil skulle tilrettelægge indsatsen løbende under hensyn til personens helbredsmæssige situation, og at kommunen vil kunne nedsætte arbejdspligten efter en konkret vurdering af personens helbredsmæssige situation.

Forslaget vil betyde, at kommunen ved tilrettelæggelsen af indsatsen for den enkelte fortsat vil skulle tage hensyn til personens helbredsmæssige situation, således at personen vil kunne deltage i indsatsen, selvom personen har helbredsmæssige udfordringer eller begrænsninger.

Forslaget vil endvidere betyde, at kommunen fortsat vil skulle foretage en konkret faglig vurdering af, hvor mange timer den enkelte kan bidrage, der bl.a. vil afhængige af, hvilken indsats den enkelte skal deltage i, f.eks. om der er tale om en mere fysisk krævende virksomhedspraktik eller en mere skånsom særligt tilrettelagt nytteindsats.

I vurderingen vil også skulle indgå de øvrige aktiviteter og indsatser, som personen eventuelt deltager i, f.eks. lønnet ordinært arbejde og indsatser efter social- eller sundhedslovgivningen, som også vil kunne medregnes i timetallet for indsatsen i arbejdspligten efter det foreslåede nedenfor.

Endelig foreslås det, at kommunen vil skulle igangsætte og personen vil skulle påbegynde indsatsen i arbejdspligten hurtigst muligt og senest efter 1 måned.

Forslaget vil medføre, at kommunen fortsat vil skulle igangsætte indsatsen senest en måned efter, at personen er blevet omfattet af arbejdspligten.

Det foreslås, at reglerne om, hvilken indsats arbejdspligten kan bestå af, og hvilke aktiviteter m.v., der kan medregnes i antallet af timer i arbejdspligten, videreføres indholdsmæssigt i § 93 med sproglige justeringer bl.a. som følge af, at kapitlerne om tilbud har fået nye numre.

Det foreslås derfor, at indsatsen i arbejdspligten vil kunne bestå af tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 13, ansættelse med løntilskud efter kapitel 14 og nytteindsats efter kapitel 15, og at indsatsen som udgangspunkt kun i særlige tilfælde kan bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus.

Forslaget vil betyde, at indsatsen i arbejdspligten fortsat vil kunne bestå af tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats.

Forslaget vil endvidere medføre, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, som udgangspunkt fortsat alene vil kunne gives tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16 som led i arbejdspligten, hvis der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Det vil f.eks. kunne være AMU-kurser, som typisk har en varighed på et par dage og op til et par uger, og som typisk er målrettet et eller flere konkrete job.

Det foreslås endvidere, at indsatsen dog også vil kunne bestå af tilbud om danskundervisning, tilbud om regne- og ordblindekurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne og Ordblindetesten, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job, og tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for personer med gentagne sygemeldinger.

Forslaget vil medføre, at kommunen fortsat vil kunne give disse tilbud til personer omfattet af arbejdspligten.

Det foreslås endvidere, at timer, hvor personen er ansat som lønmodtager, deltager i samtaler med kommunen, deltager

i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, er ansat med løntilskud efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller deltager i indsats efter social- og sundhedslovgivningen fortsat vil kunne medregnes i indsatsen.

Forslaget vil betyde, at timer, hvor personen er ansat ordinært som lønmodtager, deltager i jobsamtaler, deltager i beskæftigelses- eller uddannelsesfremmende aktiviteter som f.eks. jobmesser, eller er ansat med løntilskud efter kompensationsloven, fortsat vil kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Forslaget vil endvidere indebære, at den tid, hvor personen deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen, fortsat vil kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Endelig foreslås det, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om arbejdspligten og om, hvilke aktiviteter m.v., der kan medregnes i antallet af timer i indsatsen.

Det forventes, at der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen vil blive fastsat regler svarende til de nuværende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om sundhedsfaglig vejledning og medregning af timer med forberedelse, jobsøgning og transporttid.

Der forventes bl.a. at blive fastsat regler om, at tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning skal være tilrettelagt sådan, at personen kun vil skulle deltage i tilbuddet under sygefravær fra et eller flere af de øvrige tilbud, som personen ellers vil skulle deltage i som led i arbejdspligten, og at forberedelsestid og jobsøgning uden for hjemme vil kunne medregnes i op til 4 timer i alt om ugen.

2.19. Mindre indsats

2.19.1. Gældende ret

Reglerne om mindre intensiv indsats fremgår af kapitel 17 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af lovens § 106, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere ikke er omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik og deltage i jobsamtaler efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt tilbud efter kapitel 11-14 i loven om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats og vejledning og opkvalificering hos kommunen og arbejdsløshedskassen, hvis betingelserne er opfyldt. Det gælder, hvis personen kan dokumentere, at den pågældende, inden for de næste 6 uger, skal påbegynde et ordinært job på fuld tid, i fleksjob, på barsel eller overgå til efterløn, fleksydelse, tidlig pension, seniorpension eller folkepension. Ved et ordinært job forstås en ansættelse, hvor den ansatte får løn fra arbejdsgiver, og hvor arbejdsgiveren ikke modtager tilskud til lønnen, hvilket f.eks. gør sig gældende efter reglerne om ansættelse med løntilskud.

De 6 uger regnes fra det tidspunkt, hvor personen skal påbegynde et ordinært job eller fleksjob, forventes at gå på barsel, eller skal overgå til efterløn, fleksydelse, tidlig pension, seniorpension eller folkepension.

Dokumentationen for, at en person skal påbegynde ordinært job, kan fremgå af en ansættelseskontrakt, et brev, en e-mail, sms eller lignende fra arbejdsgiveren.

Personer, som kan dokumentere, at de er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel eller er omfattet af en arbejdsfordelingsordning er heller ikke omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende og til at deltage i jobsamtaler samt tilbud hos kommunen og arbejdsløshedskassen efter lovens § 106, stk. 1, nr. 2 og 3.

Personer, der hjemsendes på grund af vejrlig eller materialemangel, er ikke omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende i hele den periode, de er hjemsendt, fordi hjemsendelsen ofte vil være af kortere varighed og sjældent vil vare mere end 6 uger. Dokumentationen for, at en person er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel kan fremgå af et brev, en e-mail, sms m.v. eller en hjemsendelsesattest.

Ved arbejdsfordeling forstås en ordning, som en virksomhed kan anvende for at undgå afskedigelser i perioder, hvor der er en nedgang i ordretilgangen m.m. Når der etableres arbejdsfordeling, nedsættes arbejdstiden i en begrænset periode, uden at de omfattede medarbejdere på noget tidspunkt bliver afskediget. I nogle overenskomster er der hjemmel til at indgå aftale om etablering af arbejdsfordeling. I andre tilfælde indgås aftalen om etablering af arbejdsfordeling ved kollektiv aftale. De omfattede medarbejdere kan have ret til supplerende dagpenge, ledighedsydelse eller kontanthjælp under arbejdsfordelingen for de dage, hvor de ikke arbejder, hvis kommunen eller arbejdsløshedskassen vurderer, at en række betingelser er opfyldt.

Dokumentationen for, at en person er omfattet af en arbejdsfordeling, fremgår af arbejdsgiverens meddelelse til kommunen om arbejdsfordeling. Er man på en arbejdsplads blevet enige om en arbejdsfordeling, og ønsker de ansatte, der er omfattet af arbejdsfordelingen, eksempelvis dagpenge, skal arbejdsfordelingen anmeldes til kommunen. Det fremgår af bekendtgørelse om udbetaling af dagpenge, som indeholder reglerne for etablering af en arbejdsfordeling.

Personer, der kan dokumentere, at de skal påbegynde fuldtidsstudie på almindelige vilkår i form af en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller en anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau eller varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, er heller ikke omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler samt tilbud hos kommunen og arbejdsløshedskassen efter lovens § 106, stk. 1, nr. 4. Det omfatter dog ikke uddannelsesparate kontant-

hjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, der fortsat vil være omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler og tilbud hos kommunen og arbejdsløshedskassen.

De 6 uger regnes fra det tidspunkt, hvor personen skal påbegynde uddannelsen.

Uddannelsen skal være tilrettelagt som et fuldtidsstudie og gennemføres på almindelige vilkår. Det betyder, at personen skal deltage i uddannelsen på fuld tid, og at det ikke er tilstrækkeligt, at personen kun deltager i enkeltfag. Det betyder også, at personen skal gennemføre uddannelsen på almindelige vilkår, f.eks. SU eller elevløn m.v. Personen skal dermed, i forbindelse med påbegyndelsen af uddannelsen, ikke længere modtage en offentlig forsørgelsesydelse efter lovgivningen på Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets område.

Dokumentationen for, at en person er optaget på uddannelsen, kan fremgå af et optagelsesbrev fra uddannelsesinstitutionen eller lignende.

Reglerne betyder, at kommunen kan beslutte, at en person skal omfattes af mindre intensiv indsats og dermed fritage personen fra pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler samt tilbud. Tilsvarende kan arbejdsløshedskassen inden for de første 3 måneder af ledighedsperioden, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet, beslutte, at dagpengemodtagere kan omfattes af mindre intensiv indsats. Når en person ikke er omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende, indebærer det også, at den pågældende ikke skal dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter i en joblog. En person, der er omfattet af mindre intensiv indsats, har dog fortsat pligt til at registrere cv-oplysninger. I det omfang kommunen eller arbejdsløshedskassen henviser personen til et job, f.eks. et vikariat i perioden, er personen også forpligtet til at søge og tage imod arbejdet, fordi personen ikke er fritaget for at stå til rådighed for henvist arbejde.

Efter lovens § 106, stk. 2, gælder fritagelsen fra pligten til at være aktivt jobsøgende for personer omfattet af arbejdsfordeling dog alene i de første 6 uger af arbejdsfordelingen. De 6 uger regnes fra det tidspunkt, hvor personen omfattes af arbejdsfordelingsordningen. Det betyder, at de omfattede medarbejdere fritages for jobsøgning i en periode, der svarer til den, der gælder for personer, som skal påbegynde et fuldtidsjob, på efterløn eller barsel m.v. Det betyder også, at pligten til at være arbejdssøgende, efter de almindelige regler, igen vil gælde efter de 6 uger, og at pligten kan indtræde inden udløbet af arbejdsfordelingen.

Efter lovens § 106, stk. 3, kan kommunen ud fra en konkret vurdering beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler samt tilbud. Det kan ske, hvis kommunen vurderer, at der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive undtaget fra at være aktivt jobsøgende, møde til jobsamtaler og deltage i tilbud, eller hvis kommunen vurderer, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligten. Misbrug eller spekulation kan være i tilfælde, hvor en person gentagne gange har dokumenteret at have indgået aftale om ansættelse i et job, som personen ikke påbegynder, eller hvis en person har usædvanligt mange jobskift med indlagte ledighedsperioder. Det vil ligeledes kunne være, hvis en person skal påbegynde et meget kortvarigt job eller fædreorlov, eller hvis der er usikkerhed om personens fremtidige jobsituation. Arbejdsløshedskassen kan på tilsvarende vis beslutte det samme inden for de første 3 måneder af ledighedsperioden, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet. Arbejdsløshedskassen kan således ud fra en konkret vurdering beslutte, at en dagpengemodtager fortsat skal være omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler samt tilbud i de første 3 måneder af ledighedsperioden.

Det bemærkes, at lov om sygedagpenge indeholder regler om mindre intensiv indsats for sygedagpengemodtagere, og at de derfor ikke er omfattet af reglerne om mindre intensiv indsats i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.19.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at blive omfattet af en mindre intensiv indsats.

Aftalepartierne er enige om, at som led i gennemskrivningen af loven ændrer "Mindre intensiv indsats" navn til "Mindre indsats", som er mere retvisende, da beskæftigelsesindsatsen generelt er blevet mindre omfattende fsva. lovkrav til samtaler og tilbud m.v.

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og at mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt at videreføre reglerne om mindre intensiv indsats med forenklinger.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om mindre intensiv indsats videreføres indholdsmæssigt i § 95 i lovforslaget med sproglige justeringer med de ændringer, der følger af den nye målgruppestruktur, og at arbejdsløshedskassen får ansvaret for kontaktforløbet for alle dagpengemodtagere i de første 3 måneder.

Det foreslås som noget nyt, at "Mindre intensiv indsats" betegnes som "Mindre indsats".

Det foreslåede vil indebære, at betegnelsen "Mindre intensiv indsats" erstattes med betegnelsen "mindre indsats". Det vil ikke have betydning for de betingelser, personen skal opfylde for at blive omfattet af en mindre indsats.

Forslaget vil fremover omfatte dagpengemodtagere, jobpa-

rate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister samt unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Forslaget vil indebære, at personen fortsat ikke vil være omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler og tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats og vejledning og opkvalificering hos kommunen og arbejdsløshedskassen, når personen er omfattet af en mindre indsats.

Med forslaget vil personen fortsat ikke skulle dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter i en joblog. Personen vil dog fortsat have pligt til at registrere cv-oplysninger. I det omfang kommunen eller arbejdsløshedskassen henviser personen til et job, f.eks. et vikariat i perioden, er personen også forpligtet til at søge og tage imod arbejdet, fordi personen ikke er fritaget for at stå til rådighed for henvist arbejde.

2.20. Fleksjob m.v.

2.20.1. Gældende ret

2.20.1.1. Jobafklaringsforløb

2.20.1.1.1. Målgruppe

De gældende regler om jobafklaringsforløb fremgår af kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Reglerne om målgruppen for jobafklaringsforløb fremgår af § 107 i loven.

Jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelser er en ordning for 1) personer der er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som ikke kan få forlænget sygedagpengene efter lov om sygedagpenge, 2) personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis ikke personen var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge, og 3) personer, som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge ophører efter § 24 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om sygedagpenge, jf. § 24 c, stk. 1, 2. pkt., i lov om sygedagpenge.

2.20.1.1.2. Indsats

Reglerne om indsatsen i et jobafklaringsforløb fremgår af § 108 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Et jobafklaringsforløb skal give personen en individuelt tilpasset og helhedsorienteret indsats med henblik på, at personen bringes tilbage i arbejde eller i gang med en uddannelse. Indsatsen skal være tilpasset personens forudsætninger og behov, herunder helbredstilstand.

Et jobafklaringsforløb kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 og vejledning og opkvalificering efter kapitel 14 og en indsats efter anden lovgivning. Jobafklaringsforløbet kan endvidere bestå af mentorstøtte efter kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbud efter denne lov og dermed udvikle arbejdsevnen og fremme tilknytningen til og fastholdelsen på arbejdsmarkedet.

Hvis en person i jobafklaringsforløb er i et ansættelsesforhold, tilrettelægges jobafklaringsforløbet med fokus på hurtigst mulig tilbagevenden til jobbet og med inddragelse af arbejdsgiveren.

2.20.1.1.3. Varighed

Reglerne om varigheden af et jobafklaringsforløb er fastlagt i §§ 110 og 111 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Et jobafklaringsforløb kan højst have en varighed på 2 år, og det er en betingelse, at personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom gennem hele forløbet. Endvidere fremgår det af bestemmelsen, at visse perioder med barsel eller sorgorlov ikke medregnes i jobafklaringsforløbets varighed.

Et jobafklaringsforløb ophører, hvis 1) personen ikke er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, 2) personen når folkepensionsalderen eller 3) personen overgår til at modtage sygedagpenge efter § 24 b, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

Personer i jobafklaringsforløb har ret til at få et eller flere efterfølgende jobafklaringsforløb, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Kommunen skal inden ophøret af et jobafklaringsforløb foretage en vurdering af personens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde. Kommunen skal herunder vurdere, hvorvidt personen enten 1) kan vende tilbage i arbejde, 2) er uarbejdsdygtig grundet egen sygdom og i målgruppen for at få tilkendt et nyt jobafklaringsforløb eller 3) er i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Hvis kommunen vurderer, at en person i jobafklaringsforløb er i risiko for fortsat at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom 4 år efter ophøret af sygedagpenge, skal der senest 3½ år efter ophør af sygedagpenge ud over indsatsen efter § 108 iværksættes en samtale med regionens sundhedskoordinator om mulighederne for at udvikle personens arbejdsevne.

Inden kommunen træffer afgørelse om, at personen skal have et nyt jobafklaringsforløb ud over 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal kommunen konkret tage stilling til, om sagen skal forelægges for regionens kliniske funktion til vurdering af personens muligheder for at arbejde.

For så vidt angår de gældende regler for ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb henvises til punkt. 2.5.1

i de almindelige bemærkninger til det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om social pension og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, værdigt sanktionssystem i balance, ny sygedagpengesats, fleksløntilskud fradrages ikke i ægtefællens pension m.v.).

2.20.1.2. Fleksjob

2.20.1.2.1. Målgruppe

Reglerne om målgruppen for fleksjob fremgår af § 116 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af lovens § 116, at fleksjob er en ordning for personer, som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, som ikke modtager førtidspension eller seniorpension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som ikke modtager tidlig pension, jf. § 26 g i lov om social pension, eller som er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. Eventuel bevilling af kompenserende støtte i form af hjælpemidler eller personlig assistance efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. indgår i vurderingen af, om personen kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår.

Det skal være dokumenteret, at betingelser om, at personen har en væsentligt og varigt nedsat arbejdsevne, der medfører, at personen hverken nu eller på sigt kan arbejde på ordinære vilkår, herunder også efter sociale kapitler i overenskomsterne, er opfyldt.

Der skal foretages en samlet vurdering af alle sagens oplysninger, herunder en vurdering af modsatrettede oplysninger, der taler henholdsvis for eller imod, at den pågældende opfylder betingelserne for fleksjob.

Det fremgår af lovforslag nr. L 53 af 1. november 2012 (Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 82), at Ankestyrelsens praksis i forhold til, hvornår arbejdsevnen anses for varigt og væsentligt nedsat, fortsat finder anvendelse, uanset at en person nu modtager et fleksløntilskud, mens det tidligere var arbejdsgiveren, som modtog et tilskud til den fleksjobansattes løn på halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige løn på området. Der henvises til Ankestyrelsens principafgørelser N-11-06 og N-14-06, jf. nedenfor.

Ankestyrelsen lægger vægt på, at det følger af lovgivningen om fleksjob, at arbejdsevnen skal være væsentligt og varigt nedsat. Der er ikke fastlagt et bestemt antal timer for, hvornår man kan få bevilliget et fleksjob. Det vil sige, at arbejdsevnen ikke alene skal vurderes på grundlag af antallet af løntimer, som personen kan klare, men arbejdsevnen skal også vurderes i forhold til effektiviteten i de præsterede timer.

Dette fremgår af principafgørelse N-11-06, hvor Ankestyrelsen fandt, at vurderingen af arbejdsevnen skulle ses i lyset af, at kommunens tilskud mindst var halvdelen af lønnen. Arbejdsevnen kunne ikke alene vurderes på grundlag af antallet af løntimer, som ansøgeren kunne klare, men skulle også vurderes i forhold til beskæftigelsesniveauet. Den nedsatte arbejdsevne kunne vise sig både ved, at den pågældende ikke kunne arbejde fuldt effektivt på fuld tid og ved, at den pågældende kunne arbejde fuldt effektivt, men da kun på nedsat tid. Der kunne ikke alene lægges vægt på ansøgerens samlede arbejdstid; der måtte også lægges vægt på de øvrige oplysninger, herunder om smerter efter amputation af det ene ben, lænderygbesvær og bevægeindskrænkning samt neuropsykologisk undersøgelse, hvorefter arbejdshastigheden var stærkt nedsat, og revalidering blev frarådet.

I principafgørelse N-14-06, fandt Ankestyrelsen, at en person ikke havde ret til fleksjob, da arbejdsevnen ikke var nedsat i så væsentligt omfang, at det berettigede til et fleksjob. Ankestyrelsen lagde vægt på, at det ved ophævelsen af muligheden for at yde tilskud med 1/3 blev præciseret i lovbemærkningerne, at ordningen var rettet mod personer med væsentlig nedsættelse af arbejdsevnen, og at alle muligheder for at opnå eller fastholde ordinær beskæftigelse skulle være undersøgt, herunder ansættelse efter overenskomsternes sociale kapitler. Arbejdsevnen skulle ikke alene vurderes på grundlag af antallet af løntimer, som ansøgeren kunne klare, men skulle også vurderes i forhold til effektiviteten i de præsterede timer.

I principafgørelse 150-11, fandt Ankestyrelsen, at en person ikke havde ret til fleksjob, da personens arbejdsevne ikke kunne anses for nedsat i så væsentligt et omfang, som det forudsatte for at få fleksjob. Ankestyrelsen lagde vægt på, at personen i forbindelse med virksomhedspraktik og revalideringsforløb arbejdede 25-26 timer om ugen, og at personen under en virksomhedspraktik arbejdede 37 timer om ugen, hvorefter den pågældende raskmeldte sig og overgik til arbejdsløshedsdagpenge. Personen havde endvidere betydelige ressourcer i form af længerevarende og stabil tilknytning til arbejdsmarkedet med erfaring fra flere arbejdsområder, stærkt netværk med familie og venner samt mange fritidsinteresser i form af madlavning, EDB m.v. Det forhold, at personens effektive arbejdstid i forbindelse med revaliderin-gen var 12-18 timer om ugen, kunne henset til sagens øvrige oplysninger ikke medføre, at den pågældendes arbejdsevne kunne anses for væsentligt nedsat.

En person, hvis arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat, og hvor det vurderes, at personen aktuelt har en meget lille arbejdsevne, kan blive visiteret til et fleksjob, hvis der er mulighed for, at den pågældendes arbejdsevne kan udvikles således, at personen kan øge sin arbejdsindsats inden for en rimelig periode. Hvis arbejdsevnen ikke vurderes at kunne forbedres, og den pågældende kun kan arbejde få timer om ugen, skal kommunen vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension. Personer, hvis arbejdsevne permanent er meget begrænset, eller personer, der er så syge eller har så

betydelige funktionsnedsættelser, at arbejdsevnen ikke vil kunne forbedres, vil kunne tilkendes førtidspension.

Visiteres en person med en aktuelt meget begrænset arbejdsevne til fleksjobordningen, skal kommunen løbende følge op på, om personens arbejdsevne udvikler sig som forudsat.

Kommunen kan først give tilbud om fleksjob, når alle relevante tilbud samt andre foranstaltninger, herunder forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde personen i ordinær beskæftigelse.

Kommunen skal således se på alle relevante muligheder i lovgivningen for at hjælpe personen med at blive i stand til at arbejde gennem tilbud som behandling, aktive tilbud, omplacering og andre foranstaltninger, inden der kan tages stilling til, om betingelserne for fleksjob er opfyldt. Kommunen skal herunder se på, om brug af en kompenserende ordning kan medvirke til, at en person derved hjælpes til at blive fastholdt på det ordinære arbejdsmarked. En kompenserende ordning kan være tilbud om hjælpemiddel eller personlig assistance. Der kan også være tale om støtte til en mentorfunktion.

Afklaring af arbejdsevnen skal bl.a. ske via udviklingsforanstaltninger gennem en aktiv indsats, der har et konkret sigte mod arbejdsmarkedet eller uddannelse. Vejen til arbejdsmarkedet skal understøttes gennem sociale støttetilbud, beskæftigelsesrettede tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og sundhedsrettede tilbud.

Kommunen skal i samarbejde med personen fokusere på personens muligheder for aktuelt eller i fremtiden at blive i stand til at komme i arbejde. Det afgørende er, hvad personen kan eller vil kunne efter en aktiv indsats vurderet i forhold til enhver form for arbejde på det ordinære arbejdsmarked. Der skal derfor ikke alene ses på eventuelle tidligere erhverv eller på personens ønsker til et bestemt erhverv, men derimod bredt på nuværende og fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Afdækning og udvikling af arbejdsevnen kan kun undlades, hvis det er åbenbart formålsløst at gennemføre tiltag, f.eks. ved visse meget alvorlige sygdomstilstande.

Lovens § 116 er ikke til hinder for, at en person, der modtager førtidspension eller seniorpension, kan blive visiteret til og ansat i et fleksjob. Personen kan imidlertid ikke være ansat i et fleksjob og samtidig modtage førtidspension eller seniorpension, jf. princippet om dobbeltforsørgelse, hvilket betyder, at en ydelsesmodtager ikke kan modtage f.eks. fleksløntilskud og løn samt førtidspension samtidigt. Ved ansættelse i fleksjob skal førtidspensionen derfor gøres hvilende eller frakendes, mens en seniorpension skal gøres hvilende.

Hvis en person, som modtager seniorpension, ønsker at overgå til fleksjob, skal kommunen vurdere, om personen er i målgruppen for fleksjob. Personer, der modtager seniorpension, er ikke nødvendigvis i målgruppen for fleksjob, idet deres arbejdsevne kun er vurderet i forhold til seneste job ved tilkendelsen af seniorpension. Hvis kommunen bevilger fleksjob til en person, der modtager seniorpension, skal Seniorpensionsenheden orienteres. Det er Seniorpensionsenheden, der træffer afgørelse om, at seniorpensionen skal gøres hvilende, jf. lov nr. 869 af 14. juni 2020 om Seniorpensionsenheden.

2.20.1.2.2. Indhold

Reglerne om indhold i fleksjobordningen fremgår af § 117 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af lovens § 117, at en person, der er visiteret til fleksjob, kan få ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob med fleksløntilskud efter lovens § 123.

Fleksjob kan alene oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Hvis en ansat er grænsegænger i EU-rettens forstand, kan den ansatte i fleksjob modtage fleksløntilskud, så længe den pågældende er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Ved vurderingen af, om en arbejdsgiver har hjemsted i Danmark, henvises til SKAT's regler herom.

Derimod kan der ikke udbetales fleksløntilskud til en person, der er bosiddende i Danmark, men arbejder hos en arbejdsgiver med hjemsted i udlandet, idet en dansk kommune ikke kan oprette fleksjob efter danske regler uden for landets grænser.

Personer, der er ansat i fleksjob, har mulighed for at blive udstationeret i udlandet. Udstationering i et fleksjob i udlandet forudsætter, at personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark, udstationeringen er frivillig for personen, der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter § 134 eller løn- og arbejdsvilkår efter § 122, udstationeringen højst er af et års varighed, og personen er sikret hjemrejse.

Det betyder, at der kun kan udbetales fleksløntilskud til en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. For personer, der er ansat i fleksjob før den 1. januar 2013, jf. lovens §§ 133 og 134, kan arbejdsgiveren kun modtage tilskud til lønnen for en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om arbejdskraftens fri bevægelighed inden for Unionen, nyder en arbejdstager samme sociale og skattemæssige fordele som indenlandske arbejdstagere.

Det medfører, at en arbejdstager, der bor i for eksempel Sverige og arbejder i Danmark, nyder samme sociale og skattemæssige fordele som en person, der både arbejder og bor i Danmark. Efter de danske regler forudsætter retten til fleksjob ophold i Danmark.

En person ansat i fleksjob kan godt være grænsegænger i

EU-rettens forstand og modtage fleksløntilskud, så længe personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Det er således muligt at bevare et fleksjob, hvis man er grænsegænger og pendler til arbejde i Danmark fra f.eks. Sverige eller Tyskland.

En person, der er visiteret til fleksjob, kan anmode kommunen om at udstede et fleksjobbevis, som indeholder oplysninger om fleksjobordningen, de handicapkompenserende ordninger og personens skånebehov. Kommunen vil skulle anvende den skabelon, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har udarbejdet.

Det betyder, at en person, der er visiteret til fleksjob kan anmode kommunen om at få et bevis på, at personen er berettiget til fleksjob samt en beskrivelse af personens kompetencer og eventuelle særlige behov. Bestemmelsen gælder både for personer, der er ledige i fleksjobordningen, og personer, der er ansat i fleksjob.

En person, der er visiteret til fleksjob, og som er ledig, vil kunne modtage ledighedsydelse efter kapitel 7 i lov om aktiv socialpolitik. Personen er omfattet af indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. afsnit III, der indeholder bestemmelser om cv-oplysninger, kontaktforløb, afklaring, planer m.v. og jobrettet uddannelse og afsnit IV, der indeholder bestemmelser om tilbud m.v.

2.20.1.2.3. Visitation

Reglerne om visitation til fleksjobordningen fremgår af § 118 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af lovens § 118, at kommunen skal træffe afgørelse om visitation til fleksjob på baggrund af en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, jf. § 44 i loven. Det er endvidere en betingelse for, at kommunen vil kunne visitere en person til fleksjob, at kommunen har indhentet og modtaget sundhedsfaglig rådgivning fra sundhedskoordinator, jf. § 15, stk. 2, og § 15 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det betyder, at den samlede beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde og den sundhedsfaglige rådgivning fra sundhedskoordinator skal indgå i grundlaget for afgørelsen.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at der skal foreligge dokumentation for følgende forud for, at kommunen kan visitere en person til fleksjob: Personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse, alle relevante indsatser efter denne lov samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse, personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt begrænset og kan ikke anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår og at personen har været ansat under de sociale kapitler m.v. i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, jf. § 119.

Dokumentationen sker som led i udarbejdelsen af den samlede beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde. Beskrivelsen skal indeholde en beskrivelse af personens uddannelses- og beskæftigelsesmål samt beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer. Kommunen laver en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, f.eks. også personens sociale kompetencer, fritidsinteresser m.v. En forudgående ansættelse efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår vil kunne medvirke til afklaringen af, om den pågældende er berettiget til fleksjob.

Det skal dokumenteres, at personens ressourcer og udfordringer i forhold til beskæftigelse og uddannelse på ordinære vilkår er fuldt afklarede, og at alle relevante indsatser i den ordinære beskæftigelseslovgivning er udtømte, at personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt nedsat og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår inden for ethvert erhverv.

Det kan ikke tillægges betydning for afgørelsen om visitation til fleksjob, hvis personen afviser at modtage behandling af en læge i form af operation, lægeordineret medicin eller lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter.

Der menes alene lægebehandling i snæver forstand. Lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter kan f.eks. være ECT-behandling (elektrochokbehandling).

Der menes ikke genoptræning efter operation eller behandling hos en fysioterapeut, uanset at det er en læge, der har anbefalet behandlingen, idet personen skal bidrage til egen helbredelse. Endvidere menes ikke samtaleforløb og behandling hos psykolog, da disse behandlingstyper ikke betragtes som lægebehandling i snæver forstand.

Personen har pligt til at medvirke og deltage i sagens oplysning, herunder lade sig undersøge, jf. § 11, stk. 1, nr. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Personen har også pligt til at medvirke til, at egen læge udarbejder en lægeattest til brug for opfølgning, hvis kommunen beder om dette.

2.20.1.2.4. Fastholdelsesfleksjob

Reglerne om fastholdelsesfleksjob fremgår af § 119 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter lovens § 119 skal personer, der har mere end 6 år til folkepensionsalderen, forud for ansættelse i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvor personen senest har været ansat på ordinære vilkår, som hovedregel have været ansat i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Kravet omfatter alene personer med mere end 6 år til folkepensionsalderen. Personen skal fortsat opfylde de almindeli-

ge betingelser for fleksjob. Folkepensionsalderen fremgår af § 1 a i lov om social pension.

Kravene til ansættelse i et fastholdelsesfleksjob skal fremme brugen af andre ansættelsesformer end fleksjob, der tager de fornødne skånehensyn og således kan medvirke til at forebygge yderligere nedsættelse af arbejdsevnen, jf. lovforslag nr. L 53 af 1. november 2012 (Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 83).

For at få et fastholdelsesfleksjob skal personen opfylde de almindelige betingelser for at blive visiteret til fleksjobordningen. Reglen i lovens § 119 er således en ekstra betingelse, der skal være opfyldt, hvis man ønsker fleksjobansættelse hos den hidtidige arbejdsgiver.

Ved vurderingen af, om betingelsen for ansættelse i et fastholdelsesfleksjob er opfyldt, skal kommunen sikre sig, at personen har været ansat under de sociale kapitler eller på særlige vilkår i mindst 12 måneder, at der er lavet en skriftlig aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte, hvoraf det fremgår, hvilke funktioner den ansatte har svært ved at udføre, og hvilke konkrete skånebehov der er aftalt, og at det er dokumenteret, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende ustøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Ankestyrelsen har i principafgørelse 98-15 fundet, at der forelå en fyldestgørende skriftlig aftale mellem arbejdsgiver og person om ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår. Det måtte også anses for dokumenteret, at arbejdsgiver havde gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende ustøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår. Der forelå en skriftlig aftale i form af en handlingsplan for personens tilbagevenden til arbejde. Der forelå også statusopdateringer fra personen til arbejdsgiver, hvor personen bl.a. havde oplyst om arbejdstid og fridage. Ifølge arbejdsgivers oplysninger var der efterfølgende blevet lagt en ny plan for personen, hvor han blev flyttet over i en særlig tilrettelagt funktion uden deadlines og projektarbejde samt med en mentor tilknyttet. Der havde desuden været flere møder mellem personen, arbejdsgiveren og kommunen om arbejdstid og arbejdsopgaver. Det fremgik af kommunens notat, at arbejdsgiver bl.a. havde iværksat ordning med henblik på erhvervspsykologsamtaler, fleksibilitet i forhold til mødetid, ferieafholdelse, hjemmearbejdsplads, mødeaktivitet og arbejdsopgaver. Der havde også været en plan for dagligt timetal, arbejdsdage og telefonvækning.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at der også under sygdomsperioder kan indgås aftaler om arbejde efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

En sygdomsperiode under en ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår m.v. vil heller ikke være til hinder for, at betingelsen for fastholdelsesfleksjob vil være opfyldt.

Med "hidtidig arbejdsplads", menes der den arbejdsplads, hvor personen er eller senest har været ordinært ansat.

Som eksempel på, at betingelsen om 12 måneders forudgående ansættelse på særlige vilkår ikke er opfyldt, kan nævnes en situation, hvor en medarbejder bliver afskediget efter langvarig sygdom og efter 6 måneder bliver tilbudt at komme tilbage til virksomheden i et fleksjob. Da medarbejderen senest har været ansat i samme virksomhed, vil der – uanset at medarbejderen opfylder betingelserne for fleksjob – blive stillet krav om, at medarbejderen bliver tilbudt job efter § 119, inden pågældende kan komme i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads.

Bestemmelsen betyder, at betingelsen for fastholdelsesfleksjob ikke skal være opfyldt, hvis personen efterfølgende har haft en reel ansættelse på en anden arbejdsplads.

Har personen været ansat med løntilskud på den pågældende arbejdsplads, skal arbejdspladsen ikke betragtes som den "hidtidige arbejdsplads" efter § 119. Det har således været intentionen, at personens hidtidige ansættelse på den pågældende arbejdsplads har været ustøttet, og at bestemmelsen skal medvirke til at fastholde den pågældende medarbejder i ustøttet beskæftigelse. I denne situation skal betingelserne for fastholdelsesfleksjob derfor ikke være opfyldt.

Tilsvarende gælder for personer, der alene har været ansat på arbejdspladsen i en uddannelsesaftale eller et lærlingeforløb som led i en revalidering. Det har således ikke været hensigten med bestemmelsen, at personer, der som led i en revalidering alene har været ansat på en virksomhed i en uddannelsesaftale eller et lærlingeforløb, skal være omfattet af reglerne om fastholdelsesfleksjob på grund af det tilbud, de har fået som led i en revalidering.

Udsatte personer – som f.eks. langvarige kontanthjælpsmodtagere – kan endvidere efter en konkret vurdering efterfølgende få et fleksjob på den arbejdsplads, hvor de senest har været ansat i et ordinært job på få timer uden at skulle opfylde betingelserne for fastholdelsesfleksjob.

Reglerne om fastholdelsesfleksjob skal derfor efter en konkret vurdering ikke anvendes i tilfælde, hvor personen allerede ved ansættelsens begyndelse har begrænsninger i arbejdsevnen, og hvor ansættelsen er etableret under eller som en del af en samlet indsats for at udvikle personens arbejdsevne og hjælpe personen tilbage på arbejdsmarkedet.

Det er i Ankestyrelsens principafgørelse 44-17 fastslået, at "hidtidig arbejdsplads" må fortolkes indskrænkende. Reglerne finder således kun anvendelse i de tilfælde, hvor ansatte, der har været ansat på normale vilkår i ustøttet beskæftigelse, på grund af sygdom, nedslidning m.v. under ansættelsen, får en nedsat arbejdsevne.

I den konkrete sag havde personen ret til fleksjob på den arbejdsplads, hvor han under sit ressourceforløb havde været ordinært ansat i et ustøttet job 10 timer om ugen. Ankestyrelsen lagde vægt på, at begrænsningerne i personens arbejdsevne allerede var til stede ved ansættelsens begyndelse, hvor arbejdstiden blev aftalt til 10 timer, at ansættelsen blev etableret under et ressourceforløb og oprindeligt var

støttet beskæftigelse i form af en virksomhedspraktik, samt at personens skånehensyn blev tilgodeset i ansættelsen.

Med særlige vilkår menes vilkår svarende til dem, der typisk findes i overenskomstens sociale kapitler. Derimod vil andre offentlige forsørgelsesordninger, f.eks. sygeperioder eller perioder med en delvis raskmelding, ikke kunne træde i stedet for ansættelse efter et socialt kapitel eller ansættelse på særlige vilkår.

Perioden på de 12 måneder regnes fra det tidspunkt, hvor den skriftlige aftale om ansættelse under de sociale kapitler eller på særlige vilkår løber fra. En varslingsperiode kan indgå i de 12 måneder, hvis det kan dokumenteres, at opgaverne er ændret, eller der er indført skånehensyn i varslingsperioden.

Betingelsen finder ikke anvendelse, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at forsøge at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Med akut opstået skade eller sygdom menes f.eks. svær, uhelbredelig lammelse som følge af et alvorligt trafikuheld eller andet kompliceret ulykkestilfælde f.eks. i forbindelse med en arbejdsskade. Der kan også være tale om en alvorlig og fremadskridende sygdom. Det vil således altid bero på en konkret vurdering, om en person er omfattet af undtagelsesbestemmelsen.

Som eksempel kan nævnes, at en medarbejder pådrager sig et alvorligt brud på rygsøjlen efter fald fra et stillads. Medarbejderen opfylder betingelserne for et fleksjob og kan fortsætte i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads uden at skulle opfylde betingelsen for fastholdelsesfleksjob.

Ankestyrelsen har i principafgørelse 35-15 truffet afgørelse om, at en person, som led af Parkinsons sygdom, havde ret til fastholdelsesfleksjob, uanset at personen ikke havde været ansat på sin arbejdsplads i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at personen led af en alvorlig og fremadskridende sygdom med henfald af hjerneceller over tid og uden gendannelse heraf. Ankestyrelsen vurderede, at det måtte anses for åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår. Ankestyrelsen vurderede, at der ikke var mulighed for på arbejdspladsen at gøre noget for at undgå forværring eller forebygge yderligere nedsættelse af arbejdsevnen. Ankestyrelsen lagde herved vægt på oplysningerne om, at personens sygdom ville forværres over tid, og at prognosen var dårlig med gradvis forværring uden mulighed for at bremse sygdommen.

Ankestyrelsen lagde desuden vægt på, at sygdommen allerede konkret betød, at arbejdsevnen var væsentligt nedsat.

2.20.1.2.5. Midlertidige fleksjob

Reglerne om midlertidige fleksjob fremgår af § 120 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Reglerne omhandler den midlertidige periode, hvor der kan bevilges fleksjob, og hvornår fleksjobbet kan gøres permanent.

Det fremgår af lovens § 120, at der bevilges fleksjob for en periode af fem år. Når den 5-årige periode udløber, tager kommunen stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i lovens § 116 for et nyt fleksjob.

Personer under 40 år kan efter det første fleksjob få bevilget et fleksjob for yderligere en periode på fem år, hvis betingelserne fortsat er opfyldt. Kommunen skal, inden perioden udløber, tage stilling til, om den pågældende er berettiget til endnu en periode i fleksjob.

Kommunen bevilger personer, der er fyldt 40 år, et permanent fleksjob efter det første fleksjob, hvis kommunen vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et omfang, så overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, og betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt.

Hvis der er tale om en person, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres eller er blevet forværret, vil kommunen uden større sagsbehandling kunne bevilge fleksjob på ny, da der f.eks. ikke er behov for at indhente nye oplysninger eller kun ganske få oplysninger.

2.20.1.2.6. Løbende opfølgning i fleksjob og udarbejdelse af status

Reglerne om løbende opfølgning og udarbejdelse af status i fleksjobbet fremgår af § 121 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Reglerne omhandler kommunens sikring af og opfølgning på, om den ansatte i fleksjobbet udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i fleksjob og kommunens udarbejdelse af status i de midlertidige fleksjob.

Efter lovens § 121 skal kommunen ved etableringen af et fleksjob sikre sig, at personen udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i jobbet, og at skånebehovene bliver tilgodeset, f.eks. ved hvilepauser. Kommunen skal følge op på, om der er sket ændringer i den ansattes forhold efter 2½ års ansættelse i fleksjob, herunder vurdere, om den ansatte fortsat opfylder betingelserne for fleksjob. Herefter skal der følges op, hver gang der er gået 2½ år fra seneste opfølgning. Dette skal ske ved en personlig samtale med den ansatte i fleksjobbet. Arbejdsgiveren inddrages efter behov.

Denne opfølgning gælder for alle personer ansat i fleksjob, herunder personer, der er ansat i fleksjob før den 1. januar 2013, jf. de gældende regler i § 121.

Hvis kommunen vurderer, at betingelserne for fleksjob ikke er opfyldt ved vurderingen efter § 121, skal kommunen træffe afgørelse om, at personen ikke længere er berettiget til fleksjob.

Personer, der er ansat i fleksjob, skal underrette kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet af betydning for fleksjobbet.

Det kan f.eks. være oplysninger om, at der skal tages nye skånehensyn, eller at den pågældende kan arbejde i flere timer end forudsat ved ansættelsen. Kommunen skal, når den modtager oplysninger fra den ansatte om sådanne forhold, vurdere, hvilken betydning oplysningerne har i forhold til de betingelser, der skal være opfyldt for at have ret til et fleksjob.

For personer, der er ansat i fleksjob, der er bevilget som et midlertidigt fleksjob i 5 år efter § 120, stk. 1, skal kommunen udarbejde en status efter 4½ år, hvor det vurderes, om personen kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal blive i fleksjobordningen. Kommunen skal ved udarbejdelsen af status undersøge, om den pågældende fortsat har en væsentlig og varigt nedsat arbejdsevne efter de regler, som skal følges ved vurdering af en persons arbejdsevne, jf. § 118.

Hvis der er tale om en person under 40 år, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan blive bedre, eller hvor arbejdsevnen er yderligere nedsat, vil kommunen uden større sagsbehandling kunne bevilge et midlertidigt fleksjob på ny, jf. ovenfor til bemærkningerne til pkt. 2.20.1.2.5 om midlertidige fleksjob. For personer over 40 år kan kommunen i denne situation bevilge et permanent fleksjob, hvis det vurderes, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, at overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed.

Kommunen vil kunne træffe afgørelse på baggrund af den udarbejdede status. Hvis kommunen vurderer, at der er behov for det, kan kommunen anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion, jf. § 15 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Personer, der er ansat i fleksjob, forbliver i ordningen, indtil kommunen har truffet afgørelse om, at personen ikke længere opfylder betingelserne for fleksjob, jf. § 121, stk. 4.

2.20.1.2.7. Løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet

Reglerne om løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet, herunder vurderingen af den ansattes arbejdsevne og arbejdsintensitet i fleksjobbet, fremgår af § 122 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af lovens § 122, at arbejdsgiveren betaler løn til den ansatte i fleksjobbet for det arbejde, der bliver udført. Lønnen suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte efter § 123.

Kommunen skal i forbindelse med etableringen af et fleksjob på en virksomhed komme med en vurdering af personens arbejdsevne i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten. Vurderingen skal danne grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren. Kommunen skal foretage en vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

I vurderingen beskrives hvor mange timer og med hvilken intensitet/produktivitetsgrad, kommunen vurderer, personen kan arbejde. Med intensitet menes, om personen f.eks. har behov for pauser i arbejdet eller på grund af betydelig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse ikke kan arbejde med samme intensitet, som normalt forventes således, at personen kan siges at arbejde på nedsat kraft. Vurderingen tager udgangspunkt i de foreliggende oplysninger i sagen, herunder kommunens beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, der er indgået i grundlaget for visitationen til fleksjob, samt deltagelse i aktive tilbud m.v., der skal udvikle arbejdsevnen.

Kommunen skal i vurderingen af arbejdstid og -intensitet/produktivitetsgrad tage udgangspunkt i, om personen kan arbejde med fuld produktivitet i et reduceret antal timer, personen kan arbejde fuld tid med reduceret produktivitet eller personen kan arbejde i et reduceret antal timer med reduceret produktivitet.

Kommunen angiver arbejdsevnen i arbejdstid (timer) og intensitet i form af procent, som det vurderes, at personen kan arbejde i det pågældende antal timer.

Et eksempel kan være en person, der vurderes at kunne arbejde på nedsat tid 20 timer om ugen og med 100 pct. intensitet/produktivitet.

Et andet eksempel kan være en person, der kan arbejde i 30 timer om ugen, men med 50 pct. intensitet, fordi skånebehovet i jobbet f.eks. er hvilepauser på arbejdspladsen et par gange om dagen.

Et eksempel kan endvidere være en person, der kan arbejde 15 timer om ugen, men på grund af betydelig funktionsnedsættelse på grund af psykisk ustabilitet, arbejder med 30 pct. intensitet.

Formålet med bestemmelsen er at give arbejdsgiveren og den ansatte et grundlag for at indgå en aftale om fleksjob, herunder om løn og arbejdstid, der afspejler den nedsatte arbejdsevne. Der skal være mulighed for at afprøve kommunens vurdering af arbejdsevnen i jobbet. Såfremt arbejdsgiveren og den ansatte på baggrund af de erfaringer, parterne har gjort på virksomheden, er enige om en ændret arbejdsevnevurdering som grundlag for lønfastsættelse, vil dette kunne gøres uden kommunens medvirken. Ønsker parterne kommunens medvirken i disse tilfælde, har kommunen imidlertid pligt til at foretage en ny vurdering, hvis arbejdsgiveren og den ansatte i fællesskab anmoder herom. Parterne kan derfor bede kommunen foretage en ny vurdering, hvis de er enige om ændringen af vurderingen af arbejdsev-

nen og i fællesskab anmoder kommunen om en ny vurdering.

Når kommunen har foretaget en vurdering af den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, videregives oplysningerne til arbejdsgiveren med henblik på, at arbejdsgiveren sammen med den ansatte kan indgå en aftale om aflønning i fleksjobbet baseret på kommunens vurdering. Formålet hermed er at give arbejdsgiveren og den ansatte det bedste grundlag for at indgå en aftale om løn og skånebehov, der sikrer, at den ansatte får løn for den arbejdsindsats, personen yder, og at arbejdsgiveren betaler løn for denne arbejdsindsats. Samtidig sikres det, at de skånebehov, som den ansatte har i fleksjobbet, bliver indarbejdet i aftalen mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Det fremgår af lovens § 122, stk. 3, at løn og øvrige arbejdsvilkår på overenskomstdækkede områder fastsættes efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob. Hvis overenskomsterne m.v. ikke indeholder sådanne bestemmelser eller disse ikke kan finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren således, at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, jf. stk. 2. Kommunen og den overenskomstbærende faglige organisation modtager efter aftale med den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Tvister om anvendelsen af overenskomsterne m.v. og om løn og arbejdsvilkår afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Det er hensigten med fleksjobordningen efter reformen af førtidspension og fleksjob fra 2013, at den også skal kunne rumme de særlige tilfælde, hvor en betydelig funktionsnedsættelse gør, at en person ikke kan arbejde med fuld intensitet i de timer, hvor personen arbejder. Da arbejdsgiveren alene skal betale for det arbejde, der udføres, er det vigtigt, at lønfastsættelsen gør dette muligt, idet der ellers er risiko for, at der ikke kan etableres fleksjob i disse tilfælde, jf. lovforslag nr. L 53 af 1. november 2012 (Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 86).

Ansættelser i fleksjob, der etableres på overenskomstdækkede områder, er omfattet af de kollektive overenskomster ligesom andre ansættelser. Imidlertid kan der være overenskomster, herunder sociale kapitler m.v., der ikke kan rumme ansættelser efter reformen fra 2013, fordi der ikke er taget højde for, at arbejdsgiveren alene skal betale for det arbejde, der udføres, og at lønmodtageren ikke – som i fleksjob, der er etableret før 2013 – skal have tilbud om fleksjob på fuld tid og til fuld løn. Det fremgår af bestemmelsen, at hvis overenskomsterne m.v. ikke indeholder sådanne bestemmelser, eller disse bestemmelser ikke kan finde anvendelse, fordi de ikke er egnede til at regulere løn og arbejdstid efter reglerne i fleksjobordningen fra 2013, indgås aftale om løn efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelserne i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt, og med det formål at aflønningen i fleksjobbet afspejler den ansattes arbejdsevne i jobbet.

Det er arbejdsgiveren og den ansatte, der kan aftale fravigelsen af overenskomsten. Den overenskomstbærende faglige organisation og kommunen modtager kopi af aftalen om fleksjob, hvis den ansatte giver samtykke hertil. Formålet hermed er at give mulighed for, at den faglige organisation kan medvirke til at sikre, at en eventuel fravigelse af overenskomsten afspejler den ansattes reelle arbejdsevne.

Tvister om anvendelsen af overenskomsterne, herunder om fravigelse heraf og om løn og øvrige arbejdsvilkår – herunder tvister om arbejdsevnen i fleksjobbet og fastsættelse af løn og arbejdstid – afgøres ved fagretlig behandling efter de gældende regler på området, og endeligt ved Arbejdsretten, eller andet aftalt konfliktløsningssystem på det pågældende område. Hvis overenskomstparterne på området ikke har aftalt regler om fagretlig behandling, finder Normen anvendelse. Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om, at en lønmodtager kan anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, finder tilsvarende anvendelse.

Det fremgår af lovens § 122, stk. 4, at på områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område. Kommunen modtager efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Det samme gælder den overenskomstbærende faglige organisation, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst. Tvister om løn og arbejdsvilkår afgøres i disse tilfælde ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Ved den fagretlige behandling kan der ske en prøvelse i forhold til den ansattes rettigheder og pligter i henhold til den overenskomst, der er taget udgangspunkt i. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. Dette svarer til den lignende ordning i virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, stk. 2. Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om, at en lønmodtager kan anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, finder tilsvarende anvendelse.

I øvrige tilfælde vil tvister om løn og arbejdsvilkår mellem

arbejdsgiver og arbejdstager kunne afgøres ved de almindelige domstole.

Vestre Landsret og Arbejdsretten har i domme afsagt på området udtalt sig om anvendelsen af § 122, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der henvises til Vestre Landsrets dom af 23. marts 2023 (sag BS-15264/2021-VLR) og til Arbejdsrettens dom afsagt den 20. april 2023 (sag nr. 2022-240).

Det fremgår af lovens § 122, stk. 5, at hvis en ansat i fleksjob udfører funktionærarbejde, jf. § 1, stk. 1, i lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1002 af 24. august 2017 (funktionærloven), men ikke er omfattet af funktionærloven, fordi den pågældende arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, jf. funktionærlovens § 1, stk. 2, skal arbejdsgiveren ansætte vedkommende på funktionærlignende vilkår. Det vil sige, at den ansatte opnår en retsstilling, der følger af funktionærloven.

Funktionærstatus efter funktionærlovens regler er betinget af, at den pågældende beskæftiges hos arbejdsgiveren gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt, og at personen i øvrigt udfører funktionærarbejde. Varierende arbejdstider, der gennemsnitlig udgør mere end 8 timer ugentligt, er tilstrækkeligt til funktionærstatus. Man kan altså godt arbejde mere den ene uge og mindre den anden uge.

Funktionærloven sikrer funktionærer en række minimumskrav i relation til bl.a. barsel, løn under sygdom, varsel ved opsigelse og beskyttelse mod usaglig afskedigelse.

Ansatte i fleksjob, som arbejder gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, er omfattet af funktionærloven. Ansatte i fleksjob, som arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, falder ikke under lovens beskyttelse, da de netop ikke opfylder 8-timers kravet i funktionærloven.

For at sikre at ansatte i fleksjob, som på grund af deres nedsatte erhvervsevne kun kan arbejde i 8 timer eller derunder pr. uge, opnår en tilsvarende beskyttelse, har arbejdsgiveren pligt til at ansætte personen på funktionærlignende vilkår med de rettigheder og pligter, der følger heraf. Det vil sige, at den ansatte i fleksjobbet opnår en retsstilling, der følger af funktionærloven.

2.20.1.2.8. Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob

Efter reglerne i § 162, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan der gives tilskud til opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob i form af kortvarige kurser for personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob. Det er en betingelse for at kunne udbetale tilskuddet, at tilskuddet har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde ansættelse i fleksjob.

Bestemmelsen indebærer, at der alene kan ydes tilskud til kurser, som er af afgørende betydning for at kunne udføre en konkret arbejdsopgave eller arbejdsgang. Der kan derfor ikke ydes tilskud til kurser, der udvikler personens generelle funktions- eller arbejdsevne.

Som eksempler på kortvarige kurser, som er nødvendige for at udføre en konkret arbejdsopgave eller arbejdsgang, kan nævnes en lagerarbejders kørekort, en køkkenassistents hygiejnekursus eller en receptionists kursus i betjening af omstillingsbord.

Formålet med at give tilskud til kortvarige kurser er at øge mulighederne for, at personen kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob.

Det fremgår af § 162, stk. 2, i loven, at kommunen kan give tilskuddet uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

2.20.1.3. Fleksløntilskud

2.20.1.3.1. Beregning af fleksløntilskud m.v.

Efter § 123, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udbetaler kommunen fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiveren efter § 122. Tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Fleksløntilskuddet udgør 21.600 kr. i 2026-niveau.

Det en forudsætning for udbetaling af fleksløntilskud fra kommunen, at der er en lønudbetaling fra arbejdsgiveren. Fleksløntilskuddet skal supplere en løn, der på grund af den fleksjobansattes nedsatte arbejdsevne er mindre end lønnen for fuldtidsarbejde. Der vil således ikke kunne udbetales fleksløntilskud til job, hvor der ikke vil blive udbetalt løn.

Fleksløntilskuddet er en offentlig forsørgelsesydelse, og der skal derfor ikke beregnes AM-bidrag af fleksløntilskuddet.

Kommunen udbetaler fleksløntilskuddet efter lovens § 123, stk. 2 og 3, og § 124, stk. 1-4, månedsvis bagud. Kommunen skal således beregne og udbetale fleksløntilskuddet direkte til den fleksjobansatte. Kommunen skal udbetale fleksløntilskuddet månedsvis bagud til den fleksjobansattes NemKonto. Når kommunen udbetaler fleksløntilskud til den fleksjobansatte, træffer kommunen en afgørelse over for den fleksjobansatte.

Efter lovens § 123, stk. 2, nedsættes fleksløntilskuddet med 30 pct. dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 17.672 kr. (2026-niveau). Herefter nedsættes fleksløntilskuddet med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 17.672 kr. pr. måned før skat (2026-niveau). Den ansatte i fleksjobbet har pligt til at oplyse kommunen om eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag.

Der skal efter praksis ikke ske fradrag i fleksløntilskuddet for arbejdsfrie indtægter, idet disse ikke kan anses som lønindtægter. Der skal heller ikke ske fradrag i fleksløntilskuddet for vederlag for deltagelse i borgerligt ombud f.eks. som domsmand, honorar for bestyrelsesarbejde m.v. eller for skattefrie personalegoder som fri bil, fri telefon etc.

Indtægt, som er A- eller B-indkomst, hvoraf der skal betales AM-bidrag, indgår som udgangspunkt i beregningen af fleksløntilskuddet. Det samme gør indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse. Dette gælder dog ikke for indtægter, der ikke kan betegnes som en lønindtægt.

Det fremgår af lovens § 123, stk. 3, at fleksløntilskud efter stk. 2 og løn udbetalt af arbejdsgiveren efter § 122 tilsammen højst kan udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling (lønloftet).

Arbejdsgiveren skal oplyse kommunen om den løn, der bliver udbetalt for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling. Kommunen kan på baggrund af arbejdsgiverens oplysninger beregne lønloftet.

Arbejdsgiveren skal i forbindelse med indgåelsen af aftalen om ansættelse i fleksjob oplyse, hvad lønnen på fuld tid udgør i den pågældende stilling. Hvis der sker ændringer i, hvad lønnen på fuld tid udgør, skal arbejdsgiveren oplyse dette til kommunen. Arbejdsgiveren skal således oplyse om den løn, der vil blive udbetalt for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling inklusiv tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v.

Af bemyndigelsesbestemmelsen i § 139, stk. 1, fremgår, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvad der kan indgå i lønloftet og hvordan kommunerne skal beregne lønloftet. Disse regler fremgår af §§ 12 og 13 i bekendtgørelse nr. 584 af 25. juni 2026 om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Udgør løn og fleksløntilskud tilsammen mere end lønnen på fuld tid inkl. evt. tillæg i den pågældende stilling, skal fleksløntilskuddet nedsættes med det overskydende beløb, jf. § 123, stk. 3, og § 3, stk. 7, i bekendtgørelsen om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

I tilfælde, hvor en fleksjobansat er beskæftiget i flere fleksjob, vil det være den samlede lønindtægt inkl. pensionsbidrag, der danner grundlag for beregningen af tilskuddet. Loftet for fleksløntilskud og lønnen i fleksjobbet skal fastsættes som fuldtidslønnen i den stilling, som giver den højeste fuldtidsløn.

Loftet over løn og fleksløntilskud vil som hovedregel udgøre samme beløb hver måned, medmindre den pågældende er 14-dages-lønnet. I denne situation vil loftet over løn og fleksløntilskud være afhængig af, om der er indberettet 2 eller 3 14-dages perioder i indkomstregisteret for den pågældende måned. Arbejdsgiveren skal således oplyse om 14-dages lønnen på fuldtid for den pågældende stilling.

Det fremgår af lovens § 123, stk. 4, at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer retten til fleksløntilskud ved flytning til en anden kommune.

Den ansatte i fleksjobbet skal kontakte den nye bopælskommune vedrørende flytningen. Bopælskommunen kan herefter med samtykke fra den fleksjobansatte anmode fraflytningskommunen om oplysninger i forhold til fleksjobvisiteringen m.v., men tilflytningskommunen skal ikke foretage en ny visitation af personen for at konstatere, at retten til fleksjob fortsat er opfyldt.

Personer, der i forbindelse med flytning til en anden kommune opsiger et fleksjob eller ophører i ansættelse i ustøttet beskæftigelse efter at have været visiteret til et fleksjob, vil have ret til ledighedsydelse, uden at den nye kommune skal foretage en ny visitation til fleksjob. Betingelserne for at modtage ledighedsydelse skal dog være opfyldt, herunder må personen ikke være selvforskyldt ledig.

2.20.1.3.2. Fleksløntilskud under ferie, sygdom og barsel m.v.

Det fremgår af § 124, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der under ferie modtager løn, ferieydelse eller feriegodtgørelse, er berettiget til fleksløntilskud under ferien. § 123, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for beregning af fleksløntilskuddet. Fleksløntilskuddet kan udbetales under ferieophold i udlandet.

Der henvises til beskrivelse af reglerne om beregning af fleksløntilskuddet i bemærkningerne ovenfor i pkt. 2.20.1.3.1 til § 123, stk. 2, der også finder anvendelse ved udbetaling af løn under ferie, ferieydelse eller feriegodtgørelse.

Når der udbetales løn under ferie, ferieydelse eller feriegodtgørelse, vil der kunne udbetales fleksløntilskud, selv om personen opholder sig i udlandet.

Den ansatte i et fleksjob, som modtager løn eller feriegodtgørelse under ferie, kan få fleksløntilskud under ferien. Hvis den fleksjobansatte i ferieåret enten i ordinær ansættelse eller ansættelse med tilskud har optjent ret til enten ferie med løn eller feriegodtgørelse, fradrages den udbetalte løn eller feriegodtgørelse i fleksløntilskuddet, når den fleksjobansatte holder den optjente ferie.

Når den overførte ferie, jf. ferielovens §§ 21 og 22, afholdes, indgår ferie med løn eller feriegodtgørelse i beregningen af fleksløntilskuddet som normalt, jf. § 3 i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Når den fleksjobansatte afholder ferie med løn eller feriegodtgørelse på forskud på et tidspunkt, hvor ferien endnu ikke er optjent, jf. ferielovens § 7, beregnes fleksløntilskuddet på baggrund af indtægten fra ferie med løn eller feriegodtgørelse som normalt, jf. § 3 i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud. Indtægten fra ferie med løn

eller feriegodtgørelse, som udbetales på forhånd, indgår således i beregningsgrundlaget i måneden efter feriens afholdelse, jf. § 4 i samme bekendtgørelse.

Når der udbetales feriegodtgørelse, skal lønloftet hæves, således at det udgør et beløb, der svarer til den løn og/eller feriegodtgørelse, som en fuldtidsansat på ordinære vilkår i samme stilling ville få udbetalt. Det er bruttoferiepengebeløbet, der skal anvendes ved beregning af fleksløntilskuddet, når ferien holdes.

Det fremgår af § 124, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der modtager løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, er berettiget til fleksløntilskud i sygdoms-, barsels- eller sorgorlovsperioden. § 123, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for beregning af fleksløntilskuddet. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselsloven finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Der henvises til beskrivelsen af reglerne om beregning af fleksløntilskuddet i bemærkningerne ovenfor i pkt. 2.20.1.3.1 til § 123, stk. 2.

Hvis arbejdsgiveren udbetaler løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, vil den fleksjobansatte fortsat modtage fleksløntilskuddet under sygdom, barsel eller sorgorlov. Der foretages fradrag i fleksløntilskuddet for lønnen under sygdom, barsel eller sorgorlov efter § 3, stk. 2, i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud, hvorefter fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct. af lønindtægten, indtil indtægten inkl. arbejdsgiverens og den ansattes pensionsbidrag pr. måned før skat udgør 17.672 kr. (2026-niveau). For den lønindtægt, der ligger over 17.672 kr. (2026-niveau) pr. måned før skat, nedsættes fleksløntilskuddet med 55 pct.

Hvis den pågældende er overgået fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, og personen modtager løn under sygdom suppleret med fleksløntilskud, foretages der fradrag i ressourceforløbsydelsen krone for krone. En arbejdsgiver, som udbetaler løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, kan modtage det beløb, som den fleksjobansatte kunne have modtaget i syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb fra kommunen. Der kan dog ikke udbetales refusion til arbejdsgiveren fra det tidspunkt, hvor den fleksjobansatte mister retten til sygedagpenge efter sygedagpengeloven eller ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb efter lov om aktiv socialpolitik.

Det omfang en person kan opholde sig i udlandet efter reglerne i lov om sygedagpenge og barselsloven, finder tilsvarende anvendelse, mens personen modtager sygedagpenge- eller barselsdagpenge samtidigt med fleksløntilskud.

Det fremgår af § 124, stk. 3, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, modtager syge- eller barselsdagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og i barselslovens § 34, eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik.

Efter § 124, stk. 3, 2. pkt., suppleres syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelsen med fleksløntilskud således, at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Udbetaler arbejdsgiveren ikke løn under sygdom eller barsel, får den fleksjobansatte udbetalt sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse. Sygedagpenge udbetales for det antal timer, som personen op til sygdomsperioden er ansat til og beregnes efter regler fastsat i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1221 af 9. oktober 2025. Udbetaler arbejdsgiveren ikke løn under barsel eller sorgorlov, får den fleksjobansatte udbetalt barselsdagpenge for det antal timer, som personen op til barsels- eller sorgorlovsperioden er ansat til. Beløbet er beregnet efter reglerne fastsat på baggrund af § 34 i barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 29. januar 2025. Ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb udbetales med et månedligt beløb, der afhænger af, om den pågældende er forsørger eller ej, samt om den pågældende er under 25 år og bor hjemme hos en eller begge forældre, jf. § 69 j i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 793 af 11. september 2026.

Når der i en måned udbetales løn suppleret med fleksløntilskud, og sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb i samme måned, vil det beregnede fradrag af lønnen, jf. § 123, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse skulle lægges sammen, og fradrages i fleksløntilskuddet. Fleksløntilskud og sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse må tilsammen højst udgøre et beløb, svarende til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling.

Hvis der i en måned modtages både løn og sygedagpenge efter reglerne fastsat i § 49 i lov om sygedagpenge, barselsdagpenge efter reglerne fastsat i § 34 i barselsloven eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik, fradrages den beregnede løn, jf. § 3, stk. 2, i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud og sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelsen i fleksløntilskuddet, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 2.

Udbetales der løn og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse i samme måned, lægges det beregnede fradrag af lønnen, jf. lovens § 123, stk. 2, og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse sammen og fradrages i fleksløntilskuddet efter lovens § 123, stk. 1. Lovens § 123, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse, når der udbetales syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud.

Det følger af lovens § 124, stk. 4, at mister en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, kan den pågældende modtage fleksløntilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse. Det samme gør sig gældende, hvis der er anmodet om sygedagpenge for sent.

Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Denne fradragsmetode gør sig også gældende i tilfælde, hvor en ansat i fleksjob mister retten til sygedagpenge efter reglerne i lov om sygedagpenge, herunder som følge af varighedsbegrænsningen, får foretaget fradrag i eller helt mister retten til ressourceforløbsydelse efter reglerne i §§ 69 l-69 q i lov om aktiv socialpolitik eller ikke kan modtage sygedagpenge på grund af for sen anmodning om sygedagpenge.

Hvis en person, der ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge efter reglerne i sygedagpengeloven, f.eks. på grund af manglende medvirken i sygeopfølgning, varighedsbegrænsningen eller på grund af for sen anmodning om sygedagpenge, foretages der fradrag i fleksløntilskuddet for det fulde beløb, som den pågældende ville kunne have modtaget i sygedagpenge. Beregningen foretages på baggrund af det beløb, der er udbetalt i sygedagpenge i den forudgående måned, inden retten til sygedagpenge er mistet. Det samme gælder, hvis en person mister retten til ressourceforløbsydelse i en periode efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, fordi kommunen har truffet afgørelse om, at den pågældende skal have en sanktion efter reglerne i §§ 69 l–69 q i lov om aktiv socialpolitik, eller hvis ressourceforløbsydelsen nedsættes som følge af en punktsanktion efter § 69 o, stk. 1, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Det følger af § 124, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ophører ansættelsen i fleksjob under sygdom, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til ledighedsydelse, jf. §§ 74 a og 74 d i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Baggrunden er, at der ikke længere foreligger et ansættelsesforhold. Endvidere bortfalder retten til sygedagpenge og ressourceforløbsydelse.

Personen kan under den fortsatte sygdom modtage ledighedsydelse efter reglerne i § 74 a, stk. 2 og 3, og § 74 d i lov om aktiv socialpolitik. Der kan således alene udbetales fleksløntilskud, når en person har en aktuel ansættelse i et fleksjob.

Det følger af § 124, stk. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ophører ansættelsen i fleksjob under barsels- eller sorgorlov, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til barselsdagpenge, jf. barselslovens § 34.

Baggrunden er, at der ikke længere foreligger et ansættelsesforhold, jf. § 124, stk. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hvis en fleksjobansat under en periode med barsel eller sorgorlov ophører i sit fleksjob, overgår personen til at modtage barselsdagpenge beregnet som 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb. En person, der er ansat i fleksjob den 1. januar 2013 eller derefter, er ved barsel eller sorgorlov berettiget til barselsdagpenge uden at skulle opfylde de almindelige beskæftigelseskrav.

Derved sikres, at personer, der er ansat i fleksjob få timer om ugen, også har ret til dagpenge efter barselsloven.

2.20.1.3.3. Tilbagebetalingsregler af fleksløntilskud

Det følger af § 125, stk. 1, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger om forhold beskrevet i § 123, stk. 2, 3. pkt., eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling, hvis betingelserne for at kræve tilbagebetaling er opfyldt. Betingelserne for at kræve tilbagebetaling er for det første, at den fleksjobansatte har været i ond tro om de ukorrekte eller mangelfulde oplysninger. Den anden betingelse er, at fleksløntilskuddet skal have været modtaget med urette. Ond tro betyder, at den fleksjobansatte vidste eller burde vide, at de oplysninger, som personen gav kommunen var forkerte eller mangelfulde, og at de ukorrekte oplysninger ville føre til en fejlagtig udbetaling af fleksløntilskuddet. Kravet om, at fleksløntilskuddet skal have været modtaget med urette, betyder, at den fleksjobansatte efter reglerne ikke har ret til fleksløntilskuddet.

Det følger af lovens § 125, stk. 2, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. Dette gælder også, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter 1. pkt. for samme periode.

Kommunen skal træffe en sådan afgørelse, selv om den tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud for hele eller dele af den periode, som dommen omhandler, eller for en længere periode. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis kommunen tidligere har truffet afgørelse om, at personen skal tilbagebetale fleksløntilskud for en periode, jf. stk. 1, fordi kommunen fik kendskab til, at personen i en periode havde opholdt sig i udlandet. I

sådanne tilfælde skal det af afgørelsen om tilbagebetaling af fleksløntilskud som følge af dommen fremgå, at personen ikke vil blive afkrævet beløbet igen, hvis det allerede er tilbagebetalt.

I det omfang personen allerede har tilbagebetalt det beløb, som er blevet udbetalt med urette, vil kommunens afgørelse alene få betydning i forhold til registreringen i Udbetaling Danmarks register og efterfølgende ydelser. Retsvirkningen af den foreslåede bestemmelse vil således ikke blive, at personen kommer til at tilbagebetale ydelsen to gange. Når kommunen har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud som følge af dommen, skal kommunen sende kopi af afgørelsen til Udbetaling Danmark.

Det fremgår af § 125, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

I den situation, hvor der er udbetalt et højere fleksløntilskud, end den pågældende fleksjobansatte var berettiget til, hvis der var sket efterregulering for udbetalt løn, resultatløn m.v. efter § 3, stk. 4, i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud, skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud.

Efter § 3, stk. 4, i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud kan der ske efterregulering af for meget udbetalt fleksløntilskud i ledighedsydelse. Hvis der kan foretages efterregulering i fleksløntilskud eller ledighedsydelse, skal kommunen ikke træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, men derimod om, at der sker en efterregulering af fleksløntilskuddet i den udbetalte ydelse. Det har ingen betydning for tilbagebetaling efter denne bestemmelse, om den pågældende var i god eller ond tro vedrørende modtagelsen af fleksløntilskuddet. Det afgørende er, at den fleksjobansatte har modtaget for meget i fleksløntilskud på grund af kommunens manglende mulighed for at foretage efterregulering af fleksløntilskuddet, fordi den pågældende ikke længere er omfattet af fleksjobordningen, og der ikke er mulighed for at foretage efterregulering i ledighedsydelsen.

Det følger af § 125, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilbagebetalingskravet efter stk. 1-3 bortfalder, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 1063 af 26. september 2024. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Kommunens tilbagebetalingskrav bortfalder i begge de beskrevne tilbagebetalingssituationer, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Med bestemmelsen bliver det udtrykkeligt bestemt, at hvis et tilbagebetalingskrav overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, vil bortfaldsreglen i 1. pkt. ikke skulle finde anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. I stedet vil forældelsesloven skulle finde anvendelse fra modtagelsen, idet forældelse dog tidligst vil kunne indtræde 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

§ 125, stk. 4, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats finder på ny anvendelse, hvis tilbagebetalingskravet tilbagesendes til kommunen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, hvor det fremgår, at forældelse af fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden tidligst indtræder på 3-årsdagen fra fordringens modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Efter forældelseslovens § 2, stk. 1, regnes forældelsesfristen som udgangspunkt fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve at få fordringen opfyldt, og misligholdelsen af en afdragsordning vedrørende tilbagebetalingskravet indebærer, at hele tilbagebetalingskravet anses for forfaldent til betaling, jf. § 10, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 783 af 18. juni 2025 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., hvorefter afdragsordningen anses for bortfaldet og hele gælden for forfalden, hvis skyldner trods påkrav ikke overholder sin afdragsordning.

Starttidspunktet for den forældelsesfrist, der løber efter forældelsesloven, når tilbagebetalingskravet kommer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, vil derfor være det anførte forfaldstidspunkt. Ingen af de tilbagebetalingskrav, der modtages til inddrivelse, vil før modtagelsen være omfattet af forældelsesloven, og den 3-årige bortfaldsfrist i lovens § 125, stk. 4, 1. pkt., vil derfor ikke være en sådan forældelsesfrist, der vil kunne få en allerede påbegyndt forældelsesfrist foreløbigt afbrudt. Derimod vil der for tilbagebetalingskravet, inden dets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden kunne være opnået et særligt retsgrundlag, f.eks. en dom om eller skyldners skriftlige anerkendelse af tilbagebetalingskravets eksistens og størrelse, som efter forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, giver kravet en 10-årig forældelsesfrist.

For sådanne tilbagebetalingskrav vil forældelse tidligst kun-

ne indtræde 3 år fra modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Foreligger et særligt retsgrundlag ikke, følger det, at forældelsesloven anvendes fra tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og forældelsesfristen vil herefter være den almindelige forældelsesfrist på 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. I disse tilfælde vil det indebære, at forældelse vil kunne indtræde på 3-årsdagen fra modtagelsen, medmindre forældelsen forinden har været afbrudt efter forældelseslovens regler om afbrydelse.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til fordringshaver, f.eks. fordi fordringshaver ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid, jf. § 2, stk. 2, 4. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, fremgår det, at bortfaldsreglen atter vil skulle finde anvendelse. Kommunens tilbagebetalingskrav bortfalder i begge de beskrevne tilbagebetalingssituationer, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør.

2.20.1.3.4. Bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om fleksløntilskud

Beskæftigelsesministeren har i § 139, stk. 1, bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om fleksløntilskud m.v.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 139, stk. 1, er anvendt til i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud at fastsætte regler om, at kommunerne skal anvende oplysninger fra indkomstregisteret om løn, løn under sygdom eller barsel, syge- og barselsdagpenge, ferie m.v. Hvis oplysninger om løn m.v. ikke fremgår af indkomstregisteret, skal kommunen indhente oplysningerne fra den fleksjobansatte. Det samme vil gælde oplysninger om indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse, feriegodtgørelse, periode for ferieafholdelse m.v., jf. § 14 i bekendtgørelsen.

Der er endvidere fastsat nærmere regler om definition af lønindtægt samt beregning af og fradrag i fleksløntilskud. Det er fastsat, at der ved lønindtægt forstås A- eller B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag og det samlede bidrag, dvs. den ansattes eget og arbejdsgivers bidrag til en pensionsordning, som er led i et ansættelsesforhold. Det er endvidere fastsat, at indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse bliver defineret som overskud fra virksomheden, inklusive løn eller andre beløb, der er udtaget til eget forbrug. Dette fremgår af bekendtgørelsens § 1.

Der er endvidere fastsat regler om, at der kan ske efterregulering i fleksløntilskuddet, hvis lønnen efterfølgende bliver ændret, f.eks. fordi den fleksjobansatte får et varigt tillæg med tilbagevirkende kraft, eller hvis arbejdsgiveren har indberettet et forkert lønbeløb i indkomstregisteret. Der skal også ske efterregulering af fleksløntilskuddet, hvis den fleksjobansatte ændrer arbejdstid, dvs. enten går op eller ned i arbejdstid fast fremover, jf. bekendtgørelsens § 3.

Der er også i bekendtgørelsen fastsat regler om, at hvis en fleksjobansat aflønnes helt eller delvis på en sådan måde, at der i nogle måneder enten ikke udbetales løn eller kun udbetales delvis løn, og hvor en efterfølgende lønudbetaling dækker arbejde for flere måneder f.eks. i form af provision eller resultatløn, skal lønudbetalingen fordeles ligeligt over de måneder, som lønnen dækker. Fleksløntilskuddet skal ligeledes beregnes eller genberegnes for de måneder, som lønnen dækker, jf. bekendtgørelsens § 3.

Kommunen skal derfor beregne, dels hvad der skulle have været foretaget fradrag for i fleksløntilskuddet for de måneder, som resultatlønnen dækker, dels forskellen mellem det beløb, der er foretaget fradrag for og det beløb, der skulle have været foretaget fradrag for i de pågældende måneder. Det beløb, der ikke er blevet foretaget fradrag for, skal herefter fradrages i den eller de følgende måneders fleksløntilskud.

Efterreguleringen skal foretages i de månedlige udbetalinger af fremtidige fleksløntilskud. Hvis efterreguleringen ikke kan foretages fuldt ud i den følgende måneds fleksløntilskud, skal der foretages fradrag i de følgende måneders fleksløntilskud.

Efterreguleringen kan ligeledes foretages i personens ledighedsydelse, hvis den fleksjobansatte ophører i fleksjobbet og modtager ledighedsydelse.

Der skal kun foretages fradrag for en lønindtægt, der stammer fra arbejde, som er udført i en periode, hvor den fleksjobansatte er ansat i et fleksjob.

Der skal altid skal foretages en konkret vurdering af, om en given aktivitet skal anses som selvstændig bibeskæftigelse, eller om der er tale om formueforvaltning.

Der henvises til § 2 i bekendtgørelse nr. 539 af 17. juni 2026 om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed, som fastlægger, hvornår der er tale om selvstændig virksomhed.

Indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse skal medføre fradrag i fleksløntilskuddet, hvorimod indtægter fra formueforvaltning ikke har betydning for fleksløntilskuddet. Dette følger af bekendtgørelsens § 3.

Det er virksomhedens reelle overskud, der skal foretages fradrag for i fleksløntilskuddet, dvs. overskud før renter. Fradraget skal foretages i den løbende udbetaling af fleksløntilskud og skal basere sig på resultatet fra seneste årsregnskab, hvis dette foreligger, eller på den fleksjobansattes oplysninger om forventet indtægt fra virksomheden.

Der er endvidere fastsat regler om, at hvis der f.eks. udbetales bonus eller engangsvederlag, vil disse udbetalinger som udgangspunkt anses for en lønudbetaling og medføre fradrag i fleksløntilskuddet. Andre udbetalinger, der ikke kan karakteriseres som løn, f.eks. et kontant beløb i julegave, skal ikke medføre fradrag i fleksløntilskuddet, da det kun er

lønindtægter, der medfører fradrag i fleksløntilskuddet, jf. § 1 og 3.

Der er fastsat regler om, at udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag efter ældreloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1651 af 30. december 2024, barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 642 af 1. juli 2026 og serviceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 22. september 2025, vil indgå i beregningen af fleksløntilskud på samme måde som lønindtægt fra et fleksjob, anden lønindtægt og indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse, jf. bekendtgørelsens § 11.

Der er endvidere fastsat regler om, at fradrag for ledighedsydelse under ferie til en ansat i fleksjob sker i måneden efter, at ledighedsydelsen er udbetalt i lighed med, hvad der gælder i forhold til løn m.v.

Beregning af fleksløntilskud ved udbetaling af ledighedsydelse under ferie vil således blive foretaget på samme måde som ved udbetaling af feriegodtgørelse udbetalt af arbejdsgiveren, feriegodtgørelse indbetalt til Feriekonto, en feriekasse m.v., sygedagpenge og ressourceforløbsydelse og barselsdagpenge.

2.20.1.4. Støtte i form af tilskud til selvstændige erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne fra den 1. januar 2013

2.20.1.4.1. Visitation og betingelser for at modtage støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende

Det fremgår af § 126, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen kan give tilbud om støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som har en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed, udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden, ikke har udnyttet sin ret til tidlig pension, jf. § 26 g i lov om social pension, eller er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, ikke modtager førtidspension eller seniorpension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Selvstændigt erhvervsdrivende kan få støtte i form af tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i deres selvstændige virksomhed/virksomheder, hvis deres arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i forhold til arbejdet i den/de selvstændige virksomhed/virksomheder. Den selvstændigt erhvervsdrivende skal endvidere opfylde de øvrige betingelser for at få tilkendt tilskud efter lovens § 126, stk. 1. Virksomheden skal bl.a. drives som hovedbeskæftigelse her i landet både ved tilkendelse af tilskud og i hele tilskudsperioden.

Vurderingen af, om arbejdsevnen er varigt og væsentligt nedsat, sker på samme måde som ved tilkendelse af fleksjob for lønmodtagere, jf. pkt. 2.20.1.2.3 i de almindelige bemærkninger om visitation ovenfor. Dog skal arbejdsevnen alene være nedsat i forhold til arbejdet i den/de selvstændige virksomhed/virksomheder og ikke i forhold til ethvert erhverv. Betingelsen for at blive visiteret til støtte i form af tilskud som selvstændigt erhvervsdrivende med en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne er dermed lempeligere end kravene til visitation til et fleksjob som lønmodtager. Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende driver flere virksomheder, skal vurderingen af arbejdsevnen ske i forhold til alle virksomhederne, således at arbejdsevnen skal vurderes i forhold til de arbejdsopgaver/arbejdsfunktioner, den selvstændigt erhvervsdrivende varetog inden den varige og væsentlige nedsættelse af arbejdsevnen.

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal udnytte sin arbejdsevne i virksomheden/virksomhederne fuldt ud. Konstaterer kommunen, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som får tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed, arbejder i væsentligt omfang med andet arbejde, skal kommunen vurdere, om den selvstændigt erhvervsdrivende fortsat opfylder betingelserne for ret til tilbud om støtte i form af tilskud. Dette skal sikre, at selvstændigt erhvervsdrivende lægger de timer i virksomheden, som personen er i stand til.

Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende driver en eller flere virksomheder, skal den pågældende udnytte sin arbejdsevne fuldt ud i forhold til alle virksomhederne. Kommunen skal således se på arbejdsevnen i forhold til alle virksomhederne.

Kommunen skal foretage en konkret vurdering af, om der er tale om andet arbejde i væsentligt omfang, da det er udgangspunktet, at arbejdsevnen skal udnyttes fuldt ud i den selvstændiges virksomhed/virksomheder.

Det er en forudsætning for at kunne modtage tilskud, at virksomheden drives som hovedbeskæftigelse her i landet. Dette krav gælder for hele tilskudsperioden. Det er således ikke muligt at drive virksomheden i udlandet i hele eller dele af tilskudsperioden.

Kravet om, at den selvstændigt erhvervsdrivende skal være under folkepensionsalderen efter § 1 a i lov om social pension eller ikke har udnyttet sin ret til tidlig pension, jf. § 26 g i lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1123 af 21. oktober 2024, har den konsekvens, at kommunen skal undersøge, hvorvidt personen modtager tidlig pension eller har nået folkepensionsalderen.

Baggrunden for bestemmelsen er, at man ikke skal kunne modtage to forskellige offentlige forsørgelsesydelser samtidigt.

Det er ikke muligt at få tilkendt tilskud, hvis den selvstændigt erhvervsdrivende modtager en række ydelser. Ydelserne er førtidspension eller seniorpension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1033 af 2. september 2024, tidlig pension, jf. § 26 g i lov om social pension, støtte til selvstændig virksomhed i medfør

af § 73 j i lov om aktiv socialpolitik, delpension efter lov om delpension, efterløn efter kapitel 11 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 22. september 2026 eller fleksydelse efter lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 22. september 2026.

En selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager en af disse ydelser, kan ikke samtidigt modtage tilskud, idet de derved ville modtage dobbeltforsørgelse.

Forud for den første tilkendelse af tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i selvstændig virksomhed er det en betingelse, at den selvstændigt erhvervsdrivende har drevet virksomheden i mindst 30 timer om ugen i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder. Dette følger af § 1, stk. 1, nr. 5, i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed.

Ved vurderingen af, om en person har drevet virksomheden i mindst 30 timer om ugen, kan der bl.a. lægges vægt på omsætning, åbningstid, kundekontakt og opgaver udført i virksomheden f.eks. via en ordrebog.

Åbningstid i virksomheden kan ikke stå alene, f.eks. hvis en frisør har haft åbent 35 timer om ugen inden for 12 måneder inden for de seneste 24 måneder, men frisøren alene har haft 3 kunder i perioden. I denne situation vil pågældende ikke kunne anses for at have arbejdet i virksomheden i mindst 30 timer om ugen.

Arbejdskravet, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 5, skal kun være opfyldt ved første tilkendelse af tilskud. Det er dog en betingelse, at den selvstændigt erhvervsdrivende driver virksomheden som hovedbeskæftigelse i hele perioden med tilskud.

Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager tilskud, og som omdanner virksomheden til f.eks. et anpartsselskab, anses ikke for at have etableret en ny virksomhed, hvis virksomheden i øvrigt fortsætter i uændret form.

Kravet om, at den selvstændigt erhvervsdrivende forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i mindst 30 timer om ugen i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder, jf. stk. 1, nr. 5, kan fraviges i op til 2 år, hvis den selvstændigt erhvervsdrivende har modtaget en af følgende ydelser. Det drejer sig om ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, jf. kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, sygedagpenge, jf. lov om sygedagpenge, barselsdagpenge, jf. barselsloven og tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag, jf. ældreloven, serviceloven samt barnets lov. Dette følger af § 1, stk. 2, i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed.

Der vil også kunne ske en forlængelse af perioden, hvis den selvstændige erhvervsdrivendes virksomhed drives i selskabsform og den selvstændige erhvervsdrivende modtager løn fra virksomheden og virksomheden modtager refusion i de tilfælde, hvor der udbetales løn under sygdom. Dette kan f.eks. være, hvis pågældende er den eneste ansatte i en virksomhed, der drives som et ApS og den pågældende ejer denne virksomhed 100 pct.

Fravigelsen sker ved en udvidelse af perioden på de 24 måneder. Det kan f.eks. være relevant i de tilfælde, hvor en selvstændigt erhvervsdrivende pga. pludseligt opstået sygdom ikke har kunnet arbejde fuldtid i virksomheden forud for tilkendelsen. Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende f.eks. har modtaget sygedagpenge i 6 måneder, udvides perioden på de 24 måneder med 6 måneder, således at kravet om, at personen har drevet den selvstændige virksomhed i mindst 30 timer om ugen i mindst 12 måneder, skal undersøges inden for en periode på 30 måneder.

Det gælder dog fortsat, at der skal have være tale om en reelt drevet virksomhed, der har udgjort den selvstændigt erhvervsdrivendes hovedbeskæftigelse. Der skal således kunne ses, at virksomheden drives aktivt.

Det fremgår af § 126, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen træffer afgørelse om at give tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende på baggrund af personens forudsætninger for at arbejde, jf. § 44 og den sundhedsfaglige vurdering af sundhedskoordinator, jf. § 15 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Kommunen skal på baggrund af vurderingen umiddelbart kunne vurdere, om personen opfylder betingelserne for at modtage tilbud om støtte i form af tilskud efter stk. 1.

Kommunen skal på baggrund af beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde vurdere nedsættelsen af arbejdsevnen. Arbejdsevnen skal vurderes i forhold til de arbejdsopgaver/arbejdsfunktioner, den selvstændigt erhvervsdrivende varetog i virksomheden forud for nedsættelsen af arbejdsevnen. Den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdsevne skal ikke afprøves i anden virksomhed inden tilkendelse af tilskud.

Kommunen skal i samarbejde med den selvstændigt erhvervsdrivende udarbejde beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde. Beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde skal indeholde en systematisk beskrivelse af den selvstændigt erhvervsdrivendes ressourcer og udfordringer i forbindelse med drift af virksomheden, hvor alle relevante forhold i den selvstændigt erhvervsdrivendes samlede situation indgår.

Kommunen skal endvidere indhente en sundhedsfaglig vurdering fra sundhedskoordinatoren, som skal indgå i vurderingen af, om personen opfylder betingelserne for at modtage tilskud efter stk. 1.

Det fremgår af lovens § 126, stk. 3, at kommunen skal følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år i tilbuddet, herunder vurdere, om personen fortsat

opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Dette skal ske ved en personlig samtale med modtageren af tilskuddet.

Af lovens § 126, stk. 4, fremgår det, at kommunen skal udarbejde en status, når der er ydet tilskud efter stk. 1 i 4½ år, hvor det skal vurderes, om den pågældende opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud i en ny periode efter stk. 1. Personen forbliver i ordningen, indtil kommunen har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud efter stk. 1.

Ved vurderingen skal kommunen vurdere, om den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdsevne er ændret, herunder om den selvstændigt erhvervsdrivende fortsat driver virksomheden som hovedbeskæftigelse.

Kommunen skal i den forbindelse holde en personlig samtale med den selvstændigt erhvervsdrivende.

Det er her en betingelse for fortsat udbetaling af tilskud, at den selvstændigt erhvervsdrivende godtgør over for kommunen, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne.

Det er også en betingelse for fortsat udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag. Hvis det er nødvendigt for at konstatere, om personen driver virksomheden aktivt, skal den pågældende endvidere give andre oplysninger f.eks. regnskaber, så kommunen kan vurdere, om der drives selvstændig virksomhed. Hvis kommunen vurderer, at betingelserne for tilskud ikke længere er opfyldt, træffer kommunen afgørelse om, at den selvstændigt erhvervsdrivende ikke længere er berettiget til tilskud, jf. § 4, stk. 3, i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed. Det er også en betingelse for fortsat udbetaling af tilskud, at der er driftsmæssige aktiviteter i virksomheden.

Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende gennem længere tid har levet af tilskuddet, og der ikke er egentlig drift i virksomheden, skal kommunen vurdere, om der er grundlag for ophør af tilskud.

Når en person har fået støtte i form af tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i sin selvstændige virksomhed i 4½ år, skal kommunen udarbejde en status på baggrund af ændringer i arbejdstid, skånehensyn samt tilbagemeldinger fra den selvstændigt erhvervsdrivende. Der skal herefter tages stilling til, om den selvstændigt erhvervsdrivende kan overgå til ordinær beskæftigelse eller fortsat er berettiget til tilskud efter § 4 i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed. Dette følger af §§ 4-6 i bekendtgørelsen om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed.

Er det åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan blive bedre, eller er arbejdsevnen yderligere nedsat, vil kommunen uden større sagsbehandling kunne bevilge nye fem år med tilskud, jf. § 4, stk. 1, i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed.

Kommunen vil kunne træffe afgørelse på baggrund af den udarbejdede status. Hvis kommunen vurderer, at der er behov for det, kan kommunen anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion, jf. § 15 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

2.20.1.4.2. Beregning og udbetaling af tilskud

Det fremgår af § 126, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilskuddet efter stk. 1 fastsættes til 169.920 kr. (2026-niveau) om året.

Tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst. Kommunen udbetaler tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes en gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år. Har virksomheden været drevet i mindre end 2 år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår.

Kommunen udbetaler én gang om måneden 1/12 af det årligt beregnede tilskud til den selvstændigt erhvervsdrivendes NemKonto. Efter skattereglerne anses tilskuddet til selvstændigt erhvervsdrivende som personlig indkomst. Tilskuddet skal derfor holdes uden for virksomhedsregnskabet. Der skal ikke betales arbejdsmarkedsbidrag af tilskuddet.

Kommunen skal indeholde skat af tilskuddet, da det betragtes som personlig indkomst og dermed A-indkomst.

I det kalenderår, hvor selvstændigt erhvervsdrivende får tilkendt tilskuddet første gang, skal kommunen også udbetale 1/12 af det beregnede årlige tilskud pr. måned.

Det fremgår af § 139, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, herunder regler for fradrag i og udbetaling af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler for selvstændigt erhvervsdrivendes oplysningspligt.

Reglerne er fastsat i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed.

Tilskuddet skal overvejende anvendes til at kompensere for den ekstra udgift, den selvstændige har ved at udføre de opgaver, pågældende ikke selv vil kunne udføre eller til

at kompensere for den indtægtsnedgang, som den nedsatte arbejdsevne er skyld i.

Tilskuddet udgør et grundbeløb på 169.920 kr. (2026-niveau) pr. år. Grundbeløbet nedsættes med 30 procent dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden/flere sammenhængende virksomheder, dels af anden arbejdsindkomst i beregningsperioden.

Tilskuddet beregnes én gang årligt og er gældende for et kalenderår ad gangen.

Kommunen skal foretage en ny beregning af tilskuddet med virkning for det pågældende tilskudsår, hvis der sker ændringer i den skattepligtige indkomst, som har ligget til grund for beregning af tilskud, i det omfang ændringen har betydning for tilskuddets størrelse. Dette følger af § 8 i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed.

Kommunen skal træffe afgørelse om, hvorvidt der skal ske tilbagebetaling eller efterbetaling af de foretagne udbetalinger af tilskuddet.

Hvis den skattepligtige indkomst, som har ligget til grund for beregningen af tilskuddet, ændres, og borgeren oplyser om dette, skal kommunen foretage en ny beregning af tilskuddet. Hvis tilskuddet derfor burde have været udbetalt med et højere beløb, skal kommunen træffe afgørelse om dette og efterbetale forskellen mellem det, tilskuddet skulle have været med de nye oplysninger, og det udbetalte tilskud.

Det samme vil gælde, hvis den selvstændigt erhvervsdrivende har fået for meget udbetalt i tilskud på grund af ændringer i den skattepligtige indkomst, som har ligget til grund for beregningen af tilskuddet, og borgeren har oplyst kommunen om dette.

Ansætter skattemyndighederne skønsmæssigt virksomhedens/virksomhedernes skattepligtige indkomst, kan indkomsten ikke bruges som grundlag for en beregning.

Kommunen skal foretage beregningen af grundtilskuddet på baggrund af de to bedste regnskabsår ud af de seneste 3 regnskabsår. Det gælder også, selv om driften af virksomheden kun har givet overskud i et af regnskabsårene.

I regnskabsår, hvor virksomheden har haft underskud, sættes overskuddet til 0 kr., inden gennemsnittet af de to regnskabsår beregnes. Der henvises til § 126 og §§ 9-12 i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed.

Årsindtægten beregnes en gang årligt som gennemsnittet af indtægten i virksomheden i de to bedste hele regnskabsår, der er afsluttet før 1. november det pågældende år og inden for de seneste tre år.

Er der ingen regnskabsår inden for de seneste tre år, som kan danne grundlag for beregning af tilskud, sættes tilskuddet til 0 kr. for det pågældende tilskudsår.

Ved beregningsperioden forstås den periode/de perioder, som dækker de regnskabsår, der bruges til at beregne nedsættelsen af grundtilskuddet.

Kun hele regnskabsår kan indgå i beregningen af tilskuddet. En virksomheds første regnskabsperiode kan være på mere eller mindre end 12 måneder, dog højest 18 måneder. Senere regnskabsår kan ved omlægning af regnskabsperioden være på mere eller mindre end 12 måneder. Det sidste år i en virksomheds samlede regnskabsperiode skal altid være på mindst 12 hele måneder. Det fremgår af § 9 i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed.

Indgår virksomhedens første regnskabsår i beregningen, og er dette på mere eller mindre end 12 måneder (dog minimum 26 uger/6 måneder), omregnes beregningsgrundlaget og arbejdsindkomsten i forhold til hele år. Tilsvarende gælder ved omlægning af regnskabsperioden.

I det år tilskuddet tilkendes første gang, beregnes tilskuddet som gennemsnittet af indtægten i de to bedste regnskabsår, der er afsluttet inden tilkendelse af tilskuddet og inden for de seneste tre år. Det kan indebære, at beregningsgrundlaget for de to første tilskudsår bliver det samme, hvis der ikke foreligger to regnskabsår, der opfylder betingelserne.

Perioder, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende har modtaget ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb, sygedagpenge, barselsdagpenge, delpension, orlovsydelse eller dagpenge under midlertidigt ophør med hovedbeskæftigelse, sidestilles med hovedbeskæftigelse i relation til afgørelsen af, om der foreligger tre sammenhængende, hele regnskabsår. Ydelserne skal derfor også medregnes i opgørelsen af årsindtægten. Dette følger af § 9 i bekendtgørelsen.

Arbejdsindtægten beregnes som gennemsnittet af den årlige arbejdsindtægt i den periode, der ligger til grund for beregning af årsindtægten i virksomheden, jf. § 10 i bekendtgørelsen.

Virksomhedens årsindtægt afgør hvilken regnskabsperiode, der lægges til grund for nedsættelsen af tilskuddet.

Opgørelsen af arbejdsindkomst sker ud fra oplysningerne i indkomstregisteret og den selvstændigt erhvervsdrivendes supplerende oplysninger om indtægter.

Arbejdsindkomsten består som udgangspunkt af oplysninger om løn, som kan hentes i indkomstregisteret. Indkomstregisteret indeholder ikke oplysninger om alle forhold om arbejdsindkomst. F.eks. indberettes ikke perioder om anden selvstændig virksomhed, ferie med feriegodtgørelse, beskæftigelse i udlandet og overenskomstmæssige fridage i et beskæftigelsesforhold.

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal hvert år inden den 1. november sende en ny opgørelse til kommunen, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende på tro og love giver oplysninger til kommunen om arbejdsindkomst, som ikke skal indberettes til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Årsindtægten opgøres på grundlag af virksomhedens eller flere sammenhængende virksomheders skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Beløbet skal svare til det, der fremgår af selvangivelsen og seneste årsopgørelse.

Hvis oplysningerne på selvangivelsen og den seneste årsopgørelse ikke stemmer overens, vil det være beløbet, som fremgår af den seneste årsopgørelse, som skal lægges til grund for beregningen. Det fremgår af § 11 i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed.

Overskuddet/underskuddet tillægges beløb, der i øvrigt anses for indtjent af virksomheden/virksomhederne, og fratrækkes beløb, der er virksomhedens/virksomhedernes primære drift uvedkommende. Sygedagpenge, barselsdagpenge og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb skal indgå i beregningsgrundlaget.

Renteindtægter og -udgifter og andre finansielle poster, der vedrører finansiering af selve driften og forrentning af virksomhedens egenkapital, indgår således ikke i beregningsgrundlaget.

Arbejdsindkomst skal kun nedsætte tilskuddet én gang. Er arbejdsindkomsten medregnet i virksomhedens årsindkomst, skal den ikke også nedsætte tilskuddet som anden arbejdsindkomst.

Der er i §§ 9-12 i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed fastsat nærmere regler om, hvordan tilskuddet beregnes i forskellige virksomhedsformer.

Indtægter og udgifter, der vedrører en virksomheds finansieringsaktivitet, kan ikke indgå i beregningsgrundlaget, medmindre det godtgøres, at aktiviteten er en væsentlig og sædvanlig del af virksomhedens drift.

Hvis virksomhedens/virksomhedernes skattepligtige indkomst er takseret eller på anden måde skønsmæssigt ansat af skattemyndighederne, kan indkomsten ikke danne grundlag for en beregning.

Ved beregning af tilskuddets størrelse sættes årsindtægten til 0 kr. i år, hvor årsindtægten er negativ.

År med underskud indgår således i vurderingen af hvilke to regnskabsår ud af de seneste tre år, som skal indgå i beregningen af tilskuddet på samme måde som år med overskud i virksomheden.

Arbejdsindkomst, som indgår i årsindtægten i virksomheden, nedsætter ikke tilskuddet som anden arbejdsindkomst.

Oplysninger afgives af den selvstændige på et skema, der er udarbejdet af kommunen. Den selvstændige skal hvert år inden den 1. november sende ny opgørelse til kommunen. Skemaet skal attesteres af en statsautoriseret eller registreret revisor.

Har ægtefællen deltaget i virksomheden, kan årsopgørelserne ikke bruges, men beregningen skal ske efter bekendtgørelsens § 11.

Beregningsgrundlaget for hver af ægtefællerne udgør altid 50 pct. af den samlede opgjorte årsindtægt. Det gælder, selv om den ene ægtefælle har lønarbejde. Det gælder også, hvis ægtefællerne ikke bruger samme regnskabsår.

Den selvstændigt erhvervsdrivendes beregningsgrundlag udgør i disse tilfælde en forholdsmæssig del af den samlede, opgjorte årsindtægt svarende til det tidsrum, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende har drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse og faktisk har arbejdet i virksomheden.

Det er den selvstændigt erhvervsdrivende selv, som over for kommunen skal godtgøre, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne.

Den selvstændigt erhvervsdrivende har pligt til at underrette kommunen om forhold, der har betydning for retten til tilskuddet, herunder om enhver senere ændring af den skattepligtige indkomst, der har dannet grundlag for tilskudsberegningen. Det kan f.eks. være, hvis indtægterne i virksomheden ændres markant.

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal give kommunen de oplysninger, der er nødvendige, for at kommunen kan vurdere, om personen driver virksomheden aktivt.

Det er endvidere en forudsætning for udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag.

Den selvstændigt erhvervsdrivende er forpligtet til at oplyse kommunen om arbejdsindkomst, som ikke fremgår af indkomstregisteret og som ikke er led i driften af den selvstændige virksomhed. Det kan f.eks. være, hvis arbejdet er udført i udlandet.

En selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager tilskud efter § 4 i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed har pligt til at underrette kommunen om forhold, der har betydning for retten til tilskuddet, herunder om enhver ændring af den skattepligtige indkomst, der har dannet grundlag for tilskudsberegningen.

Kommunen kan bestemme, at tilskud enten ikke kan udbetales, eller at tilskud skal tilbagebetales, hvis 1) kommunens beregning efter § 8, stk. 3, medfører, at den selvstændigt erhvervsdrivende har fået for meget udbetalt i tilskud uanset at betingelserne i nr. 2-3 ikke er opfyldt, 2) den selvstændigt erhvervsdrivende har afgivet urigtig erklæring om forhold, der har betydning for at opnå ret til at få tilskud som selvstændig eller for at bevare retten hertil, 3) den selvstændigt erhvervsdrivende forsætligt har fortiet forhold, der har samme betydning som nævnt under nr. 1, eller 4) den selvstændigt erhvervsdrivende indså eller burde have indset, at modtagelsen af tilskuddet var uberettiget.

Kommunen skal træffe afgørelse om, at tilskuddet skal tilbagebetales for en periode, hvor personen har opholdt sig i udlandet, hvis personen er omfattet af § 128 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det gælder også, selv om kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af tilskuddet efter stk. 2 for hele eller dele af perioden omfattet af § 128 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.20.1.5. Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.

Det fremgår af § 127, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at retten til tilskud efter §§ 123, 124 og 126 ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til tilskud efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Kommunen skal straks efter politiets underretning om pasinddragelse træffe afgørelse om ophør af fleksløntilskuddet efter § 127, jf. § 129, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Kommunens afgørelse om ophør af fleksløntilskud træffes uden forudgående partshøring og er en direkte følge af politiets afgørelse om pasinddragelse. Borgerens anke af politiets pasinddragelse har ikke opsættende virkning.

Det følger af lovens § 127, stk. 2, at omgøres en afgørelse om inddragelse af pas, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Det følger af lovens § 127, stk. 3, at er et tilskud ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Det følger af lovens § 128, stk. 1, at en person ikke har ret til tilskud efter §§ 123, 124 og 126 for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Baggrunden for bestemmelsen er, at der ikke kan udbetales hjælp til en person, der opholder sig i udlandet.

Kommunen skal træffe afgørelse om, at fleksløntilskuddet skal tilbagebetales for en periode, hvor personen har opholdt sig i udlandet, hvis personen er omfattet af § 128, jf. § 125. Det gælder også, selv om kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskuddet efter § 125, for hele eller dele af perioden omfattet af § 128 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det samme gør sig gældende for tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne efter § 15, stk. 3, i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ansættelse som lønmodtager i fleksjob i en ægtefælles virksomhed.

Kommunens afgørelse om tilbagebetaling træffes uden forudgående partshøring og er en direkte følge af dommen.

Kommunens afgørelse om tilbagebetaling skal sendes i kopi til Udbetaling Danmark, jf. § 12 i, stk. 3, i lov om Udbetaling Danmark.

Kommunen skal i forbindelse med afgørelsen orientere personen om, at kommunen skal sende afgørelsen til Udbetaling Danmark med henblik på registrering og samkøring eller samstilling af oplysninger vedrørende afgørelser om udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser i 5 år.

Kommunen skal i forbindelse med afgørelsen desuden orientere personen om, at afgørelsen kan få betydning for personens ret til pension, dagpenge, feriedagpenge, efterløn og en række yderligere offentlige forsørgelsesydelser i en 5-årig periode.

Det fremgår af § 129, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 123, 124 eller 126 i denne lov. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 123, 124 og 126 straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves.

Det fremgår af § 129, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en

person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 123, 124 eller 126 i denne lov.

Det fremgår af § 130 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at handlekommunen kan forlange, at en tidligere handlekommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 127 og 128 i denne lov og §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 123, 124 eller 126. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren.

Baggrunden for bestemmelsen er, at kommunerne har behov for oplysninger om tidligere sanktioner efter §§ 127 og 128 i denne lov og §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, for at kunne træffe en korrekt afgørelse om udbetaling af fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Det fremgår af lovens § 131, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i en periode på 5 år højst kan udbetales på et niveau, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt bøde eller betinget fængselsstraf for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Det følger af § 131 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det beregnede fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende højst kan udbetales på et niveau pr. måned, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, når personen er omfattet af § 131. Personen er omfattet af lovens § 131, hvis personen i forbindelse med det strafbare forhold begået i udlandet uanset om personen har modtaget en ydelse efter bl.a. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det følger af lovens § 131, stk. 2, at perioden nævnt i stk. 1 regnes fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1.

Det betyder, at perioden på 5 år regnes fra, at der er faldet endelig dom i sagen.

Det følger af lovens § 131, stk. 3, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

Kommunen skal således træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem det beregnede fleksløntilskud og niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i den 5-årige periode. Det samme gælder for tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Det følger af § 132, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i en periode på 5 år højst kan udbetales på et niveau, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens §§ 81 a, 98 eller 99, § 100, stk. 1, §§ 101-102 eller 104-108, § 109, stk. 1, § 110, stk. 1, §§ 110 a eller 110 b, § 110 c, stk. 1-5, §§ 110 d eller 110 f-114 j, kapitel 13 a, §§ 125 a eller 180, § 183, stk. 1 eller 2, §§ 183 a, 191 eller 192 a, § 192 b, stk. 1-3, § 210, stk. 1 eller 3, §§ 216, 218 eller 219, § 220, 1. pkt., 2. led, §§ 222-224 eller 226, § 227, stk. 1, § 231, § 232, stk. 1, 2. led, §§ 235, 235 a, 237 eller 241 a, § 244, stk. 2, §§ 245-246, § 249, stk. 2, § 252, stk. 1, § 261, stk. 2, §§ 262 a eller 262 b, § 288, stk. 2, § 289, stk. 1, § 290, stk. 2, eller § 290 a, stk. 2, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Det er ikke et krav for nedsættelse af tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i 5 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domfældelse for at blive omfattet af bestemmelsen. Karantæneperioden vil således få betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens §§ 81 a, 98 eller 99, § 100, stk. 1, §§ 101-102 eller 104-108, § 109, stk. 1, § 110, stk. 1, §§ 110 a eller 110 b, § 110 c, stk. 1-5, §§ 110 d eller 110 f-114 j, kapitel 13 a, §§ 125 a eller 180, § 183, stk. 1 eller 2, §§ 183 a, 191 eller 192 a, § 192 b, stk. 1-3, § 210, stk. 1 eller 3, §§ 216, 218 eller 219, § 220, 1. pkt., 2. led, §§ 222-224 eller 226, § 227, stk. 1, § 231, § 232, stk. 1, 2. led, §§ 235, 235 a, 237 eller 241 a, § 244, stk. 2, §§ 245-246, § 249, stk. 2, § 252, stk. 1, § 261, stk. 2, §§ 262 a eller 262 b, § 288, stk. 2, § 289, stk. 1, § 290, stk. 2, eller § 290 a, stk. 2, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

En person, der får nedsat det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 eller 126 i denne lov til et niveau svarende til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik vil fortsat modtage det pågældende tilskud og vil være omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. §§ 123, 124 eller 126. Det er alene tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter eller overskud fra selvstændig virksomhed m.v. vil ikke kunne overstige niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Med henblik på at sikre, at kommunen vil kunne træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i 5-årsperioden, skal kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene vil kunne modtage tilskud på niveau med kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik på grund af sanktion i 5-årsperioden. Udbetaling Danmark samkører eller sammenstiller derfor oplysninger herom og videregiver disse til kommunen. Dette følger af § 12 i, stk. 1 og 6, i lov om Udbetaling Danmark.

Det følger af § 132, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at perioden nævnt i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det medfører, at hvis personen får ansættelse i et fleksjob med fleksløntilskud dagen efter, at fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter er udstået, vil personen alene være berettiget til fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende på et niveau, som svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik i en periode på 5 år.

Hvis personen anmoder om hjælp 1½ år efter udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, vil personen i 3½ år kunne modtage ydelse på niveau med kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov aktiv socialpolitik. Personen vil således først kunne modtage det fulde tilskud, når der er gået 5 år fra udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter. Det samme vil gælde for personer, der modtager tilskud som selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Det følger af § 132, stk. 3, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i denne lov, der overstiger niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

Det er således fastsat, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem fleksløntilskud efter §§ 123 eller 124, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126, stk. 5, og niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen har modtaget fleksløntilskud efter §§ 123 eller 124, eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126, stk. 5, i 5-årsperioden.

Hvis kommunen udbetaler fuldt fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, og hvis personen er omfattet af § 132, stk. 1-3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal kommunen kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte fleksløntilskud/tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og det tilskud, som personen skulle have haft.

På denne måde sikres det, at personer omfattet af stk. 1 og 2, ikke kan få et større beregnet tilskud udbetalt, uanset at kommunen ikke på tidspunktet for anmodning om tilskud har haft kendskab til, at pågældende alene vil være berettiget til et beregnet tilskud efter lovens §§ 123, 124 og 126 på niveau med kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis personen fik udbetalt 15.967 kr. i fleksløntilskud (beregnet fleksløntilskud), og personen burde have haft udbetalt 12.437 kr., vil kommunen skulle kræve 3.530 kr. tilbagebetalt. Hvis personen fik udbetalt 120.000 kr. svarende til 10.000 kr. pr. måned i tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende (beregnet tilskud), og personen burde have haft udbetalt 104.436 kr. svarende til 8.703 kr. pr. måned, vil kommunen skulle kræve 15.564 kr. svarende til 1.297 kr. pr. måned tilbagebetalt.

Det følger af § 132 a, stk. 1, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i denne lov i en periode på 12 uger højst kan udbetales på et niveau, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis modtageren er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

Det er ikke et krav for nedsættelse af tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i 12 uger, at personen aktuelt er i ydelsessystemet, eller har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for anholdelsesbeslutningen for at blive omfattet af § 132 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det betyder, at en person, der ikke modtager tilskud på tidspunktet for rettens afgørelse, men i løbet af 12 uger bliver berettiget til tilskud, vil få tilskuddet nedsat. I praksis forudsætter nedsættelsen anklagemyndighedens formodning om, at personen modtager tilskud, hvilket betyder, at det hovedsageligt vil være personer, der allerede modtager tilskud, der vil få tilskuddet nedsat.

En person, der får nedsat det beregnede tilskud efter lovens §§ 123, 124 eller 126 til ydelsesniveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, vil fortsat modtage det pågældende tilskud og vil være omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. §§ 123, 124 eller 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det vil alene være tilskuddets størrelse, der vil blive sat ned.

Det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter eller overskud fra selvstændig virksomhed m.v. vil ikke kunne overstige niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Det følger af § 132 a, stk. 2, i lov om en aktiv beskæfti-

gelsesindsats, at perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor retten har truffet beslutning om anholdelse, jf. retsplejelovens § 757.

Perioden på 12 uger regnes fra tidspunktet for rettens anholdelsesbeslutning. Hvis vedkommende aktuelt er berettiget til at modtage tilskud, vil nedsættelsen gælde fra samme dag, som retten har truffet anholdelsesbeslutningen. Hvis vedkommende bliver berettiget til tilskud i løbet af 12 uger fra anholdelsesbeslutningen, vil nedsættelsen gælde frem til, at der er gået 12 uger fra anholdelsesbeslutningen. Hvis vedkommende f.eks. får ansættelse i et fleksjob med tilskud 9 uger efter rettens anholdelsesbeslutning, vil personen modtage tilskud på niveau med kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik i 3 uger.

Det følger af § 132 a, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

For at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i perioden på 12 uger, skal anklagemyndigheden underrette kommunen om, at der er truffet anholdelsesbeslutning, hvis anklagemyndigheden har en formodning om, at personen modtager tilskud. Hvis Anklagemyndigheden har en formodning om, at personen modtager en offentlig ydelse, men er i tvivl om hvilken specifik ydelse, personen modtager, underretter anklagemyndigheden både kommunen og Udbetaling Danmark.

Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der overstiger niveauet for kontanthjælp i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i perioden på 12 uger. Kommunen skal således træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem det fulde tilskud og niveauet for kontanthjælp i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i perioden på 12 uger. Kommunen skal træffe denne afgørelse uanset om personen har været i ond eller god tro om modtagelsen af tilskuddet.

I forbindelse med nedsættelse efter § 132 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har kære af anholdelsesbeslutningen ikke opsættende virkning. Det betyder, at tilskuddet skal nedsættes, uanset om anholdelsesbeslutningen er påkæret.

Det følger af lovens § 132 a, stk. 4, at ophæves en anholdelsesbeslutning, jf. retsplejelovens § 757, under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anholdelsesbeslutningen ophæves, jf. § 132 a, stk. 5, 2. pkt. i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, i perioden nævnt i stk. 1.

Det følger af § 132 a, stk. 5*,* i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at anklagemyndigheden underretter kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og hvor retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757, modtager tilskud efter denne lovs §§ 123, 124 og 126. Anklagemyndigheden skal endvidere underrette kommunen, hvis rettens anholdelsesbeslutning, jf. retsplejelovens § 757, for de i 1. pkt. nævnte personer efterfølgende ophæves.

Underretningen fra Anklagemyndigheden vil kunne bestå af en oplysning, f.eks. via e-mail, om rettens anholdelsesbeslutning. Det vil ikke være et krav, at anklagemyndigheden medsender f.eks. retsbog eller kendelse. Anklagemyndighedens underretning er en videregivelse af almindelige ikke-følsomme personoplysninger og personoplysninger om strafbare forhold, jf. § 9 i lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven). Nedsættelsen af tilskuddet vil skulle ske hurtigst muligt efter, at underretningen modtages. Underretningen lægges til grund ved stillingtagen til nedsættelsen.

Hvis retten efter 12-ugersperioden træffer ny anholdelsesbeslutning i straffesagen, fordi tiltalte har gentaget sin udeblivelse fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden lovligt forfald, vil en ny nedsættelse i 12 uger finde sted.

2.20.1.6. Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013

Reglerne i §§ 133-135 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vedrører fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 og omhandler arbejdsgiverens udbetaling af løn og tilskuddet til arbejdsgiveren samt fastsættelse af lønnen i fleksjobbet.

Personer, der var ansat i et fleksjob inden den 1. januar 2013, er omfattet af disse regler, indtil de begynder i et nyt fleksjob. Der henvises til § 21 i lov nr. 1380 af 23. december 2012 om reform af førtidspension og fleksjob.

Efter reglerne betaler arbejdsgiveren lønnen til den ansatte i fleksjob, og tilskud til lønnen udbetales til arbejdsgiveren med halvdelen eller to tredjedele af lønnen afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne. Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP og eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag.

Arbejdsgiveren betaler således lønnen til den ansatte i fleksjob for fuld tid, og kommunen udbetaler et tilskud til arbejdsgiveren på enten halvdelen eller to tredjedele af lønnen afhængig af graden af den nedsatte arbejdsevne. Tilskuddet kan ikke overstige halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige timeløn på området eller for tilsvarende arbejde med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbi-

drag. Tilskuddet til lønnen kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 636.785 kr. (2026-niveau) på årsbasis eller 330,94 kr. (2026-niveau) på timebasis.

Vurderingen af arbejdsevnen – og dermed tilskuddets størrelse – er konkret og kan foretages på grundlag af lægelige oplysninger, oplysninger fra arbejdsprøvninger m.v., og arbejdsevnens nedsættelse i forhold til det aktuelle job. Grundlaget kan ændre sig over tid, hvorfor tilskuddets størrelse kan genvurderes, f.eks. i forbindelse med opfølgning.

Personer, der er ansat i fleksjob, har ret til sygedagpenge fra kommunen fra 1. fraværsdag, jf. sygedagpengelovens § 32, stk. 1, nr. 5, da de er undtaget fra lovens almindelige beskæftigelseskrav.

Ansatte i fleksjob efter § 133 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal opfylde beskæftigelseskravet som lønmodtagere i barselslovens § 27, stk. 1, nr. 1, for at have ret til barselsdagpenge. Efter denne bestemmelse skal man dagen før fraværet eller på første fraværsdag være i beskæftigelse og mindst have 160 timers beskæftigelse inden for de seneste 4 afsluttede kalendermåneder forud for fraværsperioden.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn til en ansat i fleksjob under sygdom eller fravær efter barselsloven, har ret til at få udbetalt de syge- eller barselsdagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen eller Udbetaling Danmark vedrørende samme arbejdsforhold, dog højst med et beløb svarende til den udbetalte løn under fraværet.

Det fremgår af § 134, at løn og øvrige arbejdsvilkår som udgangspunkt fastsættes efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder overenskomstens sociale kapitler. I en ikke-overenskomstdækket ansættelse gælder overenskomsten på sammenlignelige områder. Fastsættelsen af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Efter § 135 bliver tilskuddet til arbejdsgiveren til fleksjobbet opretholdt, selvom den fleksjobansatte flytter til en anden kommune.

2.20.1.7. Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013

§ 136 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats omhandler støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013.

Efter reglerne giver kommunen støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed. Tilskuddet skal være bevilget senest den 31. december 2012. Lovens § 121, stk. 1, om opfølgning finder tilsvarende anvendelse.

Tilskuddet er afhængigt af graden af personens nedsatte arbejdsevne. Tilskuddet kan maksimalt være halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige løn på området for nyansatte uden faglige kvalifikationer.

Selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager støtte til fastholdelse af beskæftigelse i egen virksomhed efter § 136, skal opfylde beskæftigelseskravet for selvstændige i henholdsvis sygedagpengelovens § 42, stk. 1, og barselslovens § 28, stk. 1, for at få ret til syge- og barselsdagpenge.

Beregningen af syge- og barselsdagpenge til en selvstændig, der modtager støtte i form af tilskud til fastholdelse af beskæftigelse i egen virksomhed, sker på grundlag af den arbejdsfortjeneste, som vedkommende har i virksomheden. Tilskuddet, som den selvstændige erhvervsdrivende modtager, medregnes ikke i arbejdsfortjenesten ved virksomheden.

Den selvstændige får udbetalt tilskuddet samt de beregnede syge- eller barselsdagpenge ved fravær på grund af sygdom eller ved fravær efter barselsloven.

Det følger af § 140 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, der er tilkendt før den 1. januar 2013.

Bemyndigelsen er blevet anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse om fleksjob m.v. om, hvordan reglerne for tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, tilkendt før den 1. januar 2013, skal administreres. Det er bl.a. en betingelse, at tilskuddet overvejende skal anvendes til at kompensere for den ekstra udgift, den selvstændige har ved at udføre de opgaver, pågældende ikke selv vil kunne udføre. Det er også fastsat, at den selvstændige skal godtgøre, at den pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne.

2.20.1.8. Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension og den obligatoriske pensionsordning

Det følger af § 137, stk. 1, at for en person, der modtager fleksløntilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob efter § 123, indbetales et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) på 5 pct. af tilskuddet, jf. § 123. Bidraget efter 1. pkt. kan højst være 500 kr. pr. måned.

Det betyder, at den fleksjobansattes bidrag til ATP højst vil kunne være på 500 kr. om måneden. Maksimumbeløbet satsreguleres ikke.

Det fremgår af § 137, stk. 2, at det er personen, som afholder udgiften til bidrag efter stk. 1. Det betyder, at udgiften til bidraget medfører fradrag i personens fleksløntilskud.

Det fremgår af § 137, stk. 3, at kommunen tilbageholder bidraget ved udbetaling af tilskuddet.

Kommunen tilbageholder bidraget ved udbetalingen af flek-

sløntilskuddet og indbetaler det til ATP sammen med kommunens andel af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet.

Det følger af § 138, stk. 1 og 2, at ud over den ansatte i fleksjobbets bidrag indbetales et bidrag, der udgør to tredjedele af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Bidraget efter stk. 1 indbetales for antallet af timer med fleksløntilskud. Antallet af timer beregnes på grundlag af forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, som er indberettet fra ansættelsen i fleksjobbet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Det betyder, at kommunen indbetaler et bidrag på personens ATP-konto, som fastsættes på grundlag af antallet af timer med fleksløntilskud. Efter de gældende regler opgøres antallet af timer med fleksløntilskud som forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, der er indberettet fra fleksjobansættelsen til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister. Kommunens ATP-bidrag udgør 2/3 af A-bidragssatsen efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det følger af § 138, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at hvis antallet af løntimer efter stk. 2 er mindre end 9 timer om ugen for uge- eller 14-dageslønnede eller 39 timer om måneden for månedslønnede, indbetales et ATP-bidrag, der svarer til det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det betyder, at hvis antallet af løntimer i fleksjobansættelsen er så lavt, at der ikke indbetales ATP-bidrag af lønnen (mindre end 9 timer om ugen eller 39 timer om måneden), skal kommunen indbetale et fuldt A-bidrag til ATP, svarende til 297 kr. om måneden (2026-niveau).

Det følger af § 138, stk. 4, at ved udbetaling af fleksløntilskud sammen med sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter § 137, beregnes ATP-bidraget af fleksløntilskuddet på grundlag af det timetal, som efter stk. 2 eller 3 forud for sygeperioden har været anvendt til beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet i sidste hele indberetningsperiode til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Det betyder, at hvis antallet af løntimer i fleksjobbet i den sidste hele indberetningsperiode inden sygemeldingen har været på 10 timer om ugen, er der således beregnet ATP-bidrag af fleksløntilskuddet for 27 timer om ugen (37 minus 10 timer). Dette timetal skal også anvendes ved beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet, der udbetales sammen med sygedagpenge og evt. efterfølgende sammen med ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb.

Det følger af § 138, stk. 5, at bidraget efter stk. 1 finansieres af staten.

Det følger af § 138, stk. 6, at bestyrelsen for ATP beregner størrelsen af bidraget efter stk. 2 for hver time, der udbetales tilskud for.

Fastsættelsen af bidragets størrelse svarer til det bidrag, der er fastsat ved betaling af ATP-bidrag af arbejdsløshedsdagpenge og efterløn.

Det følger af § 138 a, stk. 1, at for følgende personer indbetaler kommunen et bidrag til den obligatoriske pensionsordning til ATP: 1) Personer, som modtager tilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 123, 2) Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 126, og 3) Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 136.

Det følger af § 138, stk. 2, at bidraget beregnes med den procentsats, der er nævnt i § 138 b, på grundlag af ydelsen til personen efter fradrag for arbejde og personens ATP-bidrag efter § 137. Bidraget for 1 måned afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Der er ikke fastsat en mindstegrænse for indbetalingen af bidrag. Der vil således kunne indbetales ned til 1 kr. i bidrag til den obligatoriske pensionsordning for en uge.

Bidraget for en måned skal afrundes til nærmeste hele kronebeløb inden indbetalingen. Det svarer til den afrunding, der gælder i forhold til indbetaling af bidrag til ATP Livslang Pension.

Det følger af § 138 a, stk. 3, at bidraget til den obligatoriske pensionsordning ikke fradrages i tilskuddet. Bidraget til den obligatoriske pensionsordning betales af staten.

Det følger af § 138 b, at bidraget til den obligatoriske pensionsordning beregnes med procentsatser, som i 2020 udgør 0,3 pct. stigende til 3,0 pct. i 2029. Fra 2030 forventes stasen at udgøre 3,3 pct.

Det følger af § 141, at beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter nærmere regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag efter §§ 137 og 138.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte nærmere regler om beregning af timetallet for uge-, 14-dages og månedslønnede, som skal benyttes til beregning af ATP-bidraget efter § 138. Bemyndigelsen er også anvendt til at fastsætte nærmere regler om kommunens indberetning af bidraget til ATP, kommunens frister for indbetaling, og hvordan bidraget skal indbetales til ATP. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse nr. 1450 af 4. december 2023 om indbetaling af ATP-bidrag for modtagere af fleksløntilskud.

Det følger af § 141 a, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om at beregning af bidrag til den obligatoriske pensionsordning, indberetning og indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension og om tilbagebetaling af bidrag.

Reglerne fremgår af bekendtgørelse nr. 1446 af 4. december 2023 om indbetaling af bidrag til den obligatoriske pensi-

onsordning for modtagere af fleksløntilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte nærmere regler om, at kommunen månedligt skal indberette til eIndkomstregisteret, hvor stort et bidrag til den obligatoriske pensionsordning, der er beregnet for personen. Den er også anvendt til at fastsætte regler om, at kommunen hvert kvartal indbetaler bidragene til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Der er endvidere fastsat regler om indbetalingen af bidrag samt forfaldsdatoer for indbetalingen.

Der er endvidere fastsat regler om tilbagebetaling af bidrag i de tilfælde, hvor en person skal betale tilskud efter lovens §§ 123, 126 eller 136 tilbage til kommunen.

2.20.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.20.2.1. Afskaffelse af jobafklaringsforløb

Det fremgår af aftalen, at der er for mange borgere, der oplever lange og uværdige forløb med for mange målgruppeskift, uden at der er nogen indikationer på, at det fører til beskæftigelse. Derfor skal bl.a. jobafklaringsforløb afskaffes som led i forenklingen af beskæftigelsesindsatsen. Sygemeldte, der ikke kan få forlænget deres sygedagpenge, vil overgå til en reduceret sygedagpengesats.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår derfor, at reglerne om jobafklaringsforløb ikke videreføres.

Forslaget vil medføre, at personer, der er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, ikke længere vil skulle overgå fra sygedagpenge til et jobafklaringsforløb, eksempelvis når personen ikke kan få forlænget sygedagpengene.

Kommunen vil fortsat kunne tilrettelægge en tværfaglig indsats med beskæftigelsesrettede tilbud og eksempelvis tilbud efter social- og sundhedslovgivningen med henblik på, at den sygemeldte bringes tilbage i arbejde.

Det foreslås endvidere, at ordningen udfases over en periode således, at personer, der allerede har påbegyndt et jobafklaringsforløb inden lovens ikrafttræden, kan fortsætte i jobafklaringsforløbet efter de hidtil gældende regler.

For en nærmere beskrivelse af udfasningen af ordningen henvises til lovforslaget § 220, stk. 11, og bemærkningerne hertil.

Der henvises endvidere til pkt. 2.6 om ophævelse af regler om ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb og udfasning af jobafklaringsforløbsordningen og pkt. 2.7 om ny reduceret sygedagpengesats, i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om social pension og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, værdigt sanktionssystem i balance, ny sygedagpengesats, fleksløntilskud fradrages ikke i ægtefællens pension m.v.).

2.20.2.2. Fleksjob

2.20.2.2.1. Fleksjob tilkendt fra og med den 1. januar 2013

Det forudsættes med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for fleksjob. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at bestemmelserne videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne i §§ 116-122 om målgruppe, indhold, visitation, fastholdelsesfleksjob, midlertidige fleksjob, løbende opfølgning og udarbejdelse af status og løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet vil blive videreført uden indholdsmæssige ændringer som §§ 96-102. Der vil alene blive foretaget enkelte sproglige justeringer.

Det vil betyde, at fleksjob fortsat skal være en ordning for personer med varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, og som er under folkepensionsalderen og hverken har udnyttet sin ret til tidlig pension eller modtager førtidspension eller seniorpension.

Det foreslåede vil videre betyde, at personer, der aktuelt har en meget begrænset arbejdsevne, vil kunne blive visiteret til fleksjob, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne inden for en rimelig periode kan udvikles, og at fleksjob først vil kunne tilbydes, når alle relevante tilbud efter loven samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse. Dette gælder dog ikke, hvis det er åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte foranstaltninger forud for visitationen.

Det foreslåede vil også betyde, at en person, der er visiteret til fleksjob, vil kunne få ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob med fleksløntilskud efter § 104, og at fleksjob alene kan oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Det vil videre betyde, at en person, der er ansat i fleksjob, vil kunne udstationeres i udlandet, hvis personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark, udstationeringen er frivillig for personen, der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter § 116 eller løn- og arbejdsvilkår efter § 102, udstationeringen er af højst 1 års varighed, og personen er sikret hjemrejse.

Forslaget vil betyde, at en person, der er visiteret til fleksjob, vil kunne anmode kommunen om at få et fleksjobbevis udstedt, der indeholder oplysninger om fleksjobordningen, personens skånebehov m.v.

Det foreslåede vil betyde, at en afgørelse om visitation til fleksjob vil skulle træffes på grundlag af en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, jf. forslaget til § 38, og den sundhedsfaglige rådgivning, jf. forslaget til § 41.

Det foreslåede vil betyde, at for, at en person vil kunne blive visiteret til fleksjob, skal der foreligge dokumentation for, at personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse, alle relevante indsatser efter loven samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse, at personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt begrænset og ikke vil kunne anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår, og at personen har været ansat under overenskomstens sociale kapitler eller særlige vilkår i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, jf. forslaget til § 99.

Det foreslåede vil videre betyde, at hvis en person afviser at modtage behandling foretaget af en læge i form af operation, lægeordineret medicin eller lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter, vil dette ikke kunne tillægges betydning for kommunens afgørelse om visitation til fleksjob.

Den foreslåede videreførelse af reglen vil videre betyde, at en person, der har mere end 6 år til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, kun vil kunne blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis personen forinden har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår. Den pågældende skal endvidere opfylde betingelserne for fleksjob, jf. forslaget til § 96.

Det foreslåede vil videre betyde at aftalen mellem arbejdsgiver og medarbejder om ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår efter stk. 1 skal være skriftlig og indeholde oplysninger om, hvilke funktioner medarbejderen har svært ved at udføre eller ikke kan udføre, og hvilke konkrete skånehensyn der er aftalt. Arbejdsgiveren skal endvidere dokumentere, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende ustøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Den foreslåede videreførelse af de gældende regler vil videre betyde, at hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår, fraviges betingelsen om, at personen kun kan blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis personen forinden har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Forslaget betyder, at der alene vil kunne bevilges fleksjob for en 5-årig periode. Efter de 5 år vil kommunen skulle tage stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne for fleksjob. Hvis betingelserne fortsat er opfyldt, vil kommunen kunne bevilge et nyt fleksjob.

Det foreslåede vil betyde, at personer, der er fyldt 40 år, efter det første fleksjob vil kunne fortsætte i et permanent fleksjob, hvis betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt, og det vurderes, at arbejdsevnen er nedsat i et sådant omfang, at beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke vil være en mulighed.

Det foreslåede vil betyde, at kommunen vil skulle sikre, at den fleksjobansatte udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i fleksjobbet. Samtidig skal kommunen sikre, at den fleksjobansattes skånebehov bliver tilgodeset.

Det foreslåede vil videre betyde, at kommunen vil skulle følge op på, om der er sket ændringer i den ansattes forhold efter 2½ års ansættelse i fleksjobbet, og herefter vil kommunen skulle følge op på ansættelsen i fleksjob, hver gang der er gået 2½ år fra seneste opfølgning. Opfølgningen vil skulle ske ved en personlig samtale med den fleksjobansatte, og hvis der er behov for det, vil arbejdsgiveren kunne inddrages.

Det foreslåede vil betyde, at personer, der er ansat i fleksjob, skal orientere kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet, der kan have betydning for fleksjobbet.

Forslaget om, at de gældende regler videreføres, vil betyde, at kommunen for personer, der er ansat i et midlertidigt fleksjob, vil skulle udarbejde en status efter 4½ år, hvor det vurderes, om personen kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen, og at personer, der er ansat i fleksjob, vil forblive i ordningen, indtil kommunen har truffet afgørelse om, hvorvidt personen fortsat opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjob.

Det foreslåede vil også betyde, at arbejdsgiveren vil skulle betale løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført, og at lønnen suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og vil skulle udbetales af kommunen til den ansatte, jf. forslaget til § 104.

Det foreslåede vil videre betyde, at i forbindelse med etableringen af et fleksjob i en virksomhed, vil kommunen hurtigst muligt skulle komme med en vurdering af personens arbejdsevne i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten. Denne vurdering vil skulle danne grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren. Kommunen vil skulle foretage en ny vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

Det foreslåede vil betyde, at på overenskomstdækkede områder vil løn og øvrige arbejdsvilkår skulle fastsættes efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob. Indeholder overenskomsterne m.v. ikke sådanne bestemmelser, eller kan disse ikke finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, vil der skulle indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid vil kunne fraviges, i det omfang det vil være nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, jf.

forslaget til § 102, stk. 2. Kommunen og den overenskomstbærende faglige organisation vil efter aftale med den ansatte modtage kopi af aftalen om fleksjob. Tvister om anvendelsen af overenskomsterne m.v. og om løn og arbejdsvilkår vil skulle afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter vil finde tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede videreførelse af de gældende regler vil betyde, at på områder, der ikke er dækket af overenskomst, vil løn og øvrige arbejdsvilkår skulle fastsættes efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, vil parterne skulle tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område. Kommunen vil efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte modtage kopi af aftalen om fleksjob. Den overenskomstbærende faglige organisation vil også efter aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte modtage kopi af aftalen om fleksjob, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst. Tvister om løn og arbejdsvilkår vil i disse tilfælde skulle afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald vil arbejdsgiveren blive stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter vil finde tilsvarende anvendelse.

Det foreslåede vil betyde, at udfører en ansat i fleksjob funktionærarbejde, jf. § 1, stk. 1, i lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer, men er den pågældende ikke omfattet af loven, fordi den pågældende arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, vil arbejdsgiveren skulle ansætte vedkommende på funktionærlignende vilkår. Ved funktionærlignende vilkår forstås i denne henseende, at vilkårene i lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer vil skulle gælde som helhed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.2.1 til 2.20.1.2.7 om gældende ret i forbindelse med visitation til og ansættelse i fleksjob m.v.

2.20.2.2.2. Løn og tilskud m.v. for fleksjob og støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013.

Det forudsættes med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for løn og tilskud m.v. for fleksjob og støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at bestemmelserne videreføres.

Det foreslås endvidere, at reglerne i §§ 133-136 om løn og tilskud m.v. for fleksjob samt støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende påbegyndt før den 1. januar 2013 vil blive videreført uden indholdsmæssige ændringer i de foreslåede §§ 115-118 og 125.

Den foreslåede videreførelse af de gældende regler vil betyde, at arbejdsgiveren vil skulle betale lønnen til den ansatte i fleksjob for personer begyndt i fleksjob før den 1. januar 2013.

Det foreslåede vil videre betyde, at der vil blive udbetalt et tilskud til lønnen til arbejdsgiveren. Tilskuddet vil være halvdelen eller to tredjedele af lønnen afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne.

Det foreslåede vil betyde, at tilskuddet vil skulle beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP og eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet vil ikke kunne overstige halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis vil skulle gælde for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP og eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet til lønnen vil dog højst kunne beregnes ud fra et beløb på 636.785 kr. (2026-niveau) på årsbasis eller 330,94 kr. (2026-niveau) på timebasis.

Den foreslåede videreførelse af de gældende regler vil betyde, at tilskuddet vil skulle nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, barselsloven og lov om aktiv socialpolitik i forbindelse med fravær på grund af sygdom eller fravær efter barselsloven. Nedsættelsen vil skulle opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

Det foreslåede vil videre betyde, at en arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller fravær efter barselsloven til personer i fleksjob, vil skulle orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter.

Det foreslåede vil videre betyde, at løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, vil skulle fastsættes som udgangspunkt efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikke-overenskomstdækket ansættelse vil overenskomsten på sammenlignelige områder skulle gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår vil skulle ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Det foreslåede vil betyde, at fleksjob vil være på fuld tid, medmindre personen har ønsket deltidsansættelse, eller hvis den seneste ordinære beskæftigelse forud for visitationen til fleksjob var deltidsbeskæftigelse, og personen i den seneste periode på sammenlagt 12 måneder med beskæftigelse var deltidsbeskæftiget. Som deltidsbeskæftigelse betragtes beskæftigelse, hvis varighed over en periode på 4 uger i gennemsnit har været højst 30 timer om ugen.

Den foreslåede videreførelse af de gældende regler vil betyde, at personer, der er omfattet af bestemmelsen om deltidsbeskæftigelse, vil skulle arbejde i fleksjob i et antal timer svarende til den seneste ordinære ansættelse på deltid, men at personer, der er omfattet af bestemmelsen om deltidsbeskæftigelse, dog vil have ret til fleksjob på fuld tid, hvis de godtgør, at deltidsbeskæftigelsen har været begrundet i forhold, der også er årsag til visitationen til fleksjob.

Det foreslåede vil også betyde, at personer, der er omfattet af deltidsbestemmelsen, endvidere vil have ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis de kommer ud for samlivsophør eller andre ændringer i deres personlige forhold.

Det foreslåede vil betyde, at personer, der er ansat i fleksjob, vil kunne bevare retten til, at arbejdsgiveren vil kunne modtage tilskud til fleksjob ved flytning til en anden kommune.

Den foreslåede videreførelse af de gældende regler vil betyde, at kommunen vil kunne give støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed. Tilskuddet vil skulle være bevilget senest den 31. december 2012 og vil kunne gives frem til folkepensionsalderen. Kommunen vil skulle følge op på, om personen fortsat opfylder betingelserne for tilskud efter forslaget til § 101, stk. 1, således at kommunen vil skulle følge op på, om personen fortsat opfylder betingelserne for at være berettiget til tilskuddet hver gang der er gået 2½ år.

Det foreslåede vil betyde, at tilskuddet vil skulle ydes afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne med halvdelen eller to tredjedele af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer. På ikke-overenskomstdækkede områder vil tilskuddet skulle ydes på grundlag af den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder. Tilskuddet vil dog højst kunne beregnes ud fra et beløb på 634.275 kr. (2026-niveau) på årsbasis eller 329,62 kr. (2026-niveau) på timebasis.

Den foreslåede videreførelse af de gældende regler vil betyde, at der forventes at blive fastsat regler om, hvordan reglerne for tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, tilkendt før den 1. januar 2013, vil skulle administreres. Det forventes bl.a. fastsat, at tilskuddet overvejende vil skulle anvendes til at kompensere for den ekstra udgift, den selvstændige har ved at udføre de opgaver, pågældende ikke selv vil kunne udføre. Det forventes også fastsat, at den selvstændige vil skulle godtgøre, at den pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne.

Der forventes endvidere fastsat regler om, at en selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager tilskud efter § 118 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil have pligt til at underrette kommunen om forhold, der har betydning for retten til tilskuddet samt at kommunen vil kunne bestemme, at tilskuddet enten ikke kan udbetales eller skal tilbagebetales, hvis den selvstændige har afgivet urigtige oplysninger om forhold, der har betydning for at opnå eller bevare retten til tilskud som selvstændig, eller den selvstændige forsætligt har fortiet forhold, der har samme betydning som nævnt ovenfor.

De foreslåede ordninger vil materielt svare til de hidtil gældende regler.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.6 og 2.20.1.7 om fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende fra før den 1. januar 2013.

2.20.2.3 Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob

Det foreslås videreført, at kommunerne som hidtil vil kunne give tilskud til kortvarige kurser for personer, der er ansat eller skal ansættes i et fleksjob. Det foreslåede ændrer ikke ved, hvornår kommunen vil kunne give tilskud til opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob. Det foreslås, at bestemmelsen videreføres i det generelle kapitel om fleksjob, da bestemmelserne alene vedrører opkvalificering af personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.2.8.

2.20.2.4. Fleksløntilskud

Det er forudsat med aftalen, at det fortsat skal være muligt at få fleksløntilskud, når man er ansat i fleksjob. Det foreslås, at bestemmelserne om beregning af fleksløntilskud vil blive videreført stort set uændret. Der vil alene være tale om, at bestemmelserne i §§ 123-125 nyaffattes i §§ 104-106 som følge af gennemskrivningen af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget vil bl.a. indebære, at kommunen fortsat udbetaler fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiveren efter forslaget til § 104. Tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det foreslås, at kommunen vil skulle udbetale fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiveren. Det vil således som udgangspunkt være et krav for udbetaling af fleksløntilskud, at der udbetales løn fra en arbejdsgiver.

Tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af dagpengesatsens højeste beløb, hvilket i 2026 er 21.600 kr. Lønindtægter vil således skulle medføre fradrag i fleksløntilskuddet.

Det foreslås videre, at fleksløntilskuddet vil skulle nedsættes med 30 pct. af den samlede lønindtægt inkl. pensionsbidrag, indtil indtægten udgør 17.672 kr. (2026-niveau). Hvis den samlede lønindtægt udgør mere end 17.672 kr. (2026-niveau) vil fleksløntilskuddet skulle nedsættes med 55 pct. af den lønindtægt inkl. pensionsbidrag, som overstiger 17.672 kr. (2026-niveau).

Med forslaget vil al lønindtægt både fra et fleksjob og fra et andet job skulle medføre fradrag i fleksløntilskuddet.

Indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse vil også skulle medføre fradrag i fleksløntilskuddet.

Der vil blive fastsat nærmere regler om, hvad der vil skulle indgå i lønindtægt og hvordan indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse vil skulle opgøres. Der vil endvidere blive fastsat nærmere regler for selve beregningen af fleksløntilskud i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 123.

Det foreslås videre, at løn fra arbejdsgiveren og det beregnede fleksløntilskud tilsammen højst vil kunne udgøre et beløb, der svarer til den løn inkl. pensionsbidrag, der udbetales for en ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling.

Det betyder, at en ansat i fleksjob ikke skal kunne få mere i løn, end en ansat i samme stilling på fuld tid ville kunne få.

Der vil blive fastsat regler om, hvad der vil skulle indgå i lønloftet og hvordan kommunerne vil kunne beregne dette på baggrund af oplysninger fra arbejdsgiveren.

Det foreslås, at personer, der er ansat i fleksjob, vil kunne bevare retten til fleksløntilskud ved flytning til en anden kommune.

Det foreslås, at reglerne vedrørende udbetaling af feriegodtgørelse, sygedagpenge og barselsdagpenge vil blive videreført uændret, således at der for feriegodtgørelse og løn under ferie og sygdom eller barsel vil skulle ske fradrag i fleksløntilskuddet på samme måde som ved lønindtægt, mens syge- og barselsdagpenge vil blive suppleret med fleksløntilskud op til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., når arbejdsgiveren ikke udbetaler løn.

Der vil blive fastsat regler efter bemyndigelsesbestemmelsen om, hvad der skal ske, hvis personen ikke har ret til at modtage sygedagpenge i en periode m.v., og hvilke andre indtægter, som vil kunne indgå i beregningen af fleksløntilskud.

Reglerne om tilbagebetaling af fleksløntilskud fortsætter uændret, jf. forslaget til § 106.

Den foreslåede ordning vil således svare til de hidtil gældende regler, dog således at bestemmelserne er gennemskrevet og at bemyndigelsesbestemmelsen i større omfang vil blive anvendt til at fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau i forhold til definition af lønindtægt, beregninger m.v.

For en nærmere beskrivelse af fleksløntilskuddet henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.3 ovenfor.

2.20.2.5. Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for få støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne. Det foreslås, at bestemmelserne om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende vil blive videreført stort set uændret. Der vil alene være tale om, at bestemmelserne i §§ 126, 138 a og 139, stk. 2, nyaffattes som følge af gennemskrivningen af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i forslagene til §§ 107 og 124.

Forslaget til § 107 vil betyde, at det således fortsat vil skulle være en betingelse, at personen har en igangværende selvstændig virksomhed, som har været drevet som hovedbeskæftigelse i et omfang, der svarer til mindst 30 timer om ugen i 12 måneder inden for de sidste 24 måneder.

Det foreslås, at den selvstændige erhvervsdrivendes arbejdsevne skal være varigt og væsentligt nedsat i forhold til den konkrete virksomhed/de konkrete virksomheder, som personen driver. Der sker således ikke en vurdering af, om arbejdsevnen er nedsat varigt og væsentligt i forhold til ethvert erhverv, som for lønmodtagere.

Forslaget vil videre betyde, at personen ikke må modtage førtidspension, seniorpension, have benyttet sig af muligheden for at modtage tidlig pension eller være nået folkepensionsalderen.

Forslaget vil betyde, at vurderingen af, om en selvstændigt erhvervsdrivende har en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne sker på baggrund af en samlet beskrivelse af personens forudsætning for at arbejde og en udtalelse fra en sundhedskoordinator.

Forslaget vil videre betyde, at kommunen fortsat vil skulle følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år, herunder vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Efter 4½ år skal kommunen udarbejde en status om, hvorvidt betingelserne for at modtage tilskud fortsat er opfyldt.

Forslaget vil også betyde, at hvis personen ikke opfylder betingelserne for forsat at modtage tilskud, skal kommunen træffe afgørelse om dette. Personen forbliver i ordningen, til kommunen har truffet denne afgørelse.

Forslaget vil betyde, at tilskuddet fastsættes til 169.920 kr. (2026-niveau). Tilskuddet vil skulle nedsættes med 30 pct. af dels den beregnede årsindtægt, dels af anden arbejdsindkomst. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes en gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år.

Der vil blive fastsat regler om, hvornår en person anses for selvstændig erhvervsdrivende og for beregning af tilskud samt tilbagebetaling, oplysningspligt m.v. i forhold til udbetaling af tilskud til den selvstændigt erhvervsdrivende. Der vil endvidere blive fastsat regler om opfølgning i forhold til, om personen fortsat opfylder betingelserne for tilskuddet.

For en nærmere beskrivelse af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.4 ovenfor.

2.20.2.6. Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.

Det er forudsat med aftalen, at fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende fortsat skal nedsættes eller ophøre i visse tilfælde. Det foreslås, at bestemmelserne om nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v. vil blive videreført uændret. Der vil alene være tale om, at bestemmelserne i §§ 127-132 a nyaffattes som følge af gennemskrivningen af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats efter forslagene til §§ 108-114.

Forslaget vil dermed bl.a. fortsat indebære karantæne med nedsættelse af ydelsen i fem år og eventuel tilbagebetaling for personer, der er omfattet af reglerne for fremmedkrigere, bandekriminelle m.fl., hvis personen ved endelig dom er idømt bøde, betinget fængselsstraf, ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af de specifikt oplistede straffebestemmelser og for manglende fremmøde til retsmøder.

For en nærmere beskrivelse af reglerne om nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne og ophør af tilskud m.v. henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.5 ovenfor.

2.20.2.7. Bidrag til ATP og den obligatoriske pensionsordning

Reglerne om ATP-bidrag i §§ 127-139 og den obligatoriske pensionsordning i §§ 138, 138 a, 141 og 141 a videreføres uændret.

Reglerne om ATP-bidrag og den obligatoriske pensionsordning videreføres uændret i forslagene til §§ 119-122. Der sker ingen ændringer i forhold til gældende ret, hvilket vil betyde, at en person, der modtager fleksløntilskud skal indbetale 5 pct., dog højst 500 kr., i bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension pr. måned. Personen finansierer selv dette bidrag.

Forslaget vil videre betyde, at ud over dette bidrag, indbetales et bidrag, der udgør 2/3 af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Bidraget indbetales på baggrund af antallet af timer med tilskud efter § 123. Antallet af timer beregnes som forskellen mellem 37 timer og antallet af løntimer, som arbejdsgiveren har udbetalt til den fleksjobansatte.

Staten finansierer bidraget til ATP.

Forslaget vil videre betyde, at derudover indbetaler kommunen et bidrag til den obligatoriske pensionsordning til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Dette sker for både ansatte i fleksjob og for selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager tilskud til selvstændig virksomhed på grund af nedsat arbejdsevne. Bidraget fradrages ikke i fleksløntilskuddet, men betales af staten.

I 2026 udgør bidraget 2,1 pct., og det stiger frem mod 2030 til 3,3 pct.

Der sker ikke materielle ændringer i bestemmelserne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.1.8 om ATP og den obligatoriske pensionsordning ovenfor.

2.21. Voksenlærlingeordningen – tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne

2.21.1. Gældende ret

2.21.1.1. Betingelser for voksenlærlinge

Reglerne om tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne (voksenlærlingeordningen) følger af kapitel 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det følger af lovens § 154, stk. 1, at private og offentlige arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser har ret til tilskud til den løn, som de betaler personen i oplærings- eller praktikperioden.

Tilskuddet gives til arbejdsgiveren, når betingelserne er opfyldt, i de perioder, hvor eleven er i praktik hos arbejdsgiveren. I de perioder, hvor eleven er på skoleophold, kan arbejdsgiveren søge om lønrefusion efter reglerne i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB).

En uddannelse kan bestå af uddannelsesaftaler, som tilsammen sikrer, at eleven får den fulde uddannelse. Hvis et uddannelsesforløb består af flere uddannelsesaftaler, skal der sondres mellem, om der er tale om forlængelser af en eksisterede uddannelsesaftale eller flere selvstændige uddannelsesaftaler.

Hvis en uddannelsesaftale kun dækker første del og afsluttes, inden der indgås en ny aftale, vil der ved indgåelse af en ny aftale for anden del, være tale om en ny uddannelsesaftale efter lov om erhvervsuddannelser.

Hvis en uddannelsesaftale dækker den fulde uddannelse, der både omfatter første del og anden del, er der ikke tale om en ny aftale ved påbegyndelse af anden del. Det samme gælder, hvis uddannelsesaftalen forlænges til at omfatte anden del, mens eleven er i gang med første del. I begge tilfælde skal uddannelsesaftalen for anden del betragtes, som en forlængelse af den eksisterende uddannelsesaftale. Når en uddannelsesaftale forlænges hos en ny eller samme arbejdsgiver, indtræder arbejdsgiveren i og fortsætter den eksisterende uddannelsesaftale. Det betyder, at arbejdsgiveren overtager tilsagnet om tilskud, og at der derfor højst kan ydes tilskud for den resterende tilskudsperiode.

Der kan efter lovens § 154, stk. 2, ikke gives tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med elever inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, som har ret til voksenelevløn efter

gældende faglige overenskomster og aftaler. Undtagelsen skyldes, at kommunerne – som følge af trepartsaftalen fra 2007 – bliver kompenseret for voksenelevløn til elever på social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse gennem bloktilskuddet.

Hvis en arbejdsgiver indgår en uddannelsesaftale med en elev på social- og sundhedsuddannelsen eller pædagogisk assistentuddannelsen, som har ret til voksenlærlingeløn efter overenskomsten, kan arbejdsgiveren ikke få tilskud til eleven efter voksenlærlingeordningen.

2.21.1.2. Målgrupper

Det følger af § 155 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilskud til en arbejdsgiver er betinget af, at uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsens påbegyndelse er fyldt 25 år.

Uddannelsesaftalens påbegyndelse er defineret i § 120 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats som det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren og dermed også det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren begynder at betale løn til eleven.

Det er endvidere en betingelse, at personen ved uddannelsens påbegyndelse er dagpengemodtager, kontanthjælpsmodtager, sygedagpengemodtager, i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtager, revalidend, førtidspensionist, kontanthjælpsmodtager omfattet af et program efter integrationsloven eller ledig selvforsørgende og

- ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år, dvs. er ledig ufaglært, eller
- i en forudgående periode på mindst 6 måneder har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., hvis personen har en uddannelse, dvs. er ledig faglært med 6 måneders ledighed, eller
- kommer fra beskæftigelse og ikke har en uddannelse, dvs. er beskæftiget ufaglært.

En uddannelse anses som værende forældet, hvis den ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Personer med en uddannelse omfatter i denne sammenhæng personer, der har en erhvervskompetencegivende uddannelse. Dvs. både personer med en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, som kan sidestilles med en erhvervsuddannelse (som ofte kaldes faglærte i daglig tale) og personer, der har en videregående uddannelse eller anden uddannelse, som kan sidestilles med en videregående uddannelse.

Reglerne om opgørelse af forudgående perioder er med hjemmel i lovens § 10, stk. 2, fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. For en nærmere beskrivelse heraf henvises til pkt. 2.4.1.3 ovenfor.

Der stilles ikke krav om forudgående ledighedsperiode for ledige ufaglærte og faglærte ledige med en forældet uddannelse. Det betyder, at man kan få tilskud fra 1. ledighedsdag. For personer der tidligere har været i et ansættelsesforhold, vil 1. ledighedsdag være den første hele dag, hvor personen er uden for arbejdsmarkedet.

Det betyder, at personen skal have mindst én hel ledighedsdag inden påbegyndelsen af uddannelsesforløbet, for at ledighedskriteriet er opfyldt. Går en person direkte fra beskæftigelse til at starte på uddannelsesforløbet, dagen efter beskæftigelsen er ophørt, vil der ikke være et tidspunkt, hvor personen betragtes som ledig. For personer der kommer fra skole, er 1. ledighedsdag den første hele dag, hvor personen har været afmeldt eller afsluttet studiet.

Ledige selvforsørgende personer omfatter i denne sammenhæng alle ledige selvforsørgende personer, herunder både personer, som er omfattet af målgruppen ledige selvforsørgende i loven samt personer, der selv har valgt at være selvforsørgende uden at søge om offentlige forsørgelsesydelser, f.eks. personer der tidligere har været på SU, og som ikke har søgt om kontanthjælp eller dagpenge, efter de er ophørt med eller har afsluttet en uddannelse. Det er op til kommunen at vurdere, om en person lever op til kravene for at kunne betragtes som selvforsøgende ledig.

Det følger af lovens § 156, at en arbejdsgiver ikke kan få tilskud til en person, der har været ordinært ansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelser efter lovgivning på Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets område, eller har været i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i denne lov, kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller § 23 c i integrationsloven. Det drejer sig om forsørgelsesydelserne dagpenge, sygedagpenge, barselsdagpenge, kontanthjælp, ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, ledighedsydelse og førtidspension.

Bestemmelsen er en værnsregel, som skal hindre, at en arbejdsgiver kan afskedige en person og herefter genansætte vedkommende for at opnå et højere tilskud. For ikke at udelukke personer med deltidsjob, som får supplerende forsørgelsesydelser ved siden af deres ansættelse og personer, som har været i løntilskudsjob hos arbejdsgiveren, omfatter værnsreglen kun personer, der ikke samtidig med ansættelsen har modtaget offentlig hjælp til forsørgelse, har været i ansættelse med løntilskud, efter kapitel 12 i denne lov, kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller § 23 c i integrationsloven.

Det betyder, at en arbejdsgiver f.eks. godt kan få tilskud til en person, der har været deltidsansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, hvis personen samtidig hermed har modtaget supplerende hjælp til forsørgelse.

De 6 måneder regnes fra uddannelsesaftalens påbegyndel-

se, dvs. det tidspunkt hvor personen starter i praktik hos arbejdsgiveren, og i en forudgående periode på 6 måneder.

Ved en arbejdsgiver forstås en arbejdsplads med et selvstændigt produktionsenhedsnummer (p-nummer), jf. lov om det centrale virksomhedsregister. Alle arbejdsgivere/virksomheder har mindst en produktionsenhed, som har et ti-cifret p-nummer, der entydigt repræsenterer produktionsenheden. En produktionsenhed er den adresse, som virksomheden udøver aktivitet fra, f.eks. en butik, filial, fabrik eller lignende. En virksomhed kan godt have flere produktionsenheder med hvert sit p-nummer, hvis virksomheden udøver aktivitet fra flere adresser, eller hvis virksomheden udøver forskellige aktiviteter fra samme adresse.

Det følger af lovens § 157, at det er en betingelse for tilskud, at eleven under de oplærings- eller praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, er sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, som en person, der arbejder inden for det pågældende område, og som ikke er faglært, er berettiget til. I fag eller dele af et fag, hvor sådanne overenskomster ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder.

Bestemmelsen indebærer, at det er en betingelse for tilskud, at eleven under de praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, er sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, som en person, der arbejder inden for det pågældende område, og som ikke er faglært, er berettiget til.

Hvis det pågældende arbejde er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, skal lønnen svare til, hvad der gælder efter overenskomsten eller aftalen. Arbejdsgiveren skal oplyse kommunen om disse forhold. Det er således arbejdsgiverens ansvar, at der udbetales en løn, der opfylder betingelserne i loven. Kun hvis kommunen har grund til at tro, at en løn ikke er korrekt, skal kommunen reagere og kontakte arbejdsgiver og eleven/lærlingen for at høre nærmere om, hvorledes timelønnen er fastsat.

2.21.1.3. Tilskud

Det følger af § 158, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at afgørelse om tilskud træffes af elevens eller lærlingens handlekommune jf. § 9, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ansøgning om tilskud skal indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse.

Det er elevens handlekommune, der skal behandle arbejdsgiverens ansøgning om tilskud.

Det følger desuden af lovens § 158, stk. 2, at indgives ansøgningen senere end nævnt i stk. 1, træffes afgørelsen om tilskud på baggrund af, om betingelserne for tilskud var opfyldt på det tidspunkt, hvor ansøgningen skulle have været indgivet. Tilskuddet kan ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af uddannelsesperioden for personer, der kommer fra ledighed, og i den resterende del af den 2-årige periode for personer, der kommer fra beskæftigelse.

Det følger af lovens § 158, stk. 3, at der kan ikke gives tilskud til en arbejdsgiver, der i oplærings- eller praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven. Dette gælder dog ikke bonus for eleven efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der vil dermed ikke kunne gives tilskud til en arbejdsgiver, hvis arbejdsgiveren samtidig modtager f.eks. refusion for sygedagpenge efter reglerne i lov om sygedagpenge.

Det følger af lovens § 159, stk. 1, at kommunen udbetaler tilskuddet månedsvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom.

Arbejdsgiveren skal anmode kommunen om at få tilskud til en elev. Hvis kommunen godkender anmodningen fra arbejdsgiveren, vil kommunen udbetale tilskuddet månedsvis bagud.

Det følger af lovens § 159, stk. 2, at tilskuddet til personer omfattet af § 155, stk. 1, gives fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udgør 45 kr. pr. time i oplærings- eller praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

For personer, der ikke kommer fra beskæftigelse, jf. § 155, stk. 1, nr. 1 og 2, skal tilskuddet gives fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, revalidender, førtidspensionister, kontanthjælpsmodtagere som er omfattet af et program i integrationsloven og ledige selvforsørgende, som er ufaglærte, har en forældet uddannelse, eller har en uddannelse som ikke er forældet, hvis personen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser i mindst 6 måneder.

Det indebærer, at kommunen kan udbetale tilskud til arbejdsgiver fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, dvs. det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udbetales i de perioder, hvor eleven er i praktik hos virksomheden. Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren.

Tilskuddet udgør 45 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid. Det vil sige, at arbejdsgiver ikke kan få et tilskud for de timer, der ligger uden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Det følger af lovens § 159, stk. 3, at tilskuddet til personer,

der kommer fra beskæftigelse, jf. § 155, stk. 2, gives fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udgør 30 kr. pr. time i oplærings- eller praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Bestemmelsen omfatter personer, der kommer fra beskæftigelse, og som har indgået en uddannelsesaftale inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Det betyder, at arbejdsgiveren kan få tilskud fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, dvs. det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren.

Den 2-årige tilskudsperiode begynder at løbe fra påbegyndelsen af det aktuelle uddannelsesforløb, uanset om arbejdsgiveren har søgt om tilskud til eleven. Tilskuddet udbetales i de perioder, hvor eleven er i praktik hos virksomheden. Perioder hvor uddannelsen ikke er i gang, tæller ikke med tilskudsperioden, dvs. der kan forekomme "døde" perioder i tilskudsperioden. Perioder, hvor personen er på skole, og hvor der udbetales tilskud efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, forbruger også af tilskudsperioden på de 2 år.

Hvis en barsels- eller sygdomsperiode fører til, at uddannelsestiden bliver forlænget, kan der udbetales tilskud i den dermed forlængede periode, hvis forlængelsen medfører, at uddannelsesaftalen først afsluttes efter bevillingsperioden. Hvis bevillingsperioden har varet i op til 2 år, vil perioden i tid ligge efter 2 år fra uddannelsens begyndelse, men i realiteten inden for de 2 år, da uddannelsen har været suspenderet i perioden uden løn. Den samlede bevillingsperiode bliver således 2 år. Perioder med nedsat arbejdstid på grund af f.eks. helbredsmæssige problemer kan også forlænge tilskudsperioden, dog ikke ud over den maksimale støtteperiode.

Også voksenlærlingens alder, højst fuldførte uddannelse samt ledighedshistorik skal vurderes fra uddannelsens påbegyndelse. Uddannelsens påbegyndelse kan godt ligge forud for uddannelsesaftalens indgåelse, da tidligere forløb vil indgå i uddannelsesperioden, hvis de har relevans for den praktikuddannelse hos virksomheden, der ansøges om tilskud til. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis voksenlærlingen har deltaget i et grundforløb før påbegyndelse af uddannelsens hovedforløb, en realkompetencevurdering (RKV) som indledning til en erhvervsuddannelse for voksne eller trin 2 på samme uddannelse.

Det følger af desuden af lovens § 159, stk. 4, at tilskuddet ydes efter de minimis-reglerne, jf. Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Det indebærer, at tilskuddet til arbejdsgivere skal ydes inden for EU's de minimis-støtteordning, og at der højest kan tildeles støtte, der er omfattet af de minimis-reglerne, til en virksomhed på i alt op til 300.000 EUR, svarende til ca. 2,2 mio. kr., pr. virksomhed over en periode på tre år. I forhold til de minimis-støtte, som er reguleret i EU-regler, opgøres støtten til en virksomhed på baggrund af virksomhedens CVR-nummer. For landbrugs- og fiskerisektoren samt transportvirksomheder gælder særlige beløbsgrænser.

Kommunen skal oplyse alle virksomheder om, at de modtager de minimis-støtte med direkte henvisning til de minimisforordningen, jf. Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte. Virksomhederne skal udfylde en de minimis-erklæring eller ved ansøgning om voksenlærlingetilskud en tro og love-erklæring, som fremgår af ansøgningsblanketten. Den pågældende virksomhed har ansvaret for at afgive korrekte oplysninger om, hvor meget de minimis-støtte virksomheden har modtaget inden for de seneste 3 år. Det er arbejdsgiverens eget ansvar at holde styr på hvor meget de minimis-støtte, arbejdsgiveren tidligere har modtaget.

2.21.1.4. Bemyndigelsesbestemmelse om voksenlærlingeordningen

Det følger af § 160 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvor der er fastsat regler om, at arbejdsgiveren skal anmode om udbetaling af tilskud via NemRefusion, at tidspunktet for uddannelsesaftalens påbegyndelse refererer til det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren samt om, at det aktuelle uddannelsesforløb regnes fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, såfremt der ikke er gået mere end 6 måneder siden tidligere afsluttede forløb.

2.21.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.21.2.1. Betingelser for voksenlærlinge

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at betingelserne for voksenlærlingeordningen videreføres.

Det foreslås på den baggrund at videreføre reglerne om betingelser for voksenlærlinge i § 129 i lovforslaget med de

ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur, jf. pkt. 2.4.2.1 ovenfor.

Den foreslåede bestemmelse vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister, kontanthjælpsmodtagere omfattet af et program efter integrationsloven og ledige selvforsørgende. Arbejdsgivere vil derfor forsat kunne få tilskud til løn under oplærings- og praktikperioden, dog ikke ved uddannelsesaftaler inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, hvis eleven har ret til voksenelevløn efter gældende faglige overenskomst eller aftaler.

2.21.2.2. Målgrupper

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om målgrupper for voksenlærlingeordningen videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om målgrupper for voksenlærlingeordningen videreføres indholdsmæssigt i §§ 129-131 i lovforslaget med sproglige tilretninger.

Forslaget vil betyde, at aldersgrænsen for voksenlærlingeordningen fastholdes på 25 år, og at der fortsat stilles krav om, at personen enten ikke har en erhvervsuddannelse, eller at en tidligere uddannelse ikke har været anvendt de seneste fem år, eller at personen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser i en forudgående periode. Arbejdsgiver vil forsat kunne få tilskud til personer, der kommer fra beskæftigelse, og som ikke har en erhvervsuddannelse, eller anden uddannelse, som med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, hvis uddannelsesaftalen indgås inden for områder med behov for arbejdskraft.

Forslaget vil indebære, at en virksomhed fortsat ikke vil kunne få tilskud til en person, der har været ordinært ansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser.

Det vil fortsat være en betingelse for tilskud, at eleven eller lærlingen under de oplærings- eller praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, er sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, en ikkefaglært arbejder inden for det pågældende område er berettiget til. I fag eller dele af et fag, hvor sådanne overenskomster ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder.

2.21.2.3. Tilskud

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om tilskud til voksenlærlinge videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om tilskud til voksenlærlinge videreføres indholdsmæssigt og sprogligt i §§ 132-133 i lovforslaget.

Forslaget vil indebære, at det fortsat vil være handlekommunen, der vil skulle træffe afgørelse om tilskud, og ansøgningen vil skulle indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse.

Forslaget vil indebære, at der fortsat ikke vil kunne gives tilskud til en arbejdsgiver, der i oplærings- eller praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven, bortset fra bonus for eleven efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Forslaget vil indebære, at for personer omfattet af lovforslagets § 129, stk. 2, gives tilskuddet fortsat fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i hele det aktuelle uddannelsesforløb. Tilskuddet vil fortsat udgøre 45 kr. i timen.

Forslaget vil indebære, at for personer omfattet af lovforslagets § 129, stk. 3, gives tilskuddet fortsat fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb. Tilskuddet vil fortsat udgøre 30 kr. i timen.

Efter det foreslåede vil kommunen fortsat skulle udbetale tilskuddet månedsvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom. Tilskuddet ydes forsat efter de minimisreglerne.

2.21.2.4. Bemyndigelsesbestemmelse om voksenlærlingeordningen

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at give tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om voksenlærlingeordningen.

Det foreslås på den baggrund, at bemyndigelsesbestemmelsen videreføres indholdsmæssigt og sprogligt i § 134 i lovforslaget.

Med hjemmel i bestemmelsen forventes der bl.a. at blive fastsat nærmere regler om, at arbejdsgiveren skal anmode om udbetaling af tilskud via NemRefusion. Der forventes også at blive fastsat regler om, at tidspunktet for uddannelsesaftalens påbegyndelse refererer til det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren samt om,

at det aktuelle uddannelsesforløb regnes fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, såfremt der ikke er gået mere end 6 måneder siden tidligere afsluttede forløb, tilsvarende til de gældende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.22. Pulje til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser

2.22.1. Gældende ret

2.22.1.1. Pulje til opkvalificering

Efter § 163 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan kommunen søge det regionale beskæftigelsesråd om, at der inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksættes og ydes tilskud til initiativer for at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Det regionale beskæftigelsesråd modtager underretninger om varsling af større afskedigelser efter varslingsloven og udmønter en særskilt statslig bevilling til en hurtig og aktiv indsats for at afhjælpe problemer i forbindelse med større afskedigelser eller virksomhedslukninger af stor betydning for et lokalområde.

Finansieringen sker fra finanslovens § 17.46.14.10 om indsats ved større afskedigelser, hvorefter der er afsat en særskilt bevilling til at iværksætte initiativer, der sikrer en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større virksomhedslukninger eller større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde og til at yde tilskud til opkvalificering efter opsigelsesperioden for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse. Hermed understøttes bl.a., at også ansatte med korte opsigelsesvarsler har mulighed for at deltage i jobsøgningskurser og opkvalificering efter fratrædelsen med henblik på at forbedre deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

De nærmere regler om administration af tilskud fra bl.a. varslingspuljen er fastsat i medfør af tekstanmærkning nr. 115 til § 17 i finansloven (17.46.14. Indsats ved større afskedigelser). Reglerne fremgår af bekendtgørelse nr. 1184 af 26. september 2023 om administration af tilskud fra puljer under Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

2.22.1.2. Opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser

Efter § 164, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan kommunen inden for varslingspuljen i opsigelsesperioden for beskæftigede og for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, der har været omfattet af større afskedigelser, til den enkelte person tilbyde: 1) Jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger. 2) Opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse i sammenlagt op til 8 uger. 3) En plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Personen har ret til at få en plan, hvis personen anmoder om det. Planen skal udarbejdes senest 2 uger efter anmodningen.

Dermed kan den samlede varighed af tilbuddene med støtte fra varslingspuljen ikke overstige sammenlagt 10 uger fordelt med op til 2 ugers jobsøgningskurser og 8 uger med opkvalificering, uanset om indsatsen ydes i opsigelsesperioden, eller når personen er blevet ledig.

Det fremgår af lovens § 164, stk. 2 og 3, at for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, gives tilbud om jobsøgningskurser og opkvalificering efter kapitel 14 om vejledning og opkvalificering. Tilbuddet skal være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratrådt virksomheden og være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

Efter lovens § 165 er tilskud til udgifter til opkvalificering betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

Ved vurdering af, om der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft inden for et område, skal Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings oversigt over jobmuligheder på det regionale arbejdsmarked, Arbejdsmarkedsbalancen, benyttes. Der er fire kategorier i Arbejdsmarkedsbalancen. Der vil skulle være tale om områder inden for kategorierne ”Gode jobmuligheder” eller ”Mangel på arbejdskraft” eller ”paradoks” i oversigten. Reglerne herom fremgår af § 144 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.22.1.3. Andre initiativer ved større afskedigelser

Efter § 164 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan varslingspuljen også anvendes ved større afskedigelser til andre initiativer, som relaterer sig til kommunens opgavevaretagelse i forbindelse med varslingsindsatsen. Andre initiativer kan være frikøb af medarbejdere i kommunen til varetagelse af f.eks. en koordinerende opgave i forbindelse med varslingsindsatsen, gennemførelse af individuelle samtaler med eller afholdelse af informationsmøder for de afskedigede medarbejdere eller jobsøgningskurser, som kommunen selv står for. Andre initiativer kan f.eks. være etablering og drift af it-understøtning i forbindelse med kommunens etablering af indsatskontorer på de berørte virksomheder.

Det fremgår af lovens § 164 a, stk. 2, at en bevilling af midler til andre initiativer kan anvendes i opsigelsesperioden og i en periode på op til 3 måneder efter opsigelsesperiodens ophør.

Det fremgår af lovens § 164 a, stk. 3, at andre aktører ikke

kan anvendes i forbindelse med bestemmelsen om andre initiativer. Midlerne fra varslingspuljen til andre initiativer kan dermed ikke anvendes til køb af andre aktører til at varetage disse opgaver, f.eks. koordinering eller afholdelse af informationsmøder for afskedigede medarbejdere.

2.22.1.4. Større afskedigelser

Det fremgår af § 166, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte. Målgruppen for varslingsindsatsen er derfor varslede personer både i og efter opsigelsesperioden ved arbejdssteder med ned til 20 ansatte, når mindst halvdelen af de ansatte afskediges.

Efter § 166, stk. 2, i loven kan beskæftigelsesministeren på baggrund af ansøgning fra det regionale beskæftigelsesråd dispensere fra disse krav, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

Ministeren har dermed mulighed for at dispensere fra de fastsatte tærskelværdier, hvis der i det konkrete tilfælde er begrænset mulighed for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

I forbindelse med vurderingen af, om muligheden for anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, kan Arbejdsmarkedsbalancen bruges til at give et billede af, hvordan jobmulighederne er inden for et stort antal forskellige stillinger i alle regioner.

2.22.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for, at kommunen kan ansøge om midler fra en pulje til opkvalificering og andre initiativer i forbindelse med større afskedigelser. Aftalepartierne er dog enige om, at ledighedsydelsesmodtagere som noget nyt også skal være omfattet af målgruppen, der kan få tilbud inden for puljen. Dette harmonerer med, at ledighedsydelsesmodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere fremover indgår i samme målgruppe.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om puljen til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om puljen til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser videreføres indholdsmæssigt i §§ 135- 139 i lovforslaget med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur.

Forslaget vil indebære, at kommunen inden for varslingspuljen fremover vil kunne tilbyde samme indsats til ledighedsydelsesmodtagere som til dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere.

Det foreslås videreført, at kommunen fortsat kan søge det regionale beskæftigelsesråd om, at der inden for rammerne af varslingspuljen iværksættes og ydes tilskud til initiativer for at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde. Større afskedigelser vil fortsat skulle forstås som mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte, og beskæftigelsesministeren vil fortsat kunne dispensere fra kravet.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat kan ansøge det regionale beskæftigelsesråd om, at der inden for rammerne af varslingspuljen iværksættes og ydes tilskud til initiativer med henblik på at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af væsentlig betydning for et lokalområde.

Forslaget vil endvidere indebære, at større afskedigelser fortsat forstås som afskedigelse af mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte, og at beskæftigelsesministeren fortsat kan dispensere fra dette krav.

Det foreslås også, at kommunen inden for puljen fortsat vil kunne give tilbud om jobsøgningskurser i op til 2 uger, opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse i op til 8 uger, samt en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Det foreslås endvidere, at tilbuddet fortsat skal være iværksat senest 3 måneder efter fratrædelsen og afsluttet senest 6 måneder herefter.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat vil kunne tilbyde jobsøgningskurser, opkvalificering samt en plan for hurtigst mulig overgang til ny beskæftigelse inden for puljens rammer, og at tilbuddene fortsat skal iværksættes og afsluttes inden for de fastsatte tidsfrister. ¬

Det foreslås endvidere videreført, at tilskud til udgifter til opkvalificering fortsat er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen, hvis den afskedigede gennemfører opkvalificeringen.

Forslaget vil indebære, at tilskud til opkvalificering fortsat kun kan ydes, hvis opkvalificeringen vedrører områder med mangel eller forventet mangel på arbejdskraft, eller hvis der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om ansættelse uden løntilskud efter gennemført opkvalificering.

Endelig foreslås det videreført, at varslingspuljen fortsat kan anvendes ved større afskedigelser til andre initiativer, som relaterer sig til kommunens opgavevaretagelse i forbindelse med varslingsindsatsen, og at en bevilling hertil vil kunne anvendes i opsigelsesperioden og i en periode på op til 3 måneder efter opsigelsesperiodens ophør. Andre aktører vil

fortsat ikke kunne anvendes i forbindelse med bestemmelsen om andre initiativer.

Forslaget vil indebære, at varslingspuljen fortsat vil kunne anvendes til andre initiativer som frikøb af medarbejdere i kommunen til varetagelse af f.eks. en koordinerende opgave i forbindelse med varslingsindsatsen, gennemførelse af individuelle samtaler med eller afholdelse af informationsmøder for de afskedigede medarbejdere eller jobsøgningskurser, som kommunen selv står for. Midlerne fra varslingspuljen til andre initiativer vil dog fortsat ikke kunne anvendes til køb af andre aktører til at varetage disse opgaver.

2.23. Mentorstøtte

2.23.1. Gældende ret

Reglerne om mentorstøtte fremgår af kapitel 26 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det følger af § 167, stk. 1, at der med henblik på at fremme, at en person kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse, kan gives mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder. Personerne kan efter en konkret vurdering gives mentorstøtte i en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode.

Formålet med mentorstøtten er rettet mod personens beskæftigelses- eller uddannelsesmuligheder. Det er afgørende, at mentorfunktionen understøtter, at en person fastholdes eller får fodfæste på arbejdsmarkedet, i et tilbud om uddannelse eller på en uddannelse, som følges på ordinære vilkår. Det gælder også i tilfælde, hvor et job eller en uddannelse først bliver aktuelt for personen på længere sigt. Mentorstøtten kan anvendes alene eller sammen med andre redskaber og understøttende indsatser.

Mentoren forudsættes løbende at mødes med personen, f.eks. på virksomheden, hjemme hos personen eller i forbindelse med en job- eller uddannelsesaktivitet eller lignende. Kontakten kan også, hvis særlige omstændigheder taler herfor, ske på anden vis, f.eks. telefonisk. For at sikre, at formålet med mentorstøtten opfyldes, er det vigtigt, at der løbende er en så konkret kontakt, at der opbygges en støttende relation mellem mentor og personen. Den direkte kontakt skal svare til de timer, som personen har fået bevilget.

Kommunen kan bl.a. give mentorstøtte i tilknytning til et særligt tilrettelagt projekt under tilbud om vejledning og opkvalificering, hvis mentorens indsats ligger ud over, hvad der sædvanligvis forventes i projektet. Mentorstøtte kan også indgå som et fast element i særligt tilrettelagte projekter.

Mentorstøtte er et individuelt redskab, der skal tilpasses den enkelte persons situation og behov. Deri ligger, at mentorstøtte ikke kan anvendes til en bestemt eller ubestemt kreds af personer.

Mentorstøtten er ikke begrænset til målgrupperne i lovens § 6. Kommunen kan også give mentorstøtte til personer, der er i eller påbegynder ordinær beskæftigelse eller uddannelse på ordinære vilkår.

Der kan gives mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder. Efter en konkret vurdering kan der ved udløb af en periode, gives mentorstøtte for en ny periode på op til 6 måneder. Der kan således bevilges flere perioder med mentorstøtte ud fra en konkret vurdering af personens behov.

Det følger af § 167, stk. 2, at personer omfattet af lovens målgrupper som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, har ret til mentorstøtte med samme formål som efter stk. 1 i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og i en periode på mindst 6 måneder i alt. Bestemmelsen indebærer, at personer, der er omfattet af lovens § 6, har ret til mentorstøtte i forbindelse med udskrivning fra psykiatrisk indlæggelse.

Mentoren fungerer som en udskrivningskoordinator og skal i forbindelse med udskrivning fra psykiatrisk indlæggelse hjælpe personen med at koordinere og genetablere et normalt hverdagsliv med job eller uddannelse, bolig, familie, økonomi og netværk.

Mentorstøtten gives med samme formål som efter stk. 1, det vil sige at der skal være et beskæftigelses- eller uddannelsesformål med mentorstøtten.

Mentorstøtte kan tilbydes op til 3 måneder forud for udskrivelsen, og indtil personen har opnået en stabil og struktureret hverdag. Personen har ret til mentorstøtte i 6 måneder i alt. Kommunen kan derefter give mentorstøtte efter de almindelige regler efter stk. 1, hvis personen er i målgruppen for mentorstøtte.

Det fremgår af § 168, at mentorfunktionen kan varetages af medarbejdere ansat i en virksomhed, en uddannelsesinstitution eller i kommunen, og at mentorfunktionen også kan varetages af eksterne konsulenter, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller kommunen indgår aftale med.

Mentorfunktionen kan varetages af en medarbejder ansat på den virksomhed, hvor personen er i tilbud, eller hvor personen, der får mentorstøtte, arbejder, eller af en medarbejder ansat i den uddannelsesinstitution, hvor personen er i uddannelsesforløb eller følger en uddannelse på ordinære vilkår, eller af en ekstern konsulent, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller kommunen indgår aftale med eller en ansat i kommunen. Er mentoren ansat i kommunen, har vedkommende mulighed for samtidig at varetage en myndighedsfunktion over for personen.

Det følger af § 169, stk.1, at hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution får støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen.

Det er en betingelse for at få støtte til mentoropgaver, udført

af mentorer ansat på virksomheder, at opgaven med at introducere og oplære personen har et omfang, der rækker ud over arbejdsgiverens forpligtigelse til oplæring af personen, og uddannelsesinstitutioners forpligtigelse til introduktion og vejledning. Herudover skal mentorfunktionen være afgørende for, at personen kan opnå eller fastholde aktiviteten, tilbuddet, ansættelsen eller uddannelsen.

Det fremgår af § 169, stk. 2, at støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent. Der kan bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen med henblik på at forbedre en medarbejders forudsætninger for at varetage mentorfunktionen.

Støtten skal dække virksomhedens eller uddannelsesinstitutionens lønomkostninger ved frikøb af en intern mentor eller betaling af honorar til en ekstern mentor. Det er en betingelse for bevilling af støtte til frikøb af en medarbejder, at medarbejderen ikke udfører sine sædvanlige arbejdsfunktioner i de timer, hvor vedkommende fungerer som mentor.

Formålet med at give tilskud til opkvalificering er, at mentorerne opnår nye kvalifikationer til at varetage mentoropgaven. Der kan ikke bevilges tilskud til betaling for tabt arbejdsfortjeneste som følge af, at medarbejderen deltager i uddannelse.

Det fremgår af § 169, stk. 3, at kommunen i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen skal fastsætte et timetal for mentorfunktionen ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos den person, der har brug for mentorstøtte.

Arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen skal redegøre for det faktiske timeforbrug, der anvendes på mentorfunktionen, som grundlag for udbetaling af støtte. Der ydes ikke støtte til en gennemsnitlig timeløn til virksomheder, der har flere mentorer ansat, ligesom der ikke er fastsat nærmere regler om takster.

Lønomkostninger for mentorer, der er ansat i kommunen, medtages på samme måde ved frikøb af medarbejdere i virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

Endeligt fremgår det af § 169, stk. 4, at der i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen kan fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person.

Hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution løbende varetager mentorfunktionen for flere personer, er det muligt at fastsætte et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person. Timetallet fastsættes af kommunen i et samarbejde mellem kommunen og virksomheden eller uddannelsesinstitutionen.

Kommunen kan fastsætte et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person, hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution varetager mentorfunktionen for flere personer. Timetallet fastsættes af kommunen i et samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen.

Det forhold, at der er tale om frikøb af medarbejderen samt kravet om, at arbejdsgiveren redegør for det faktiske timeforbrug som grundlag for udbetaling af støtte, understøtter, at der ikke er tale om statsstøtte, og er baggrunden for, at mentorordningen ikke er notificeret til EU. Det følger af § 170, at udgifter til en kommunalt ansat mentor opgøres som lønomkostninger til mentoren. Varetages mentorstøtten af en ekstern konsulent, som udfører opgaver for kommunen, bevilges støtten til dækning af honorar til den eksterne konsulent.

Udgifter til en kommunalt ansat mentor opgøres som lønomkostninger til mentoren. Udgifter til ekstern konsulent opgøres som honoraret til den eksterne konsulent.

Det fremgår af bemyndigelsen i § 171 i loven, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om beregning og opgørelse af udgifter til mentorstøtte, om mentorfunktionen og om tilskud til køb af uddannelse til mentoren.

Med hjemmel i bemyndigelsen, er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats §§ 123-128.

Det fremgår af bekendtgørelsen § 123, at det er en betingelse for at varetage mentorfunktionen, at medarbejderen i virksomheden, i kommunen eller på uddannelsesinstitutionen ikke udfører sine sædvanlige arbejdsfunktioner i de timer, hvor vedkommende fungerer som mentor.

Det fremgår endvidere af bekendtgørelsens § 124, at som grundlag for udbetaling af støtte til dækning af lønomkostninger skal virksomheden henholdsvis uddannelsesinstitutionen redegøre for det faktiske timeforbrug, der er anvendt på mentorfunktionen, samt fremlægge dokumentation for eventuelt køb af uddannelse til medarbejderen, f.eks. kopi af fakturaen for køb af uddannelsen.

Det fremgår videre af bestemmelsens § 124, stk. 2, at for en kommunalt ansat mentor skal kommunen redegøre for det faktiske timeforbrug, der er anvendt på mentorfunktionen.

Endeligt fremgår det af § 124, stk. 3, at virksomheden, kommunen henholdsvis uddannelsesinstitutionen på forlangende, til brug for myndighedernes kontrol af, om midlerne er brugt korrekt, skal kunne dokumentere lønomkostningerne, f.eks. ved lønsedler for mentoren eller ved oplysninger, som virksomheden har indberettet til eIndkomstregisteret.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 125, at beregningen af lønomkostninger skal ske ud fra de faktiske lønomkostninger pr. time og det faktiske timeforbrug, der er anvendt på mentorfunktionen. Dette gælder uanset, om der har været frikøbt en medarbejder på virksomheden, i kommunen eller på uddannelsesinstitutionen. For eksterne konsulenter, der udfører mentorstøtteopgaver for virksomheden, kommunen

eller uddannelsesinstitutionen, opgøres udgiften til mentorstøtte som honoraret til den eksterne konsulent. Det er en betingelse, at den eksterne konsulent ikke udfører sine sædvanlige arbejdsfunktioner i de timer, hvor vedkommende fungerer som mentor.

Det fremgår videre af bestemmelsens § 125, stk. 2, at i lønomkostningerne eller honoraret kan medregnes feriepenge, pensionsbidrag og andre arbejdsgiverbidrag. Der kan ikke medregnes direkte eller indirekte omkostninger forbundet med at levere mentorydelsen. Der kan ikke medregnes lønomkostninger under mentors sygdom. Der kan ikke medregnes lønudgifter til mentors tidsforbrug til transport, ligesom der heller ikke kan medregnes befordringsudgifter til mentoren.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 126, at der skal være direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtte, i de timer, der ydes støtte til. I timeforbruget kan der ikke medregnes mentors tidsforbrug til forberedelse af mentoropgaven.

Det fremgår videre af bekendtgørelsens § 127, at ved tilskud til køb af uddannelse til medarbejderen i virksomheden eller uddannelsesinstitutionen, der frikøbes til at varetage mentorfunktionen, kan mentors timeforbrug under uddannelsesforløbet ikke medregnes.

Endeligt fremgår det af bekendtgørelsens § 128, at personer omfattet af § 1 i bekendtgørelsen, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, har ret til mentorstøtte.

Det fremgår videre af bestemmelsens § 128, stk. 2, at regionen hurtigst muligt efter at udskrivningen bliver kendt, skal meddele kommunen, at personen udskrives samt oplyse tidspunktet herfor.

Endeligt fremgår det af § 128, stk. 3, at kommunen har pligt til undersøge, om personen ønsker mentorstøtte i forbindelse med udskrivningen, og sørge for, at der knyttes en mentor til personen, hvis det er tilfældet.

For beskrivelse af gældende ret henvises til lovforslag nr. L 209 af 27. marts 2019 (Folketingstidende 2018-2019, tillæg A, s. 168-170).

2.23.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for mentorstøtte. Aftalepartierne er endvidere enige om, at ret til uddannelsesmentor afskaffes.

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om mentorstøtte videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om mentorstøtte videreføres indholdsmæssigt i §§ 140 – 144 i lovforslaget med sproglige tilretninger.

Det foreslås, at kommunen fortsat skal kunne give mentorstøtte i en periode på op til 6 måneder med henblik på at fremme, at en person kan opnå eller fastholde beskæftigelse. Det foreslås endvidere, at kommunen efter en konkret vurdering kan give mentorstøtte i en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode.

Forslaget vil betyde, at der fortsat vil kunne gives mentorstøtte til personer, som kommunen vurderer har et behov, i en periode på op til 6 måneder. Personerne vil efter en konkret vurdering kunne gives mentorstøtte i en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode.

Forslaget vil endvidere betyde, at mentorstøtten fortsat ikke vil være begrænset til målgrupperne i lovens § 8 og § 9. Kommunen vil således også kunne give mentorstøtte til personer, der er i eller påbegynder ordinær beskæftigelse eller uddannelse på ordinære vilkår.

Forslaget herudover betyde, at formålet med mentorstøtte fortsat vil være at fremme, at en person kan opnå eller fastholde beskæftigelse, herunder at en person kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse eller ansættelse i fleksjob. Formålet med mentorstøtten er således rettet mod personens beskæftigelses- eller uddannelsesmuligheder, og der kan ikke gives mentorstøtte til en person, hvis der ikke er et beskæftigelses- eller uddannelsesformål med mentorstøtten.

Forslaget vil endvidere indebære, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister, unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats, personer ansat i fleksjob samt selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, har ret til mentorstøtte i en periode på op til 6 måneder. Personen har ret til at påbegynde perioden med mentorstøtte i op til 3 måneder før udskrivelsen.

Forslaget vil herudover betyde, at mentorfunktionen fortsat vil kunne varetages af en række forskellige aktører, som kommunen indgår aftale med om levering af mentorydelser og af ansatte i kommunen. Udgifter til kommunal mentor vil fortsat skulle opgøres som lønomkostninger og udgifter til ekstern konsulent vil skulle opgøres som honorar.

Mentorstøtten vil skulle ligge ud over, hvad arbejdsgiveren sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen vil skulle være afgørende for, at ansættelsen eller forløbet kan gennemføres. Mentorstøtten vil ligeledes skulle ligge ud over, hvad uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen vil skulle være afgørende for, at uddannelsen eller forløbet kan gennemføres.

Mentorfunktionen vil kunne varetages af en ansat i kommunen. Mentoren kan have en myndighedsfunktion over for personen samtidig med mentorfunktionen. Mentor kan være ansat helt eller delvist til at varetage mentorfunktionen på tværs af aktiviteter.

Mentoren vil skulle varetage opgaven med mentorstøtte som en opgave, der ligger ud over den almindelige oplæring og introduktion af personen, i de frikøbte timer. Det er derfor en betingelse, at mentoren ikke udfører sine sædvanlige arbejdsopgaver i de timer, vedkommende fungerer som mentor. Den almindelige oplæring og introduktion til arbejdet eller uddannelsen er således ikke en mentoropgave.

Det forventes, at der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen vil blive fastsat nærmere regler svarende til de nuværende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om beregning og opgørelse af udgifter til mentorstøtte m.v. samt om udskrivningsmentor svarende til de gældende regler.

Der forventes bl.a. at blive fastsat regler om procedurer og dokumentation for bevilling af støtte til mentorfunktionen, herunder hvad der kan indregnes i mentorens faktiske timeforbrug, og hvad der kan indregnes ved opgørelsen af lønomkostninger.

2.24. Hjælpemidler

2.24.1. Gældende ret

2.24.1.1. Hjælpemidler under tilbud

Det fremgår af § 172 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af lovens målgrupper, der deltager i tilbud efter kapitel 11-14, kan få tilskud til hjælpemidler med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbuddet. Tilbud efter lovens kapitel 11-14 omfatter virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering.

Det er en betingelse for at give tilskud, at hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet eller kompenserer for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Det fremgår videre af bestemmelsen, at tilskud til hjælpemidler kan gives som tilskud til undervisningsmateriale, arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger.

Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor, at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen. I tilfælde, hvor der gives tilskud til hjælpemidler, som involverer indretninger på en virksomhed, har afgørelsen direkte betydning for arbejdsgivere. Arbejdsgiveren er dermed part i sagen, og skal inddrages som en part i afgørelsen om tilskud.

Det er hensigten, at arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger gives i forbindelse med tilbud om ansættelse med løntilskud, virksomhedspraktik eller nytteindsats. Undervisningsmaterialer gives typisk i forbindelse med et tilbud om vejledning og opkvalificering.

Ved arbejdsredskaber forstås genstande, der efter en konkret vurdering er nødvendige til udførelse af bestemte funktioner. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse N-9-04, at sikkerhedssko og arbejdstøj kan betragtes som hjælpemidler i form af arbejdsredskaber, hvis de øvrige betingelser er opfyldt, herunder betingelsen om, at udgiften skal ligge ud over, hvad arbejdsgiveren forudsættes at afholde.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan i øvrigt nævnes specialværktøj og mindre maskiner, specialtelefon, teleslynge, talegenkendelsesprogram, specialsæde, exoskeletter, lifte og automatgear til traktor og varebil. Som eksempler på undervisningsmaterialer kan nævnes specialordbog. Som eksempler på mindre arbejdspladsindretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person kan komme rundt i virksomheden f.eks. en rampe eller en døråbning, der skal gøres bredere, for at en person i kørestol kan komme igennem døren og særlige afskærmninger mod lys og lyd.

Bestemmelsen indebærer, at der kan bevilges tilskud til hjælpemidler i forbindelse med tilbud efter loven. Er der tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse 63-11. Det vil sige, at der ikke i disse tilfælde kan bevilges hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af lovens § 173, at der til personer i jobafklaringsforløb kan gives støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af deltagelse i uddannelse efter lovens kapitel 14 eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

For at støtten kan ydes, skal støtten til særlige udgifter være en forudsætning for, at den pågældende kan gennemføre en uddannelse, som er givet som erhvervsrettet vejledning og opkvalificering, eller er en nødvendig følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det kan f.eks. være til dækning af udgifter til dobbelt husførelse, børnepasning for enlige forsørgere, indkvartering samt ekstraordinære kostudgifter under revalidering. F.eks. giver det personer bosiddende på Bornholm, som skal følge en uddannelse på Sjælland, men som ikke kan flytte fra deres bopæl på grund af ægtefælle og børns forhold, mulighed for at få dækket udgifter til dobbelt husførelse.

Det fremgår af lovens § 174, at det er en betingelse for at give tilskud efter §§ 172 og 173, at udgiften skal ligge ud over, hvad arbejdsgiveren, den selvstændigt erhvervsdrivende eller uddannelsesinstitution forudsættes at afholde, og, at hjælpemidlet ikke må være sædvanligt forekommende på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen. Det betyder, at

hjælpemidler, der naturligt forekommer på arbejdspladsen, og som andre ansatte i virksomheden naturligt får stillet til rådighed, ikke er omfattet af reglerne om, hvad der kan ydes tilskud til. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse N-5-08, at der i den konkrete sag, ikke kunne ydes hjælp til et hæve/sænke-bord, da der var tale om et møbel, som må anses for almindeligt inventar på en arbejdsplads med kontorarbejde. Der var på den konkrete arbejdsplads derfor ikke tale om en udgift, der lå ud over, hvad en arbejdsgiver måtte forudsættes at afholde.

Efter bestemmelsen må hjælp efter anden lovgivning ikke være tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen. Det betyder, at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation, bevilges efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, idet en person med dette kompensationsbehov, vil være omfattet af målgruppen i § 2 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Hvis tilskud til hjælpemiddel både kan gives efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal tilskuddet gives efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Efter § 174 skal tilskud til hjælpemidler gives på baggrund af dokumenterede udgifter. Kommunen kan dog beregne tilskud til undervisningsmaterialer på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Når der ansøges om tilskud, er det til en konkret udgift, idet udgifterne skal kunne dokumenteres. Det er forudsat, at der ikke kan gives tilskud til anslåede udgifter, da der skal være tale om dokumenterede udgifter. Dokumentation for udgifterne kan f.eks. være i form af en faktura eller kvittering.

Hjælpemidler kan gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet. Det betyder f.eks., at hvis kommunen har et hjælpemiddel, som i fuldt omfang tilgodeser behovet hos personen, kan kommunen i stedet for at give et tilskud til et nyanskaffet hjælpemiddel give hjælpemidlet som udlån. Det er en forudsætning, at for en person, der flytter bopæl til en anden kommune, men f.eks. beholder sin løntilskudsansættelse, kan det aftales med fraflytter-kommunen, at personen beholder det hjælpemiddel, som fraflytter-kommunen har givet som udlån, så længe ansættelsen bibeholdes.

Efter bestemmelsen kan tilskud til hjælpemidler gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold. Tilskuddet kan dermed gives uanset, om personen eller dennes ægtefælle har en høj indtægt, eller om personen har en større opsparing.

2.24.1.2 Hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v.

Efter § 178 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan kommunen for at fremme, at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, eller for at understøtte, at personer kan drive selvstændig virksomhed, give tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed eller kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Indholdet af reglerne efter § 178 svarer til indholdet af bestemmelserne om tilskud til hjælpemidler, for personer der deltager i et tilbud efter lovens kap. 11-14. I det omfang ordlyden af bestemmelserne er enslydende, skal indholdet af bestemmelserne dermed forstås og fortolkes ens.

Det gælder derfor også, at eksempler på arbejdsredskaber kan være specialværktøj og mindre maskiner, specialtelefon, teleslynge, læseapparat, talegenkendelsesprogram, læseprogrammer, specialsæde, exoskeletter, lifte og automatgear til traktor og varebil.

Som eksempler på mindre arbejdspladsindretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person kan komme rundt i virksomheden, f.eks. en rampe eller en døråbning, der skal gøres bredere, for at en person i kørestol kan komme igennem døren og særlige afskærmninger mod lys og lyd.

Hvis der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse 63-11.

Det er en betingelse for at give tilskud, at tilskuddet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed, eller at redskabet eller arbejdspladsindretningen kompenserer for personens eventuelle begrænsning i arbejdsevne. Tilskud til hjælpemidler for at understøtte ansættelse i egen virksomhed omfatter både selvstændige, der på grund af varige og væsentlige begrænsninger i forhold til opgaverne i virksomheden modtager tilskud, og personer, der er selvstændige på ordinære vilkår.

Det er en betingelse for at give tilskud til et hjælpemiddel, at hjælpemidlet ligger ud over, hvad arbejdsgiveren eller den selvstændigt erhvervsdrivende forudsættes at afholde, og at hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen.

Det betyder, at der f.eks. ikke kan ydes hjælp til et hævesænkebord, da der er tale om et møbel, som anses for almindeligt inventar på en arbejdsplads med kontorarbejde. Der er derfor ikke tale om en udgift, der ligger ud over, hvad en arbejdsgiver måtte forudsættes at afholde. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse N-5-08. Det vil sige, at der ved bevillingen af tilskuddet skal tages stilling til, hvorvidt et hjælpemiddel betragtes som et sædvanligt inventar hos den pågældende arbejdsgiver.

Efter bestemmelsen gives tilskud til hjælpemidler i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger. Det betyder, at når der gives tilskud til mindre arbejdspladsindretninger, vil arbejdsgiveren være part i bevillingen, og vil skulle inddrages i dette, i samme omfang som andre parter i afgørelsessager. Efter bestemmelsen gives tilskud til hjælpemidler på baggrund af dokumenterede udgifter. Når der ansøges om tilskud, er det til en specifik udgift, idet udgifterne skal kunne dokumenteres. Det er forudsat, at der ikke kan gives tilskud til anslåede udgifter, da der skal være tale om dokumenterede udgifter. Dokumentation for udgifterne kan f.eks. være i form af en faktura eller kvittering.

Hjælpemidler kan efter § 178 i stedet for tilskud gives som udlån under forudsætning af, at det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet. Det er forudsat, at for en person, der flytter bopæl til en anden kommune, men f.eks. beholder ansættelse, vil det kunne aftales med fraflytter-kommunen, at personen fortsætter med at låne det hjælpemiddel, som fraflytter-kommunen har givet som udlån, så længe ansættelsen bibeholdes.

Efter bestemmelsen gives tilskud til hjælpemidler uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold. Tilskuddet kan dermed gives uanset, om personen eller dennes ægtefælle har en høj indtægt, eller om personen har en større opsparing.

Det er endvidere en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen. Det betyder, at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation, bevilges efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.24.1.3. Hjælpemidler til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob

Efter § 179 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan kommunen give en person, der er ansat, eller som skal ansættes i fleksjob, tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob og at hjælpemidlet kompenserer for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan nævnes specialværktøj og mindre maskiner, specialtelefon, teleslynge, læseapparat, læseprogrammer, specialsæde, exoskeletter, lifte og automatgear til traktor og varebil.

Det fremgår af bestemmelsen, at kommunen giver hjælpen, når hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen. Det kan f.eks. være efter arbejdsmiljølovgivningen. Det kan være, hvis hjælpemidler efter serviceloven eller arbejdsmiljølovgivningen er tilstrækkeligt til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Efter § 15 i arbejdsskadesikringsloven kan der betales for visse hjælpemidler, der kan erstatte tabet af eller bedre funktionen af en legemsdel, der er beskadiget ved en arbejdsskade.

Af Ankestyrelsens principafgørelse 63-11 fremgår f.eks., at hvis der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, hvorefter der skal bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor.

Hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation, bevilges efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Opfylder en person betingelserne for at blive bevilget hjælpemidler efter § 179 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og efter § 15 j i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., bevilges hjælpemidlet efter § 15 j i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Efter lovens § 179 gives tilskud til hjælpemidler til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger. Mindre arbejdspladsindretninger bevilges til personen. Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor, at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen.

Kommunen skal endvidere give hjælpen uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Det betyder, at kommunen ikke skal tage højde for personens eller ægtefællens eventuelle indtægt eller formue, når der gives tilskud til hjælpemidler. Tilskuddet kan dermed gives, uanset om personen har en høj indtægt, eller om personen har en større opsparing.

For personer, der får hjælpemidler efter denne bestemmelse, er det ikke muligt at få hjælpemidlet bevilget som et udlån. Fleksjobvisiterede kan dermed ikke få hjælpemidler bevilget som udlån.

2.24.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at få eller låne hjælpemidler ved ansættelse og deltagelse i visse tilbud.

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor,

at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om hjælpemidler videreføres.

Det foreslås på den baggrund at videreføre reglerne om hjælpemidler indholdsmæssigt i §§ 145-148 i lovforslaget med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur.

Som et led i at forenkle reglerne foreslås det dog, at reglerne om tilskud til hjælpemidler for alle målgrupperne, der i dag kan bevilges tilskud til hjælpemidler i §§ 172, 174 og 178 samles, således at det tydeliggøres, at betingelserne for at få bevilget tilskud til hjælpemidler er de samme for disse målgrupper.

Forslaget vil indebære, at reglerne om hjælpemidler til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v. og hjælpemidler under tilbud, med sproglige tilretninger indholdsmæssigt vil blive videreført.

Reglerne om hjælpemidler til fleksjobvisiterede, foreslås videreført, da betingelserne for at give tilskud til hjælpemidler til disse personer ikke er de samme, som for de øvrige personer, der kan få tilskud til hjælpemidler. Det er f.eks. ikke en betingelse for at give tilskud til et hjælpemiddel, at hjælpemidlet ligger ud over, hvad arbejdsgiveren eller den selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne forudsættes at afholde, og at hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen. Endvidere skal tilskud til hjælpemidler til disse personer både være af afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse med fleksjob og samtidig kompensere for personen begrænsning i arbejdsevnen.

Det foreslås, at reglerne om, at kommunen kan give fleksjobvisiterede tilskud til hjælpemidler, hvis hjælpemidlet er af afgørende betydning for at opnå eller fastholde ansættelse i fleksjob, samt kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen, videreføres med sproglige tilretninger.

Det foreslåede vil betyde, at fleksjobvisiterede vil kunne få tilskud til hjælpemidler, hvis hjælpemidlet er af afgørende betydning og kompenserer for personens begrænsninger i arbejdsevnen med henblik på, at personen kan fastholde eller opnå ansættelse. Det vil medføre, at reglerne om hjælpemidler til fleksjobvisiterede fortsat ikke vil være de samme, som for lovens øvrige målgrupper.

Aftalepartierne er endvidere enige om, at muligheden for at give tilskud til hjælpemidler som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet, udvides til også at omfatte tilskud til hjælpemidler til fleksjobvisiterede.

Det vil betyde, at fleksjobvisiterede i lighed med andre målgrupper, også vil kunne få et hjælpemiddel som udlån af kommunen. Det er dog en betingelse for dette, at det udlånte i fuldt omfang tilgodeser personens behov, der ligger til grund for tilkendelsen af tilskud til hjælpemiddel.

Det foreslås, at regler om tilskud til hjælpemidler til fleksjobvisiterede gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold, og at der ikke kan gives tilskud til hjælpemidler efter bestemmelserne, hvis der også kan gives hjælpemidler efter anden lovgivning, videreføres i kapitel 24, men med sproglig tilretninger og en præcisering af, at der ikke skal tages hensyn til personens og ægtefælles indtægts- og formueforhold.

Det vil indebære, at fleksjobvisiterede kan få tilskud til hjælpemidler uden hensyn til personens og ægtefællens formueforhold. Det vil endvidere indebære, at hvis en person er omfattet af to regelsæt, kan hjælpemidlet ikke bevilges, hvis hjælpemidlet også kan gives efter anden lovgivning, f.eks. kompensations- eller serviceloven.

Bestemmelsen om, at der kan tages hensyn til husstandens formue og indtægt præciseres for at undgå tvivl om hvorvidt kommunen kan tage hensyn til en eventuel formue.

Det foreslås endvidere, at lovens § 173 ophæves. Forslaget er en følge af, at jobafklaringsforløb med lovforslaget foreslås afskaffet. Det vil betyde, at det fremadrettet ikke vil være muligt at give støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af deltagelse i uddannelse efter kapitel 14 eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

2.25. Befordringsgodtgørelse m.v.

2.25.1. Gældende ret

2.25.1.1. Befordringsgodtgørelse ved deltagelse i tilbud

Efter § 175 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som deltager i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og dagpenge-, kontanthjælps- og sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14 (virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering) ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over 24 km.

Bestemmelsen medfører, at det er en betingelse, at afstanden mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres og retur, er mere end 24 km.

I medfør af lovens § 175, kan personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats og ledige selvforsørgende, som deltager i tilbud efter kapitel 11 om virksomhedspraktik, kapitel 12 om ansættelse med løntilskud, kapitel 13 om nytteindsats og kapitel 14 om vejledning og opkvalificering, efter en konkret vurdering få godtgørelse efter denne bestemmelse.

Det følger endvidere af § 175, stk. 1, at kan dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere samt ledige selvforsørgende, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver som

ansættes med løntilskud efter kapitel 12, ikke kan få befordringsgodtgørelse. Baggrunden for, at en række personer ikke er berettiget til befordringsgodtgørelse, når de ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, er, at de under løntilskudsansættelsen får overenskomstmæssig løn eller det for tilsvarende arbejde gældende, og at de kan få fradrag efter ligningslovens regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse.

Det er den normale transportvej, som danner grundlaget for beregningen af afstanden. Den normale transportvej vil som udgangspunkt være den korteste vej mellem bopæl og tilbudssted. Et væsentligt større tidsmæssigt forbrug eller økonomi kan f.eks. tillægges betydning i vurderingen i de tilfælde, hvor det ikke vil være den korteste vej mellem bopæl og tilbudssted, der danner grundlaget for beregningen af afstanden.

Efter § 175, udgør satsen for befordringsgodtgørelsen 0,99 kr. pr. kilometer (2019-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 c fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag. Satsen for befordringsgodtgørelsen udgør 1,14 kr. pr. kilometer i 2026-niveau, men der er en midlertidig forhøjelse for 2. halvår 2026 på 0,45 kr. pr. kilometer i medfør af lov nr. 616 af 30. juni 2026 om ændring af ligningsloven og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (forhøjelse af befordringsfradraget for indkomståret 2026 og forhøjelse af befordringsgodtgørelse efter § 175 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats for andet halvår 2026).

Beregningen af afstanden mellem bopæl og tilbudssted følger principperne i ligningslovens § 9 c.

Der er ikke hjemmel til at yde højere befordringsgodtgørelse, heller ikke såfremt personen er boende i en udkantskommune med mulighed for dobbelt skattemæssigt kørselsfradrag.

Udbetalingen af den samlede godtgørelse afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Efter § 175 har dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere som deltager i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og dagpenge-, kontanthjælps-, ledighedsydelses-, og sygedagpengemodtagere samt personer i jobafklaringsforløb, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14 (om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering), ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det er en betingelse, at udgiften er følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, og at transporten er nødvendig for at deltage i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller et tilbud.

Personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats og ledige selvforsørgende, som deltager i tilbud efter kapitel 11 og 13 kan efter en konkret vurdering få dækket den faktiske udgift til befordring.

Personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik eller vejledning og opkvalificering, og ledige selvforsørgende, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering kan dermed efter en konkret vurdering få faktiske udgifter til befordring dækket.

Reglerne om befordringsgodtgørelse finder ikke anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a. Det betyder, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, ikke kan få befordringsgodtgørelse efter § 175. De kan i stedet for få udbetalt befordringsgodtgørelse efter § 176 a.

Efter bestemmelsen træffer arbejdsløshedskassen afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere efter stk. 1-3. Undtaget er fortsat afgørelse om, at personen har ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. I disse tilfælde træffer kommunen afgørelse.

Det fremgår af § 177, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om befordringsgodtgørelsens størrelse ved befordring med færge, befordringsgodtgørelse i forbindelse med deltagelse i erhvervsrettet voksen – og efteruddannelse efter kapitel 9 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, herunder i forbindelse med indkvartering uden for bopælen og befordringsgodtgørelse til tilbud i udlandet og krav til ansøgning og udbetaling af befordringsgodtgørelsen.

Bemyndigelsen er udmøntet i kapitel 18 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Her er der bl.a. fastsat regler om, at udbetalingen befordringsgodtgørelse sker af bagudrettet på baggrund af personens ansøgning og ansøgning indgives løbende og skal indgives senest 4 måneder efter tilbuddets ophør. Der er endvidere fastsat regler om, at befordring med færge ydes på grundlag af den dobbelte afstand.

Der er endvidere i bekendtgørelsens § 130 fastsat nærmere regler om hvordan befordringsgodtgørelse beregnes for personer, der deltager i tilbud om vejledning og opkvalificeret, der er indkvarteret uden for personens bopæl, og hvornår der kan ydes befordringsgodtgørelse i udlandet i forbindelse med deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering.

Herudover er der fastsat nærmere regler om arbejdsløshedskassens udbetaling af befordringsgodtgørelse.

2.25.1.2. Merudgiftsgodtgørelse

Efter lovens § 176 kan job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, uddannelses- og aktivitetsparate personer

under 30 år, personer i jobafklaringsforløb, personer under 18 år med behov for en uddannelses- eller beskæftigelsesfremmende indsats og ledige selvforsørgende, som deltager i virksomhedspraktik efter kapitel 11, nytteindsats efter kapitel 13 og vejledning og opkvalificering efter kapitel 14 efter kommunens vurdering få op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet. Anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet kan f.eks. være til befordring eller arbejdsbeklædning.

Efter lovens § 176 kan merudgiftsgodtgørelsen dog ikke anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km, da dette dækkes efter reglerne i § 175, og kan dermed alene anvendes til at dække udgifterne til og med de første 24 km.

Reglerne finder ikke anvendelse for personer, der er omfattet af arbejdspligt efter lovens § 105 a. Disse personer kan i stedet for få hjælp til transportudgifter efter lovens § 176 a.

Kommunen skal fastsætte nærmere retningslinjer for udbetaling af merudgiftsgodtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne, så det er muligt for borgerne at orientere sig om, hvad der lægges vægt på i forhold til at få bevilget merudgiftsgodtgørelsen.

Det følger af § 177, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at merudgiftsgodtgørelsen på 1.000 kr., jf. § 176, kan hæves til 1.500 kr.

2.25.1.3. Befordringsgodtgørelse for personer, der er omfattet reglerne om arbejdspligt

Efter § 176 a kan personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med, at personen deltager i tilbud efter kapitlerne 11-14.

Det betyder, at disse personer kan få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med, at personen deltager i tilbud efter kapitlerne 11-14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som led i arbejdspligten.

Personer, der er omfattet af arbejdspligten kan efter denne bestemmelse få dækket dokumenterede og rimelige transportudgifter uanset afstand – både mellem bopælen og tilbud samt mellem tilbud. Endvidere er der efter disse regler ikke en mindstegrænse for afstanden mellem bopæl og tilbuddene eller mellem de forskellige tilbud, ligesom der heller ikke er en kilometertakst for de transportudgifter, eller et beløbsmæssigt loft for de transportudgifter, der kan dækkes.

Det følger af lovens § 176 a, at det ikke gælder for personer, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 12, idet disse personer får overenskomstmæssig løn eller det for tilsvarende arbejde gældende, og de er dermed omfattet af de skattemæssige regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse.

Det følger af lovens § 177, stk. 3, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om udbetaling af hjælp til transportudgifter efter § 176 a. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvoraf det af kapitel 18 bl.a. følger, at hjælpen til rimelige transportudgifter kan forudbetales.

2.25.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for befordringsgodtgørelse og merudgiftsgodtgørelse.

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om befordringsgodtgørelse og merudgiftsgodtgørelse videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om befordringsgodtgørelse og merudgiftsgodtgørelse videreføres indholdsmæssigt i §§ 149-153 i lovforslaget med sproglige tilretninger og med de ændringer som følger af den nye målgruppestruktur.

Det foreslås, at reglerne om ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres er mere end 24 km, videreføres indholdsmæssigt med sproglige tilretninger.

Forslaget vil medføre, at de samme målgrupper, som i dag har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, er mere end 24 km, videreføres for de samme målgrupper, udover for jobafklaringsforløb, som foreslås afskaffet.

Det foreslås, at reglerne om, at personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats og ledige selvforsørgende, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, nytteindsats efter kapitel 13 og om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, efter en konkret vurdering vil kunne få godtgørelse videreføres indholdsmæssigt i § 149 stk. 2.

Forslaget vil medføre, at personer under 18 år og ledige selvforsørgende vil kunne få godtgørelse efter en konkret vurdering.

Det foreslås endvidere, at reglerne om, at dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere samt ledige selvforsørgende, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, ikke kan få befordringsgodtgørelse, da de under løntilskudsansættel-

sen får overenskomstmæssig løn eller det for tilsvarende arbejde gældende, og at de kan få fradrag efter ligningslovens regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse videreføres indholdsmæssigt i § 149, stk. 3.

Forslaget vil indebære, at dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere samt ledige selvforsørgende, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, ikke vil kunne få befordringsgodtgørelse.

Forslaget vil ikke ændre på, at de fortsat kan få fradrag efter ligningslovens regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse.

Det foreslås, at reglerne om, at satsen for befordringsgodtgørelsen er 1,14 kr. pr. kilometer (2026-niveu), og vil følge den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet fastsætter for fradrag mellem hjem og arbejdsplads, videreføres indholdsmæssigt i § 150, stk. 2.

Forslaget vil medføre, at beregningen af afstanden mellem bopæl og tilbudssted vil følge principperne i ligningslovens § 9 c.

Det foreslås herudover, at reglerne om, at personer der deltager i tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats og vejledning og opkvalificering, efter kommunens vurdering kan få op til 1000,- i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved deltagelse i tilbuddet, videreføres indholdsmæssigt i § 152, med de ændringer der bl.a. følger af den nye målgruppestruktur. Det foreslås endvidere, at merudgiftsgodtgørelsen ikke kan anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24km.

Herudover foreslås det, at kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af merudgiftsgodtgørelsen og at kommunen vil skulle give information kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Det foreslås endvidere, at personer omfattet af arbejdspligt fortsat ikke vil være i personkredsen for merudgiftsgodtgørelsen. Det foreslås, at reglerne om, at personer omfattet af arbejdspligt i stedet kan få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter, som skyldes, at personen deltager i indsatsen i arbejdspligten, når personen har pligt til at deltage heri, videreføres indholdsmæssigt i § 153.

Det foreslåede vil betyde, at der fortsat de samme målgrupper, som følger af den nye målgruppestruktur, fortsat efter kommunens vurdering vil kunne få merudgiftsgodtgørelse ved deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats og vejledning og opkvalificering.

Det foreslåede vil endvidere betyde, at merudgiftsgodtgørelsen ikke kan anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km. Det skyldes, at der i disse tilfælde i stedet kan være ret til befordringsgodtgørelse.

Det foreslåede vil endvidere betyde, at kommunen vil skulle fastsætte nærmere retningslinjer for udbetaling af merudgiftsgodtgørelsen, og give kommunens borgere information om indholdet af retningslinjerne, på samme måde som i dag.

Herudover vil det foreslåede indebære, at personer omfattet af arbejdspligt fortsat ikke vil kunne få merudgiftsgodtgørelsen. Det foreslåede vil medføre, at personer omfattet af arbejdspligt i stedet fortsat vil kunne få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter, som skyldes, at personen deltager i indsatsen i arbejdspligten, når personen har pligt til at deltage heri.

2.26. Forsøg

2.26.1. Gældende ret

Reglerne om forsøg fremgår af § 192 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og § 55 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Efter § 192 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren tillade, at der gennemføres forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i loven, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder. De fastsatte satser for ydelser omfatter f.eks. satserne for løntilskudsansættelse efter kapitel 12 i loven og befordringsgodtgørelse efter kapitel 27 i loven. Beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler for de enkelte forsøg. Beskæftigelsesministeren kan således iværksætte forsøg med f.eks. kontaktforløbet efter kapitel 7 i loven eller virksomhedspraktik efter kapitel 11 i loven.

Efter § 55 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om gennemførelse af forsøgs- og udviklingsinitiativer inden for beskæftigelsesindsatsen, der fraviger bestemmelserne i loven.

Reglerne om forsøg i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. anvendes på nuværende tidspunkt til forsøg om arbejdsmarkedsinklusion i stor skala gennem uddannelse, revurdering af om ledighedsydelsesmodtagere opfylder betingelserne for fleksjob, fleksible rammer for ansættelse med løntilskud i offentlige virksomheder og opfølgning for førtidspensionister i løntilskud.

2.26.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen, at borgere tættest på arbejdsmarkedet skal have mere indflydelse på deres eget forløb, og derfor får udvalgte dagpengemodtagere frit valg til et kontaktforløb hos enten kommunen, arbejdsløshedskassen eller en anden aktør (f.eks. private leverandører, civilorganisationer, m.v.) de første fire ledighedsmåneder i en treårig forsøgsperiode. Det fremgår også af aftalen, at den valgte aktør vil have

ansvar for at afholde samtaler med den ledige borger og eventuelt indstille til tilbud hos kommunen.

Endvidere fremgår det af aftalen, at udvalgte dagpengemodtagere får mulighed for at have deres kontaktforløb hos a-kasserne de første fire ledighedsmåneder i en treårig forsøgsperiode. Samtidig fremgår det af aftalen, at i forsøgsordningen vil a-kasserne få ansvar for at afholde samtaler.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at reglerne om forsøg videreføres indholdsmæssigt i en samlet bestemmelse om forsøg i § 155 i lovforslaget med sproglige tilretninger.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne tillade, at der gennemføres tidsbegrænsede forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i lovforslaget, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og arbejdsgivere.

Forslaget vil medføre, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte regler for de enkelte forsøg.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der at blive fastsat regler om forsøg i perioden fra 1. juni 2027 til 31. maj 2030, hvor udvalgte dagpengemodtagere vil have frit valg til et kontaktforløb hos enten kommunen, arbejdsløshedskassen eller en anden aktør i de første 4 måneder. En anden aktør vil f.eks. kunne være et privat firma, en organisation m.v. Den aktør, der varetager kontaktforløbet i de første 4 måneder, vil skulle holde mindst tre jobsamtaler med personerne omfattet af forsøget. Vælger personerne kommunen som aktør, skal kommunen holde mindst fire jobsamtaler med personerne i de første 6 måneder. Kommunen, arbejdsløshedskassen eller en anden aktør vil kunne undtage personerne fra jobsamtalerne i lighed med de rammer, der gælder generelt for personer tæt på arbejdsmarkedet uden for forsøget. Kommunen vil i forsøget fortsat have ansvaret for at bevilge tilbud.

Endvidere forventes der at blive fastsat regler om forsøg i perioden fra 1. juni 2027 til 31. maj 2030, hvor udvalgte dagpengemodtagere vil have deres kontaktforløb hos arbejdsløshedskassen i de første 4 måneder. Der vil være tale om en udvidelse af arbejdsløshedskassens ansvar for kontaktforløbet fra de første 3 måneder for personer uden for forsøget til de første 4 måneder. Arbejdsløshedskassen vil skulle holde mindst tre jobsamtaler med personerne omfattet af forsøget i de første 4 måneder. Arbejdsløshedskassen vil kunne undtage personerne fra jobsamtalerne i lighed med de rammer, der gælder generelt for personer tæt på arbejdsmarkedet uden for forsøget. Kommunen vil i forsøget fortsat have ansvaret for at bevilge tilbud.

Derudover forventes det, at der vil blive fastsat regler svarende til de gældende regler om forsøg om arbejdsmarkedsinklusion i stor skala gennem uddannelse.

2.27. Arbejdsmarkedsrådet

2.27.1. Gældende ret

Reglerne om Arbejdsmarkedsrådet følger af kapitel 4 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Der er desuden fastsat regler om Arbejdsmarkedsrådets organisering og opgaver i bekendtgørelse nr. 220 af 25. februar 2025 om Arbejdsmarkedsrådet og de regionale beskæftigelsesråd.

Efter lovens § 23 nedsætter beskæftigelsesministeren Arbejdsmarkedsrådet, som primært har til opgave at rådgive om og drøfte forhold og aktuelle udfordringer på arbejdsmarkedet af relevans for beskæftigelsesministeren og på tværs af beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet.

Det følger af lovens § 24, at Arbejdsmarkedsrådet består af 1 forperson og 18 andre medlemmer. Beskæftigelsesministeren udpeger medlemmerne af rådet efter de i rådet repræsenterede organisationers indstilling. Der udpeges 8 fra Fagbevægelsens Hovedorganisation, 6 fra Dansk Arbejdsgiverforening, 2 fra KL, 1 fra Akademikerne og 1 fra Danske Regioner.

Beskæftigelsesministeren udpeger på samme måde 1 suppleant for hver af de i rådet repræsenterede organisationer, dog 2 suppleanter for organisationer med flere end tre pladser. I perioder, hvor en suppleant ikke er indtrådt i et medlems sted, kan suppleanten deltage i rådets møder uden stemmeret.

Beskæftigelsesministeren udpeger rådets forperson og 1 suppleant for denne efter indstilling fra rådets medlemmer.

Der tilforordnes rådet 1 repræsentant for Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, 1 repræsentant for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, 1 repræsentant for Arbejdstilsynet, 1 repræsentant for Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, 1 repræsentant for Medarbejder- og Kompetencestyrelsen og 1 repræsentant for Undervisningsministeriet.

Medlemmerne, herunder forpersonen, suppleanterne for medlemmerne og de tilforordnede, udpeges for 4 år ad gangen. Rådets første funktionsperiode regnes fra den 1. februar 2025, og funktionsperioden regnes herefter fra den 1. juni året efter det kommunale og regionale valgår. Finder udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Efter lovens § 25 fastsætter beskæftigelsesministeren regler om Arbejdsmarkedsrådets organisering og opgaver, herunder rådets drøftelser, rådgivning og inddragelse ved bekendtgørelsesændringer på arbejdsmiljøområdet. Beskæftigelsesministeren fastsætter desuden regler om, at Arbejdsmarkedsrådet kommer med en indstilling om fordelingen af partsmidlerne til arbejdsmiljøindsatsen, inden midlerne fordeles.

Reglerne om Arbejdsmarkedsrådets opgaver er udmøntet i bekendtgørelse om Arbejdsmarkedsrådet og de regionale beskæftigelsesråd.

Arbejdsmarkedsrådets opgaver følger af bekendtgørelsens §§ 4-8, hvorefter Arbejdsmarkedsrådet eksempelvis rådgiver beskæftigelsesministeren og på et strategisk niveau bl.a. drøfter 1) større beskæftigelses- og arbejdsmiljøpolitiske udspil, herunder tilrettelæggelse og offentliggørelse af analyser, 2) forsøgsaktiviteter, projekter og udviklingsprogrammer, og 3) opfølgning på beskæftigelsesindsatsen og arbejdsmiljøindsatsen, og 4) opfølgning på udviklingen af udenlandsk arbejdskraft i Danmark og rammer for international rekruttering.

Derudover er der i bekendtgørelsen fastsat regler om inddragelse af Arbejdsmarkedsrådet ved bl.a. udarbejdelse af de landsdækkende positivlister for jobrettet uddannelse, jf. § 49, og retten til en erhvervsuddannelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, jf. § 97 a. Derudover er det fastlagt, at Arbejdsmarkedsrådet inddrages ved forslag til love og anden regelfastsættelse på det beskæftigelsespolitiske område og på arbejdsmiljøområdet.

Arbejdsmarkedsrådet er efter bekendtgørelsen endelig administrativ klageinstans for de regionale beskæftigelsesråds afgørelser om undtagelse fra reglerne om definitionen af virksomhed og arbejdssted, jf. § 8 i bekendtgørelse nr. 1152 af 27. oktober 2017 om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang.

2.27.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være et Arbejdsmarkedsråd, der rådgiver ministeren om forhold på arbejdsmarkedet. Aftalepartierne er enige om at ophæve lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., således at der fremover ikke længere vil være en selvstændig organiseringslov på beskæftigelsesområdet, og at tilbageværende regler i organiseringsloven kan flyttes til andre love.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om Arbejdsmarkedsrådet videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om Arbejdsmarkedsrådet videreføres i §§ 156-158 i lovforslaget uden indholdsmæssige ændringer. Sammensætning, antal medlemmer og valg til rådet foreslås videreført uændret. Der vil således fortsat være et Arbejdsmarkedsråd, som vil have til opgave at rådgive om og drøfte forhold og aktuelle udfordringer på arbejdsmarkedet af relevans for beskæftigelsesministeren og på tværs af beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat nedsætter Arbejdsmarkedsrådet, som rådgiver om og drøfter forhold og aktuelle udfordringer på arbejdsmarkedet af relevans for beskæftigelsesministeren og på tværs af beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet.

Forslaget vil også indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat udpeger rådets forperson, medlemmer og suppleanter efter indstilling fra de repræsenterede organisationer, og at reglerne om rådets sammensætning og funktionsperiode videreføres uændret.

Forslaget vil endvidere indebære, at der fortsat tilforordnes repræsentanter fra relevante ministerier og styrelser.

Forslaget vil herudover indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat fastsætter nærmere regler om Arbejdsmarkedsrådets organisering og opgaver, herunder om rådets inddragelse ved bekendtgørelsesændringer på arbejdsmiljøområdet og om indstilling vedrørende fordelingen af partsmidlerne til arbejdsmiljøindsatsen.

Det forventes, at der i medfør heraf fastsættes regler om rådets opgaver og strategiske drøftelser, dets inddragelse ved lovgivning og anden regelfastsættelse på beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet samt om dets rolle i forbindelse med indstilling om fordeling af partsmidler og varetagelse af administrative funktioner.

2.28. De regionale beskæftigelsesråd

2.28.1. Gældende ret

Reglerne om de regionale beskæftigelsesråd følger af kapitel 5 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Der er desuden fastsat regler om de regionale beskæftigelsesråds organisering og opgaver i bekendtgørelse om Arbejdsmarkedsrådet og de regionale beskæftigelsesråd.

Efter lovens § 27 nedsætter beskæftigelsesministeren de regionale beskæftigelsesråd, som har til opgave at følge beskæftigelsesindsatsen på tværs af kommuner og bidrage til administration af ordninger på beskæftigelsesområdet.

Efter lovens § 30 fastsætter beskæftigelsesministeren regler om de regionale beskæftigelsesråds organisering og opgaver, herunder rådets drøftelser. Beskæftigelsesministeren kan også fastsætte regler om fælles dataansvar og udveksling, indsamling og videregivelse af oplysninger mellem de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Reglerne om de regionale beskæftigelsesråds opgaver er udmøntet i bekendtgørelse om Arbejdsmarkedsrådet og de regionale beskæftigelsesråd.

De regionale beskæftigelsesråds opgaver følger af bekendtgørelsens §§ 12-14, hvorefter de regionale beskæftigelsesråd behandler kommuners ansøgninger om midler fra varslingspuljen til at iværksætte og yde tilskud til initiativer for at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde samt afgør administrativt, hvorvidt betingelsen om merbeskæftigelse er opfyldt ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere, der ikke er omfattet af kollektiv overenskomst. De regionale beskæftigelsesråd afgiver endvidere udtalelser til

Styrelsen for International Rekruttering og Udlændingenævnet om sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår for en udlænding omfattet af § 9 a, stk. 8, i udlændingeloven, de kan tilføje supplerende stillingsbetegnelser på positivlisten for personer med videregående uddannelse, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, litra b, i udlændingeloven, de kan godkende sager om arbejdsfordeling og godkende de regionale positivlister for den regionale uddannelsespulje. Endelig godkender de regionale beskæftigelsesråd samfundstjenestesteder efter indstilling fra Danske Fængsler.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse om understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. om dataansvar og om, hvornår og hvilke personoplysninger de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal behandle i forbindelse med varetagelsen af rådets opgaver, herunder at de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er fælles dataansvarlige for sådanne behandlingsaktiviteter. Det forventes endvidere, at der fastsættes regler om fordelingen af opgaver og ansvar i relation til det fælles dataansvar.

Det følger af lovens § 28, at der nedsættes fem regionale beskæftigelsesråd, der har følgende geografiske afgrænsning: 1) et regionalt beskæftigelsesråd for Region Nordjylland, der dækker kommunerne Aalborg, Brønderslev, Frederikshavn, Hjørring, Jammerbugt, Læsø, Mariagerfjord, Morsø, Rebild, Thisted og Vesthimmerland, 2) et regionalt beskæftigelsesråd for Region Midtjylland, der dækker kommunerne Aarhus, Favrskov, Hedensted, Herning, Holstebro, Horsens, Ikast-Brande, Lemvig, Norddjurs, Odder, Randers, Ringkøbing-Skjern, Samsø, Silkeborg, Skanderborg, Skive, Struer, Syddjurs og Viborg, 3) et regionalt beskæftigelsesråd for Region Syddanmark, der dækker kommunerne Assens, Billund, Esbjerg, Faaborg-Midtfyn, Fanø, Fredericia, Haderslev, Kerteminde, Kolding, Langeland, Middelfart, Nordfyn, Nyborg, Odense, Svendborg, Ærø, Sønderborg, Tønder, Varde, Vejen, Vejle og Aabenraa, 4) et regionalt beskæftigelsesråd for Region Sjælland, der dækker kommunerne Faxe, Greve, Guldborgsund, Holbæk, Kalundborg, Køge, Lejre, Lolland, Næstved, Odsherred, Ringsted, Roskilde, Slagelse, Solrød, Sorø, Stevns og Vordingborg, og 5) et regionalt beskæftigelsesråd for Region Hovedstaden, der dækker kommunerne Albertslund, Allerød, Ballerup, Brøndby, Dragør, Egedal, Fredensborg, Frederiksberg, Frederikssund, Furesø, Gentofte, Gribskov, Glostrup, Gladsaxe, Halsnæs, Helsingør, Herlev, Hillerød, Hvidovre, Høje-Taastrup, Hørsholm, Ishøj, København, Lyngby-Taarbæk, Rudersdal, Rødovre, Tårnby og Vallensbæk og Bornholms Regionskommune.

Efter lovens § 29 består et regionalt beskæftigelsesråd af 18 medlemmer, som udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra de i rådet repræsenterede organisationer og myndigheder. Der udpeges 6 fra Dansk Arbejdsgiverforening, 5 fra Fagbevægelsens Hovedorganisation, 1 fra Akademikerne, 1 fra regionsrådet og 5 fra kommuner i regionen.

Beskæftigelsesministeren udpeger også en suppleant for hvert medlem. Den samme suppleant kan være udpeget for flere medlemmer.

Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udpeger på vegne af beskæftigelsesministeren 1 medlem eller 1 suppleant for et medlem, hvis et medlem eller en suppleant fratræder under rådets funktionsperiode.

Rådet udpeger som tilforordnede 1 repræsentant for erhvervshuse, 1 repræsentant for VEU-området og enten 1 repræsentant for erhvervsakademier og professionshøjskoler i fællesskab eller 1 repræsentant for universiteterne i det regionale område efter indstilling fra de nævnte institutioner eller fora.

Medlemmerne, suppleanterne for medlemmerne og de tilforordnede udpeges for 4 år ad gangen. Rådenes første funktionsperiode regnes fra den 1. februar 2025, og herefter regnes funktionsperioden fra den 1. juni året efter det kommunale og regionale valgår. Finder udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb. Rådets forperson og suppleanten for denne udpeges for en 2-årig periode af rådet blandt rådets medlemmer.

De regionale beskæftigelsesråd har efter lovens § 20 til opgave at medvirke til at udpege områder med mangel på arbejdskraft, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes. Det er Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, der udpeger områderne.

Efter lovens § 31 skal kommunen løbende underrette det regionale beskæftigelsesråd om anvendelsen af virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Underretningen sker via det landsdækkende it-system, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering stiller til rådighed for kommunerne. Kommunen skal løbende sende det regionale beskæftigelsesråd oversigter over pladser i virksomhedspraktik, nytteindsats og pladser med løntilskud.

Formålet med bestemmelsen er at sikre mod misbrug og fortrængning. Hvis f.eks. en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, er der mulighed for at tage sagen op i det regionale beskæftigelsesråd.

Efter gældende regler kan beskæftigelsesministeren desuden fastsætte nærmere regler om kommunernes underretninger.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. om, at kommunen underretter kvartalsvis om anvendelse af løntilskud, virksomhedspraktik og nytteindsats, herunder om fristen og formatet for underretning og om oversigter over pladser i løntilskud, virksomhedspraktik og nytteindsats.

Bemyndigelsen er endvidere anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse om Arbejdsmarkedsrådet og de regionale beskæftigelsesråd om, at de regionale beskæftigelsesråd modtager underretning om fagretlig behandling af merbeskæfti-

gelseskravet for private arbejdsgivere, virksomheders varslinger af større afskedigelser og om anvendelsen af pladser i løntilskud, virksomhedspraktik og nytteindsats. Endelig skal de regionale beskæftigelsesråd overvåge og drøfte de regionale mangelområder.

2.28.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være regionale beskæftigelsesråd i beskæftigelsesindsatsen.

Aftalepartierne er enige om at ophæve lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., således at der fremover ikke længere vil være en selvstændig organiseringslov på beskæftigelsesområdet, og at tilbageværende regler i organiseringsloven kan flyttes til andre love.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om de regionale beskæftigelsesråd videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om de regionale beskæftigelsesråds sammensætning og opgaver videreføres i §§ 159-163 i lovforslaget uden indholdsmæssige ændringer.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat vil nedsætte fem regionale beskæftigelsesråd med samme geografiske afgrænsning, og at reglerne om rådenes sammensætning videreføres, herunder at hvert råd består af 18 medlemmer udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra de repræsenterede organisationer og myndigheder.

Forslaget vil endvidere indebære, at de regionale beskæftigelsesråd fortsat vil have til opgave at følge beskæftigelsesindsatsen på tværs af kommuner og bidrage til administration af ordninger på beskæftigelsesområdet samt inddrages i udpegning af områder med mangel på arbejdskraft.

Forslaget vil også indebære, at kommunerne fortsat løbende skal underrette de regionale beskæftigelsesråd om anvendelsen af virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats via det landsdækkende it-system.

Forslaget vil endeligt indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte nærmere regler om de regionale beskæftigelsesråds organisering og opgaver, herunder om rådets drøftelser, fælles dataansvar og udveksling, indsamling og videregivelse af oplysninger samt om kommunernes underretninger.

Det forventes, at der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen vil blive fastsat regler svarende til de gældende om, at de regionale beskæftigelsesråd behandler kommuners ansøgninger om midler fra varslingspuljen og træffer endelige administrative afgørelser om merbeskæftigelseskravet.

Det forventes endvidere, at der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen vil blive fastsat regler svarende til de gældende om, at de regionale beskæftigelsesråd afgiver udtalelse om sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår i arbejds- og opholdstilladelsessager efter udlændingeloven, om godkendelse af samfundstjenestesteder efter Danske Fængslers indstilling, om supplerende stillingsbetegnelser på positivlisten for personer med videregående uddannelse, om godkendelse af sager om arbejdsfordeling og om godkendelse af de regionale positivlister for den regionale uddannelsespulje.

Det forventes herudover, at der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen vil blive fastsat regler svarende til de gældende om underretning af de regionale beskæftigelsesråd om udfaldet af fagretlig behandling af merbeskæftigelseskravet for private virksomheder, om varslingsmeddelelser efter lov om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang samt om kommunernes anvendelse af og antal pladser i løntilskud, virksomhedspraktik og nytteindsats.

Det forventes endeligt, at der vil blive fastsat regler om, hvornår og hvilke personoplysninger de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal behandle i forbindelse med varetagelsen af rådets opgaver, herunder at de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er fælles dataansvarlige for sådanne behandlingsaktiviteter. Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler om fordelingen af opgaver og ansvar i relation til det fælles dataansvar.

2.29. Understøttelse af og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen m.v.

2.29.1. Gældende ret

2.29.1.1. Staten

Regler om statens rolle i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen fremgår af §§ 20 og 21 samt kapitel 6 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Efter reglerne skal Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, varetaget ved Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, understøtte kommunerne i implementeringen af reformer på beskæftigelsesområdet og understøtte udviklingen af beskæftigelsesindsatsen i den enkelte kommune og på tværs af kommunerne.

Opgaver i forbindelse med overvågning af udviklingen på arbejdsmarkedet og i beskæftigelsesindsatsen samt analyseopgaver varetages af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og omfatter generel opfølgning på og monitorering af større opgaveområder og ydelsesordninger samt opfølgning på kommunernes og arbejdsløshedskassernes resultater. Det sker bl.a. gennem Styrelsens statistiske datavarehus og statistikbank, Jobindsats.dk, løbende praksisundersøgelser og analyser og evalueringer af beskæftigelsesindsatsen og arbejdsmarkedet. Det sker med henblik på at sikre resultater og effekter af indsatsen. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering overvåger endvidere beskæftigelsesind-

satsen og følger op på denne i kommuner og arbejdsløshedskasser.

Efter reglerne skal Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, varetaget ved Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, endvidere drive en række it-systemer, jf. pkt. 2.30.1 om de statslige it-systemer på beskæftigelsesområdet, der understøtter beskæftigelseslovgivningen og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning.

2.29.1.2. Opfølgning på resultater af beskæftigelsesindsatsen

Det fremgår af § 21 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet overvåger og analyserer udviklingen på arbejdsmarkedet samt overvåger og følger op på beskæftigelsesindsatsen i kommunerne og arbejdsløshedskasserne. Det følger endvidere af lovens §§ 38 og 38 a, at beskæftigelsesministeren skal etablere statistikbanken Jobindsats.dk til måling af resultater og effekter, samt til at opgøre, om lovgivningens krav til beskæftigelsesindsatsen er opfyldt.

Den gældende lovgivning indeholder ikke nærmere regler om Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets opfølgning på resultater af beskæftigelsesindsatsen.

2.29.1.3. Fokusrevision

Efter § 22 g i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet iværksætte særlige fokusrevisioner af kommunernes regnskaber for ordninger på ministeriets områder og fastsætte retningslinjer herfor. Retningslinjerne kan angive følgende:

1) Typer af sager, der skal revideres.
2) Revisionsmetoden, som skal anvendes, f.eks. systemrevision, substansrevision, forvaltningsrevision m.v.
3) Kriterierne for udvælgelsen af de relevante stikprøver på områderne og stikprøvernes størrelse.
4) Rapporteringsgrundlaget for fokusrevision, herunder afrapporteringens indhold, afrapporteringens form, detaljeringsniveau og skematik.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet har efter bestemmelsen pligt til at vælge en statsautoriseret eller registreret revisor, som skal være sagkyndig og uafhængig, til at udføre en fokusrevision.

Fokusrevision gennemføres således uafhængigt af den sædvanlige, årlige revision af de kommunale regnskaber. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet afholder udgifterne til fokusrevision.

Fokusrevision giver Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet mulighed for at målrette revisionen og fastlægge revisionsopgaven ud fra, hvad der i det enkelte tilfælde vurderes mest hensigtsmæssigt for at opnå den ønskede afklaring og få belyst de relevante problemstillinger på det pågældende sagsområde. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet kan beslutte, hvor mange og hvilke kommuner, der skal omfattes af en fokusrevision.

2.29.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.29.2.1. Staten

Det fremgår af aftalen, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal have en ny rolle i opfølgningen over for kommunerne og arbejdsløshedskasserne, som i højere grad skal bygge på dialog, data og læring frem for procesfokuseret opfølgning på kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal fremover facilitere, at ledere og sagsbehandlere i kommunerne og arbejdsløshedskasserne kender til best practice på beskæftigelsesområdet, så de kan forbedre deres indsatser til gavn for borgerne.

Det foreslås derfor, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, varetaget ved Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, vil have ansvaret for at understøtte kommuner og arbejdsløshedskasser med implementeringen af nye regler og understøtte samarbejdet om og udviklingen af beskæftigelsesindsatsen i kommuner, arbejdsløshedskasser og på tværs af aktører.

Med det foreslåede vil det fremgå klart, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets opgave, ud over at rette sig mod kommunerne, også vil omfatte arbejdsløshedskasser og andre aktører, og at statens opgave er at understøtte samarbejdet mellem disse. Private aktører vil endvidere kunne være omfattet af kontrakt med Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet f.eks. i forbindelse med forsøg med beskæftigelsesindsatsen.

Det foreslås, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet følger op på beskæftigelsesindsatsen i kommuner og arbejdsløshedskasser gennem dialog, data og læring og med fokus på resultater. Der er tale om opfølgning på aggregeret niveau. Formålet er, at kommuner og arbejdsløshedskasser kan forbedre deres resultater. Opgaverne vil f.eks. omfatte generel opfølgning på og monitorering af større opgaveområder og ydelsesordninger ved, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udstiller resultatmålinger under hensyntagen til den enkelte kommunes rammevilkår samt indsatsmålinger. Opfølgning vil derudover fortsat bygge på den kommunale revision, gennemgang af arbejdsløshedskassernes regnskaber og revision, fokusrevisioner og løbende monitorering af beskæftigelsesindsatsen til at opnå viden om, hvorvidt den kommende lovgivning administreres i overensstemmelse med de politiske intentioner.

Det vil indebære, at statens opfølgning på kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats i højere grad vil ske ved at måle på resultater frem for proceskrav, herunder at understøtte kommuner og arbejdsløshedskasser

med udviklingspotentiale. Kommuner og arbejdsløshedskasser vil blive målt på udvalgte resultatmål, der vil vise, om de hjælper ledige i job eller uddannelse, og om jobsøgende og virksomheder er tilfredse med den indsats, de modtager.

Det foreslås, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil skulle indsamle, formidle og udstille viden om, hvad der virker i indsatsen og følge og analysere udviklingen på arbejdsmarkedet og i beskæftigelsesindsatsen. Det foreslåede vil kunne anvendes til at tilrettelægge beskæftigelsesindsatsen i kommuner og arbejdsløshedskasser og understøtte den generelle udvikling af beskæftigelsesindsatsen. Som led i indsatsen vil Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fremover skulle facilitere, at kommunerne og arbejdsløshedskasserne kender til best practice på beskæftigelsesområdet, så de kan forbedre deres indsatser til gavn for borgerne.

Det foreslås, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet i den forbindelse fortsat driver en række it- og datasystemer, som understøtter beskæftigelsesområdet. Det vil være Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, der vil skulle modtage og se på data om udviklingen på arbejdsmarkedet samt beskæftigelsesindsatsen i sammenhæng med ydelser, supplerende ydelser, indsatser, sanktioner m.v. Data om arbejdsmarkedet, kommuners og arbejdsløshedskassers resultater samt monitorering af beskæftigelsesindsatsen m.v. vil løbende blive offentliggjort.

Det foreslåede vil udvide Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opgave med at fungere som videnshus ved at tilvejebringe, formidle og udstille viden om, hvad der virker til aktørerne, herunder kommuner og arbejdsløshedskasser, som varetager beskæftigelsesindsatsen, udbrede best practice, og viden om udviklingen af beskæftigelsesindsatsen generelt.

For en nærmere beskrivelse af de statslige it-systemer på beskæftigelsesområdet henvises til pkt. 2.30.1 nedenfor.

2.29.2.2. Opfølgning på resultater af beskæftigelsesindsatsen

Det fremgår af aftalen, at aktørerne på beskæftigelsesområdet skal have fokus på, at flest mulige borgere kommer i job eller uddannelse, og at styringen af beskæftigelsesindsatsen skal være drevet af resultatstyring frem for proceskrav.

Det indgår endvidere i aftalen, at ordningen om skærpet tilsyn med kommunernes beskæftigelsesindsats skal afskaffes og erstattes af en statslig opfølgning på beskæftigelsesindsatsen med fokus på, om kommuner og arbejdsløshedskasser formår at få borgere i job eller uddannelse og på tilfredsheden med indsatsen. Heri skal der også være fokus på, om indsatsen formår at skabe varig tilknytning til arbejdsmarkedet. Som noget nyt skal der også følges systematisk op på virksomhedernes tilfredshed med kommunernes indsats.

Afskaffelsen af det skærpede tilsyn er gennemført med virkning fra 1. februar 2026 ved lov nr. 1750 af 29. december 2025, som indgik i den første del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning af aftalen.

Det foreslås på baggrund af aftalen at ændre statens opfølgning på kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats ved i højere grad at måle på resultater frem for proceskrav, så opfølgningen understøtter indsatsen for at få flest mulige i job eller uddannelse. Med forslaget indføres således en resultatopfølgning, hvor Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fastsætter nogle resultatmål for kommunerne og arbejdsløshedskasserne. Resultatmålene skal som forudsat fokusere på, i hvor høj grad kommunen og arbejdsløshedskassen formår at hjælpe borgerne med at komme i job eller uddannelse, og på tilfredsheden med kommunens og arbejdsløshedskassens indsats.

Til forskel fra den tidligere ordning om skærpet tilsyn med kommunernes beskæftigelsesindsats, hvor der var ét, fast resultatmål, som var gældende for alle kommuner, vil der være flere resultatmål i den foreslåede nye opfølgningsordning, herunder mål, som tager højde for kommunernes og arbejdsløshedskassernes rammevilkår.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil endvidere få til opgave at opgøre resultaterne af kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats og med afsæt i dialog, data og læring at følge op på resultaterne for at understøtte kommuner og arbejdsløshedskasser i at skabe gode resultater af indsatsen. Styrelsen vil i den forbindelse monitorere kommuners og arbejdsløshedskassers resultater og offentliggøre data, som gør det muligt løbende at følge med i resultaterne af beskæftigelsesindsatsen såvel på landsplan som i de enkelte kommuner og arbejdsløshedskasser.

Det er forudsat med aftalen, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet skal fastlægge den endelige opfølgningsmodel i samarbejde med KL og Danske A-kasser. På den baggrund foreslås det, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om resultatmålene, og om Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opgørelse og vurdering af kommunernes og arbejdsløshedskassernes resultater, samt styrelsens opfølgning. Det vil i den forbindelse være et væsentligt hensyn, at reglerne udformes, så kommuner og arbejdsløshedskasser i praksis vil have mulighed for at styre indsatsen og derigennem påvirke resultaterne, der måles på, så opfølgningen på den måde vil blive oplevet som mere retfærdig end det nu ophørte tilsyn med kommunernes beskæftigelsesindsats.

Det forventes, at resultatmålene, som fastlægges i bekendtgørelsen, vil indeholde mål om:
- Afgang fra ledighed til beskæftigelse og uddannelse blandt borgere tættere på arbejdsmarkedet.
- Andel i ordinære løntimer hos borgere længere fra arbejdsmarkedet.
- Andel borgere på offentlig forsørgelse på tværs af målgrupper.
- Borgertilfredshed med indsatsen.
- Virksomhedstilfredshed med indsatsen.

Formålet med Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opfølgning er at understøtte kommuner og arbejdsløshedskasser i at levere gode resultater i beskæftigelsesindsatsen. Styrelsens rolle vil således være at formidle viden om, hvilke indsatser der virker, og på den måde hjælpe til, at kommuner og arbejdsløshedskasser kender til "best practice" på beskæftigelsesområdet, så de kan forbedre deres resultater til gavn for borgerne og virksomhederne.

Forslaget supplerer den opfølgning på beskæftigelsesområdet, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering bl.a. bygger på den kommunale revision, fokusrevisioner, Ankestyrelsens praksisundersøgelser, løbende monitorering af beskæftigelsesindsatsen og adgangen til at indhente oplysninger fra kommunerne om deres administration af reglerne på Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets ressortområde.

2.29.2.3. Fokusrevision

Det er forudsat med aftalen, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet fortsat skal kunne iværksætte særlige fokusrevisioner af kommunernes regnskaber for ordninger på ministeriets områder og fastsætte retningslinjer herfor.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det vil være hensigtsmæssigt at videreføre den hidtil gældende ordning efter lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om fokusrevision videreføres indholdsmæssigt i § 166 i lovforslaget med sproglige tilretninger.

Forslaget vil betyde, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil kunne iværksætte særlige fokusrevisioner som supplement til den sædvanlige, årlige revision af kommunernes regnskaber. Fokusrevision vil som hidtil skulle udføres af en statsautoriseret revisor eller registreret revisor, og det vil ligeledes uændret være Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, der afholder udgifterne og beslutter, hvilken revisor, der skal udføre en fokusrevision.

Forslaget vil endvidere indebære, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet også fremover vil kunne målrette revisionen og fastlægge revisionsopgaven ud fra, hvad der i det enkelte tilfælde vurderes mest hensigtsmæssigt for at opnå den ønskede afklaring og få belyst de relevante problemstillinger på det pågældende sagsområde. Det vil uændret være Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, der beslutter, hvor mange og hvilke kommuner, der skal omfattes af en fokusrevision.

2.30. De statslige it-systemer på beskæftigelsesområdet

2.30.1. Gældende ret

Det fremgår af § 32 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at beskæftigelsesministeren etablerer et fælles it-baseret datagrundlag til brug for administrationen af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge, lov om aktiv socialpolitik og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning samt til brug for kontrol og til statistisk opfølgning på beskæftigelsesindsatsen.

Det fælles it-baserede datagrundlag (DFDG) bruges på tværs af Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, kommunerne, arbejdsløshedskasserne og andre aktører, som udfører opgaver for kommunerne efter § 17 a i loven, og det anvendes i forvaltningen af arbejdsmarkedslovgivningen, herunder til kontrol, statistisk opfølgning på beskæftigelsesindsatsen, samt nationale selvbetjeningsløsninger i forbindelse med tilmelding som jobsøgende, afmelding, fraværsregistreringer, joblog, som grundlag for en koordineret og effektiv indsats over for personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen og den enkelte virksomhed på tværs af kommuner og arbejdsløshedskasser.

DFDG anvendes endvidere til opsamling og deling af nødvendige oplysninger mellem kommunernes og arbejdsløshedskassernes fagsystemer og selvbetjeningsløsninger, herunder i forhold til dokumentation af jobsøgning i jobloggen, registrering af cv-oplysninger, deling af jobordrer mellem aktørerne i beskæftigelsesindsatsen og oplysninger om organisatorisk tilknytning til kommune og arbejdsløshedskasse.

DFDG omfatter ligeledes oplysninger om den kommunale beskæftigelsesindsats efter integrationsloven samt oplysninger om indsats m.v. efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om seniorjob.

Datagrundlaget omfatter personoplysninger, som er nødvendige for at gennemføre lovgivningen, herunder for fastlæggelse af retskrav i form af rettigheder og pligter for de forskellige målgrupper og andre grupperinger i beskæftigelsesindsatsen. Det gælder f.eks. oplysninger om visitation og andre tværgående grupperinger i arbejdsmarkedslovgivningen, der er nødvendige for at gennemføre beskæftigelsesindsatsen, selvbetjeningsløsninger på f.eks. Jobnet og identifikation af personer.

Reglerne om hvilke registre, der indgår i DFDG, fremgår i lovens § 32. Der er ikke tale om en udtømmende liste over registre, der indgår i DFDG. Efter bestemmelsens stk. 6 fastsætter beskæftigelsesminister regler om, hvilke registre m.v. der indgår i DFDG, og om anvendelse af oplysningerne i DFDG.

Beskæftigelsesministeren fastsætter efter bestemmelsen endvidere regler om kommunernes og arbejdsløshedskassernes registrering og offentliggørelse af jobordrer, der modtages fra offentlige og private virksomheder således, at de er tilgængelige i DFDG. De pågældende regler om registrering og deling oplysninger om jobordrer m.v. fremgår af kapitel 40 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

DFDG indeholder et register med forsikringsrelaterede data og anvendes til at opgøre ledighedsstatistikken og til an-

den arbejdsmarkedsrettet statistik. Registeret er derudover stamregister for alle it-systemer i beskæftigelsesindsatsen i forhold til aktuel og historisk medlemskab af en arbejdsløshedskasse.

Oplysningerne anvendes herudover til identifikation af medlemskab af en arbejdsløshedskasse i den løbende sagsbehandling, opgørelse af personer i de forskellige målgruppers rettigheder og forpligtelser m.v. og ved kontrol.

For at opretholde formidling på tværs af kommuner har de statslige myndigheder, kommunerne og arbejdsløshedskasserne hver især adgang til at identificere og verificere, hvilken arbejdsløshedskasse en person er medlem af. Som udgangspunkt er adgangen til data i registeret begrænset ved organisatoriske kriterier således, at en konkret arbejdsløshedskasse f.eks. kun har adgang til data om egne medlemmer, og en kommune kun har adgang til oplysninger om egne borgere.

Der kan dog, f.eks. ved førstegangstilmelding og virksomhedsrettet service, herunder formidling, eller for at afslutte sagsbehandlingen i forbindelse med overflytning til en anden arbejdsløshedskasse, være behov for videregående adgang for den enkelte kommune og den enkelte arbejdsløshedskasse.

Oplysninger indberettes til DFDG fra kommunernes, arbejdsløshedskassernes og Udbetaling Danmarks fagsystemer, ydelsessystemer og selvbetjeningsløsninger og via selvbetjeningsløsninger på Jobnet og Jobnet for Arbejdsgivere (JobAG).

Oplysninger i DFDG er tilgængelige for kommuner, arbejdsløshedskasser og Udbetaling Danmark via åbne grænseflader således, at den enkelte kommune og arbejdsløshedskasse m.v. efter eget valg kan anvende én eller flere leverandører af fagsystemer m.v. til at registrere, opdatere og læse nødvendige oplysninger.

Efter § 33 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. etablerer og driver beskæftigelsesministeren Jobnet som en fælles selvbetjeningsindgang til alle kommuner og arbejdsløshedskasser for personer og virksomheder. Jobnet består i dag af en borgervendt del og en arbejdsgivervendt del. Det borgervendte Jobnet og det arbejdsgivervendte JobAG er fælles selvbetjeningsindgang for alle kommuner, borgere og virksomheder vedrørende beskæftigelsesindsatsen.

Jobnet omfatter en cv-bank, hvor alle jobsøgere kan registrere cv-oplysninger og søge i opslåede stillingsopslag. På Jobnet kan nogle af målgrupperne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats endvidere foretage selvbetjening i forhold til bl.a. syge- og raskmelding, ferieregistrering, til- og afmelding som jobsøgende, se »Min plan«, dokumentere jobsøgningsaktiviteter i jobloggen og booke samtaler i kommunen m.v.

I JobAG kan arbejdsgivere indlægge stillingsopslag, søge i cv-oplysninger samt registrere jobordrer, hvis de ønsker kommunens eller arbejdsløshedskassens bistand til at finde kandidater.

Efter § 33 kan kommuner og arbejdsløshedskasser anvende andre selvbetjeningsløsninger end Jobnet til registreringer af cv-oplysninger og dokumentation af jobsøgning i jobloggen for personer omfattet af lovens målgrupper og personer omfattet af program efter integrationsloven, hvis oplysninger registreret i disse selvbetjeningsløsninger løbende synkroniseres med oplysningerne i DFDG. Der gælder tilsvarende for anden aktør, hvis kommunen efter § 41 har indgået databehandleraftale med anden aktør.

Efter § 37 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal de kommunale it-systemer og arbejdsløshedskassernes it-systemer indrettes på en sådan måde, at systemerne og Jobnet via DFDG kan udveksle data ved brug af fællesoffentlige standarder.

Bestemmelsen understøtter, at der kan ske videregivelse og deling af nødvendige oplysninger mellem aktørerne i beskæftigelsesindsatsen i realtid således, at personer omfattet af lovens målgrupper og den øvrige arbejdsmarkedsindsats ikke selv skal være bærere af oplysninger mellem aktørerne eller afgive de samme oplysninger til f.eks. både kommune og arbejdsløshedskasse.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har ansvaret for udvikling, vedligeholdelse og drift af bl.a. it-systemerne Jobnet, Jobnet for Arbejdsgivere (JobAG), DFDG, VITAS, det statistiske datavarehus og Jobindsats.

Kommunerne og arbejdsløshedskasserne har hver især ansvaret for at it-understøtte egen sagsbehandling af beskæftigelsesindsatsen, egne selvbetjeningsløsninger og egne it-systemer til administrationen af forsørgelsesydelser.

Registreringer foretages af personer omfattet af lovens målgrupper, jf. lovens § 6, og målgrupper i den øvrige arbejdsmarkedsindsats og virksomheder fra selvbetjeningsløsninger, f.eks. Jobnet, JobAG og VITAS, og af sagsbehandlere i kommunerne og arbejdsløshedskasserne i egne it-systemer, der understøtter sagsbehandling og administrationen af forsørgelsesydelser. Oplysningerne, der registreres i selvbetjeningsløsninger og sagsbehandlingssystemerne, kommunikeres mellem systemerne via DFDG. I forhold til sagsbehandlingen af virksomhedsrettede tilbud m.v. kan sagsbehandlere i kommunerne dog også anvende VITAS.

Hver af kommunerne og arbejdsløshedskasserne kan kommunikere med DFDG via ét eller flere fagsystemer – og ved brug af en række forskellige tekniske snitflader (webservices). Når andre aktører udfører opgaver for kommunerne, foretager de opslag og registreringer dels i kommunernes fagsystemer og dels i VITAS. Andre aktører udfører opgaver som databehandlere for de dataansvarlige kommuner.

Efter § 37 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. etablerer beskæftigelsesministe-

ren et it-baseret datagrundlag, som virksomhederne kan få adgang til og anvende til egne formål, herunder til bæredygtighedsrapportering.

Efter bestemmelsen fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om indberetning og behandling af oplysningerne, som stilles til rådighed i datagrundlaget, herunder om behandling og udstilling af oplysninger fra indkomstregisteret, jf. § 44. Datagrundlaget er endnu ikke etableret og der er derfor endnu ikke fastsat nærmere regler efter bestemmelsen.

Efter bestemmelsen er virksomhederne dataansvarlige for anvendelsen af data lokalt og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter.

Efter § 37 b i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. etablerer beskæftigelsesministeren et it-baseret datagrundlag, som kommunerne kan få adgang til og anvende i forhold til at etablere målrettede og effektive match mellem personer omfattet af lovens målgrupper og arbejdsgivere, til rekruttering af jobsøgende, til formidling af ledige samt til tilsvarende virksomhedsrettede aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Efter bestemmelsen har kommunerne og arbejdsløshedskasserne adgang til det it-baserede datagrundlag på tværs af kommunegrænser og kan anvende oplysningerne nævnt i § 37 a og § 37 b på tværs af kommuner og virksomheder.

Efter bestemmelsen kan oplysningerne, som stilles til rådighed efter § 37 a og § 37 b, anvendes til kommunernes og arbejdsløshedskassernes forvaltning af beskæftigelsesindsatsen, udarbejdelse af analyse og statistik på beskæftigelsesområdet i kommunerne, og statistisk opfølgning på virksomhederne samt på kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats.

Efter bestemmelsen fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om indberetning og behandling af oplysningerne, som udstilles efter § 37 a og § 37 b. Datagrundlaget er endnu ikke etableret og der er derfor endnu ikke fastsat nærmere regler efter bestemmelsen.

Efter bestemmelsen er kommunerne og arbejdsløshedskasserne dataansvarlige for brugen af data lokalt og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter.

Efter § 38 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. etablerer beskæftigelsesministeren Jobindsats.dk som et landsdækkende it-system til at måle resultater og effekter og til at opgøre, om lovgivningens krav til beskæftigelsesindsatsen er opfyldt. Efter bestemmelsen samles datagrundlaget for Jobindsats.dk i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus sammen med andre data af betydning for arbejdsmarkedsovervågningen samt styring af og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen bredt set på nationalt, regionalt og kommunalt niveau.

Efter § 39 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan beskæftigelsesministeren etablere og drive andre it-systemer, herunder landsdækkende it-systemer på områder af særlig betydning for effektiviteten og dækningen af it-understøttelsen af beskæftigelsesindsatsen i kommunerne og arbejdsløshedskasserne. VITAS drives i medfør af denne bestemmelse.

2.30.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er forudsat med aftalen, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet fortsat skal drive bl.a. DFDG samt at der fortsat skal ske deling af nødvendige oplysninger mellem aktørerne i beskæftigelsesindsatsen.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at indholdet af de gældende regler videreføres med enkelte præciseringer og tilføjelser først og fremmest for at understøtte præcise og klare rammevilkår for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, den enkelte kommune, den enkelte arbejdsløshedskasse og personer omfattet af lovens målgrupper m.fl. samt for den dataudveksling, som er nødvendig på tværs af aktørerne i beskæftigelsesindsatsen for at gennemføre en effektiv og koordineret beskæftigelsesindsats.

Det foreslås dog, at der ikke vil fremgå eksempler på hvilke registre, der indgår i DFDG. Det foreslås, at det alene vil være fastsat i bekendtgørelse hvilke registre, der vil indgå i DFDG og om anvendelse af oplysningerne heri. Det foreslåede vil således ikke ændre i, hvilke registre DFDG indeholder.

Det foreslås, at kommunerne fortsat vil skulle have ansvaret for at it-understøtte sagsbehandlingen i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen i kommunerne og de kommunale ydelsessystemer, samt at arbejdsløshedskasserne fortsat vil skulle have ansvaret for at it-understøtte arbejdsløshedskassernes sagsbehandling i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen og sagsbehandlingen i forhold til administrationen af arbejdsløshedsforsikringen, herunder de ydelser arbejdsløshedskasserne administrerer. Det foreslås endvidere, at kommuner og arbejdsløshedskasser som hidtil skal kunne tilbyde selvbetjeningsløsninger til registrering af cv-oplysninger og dokumentation af jobsøgning i jobloggen forudsat oplysningerne synkroniseres til Jobnet og DFDG.

Det foreslås endvidere, at det fortsat skal være muligt at pålægge kommunerne og arbejdsløshedskasserne at bruge bestemte it-værktøjer og it-services, når det er nødvendigt for at understøtte en national sammenhængende beskæftigelsesindsats.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om drift af it-systemer videreføres i §§ 167-169, 174 og 175 i lovforslaget. Det foreslås videre, at reglerne om adgang til oplysninger og deling af oplysninger mellem aktørerne i beskæftigelsesindsatsen videreføres i §§ 170 og 171 i lovforslaget, at

reglerne om indretningen af kommunens og arbejdsløshedskassens it-systemer videreføres i § 172 i lovforslaget, og at reglerne om offentliggørelse af stillingsopslag videreføres i § 173 i lovforslaget.

Forslaget vil indebære, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet fortsat driver en række it-systemer, hvor aktørerne i beskæftigelsesindsatsen, personer og arbejdsgivere kan læse og opdatere oplysninger fra fagsystemer og selvbetjeningsløsninger samt at aktørerne kan dele nødvendige oplysninger via DFDG, at it-systemerne indrettes sådan, at der kan kommunikeres mellem it-systemerne, og stillingsopslag fortsat vil blive offentliggjort.

2.31. Dataansvar

2.31.1. Gældende ret

Efter § 40 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. er den enkelte offentlige myndighed og arbejdsløshedskasse, der indberetter data til DFDG eller læser data i DFDG fra egne systemer, herunder egne selvbetjeningsløsninger, dataansvarlig efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven, for indberetningen og brug af data lokalt samt for at orientere de registrerede om registreringer i DFDG.

Efter bestemmelsen er STAR dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter og den enkelte kommune er dataansvarlig i relation til andre aktører som databehandlere efter § 41 i loven.

Det fremgår af bestemmelsen, at når en person vælger at indlæse sine cv-oplysninger registreret på Jobnet i en privat aktørs jobbank eller anden privat selvbetjeningsløsning, overgår dataansvaret for den videre behandling af oplysningerne til den private aktør.

Efter § 41 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan kommunen i henhold til en databehandleraftale efter artikel 28, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, overlade oplysninger til en anden aktør om en persons beskæftigelsesprofil og forløb, den hidtidige indsats og øvrige forhold, som er nødvendige, for at den anden aktør kan gennemføre den aftalte beskæftigelsesindsats efter arbejdsmarkedslovgivningen efter lovens § 32. Efter bestemmelsen må den anden aktør ikke benytte eller udveksle de modtagne oplysninger til formål ud over det aftalte eller tilføje oplysninger, der er begrundet i andre formål.

Beskæftigelsesministeren kan efter bestemmelsen fastsætte nærmere regler om at overlade oplysninger til en anden aktør. Bemyndigelsen er ikke udmøntet.

2.31.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er forudsat med aftalen, at staten, kommunerne og arbejdsløshedskasserne hver især fortsat skal være dataansvarlige for læsning og opdatering af oplysninger i DFDG og at kommunerne hver især fortsat skal være dataansvarlige for brugen af andre aktører. Det er endvidere forudsat, at arbejdsgivere, kommuner og arbejdsløshedskasser fortsat skal være dataansvarlige for egen, lokal behandling af det datagrundlag, der etableres til understøttelse af bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om dataansvar videreføres i §§ 176-178 i lovforslaget.

Forslaget vil indebære, at kommunen og arbejdsløshedskassen fortsat er dataansvarlig for egen læsning, opdatering og anden behandling af oplysninger i DFDG. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil med forslaget fortsat være dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter i DFDG. Kommunen vil med forslaget fortsat være dataansvarlig for egen inddragelse af andre aktører i varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen.

2.32. Indberetning

2.32.1. Gældende ret

Efter § 42 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører, der medvirker i forvaltningen af arbejdsmarkedsordninger, indberette nødvendige oplysninger til DFDG og til det statistiske datavarehus til brug for forvaltningen af beskæftigelsesindsatsen, herunder tilsyn og kontrol, selvbetjening på Jobnet eller andre landsdækkende løsninger, de enkelte målgruppers indsigt i egne oplysninger, og statistisk opfølgning på beskæftigelsesindsatsen.

Aktørerne kan efter gældende regler ikke opkræve staten betaling for tilvejebringelse og indberetning af oplysningerne.

Efter § 43 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. modtager og anvender Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til brug i det statistiske datavarehus oplysninger på individniveau om uddannelse fra Undervisningsministeriets fælles datagrundlag, jf. lov om kommunal indsats for unge under 25 år, test, kurser og bestået trin for ledige med læse-, skrive- og regnevanskeligheder, uddannelse fra Danmarks Statistik, aktiviteter og indsatser på socialområdet for personer omfattet af indsatsen på beskæftigelsesområdet fra Socialministeriet og fra kommunerne og aktiviteter og indsatser på sundhedsområdet for personer omfattet af indsatsen på beskæftigelsesområdet fra Økonomi- og Indenrigsministeriet, kommunerne og regionerne.

Efter § 43 anvender Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrut-

tering i det statistiske datavarehus endvidere data på individ- og virksomhedsniveau fra indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Oplysningerne anvendes til løsning af statistiske opgaver på beskæftigelsesområdet, herunder statistisk opfølgning på kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats.

Efter § 44 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal oplysninger om indkomst og beskæftigelse, der er nødvendige til brug for varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen, i videst muligt omfang indhentes fra indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Efter bestemmelsen kan statslige og kommunale myndigheder med ansvar for beskæftigelsesindsatsen få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, herunder oplysninger om, hvem der har foretaget indberetningen, og identiteten på den, som oplysningerne vedrører.

Efter bestemmelsen gælder tilsvarende for arbejdsløshedskasserne, for så vidt angår nuværende og tidligere medlemmer. Oplysningerne er undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne, og straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder anvendelse. De nævnte bestemmelser omhandler den almindelige tavshedspligt for personer, der virker inden for den offentlige forvaltning. De fastsætter endvidere strafansvar for uberettiget videregivelse eller udnyttelse af fortrolige oplysninger, som er erhvervet i tjenesten, hvilket kan straffes med bøde eller fængsel.

Det fremgår af bestemmelsen, at indberetnings- og videregivelsesreglerne i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. finder anvendelse, hvis oplysningerne ikke kan indhentes fra indkomstregisteret. Det vil sige, at oplysninger, der kan indhentes i indkomstregisteret, skal indhentes fra denne kilde.

Beskæftigelsesministeren kan efter § 44 fastsætte nærmere regler om brug af indkomstregisteret i det datagrundlag, som skal anvendes i varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen, herunder datagrundlaget for opgørelse af ledighedsperioder, offentlig forsørgelse, beskæftigelse m.v. i varetagelsen af kontaktforløb og beskæftigelsesrettede tilbud, overvågning af udviklingen på arbejdsmarkedet samt statistik og analyser i forbindelse med tilrettelæggelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Efter § 49, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis en kommune eller en arbejdsløshedskasse ikke overholder de regler, der er fastsat om indberetning af data m.v. efter § 52, iværksætte foranstaltninger til genopretning af data. Udgifterne til genopretningen afholdes af kommunen eller arbejdsløshedskassen.

2.32.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er forudsat med aftalen, at bl.a. kommuner og arbejdsløshedskasser fortsat skal registrere og indberette oplysninger til DFDG samt at der skal ske datagenopretning, hvis en kommune eller en arbejdsløshedskasse ikke overholder de regler, der er fastsat om indberetning af data m.v.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om indberetning af oplysninger til DFDG samt om datagenopretning videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om indberetning af oplysninger videreføres i §§ 179 og 180 i lovforslaget, at reglerne om datagenopretning videreføres i § 188 i lovforslaget. og at bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om indberetning m.v. videreføres i §§ 190 og 191 i lovforslaget.

2.33. Udveksling og videregivelse af oplysninger

2.33.1. Gældende ret

Efter 45 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan der udveksles oplysninger mellem relevante offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, arbejdsløshedskasser, Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) og Udbetaling Danmark, herunder oplysninger om relevante uddannelsesmæssige og social- og sundhedsrettede aktiviteter og indsatser, udskrivelse fra sundhedsvæsenet, frihedsberøvelse, unddragelse fra frihedsberøvelse og løsladelse fra afsoningsinstitution, der er nødvendige til brug for varetagelse af beskæftigelsesindsatsen efter lovgivningen, den koordinerede, tværfaglige og helhedsorienterede indsats over for personen, opdateringen med nye oplysninger og ajourføring af eksisterende oplysninger i it-systemer, som anvendes i beskæftigelsesindsatsen, herunder systemer til den landsdækkende formidling og joblog, og opgørelsen af forbrug af offentlige forsørgelsesydelser.

Bestemmelsen giver mulighed for at udveksle oplysninger om beskæftigelsesindsatsen m.v. mellem en række offentlige myndigheder og arbejdsløshedskasser m.fl., hvis oplysningerne er nødvendige for den samlede indsats over for personer omfattet af lovens målgrupper, f.eks. en helhedsorienteret indsats og udbetaling af ydelser, eller hvis oplysningerne er nødvendige for at opdatere it-systemer, som anvendes i indsatsen, f.eks. systemer til den landsdækkende formidling.

Der er i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet fastsat regler om hvilke myndigheder, arbejdsløshedskasser m.fl., der udveksler nødvendige oplysninger. De enkelte kapitler i bekendtgørelsen indeholder nærmere regler om, hvad de enkelte myndigheder m.fl. skal indberette til DFDG og hvilke aktører oplysningerne videregives til.

Udvekslingen af oplysninger om indsatsen mellem kommunerne, arbejdsløshedskasserne og Beskæftigelses- og Li-

gestillingsministeriet sker digitalt via de kommunale sagsbehandlings- og ydelsessystemer, arbejdsløshedskassernes sagsbehandlings- og ydelsessystemer, arbejdsløshedskassernes og kommunernes selvbetjeningsløsninger og Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets landsdækkende it-systemer, f.eks. Jobnet og DFDG.

Efter lovens § 46 kan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering samkøre oplysninger i DFDG med oplysninger fra forsikrings- og pensionsselskaber m.v. om, hvilke personer der er kunder eller medlemmer i det enkelte forsikrings- og pensionsselskab m.v., for at orientere de pågældende personer om muligheder og rettigheder efter den enkelte forsikrings- eller pensionsordning.

Der er i bekendtgørelse om orientering af pensionskassemedlemmer og forsikringskunder m.v. om muligheder og rettigheder i tilknytning til pensions- eller forsikringsordninger, jf. bkg. nr. 1547 af 23. december 2014, fastsat nærmere regler herom i medfør af bemyndigelse i lovens § 52.

Efter lovens § 47 videregiver Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering nødvendige oplysninger til Arbejdstilsynet om modtagere af sygedagpenge med henblik på registersamkøring i kontroløjemed til identifikation af virksomheder i forbindelse til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn.

Efter lovens § 48 kan Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet som led i formidlingssamarbejdet mellem EU-/EØS-medlemslande videregive oplysninger om danske arbejdsgiveres ønsker om arbejdskraft med angivelse af arbejdsgiverens navn og adresse samt arbejdets karakter m.v. til disse landes arbejdsmarkedsmyndigheder.

Efter §§ 180, 181 og 182 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal såvel kommunen som arbejdsløshedskassen give nødvendige oplysninger om dagpengemodtagere til hinanden til brug for administration af reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Kommunen skal efter § 180 give arbejdsløshedskassen de nødvendige oplysninger om dens egne medlemmer til brug for arbejdsløshedskassens administration af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det drejer sig om, bl.a. hvilke tilbud dagpengemodtageren deltager i og i hvilken periode, samt om dagpengemodtageren undlader at møde frem i tilbud eller til jobsamtaler i kommunen.

Arbejdsløshedskassen skal efter § 181 give kommunen de nødvendige oplysninger om arbejdsløshedskassens egne medlemmer til brug for kommunens administration af reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det drejer sig om bl.a. dato for indplacering i dagpengesystem, tidspunkt for ophør af retten til dagpenge eller hvis et medlem ikke står til rådighed.

Bestemmelserne skal medvirke til, at kommunen har korrekte oplysninger om den enkelte dagpengemodtager, f.eks. om dagpengemodtagerens indplaceringstidspunkt i dagpengesystemet, godkendelse af dagpengemodtagerens cv-oplysninger, samtaler, ledighedsperioden og rådighed m.v., som arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om. Dermed har kommunen mulighed for at tilrettelægge indsatsen til dagpengemodtageren.

Ligeledes har arbejdsløshedskassen behov for oplysninger fra kommunen om den indsats, kommunen igangsætter i forhold til en dagpengemodtager, og om dagpengemodtageren gennemfører indsatsen, da det er arbejdsløshedskassen, der vurderer og træffer afgørelse om rådighed og sanktioner over for dagpengemodtageren.

Med hjemmel i § 182 er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvilke oplysninger kommunen og arbejdsløshedskassen skal give hinanden. Kommunen skal bl.a. underrette den enkelte dagpengemodtagers arbejdsløshedskasse, hvis dagpengemodtageren udebliver fra jobsamtaler, afviser henvist arbejde, eller hvis dagpengemodtageren udebliver fra, afslår eller ophører i et tilbud eller udebliver en eller flere dage fra et tilbud, som dagpengemodtageren er begyndt i. Kommunen skal endvidere underrette arbejdsløshedskassen, hvis kommunen har givet dagpengemodtageren et rådighedsafprøvende tilbud. Der er endvidere fastsat regler om, at dagpengemodtagere skal informeres om indholdet i underretninger sendt mellem kommunen og arbejdsløshedskassen.

Arbejdsløshedskassen skal bl.a. underrette kommunen, når en person er påbegyndt en dagpengeperiode efter § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., når personens cv-oplysninger er godkendt, når personens ret til dagpenge er ophørt, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og når arbejdsløshedskassen får underretning fra et uddannelsessted om, at en dagpengemodtager i jobrettet uddannelse ikke længere er studieaktiv. Arbejdsløshedskassen skal desuden efter anmodning fra kommunen generelt oplyse om en dagpengemodtagers ledighedsperiode og dagpengeret.

Der er endvidere fastsat regler om kommunens og arbejdsløshedskassens indberetninger i kapitel 34-36 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

Efter § 180 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen begrunde afslaget over for arbejdsløshedskassen, hvis kommunen har truffet afgørelse om afslag på en fælles indstilling fra arbejdsløshedskassen og personen, som kommunen har modtaget i den periode, hvor arbejdsløshedskassen efter § 27, stk. 2, har ansvaret for kontaktforløbet, om tilbud efter kapitel 11-14 eller understøttende indsatser efter kapitel 26-28.

Efter lovens § 183 fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløshedskassen om

personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 9 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

Formålet er, at der kan fastsættes regler om, at undervisningsinstitutioner under undervisningsministerens område skal give staten, kommunen og arbejdsløshedskassen besked, hvis f.eks. personen ikke begynder, udebliver eller ophører i uddannelser, som personen deltager i efter reglerne om 6 ugers jobrettet uddannelse eller som tilbud om vejledning og opkvalificering. Dermed får kommunen og arbejdsløshedskassen kendskab til forholdet, og de kan herefter vurdere, om forholdet har betydning for den aktive indsats for personen og for personens ret til ydelse.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler om uddannelsesinstitutionernes underretningspligt i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse.

I bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats er det bl.a. fastsat, at uddannelsesstedet løbende kontrollerer, om en person, der har fået et tilbud om vejledning og opkvalificering, deltager aktivt i uddannelsen og de dertil knyttede aktiviteter m.v., og at uddannelsesstedet straks skal give meddelelse til kommunen, bl.a. hvis personen ikke deltager aktivt i uddannelsen. Kommunen kan på den baggrund vurdere, om tilbuddet skal fortsætte eller ophøre, og om der evt. skal gives et nyt tilbud, og kommunen kan vurdere og evt. træffe afgørelse om rådighed og sanktioner for personer, der modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik.

Kommunen skal endvidere underrette arbejdsløshedskassen om forholdet efter lovens § 180 og regler fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. På den baggrund kan arbejdsløshedskassen vurdere og træffe afgørelse om rådighed og evt. sanktioner over for dagpengemodtageren.

I bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse er det bl.a. fastsat, at uddannelsesstedet eller uddannelsesudbyderen skal underrette arbejdsløshedskassen, hvis personen ophører med kurset.

Arbejdsløshedskassen kan på den baggrund vurdere, om dagpengemodtageren fortsat opfylder betingelserne for ret til dagpenge. Arbejdsløshedskassen skal endvidere underrette kommunen om forholdet efter lovens § 181 og regler fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. På den baggrund kan kommunen vurdere, om der skal igangsættes en beskæftigelsesindsats, f.eks. gives et tilbud til dagpengemodtageren.

2.33.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er forudsat med aftalen, at aktørerne i beskæftigelsesindsatsen fortsat skal udveksle de oplysninger, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen og administrere bl.a. dagpenge og kontanthjælp. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår derfor, at indholdet af de gældende regler med enkelte præciseringer og tilføjelser videreføres, idet reglerne dog foreslås flyttet fra lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., der foreslås ophævet, til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om udveksling og videregivelse af oplysninger videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om udveksling og videregivelse af oplysninger videreføres i §§ 181-186 i lovforslaget.

I forhold til de hidtidige bestemmelser i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, §§ 180, 180 a, 181, 182 og 183, i kapitlet om underretninger foreslås, at bestemmelserne indarbejdes i kapitlet dataansvar, indberetning, udveksling og videre af oplysninger samt anvendelse af kunstig intelligens således, at bestemmelser om dataindberetning og videregivelse samles mest muligt. Der er med forslaget ikke tilsigtet indholdsmæssige ændringer i reglerne om underretninger mellem kommuner og arbejdsløshedskasser.

I forhold til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings videregivelse af oplysninger til brug for statistiske eller videnskabelige undersøgelser foreslås det som noget nyt, at dette kommer til at fremgå af loven, jf. forslaget til § 187.

2.34. Kunstig intelligens

2.34.1. Gældende ret

2.34.1.1. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og kommunernes anvendelse af kunstig intelligens i beskæftigelsesindsatsen

Efter § 52 a, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger i styrelsens opgavevaretagelse, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Efter bestemmelsens stk. 2 kan beskæftigelsesministeren endvidere fastsætte regler om, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til understøttelse af sagsbehandling i den kommunale beskæftigelsesindsats, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Bemyndigelsesbestemmelserne er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 100 af 20. januar 2026 om Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings behandling af personoplysninger med kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger i styrelsens opgavevaretagelse samt ved bekendtgørelse nr. 101 af 20. januar 2026 om kommunernes behandling af personoplysninger med kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger i beskæftigelsesindsatsen.

I bekendtgørelse om Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings behandling af personoplysninger med kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger i styrelsens opgavevaretagelse er der fastsat regler om, at styrelsen kan anvende kunstig intelligens, herunder foretage mønstergenkendelse og profilering med henblik på at forbedre matchet mellem de jobannoncer, den ledige præsenteres for på Jobnet, og den lediges kompetencer.

Der er endvidere fastsat regler om, at styrelsen kan udvikle syntetiske data til brug for test og udvikling af nye it-løsninger med henblik på at stille dem til rådighed for andre myndigheder, organisationer, forskere og private aktører.

Der er desuden fastsat regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler kan behandle, herunder samkøre og træne, personoplysninger til udvikling, idriftsættelse og anvendelse af kunstig intelligensløsninger og andre lignende digitale løsninger til understøttelse af styrelsens opgavevaretagelse.

I bekendtgørelse om kommunernes behandling af personoplysninger med kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger i beskæftigelsesindsatsen er der fastsat regler om, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at behandle, herunder samkøre og træne, personoplysninger til at understøtte kommunernes sagsbehandling i beskæftigelsesindsatsen. Der er endvidere fastsat regler om, at kommunerne kan behandle personoplysninger med kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger med henblik på udvikling, idriftsættelse, drift m.v. af it-systemer til sagsunderstøttelse, der anvender kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger.

Der er herudover fastsat regler om, at kommunerne kan behandle personoplysninger med kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger med henblik på at foretage mønstergenkendelse og profilering, når formålet er at understøtte kommunernes sagsbehandling. Kommunerne kan derimod ikke efter bestemmelserne i bekendtgørelsen træffe afgørelser, der alene er baseret på automatisk behandling, herunder profilering.

2.34.1.2. Arbejdsløshedskassernes anvendelse af kunstig intelligens i beskæftigelsesindsatsen

Det fremgår af § 3 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsløshedskasserne udfører opgaver under kontaktforløbet og i forbindelse med indsatsen for egne medlemmer, i det omfang det fremgår af loven, jf. kapitel 2 a om arbejdsløshedskassernes ansvar i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Efter § 27, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tilrettelægger og gennemfører arbejdsløshedskassen kontaktforløbet inden for de første 3 måneder for dagpengemodtagere. Bestemmelsen indebærer, at arbejdsløshedskassen tilrettelægger og gennemfører kontaktforløbet i form af individuelle jobsamtaler under hensyn til personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov for dagpengemodtagere inden for de første 3 måneder af ledighedsforløbet. Efter § 31, stk. 1, i loven skal arbejdsløshedskassen holde mindst to individuelle jobsamtaler med dagpengemodtagere inden for de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet. Arbejdsløshedskassen kan undtage op til 25 pct. af personerne fra jobsamtalerne, jf. § 31, stk. 5, i loven. Arbejdsløshedskassen kan ud fra en konkret vurdering undtage personer, som arbejdsløshedskassen vurderer selv kan komme i job, fra det fulde antal jobsamtaler. Arbejdsløshedskassen skal dog holde den første jobsamtale med alle dagpengemodtagerne, uanset at personerne undtages fra jobsamtalerne.

Endvidere fremgår det af § 11, stk. 4, i loven, at arbejdsløshedskassen bistår egne ledige medlemmer med at finde job og kan pålægge egne ledige medlemmer at søge konkrete job. Det indebærer, at arbejdsløshedskassen i forhold til egne medlemmer har samme muligheder som kommunen til at bistå deres medlemmer med at finde job. Bistanden kan bl.a. bestå i, at arbejdsløshedskassen vejleder medlemmet om jobsøgning, herunder om udformning af jobansøgninger, og videregiver information om beskæftigelsesmuligheder, herunder om hvor medlemmet kan finde opslåede ledige job. Arbejdsløshedskassen kan også pålægge medlemmet at søge konkrete opslåede job og henvise medlemmet til et konkret job.

Derudover varetager arbejdsløshedskasserne en række opgaver efter loven bl.a. i forbindelse med cv-oplysninger efter kapitel 6 i loven, »Min Plan« efter kapitel 8 i loven og jobrettet uddannelse efter kapitel 9 i loven.

Datatilsynet vurderede i "Udtalelse om behandlingsgrundlag til udvikling og drift af AI-løsning inden for sundheds- og omsorgsområdet" af 17. november 2023 (j. nr. 2023-212-0015), at for offentlige myndigheder kræver behandling af personoplysninger i driften af en kunstig intelligensløsning et tilstrækkeligt klart nationalt retsgrundlag.

Henset til, at arbejdsløshedskasserne er private foreninger, der udfører lovbestemte opgaver og ikke er omfattet af den offentlige forvaltning, er det imidlertid ikke alle arbejdsløshedskasser, som anvender artikel 6, stk. 1, litra e, og artikel 9, stk. 2, litra g, som behandlingsgrundlag for deres behandling af personoplysninger i beskæftigelsesindsatsen. En gennemgang viser, arbejdsløshedskasserne således selv i deres privatlivspolitikker henviser til, at deres behandling af personoplysninger i forbindelse med varetagelsen af opgaverne i indsatsen sker efter både artikel 6, stk. 1, litra e og c, for almindelige personoplysninger samt artikel 9, stk. 2, litra b og g, for følsomme personoplysninger.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet anmodede på den baggrund Datatilsynet om en udtalelse om, hvorvidt det er nødvendigt at etablere et supplerende nationalt retsgrundlag for arbejdsløshedskassernes anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger i forbindelse med

arbejdsløshedskassernes varetagelse af lovpålagte opgaver efter beskæftigelseslovgivningen, tilsvarende det, som der blev etableret for kommunerne ved § 2, nr. 34, i lov nr. 1750 af 29. december 2025, og som foreslås videreført i den foreslåede § 192, stk. 2.

Datatilsynet vurderede i "Udtalelse om a-kassernes behov for supplerende national hjemmel til at behandle personoplysninger med kunstig intelligens i beskæftigelsesindsatsen" af 14. januar 2026 (j.nr. 2025-19-0007), at både databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, kan udgøre arbejdsløshedskassernes hjemmel til behandling af personoplysninger i forbindelse med varetagelsen af lovpålagte opgaver inden for beskæftigelsesindsatsen, forudsat at behandlingen er nødvendig for at forfølge en retlig forpligtelse, som arbejdsløshedskasserne er underlagt, eller hvis behandlingen er nødvendig for at forfølge en opgave i samfundets interesse eller en opgave, der henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som arbejdsløshedskasserne har fået pålagt ved lov. Både artikel 6, stk. 1, litra c og e, er imidlertid afhængige af, at der er et supplerende nationalt retsgrundlag, der hjemler behandlingsaktiviteten. Datatilsynet vurderede endvidere, at det er op til ressortmyndigheden at vurdere, om retsgrundlaget efter lov om aktiv beskæftigelsesindsats er tilstrækkeligt klart til at hjemle brugen af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger.

Der er ikke i dag fastsat regler i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. eller i den øvrige beskæftigelseslovgivning, som omhandler arbejdsløshedskassernes mulighed for at anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til understøttelse af varetagelsen af de opgaver, som vedrører beskæftigelsesindsatsen, og som er pålagt arbejdsløshedskasserne ved lov.

For en nærmere beskrivelse af forholdet til AI-forordningen henvises til pkt. 3.3. nedenfor.

2.34.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.34.2.1. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og kommunernes anvendelse af kunstig intelligens i beskæftigelsesindsatsen

Det fremgår af aftalen, at kunstig intelligens har potentiale til at forbedre matchet mellem ledige og virksomhederne på Jobnet og kan bruges til funktioner, som kan guide og assistere borgeren i jobsøgningen ved at medtage borgerens kvalifikationer, erfaringer og uddannelser, geografi og jobmuligheder i virksomhedsmatchet. Endvidere fremgår det af aftalen, at kunstig intelligens har potentiale til at effektivisere arbejdsgangene i den kommunale beskæftigelsesindsats og frigøre ressourcer, herunder til de borgernære indsatser, hvor kommunerne med beskæftigelsesreformen får en klar hjemmel til at bruge kunstig intelligensløsninger inden for den kommunale beskæftigelsesindsats.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at reglerne om Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering samt kommunernes brug af kunstig intelligens videreføres indholdsmæssigt i § 192, stk. 1 og 2, med sproglige tilretninger for at understøtte, at beskæftigelsesministeren fortsat kan fastsætte regler med præcise og klare rammevilkår for styrelsens og kommunernes anvendelse af kunstig intelligens.

Forslaget vil indebære, at der foretages en sproglig tilretning, således at begrebet "eller lignende digitale løsninger" udgår af bestemmelserne. Forslaget vil ikke indebære materielle ændringer af bestemmelserne, men har alene til hensigt at bringe terminologien i overensstemmelse med AI-forordningen. Ved "kunstig intelligens" og "kunstig intelligensløsning" forstås således som hidtil AI-systemer som defineret i artikel 3, nr. 1, i AI-forordningen. Det beror således på AI-forordningens definition, om en konkret teknisk løsning er omfattet af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser. For en nærmere beskrivelse af forholdet til AI-forordningen henvises til pkt. 3.3 nedenfor.

Forslaget vil indebære, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler fortsat vil kunne anvende kunstig intelligens til varetagelse af styrelsens opgaver, herunder til udmøntning af initiativet om bedre virksomhedsmatch på f.eks. Jobnet eller Jobnet for Arbejdsgivere.

Forslaget vil endvidere betyde, at kommunerne fortsat i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler vil kunne anvende kunstig intelligens til at understøtte deres opgaver i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen, herunder kontaktforløbet, og opfølgning.

Den foreslåede videreførelse af bemyndigelsesbestemmelserne vil sikre, at der i henhold til de databeskyttelsesretlige regler vil være et tilstrækkeligt klart og sikkert supplerende nationalt retsgrundlag for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og kommunerne til at behandle personoplysninger i kunstig intelligensløsninger inden for den digitale understøttelse af beskæftigelsesområdet. Samtidig skaber forslaget gennemsigtighed i forhold til, hvordan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og kommunerne vil behandle personoplysninger som led i udviklingen og driften af kunstig intelligensløsninger.

Den foreslåede videreførelse vil endvidere fremtidssikre styrelsens og kommunernes opgaveløsning indenfor beskæftigelsesindsatsen ved at sikre, at de fortsat får mulighed for at anvende de kunstig intelligensløsninger, som er mest effektive og bedst tilpasset i forhold til den enkelte opgave. Dette er nødvendigt, hvis styrelsen og kommunerne fremover skal kunne anvende kunstig intelligens til bedst muligt at sikre den digitale understøttelse af beskæftigelsesindsatsen i Danmark. Det forventes, at den teknologiske udvikling vil medføre, at opgaveunderstøttelse og sagsbehandling i stigende grad vil kunne foregå med hjælp fra kunstig intelligens, og en smidig hjemmelsstruktur, der muliggør fastsættelsen af de nødvendige regler for anvendelsen af nye teknologier, vil

sikre, at styrelsen og kommunerne effektivt kan implementere sådanne værktøjer.

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser om brug af kunstig intelligens vil fortsat skulle ske under iagttagelse af databeskyttelsesreglerne, herunder under hensyn til bl.a. gennemsigtighed, dataminimering og rimelighed i databehandlingen.

Det forventes, at de regler, der er fastsat i hhv. bekendtgørelse om Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings behandling af personoplysninger med kunstig intelligens i styrelsens opgavevaretagelse og bekendtgørelse om kommunernes behandling af personoplysninger med kunstig intelligens i beskæftigelsesindsatsen, vil blive videreført med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse.

Der forventes således fastsat regler svarende til de gældende om, at styrelsen kan anvende kunstig intelligens, herunder foretage mønstergenkendelse og profilering med henblik på at forbedre matchet mellem de jobannoncer, den ledige præsenteres for på Jobnet, og den lediges kompetencer.

Derudover forventes det, at der som hidtil vil blive fastsat regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler kan behandle, herunder samkøre og træne, personoplysninger til udvikling, idriftsættelse og anvendelse af kunstig intelligensløsninger til understøttelse af styrelsens opgavevaretagelse.

Der forventes ligeledes, at der fastsættes regler svarende til de gældende om, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens til at behandle, herunder samkøre og træne, personoplysninger til at understøtte kommunernes sagsbehandling i beskæftigelsesindsatsen. Der er endvidere fastsat regler om, at kommunerne kan behandle personoplysninger med kunstig intelligens med henblik på udvikling, idriftsættelse, drift m.v. af it-systemer til sagsunderstøttelse, der anvender kunstig intelligens.

Derudover forventes det, at der som hidtil vil blive fastsat regler om, at kommunerne kan behandle personoplysninger med kunstig intelligens med henblik på at foretage mønstergenkendelse og profilering, når formålet er at understøtte kommunernes sagsbehandling.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil ikke blive anvendt til at pålægge kommunerne at anvende specifikke kunstig intelligensløsninger. Bemyndigelsesbestemmelsen vil endvidere ikke blive anvendt til at fastsætte regler om, at kommunerne kan træffe afgørelser alene baseret på automatisk sagsbehandling, herunder profilering.

Forslaget vil således ikke medføre, at kommunerne vil kunne anvende kunstig intelligens med henblik på at træffe automatiske afgørelser efter artikel 22 i databeskyttelsesforordningen.

Det vil fortsat være den enkelte kommune, der ved udvikling og ibrugtagning af værktøjet skal sikre, at alle databeskyttelsesretlige og forvaltningsretlige regler og principper overholdes. Det vil betyde, at kommunerne skal sikre sig, at de databeskyttelsesretlige principper som hjemmel, formål, dataminimering og sikring af den registreredes rettigheder overholdes, ligesom de forvaltningsretlige regler vil have betydning for implementeringen og anvendelsen af den konkrete løsning.

Anvendelsen af kunstig intelligens vil indebære behandling af personoplysninger, herunder både almindelige og særlige kategorier af personoplysninger.

I forbindelse med virksomhedsmatch på Jobnet vil der således blive behandlet personoplysninger, som fremgår af det fælles it-baserede datagrundlag på beskæftigelsesområdet (DFDG), f.eks. oplysninger fra jobloggen og cv-oplysninger. Det kan for eksempel være nuværende og tidligere arbejdsplads, stillingsbetegnelse, kompetencer, geografi, ansættelsesvilkår, erfaring og uddannelse.

Behandling af personoplysninger vil fortsat skulle ske i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler, herunder principperne i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a-c. Det betyder, at de personoplysninger, der behandles, skal være tilstrækkelige, relevante og begrænsede til, hvad der er nødvendigt for udførelsen af styrelsens opgaver.

Forslaget vil indebære en videreførelse af de gældende regler for STAR og kommunerne om behandling af personoplysninger med kunstig intelligens i beskæftigelsesindsatsen.

2.34.2.2. Arbejdsløshedskassernes anvendelse af kunstig intelligens i beskæftigelsesindsatsen

Aftalepartierne er enige om, at arbejdsløshedskasserne i samme omfang som kommunerne skal kunne anvende kunstig intelligens til behandling af personoplysninger til understøttelse af sagsbehandling i varetagelsen af deres opgaver i beskæftigelsesindsatsen.

Behandlingen af personoplysninger med kunstig intelligens i beskæftigelsesindsatsen vil, uanset om indsatsen varetages af en kommune eller en arbejdsløshedskasse, kunne indebære omfattende behandling af personoplysninger, som efter omstændighederne kan være indgribende overfor fysiske personer, afhængigt af hvad den enkelte dataansvarlige kommune eller arbejdsløshedskasse anvender kunstig intelligens til.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er nødvendigt at etablere et supplerende nationalt retsgrundlag, således at arbejdsløshedskasserne kan anvende kunstig intelligens til behandling af personoplysninger, der behandles med hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, samt artikel 9, stk. 2, litra b og g.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer endvi-

dere, at det er nødvendigt at indføre en hjemmel til, at der kan fastsættes regler med præcise og klare rammevilkår for arbejdsløshedskassernes anvendelse af kunstig intelligens i forbindelse med deres opgavevaretagelse efter beskæftigelsesindsatsen.

Det foreslås på den baggrund som noget nyt, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at arbejdsløshedskasserne i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler vil kunne anvende kunstig intelligens til understøttelse af sagsbehandling i varetagelsen af arbejdsløshedskassernes opgaver efter lovforslaget, herunder behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Forslaget vil indebære, at arbejdsløshedskasserne får mulighed for at anvende kunstig intelligens til at understøtte deres sagsbehandling i opgavevaretagelse i beskæftigelsesindsatsen. Opgaverne vil f.eks. omfatte afholdelse af jobsamtaler efter det foreslåede kapitel 8 og bistand med at finde job efter det foreslåede kapitel 5.

Det er hensigten med forslaget at sikre, at arbejdsløshedskasserne får samme mulighed som kommunerne til at anvende kunstig intelligens til understøttelsen af deres opgavevaretagelse efter loven. Med forslaget skabes mere ensartede rammer for opgaveløsningen på tværs af aktører i beskæftigelsesindsatsen, således at personer i videst muligt omfang mødes af samme kvalitet og standard i sagsbehandlingen, uanset om indsatsen varetages af en kommune eller en arbejdsløshedskasse.

Forslaget skal endvidere sikre, at arbejdsløshedskassernes opgaveløsning fremtidssikres, så arbejdsløshedskasserne kan anvende de kunstig intelligensløsninger, som er mest effektive og bedst tilpasset i forhold til den enkelte opgave. Dette er nødvendigt, hvis arbejdsløshedskasserne på lige fod med kommunerne fremover skal kunne anvende kunstig intelligens til bedst muligt at sikre den digitale understøttelse af de opgaver, som er overladt arbejdsløshedskasserne efter loven. Det forventes, at den teknologiske udvikling vil medføre, at opgaveunderstøttelse og sagsbehandling i stigende grad vil kunne foregå med hjælp fra kunstig intelligens, og en smidig hjemmelsstruktur, der muliggør fastsættelsen af de nødvendige regler for anvendelsen af nye teknologier, vil sikre, at arbejdsløshedskasserne effektivt kan implementere sådanne værktøjer.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat regler ved bekendtgørelse om, at arbejdsløshedskasserne kan anvende kunstig intelligens til at behandle, herunder foretage samkøring og træning af, personoplysninger, når formålet er at understøtte arbejdsløshedskassernes sagsbehandling i beskæftigelsesindsatsen. Dette vil f.eks. kunne indebære anvendelse af kunstig intelligens til tilrettelæggelse af sagsakter i form af autogenererede resuméer af medlemmers sag, strukturering af informationer, herunder om bl.a. medlemmets forløb eller autogenererede referater fra samtaler med medlemmet. Med et autogenereret medlemsoverblik vil den enkelte sagsbehandler kunne få et bedre overblik og vil kunne anvende dette i sin forberedelse af samtaler med medlemmet. Kunstig intelligens vil ligeledes kunne anvendes til generering af forslag til relevante jobunderstøttende indsatser, forslag til tilbud og andre jobrettede forløb, som sagsbehandleren kan præsentere medlemmet for med henblik på at give medlemmet mere målrettet vejledning.

Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler om, at arbejdsløshedskasserne vil kunne behandle personoplysninger med kunstig intelligens med henblik på udvikling, idriftsættelse, drift m.v. af it-systemer til sagsunderstøttelse, der anvender kunstig intelligens. Der forventes endvidere fastsat regler om, at arbejdsløshedskasserne kan behandle personoplysninger med kunstig intelligens med henblik på at foretage mønstergenkendelse og profilering, når formålet er at understøtte arbejdsløshedskassernes sagsbehandling efter denne lov.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil ikke blive anvendt til at pålægge arbejdsløshedskasserne at anvende specifikke kunstig intelligensløsninger. Bemyndigelsesbestemmelsen vil endvidere ikke blive anvendt til at fastsætte regler om, at arbejdsløshedskasserne kan træffe afgørelser alene baseret på automatisk sagsbehandling, herunder profilering.

Forslaget vil således ikke medføre, at arbejdsløshedskasser vil kunne anvende kunstig intelligens med henblik på at træffe automatiske afgørelser efter artikel 22 i databeskyttelsesforordningen.

Forslaget vil alene omfatte behandling af personoplysninger ved anvendelse af kunstig intelligens, der sker i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, samt artikel 9, stk. 2, litra b og g, og med henblik på varetagelse af opgaver efter denne lov. Såfremt arbejdsløshedskasserne ønsker at anvende kunstig intelligens til andre formål, som ikke er omfattet af de nævnte behandlingsgrundlag, skal de fortsat selvstændigt fastlægge et gyldigt behandlingsgrundlag efter databeskyttelsesforordningens artikel 6 og 9.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskasserne som noget nyt vil kunne anvende kunstig intelligens til behandling af personoplysninger til understøttelse af sagsbehandling i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver i beskæftigelsesindsatsen, herunder kontaktforløbet og opfølgning.

2.35. Kontrol

2.35.1. Gældende ret

Efter § 53 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan data i Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets it-systemer samkøres med data i kommunernes, andre myndigheders og arbejdsløshedskassernes it-systemer, når dette er nødvendigt for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser, der udbetales efter beskæftigelseslovgivningen, herunder manglende opfyldelse af rådighedsforpligtelsen,

jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik. Efter bestemmelsen kan data i Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets it-systemer samkøres med data i indkomstregisteret, når dette er nødvendigt for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug ved udbetaling af ydelser, der udbetales efter beskæftigelseslovgivningen.

Der er efter de gældende regler således et direkte retsgrundlag for samkøring af oplysninger i kontroløjemed.

Sammenstilling eller samkøring af personoplysninger i kontroløjemed kan f.eks. være med henblik på at kontrollere, om personer omfattet af lovens målgrupper eller arbejdsgivere uretmæssigt modtager ydelser eller tilskud, fordi de ikke opfylder betingelserne dertil.

Samkøring i kontroløjemed vil efter bemærkningerne til Databeskyttelsesloven, skulle leve op til de almindelige principper og regler om behandling i databeskyttelsesforordningen. Bemærkningerne til Databeskyttelsesloven fremgår af lovforslag nr. L 68 af 25. oktober 2017 (Folketingstidende 2017-18, tillæg A, side 128-129).

Samkøring i kontroløjemed vil per definition være en indgribende behandlingssituation, hvorfor en sådan behandling vil skærpe kravene til overholdelse af bl.a. databeskyttelsesforordningens artikel 5 om de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger, herunder ikke mindst proportionalitetsprincippet.

2.35.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal kunne foretages kontrol af, at der ikke sker fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser og tilskud, der udbetales efter beskæftigelseslovgivningen.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om kontrol videreføres.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår derfor, at de hidtil gældende regler i § 53 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. videreføres som § 193 i lovforslaget uden indholdsmæssige ændringer.

Formålet er, at der fortsat skal være et direkte retsgrundlag for samkøring af oplysninger i kontroløjemed.

Det foreslås dog, at det præciseres, at der vil være tale om kontrol i forhold til ydelser og tilskud, der udbetales efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det vil sige kontrol i forhold til tilskud til ansættelse med løntilskud, tilskud til voksenlærlinge, fleksløntilskud, tilskud til arbejdsgivere, som har fleksjobbere ansat (gammel ordning) og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne (både ny og gammel ordning), tilskud til mentor, befordringsgodtgørelse m.v. ved deltagelse i tilbud, tilskud til hjælpemidler m.v.

Forslaget vil indebære, at der fortsat er et direkte retsgrundlag for samkøring af oplysninger i kontroløjemed i forhold til ydelser og tilskud, der udbetales efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Samkøring i kontroløjemed vil efter bemærkningerne til Databeskyttelsesloven, fortsat skulle leve op til de almindelige principper og regler om behandling i databeskyttelsesforordningen. Bemærkningerne til Databeskyttelsesloven fremgår af lovforslag nr. L 68 af 25. oktober 2017 (Folketingstidende 2017-18, tillæg A, side 128-129). Samkøring i kontroløjemed vil per definition være en indgribende behandlingssituation, hvorfor en sådan behandling vil skærpe kravene til overholdelse af bl.a. databeskyttelsesforordningens artikel 5 om de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger, herunder ikke mindst proportionalitetsprincippet.

Reglerne om kontrol af udbetaling af forsørgelsesydelser herunder kontrol af opfyldelse af rådighedsforpligtigelsen fremgår af anden lovgivning. Reglerne om kontrol i forhold til dagpenge fremgår i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Reglerne om kontrol i forhold til kontanthjælp fremgår af retssikkerhedsloven.

2.36. Digital kommunikation

2.36.1. Gældende ret

2.36.1.1. Digital kommunikation mellem kommunen og personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen

Efter § 184 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation mellem borgeren og kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, såsom arbejdsløshedskassen samt anden aktør. Efter bestemmelsen fastsætter beskæftigelsesministeren endvidere regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af disse for visse grupper af personer.

Bemyndigelsen benyttes til at fastsætte regler om, i hvilke tilfælde borgeren har pligt til at benytte digital kommunikation ved anvendelse af digitale selvbetjeningsværktøjer samt modtagelse og afsendelse af digitale meddelelser.

Reglerne fremgår i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og omfatter bl.a. regler om sygemeldte dagpengemodtagere, jobparate og åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere skal raskmelde sig på Jobnet. Det fremgår endvidere, at målgrupper omfattet af bekendtgørelsens § 1 samt personer, som er omfattet af et program efter integrationsloven, modtager afgørelser m.v. i Digital Post efter lov om Digital Post.

Ved en digital meddelelse forstås en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse.

Efter § 184 fastsætter beskæftigelsesministeren endvidere regler om, at kommunen kan sende digitale meddelelser til personer og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Efter bestemmelsen sidestilles sådanne afgørelser og dokumenter med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Reglerne, der er fastsat efter denne bemyndigelse, fremgår i kapitel 19 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Såfremt en borger har brug for hjælp til at benytte digitale selvbetjeningsværktøjer i beskæftigelsesindsatsen, f.eks. på grund af manglende it-kundskaber eller manglende it-adgang hjemme, kan borgeren få hjælp i sin kommune.

Bemyndigelserne er anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om bl.a. dagpengemodtageres mulighed for på Jobnet at foretage sygemelding, så både kommune, arbejdsløshedskasse og anden aktør får digital besked, dagpengemodtageres og jobparate kontanthjælpsmodtageres pligt til at raskmelde sig via selvbetjening på Jobnet, så både kommune, arbejdsløshedskasse og anden aktør får digital besked, at »Min Plan« uden personlig underskrift sidestilles med »Min Plan« med personlig underskrift, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Jobnet, VITAS, kommunen eller personens arbejdsløshedskasse som afsender.

Den digitale løsning om pligt til raskmelding på Jobnet medfører, at kommunens ydelsescenter automatisk får digital besked om dagpengemodtagerens raskmelding. De berørte personer skal dermed ikke selv kontakte flere myndigheder og arbejdsløshedskassen for at syge- eller raskmelde sig, men kan nøjes med at henvende sig ét sted eller foretage registreringen digitalt på Jobnet.

Bemyndigelsen kan også anvendes til at fastsætte regler om digital modtagelse af indkaldelser, »Min Plan« og afgørelser i forhold til flere af kommunens målgrupper. Reglerne herom er fastsat i kapitel 19 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Bemyndigelsen er endvidere anvendt til at fastsætte bestemmelser om undtagelser fra pligt til digital kommunikation. Der er bl.a. fastsat regler om, at visse grupper skal have »Min Plan« udleveret eller tilsendt via brev, såfremt personen er fritaget fra Digital Post efter lov om Digital Post fra offentlige afsendere, eller hvis kommunen vurderer, at personen ikke kan mestre brugen af den digitale »Min Plan« på Jobnet.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen, dvs. når den er tilgængelig for modtageren i Digital Post, jf. lov om Digital Post fra offentlige afsendere.

2.36.1.2. Digital kommunikation mellem kommunen og arbejdsgivere

2.36.1.2.1. Oprettelse af pladser

Efter § 185 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om anvendelse af digital kommunikation ved arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til mentorstøtte, tilskud til hjælpemidler og andre tilskud m.v. efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter herunder regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Beskæftigelsesministeren fastsætter efter bemyndigelsen i lovens § 185, stk. 2, endvidere regler om frister for kommunens behandling af ansøgninger om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til mentor og andre tilskud m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system.

Bemyndigelserne er anvendt til at fastsætte regler om digital ansøgning om oprettelse af virksomhedspraktik, løntilskudspladser og tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne. Der er endvidere fastsat regler om, at arbejdsgivere, der ikke kan få et CVR-nummer, kan indgive ansøgningen på anden måde end ved digital selvbetjening.

Reglerne er fastsat i kapitel 19 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvor der er fastsat regler om anvendelsen af VITAS ved ansøgning om oprettelse af ansættelse med løntilskud, etablering af virksomhedspraktik og nytteindsats, tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser (voksenlærlingepladser) og etablering af fleksjob, jf. kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.36.1.2.2. Udbetaling af tilskud

Efter § 186 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om obligatorisk anvendelse af digital kommunikation mellem arbejdsgiverne, selvstændigt erhvervsdrivende og kommunen i forbindelse med anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter loven. Beskæftigelsesministeren fastsætter herunder regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Bemyndigelsen er i forhold til udbetaling af tilskud til ansættelse med løntilskud og anmodning om udbetaling af til-

skud til voksenelevløn udmøntet i §§ 91 og 122 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter arbejdsgivere anmoder om udbetaling af løntilskud og tilskud til voksenelevløn via NemRefusion. Det er efter gældende regler obligatorisk at anvende NemRefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud til de nævnte ordninger.

Bemyndigelsen er i forhold til udbetaling af tilskud til ansættelse i fleksjob (gammel ordning) udmøntet i § 8, stk. 2, i bekendtgørelse om fleksjob, hvorefter anmodning om udbetaling af tilskud kan ske via NemRefusion. Det er således fortsat frivilligt at anvende NemRefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud til fleksjob (gammel ordning).

Formålet er at understøtte, at kommunikationen mellem kommuner, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende om tilskudsordninger m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan ske digitalt. NemRefusion ejes, vedligeholdes og drives af KL's selskab KOMBIT A/S.

2.36.1.2.3. Digitale meddelelser m.v. uden underskrift, afsenderoplysninger og tidspunkt for modtagelse

Efter § 184 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov kan sende digitale informationer og meddelelser til personer omfattet af stk. 1 og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Efter lovens § 186 fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen, kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende samt udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Bemyndigelserne er udmøntet i kapitel 19 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvor der er fastsat regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i forbindelse med varetagelse af beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og integrationsloven, kan udstedes alene med angivelse af Jobnet, VITAS, kommunen eller personens arbejdsløshedskasse som afsender. Der er endvidere fastsat regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der ikke udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, skal indeholde entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

2.36.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.36.2.1. Digital kommunikation mellem kommunen m.fl. og personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat vil skulle anvendes digital kommunikation i beskæftigelsesindsatsen.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at beskæftigelsesministeren fortsat kan fastsætte regler om digital kommunikation mellem kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen, og personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen i lovforslaget og personer omfattet af program efter integrationsloven.

Det foreslår derfor, at bemyndigelsesbestemmelsen om digital kommunikation mellem kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen, og personer omfattet af målgrupperne §§ 8 og 9 i lovforslaget samt personer omfattet af program efter integrationsloven videreføres i § 194 i lovforslaget uden indholdsmæssige ændringer.

Forslaget vil indebære, at kommunikationen mellem kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, og personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen efter lovforslaget fortsat vil kunne ske digitalt og under hensyntagen til borgernes retssikkerhed.

Der vil med forslaget fortsat kunne fastsættes regler om obligatorisk digital selvbetjening for personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen.

Det forventes at der vil blive fastsat regler ved bekendtgørelse om obligatorisk digital selvbetjening svarende til gældende regler om bl.a., at sygemeldte dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere skal raskmelde sig på Jobnet samt om modtagelse af afgørelser m.v. i Digital Post efter lov om Digital Post.

2.36.2.2. Digital kommunikation mellem kommunen og arbejdsgivere

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat vil skulle anvendes digital kommunikation i beskæftigelsesindsatsen.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at beskæftigelsesministeren fortsat kan fastsætte regler om digital kommunikation mellem kommunen, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, og arbejdsgivere, der søger om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud m.v. eller anmoder om udbetaling af løntilskud m.v.

Det foreslår derfor, at bemyndigelsesbestemmelser om di-

gital kommunikation mellem kommunen, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, og arbejdsgivere, der søger om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud m.v. eller anmoder om udbetaling af løntilskud m.v videreføres i §§ 195 og 196 i lovforslaget uden indholdsmæssige ændringer. Det foreslås dog, at det præciseres, at bestemmelserne også omfatter tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Forslaget vil indebære, at der fortsat kan fastsættes regler om obligatorisk anvendelse af VITAS til ansøgning om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud m.v. og om obligatorisk anvendelse af NemRefusion til anmodning om udbetaling af tilskud.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler ved bekendtgørelse om obligatorisk digital selvbetjening svarende til gældende regler, bl.a. om obligatorisk anvendelse af det digitale ansøgningssystem VITAS til arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgninger om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud m.v. Det gælder bl.a. tilbud om ansættelse med løntilskud, voksenlærlingeordningen samt tilbud om virksomhedspraktik og nytteindsats.

Der forventes videre fastsat regler svarende til de gældende om obligatorisk anvendelse af NemRefusion ved arbejdsgiveres anmodning om løntilskud for personer ansat med løntilskud og om tilskud til voksenelevlønnen i voksenlærlingeordningen.

2.36.2.3. Digitale meddelelser m.v. uden underskrift, afsenderoplysninger og tidspunkt for modtagelse

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat vil skulle anvendes digital kommunikation i beskæftigelsesindsatsen.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at beskæftigelsesministeren fortsat kan fastsætte regler om digitale meddelelser m.v. uden underskrift, afsenderoplysninger og tidspunkt for modtagelse m.v.

Det foreslås derfor, at bemyndigelsesbestemmelser om digitale meddelelser m.v. uden underskrift, afsenderoplysninger og tidspunkt for modtagelse m.v. videreføres i § 197 i lovforslaget uden indholdsmæssige ændringer.

Forslaget vil indebære, at der fortsat vil kunne fastsættes regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, kan sende digitale meddelelser til personer omfattet af målgrupperne i §§ 8 og 9 i lovforslaget samt personer omfattet af program efter integrationsloven og til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende samt udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt understøtter en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler ved bekendtgørelse om obligatorisk digital selvbetjening svarende til gældende regler, bl.a. om at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i forbindelse med varetagelse af beskæftigelsesindsatsen, kan udstedes alene med angivelse af Jobnet, VITAS, kommunen eller personens arbejdsløshedskasse som afsender. Der forventes videre fastsat regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der ikke udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, skal indeholde entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

2.37. Regulering, udbetaling af ydelser, erstatning, tilsyn m.v.

2.37.1. Gældende ret

2.37.1.1. Regulering og beregning af tilskud og ydelser

Efter § 189 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats reguleres en gang årligt den 1. januar følgende med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent: 1) Prisloftet for videregående uddannelser på positivlisten efter § 48, stk. 7, 2) løntilskud, herunder ved langtidsledige seniorer efter §§ 75 og 80 c, og 3) tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 efter § 133, stk. 3.

Endvidere fremgår det, at timelønnen ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere efter lovens § 72, stk. 2, beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter § 189 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats reguleres lønindtægtsgrænsen for beregning af fradrag i fleksløntilskud efter § 123, stk. 2, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt fra den 1. januar 2013 efter § 126, stk. 5, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt med nedsat arbejdsevne før den 1. januar 2013 efter § 136, stk. 2, en gang årligt den 1. januar med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår efter lov om en satsreguleringsprocent.

Beregningen foretages af Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet. Tilskud efter § 80 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats bliver dog ikke længere reguleret, da det er en midlertidig ordning med løntilskud ved langtidsledige seniorer, der ikke kan anvendes på nuværende tidspunkt.

Det er ikke nærmere beskrevet i loven eller regler udstedt hermed, hvordan reguleringen og beregningen foretages. Dog fremgår det af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at timelønnen ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere efter § 72, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats beregnes på baggrund af den maksimale dagpengesats pr. måned divideret med 160,33 timer tillagt arbejdsmarkedsbidrag, og reguleres en gang om året pr. 1. januar.

Prisloftet pr. uge for kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten efter lovens § 48, stk. 7, opgøres ved, at prisloftet pr. år efter § 48, stk. 7, reguleres med satsreguleringsprocenten, divideres med 40 og afrundes til to decimaler.

Satser for løntilskud efter § 75 beregnes ved, at de regulerede og afrundede timesatser efter det forrige års regulering reguleres med satsreguleringsprocenten og afrundes til to decimaler. De afrundede satser danner grundlag for det efterfølgende års regulering.

Tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 efter § 133, stk. 3, opgøres ved, at de regulerede og afrundede satser efter det forrige års regulering reguleres med satsreguleringsprocenten, hvorefter satsen pr. time afrundes til to decimaler, og satsen pr. år afrundes til nærmeste hele kronebeløb. De afrundede satser danner grundlag for det efterfølgende års regulering.

Satser på halvdelen eller to tredjedele af tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 efter § 133, stk. 3, opgøres med udgangspunkt i de regulerede og afrundede satser pr. time og pr. år, efter § 133, stk. 3, hvor satser opgjort pr. time afrundes til to decimaler og satser opgjort pr. år afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Lønindtægtsgrænsen for beregning af fradrag i flekslønтilskud efter § 123, stk. 2, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt fra den 1. januar 2013 efter § 126, stk. 5, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt før den 1. januar 2013 efter § 136, stk. 2, opgøres ved, at de regulerede og afrundede satser efter det forrige års regulering reguleres med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, hvorefter satsen opgjort pr. time afrundes til to decimaler og satser opgjort pr. måned eller år afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Satser på halvdelen eller to tredjedele af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat erhvervsevne tilkendt før den 1. januar 2013 efter § 136, stk. 2, opgøres med udgangspunkt i de regulerede og afrundede satser pr. time og pr. år efter § 136, stk. 2, hvor satser opgjort pr. time afrundes til to decimaler og satser opgjort pr. år afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

2.37.1.2. Bemyndigelsesbestemmelse om beregning, udbetaling, tilbagebetaling m.v.

Det fremgår af § 190 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision, tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter loven og herunder fastsætter regler om frister for arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser.

Bemyndigelsen kan benyttes til at fastsætte regler om tilskud og ydelser, der kan udbetales efter loven, uanset om de udbetales til personer, arbejdsgivere eller selvstændigt erhvervsdrivende. Herunder er der bl.a. fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om anmodning om udbetaling af løntilskud, f.eks. at løntilskud nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren modtager som refusion fra det offentlige som følge af, at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn, at arbejdsgiver anmoder om udbetaling via NemRefusion, og at hvis anmodningen om udbetaling er kommunen i hænde senest den 15. i den efterfølgende måned, udbetaler kommunen løntilskuddet til arbejdsgiveren inden udgangen af den måned, hvor anmodningen er modtaget.

Det fremgår videre af lovens § 190, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

Bemyndigelsen er bl.a. benyttet til at fastsætte regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at kommunen kan bestemme, at løntilskud enten ikke skal udbetales eller skal tilbagebetales, hvis arbejdsgiver har afgivet urigtig erklæring eller har fortiet forhold, der har betydning for at opnå ret til at ansætte eller bevare retten til at have ledige ansat med løntilskud og om, at hvis en modtager af erstatning for følger af arbejdsskader ved deltagelse i tilbud efter lovens kapitel 11, 13 og 14 har givet urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder med betydning for erstatningen, kan beløb modtaget med urette kræves tilbagebetalt.

2.37.1.3. Bemyndigelsesbestemmelse om erstatning i forbindelse med tilbud

Det fremgår af § 191 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter lovens kapitel 11 om tilbud om virksomhedspraktik, kapitel 13 om tilbud om nytteindsats og kapitel 14 om tilbud om vejledning og opkvalificering, herunder om, at det ved personens tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter kapitel 14 er en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring.

Det fremgår videre af lovens § 191, at erstatningen udredes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Bemyndigelsen er bl.a. benyttet til at fastsætte regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at kommunen yder erstatning m.v. for følger af arbejdsskader ved deltagelse i tilbud virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11, tilbud om nytteindsats efter kapitel 13 samt tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14. Det fremgår f.eks., at sådanne skader behandles efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring og regler udstedt i medfør heraf med enkelte undtagelser, og at der ikke ydes erstatning m.v. ved arbejdsskader ved deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14, hvis personen efter

andre regler er berettiget til erstatning m.v. efter lov om arbejdsskadesikring.

Det fremgår videre af lovens § 191, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud efter kapitel 11 om virksomhedspraktik, kapitel 13 om nytteindsats og kapitel 14 om vejledning og opkvalificering.

Bemyndigelsen er bl.a. benyttet til at fastsætte regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at kommunen yder erstatning m.v. for skader, som en person forvolder på andre personer eller andres ejendele under deltagelse i virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11, tilbud om nytteindsats efter kapitel 13, og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

Herunder fremgår det f.eks., at erstatningsansvaret vurderes efter dansk rets almindelige regler, at ved skade forvoldt på andre personer ydes erstatning efter reglerne i lov om erstatningsansvar, ved skader forvoldt på andres ejendele ydes erstatning efter §§ 37 og 38 i lov om forsikringsaftaler, og at der ikke ydes erstatning, hvis skaden er opstået ved tyveri eller anden kriminel adfærd.

2.37.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.37.2.1. Regulering og beregning af tilskud og ydelser

Det er forudsat med aftalen, at tilskud og ydelser m.v. efter loven fortsat skal reguleres og beregnes årligt. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at de hidtil gældende regler for regulering og beregning fortsat vil gælde.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om den årlige regulering og beregning af tilskud, ydelser m.v. videreføres indholdsmæssigt i §§ 199-201 i lovforslaget med sproglige tilretninger.

Dog foreslås det som noget nyt, at det vil fremgå direkte af loven, at timelønnen ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere efter den foreslåede § 67, stk. 2, vil blive beregnet en gang årligt den 1. januar.

Det vil betyde, at prisloftet for kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten efter den foreslåede § 48, stk. 6, satser for løntilskud efter de foreslåede §§ 69 og 70, og tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 115, stk. 3, fortsat vil blive reguleret en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Det vil videre betyde, at lønindtægtsgrænsen for beregning af fradrag i fleksløntilskud efter den foreslåede § 104, stk. 2, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt fra den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 107, stk. 4, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt før den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 118, stk. 2, fortsat vil blive reguleret en gang årligt den 1. januar med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Det vil videre betyde, at timelønnen ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere efter den foreslåede § 67, stk. 2, fortsat vil blive beregnet en gang årligt den 1. januar på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

2.37.2.2. Bemyndigelsesbestemmelse om beregning, udbetaling, tilbagebetaling m.v.

Det er forudsat med aftalen, at beskæftigelsesministeren fortsat vil have bemyndigelse til at fastsætte regler om beregning, udbetaling, refusion, administration for tilskud og ydelser efter loven, og om tilbagebetaling af tilskud og ydelser, der er udbetalt på urigtigt grundlag.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at beskæftigelsesministeren fortsat vil have en sådanne bemyndigelse.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning, udbetaling, refusion, administration for tilskud og ydelser efter loven, og om tilbagebetaling af tilskud og ydelser, der er udbetalt på urigtigt grundlag, videreføres indholdsmæssigt i § 202 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med sproglige tilretninger.

Det vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil fastsætte regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision og tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter den foreslåede lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Herunder vil beskæftigelsesministeren fortsat have bemyndigelse til at fastsætte regler om frister for arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser.

Det forventes, at bemyndigelsen bl.a. vil blive benyttet til at fastsætte regler om anmodning om udbetaling af løntilskud, f.eks. at løntilskud nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren modtager som refusion fra det offentlige som følge af, at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn, at arbejdsgiver anmoder om udbetaling via NemRefusion, og at hvis anmodningen om udbetaling er kommunen i hænde senest den 15. i den efterfølgende måned, udbetaler kommunen løntilskuddet til arbejdsgiveren inden udgangen af den måned, hvor anmodningen er modtaget.

Det vil videre betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil fastsætte regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter loven, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

Det forventes, at bemyndigelsen for eksempel vil blive benyttet til at fastsætte regler om, at kommunen kan bestemme, at løntilskud enten ikke skal udbetales eller skal tilbage-

betales, hvis arbejdsgiver har afgivet urigtig erklæring eller har fortiet forhold, der har betydning for at opnå ret til at ansætte eller bevare retten til at have ledige ansat med løntilskud og om, at hvis en modtager af erstatning for følger af arbejdsskader ved deltagelse i tilbud efter lovens foreslåede kapitel 13, 15 og 16 har givet urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder med betydning for erstatningen, kan beløb modtaget med urette kræves tilbagebetalt.

2.37.2.3. Bemyndigelsesbestemmelse om erstatning i forbindelse med tilbud

Det er forudsat med aftalen, at beskæftigelsesministeren fortsat vil have bemyndigelse til at fastsætte regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik, tilbud om nytteindsats og tilbud om vejledning og opkvalificering, og at erstatningen udredes efter reglerne i lov om en arbejdsskadesikring.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at beskæftigelsesministeren fortsat vil have en sådanne bemyndigelse, og at erstatningen fortsat udredes efter arbejdsskadesikringsloven.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik, tilbud om nytteindsats og tilbud om vejledning og opkvalificering, og at erstatningen udredes efter reglerne i lov om en arbejdsskadesikring, videreføres indholdsmæssigt i § 203 i lovforslaget med sproglige tilretninger.

Det vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil fastsætte regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter det foreslåede kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter det foreslåede kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter det foreslåede kapitel 16. Herunder vil beskæftigelsesministeren fortsat fastsætte regler om, at det ved personens tilskadekomst under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering efter det foreslåede kapitel 16 er en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring.

Det vil videre betyde, at erstatningen ved en persons tilskadekomst under deltagelse i et tilbud fortsat udredes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Det forventes, at bemyndigelsen vil blive benyttet til at fastsætte regler om erstatning m.v. for følger af arbejdsskader ved deltage i tilbud efter de foreslåede kapitler 13, 15 og 16, herunder om at sådanne sager behandles efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring og regler udstedt i medfør heraf med enkelte undtagelser, og om at der ikke ydes erstatning m.v. ved arbejdsskader ved deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering, hvis personen efter andre regler er berettiget til erstatning m.v. efter lov om arbejdsskadesikring.

Det foreslås videre, at reglerne om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik, tilbud om nytteindsats og tilbud om vejledning og opkvalificering, også videreføres indholdsmæssigt i § 203 i lovforslaget med sproglige tilretninger.

Det vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil fastsætte regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter det foreslåede kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter det foreslåede kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter det foreslåede kapitel 16.

Det forventes, at bemyndigelsen vil blive benyttet til at fastsætte regler om erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud efter de foreslåede kapitler 13, 15 og 16, herunder om, at kommunen yder erstatning m.v. for skaderne, at erstatningsansvaret vurderes efter dansk rets almindelige regler, om at ved skade forvoldt på andre personer ydes erstatning efter reglerne i lov om erstatningsansvar, om at ved skade forvoldt på andre ejendele ydes erstatning efter visse bestemmelser i lov om forsikringsaftaler, og om at der ikke ydes erstatning, hvis skaden er opstået ved tyveri eller anden kriminel adfærd.

2.38. Statens refusion til kommunerne og kommunernes medfinansiering

2.38.1. Gældende ret

Der er i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats bestemmelser om statslig refusion af en del af en kommunes refusionsberettigende udgifter til konkrete indsatser, jf. pkt. 2.38.1.2-2.38.1.9 nedenfor. Resten af kommunens udgifter til disse indsatser vil typisk være omfattet af budgetgarantien eller øvrige overførsler.

Derudover er der indsatser i loven, hvor der ikke gives refusion af kommunernes udgifter, men hvor kommunernes udgifter alene er omfattet af budgetgarantien.

Kommunens administrative udgifter er ikke refusionsberettigede, jf. pkt. 2.36.1.1 nedenfor, og er heller ikke omfattet af budgetgarantien.

Under budgetgarantien kompenseres kommunerne under ét fuldt ud for de udgifter, der er omfattet af budgetgarantien. Kommunernes driftsudgifter ved tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte er dog fra 1. januar 2026 omfattet af en grænse for, i hvilket omfang kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte medtages i budgetgarantien. For en nærmere beskrivelse af reglerne om en grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti henvises der til pkt. 2.39 nedenfor.

2.38.1.1. Kommunens administrative udgifter

Det fremgår af § 194 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen endeligt afholder udgifterne til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktforløb, udarbejdelse af »Min Plan«, helhedsorienteret plan og rehabiliteringsplaner og administration i øvrigt. Efter bestemmelsen afholder kommunen desuden endeligt udgifterne til særlige aktiviteter efter § 17, til godtgørelse efter § 62, stk. 2, og til lægeerklæringer.

Udgifter til vejledning er f.eks. udgifter til vejledning, der hører under kommunernes lovmæssige vejledningsforpligtigelse og vejledning, der finder sted i forbindelse med sagsbehandling. Dette omfatter også udgifter til eventuel tolkebistand i forbindelse med vejledning.

Udgifter til administration i øvrigt er f.eks. udgifter til journalføring, regnskabsføring og revision.

Særlige aktiviteter efter § 17 omhandler økonomisk støtte til arbejdssøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft. Godtgørelse efter § 62, stk. 2, omhandler godtgørelse, som kommunen kan udbetale til unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Efter § 85 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med social- og boligministeren nærmere regler om anvisning af statsrefusion og statstilskud, regnskabsaflæggelse og revision.

Bemyndigelsen er anvendt i § 4 i bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder inden for Børne-, Ældre- og Boligministeriet, Socialministeriet, Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Undervisningsministeriets ressortområder (bekendtgørelse nr. 802 af 18. juni 2025). Her er det bl.a. fastsat, at kommunerne endeligt afholder udgifter til rådgivning, tilsyn og administration m.v., som finder sted i forvaltningen, samt uden for forvaltningen i tilknytning til eller som led i et tilbud eller udbetaling af en ydelse eller et tilskud.

Udgifterne til de administrative funktioner må således udskilles til kommunal finansiering. Udgifterne omfatter de udgifter, der er nævnt i § 194 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og udgifter til administration i øvrigt, som omfatter konsulentstøtte, journalføring, regnskabsføring og revision, særlig tilrettelagt rådgivning eller vejledning, evt. tilrettelagt som opsøgende arbejde m.v. Dette gælder i givet fald også en forholdsmæssig andel af f.eks. husleje.

Vejledning nr. 10061 af 24. september 2026 om kommunernes dokumentation af driftsudgifter ved aktivering m.v. indeholder en nærmere vejledning om, hvilke udgifter der ikke berettiger til statsrefusion, hvilke udgifter der gives statsrefusion til, og hvordan udgifterne afgrænses og dokumenteres til kommunal finansiering.

2.38.1.2. Refusion af driftsudgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering m.v.

Det fremgår af § 195 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter for personer omfattet af § 6, nr. 7, 11 og 13, når udgiften angår tilbud efter kapitel 14, herunder deltagerbetaling, jf. dog §§ 196 og 196 a, partnerskabsaftaler efter § 15, undervisningsmaterialer efter § 172 eller merudgiftsgodtgørelse efter § 176.

Bestemmelsen vedrører refusion for driftsudgifter for visse indsatser for personer i jobafklaringsforløb, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering, herunder deltagerbetaling, for disse målgrupper. Deltagerbetaling i forbindelse med tilbud om vejledning og opkvalificering kan i nogle tilfælde være et mindre gebyr, men i andre tilfælde et stort beløb, som reelt svarer til en driftsudgift, f.eks. i forbindelse med private ikke SU-berettigende uddannelser.

Ved udgifter til korte erhvervsrettede kurser inden for den regionale uddannelsespulje, tilbud om en erhvervsuddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft og tilbud om uddannelse til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv, yder staten dog en højere refusion, jf. pkt. 2.38.1.3-2.38.1.5 nedenfor.

Kommunens udgifter til ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov (STU), der gives som et tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering, er ikke omfattet af statslig refusion efter nærværende kapitel, jf. § 5 b i lov om særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse (stu-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1077 af 11. august 2023 med senere ændringer.

Staten refunderer endvidere 50 pct. af en kommunes udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler for målgrupperne i bestemmelsen. En virksomhed og en kommune kan eksempelvis indgå partnerskabsaftaler i forbindelse med tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11.

Endelig refunderer staten 50 pct. af en kommunes driftsudgifter, når udgiften angår undervisningsmaterialer efter § 172 og merudgiftsgodtgørelse efter § 176 for målgrupperne.

2.38.1.3. Refusion af udgifter til korte erhvervsrettede kurser inden for den regionale uddannelsespulje

Det fremgår af § 196 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten inden for en pulje refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om korte erhvervsrettede kurser efter § 97.

Målgrupperne for kurser efter § 97 er dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Udgifterne dækker køb af korte erhvervsrettede kurser, der fremgår af den regionale positivliste i det regionale beskæftigelsesrådsområde (RBR-område), hvor kommunen er beliggende eller de regionale positivlister i de tilstødende områder. Derudover dækkes tilskud til arbejdsgiveres udgifter til køb af korte erhvervsrettede kurser i forbindelse med, men efter ansættelse af en person i en af målgrupperne i § 97, som har haft 6 måneders forudgående ledighed.

Refusionen er begrænset af, at der er en landsdækkende pulje, hvor Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering ved årets start fordeler årets bevilling og giver tilsagn om tilskud til hver enkelt kommune efter objektive kriterier på baggrund af kommunernes andel af ledighedsberørte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udmelder en maksimal tilskudsramme, som kommunen kan anvende i forbindelse med køb af korte erhvervsrettede kurser i tilskudsperioden.

2.38.1.4. Refusion af udgifter til tilbud om erhvervsuddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft (uddannelsesløft for dagpengemodtagere)

Det fremgår af § 196 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud efter § 97 a, herunder udgifter til et fortsat tilbud, hvis personen skifter målgruppe, jf. § 55, stk. 4.

Målgruppen for tilbud efter § 97 a er dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år, og som er ufaglærte eller faglærte med forældet uddannelse. Personen har ret til at fortsætte tilbuddet, hvis personen ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i lovens § 6.

For disse tilbud refunderer staten 80 pct. af udgifterne til køb af erhvervsuddannelser inden for positivlisten for ordningen, og det gælder også, hvis personen skifter målgruppe og fortsætter tilbuddet.

2.38.1.5. Refusion af udgifter til uddannelse til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv

Det fremgår af § 196 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten inden for en pulje refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til tilbud efter § 97 b, herunder udgifter til et fortsat tilbud, hvis personen skifter målgruppe.

Lovens § 97 b vedrører en midlertidig pulje, hvor personer, der er ledige og omfattet af en af lovens målgrupper, og som har arbejdet inden for minkerhvervet eller følgeerhverv, har ret til tilbud om uddannelse inden for en pulje i perioderne fra og med den 23. marts 2021 til og med den 31. december 2022 og fra og med den 1. juni 2023 til og med den 31. december 2023.

Tilskud fra puljen administreres efter bekendtgørelse om ret til uddannelse for personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv inden for en pulje i 2021, 2022 og 2023, og om administration m.v. af puljen.

2.38.1.6. Refusion af udgifter til kortvarige kurser, hjælpemidler og befordringsgodtgørelse m.v.

Det fremgår af § 197 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte efter kapitel 26 til personer omfattet af § 6, nr. 7, kortvarige kurser efter § 162, arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger efter §§ 172, 178 og 179, særlige udgifter efter § 173, befordringsgodtgørelse efter § 175, jf. dog § 198, samt hjælp til transportudgifter efter § 176 a.

Staten refunderer dermed 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte efter kapitel 26, hvis udgifterne vedrører personer i jobafklaringsforløb. Kommunen får ikke refusion af udgifter til mentorstøtte for andre målgrupper, bortset fra visse udlændinge omfattet af § 202.

Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til kortvarige kurser efter § 162 som f.eks. en lagerarbejders kørekort, en køkkenassistents hygiejnekursus eller en receptionists kursus i betjening af omstillingsbord. Målgruppen for de kortvarige kurser er personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, som kan have behov for hjælp til kortvarige kurser til at opnå eller fastholde ansættelse i fleksjob.

Staten refunderer endvidere 50 pct. af en kommunes udgifter til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning efter §§ 172, 178 og 179.

§ 172 vedrører udgifter til personer i tilbud efter lovens kapitel 11-14, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretninger til at opnå eller fastholde tilbuddet.

§ 178 vedrører udgifter til personer, der er ansat i ordinær beskæftigelse, selvstændige samt ansatte i seniorjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretninger til at opnå eller fastholde ansættelsen.

§ 179 vedrører udgifter til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretninger til at opnå eller fastholde ansættelse i fleksjob.

Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til særlige udgifter efter § 173. Bestemmelsen vedrører udgifter til personer i jobafklaringsforløb, som deltager i tilbud efter lovens kapitel 11-14, og som kan få støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af deltagelse i tilbud om

uddannelse efter lovens kapitel 14 eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 175, jf. dog § 198, og hjælp til transportudgifter efter § 176 a.

Efter bestemmelsen får kommunen 50 pct. refusion af befordringsgodtgørelse, som kommunen udbetaler til målgrupper, der er omfattet af § 175 om befordringsgodtgørelse. Til dagpengemodtagere er det arbejdsløshedskassen, der udbetaler befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 5. Statens udgifter til befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere skal kommunen medfinansiere med 50 pct., jf. § 198.

Befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 1, omhandler kommunens udbetaling af befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor et tilbud eller en uddannelse gennemføres, og retur er mere end 24 km.

Kommunen udbetaler dog befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 4, som dækker den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. I disse situationer er det kommunen, der udbetaler befordringsgodtgørelsen til alle målgrupper. Det vil sige, at kommunen også udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere i denne situation.

Hjælp til transportudgifter efter § 176 a, omhandler kommunens udbetaling af hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter til personer omfattet af arbejdspligt, som skyldes personens deltagelse i indsatsen i arbejdspligten.

2.38.1.7. Kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse udbetalt af arbejdsløshedskasser til dagpengemodtagere

Det fremgår af § 198 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen skal bidrage med 50 pct. af statens udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 1, jf. § 79, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Bestemmelsen omhandler kommunens medfinansiering af statens udgifter til befordringsgodtgørelse, når arbejdsløshedskassen udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere. Baggrunden er, at staten efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. refunderer 100 pct. af arbejdsløshedskassens udgifter til befordringsgodtgørelse, som er udbetalt efter § 175 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ved kommunens medfinansiering af udgifterne finder § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne og regler udstedt i medfør af samme lov tilsvarende anvendelse.

Reglerne om kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse omfatter udgifter til personer, der har kommunen som handlekommune, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

2.38.1.8. Refusion af udgifter til løntilskud til førtidspensionister

Det fremgår af § 199 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for førtidspensionister.

I modsætning til kommunens udgifter til løntilskud vedrørende de øvrige målgrupper i loven, er udgifterne til løntilskud i forbindelse med løntilskudsansættelse for førtidspensionister ikke omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne. Der er derfor behov for en refusionsregel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.38.1.9. Refusion af udgifter til fleksjob

Det fremgår af § 200 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksløntilskud efter § 123, tilskud til fleksjob efter § 133 og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter §§ 126 og 136.

Bestemmelsen vedrører fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelse af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Fleksløntilskud efter § 123 vedrører fleksjob, hvor kommunen udbetaler fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiver. For personer i fleksjob, som er visiteret hertil før den 1. juli 2014, og hvor fleksløntilskuddet ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksløntilskud.

Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126 vedrører tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor tilkendelse af støtte til selvstændig virksomhed er sket fra og med den 1. januar 2013. Tilskud, som er tilkendt fra og med den 1. juli 2014 eller senere, er omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne. For tilskud, som er tilkendt i perioden fra og med den 1. januar 2013 til og med den 30. juni 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter.

Fleksjob efter § 133 vedrører fleksjob, der er påbegyndt før den 1. januar 2013, hvor arbejdsgiveren betaler lønnen til

den ansatte i fleksjob, og tilskuddet udbetales til arbejdsgiveren (gammel ordning). Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 136 vedrører, at kommunen giver støtte i form af tilskud til personer, som driver selvstændig virksomhed, når tilskuddet er bevilget senest den 31. december 2012 (gammel ordning). For disse ordninger refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskuddet.

2.38.1.10. Refusion af udgifter til voksenlærlinge

Det fremgår af § 201 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter kapitel 23.

Refusionen vedrører løntilskud til arbejdsgivere for såvel ledige som beskæftigede, der ansættes som voksenlærlinge efter kapitel 23.

2.38.1.11. Refusion af udgifter til visse udlændinge med særlige forhold

Det fremgår af § 202 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til udlændinge, der har fået opholdstilladelse. Det gælder, hvis personen inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydelig og varigt nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil personen i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, eller hvis tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år, eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

De udgifter, der refunderes, omfatter udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister. Derudover omfatter refusionen udgifter til partnerskabsaftaler efter § 15, til undervisningsmaterialer efter § 172 og til mentorstøtte efter kapitel 26 til førtidspensionister.

Endelig refunderes efter bestemmelsen udgifter til kortvarige kurser efter § 162 og udgifter til hjælpemidler efter § 178 til fleksjobvisiterede, der er ansat, eller som skal ansættes i fleksjob.

Bestemmelsen vedrører udlændinge med opholdstilladelse efter de samme bestemmelser i udlændingeloven, som fremgår af § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Det omfatter opholdstilladelser efter:
1) Udlændingelovens §§ 7 og 8,
2) udlændingelovens § 9 b,
3) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b,
4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, som er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen føres tilbage til en sådan person,
5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis far eller mor har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
6) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3,
7) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
8) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, eller
9) udlændingelovens § 9 e.

Bestemmelserne i udlændingeloven omfatter bl.a. udlændinge, der har fået asyl eller humanitær opholdstilladelse. Personkredsen omfatter tillige udlændinge, der har fået opholdstilladelse på et særligt grundlag, idet der hertil er knyttet yderligere betingelser – eksempelvis skal tilladelsen være meddelt en asylansøgende udlænding eller en ægtefælle til en udlænding, der har fået humanitær opholdstilladelse. Der er ikke tale om en udtømmende opremsning af den omfattede personkreds, men om eksempler.

2.38.1.12. Forskudsrefusion

Det fremgår af § 203 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov. Kommunens ret til refusion fra staten omfatter udgifter til personer, som har kommunen som handlekommune, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det er således den kommune, som borgeren har som handlekommune efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, der skal hjemtage refusion, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

Handlekommunen er den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig.

Formålet med bestemmelsen er at undgå, at flere kommuner kan hjemtage refusion for samme udgift. Det kan være relevant, når en person flytter fra én kommune til en anden kommune, mens personen er i et tilbud, som fortsættes. Selv om den ene kommune måtte blive faktureret for hele udgiften til tilbuddet, kan hver kommune kun hjemtage refusion i forhold til deres del af tilbudsperioden som handlekommune.

2.38.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.38.2.1. Kommunens administrative udgifter

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal kunne ydes refusion til kommunen som hidtil, bortset fra de aftalte undtagelser.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat ikke ydes refusion til administrative udgifter.

Det foreslås på den baggrund, at bestemmelsen om, at kommunen endeligt afholder administrative udgifter, videreføres indholdsmæssigt i § 204 i lovforslaget.

Det foreslås, at en henvisningen til godtgørelse under virksomhedspraktik udgår af bestemmelsen som følge af, at særreglen om den særlige godtgørelse til unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats under virksomhedspraktik ikke videreføres. For en nærmere beskrivelse af forslaget om ikke at videreføre den særlige godtgørelse henvises til pkt. 2.13.2.4 ovenfor.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat endeligt vil skulle afholde administrative udgifter til vejledning, sagsbehandling og kontaktforløbet, udarbejdelse af en plan og helhedsorienteret plan samt anden administration. Kommunen vil desuden også endeligt skulle afholde udgifterne til særlige aktiviteter efter § 18 og lægeerklæringer.

2.38.2.2. Refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v.

Aftalepartierne er enige om at afskaffe refusion af driftsudgifter til vejledning og opkvalificering m.v. for personer i jobafklaringsforløb som led i afskaffelse af jobafklaringsforløb. Aftalepartierne er også enige om at afskaffe særreglen om 50 pct. refusion til driftsudgifter til visse indsatser til førtidspensionister og unge under 18 år.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at refusion af kommunernes driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v. for personer i jobafklaringsforløb ikke videreføres som følge af, at ordningen ikke videreføres. For en nærmere beskrivelse af forslaget om, at reglerne om jobafklaringsforløb ikke videreføres henvises til pkt. 2.20.2.1 ovenfor.

Det foreslås videre, at den øvrige del af bestemmelsen om refusion af 50 pct. af kommunens driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v. for førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats ikke videreføres.

Kommunen vil i stedet for at få refusion via en særskilt bestemmelse i lovforslaget blive kompenseret via budgetgarantien for sådanne udgifter, ligesom det gælder for driftsudgifterne til de øvrige målgrupper.

Kommunernes driftsudgifter ved aktivering i øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte er fra 1. januar 2026 omfattet af en grænse for, i hvilket omfang kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte medregnes i den kommunale budgetgaranti. For en nærmere beskrivelse af reglerne om grænsen for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte i forhold til den kommunale budgetgaranti henvises til pkt. 2.39 nedenfor.

Forslaget vil indebære, at kommunernes driftsudgifter til tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte for samtlige målgrupper fremover vil kunne opgøres på samme måde og under ét.

2.38.2.3. Refusion af udgifter til korte erhvervsrettede kurser inden for den regionale uddannelsespulje

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal kunne ydes refusion til kommunen som hidtil, bortset fra de aftalte undtagelser.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat ydes refusion af udgifter til korte erhvervsrettede kurser inden for den regionale uddannelsespulje.

Det foreslås på den baggrund, at bestemmelsen om refusion af 80 pct. af en kommunes udgifter til korte erhvervsrettede kurser inden for den regionale uddannelsespulje videreføres indholdsmæssigt i § 205 i lovforslaget.

Forslaget vil indebære, at staten fortsat vil skulle refundere 80 pct. af kommunens udgifter til disse kurser inden for den regionale uddannelsespulje.

2.38.2.4. Refusion af udgifter til tilbud om erhvervsuddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft (uddannelsesløft for dagpengemodtagere)

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal kunne ydes refusion til kommunen som hidtil, bortset fra de aftalte undtagelser.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat ydes refusion af udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser indenfor områder med behov for arbejdskraft til dagpengemodtagere.

Det foreslås på den baggrund, at bestemmelsen om refusion af 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud til dagpengemodtagere om en erhvervsuddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft efter lovforslagets § 88, herunder udgifter til et fortsat tilbud, hvis personen skifter målgruppe, videreføres indholdsmæssigt i § 206 i lovforslaget.

Forslaget vil indebære, at staten fortsat vil skulle refundere 80 pct. af kommunens udgifter til disse tilbud.

2.38.2.5. Refusion af udgifter til uddannelse til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv

Den midlertidige ordning om ret til tilbud om uddannelse inden for en pulje for personer, der har arbejdet inden for minkerhvervet eller følgeerhverv, var gældende frem til 1. april 2024.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at regel om refusion for disse tilbud ikke videreføres.

Det foreslås på den baggrund, at bestemmelsen om refusion af udgifter til tilbud om uddannelse til personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv ikke videreføres, fordi ordningen er ophørt.

Forslaget vil indebære, at bestemmelsen om refusion for udgifter til disse tilbud ikke videreføres.

2.38.2.6. Refusion af udgifter til kortvarige kurser, hjælpemidler og befordringsgodtgørelse m.v.

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal kunne ydes refusion til kommunen som hidtil, bortset fra de aftalte undtagelser.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat ydes refusion af udgifter til kortvarige kurser, hjælpemidler og befordringsgodtgørelse m.v.

Det foreslås på den baggrund, at bestemmelsen om refusion af 50 pct. af kommunens udgifter til kortvarige kurser, hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger og befordringsgodtgørelse m.v. videreføres i lovforslagets § 207.

Bestemmelsen vil også omfatte refusion af udgifter til hjælp til transportudgifter til personer omfattet af arbejdspligt svarende til gældende regler.

Refusion af udgifter til mentorstøtte og støtte til særlige udgifter for personer i jobafklaringsforløb foreslås ikke videreført som følge af forslaget om, at ordningen ikke videreføres. For en nærmere beskrivelse af at jobafklaringsforløbsordningen ikke videreføres henvises til pkt. 2.20.2.1 ovenfor.

Forslaget vil indebære, at staten fortsat vil skulle refundere 50 pct. af kommunens udgifter til kortvarige kurser, hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger, befordringsgodtgørelse m.v. og hjælp til transportudgifter til personer omfattet af arbejdspligt.

2.38.2.7. Kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse udbetalt af arbejdsløshedskasser til dagpengemodtagere

Det er forudsat med aftalen, at kommunen fortsat skal medfinansiere udgifter til befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere som hidtil.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat er regler om kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse.

Det foreslås på den baggrund, at bestemmelsen om kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse, som udbetales af en arbejdsløshedskasse til dagpengemodtagere, videreføres indholdsmæssigt i § 208 i lovforslaget.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat vil skulle medfinansiere 50 pct. af statens udgifter til befordringsgodtgørelse, som arbejdsløshedskassen udbetaler til dagpengemodtagere.

2.38.2.8. Refusion af udgifter til løntilskud til førtidspensionister

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal kunne ydes refusion til kommunen som hidtil, bortset fra de aftalte undtagelser.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat ydes refusion af udgifter til løntilskud for førtidspensionister.

Det foreslås på den baggrund, at bestemmelsen om refusion af 50 pct. af kommunens udgifter til løntilskud for førtidspensionister videreføres indholdsmæssigt i § 209 i lovforslaget.

Forslaget vil indebære, at staten fortsat vil skulle refundere 50 pct. af kommunens udgifter til løntilskud for førtidspensionister.

2.38.2.9. Refusion af udgifter til fleksjob

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal kunne ydes refusion til kommunen som hidtil, bortset fra de aftalte undtagelser.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat ydes refusion af udgifter til fleksjob.

Det foreslås på den baggrund, at bestemmelsen om refusion af 65 pct. af kommunens udgifter til fleksjob videreføres indholdsmæssigt i § 210 i lovforslaget.

Den del af bestemmelsen, som omhandler 65 pct. refusion til en kommune for udgifter til tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, hvor tilkendelse er sket i perioden fra og med den 1. januar 2013 til og med den 30. juni 2014, foreslås ikke videreført. Baggrunden er, at støtte til selvstændig virksomhed efter § 107 gives for 5 år ad gangen, og efterfølgende bevilgede tilskud er derfor blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Forslaget vil indebære, at staten fortsat vil skulle refundere 65 pct. af kommunens udgifter til fleksjob, hvor udgifterne ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

2.38.2.10. Refusion af udgifter til voksenlærlinge

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal kunne ydes refusion til kommunen som hidtil, bortset fra de aftalte undtagelser.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat ydes refusion af udgifter til voksenlærlinge.

Det foreslås på den baggrund, at bestemmelsen om refusion af 100 pct. af kommunens udgifter til løntilskud for voksenlærlinge videreføres indholdsmæssigt i § 211 i lovforslaget.

Forslaget vil indebære, at staten fortsat vil skulle refundere 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der ansætter voksenlærlinge. Forslaget vil omfatte løntilskud til voksenlærlingeforløb efter lovforslagets kapitel 23 om voksenlærlingeordningen. Forslaget vil vedrøre løntilskud til såvel ledige som beskæftigede, der ansættes som voksenlærlinge.

2.38.2.11. Refusion af udgifter til visse udlændinge med særlige forhold

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal kunne ydes refusion til kommunen som hidtil, bortset fra de aftalte undtagelser.

Aftalepartierne har aftalt at forenkle og harmonisere reglen om refusion af udgifter til visse udlændinge med særlige forhold, så der gives 100 pct. refusion af kommunernes udgifter til indsats m.v., uanset om personen er kontanthjælpsmodtager, førtidspensionist, ledighedsydelsesmodtager eller fleksjobber samt at reglen gennemskrives, så målgruppen af unge under 18 år teknisk korrekt omfattes.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår på baggrund af aftalen, at det videreføres, at staten vil refundere 100 pct. af en kommunes udgifter til dele af den aktive beskæftigelsesindsats til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter visse regler i udlændingeloven, hvis udlændingen enten på grund af betydelig og varig funktionsnedsættelse anbringes i døgnophold, eller hvis tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, og når visse yderligere betingelser er opfyldt.

Det foreslås videreført, at bestemmelsen vil omfatte udgifter for to forskellige grupper af personer med opholdstilladelser efter visse bestemmelser i udlændingeloven.

Det vil være personer, der inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold, indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv. Det vil sige, at funktionsnedsættelsen skal være en betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Dette indebærer f.eks., at følger af almindelig alderdomssvækkelse og de lidelser, der følger heraf, ikke vil være omfattet.

Det vil endvidere være mindreårige asylansøgere, der har fået opholdstilladelse i Danmark. Dette vil kun være gældende indtil modtageren fylder 18 år, eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Det foreslås også videreført, at der i bestemmelsen henvises til opregningen i § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik i forhold til, hvilke bestemmelser i udlændingeloven, som disse udlændinge skal have fået opholdstilladelse efter.

Dermed vil bestemmelsen omfatte samme gruppe af udlændinge som reglerne i lov om aktiv socialpolitik, hvor der for samme gruppe ydes fuld refusion til kommunerne for udgifter til forsørgelsesydelse, og reglerne i servicelovens § 181, hvor der for samme gruppe ydes fuld refusion til kommunen for en række udgifter til bl.a. døgnophold og en udpeget fast kontaktperson.

Det foreslås endelig, at refusionen vil omfatte udgifter til partnerskabsaftaler efter lovforslagets § 16, ansættelse med løntilskud efter lovforslagets kapitel 14, kortvarige kurser efter lovforslagets § 103, hjælpemidler efter lovforslagets §§ 145-148 samt mentorstøtte efter lovforslagets kapitel 23 for de udlændinge, der vil være omfattet af bestemmelsen, og som er job- eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats samt personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Forslaget vil indebære, at der fremadrettet vil gælde de samme regler om refusion for omfattede udlændinge i de relevante målgrupper, og at staten fortsat vil skulle refundere 100 pct. af kommunens udgifter til partnerskabsaftaler, ansættelse med løntilskud, kortvarige kurser, hjælpemidler samt mentorstøtte for disse personer.

2.38.2.12. Forskudsrefusion

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal kunne ydes refusion til kommunen som hidtil, bortset fra de aftalte undtagelser.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at der fortsat er regler om forskudsrefusion af kommunernes refusionsberettigede udgifter.

Det foreslås på den baggrund, at bestemmelsen om, at staten yder forskudsrefusion af kommunens refusionsberettigede udgifter, videreføres indholdsmæssigt i § 213 i lovforslaget.

Forslaget vil indebære, at staten fortsat vil skulle yde forskudsrefusion til kommunens refusionsberettigede udgifter.

2.39. Grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte i forhold til den kommunale budgetgaranti

2.39.1. Gældende ret

Efter § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats bliver der i udgifterne til opgørelsen af den kommunale budgetgaranti til brug for reguleringen af statens årlige tilskud til kommunerne medregnet kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte op til en samlet beløbsgrænse. Beløbsgrænsen understøtter, at udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte pr. fuldtidsperson bliver nedbragt, men at kommunerne samtidig ikke bliver underlagt nye lovgivningsmæssige krav, som indskrænker kommunernes mulighed for at foretage lokale prioriteringer. Begrænsningen blev indført med virkning for finansåret 2026 og trådte i kraft 1. januar 2026, jf. lov nr. 1749 af 29. december 2025.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet opgør udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorordningen pr. fuldtidsperson ultimo maj for det forudgående år, så aftalepartierne, kommunerne og KL løbende vil kunne orientere sig i udviklingen af udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorordningen.

Den samlede beløbsgrænse udgør en øvre grænse for, i hvilket omfang kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte indgår i opgørelsen af de kommunale udgifter i efterreguleringen af budgetgarantien, jf. § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

Med fastsættelsen af grænsen som et samlet beløb pr. fuldtidsperson betyder det, at den statslige kompensation af udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte følger udviklingen i ledigheden samtidigt med, at ordningernes direkte påvirkning af kommunernes samlede finansiering bliver begrænset i tråd med de politiske ambitioner Hvis det viser sig, at udgifterne ikke reduceres i tråd med den politiske aftale, vil aftalepartierne genbesøge behovet for at lovgive på området.

For 2027 fastsættes beløbsgrænsen på baggrund af den beregnede foreløbige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 sammen med skønnet over det forventede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for 2027. Antallet af personer vil blive skønnet i forbindelse med forslag til finanslov for 2027 inkl. eventuelt ændret ledighedsskøn i Økonomisk Redegørelse i maj 2026. Hvis der sker ændringer i skønnet over antal personer i relevante målgrupper for 2027, når der skønnes over det indeværende år i sommeren 2027 i forhold til overførselsskønnet fra 2026, ændres den samlede beløbsgrænse på baggrund heraf. Dette gælder ligeledes for de efterfølgende år.

Efter § 203 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats opgør Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet den samlede beløbsgrænse for et regnskabsår som antallet af personer efter stk. 2 ganget med grænsen pr. fuldtidsperson efter stk. 3 for 2026 og efter stk. 7 for efterfølgende år.

Fastsættelsen af den foreløbige og endelige grænse pr. fuldtidsperson sker i forhold til bl.a. eventuelle politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte pr. fuldtidsperson eller eventuelle væsentlige ændringer i forudsætningerne for beregningerne af grænsen pr. fuldtidsperson.

Driftsudgifter ved aktivering i tilbud efter gældende lovs § 91 er omfattet af beløbsgrænsen for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering samt til mentorstøtte i forhold til den kommunale budgetgaranti. Tilsvarende gælder driftsudgifter ved aktivering efter lovens §§ 15, 172 og 176. Beløbsgrænsen omfatter dermed også udgifter til partnerskabsaftaler med en arbejdsgiver efter lovens § 15, undervisningsmaterialer efter § 172 og merudgiftsgodtgørelse efter § 176, som kan vedrøre såvel ordinær uddannelse som øvrig vejledning og opkvalificering (foruden andre typer tilbud).

Desuden er også driftsudgifter til mentorstøtte efter lovens § 167 omfattet af den samlede beløbsgrænse. Der henvises til beskrivelsen af mentorstøtte i pkt. 2.23.1.

De relevante målgrupper er afgrænset som personer omfattet af målgrupperne i lovens § 6, nr. 1-10, herunder personer, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12 eller jobrettet uddannelse efter lovens kapitel 9, men ikke personer som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, og ikke personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, det er i denne sammenhæng kontanthjælpsmodtagere, som er fordrevne personer fra Ukraine, der får indsats efter integrationsloven, eller som er omfattet af arbejdspligt efter integrationsloven.

Afgrænsningen omfatter fuldtidspersoner, som modtager dagpenge, kontanthjælp, sygedagpenge, ressourceforløbsydelse ved deltagelse i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, ledighedsydelse og revalidering inkl. forrevalidering. Det gælder såvel ydelsesmodtagere som personer ansat med løntilskud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det gælder også for modtagere af dagpenge og ledighedsydelse, som deltager i jobrettet uddannelse efter lovens kapitel 9.

Personer ansat i fleksjob eller i selvstændig virksomhed i fleksjobordningen er ikke omfattet, idet de er undtaget fra hjemlen til tilbud efter lovens § 91. Det betyder, at de personer som er omfattet fra målgruppen i lovens § 6, nr. 9, som vil medgå i optællingen, er ledighedsydelsesmodtagere, idet de kan få tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter § 91.

Det bemærkes, at afgrænsningen af personer, der medgår i opgørelsen af den samlede beløbsgrænse, ikke påvirker, at alle udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte er omfattet af den samlede beløbsgrænse uanset hvilken målgruppe, udgiften vedrører.

I beregningen af den samlede beløbsgrænse indgår ikke antallet af førtidspensionister, selvforsørgende eller unge under

18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som indgår i målgrupperne efter lovens § 6, nr. 11-13.

Der medregnes ikke antallet af modtagere af mentorstøtte. Det betyder, at det alene er antallet af fuldtidspersoner omfattet af målgrupperne i lovens § 6, nr. 1-10, som medgår i beregningen af den samlede beløbsgrænse, selv om modtagergruppen for mentorstøtte er bredere end målgrupperne i lovens § 6. Der kan f.eks. gives mentorstøtte til personer i ordinær beskæftigelse og uddannelse. Der foretages således ikke et selvstændigt skøn over eller optælling af faktiske modtagere af mentorstøtte, og dette antal modtagere af mentorstøtte indgår ikke selvstændigt i beregningen af den samlede beløbsgrænse.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet offentliggør senest den 1. juli en foreløbig grænse pr. fuldtidsperson for det kommende år samt senest den 31. december den endelige grænse pr. fuldtidsperson for det kommende år. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet har i bekendtgørelse nr. 547 af 19. juni 2026 om grænsen pr. fuldtidsperson for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte i forhold til den kommunale budgetgaranti udmeldt den foreløbige grænse pr. fuldtidsperson for 2027.

Grænsen pr. fuldtidsperson reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent til nærmeste hele kronebeløb.

Det uafrundede grænsebeløb pr. fuldtidsperson forud for opreguleringen lægges til grund for fastsættelsen af grænsen for det efterfølgende år.

2.39.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen, at udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering (ØVO) og mentorordningen skal nedbringes yderligere. Det fremgår videre af aftalen, at der indføres en finansieringsgrænse over den statslige finansiering af udgifterne til ØVO og mentorordningen.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet foreslår derfor, at de gældende regler om en grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte i forhold til den kommunale budgetgaranti videreføres i § 214 i lovforslaget.

Forslaget vil bl.a. betyde, at der i udgifterne til opgørelsen af den kommunale budgetgaranti til brug for reguleringen af statens årlige tilskud til kommunerne vil blive medregnet kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte op til en samlet beløbsgrænse. Beløbsgrænsen vil understøtte, at udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte pr. fuldtidsperson vil blive nedbragt, men at kommunerne samtidig ikke vil blive underlagt nye lovgivningsmæssige krav, som indskrænker kommunernes mulighed for at foretage lokale prioriteringer.

Forslaget vil bl.a. videre betyde, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil opgøre udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorordningen pr. fuldtidsperson ultimo maj for det forudgående år, så aftalepartierne, kommunerne og KL løbende vil kunne orientere sig i udviklingen af udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorordningen.

Udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte vil vedrøre partnerskabsaftaler med en arbejdsgiver efter lovforslagets § 16, tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter lovforslagets § 84, mentorstøtte efter lovforslagets § 140, undervisningsmateriale efter lovforslagets §§ 145-146 og merudgiftsgodtgørelse efter lovforslagets § 152. Det vil også gælde udgifter til personer omfattet af arbejdspligt efter § 92, som får tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter lovforslagets § 84, jf. § 93. Det vil endvidere gælde for udgifterne til partnerskabsaftaler, tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering, mentorstøtte, undervisningsmaterialer og merudgiftsgodtgørelse til personer, der deltager i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb og personer i revalideringsordningen, jf. overgangsordningerne i lovforslagets § 220, stk. 11, og § 221, stk. 2 og 3.

Den samlede beløbsgrænse vil udgøre en øvre grænse for, i hvilket omfang kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte vil indgå i opgørelsen af de kommunale udgifter i efterreguleringen af budgetgarantien, jf. § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil opgøre den samlede beløbsgrænse for et regnskabsår som antallet af omfattede personer ganget med grænsen pr. fuldtidsperson for det pågældende år. De relevante målgrupper vil være afgrænset som personer omfattet af målgrupperne i lovforslagets § 8, nr. 1-4, herunder personer, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 14 eller jobrettet uddannelse efter lov forslagets kapitel 11, samt personer, der deltager i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb og personer i revalideringsordningen, efter lovforslagets § 220, stk. 11, og § 221, stk. 2 og 3. Personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, vil ikke indgå i beregningen.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil senest den 1. juli offentliggøre en foreløbig grænse pr. fuldtidsperson for det kommende år samt senest den 31. december den endelige grænse pr. fuldtidsperson for det kommende år.

Der er med forslaget ikke tilsigtet nogen indholdsmæssige ændringer i forhold til gældende ret. Dog vil der i stk. 3 alene være tale om fastsættelsen af en foreløbig grænse pr. fuldtidsperson for 2027, og i stk. 7 en bemyndigelse til, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet fastsætter den

endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027. Bemyndigelsen vil herefter gælde for den foreløbige og endelige grænse for de efterfølgende år. Ændringen skyldes, at selvom loven forventes at blive vedtaget i efteråret 2026, vil der kunne komme ændringer efterfølgende, som vil skulle indgå i den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027. Det skyldes, at fastsættelsen af den foreløbige og endelige grænse pr. fuldtidsperson vil skulle ske i forhold til bl.a. eventuelle politiske initiativer, som i væsentligt omfang vil ændre brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson eller eventuelle væsentlige ændringer i forudsætningerne for beregningerne af grænsen pr. fuldtidsperson.

2.40. Klageadgang

2.40.1. Gældende ret

Reglerne om klageadgang i forbindelse med afgørelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår af kapitel 34 i loven.

Det fremgår af § 204, stk. 1, i loven, at kommunens afgørelser efter loven kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg efter § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det betyder, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan behandle såvel klager over indholdet i en afgørelse som klager over den måde, en sag er behandlet på f.eks. myndighedens tilsidesættelse af regler for sagsbehandling fastsat i bl.a. forvaltningsloven.

Det er en betingelse, at der er tale om en klage over en afgørelse for, at en klage kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Det indebærer, at der ikke alene kan klages over kommunens faktiske forvaltningsvirksomhed.

Hvis der er tale om en klage, som ikke vedrører afgørelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilsidesættelse af regler for sagsbehandling, men alene personalets optræden, sagsbehandlingens tilrettelæggelse, ekspeditionsfejl eller lignende skal klagen som følge af det almindelige over-/underordnelsesforhold indbringes for de overordnede administrativt ansvarlige. Som udgangspunkt har borgmesteren den øverste daglige ledelse af kommunens administration. En klage over disse forhold skal derfor indgives til borgmesteren i kommunen. I kommuner med magistratsstyre indgives klagen til rådmanden.

Det fremgår af § 204, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det er den, som afgørelsen vedrører, der kan indbringe klagen for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning kan tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen. For en nærmere beskrivelse af reglerne om konkurrenceforvridning henvises der til §§ 64, 80, 88 og 94 i loven.

Det følger af § 204, stk. 3, i loven, at ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse efter § 176 kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat. Det vil sige, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i disse sager alene kan tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med kommunens retningslinjer om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse på op til 1.000 kr. om måneden til anslåede udgifter ved at deltage i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik.

Efter § 205 i loven træffer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg afgørelser i sagen, inden 4 uger efter at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen over kommunens afgørelse vedrører følgende afgørelser for dagpengemodtagere:

1) Tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats og vejledning og opkvalificering efter kapitel 11-14, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov.
2) Rådighedsafprøvende tilbud, jf. § 54.
3) Henvisninger til arbejde, jf. § 11, stk. 2, nr. 3.
4) At beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør, jf. § 5.

Det fremgår af § 206 i loven, at klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden ved ansættelse med løntilskud for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledige selvforsørgende, senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse kan indbringes for kommunen.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 72, stk. 4, i loven, hvoraf det fremgår, at den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen. Antallet af løntimer rundes op til nærmeste hele antal timer. Arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

Med bestemmelsen har alle målgrupper, for hvem der skal foretages en beregning af arbejdstiden, mulighed for at klage til kommunen over arbejdsgiverens beregning.

Det fremgår af lovens 207, stk. 1, at arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, afgørelser om jobrettet uddannelse og afgørelser om befordringsgodtgørelse, senest 4 uger efter afgørelsen er meddelt, kan indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører. §§ 98 og 99 om klageadgang i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Med arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, henvises der til § 11, stk. 4, i loven, hvorefter arbejdsløshedskassen bistår egne ledige medlemmer med at finde job, og dermed – efter aftale med en arbejdsgiver – kan træffe afgørelse om at henvise en eller flere af egne medlemmer til et konkret

job hos en arbejdsgiver, der har brug for arbejdskraft. Med afgørelser om jobrettet uddannelse, henvises der til kapitel 9 i loven om arbejdsløshedskassernes afgørelser om jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere. Med afgørelser om befordringsgodtgørelse, henvises der til § 175, stk. 6, i loven, hvorefter arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere. Undtaget vil dog være afgørelse om, at personen har ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. I disse tilfælde vil kommunen skulle træffe afgørelse, og klage over disse afgørelser vil dermed være omfattet af klagebestemmelsen i lovens § 204.

Af § 98 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. følger det bl.a., at klagen sendes til arbejdsløshedskassens hovedledelse, der skal vurdere sagen på ny. Fastholder arbejdsløshedskassens hovedledelse helt eller delvist afgørelsen, videresender denne klagen sammen med sagens akter til direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Nærmere regler udarbejdes af beskæftigelsesministeren. Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelsen herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det følger bl.a. af § 99 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at klage over direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings afgørelser om medlemmers rettigheder og pligter kan af den, afgørelsen vedrører, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Klagen sendes til direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, der vurderer sagen på ny. Fastholder direktøren sin afgørelse helt eller delvist, sendes klagen til Beskæftigelsesudvalget, og klageren underrettes samtidig herom.

Beskæftigelsesudvalgets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Direktøren for Ankestyrelsen kan se bort fra klagefristen, når der er særlig grund hertil. Det er den pågældende, der skal dokumentere, at der har været en særlig grund til ikke at overholde klagefristen.

Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings afgørelser i anledning af klage over arbejdsløshedskassens sagsbehandling kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Efter § 207, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan arbejdsløshedskassens afgørelser om, at en person ikke skal være omfattet af mindre intensiv indsats, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg efter § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det fremgår af § 207, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsløshedskassens afgørelser efter § 35 om at fratage en person retten til selvbooking i de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg efter § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

2.40.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er forudsat med aftalen, at der fortsat skal være mulighed for at klage over afgørelser i medfør af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af aftalen, at fremtidens beskæftigelsesindsats bl.a. skal bygge på frisættelse og forenkling, og mængden af regler og særregler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal reduceres væsentligt.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer derfor, at det er hensigtsmæssigt, at reglerne om klageadgang i loven videreføres med forenklinger.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om klage over kommunens afgørelse videreføres indholdsmæssigt i §§ 215 og 216 i lovforslaget med sproglige tilretninger.

Forslaget vil indebære, at kommunens afgørelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fortsat kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vil således fortsat kunne behandle såvel klager over indholdet i en afgørelse som klager over den måde, en sag er behandlet på.

Forslaget vil også medføre, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fortsat vil skulle træffe afgørelser i visse sager vedrørende dagpengemodtagere inden 4 uger efter, at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Det vil fortsat være i tilfælde, hvor klagen over kommunens afgørelser vil dreje sig om bl.a. tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats og vejledning og opkvalificering, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov. Da bestemmelsen om rådighedsafprøvende tilbud efter § 54 ikke videreføres med lovforslaget, vil klageadgangen hertil heller ikke længere være gældende.

Det foreslås også, at reglerne om klage over arbejdsgiverens beregninger ved ansættelse med løntilskud videreføres indholdsmæssigt i § 217 i lovforslaget med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur. Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og ledige selvforsørgende.

Forslaget vil betyde, at personer, for hvem der skal foretages en beregning af arbejdstiden ved løntilskudsansættelse, fortsat vil have mulighed for at klage til kommunen over arbejdsgiverens beregning.

Det foreslås videre, at reglerne om klage over arbejdsløshedskassens afgørelse videreføres indholdsmæssigt i § 218 i lovforslaget med sproglige tilretninger.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, afgørelser om jobrettet uddannelse og afgørelser om befordringsgodtgørelse, inden for 4 uger, fortsat vil kunne indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører.

Med forslaget vil arbejdsløshedskassens afgørelser om, at en person fratages retten til selvbooking i de første 3 måneder, og at en person ikke skal være omfattet af en mindre indsats, inden for 4 uger, fortsat kunne indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Forslaget vil også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen med lovforslaget vil skulle have deres kontaktforløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven og webtilgængelighed

3.1. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Lovforslaget vil indebære, at kommuner, arbejdsløshedskasser, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og andre myndigheder m.v., der indgår i beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen, administrationen af forsørgelsesydelser eller tilskud til personer omfattet af indsatsen og tilskud til arbejdsgivere, fortsat vil skulle behandle af personoplysninger, som er omfattet af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Med lovforslaget foreslås hidtil gældende regler i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. om registreringer, udveksling, videregivelse af personoplysninger og dataansvar indholdsmæssigt videreført i denne lov.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer ikke at dette lovforslag medfører nye typer af behandlinger af personoplysninger eller behandling af nye oplysningstyper end efter den hidtil gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, og den hidtil gældende lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer.

De statslige it-systemer på beskæftigelsesområdet er beskrevet i de almindelige bemærkninger, pkt. 2.30, hvortil der henvises.

Det følger af de foreslåede kapitler 30-32 vil bl.a. kommuner, arbejdsløshedskasser og Udbetaling Danmark som hidtil skulle registrere og indberette nødvendige oplysninger til DFDG. De nævnte aktører vil med forslaget endvidere forsat kunne læse nødvendige oplysninger i DFDG. Nødvendige oplysninger vil endvidere blive videregivet mellem aktørerne, herunder via DFDG.

Oplysninger i DFDG stammer fra sagsbehandleres registreringer i bl.a. kommunernes, arbejdsløshedskassernes og Udbetaling Danmarks fagsystemer og selvbetjeningsløsninger, hvorfra de indberettes til DFDG. Oplysningerne i DFDG stammer endvidere fra personers og arbejdsgiveres registreringer på Jobnet og JobAG.

I DFDG indgår endvidere oplysninger fra cpr- og cvr-registeret om personer og virksomheder.

Visse oplysninger, der indberettes fra kommuner videregives via DFDG i nødvendigt omfang til arbejdsløshedskasserne. Det gælder bl.a. oplysninger om tilmelding som jobsøgende, indkaldelse til samtaler, tilbud, jf. lovforslagets kapitel 12-16, og negative underretningspligtige hændelser om bl.a. udeblivelse fra samtaler eller tilbud, der har betydning for arbejdsløshedskassens administration af dagpenge og vurdering af dagpengemodtageres rådighed.

Visse oplysninger, der indberettes fra arbejdsløshedskasser videregives via DFDG i nødvendigt omfang til personens kommune. Det gælder bl.a. oplysninger om til- og afmelding som jobsøgende, indkaldelser til samtaler, indstilling om tilbud og oplysninger om indplacering og forbrug i dagpengesystemet, der har betydning for kommunens tilrettelæggelse af beskæftigelsesindsatsen.

Endvidere videregives via DFDG oplysninger til personens kommune og arbejdsløshedskasse om bl.a. personens registreringer på Jobnet af til- og afmelding som jobsøgende, cv-oplysninger, dokumentation af jobsøgning i jobloggen samt syge- og raskmelding.

En nærmere beskrivelse af kommuners, arbejdsløshedskassers og Udbetaling Danmarks registrering og indberetning af oplysninger til DFDG fremgår af bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet. I bekendtgørelsen fremgår også hvilke oplysningstyper, der via DFDG videregives mellem aktørerne.

Indholdet i denne bekendtgørelse forventes i medfør af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i dette lovforslag videreført med nødvendige ændringer, der følger af dette lovforslag og det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love (Konsekvenser som følge af ny lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.v.) og det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om social pension og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, værdigt sanktionssystem i balance, ny sygedagpengesats, fleksløntilskud fradrages ikke i ægtefællens pension m.v.).

Med de foreslåede bestemmelser i kapitel 30-32 vil kommunerne, arbejdsløshedskasserne, Udbetaling Danmark m.v. fortsat kunne registrere og videregive oplysninger til DFDG eller læse oplysninger i DFDG om personer i beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen og, personer,

der ansøger om eller modtager forsørgelsesydelser efter bl.a. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Der vil primært være tale om ikke-følsomme oplysninger om bl.a. til- og afmelding som jobsøgende, indstilling af tilbud, deltagelse i tilbud, indkaldelser til samtaler, afholdte samtaler, negative underretningspligtige hændelser, fravær og fritagelser m.v.

I DFDG behandles oplysninger om start- og slutdatoer på perioder med sygemeldinger og i det omfang sagsbehandlere registrerer f.eks. diagnoser eller behandlinger i fritekstfelter kan sådanne oplysninger blive indberettet til DFDG med henblik på visning for personen i personens plan, der fremgår på Jobnet.

Der kan endvidere sporadisk indgå oplysninger om strafbare forhold i det omfang personer eller sagsbehandlere registrerer sådanne oplysninger i fritekstfelter.

Der er endvidere tale om oplysninger om personnumre. I DFDG m.v. og i kommunikationen mellem DFDG og bl.a. kommunernes og arbejdsløshedskassernes it-systemer anvendes personens personnummer som entydig identifikationsnøgle på alle registreringer af personoplysninger.

Kommuner og arbejdsløshedskasser behandler oplysninger i forbindelse med varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning, og i forbindelse med administrationen af forsørgelsesydelser, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Udbetaling Danmark læser og indberetter oplysninger til DFDG i forbindelse med administrationen af tidlig pension og fleksydelse.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering behandler oplysninger i DFDG i forbindelse med driften af DFDG og nødvendig datadeling mellem bl.a. kommuner, arbejdsløshedskasser og Udbetaling Danmark. Oplysningerne behandles i DFDG endvidere for at understøtte personers registreringer og læsninger af oplysninger fra Jobnet.dk og arbejdsgiveres søgning i cv-oplysninger fra Jobnet for Arbejdsgivere og indgivelse af ansøgninger om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud via VITAS.

Oplysninger, der indgår i DFDG, viderebehandles i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i det statistiske datavarehus til statistiske formål.

Behandling af personoplysninger er lovlig, hvis én af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt, herunder hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som led i myndighedsudøvelse (litra e).

Behandling i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, skal have et såkaldt supplerende retsgrundlag, som forpligter eller berettiger myndigheden til at udføre en bestemt myndighedsopgave. Det følger af forordningens artikel 6, stk. 3.

Behandling af følsomme oplysninger er som udgangspunkt forbudt, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1. Dette forbud finder dog ikke anvendelse, bl.a. hvis behandling er nødvendig, for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, jf. artikel 9, stk. 2, litra f.

Behandling af oplysninger om personnumre skal ske i overensstemmelse med databeskyttelseslovens § 11. Det fremgår af databeskyttelseslovens § 11, stk. 1, at offentlige myndigheder kan behandle oplysninger om personnummer med henblik på en entydig identifikation eller som journalnummer.

Behandlingen af personoplysninger til statistiske formål, herunder i det statistiske datavarehus i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, vil fortsat skulle ske under iagttagelse af databeskyttelsesforordningens artikel 89.

Det er Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets vurdering, at behandlingen er nødvendig af hensyn til såvel kommunernes, arbejdsløshedskassernes, Udbetaling Danmarks og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings myndighedsudøvelse, idet de foreslåede bestemmelser i kapitlerne 30-32 udgør det supplerende retsgrundlag for behandling i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, og artikel 9 og 10.

Den foreslåede behandling af personoplysningerne vurderes at være nødvendig for, at kommunerne, arbejdsløshedskasserne, Udbetaling Danmark og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan varetage de opgaver i beskæftigelsesindsatsen og administrationen af ydelser, der følger af lovgivningen samt for at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan drive de statslige it-systemer på beskæftigelsesområdet.

Reglerne medfører, at myndighedernes og arbejdsløshedskassernes behandling af personoplysninger vil kunne undtages fra oplysningspligten i databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra c, om indsamling og videregivelse, der er udtrykkeligt fastsat i medlemsstaternes nationale ret, og som fastsætter passende foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes legitime interesser.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet skal afslutningsvis bemærke, at det forudsættes, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de grundlæggende principper i databeskyttelsesforordningens artikel 5 også iagttages, når der behandles personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser.

Der henvises til forslaget til kapitel 30-32 og bemærkningerne hertil.

3.2. Webtilgængelighed

De digitale selvbetjeningsløsninger og mobilapplikationer som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og kommunerne stiller til rådighed for personer i beskæftigelsesindsatsen og arbejdsgivere vil som hidtil skulle opfylde reglerne i lov om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer, jf. lov nr. 692 af 8. juni 2018 som ændret ved lov nr. 429 af 16. marts 2021.

Det betyder bl.a. at digitale løsninger skal indrettes således, at de også er tilgængelige for personer med handicap.

Det indgår som et krav til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings udviklingsleverandører, at borger- og arbejdsgivervendte løsninger skal overholde statens til en hver tid gældende krav til digitale, borgervendte løsninger, herunder lov om tilgængelighed af offentlige og offentligretlige organers websteder og mobilapplikationer, jf. lov nr. 692 af 8. juni 2018, og de regler, der udstedes i medfør heraf.

Loven, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2102/EU af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer, EU-Tidende 2016, nr. L 327, side 1, trådte i kraft den 23. september 2018.

Loven om webtilgængelighed finder anvendelse fra den 23. september 2020 på offentlige organers websteder, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden. VITAS er eksempel på portaler, der allerede er i drift og dermed offentliggjort før lovens ikrafttræden.

Tilgængelighedskravene har derfor været gældende siden 23. september 2020 for disse portaler. Et moderniseret Jobnet er idriftsat i oktober 2025 og er også omfattet af tilgængelighedskravene.

Kommunernes selvbetjeningsløsninger og mobilapplikationer vil tilsvarende være omfattet af reglerne i lov om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer.

3.3. Kunstig intelligens

Ved kunstig intelligens, herunder AI-løsninger, AI-assistenter m.v., forstås i medfør af artikel 3, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens og om ændring af forordning (EF) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 og (EU) 2019/2144 samt direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 og (EU) 2020/1828 (forordningen om kunstig intelligens): ”(…) et maskinbaseret system, som er udformet med henblik på at fungere med en varierende grad af autonomi, og som efter idriftsættelsen kan udvise en tilpasningsevne, og som til eksplicitte eller implicitte mål af det input, det modtager, udleder, hvordan det kan generere output såsom forudsigelser, indhold, anbefalinger eller beslutninger, som kan påvirke fysiske eller virtuelle miljøer. ”

Datatilsynet vurderede i ”Udtalelse om behandlingsgrundlag til udvikling og drift af AI-løsning inden for sundheds- og omsorgsområdet” af 17. november 2023 (j. nr. 2023-212-0015), at offentlige myndigheder inden for rammerne af den lovgivning, der forpligter eller berettiger offentlige myndigheder til at udføre en bestemt opgave, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, og artikel 9, stk. 2, litra g, ofte kan designe, udvikle og teste kunstig intelligensløsninger, som kan understøtte myndigheden i at varetage den pågældende opgave. Behandling af personoplysninger i selve driften af løsningen kræver imidlertid et tilstrækkeligt klart nationalt retsgrundlag.

Datatilsynet henviser endvidere til EU-Domstolens dom af 24. februar 2022 i sag C-175/20, hvoraf det fremgår: ”I denne henseende bemærkes ikke desto mindre, at den lovgivning, som danner grundlag for behandlingen, for at opfylde det krav om proportionalitet, som artikel 5, stk. 1, litra c), […] er udtryk for […], skal fastsætte klare og præcise regler, der regulerer rækkevidden og anvendelsen af den omhandlede foranstaltning, og som opstiller mindstekrav, således at de personer, hvis personoplysninger er berørt, råder over tilstrækkelige garantier, der gør det muligt effektivt at beskytte disse oplysninger mod risikoen for misbrug. Denne lovgivning skal være retligt bindende i national ret og navnlig angive, under hvilke omstændigheder og på hvilke betingelser der kan vedtages en foranstaltning om behandling af sådanne oplysninger, hvorved det sikres, at indgrebet begrænses til det strengt nødvendige. ”

Kravet til klarheden af det nationale retsgrundlag afhænger således af, hvor indgribende behandlingen af personoplysninger, der finder sted i den pågældende løsning, vil være for borgeren; jo mere indgribende behandlingen er, desto mere klart skal det nationale retsgrundlag være for behandlingen af personoplysninger i driften af en kunstig intelligens-løsning.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget dækker alene dele af den samlede beskæftigelsesreform, hvorved det ikke er de samlede økonomiske konsekvenser af reformen, som indgår nedenfor. Lovforslaget indgår i den anden del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning af aftalen. Samlet skønnes beskæftigelsesreformen at medføre offentlige mindreudgifter på 2,8 mia. kr. efter adfærd, skat og tilbageløb for staten og kommunerne. Størstedelen af de økonomiske konsekvenser har virkning i 2026. De fleste af reformens initiativer indgår derfor i den første del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning i lov nr. 1750 af 29. december 2025, lov nr. 1749 af 29. december 2025 og lov nr. 1628 af 16. december 2025, jf. pkt. 1.1.1 ovenfor.

Anden del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning af beskæftigelsesreformen omfatter initiativer, der træder i

kraft den 1. januar 2027, jf. pkt. 1.1.1 ovenfor. De initiativer, der vedrører andre love end lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, indgår i de samtidigt fremsatte lovforslag, som er beskrevet i pkt. 1.1.1 ovenfor. Det vedrører forslag om bl.a. et mere værdigt sanktionssystem i lov om aktiv socialpolitik, at fleksløntilskud og tilskud til selvstændige ikke medfører fradrag i social pension, og at personer, der i dag ikke kan få forlænget udbetalingen af sygedagpenge og overgår til jobafklaringsforløb på ressourceforløbsydelse, i stedet skal have en reduceret sygedagpengesats.

De forventede konsekvenser af ændringer i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er afspejlet nedenfor. Det indebærer f.eks., at der her er medtaget konsekvenserne af, at bestemmelser om statsrefusion af kommunernes udgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering til personer i jobafklaringsforløb ikke videreføres i lovforslaget.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget indebærer hovedsageligt mindreudgifter til ydelser og indsats samt merudgifter til drift af beskæftigelsesindsatsen. Lovforslaget skønnes at indebære mindreudgifter på 87 mio. kr. i 2030 før skat og tilbageløb.

Staten skønnes at have mindreudgifter på i alt 0,0 mio. kr. i 2026, 229,3 mio. kr. i 2027, 233,4 mio. kr. i 2028 og 233,9 mio. kr. årligt i 2029-2030. Kommunerne skønnes samlet at få merudgifter på i alt 0,0 mio. kr. i 2026, 143,0 mio. kr. i 2027, 141,3 mio. kr. i 2028, 144,3 mio. kr. i 2029 og 146,5 mio. kr. i 2030. Initiativerne forventes fuldt indfaset i 2030.

De økonomiske konsekvenser er beregnet i 2027-niveau, mens satserne i selve lovtekst og bemærkningerne er i 2026-niveau.

De kommunaløkonomiske konsekvenser af lovforslaget er forhandlet med de kommunale parter.

Tabel 1. De samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Mio. kr. (pl-2027)	**2026**	**2027**	**2028**	**2029**	**2030**
Ydelse	0,0	-60,9	-70,9	-70,9	-70,9
Indsats	0,0	-74,2	-73,5	-73,6	-73,6
Drift af beskæftigelsesindsats m.v.	0,0	48,7	52,3	54,9	57,1
I alt statslige udgifter	**0,0**	**-229,3**	**-233,4**	**-233,9**	**-233,9**
I alt kommunale udgifter	**0,0**	**143,0**	**141,3**	**144,3**	**146,5**
I alt offentlige udgifter (før skat og tilbageløb)	**0,0**	**-86,4**	**-92,1**	**-89,6**	**-87,4**
I alt offentlige udgifter (efter skat og tilbageløb)	**0,0**	**-57,4**	**-59,3**	**-56,9**	**-54,7**

Note: Afvigelser skyldes afrundinger.

Nedenfor vises en samlet oversigt over skønnede økonomiske konsekvenser før skat og tilbageløb på tværs af de enkelte initiativer.

Tabel 2. Oversigt over økonomiske konsekvenser af initiativer i lovforslag før skat og tilbageløb

Mio. kr. (pl-2027)	2026	2027	2028	2029	2030
Forenkling af målgrupper					
Opgørelse af tidsperioder m.v.	0,0	-30,0	-30,1	-30,1	-30,4
Ophævelse af retten til brug af anden aktør for ledige fleksjobvisiterede	0,0	-23,2	-23,2	-23,2	-23,2
Refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering:					
Heraf ophævelse af refusion af vejledning og opkvalificering samt mentor for personer i jobafklaringsforløb	0,0	-195,5	-195,9	-196,4	-196,4
Heraf forøgelse af budgetgaranti for personer i jobafklaringsforløb m.v.	0,0	136,8	137,1	137,5	137,5
Heraf sagsbehandling til øget brug af virksomhedspraktik for personer i jobafklaringsforløb m.v.	0,0	2,2	2,2	2,2	2,2
Heraf ophævelse af refusion for unge under 18 år og førtidspensionister i aktivering i vejledning og opkvalificering	0,0	-2,0	-2,0	-2,0	-2,0

I alt forenkling af målgrupper	*0,0*	*-111,7*	*-112,0*	*-112,1*	*-112,3*
Individuelt tilrettelagt indsats for borgeren					
Sagsbehandling af årlig afklaring	0,0	77,4	81,2	83,8	86,3
Tilbageførelse af tidligere afklaring: ydelser	0,0	-60,9	-70,9	-70,9	-70,9
Tilbageførelse af tidligere afklaring: indsats	0,0	9,7	10,5	10,5	10,5
Tilbageførelse af tidligere afklaring: sagsbehandling	0,0	-0,9	-0,9	-0,9	-0,9
I alt årlig afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet	*0,0*	*25,3*	*19,9*	*22,5*	*24,9*
I alt (før skat og tilbageløb)	0,0	-86,4	-92,1	-89,6	-87,4

Der er initiativer i lovforslaget, som ikke umiddelbart har økonomiske konsekvenser. Det drejer sig bl.a. om, at borgere skal mødes som parate til at tage et job og hjemmel til brug af kunstig intelligens i a-kasser.

4.1.1. Forenkling af målgrupper

4.1.1.1. Opgørelse af tidsperioder m.v.

Kravene om et nyt forløb afskaffes ved ydelsesskift mellem kontanthjælp, ledighedsydelse og sygedagpenge, jf. punkt 2.4.2.3. Det skønnes at indebære, at der ikke i alle tilfælde skal begyndes på et nyt kontaktforløb alene som følge af et målgruppeskifte i de første seks måneders ledighed. Derfor forventes der afholdt færre samtaler, og dermed forventes der kommunale mindreudgifter til administration.

4.1.1.2. Ophævelse af retten til brug af anden aktør til ledige fleksjobvisiterede

I forbindelse med at jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere sammenlægges i én målgruppe, ophæves en række proceskrav, herunder retten til brug af anden aktør. Det fremgår derfor af pkt. 2.8.2.10 ovenfor, at retten til brug af anden aktør til ledige fleksjobvisiterede ophæves. Retten blev indført med lov nr. 233 af 19. april 2006, hvor personer, der er visiteret til fleksjob, efter 6 måneders ledighed fik ret til at blive henvist til en anden aktør med henblik på etablering af fleksjob, og efter 1 år skal der henvises til en anden aktør. Kommunernes faktiske udgiftsniveau til anden aktør til ledighedsydelsesmodtagere kendes ikke, hvorved den økonomiske kompensation fra ordningens indførelse tilbageføres.

4.1.1.3. Refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v.

Kommunerne modtager i dag 50 pct. refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v. og mentorstøtte til personer i jobafklaringsforløb. Som følge af at jobafklaringsforløbsordningen ikke videreføres, jf. pkt. 2.20.2.1 ovenfor, videreføres bestemmelsen om 50 pct. refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v. ikke, jf. pkt. 2.38.2.2 ovenfor. Tilsvarende videreføres refusionsbestemmelsen vedrørende mentorstøtte til personer i jobafklaringsforløb ikke, jf. pkt. 2.38.2.6 ovenfor. Det indebærer, at kommunerne ikke vil modtage statslig refusion i forbindelse med indsatsen. I lighed med tidligere forventes ophævelsen af bestemmelsen om refusion af kommunens driftsudgifter at indebære en reduktion i de samlede forventede udgifter til indsatsen for personer, der overgår til reduceret sygedagpengesats eller fortsætter i jobafklaringsforløb i en overgangsperiode. Kommunerne under ét vil fremadrettet få dækket udgifterne over budgetgarantien, jf. dog pkt. 2.39 om en grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti ovenfor.

Lovforslaget vurderes derudover at medføre en mindre stigning af kommunernes administration til fremskaffelse af flere virksomhedsrettede tilbud, der delvist skal erstatte et forventet fald i tilbud om vejledning og opkvalificering til personer, der overgår til reduceret sygedagpengesats eller fortsætter i jobafklaringsforløb i en overgangsperiode.

Det bemærkes, at de økonomiske konsekvenser af at ophæve ressourceforløbsydelse til personer i jobafklaringsforløb, således at sygemeldte, der ikke kan få forlænget deres sygedagpenge, i stedet vil overgå til en reduceret sygedagpengesats, fremgår af det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, værdigt sanktionssystem i balance, ny sygedagpengesats, fleksløntilskud fradrages ikke i ægtefællens pension m.v.).

Kommunerne modtager i dag 50 pct. refusion af driftsudgifter til vejledning og opkvalificering m.v. til målgrupperne af unge under 18 år og førtidspensionister. For at forenkle refusionsbestemmelserne, så der gælder samme regel om, at der ikke er refusion af kommunernes driftsudgifter ved aktivering i vejledning og opkvalificering m.v. på tværs af målgrupper, foreslås det i pkt. 2.38.2.2 ovenfor ikke at videreføre refusionsbestemmelsen for disse to målgrupper. Dette forventes at indebære en reduktion i de samlede forventede udgifter til indsatsen. I stedet for refusion vil kommunerne under ét fremadrettet få dækket udgifterne over budgetgarantien, jf. dog pkt. 2.39 om en grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt

mentorstøtte i forhold til den kommunale budgetgaranti ovenfor.

Tabel 3. Økonomiske konsekvenser af forenkling af målgrupper

Mio. kr. (pl-2027)	2026	2027	2028	2029	2030
Indsats	0,0	-83,8	-84,0	-84,1	-84,1
Drift af beskæftigelsesindsats m.v.	0,0	-27,8	-28,0	-28,0	-28,2
I alt	**0,0**	**-111,7**	**-112,0**	**-112,1**	**-112,3**
Heraf statslig i alt	**0,0**	**-215,8**	**-216,3**	**-216,8**	**-216,8**
Heraf kommunal i alt	**0,0**	**104,2**	**104,4**	**104,8**	**104,5**
- Heraf budgetgaranti	0,0	132,0	132,3	132,7	132,7
- Heraf administrativt DUT	0,0	-27,8	-28,0	-28,0	-28,2

Note: Afvigelser skyldes afrundinger. Udgifter er før skat og tilbageløb.

4.1.2. Individuelt tilrettelagt indsats for borgeren

4.1.2.1. Årlig afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet

Der indføres en årlig afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet, som skal understøtte, at personen er på den rette ydelse og får den rette indsats, jf. pkt. 2.9.2.2 ovenfor.

Forslaget er en udvidelse i forhold til det afklaringstiltag, som blev indført med Aftalen om nyt kontanthjælpssystem, idet der er tale om en årlig afklaring. Det forudsættes, at kommunerne vil have merudgifter til samtaler og lægeerklæringer.

Da rehabiliteringsteamet afskaffes, ændres der på de arbejdsgange, som var lagt til grund for afklaringsretten fra kontanthjælpsaftalen. Beregningsteknisk er det forudsat, at de forudsatte udgiftsmæssige konsekvenser af afklaringstiltaget fra kontanthjælpsaftalen tilbageføres fra 2027, mens der indføres en årlig afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet.

Tabel 4. Økonomiske konsekvenser af årlig afklaring for personer længere fra arbejdsmarkedet

Mio. kr. (pl-2027)	2026	2027	2028	2029	2030
Ydelse	0,0	-60,9	-70,9	-70,9	-70,9
Indsats m.v.	0,0	9,7	10,5	10,5	10,5
Drift af beskæftigelsesindsats m.v.	0,0	76,5	80,3	82,9	85,3
I alt	**0,0**	**25,3**	**19,9**	**22,5**	**24,9**
Heraf statslig i alt	**0,0**	**-13,5**	**-17,1**	**-17,1**	**-17,1**
Heraf kommunal i alt	**0,0**	**38,8**	**37,0**	**39,5**	**42,0**
- Heraf budgetgaranti	0,0	-37,7	-43,3	-43,3	-43,3
- Heraf administrativt DUT	0,0	76,5	80,3	82,9	85,3

Note: Afvigelser skyldes afrundinger. Udgifter er før skat og tilbageløb.

4.2. Implementeringskonsekvenser

4.2.1. Principperne om digitaliseringsklar lovgivning

Lovforslaget er udformet under hensyntagen til ambitionen i aftale om en digitaliseringsklar lovgivning, så loven kan understøttes digitalt. Lovforslaget er i videst muligt omfang udformet med objektive kriterier, så lovgivningen er digitaliseringsklar, og der er mulighed for effektiv it-anvendelse i kontroløjemed. Med forslaget sikres således, at opsamling af data og deling af nødvendige oplysninger fra kommunernes og arbejdsløshedskassernes fagsystemer og selvbetjeningsløsninger fortsat sker via DFDG, og at oplysningerne fortsat vil kunne anvendes til kontrol.

Med forslaget gøres reglerne i forhold til borgeres brug af selvbetjeningsløsninger mere teknologineutrale, så de på sigt også kan rumme, at registreringer for andet end cv-oplysninger, dokumentation af jobsøgning i jobloggen og selvbooking af samtaler i kommunen foretages andre steder end på Jobnet.

Ved udarbejdelse af lovforslaget er der taget højde for at anvende den eksisterende offentlige it-infrastruktur, og at behandlingen af borgernes oplysninger kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesreglerne.

Det er ministeriets vurdering, at lovforslaget tilgodeser princip nr. 1 om enkle og klare regler. Med forslaget sker en forenkling i antallet af ordninger, og en række regler harmoniseres på tværs af målgrupper.

Ministeriet vurderer endvidere, at lovforslaget lever op til princip nr. 2 om digital kommunikation, idet til- og afmelding som jobsøgende, registrering af feriefravær og syge- og raskmelding samt dokumentation for jobsøgning og registrering af cv-oplysninger fortsat kan ske digitalt.

Lov om aktiv socialpolitik indeholder bestemmelser om, at fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, kan fritages for være tilmeldt som jobsøgende og for at registrere jobsøgningsaktiviteter i en joblog. Kommunen og personen skal i sådanne tilfælde aftale, hvordan den pågældende i stedet skal dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter.

Integrationsloven indeholder bestemmelser om at en jobparat udlænding kan undtages fra kravet om registrering af sin jobsøgning i jobloggen på Jobnet og fra kravet om, at cv-oplysninger skal være registreret på Jobnet og gjort tilgængelige for arbejdsgivere hurtigst muligt og senest 2 uger efter tilmeldingen som jobsøgende. Kommunen og personen skal i sådanne tilfælde aftale, hvordan den pågældende i stedet skal dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter.

Lovforslaget opfylder delvist princip nr. 3 om automatisk sagsbehandling. Dette skyldes, at det til trods for, at der i lovgivningen mange steder anvendes objektive kriterier såsom antal samtaler og frist for afgivelse af tilbud, er nødvendigt, at de involverede myndigheder behandler hver sag individuelt.

Lovforslaget opfylder princip nr. 4 om genbrug af data, idet understøttelsen af virksomhedernes bæredygtighedsrapportering og udstilling af datasæt til brug for kommunernes og arbejdsløshedskassernes virksomhedsrettede indsats i høj grad forventes at være baseret på genanvendelse af allerede indsamlede oplysninger.

Lovforslaget understøtter princip nr. 5, idet det skal bemærkes, at myndighederne og arbejdsløshedskasserne fortsat vil skulle overholde de eksisterende krav til datasikkerhed.

Lovforslaget understøtter endvidere princip nr. 6, da nødvendig datadeling mellem aktørerne i beskæftigelsesindsatsen fortsat vil ske via DFDG. Der er således tale om fortsat brug af eksisterende offentlig IT-infrastruktur.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer, at der i vidt omfang vil være tale om tilpasninger inden for kendte rammer i it-systemerne. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vurderer endvidere, at der med de foreslåede tidspunkter for ikrafttrædelse vil være et tilstrækkeligt tidsrum til implementering af ændringer i it-systemerne og til organisatoriske omstillinger i kommuner og arbejdsløshedskasser.

Med lovforslaget understøttes princip nr. 7 om forebyggelse mod snyd og fejl. Med forslaget vil bl.a. cv-oplysninger og oplysninger om dokumentation for jobsøgning fortsat kunne anvendes til kontrol. Endvidere vil der med de foreslåede bestemmelser fortsat kunne samkøres oplysninger med henblik på kontrol af f.eks. udbetaling af tilskud til borgere og virksomheder.

4.2.2. Øvrige implementeringskonsekvenser

4.2.2.1. Organisatoriske forhold

Lovforslaget berører ikke organisatoriske forhold mellem kommunen, arbejdsløshedskassen og virksomheder.

Med lovforslaget foreslås det, at beskæftigelsesministeren kan tillade, at der gennemføres tidsbegrænsede forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i denne lov, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og arbejdsgivere. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for de enkelte forsøg.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der at blive fastsat regler i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, bekendtgørelse om forsøg med frit valg af aktør og bekendtgørelse om forsøg med udvidet ansvar til arbejdsløshedskasser. Der henvises til pkt. 2.26.2 ovenfor.

Det vil for de deltagende kommuner, arbejdsløshedskasser og andre aktører betyde, at der ændres på organisatoriske forhold for så vidt angår ansvarsfordelingen.

4.2.2.2. It-understøttelse, it-styring og risiko

Lovforslaget vil kræve tilpasning af eksisterende it-systemer – både de statslige, de kommunale og arbejdsløshedskassernes. Tilpasningerne i de statslige og de kommunale it-løsninger vil skulle ske, så de fortsat understøtter en tryg og sikker datahåndtering og transparens i den offentlige datahåndtering. Tilpasningerne i arbejdsløshedskassernes it-systemer vil ligeledes skulle ske under iagttagelse af databeskyttelsesreglerne. Lovforslaget træder i kraft den 1. januar 2027.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke materielle ændringer, som er af betydning for de ordninger, som er godkendt af EU-Kommissionen som statsstøtteordninger. Lovforslaget indeholder ordninger, som skal vurderes i forhold til EU's regler om statsstøtte.

Følgende elementer, der er anmeldt til Kommissionen, videreføres uændret i lovforslaget:
– Fleksjobordningen for personer, der er omfattet af reglerne for løn og tilskud for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013. Der henvises til pkt. 2.20.1.6 ovenfor.
– Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med varig og væsentligt nedsat arbejdsevne, som er godkendt ved brev af 20. december 2012. Kommissionen har re-notificeret ordningerne den 8. januar 2024. Der henvises til pkt. 2.20.1.4 og 2.20.1.7 ovenfor.

Følgende elementer er omfattet af Kommissionens forordning om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (gruppefritagelsesforordningen), EU-Tidende 2014, nr. L 187, side 1-78:
– Løntilskudsordningen, som vedrører ansættelses- og beskæftigelsesstøtte til dårligt stillede, meget dårligt stillede og handicappede arbejdstagere. Reglerne om tilbud om ansættelse med løntilskud ændres, idet retten til selvfundet løntilskudsansættelse for visse målgrupper ikke videreføres. Dertil sammenskrives formålet med øvrige formål med tilbud i loven, hvormed den særskilte formålsbestemmelse for løntilskudsansættelse ikke videreføres. Midlertidige bestemmelser vedrørende særlig løntilskudsordning for langtidsledige seniorer videreføres ikke, da perioden er udløbet. Der henvises til pkt. 2.14.2.11 ovenfor.

Følgende er omfattet af Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte, EU-Tidende 2023, nr. L 352, side 1-12:
– For voksenlærlingeordningen videreføres gældende regler, dog med de ændringer, som følger af den nye målgruppestruktur.
– For nytteindsats forventes det videreført i bekendtgørelse, at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, vil forsørgelsesydelsen til personer i nytteindsats indgå som støtte, der ydes efter de minimis-reglerne.

Det er Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets vurdering, at kommunernes og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings behandling af oplysninger, herunder ved den digitale kommunikation med personer, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende, kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Der henvises til pkt. 4.1 ovenfor.

De digitale løsninger vil skulle opfylde kravene i lov om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer, jf. lov nr. 692 af 8. juni 2018, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2102/EU af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer EU-Tidende 2016, nr. L 327, side 1-15.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 13. oktober 2025 til den 10. november 2025 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Akademikerne, Ankestyrelsen, Arbejdsmarkedsrådet (Akademikerne, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Advokater, Danske Regioner, Fagbevægelsens Hovedorganisation og Kommunernes Landsforening), ASE, ATP, BDO Danmark, Bedre Psykiatri, Business Danmark, Børns Vilkår, Cabi, Danmarks Frie Fagforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Handicap Forbund, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Psykolog Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd, Danske A-kasser, Danske Bioanalytikere, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler og Gymnasier, Danske Handicaporganisationer, Danske Patienter, Danske Professionshøjskoler, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Det Centrale Handicapråd, Det Nationale Integrationsråd, Erhvervsstyrelsen, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Fagligt Fælles Forbund – 3F, Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, FOA – Fagforening og A-kasse, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, Frie: Fagforening, a-kasse og lønsikring, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Færøernes Landsstyre, HK Danmark, HK Handel, HK Kommunal, Horesta, Indvandrerrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kommunale Velfærdschefer, Kommunernes Landsforening, Kristelig Fagbevægelse, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen af førtidspensionister, Landsforeningen af nuværende og tidligere Psykiatribrugere (LAP), Landsforeningen Fleksjob, Lederne, Lægeforeningen, Medarbejder- og Kompetencestyrelsen, Mødrehjælpen, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), Red Barnet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, Røde Kors, Rådet for Psykisk Sårbare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen SAPA, SAND - De hjemløses landsorganisation, SIND, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Udbetaling Danmark, Udlændingenævnet og Ældre Sagen.

Herudover har et udkast til hjemmel til arbejdsløshedskassers behandling af personoplysninger med kunstig intelligens i beskæftigelsesindsatsen været i supplerende høring i

perioden fra den 10. august 2026 til den 7. september 2026 hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Akademikerne, Ankestyrelsen, Arbejdsmarkedsrådet (Akademikerne, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Regioner, Fagbevægelsens Hovedorganisation og Kommunernes Landsforening), ASE, Business Danmark, Danmarks Frie Fagforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Metal, Dansk Psykolog Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Danske A-kasser, Danske Regioner, Datatilsynet, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Fagligt Fælles Forbund – 3F, Finans Danmark, Finanstilsynet, FOA – Fagforening og A-kasse, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, Frie: Fagforening, a-kasse og lønsikring, HK Danmark, HK Handel, HK Kommunal, Horesta, Kommunernes Landsforening, Kristelig Fagbevægelse og Lederne.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Kommuner: 2026: ingen 2027: 53,2 mio. kr. 2028: 53,3 mio. kr. 2029: 53,3 mio. kr. 2030: 53,5 mio. kr. Stat: 2026: Ingen 2027: 229,3 mio. kr. 2028: 233,4 mio. kr. 2029: 233,9 mio. kr. 2030: 233,9 mio. kr.	Kommuner: 2026: Ingen 2027: 196,1 mio. kr. 2028: 194,6 mio. kr. 2029: 197,6 mio. kr. 2030: 200,0 mio. kr. Stat: 2026: Ingen 2027: Ingen 2028: Ingen 2029: Ingen 2030: Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget indeholder en væsentlig forenkling af beskæftigelsesindsatsen, herunder forenklinger om: - Ny og mere enkel målgruppestruktur - Reduktion af forskellige regler og særregler	Tilpasninger af it-systemer i stat og kommuner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke materielle ændringer, som er af betydning for de ordninger, som er godkendt af EU-Kommissionen som statsstøtteordninger eller Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (gruppefritagelsesforordningen). Lovforslaget indeholder ordninger, som skal vurderes i forhold til EU's regler om statsstøtte.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at formålet med loven er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked bl.a. ved at 1) bistå jobsøgende med at finde job, 2) bistå private og offentlige arbejdsgivere med en virksomhedsservice i forbindelse med rekruttering m.v., 3) bistå personer, der har behov for en indsats til at opnå eller fastholde et job, og 4) bistå unge, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, med en indsats frem mod uddannelse. Det fremgår af stk. 2 i loven, bl.a. at for personer, som har brug for en indsats, tilrettelægges indsatsen med henblik på varig arbejdsmarkedstilknytning under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet, samt at indsatsen skal være sammenhængende med eventuelle sociale og sundhedsmæssige indsatser.

Det fremgår af § 1 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., bl.a. at loven fastlægger ansvaret for organiseringen og styringen af beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og integrationsloven.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 1,* at formålet med loven er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at 1) bistå personer med hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende samt at fastholde personer i beskæftigelse, 2) målrette beskæftigelsesindsatsen mod job og tage udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov for kvalificeret arbejdskraft, 3) tage udgangspunkt i den enkelte persons ønsker og forudsætninger, herunder om personen har behov for uddannelse og opkvalificering, 4) understøtte, at beskæftigelsesindsatsen er sammenhængende med eventuelle relevante sociale og sundhedsmæssige indsatser, og 5) bistå arbejdsgivere i forbindelse med rekruttering, fastholdelse af arbejdskraft og etablering af en virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats.

Det foreslåede i indledningen til § 1 vil betyde, at formålet med loven fortsat vil være at understøtte arbejdsmarkedets behov generelt, herunder både at hjælpe personer i og tættere på beskæftigelse samt hjælpe arbejdsgivere i forbindelse med rekruttering, fastholdelse af arbejdskraft og etablering af en virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats.

Det foreslåede i § 1, nr. 1, vil medføre, at det understreges, at loven både vil omfatte personer, der ikke er i beskæftigelse, og personer, der er i beskæftigelse og skal fastholdes eller ønsker at skifte job, og dermed jobsøgende generelt. Forslaget vil indebære, at formålet fortsat vil være, at alle jobsøgende, herunder personer med begrænsninger i arbejdsevnen, fortsat skal kunne få bistand til at finde job og derved blive helt eller delvist selvforsørgende. Formålet vil endvidere være at fastholde personer i beskæftigelse.

Det foreslåede i § 1, nr. 2, vil betyde, at det som noget nyt tydeliggøres, at formålet med en beskæftigelsesindsats endvidere vil skulle være målrettet job, så en person, der har behov for en beskæftigelsesindsats, kan blive helt eller delvist selvforsørgende samt, at indsatsen til en person vil skulle tage udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov for kvalificeret arbejdskraft.

Det foreslåede i § 1, nr. 3, vil medføre, at formålet fortsat vil være, at beskæftigelsesindsatsen vil skulle tage udgangspunkt i den enkelte persons ønsker og forudsætninger. Formålet med indsatsen vil også kunne være rettet mod uddannelse og opkvalificering, hvis personen har behov for en sådan indsats for at kunne komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende.

Både personens ønsker og behov samt arbejdsmarkedets behov vil med det foreslåede formål kunne danne rammerne for den indsats, der tilrettelægges, og kommunen og arbejdsløshedskassen vil kunne tilrettelægge indsatsen med udgangspunkt i den enkelte person.

Det foreslåede i § 1, nr. 4, vil indebære, at formålet fort-

sat vil være at understøtte, at beskæftigelsesindsatsen skal være sammenhængende med eventuelle relevante sociale og sundhedsmæssige indsatser. Det vil betyde, at formålet fortsat vil være at understøtte, at personer, der har behov for en indsats, vil skulle have en sammenhængende indsats, hvor indsatsen efter loven i nødvendigt omfang suppleres med eventuelle andre indsatser, der tager højde for personens sociale eller helbredsmæssige forhold i tilfælde, hvor det vurderes at være nødvendigt for, at pågældende kan få fodfæste på arbejdsmarkedet. Indsatsen for disse personer vil således skulle tilrettelægges under hensyn til formålet med at understøtte sammenhængen med eventuelle relevante sociale og sundhedsmæssige indsatser, herunder de særlige forhold, f.eks. helbredsmæssige, personlige eller sociale udfordringer, som personen kan have.

Det foreslåede i § 1, nr. 5, vil indebære, at det fortsat vil være en del af lovens formål, at alle arbejdsgivere, både offentlige og private, skal kunne få bistand til rekruttering og fastholdelse af arbejdskraft. Arbejdsløshedskassen vil ligeledes kunne bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering, herunder jobformidling af egne ledige medlemmer, jf. lovforslagets § 14. Forslaget vil sikre, at det fortsat er et formål, at virksomhederne har en klar og tydelig adgangskanal til virksomhedsservicen i hver kommune og dermed en tydelig indgang i forhold til virksomhedernes rekruttering af arbejdskraft. Forslaget vil generelt medvirke til at lette virksomhedernes brug af virksomhedsservicen og gøre det lettere for virksomheder at komme i kontakt med kommunerne, når de har behov for dette.

Forslaget om den generelle og brede formålsbestemmelse i den foreslåede § 1 vil indebære, at lovens øvrige bestemmelser vil skulle fortolkes i overensstemmelse med formålsbestemmelsen.

Det vil betyde, at de foreslåede regler om tilbud og indsats i lovens øvrige bestemmelser vil skulle fortolkes i lyset af formålsbestemmelsen. Eksempelvis vil der ved afholdelsen af jobsamtaler efter den foreslåede § 27 skulle tages højde for, om indholdet i jobsamtalen vil være i overensstemmelse med formålene i den foreslåede § 1, herunder at beskæftigelsesindsatsen skal bistå personen med hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og være sammenhængende med eventuelle relevante sociale og sundhedsmæssige indsatser.

Til § 2

Det fremgår af § 2 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunalbestyrelsen varetager opgaver efter denne lov.

Efter § 2 og § 3 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., har kommunalbestyrelsen ansvaret for beskæftigelsesindsatsen og for tilrettelæggelse heraf, jf. dog kapitel 2 a om arbejdsløshedskassernes ansvar. Kommunen kan samarbejde tværkommunalt om beskæftigelsesindsatsen og skal drøfte dette i kommunekontaktrådene under KL.

Efter § 7 varetager kommunen beskæftigelsesindsatsen over for virksomhederne, herunder virksomhedsservice. Kommunen skal sikre, at virksomhedsservicen koordineres på tværs af kommunegrænser.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 2, stk. 1,* at kommunalbestyrelsen har ansvaret for og varetager beskæftigelsesindsatsen over for borgere og arbejdsgivere, bortset fra de opgaver som arbejdsløshedskassen har ansvaret for.

Forslaget vil indebære, at ansvaret for beskæftigelsesindsatsen over for borgerne og arbejdsgivere vil være samlet i den foreslåede bestemmelse, og forslaget vil betyde, at det fortsat vil være kommunalbestyrelsen og arbejdsløshedskassen for sine egne medlemmer, der har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen over for borgerne. Det foreslåede vil også betyde, at beskæftigelsesindsatsen over for arbejdsgivere fortsat vil være kommunalbestyrelsens ansvar.

Forslaget vil indebære, at ansvaret for eksempelvis afgivelse af tilbud fortsat vil ligge hos kommunalbestyrelsen, mens arbejdsløshedskassen varetager de opgaver og det ansvar over for egne medlemmer, som følger af loven.

Om arbejdsløshedskassernes bistand til arbejdsgivere henvises til den foreslåede § 5 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2,* at kommunen kan samarbejde med andre kommuner om en tværkommunal beskæftigelsesindsats over for borgerne.

Det foreslåede vil betyde, at kommunen fortsat har mulighed for at samarbejde med andre kommuner om beskæftigelsesindsatsen. Det har ikke tidligere været et krav og vil heller ikke med det foreslåede blive et krav, at kommunerne samarbejder på tværs. Der vil heller ikke være krav om, at kommunerne skal drøfte tværkommunalt samarbejde i Kommunekontaktrådene, som de er forpligtet til efter gældende regler.

Når det er kommunerne, der vil skulle fastlægge, hvilke emner de vil samarbejde om, vil det understøtte, at et samarbejde vil tage udgangspunkt i de lokale forhold. Det vil f.eks. kunne være en øget koordinering af virksomhedssamarbejdet eller indsatser, som kræver specialiseret viden.

Bestemmelsen vil ikke give hjemmel til, at en kommune kan overlade myndighedsudøvelse i beskæftigelsessager til en anden kommune.

Det foreslås i *stk. 3,* at beskæftigelsesindsatsen over for arbejdsgivere, herunder virksomhedsservicen, skal koordineres på tværs af kommunegrænser og på tværs af arbejdsløshedskasser og aktører, for at arbejdsgivere kan få bistand til at rekruttere ledige til ordinær eller støttet beskæftigelse.

Det foreslåede vil betyde, at det fortsat vil være et krav, at virksomhedsservice overfor arbejdsgivere vil skulle koor-

dineres på tværs af kommunegrænser, så arbejdsgivere vil kunne få den bedst mulige hjælp til at ansætte ledige til ordinær eller støttet beskæftigelse. Kravet om koordination af beskæftigelsesindsatsen på tværs af kommunegrænser vil kunne medvirke til, at arbejdsgivere oplever en enkel indgang til kommunerne.

Støttet beskæftigelse vil f.eks. kunne være ansættelse med løntilskud, fleksjob eller voksenlærling. Forslaget vil kunne omfatte rekruttering af alle typer ledige.

Det foreslåede vil samtidig betyde, at kommunen fortsat vil skulle gå på tværs af kommunegrænser og samarbejde med øvrige kommuner, når de får kendskab til arbejdsgivere med behov for arbejdskraft. Det vil være forudsat som et nødvendigt led i koordinationen, at kommunen varetager virksomhedskontakten i samarbejde mellem kommuner og på tværs af kommunegrænser.

Eksempelvis vil der være behov for koordination, hvis en arbejdsgiver henvender sig med ønsket om at rekruttere til ordinær eller støttet beskæftigelse, og kommunen ikke kan finde en egnet kandidat blandt kommunens ledige. Det samme vil være forudsat, hvis en virksomhed med aktiviteter i flere kommuner henvender sig med et ønske om at rekruttere til ordinær eller støttet beskæftigelse uanset, at det ikke foreslås videreført i den foreslåede bestemmelse.

Som noget nyt vil det fremgå af loven, at der skal ske koordination på tværs af arbejdsløshedskasser og aktører. Kommunen vil med det foreslåede skulle koordinere virksomhedsservice på tværs af arbejdsløshedskasser og aktører. Kommunernes opgave med at koordinere virksomhedsservice på tværs af aktører vil i praksis betyde, at kommunerne i de tilfælde, hvor de ikke kan finde relevante kandidater, vil være forpligtet til at dele jobordrer med arbejdsløshedskasser m.v.

Til § 3

Efter § 3 a, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., har kommunalbestyrelsen ansvaret for og varetager opgaver efter artikel 64, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger og artikel 55, stk. 2-6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de nærmere regler til gennemførelse af forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger.

Reglerne vedrører bevarelse af ret til arbejdsløshedsydelser for fuldtidsledige, der rejser til en anden medlemsstat for at søge arbejde, herunder krav om tilmelding som arbejdssøgende og overholdelse af kontrolprocedurer og betingelser i værtsstaten. Efter § 3 a, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen efter aftale overlade opgaverne helt eller delvis til en anden kommunalbestyrelse, som i et International Citizen Service varetager opgaver efter stk. 1.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 3, stk. 1,* at kommunalbestyrelsen har ansvaret for og varetager opgaver i medfør af artikel 64, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger og artikel 55, stk. 2-6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de nærmere regler til gennemførelse af forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger.

Det foreslåede vil betyde, at kommunalbestyrelsen fortsat vil have ansvaret for og vil varetage opgaver vedrørende jobsøgere fra andre EU-lande efter gældende forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger, og forordning om de nærmere regler til gennemførelse heraf. Kommunerne vil således fortsat forestå den administrative behandling af sager om arbejdsløshedsydelser, herunder opgaver vedrørende tilmelding, dialog med relevante udenlandske myndigheder og opfølgning på kontrolforanstaltninger, når arbejdsløshedsydelser udbetales fra en anden medlemsstat.

Det foreslås i *stk. 2,* at kommunalbestyrelsen efter aftale helt eller delvis kan overlade opgaver efter stk. 1 til en anden kommunalbestyrelse, som i et International Citizen Service varetager opgaver efter stk. 1.

Forslaget vil betyde, at en kommune fortsat vil kunne indgå samarbejdsaftale med en ICS-kommune om at varetage dialogen med den udenlandske jobsøger, dialog med myndigheder i jobsøgerens hjemland og administration af relevante EU-blanketter, f.eks. PD U2 som giver lov til at tage arbejdsløshedsdagpenge med fra et EU-land til et andet. Samarbejdet har til formål at kontrollere, at den udenlandske jobsøgende reelt er jobsøgende og dermed overholder de krav, der gælder i hjemlandet for at modtage ydelser.

For en nærmere gennemgang af ICS-samarbejdet henvises til pkt. 2.2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Til § 4

Det fremgår af § 17 a, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at kommunen kan overlade til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om sygedagpenge, jf. dog stk. 2 og 3. Ansvaret for indsatsen påhviler fortsat kommunalbestyrelsen.

Derudover indeholder bestemmelsen regler om, hvilke opgaver der ikke kan overlades til andre aktører og om, at andre aktører skal overholde samme regler, som gælder for kommunen i forbindelse med indkaldelse til samtaler, deltagelse i aktiviteter, afgivelse af tilbud og underretninger efter blandt andet lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.2.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 4, stk. 1, 1. pkt.,* at kommunen kan overlade til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter denne lov.

Forslaget vil betyde, at kommunen fortsat vil kunne overlade til anden aktør over for målgrupper i loven at udføre opgaver og træffe afgørelser efter denne lov. Anden aktør vil således f.eks. kunne få overladt at varetage kontaktforløbet for en bestemt gruppe af ledige eller træffe afgørelse om indsats. Anden aktør vil på samme måde som kommunen kunne træffe afgørelse og forpligte den ledige til at møde til samtaler og deltage i aktiviteter og tilbud. Anden aktør vil fortsat skulle overholde samme regler, som gælder for kommunen i forbindelse med indkaldelse til samtaler, henvisning til arbejde, deltagelse i aktiviteter og afgivelse af tilbud.

Herudover følger det af § 43 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at når en myndighed overlader opgaver efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, til andre end offentlige myndigheder, er disse omfattet af reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen bortset fra bestemmelserne i §§ 11-12 og 15-17 i forhold til den opgave, som udføres.

En anden aktør vil kunne være en anden offentlig eller privat samarbejdspartner, som kommunen har indgået aftale med. En arbejdsløshedskasse eller en anden kommune vil også kunne være anden aktør.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.*, at ansvaret for indsatsen fortsat påhviler kommunalbestyrelsen.

Forslaget vil betyde, at kommunalbestyrelsen fortsat vil have ansvaret for indsatsen og for, at lovgivningen overholdes.

Det følger af § 16 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at kommunen har pligt til at føre tilsyn med, hvordan de kommunale opgaver løses, jf. § 15 i loven. Dette gælder også, hvis opgaven udføres af anden aktør.

Det foreslås i *stk. 2,* at de opgaver og kompetencer til at træffe afgørelse, som andre aktører har fået overladt, forpligter personen på samme måde, som hvis kommunen havde udført opgaven eller truffet afgørelsen.

Forslaget vil betyde, at en anden aktør vil kunne forpligte personer på samme måde, som hvis det er kommunen, der varetager opgaven. Det foreslåede vil f.eks. indebære, at en kontanthjælpsmodtagers manglende overholdelse af afgørelser, som træffes af en anden aktør, vil kunne sanktioneres efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik. Som eksempel kan nævnes, at hvis en anden aktør giver et tilbud om virksomhedspraktik efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil personen, der får tilbuddet, på samme måde som, hvis det var kommunen, der havde truffet afgørelsen, kunne sanktioneres, hvis personen ikke møder i tilbuddet, og betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Afgørelsen om de ydelsesmæssige konsekvenser af f.eks. afslag på tilbud eller udeblivelse skal dog træffes af kommunen eller arbejdsløshedskassen.

Til § 5

Det fremgår af § 3 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsløshedskasserne udfører opgaver under kontaktforløbet og i forbindelse med indsatsen for egne medlemmer, i det omfang det fremgår af loven, jf. kapitel 2 a om arbejdsløshedskassernes ansvar i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det fremgår af § 18 b, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at arbejdsløshedskasserne varetager opgaver i forhold til beskæftigelsesindsatsen, i det omfang det fremgår af lov eller regler udstedt i medfør heraf.

Videre fremgår det af bestemmelsens stk. 3, at arbejdsløshedskasserne samarbejder indbyrdes om at bistå egne ledige medlemmer med at finde job, jf. § 11, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og om at bistå arbejdsgivere med rekruttering og formidling af ledige medlemmer, jf. § 13, stk. 3 og 4, i samme lov.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.2.1.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 5,* at arbejdsløshedskassen har ansvaret for og varetager de opgaver, som fremgår af denne lov eller regler udstedt med hjemmel i denne lov og kan bistå arbejdsgivere med at rekruttere ledige til ordinær beskæftigelse og samarbejde indbyrdes herom.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskassen fortsat vil skulle varetage de opgaver, som vedrører beskæftigelsesindsatsen, og som er henlagt til arbejdsløshedskassen enten ved lov eller bekendtgørelse. Opgaverne omfatter bl.a. bistand i form af vejledning og formidling i forhold til jobsøgende medlemmer og arbejdsgivere efter det foreslåede kapitel 5.

Arbejdsløshedskasserne er fortsat ikke direkte omfattet af forvaltnings-, offentligheds- eller retssikkerhedsloven, da de er private foreninger. Derimod er der med hjemmel i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. udstedt administrative regler, som i det væsentlige svarer til reglerne i forvaltnings-, offentligheds og retssikkerhedsloven. En arbejdsløshedskasse vil være omfattet af retssikkerhedslovens § 43 i det omfang arbejdsløshedskassen får overladt at løse opgaver efter loven som anden aktør, jf. den foreslåede § 4.

Forslaget vil endvidere betyde, at arbejdsløshedskasserne fortsat i et samarbejde vil kunne bistå arbejdsgivere med at rekruttere ledige til ordinær beskæftigelse. Arbejdsløshedskasserne vil kunne bistå arbejdsgivere eksempelvis med vejledning, rekruttering og jobformidling på tværs af virksomhedstyper og brancher ved et samarbejde, som vil indebære, at man f.eks. i konkrete rekrutteringssituationer efter aftale mellem arbejdsløshedskasserne vil kunne formidle hinan-

dens medlemmer. Samarbejdet vil f.eks. også kunne bestå i, at flere arbejdsløshedskasser går sammen om at arrangere jobmesser.

Til § 6

Efter § 17 b i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, hvordan opgaver efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om sygedagpenge kan varetages af andre aktører, herunder regler om valgmuligheder mellem flere aktører.

Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om krav til andre aktørers sagsbehandling, herunder frister, procedurer, underretninger og oplysningspligt over for kommunen. Efter § 18 kan beskæftigelsesministeren fastsætte landsdækkende krav til udbud og kontrakter.

Beskæftigelsesministeren har efter § 18 a bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om godkendelse af andre aktørers optagelse i EURES-netværket. Afgørelser truffet i medfør heraf kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.2.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 6, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan opgaverne efter denne lov kan varetages af andre aktører og om andre aktørers pligt til at give kommunen de nødvendige oplysninger om personer, som er omfattet af denne lov.

Det foreslåede vil give beskæftigelsesministeren mulighed for fortsat at kunne fastsætte nærmere regler om varetagelsen af opgaver, som kan henlægges til andre aktører samt give mulighed for at fastsætte regler om andre aktørers forpligtelse til at give kommunen de nødvendige oplysninger om personer, der er omfattet af loven. Den foreslåede bemyndigelse forventes at blive anvendt til at fastsætte regler svarende til de gældende. Derudover forventes bemyndigelsen at blive anvendt til at fastsætte regler om en persons mulighed for at vælge mellem flere aktører, som kommunen skønner er næsten lige effektive i forhold til at bringe personen i ordinær beskæftigelse.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om krav til andre aktørers sagsbehandling.

Den foreslåede bemyndigelse vil give beskæftigelsesministeren mulighed for fortsat at kunne fastsætte nærmere regler om frister, procedurer og klagefrister i forbindelse med sagsbehandlingen. Bemyndigelsen forventes at blive anvendt til at fastsætte regler svarende til de gældende.

Det foreslås i *stk. 3,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for godkendelse af andre aktørers optagelse i EURES-netværket efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et europæisk arbejdsformidlingsnet (EURES).

Det foreslåede vil give beskæftigelsesministeren mulighed for fortsat at kunne fastsætte nærmere regler om, at andre aktører vil kunne få adgang til EURES-portalen, som blandt andet indeholder jobopslag fra hele EU og EØS og cv-oplysninger på kandidater, der er interesserede i job et andet europæisk land. Andre aktørers adgang til EURES-portalen er med til at give volumen i antallet af udvekslede stillingsopslag og cv-oplysninger på EURES-portalen og skabe større transparens og mobilitet på det europæiske arbejdsmarked.

Bemyndigelsen forventes at blive anvendt til at fastsætte regler svarende til de gældende.

Det foreslås i *stk. 4,* at afgørelser om godkendelse af andre aktører truffet efter de regler, der er udstedt med hjemmel i stk. 3, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Det vil betyde, at andre aktører fortsat vil være afskåret fra at klage til en anden administrativ myndighed over et afslag på adgang til EURES-netværket. Afgørelserne kan dog fortsat indbringes for domstolene.

Til § 7

Det fremgår af § 18 c, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med myndigheder, der varetager opgaver i beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. dog undtagelsen i bestemmelsens stk. 2.

Af stk. 2 følger det, at personer under 18 år dog må tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.9.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 7, stk. 1,* at personer under 18 år ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation.

Forslaget vil indebære, at personer under 18 år fortsat ikke må anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation.

Forslaget vil gælde i forbindelse med varetagelsen af opgaverne efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Forbuddet vil derfor bl.a. gælde for kommuner og arbejdsløshedskasser samt for kommunens samarbejde med regionen, i det omfang samarbejdet ikke er omfattet af sundhedsloven. Endvidere vil forbuddet også omfatte Ankestyrelsen i forbindelse med deres behandling af klager jf. § 155 i lovforslaget.

Der vil som udgangspunkt være tale om et absolut forbud mod at anvende personer under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation. Skriftlige henvendelser vil ikke

være omfattet af bestemmelsen, idet forbuddet alene gælder mundtlig kommunikation med kommunen, jf. ovenfor.

Det foreslås i *stk. 2,* at uanset stk. 1, må personer under 18 år anvendes som tolke, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

Beslutningen om, hvorvidt der er tale om et uproblematisk forhold af dagligdags karakter, vil skulle baseres på en faglig vurdering af, om indholdet af samtalen kan virke belastende for barnet.

Som eksempler på situationer, hvor det må antages at være uproblematisk at lade den unge fungere som tolk, kan nævnes praktiske forhold som f.eks. beskeder om forsinkelse.

Til § 8

Den gældende § 6 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats definerer lovens målgrupper.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.4.1.1 i de almindelige bemærkninger.

I lovforslagets § 8 foreslås 5 målgrupper for loven.

Det foreslås i *§ 8,* at følgende målgrupper er omfattet af denne lov: 1) Dagpengemodtagere. 2) Jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. 3) Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. 4) Sygedagpengemodtagere. 5) Ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Den foreslåede målgruppe »dagpengemodtagere« i nr. 1, vil omfatte personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det vil sige dagpengemodtagere og herunder også dagpengemodtagere, som er ansat med løntilskud eller afvikler karantæne pålagt efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Den foreslåede målgruppe »jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere« i nr. 2, vil omfatte jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Jobparate kontanthjælpsmodtagere vil være personer, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, og som anses for jobparate. Målgruppen vil fremover omfatte både jobparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år, og som er under 30 år, og uanset om de har en erhvervskompetencegivende uddannelse eller ej.

For en nærmere beskrivelse af, hvornår en person anses for jobparat, henvises til lovforslagets § 10 og tilhørende bemærkninger.

Målgruppen vil endvidere omfatte personer, som modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Den foreslåede målgruppe »aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere« i nr. 3, vil omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere vil være personer, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven, og som anses for aktivitetsparate. Målgruppen vil fremover omfatte både aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år, og som er under 30 år, og uanset om de har en erhvervskompetencegivende uddannelse eller ej.

For en nærmere beskrivelse af, hvornår en person anses for aktivitetsparat, henvises til lovforslagets § 10 og tilhørende bemærkninger.

Den foreslåede målgruppe »sygedagpengemodtagere« i nr. 4, vil omfatte personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, og som modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge. Den vil omfatte både sygedagpengemodtagere, som er ledige, og sygedagpengemodtagere, som er i job eller driver selvstændig virksomhed.

Den foreslåede målgruppe »ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats« i nr. 5, vil omfatte personer, som enten er ledige selvforsørgende, er førtidspensionister, eller er unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Ledige selvforsørgende vil omfatte personer, som ikke er i beskæftigelse, og som ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., forsørgelsesydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter SU-loven, samt personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven.

Ved betingelsen om, at personen ikke er i beskæftigelse, forstås, at personen hverken er i fuldtid- eller deltidsbeskæftigelse.

Personer, som undlader at ansøge om offentlig hjælp til forsørgelse, som de kunne have haft mulighed for at få, vil ikke være omfattet af målgruppen, da der ikke vil være taget stilling til, om de opfylder betingelserne for at modtage denne hjælp. Det vil f.eks. kunne være en person, som er medlem af en arbejdsløshedskasse, men som ikke ønsker at søge om dagpenge.

Personer, som ville kunne få tilbud efter integrationsloven, vil heller ikke være omfattet af målgruppen.

Førtidspensionister vil omfatte personer, som modtager førtidspension efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som dermed ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats vil omfatte personer, som er under 18 år, og som

kommunen vurderer vil have behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Det vil være unge, som typisk vil kunne være mellem 15 og 18 år, som har brug for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, herunder unge med behov for en indsats, der ligger ud over særlig støtte efter kapitel 11 i lov om social service.

Forslaget vil indebære, at der fremover vil være fem målgrupper i loven.

Til § 9

Det fremgår af § 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at loven tillige omfatter beskæftigede personer, der kan få en indsats efter reglerne i § 97, stk. 3, om den regionale uddannelsespulje, afsnit VII om indsatsen over for beskæftigede m.v. og afsnit VIII om understøttelse af indsatsen.

Efter bestemmelsens stk. 2 omfatter loven tillige personer, som har ret til en samtale om uddannelsesmuligheder m.v. i kommunen, jf. § 38 a.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.4.1.1 i de almindelige bemærkninger.

I forslaget til § 9 angives andre personer og arbejdsgivere m.v., der kan få en bistand eller indsatser efter loven.

Det foreslås i *§ 9,* at denne lov også omfatter følgende: 1) Personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne. 2) Personer og arbejdsgivere, som kan få bistand eller indsatser efter denne lov.

Den foreslåede persongruppe »personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne« i nr. 1, vil omfatte personer, der er ansat i fleksjob eller driver selvstændig erhvervsvirksomhed og modtager støtte efter lovforslagets kapitel 20 om fleksjob.

Den foreslåede persongruppe »personer og arbejdsgivere, som kan få bistand eller indsatser efter loven« i nr. 2, vil omfatte alle andre personer og arbejdsgivere, der kan få bistand eller indsatser efter foreslåede bestemmelser eller kapitler i lovforslaget.

Det vil være f.eks. jobsøgende, som kan få bistand i forbindelse med jobsøgning, og arbejdsgivere, som kan få bistand i forbindelse med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige efter det foreslåede kapitel 5.

Det vil også være tilskadekomne, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet, er omfattet af målgruppen i § 18 a i lov om arbejdsskadesikring, og som kommunen skal tilbyde en samtale om uddannelsesmuligheder m.v. efter lovforslagets § 35.

Det vil desuden være personer og arbejdsgivere, der kan få indsatser eller tilskud efter f.eks. lovforslagets kapitel 21, hvor beskæftigede kan få indsats og arbejdsgivere kan få tilskud efter reglerne om tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne under voksenlærlingeordningen, og lovforslagets kapitel 22, hvor beskæftigede kan få en indsats i form af opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser under varslingspuljen. Endelig vil det kunne være personer, som kan få indsatser i form af f.eks. mentorstøtte og hjælpemidler til personer, som vurderes at have behov herfor som led i en beskæftigelsesrettet indsats.

Forslaget vil indebære, at loven fortsat også vil omfatte andre personer og arbejdsgivere, som vil kunne få bistand eller indsatser efter lovforslaget, herunder personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, som modtager støtte efter lovforslagets kapitel 20.

Til § 10

Det fremgår af § 8, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan kommunen skal foretage vurderingen af de lediges uddannelses- eller beskæftigelsespotentiale.

Efter bestemmelsens stk. 2 fastsætter beskæftigelsesministeren regler om et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj, som kan benyttes af kommuner og arbejdsløshedskasser.

Der er udmøntet regler herom i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er bl.a. fastsat regler om, hvordan kommunen skal vurdere, om en kontanthjælpsmodtager, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, er henholdsvis job- eller aktivitetsparat. Der er endvidere fastsat regler om afklarings- og dialogværktøjet, bl.a. om at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering forestår udvikling og implementering af værktøjet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.4.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 10, stk. 1, 1. pkt.,* at kommunen skal visitere kontanthjælpsmodtagere som jobparate eller aktivitetsparate, jf. § 8, nr. 2 eller 3.

Forslaget vil omfatte kontanthjælpsmodtagere, som skal visiteres som enten jobparate eller aktivitetsparate, og som dermed vil skulle omfattes af målgruppen i lovforslagets § 8, nr. 2 eller 3.

Med forslaget vil det være kommunen, som vil skulle foretage visiteringen og dermed vurdere, om den enkelte kontanthjælpsmodtager er omfattet af målgruppen for henholdsvis jobparate eller aktivitetsparate.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at visitationen skal ske ved personens første henvendelse om hjælp.

Forslaget betyder, at kommunen fremover skal visitere alle

kontanthjælpsmodtagere som jobparate eller aktivitetsparate ved deres første henvendelse om hjælp.

Med første henvendelse om hjælp forstås den dag, hvor kontanthjælpsmodtageren søger om hjælp. Det vil normalt være den dag, hvor kontanthjælpsmodtageren møder personligt op i kommunen og søger om at få kontanthjælp, og kommunen skal dermed visitere ved dette møde.

Hvis en kontanthjælpsmodtager søger om kontanthjælp eller tilmelder sig som jobsøgende digitalt eller søger om kontanthjælp på anden måde uden forudgående personlig henvendelse i kommunen, vil dette være første henvendelse om hjælp. Kontanthjælpsmodtageren skal i så fald møde personligt op i kommunen på den første åbningsdag efter ansøgningen om hjælp/tilmeldingen, og kommunen skal visitere ved dette møde. De nærmere regler herom vil blive fastsat ved bekendtgørelse med hjemmel i det foreslåede stk. 2, jf. nedenfor. Der stilles ikke krav om, at visitationen skal ske ved en jobsamtale efter lovforslagets kapitel 8.

Kommunen vil dog – ligesom i dag – kunne vælge at holde den første jobsamtale, når personen henvender sig om hjælp og visiteres. Kommunen vil endvidere løbende kunne omvisitere den enkelte person i forbindelse med jobsamtalerne som led i kontaktforløbet efter lovforslagets kapitel 8, ligesom i dag.

Forslaget vil indebære, at kommunen allerede ved en persons første henvendelse om kontanthjælp vil skulle tage stilling til, om personen er jobparat og dermed skal opfylde de pligter, som gælder for jobparate, f.eks. om at være tilmeldt som jobsøgende og være aktivt jobsøgende. Samtidig vil forslaget indebære, at personer, som kommunen vurderer som aktivitetsparate, vil skulle mødes med tillid og som udgangspunkt ikke sanktioneres.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om visitationen.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte nærmere regler om visitation.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat regler ved bekendtgørelse om bl.a. datoen for den første henvendelse om hjælp, således at det vil være den tidligste dato, hvor personen enten har tilmeldt sig som jobsøgende på Jobnet, har henvendt sig i kommunen for at søge om hjælp eller har søgt om hjælp på anden måde.

Der forventes videre fastsat regler om, at hvis personen henvender sig personligt i kommunen og søger om hjælp, vil visitationen skulle ske på denne dag, og hvis personen – uden forudgående personlig henvendelse i kommunen – har tilmeldt sig som jobsøgende eller har søgt om hjælp, f.eks. på Jobnet, vil visitationen skulle ske på den første åbningsdag herefter, hvor personen skal henvende sig personligt i kommunen.

Der forventes endelig fastsat regler om, at en kontanthjælpsmodtager anses for jobparat, hvis personen vurderes at kunne påtage sig et ordinært job, som gør personen i stand til at forsørge sig selv inden for de næste 6 måneder. Hvis personen vurderes ikke at kunne påtage sig et ordinært job, som gør personen i stand til at forsørge sig selv inden for 6 måneder, vil personen skulle anses for aktivitetsparat.

Kommunen foretager vurderingen på baggrund af den enkeltes forudsætninger og forhold.

Til § 11

I § 9 i lov en aktiv beskæftigelsesindsats er der regler om, hvordan perioder i §§ 31 og 32 om kontaktforløbet, § 36 a, stk. 1, om afklaring, § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, og § 105, stk. 1, om ret og pligt til tilbud, opgøres for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere.

Efter lovens § 9, stk. 1, opgøres perioderne som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere, og som en sammenhængende periode på samme offentlige forsørgelsesydelse i form af enten kontanthjælp, ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse for henholdsvis kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere.

Bestemmelsens stk. 2 beskriver tidspunktet, som perioderne regnes fra. I bestemmelsens stk. 3 er der enkelte undtagelser til stk. 1 og 2.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.4.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 11,* at perioder i §§ 28-30 om kontaktforløbet, § 37 om afklaring, § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, og § 90, stk. 1, om ret og pligt til tilbud opgøres for personer omfattet af: 1) § 8, nr. 1, som sammenlagt ledighed fra indplacering i en dagpengeperiode. Der påbegyndes dog nye perioder, hvis personen ikke har været ledig i de seneste 5 år. 2) § 8, nr. 2 og 3, som en sammenhængende periode med kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge fra første henvendelse om hjælp, overgang til ledighedsydelse eller sygedagpenge.

Forslagets nr. 1 omhandler opgørelsen af og tidspunkt for påbegyndelse af tidsperioderne på 3, 6 og 16 måneder for jobsamtaler i kontaktforløbet, tidsperioderne på 5 uger samt 6 og 9 måneder for henholdsvis påbegyndelse og afslutning af jobrettet uddannelse, og tidsperioden på 6 måneder for ret og pligt til tilbud for dagpengemodtagere.

Forslaget betyder, at perioderne opgøres som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere, og at perioderne regnes fra indplacering i en dagpengeperiode.

En dagpengemodtager indplaceres i en dagpengeperiode den 1. i den måned, hvor pågældende har ret til og får udbetalt dagpenge, deltager i tilbud efter lovforslagets kapitel 13-16 i loven eller afvikler karantæne pålagt efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Forlængelse af en dagpengeperiode

på baggrund af løntimer efter § 56 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. anses ikke for indplacering i en dagpengeperiode. Det er personens arbejdsløshedskasse, der træffer afgørelse om retten til dagpenge og indplacering i en dagpengeperiode efter reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det foreslås dog, at en dagpengemodtager påbegynder nye perioder, hvis personen ikke har været ledig i de seneste 5 år.

De nærmere regler for, hvordan sammenlagt ledighed opgøres, forventes fastsat med hjemmel i lovforslagets § 12. For en nærmere beskrivelse heraf henvises til lovforslagets § 12 og tilhørende bemærkninger.

Forslaget vil indebære, at for dagpengemodtagere vil perioderne i bl.a. kontaktforløbet fortsat skulle opgøres som sammenlagt ledighed fra indplaceringen i en dagpengeperiode, dog vil der skulle påbegyndes nye perioder, hvis personen ikke har været ledig i de seneste 5 år.

Forslagets nr. 2 omhandler opgørelsen af og tidspunkt for påbegyndelse af tidsperioderne på 6 måneder for jobsamtaler i kontaktforløbet for jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, 1 år for afklaring for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, 5 uger samt 9 måneder for henholdsvis påbegyndelse og afslutning af jobrettet uddannelse for ledighedsydelsesmodtagere, og 6 måneder for ret og pligt til tilbud til jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Forslaget betyder, at for disse personer opgøres perioderne som en sammenhængende periode med enten kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge, og at perioderne regnes fra første henvendelse om hjælp eller overgang til ledighedsydelse eller sygedagpenge.

Ved første henvendelse om hjælp forstås det første tidspunkt, hvor personen enten henvender sig i kommunen om hjælp eller søger om hjælp på anden måde, f.eks. ved at tilmelde sig som jobsøgende på Jobnet.

Ved overgang til ledighedsydelse eller sygedagpenge forstås det første tidspunkt, hvor personen overgår til en af disse ydelser.

Hvis en person har haft et afbrud i sin ydelsesperiode, som betyder, at perioden ikke længere er sammenhængende, og personen på et senere tidspunkt igen henvender sig om hjælp eller overgår til ledighedsydelse eller sygedagpenge, vil dette tidspunkt skulle anses for første henvendelse om hjælp eller overgangstidspunkt til ledighedsydelse eller sygedagpenge.

De nærmere regler for, hvordan sammenhængende perioder med offentlige forsørgelsesydelser opgøres, herunder hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt, forventes fastsat med hjemmel i lovforslagets § 12. For en nærmere beskrivelse heraf henvises til lovforslagets § 12 og tilhørende bemærkninger.

Forslaget vil indebære, at for kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere vil perioderne i bl.a. kontaktforløbet skulle opgøres som en sammenhængende periode med enten kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge fra første henvendelse om hjælp eller overgangen til ledighedsydelse eller sygedagpenge.

Til § 12

Det fremgår af § 10, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om opgørelse af henholdsvis sammenlagte og sammenhængende perioder i § 9, stk. 1, herunder om overgangstidspunktet fra kontaktforløbet i arbejdsløshedskassen til kommunen, om medregning af perioder med ansættelse med løntilskud og om, hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt.

Af lovens § 10, stk. 2, fremgår det, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvad der medregnes til kravene om forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. for personer i forbindelse med ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, ved opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 14 og som voksenlærling efter kapitel 23.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om opgørelserne af perioderne.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.4.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 12,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om opgørelse af perioder efter § 11 og regler om opgørelse af forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. efter kapitel 14, 16 og 21.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte nærmere regler om opgørelse af perioder for bl.a. kontaktforløbet samt regler om opgørelse af forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. efter lovforslagets kapitel 14, 16 og 21.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat regler ved bekendtgørelse om bl.a., at perioder efter § 11 opgøres som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere, og som en sammenhængende periode med kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge for kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere.

Der forventes fastsat regler svarende til de gældende regler om, at sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere opgøres som timer med dagpenge og løntilskudsansættelse, og at de første 3 måneder i kontaktforløbet i arbejdsløshedskassen opgøres efter reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Der forventes videre fastsat regler om overgangstids-

punktet fra kontaktforløbet i arbejdsløshedskassen til kommunen svarende til de gældende regler.

Der forventes endvidere fastsat regler, som hovedsageligt svarer til gældende regler om sammenhængende perioder for kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere. Det forventes fastsat, at perioderne anses for afbrudte, når personerne i 1 kalendermåned eller mere ikke har modtaget ydelse eller har været i løntilskudsansættelse. Fremover vil perioderne blive anset for sammenhængende, uanset om personen har fået udbetalt kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge eller har været i løntilskudsansættelse, så længe der ikke er et afbrud på 1 kalendermåned eller mere uden forsørgelsesydelse eller løntilskudsansættelse.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der endvidere fastsat regler om opgørelse af forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. efter lovforslagets kapitel 14 om ansættelse med løntilskud, lovforslagets kapitel 16 om tilskud til arbejdsgivere i forbindelse med opkvalificering og lovforslagets kapitel 21 om tilskud til arbejdsgivere under voksenlærlingeordningen.

Der forventes fastsat regler svarende til de gældende regler om, at for dagpengemodtagere medregnes sammenlagt ledighed.

Der forventes videre fastsat regler hovedsageligt svarende til de gældende om, at for kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, ledige selvforsørgende og førtidspensionister medregnes en sammenhængende periode med relevante ydelser, hvor personen har været i løntilskudsansættelse eller har været ledig selvforsørgende. Ligeledes forventes det fastsat, at en periode er sammenhængende, medmindre den afbrydes af en periode på 1 kalendermåned eller mere, hvor personen ikke modtager forsørgelsesydelse eller deltager i løntilskudsansættelse.

Endelig forventes der fastsat regler svarende til de gældende om, at for sygedagpengemodtagere medregnes en sammenlagt periode, hvor personen har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge udbetalt i en periode, hvor personen ikke var i job eller drev selvstændig virksomhed, eller har været i løntilskudsansættelse.

Til § 13

§ 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter, at kommunen skal bistå jobsøgende med at finde job. Bistanden kan bestå af vejledning om at søge job, match mellem ledige og arbejdsgivere, henvisning til konkrete job efter aftale med en arbejdsgiver samt indhentning og videregivelse af information om beskæftigelsesmuligheder.

Kommunen kan også pålægge visse personer at søge konkrete job uden forudgående aftale med arbejdsgiveren, og personer, som modtager ledighedsydelse, at søge konkrete fleksjob.

Derudover bistår arbejdsløshedskassen egne ledige medlemmer med at finde job og kan pålægge egne ledige medlemmer at søge konkrete job.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.5.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 13, stk. 1,* at kommunen skal bistå jobsøgende med at komme i job.

Forslaget vil betyde, at kommunen fortsat har pligt til at hjælpe alle jobsøgende med at komme i job.

Det omfatter både ledige, fuldtidsbeskæftigede, deltidsbeskæftigede og selvstændige, som alle vil kunne henvende sig hos kommunen og anmode om bistand til at finde et job.

Det vil fortsat være op til kommunen at vurdere, hvilken bistand, den som myndighed vil have pligt til at yde i den konkrete situation, og hvilken bistand kommunen i øvrigt finder hensigtsmæssig at yde ud fra den enkelte persons forhold. Kommunen vil således fortsat kunne vejlede jobsøgende om at søge job ved f.eks. at anvende funktionerne på Jobnet og Workindenmark, understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere samt indhente og videregive information om beskæftigelsesmuligheder.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at kommunen kan henvise ledige til et konkret job efter aftale med en arbejdsgiver.

Det foreslåede vil betyde, at kommunen fortsat vil kunne henvise en eller flere ledige til et konkret job hos en privat eller offentlig arbejdsgiver, der har brug for arbejdskraft, hvis det sker efter aftale med en arbejdsgiver.

Ved henvisning forstås, at kommunen efter aftale med en arbejdsgiver formidler kontakt mellem den ledige og arbejdsgiveren ved at henvise den ledige til et konkret jobtilbud hos arbejdsgiveren. Henvisningen forudsætter således, at arbejdsgiveren har accepteret, at kommunen henviser en eller flere ledige til jobbet.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at kommunen kan pålægge ledige at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med kommunen, at der sker henvisning af jobsøgende.

Det foreslåede vil betyde, at kommunen fortsat vil kunne pålægge ledige at søge konkrete job. Ved pålæg forstås, at kommunen kan give den ledige besked om at søge et konkret job, som kommunen anviser. Pålægget indebærer, at den ledige aktivt skal søge den angivne stilling, som kommunen vurderer er relevant på baggrund af den lediges kompetencer og arbejdsmarkedets behov.

Det vil som udgangspunkt være ordinære job, som den enkelte ledige vurderes at kunne varetage, men for en fleksjobvisiteret, vil det være pålæg om at søge et relevant fleksjob. Ved vurderingen af, om der er tale om et relevant fleksjob, vil der blive lagt vægt på personens kompetencer og på efterspørgslen efter kompetencer i et konkret job.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at det vil

være kommunen, der vurderer ud fra den enkelte lediges situation, kompetencer og forudsætninger, herunder personens helbredsmæssige situation, om det vil give mening i situationen at pålægge en ledig at søge et konkret job eller at henvise en ledig til et job. Kommunen vil, uafhængigt af målgruppe, kunne foretage denne vurdering.

Kommunen vil med det foreslåede ikke have pligt til enten at pålægge personen jobsøgning eller at henvise personen til et konkret job. Udfaldet af kommunens vurdering vil også kunne være, at ingen af delene skal ske.

De nærmere regler for pålagt jobsøgning forventes fastsat, ligesom i dag, på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i forslagets § 19.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at arbejdsløshedskassen kan bistå egne medlemmer med at komme i job.

Det vil betyde, at arbejdsløshedskassen fortsat vil kunne bistå egne jobsøgende medlemmer i forhold til muligheder for job og jobsøgning, f.eks. i forbindelse med en fremrykket indsats i en opsigelsesperiode.

Arbejdsløshedskassen vil med den foreslåede bestemmelse i forbindelse med bistand til egne medlemmer kunne give vejledning og information til egne medlemmer om jobsøgning. Forslaget indebærer således, at arbejdsløshedskassen vil have de samme beføjelser i forhold til egne medlemmer, som kommunen har i forhold til jobsøgende. Arbejdsløshedskassen vil med forslaget bl.a. kunne give sine medlemmer vejledning, hjælp og information om, hvilke stillinger og hvorhenne i landet, der er gode jobmuligheder og vil også kunne vejlede beskæftigede medlemmer og andre medlemmer, som ikke modtager ydelse.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.,* at arbejdsløshedskassen skal bistå egne ledige medlemmer med at komme i job.

Det foreslåede vil betyde, at arbejdsløshedskassen fortsat vil have pligt til at yde bistand til egne ledige medlemmer i forbindelse med jobsøgning. Arbejdsløshedskassen vil i den forbindelse skulle understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere gennem vejledning, rådgivning og formidling af relevante jobmuligheder under hensyntagen til medlemmernes kompetencer og arbejdsmarkedets behov.

Arbejdsløshedskasserne er ikke direkte omfattet af forvaltnings-, offentligheds- eller retssikkerhedsloven, da de er private foreninger. Derimod er der, med hjemmel i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., udstedt administrative regler, som svarer til reglerne i forvaltnings-, offentligheds- og retssikkerhedsloven, herunder om vejledning og jobsøgning.

Det foreslås i *stk. 4,* at arbejdsløshedskassen kan henvise egne ledige medlemmer til et konkret job efter aftale med en arbejdsgiver og kan pålægge egne ledige medlemmer at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med arbejdsløshedskassen, at der sker henvisning af jobsøgende.

Det foreslåede vil betyde, at arbejdsløshedskassen fortsat på samme måde som kommunen vil kunne pålægge medlemmet at søge konkrete opslåede job og henvise medlemmet til et konkret job.

Når arbejdsløshedskassen henviser et medlem til et konkret job, vil det være en forudsætning, ligesom når kommunerne henviser en dagpengemodtager til et konkret job, at henvisningen sker i overensstemmelse med reglerne om arbejde, som dagpengemodtagere har pligt til at overtage. Det indebærer, at jobbet skal kunne anses for rimeligt efter reglerne i bekendtgørelse om rådighed. Et medlem skal således kunne overtage rimeligt arbejde med fuld sædvanlig arbejdstid på de vilkår, som er almindelige inden for det pågældende faglige område. For deltidsforsikrede er fuld sædvanlig arbejdstid 30 timer om ugen.

Rimeligt arbejde omfatter alt arbejde, som medlemmet kan varetage. Arbejdet er også rimeligt, hvis medlemmet kan varetage det efter et kortere uddannelsesforløb, og medlemmet får tilbudt den fornødne oplæring i forbindelse med henvisningen. Derudover er der regler om daglig transporttid.

Til § 14

§ 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indeholder regler om kommunens pligt til at yde bistand til private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige, herunder om henvisning til konkrete job. Derudover indeholder bestemmelsen regler om arbejdsløshedskassens mulighed for at yde tilsvarende bistand og mulighed for efter aftale med andre arbejdsløshedskasser at formidle relevante ledige medlemmer fra disse arbejdsløshedskasser og om adgang til relevante oplysninger om medlemmer.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.5.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 14, stk. 1,* at kommunen skal bistå arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige.

Det foreslåede vil betyde, at kommunen fortsat vil skulle bistå arbejdsgivere, som henvender sig med behov for hjælp, med at tilvejebringe den arbejdskraft, de har behov for.

Bistand efter bestemmelsen omfatter således kommunens rådgivende og understøttende indsats over for arbejdsgivere, mens formidling vedrører kommunens konkrete medvirken til at matche, pålægge ledige at søge job og henvise ledige jobsøgende til ledige stillinger.

Det vil være op til kommunen at vurdere, hvordan bistanden bedst kan gives ud fra virksomhedens behov. Bistanden vil kunne være vejledning om muligheden for at etablere kontakt til jobsøgende ved f.eks. at anvende funktionerne på Jobnet for Arbejdsgivere og Workindenmark, herunder vejledning om, hvordan arbejdsgiveren kan opslå jobannoncer på Jobnet for Arbejdsgivere eller søge i cv-oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2,* at arbejdsløshedskassen kan bistå arbejdsgivere med rekruttering.

Det vil betyde, at arbejdsløshedskassen fortsat vil kunne bistå arbejdsgiverne på samme måde som kommunen i forhold til arbejdsløshedskassens egne medlemmer. Arbejdsløshedskassen vil blandt andet kunne vejlede arbejdsgivere om mulighederne for at etablere kontakt til jobsøgende f.eks. via digitale platforme, understøtte målrettede og effektive match mellem arbejdsgivere og egne ledige medlemmer, aftale med en arbejdsgiver, at arbejdsløshedskassen henviser en eller flere af deres egne ledige medlemmer til et konkret job eller, at arbejdsløshedskassen opsøger arbejdsgivere og tilbyder bistand til at udsøge og screene egne ledige medlemmer og formidle relevante egne ledige medlemmer.

Arbejdsgivere vil kunne henvende sig til arbejdsløshedskassen, hvis de ønsker bistand til rekruttering af arbejdsløshedskassens egne ledige medlemmer.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at arbejdsløshedskassen, i forbindelse med konkrete rekrutteringer til arbejdsgivere efter aftale med andre arbejdsløshedskasser, kan formidle relevante ledige medlemmer fra disse arbejdsløshedskasser.

Det foreslåede vil betyde, at arbejdsløshedskassen fortsat vil kunne formidle ledige fra andre arbejdsløshedskasser, når der foreligger en aftale mellem de involverede arbejdsløshedskasser, som samarbejder om en konkret rekruttering til en arbejdsgiver.

En aftale skal forstås bredt og vil f.eks. kunne bestå i, at en arbejdsløshedskasse, som har modtaget en rekrutteringsanmodning fra en arbejdsgiver i form af en jobordre, deler jobordren med andre arbejdsløshedskasser, som herefter tilknytter et eller flere af deres ledige medlemmer til jobordren.

En arbejdsløshedskasse vil fortsat også kunne tilknytte sine ledige medlemmer til en jobordre, som er blevet delt af den arbejdsløshedskasse, som har modtaget jobordren fra en arbejdsgiver.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.,* at den arbejdsløshedskasse, som varetager formidlingen, i disse tilfælde har adgang til relevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag om de pågældende medlemmer efter kapitel 30.

Det vil betyde, at det fortsat kun vil være i tilfælde, hvor der foreligger en aftale mellem de involverede arbejdsløshedskasser, at en arbejdsløshedskasse vil kunne få adgang til formidlingsrelevante oplysninger om de andre arbejdsløshedskassers medlemmer, dvs. oplysninger, der er nødvendige for at kunne varetage opgaven med jobformidling. Dette kan bl.a. omfatte cv-oplysninger, personnummer og eventuelle helbredsmæssige begrænsninger.

I disse tilfælde vil den arbejdsløshedskasse, som formidler jobordren til den offentlige eller private arbejdsgiver, således kunne formidle og få adgang til relevante oplysninger om de ledige, som er tilknyttet jobordren.

Til § 15

§ 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter, at kommunen kan tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om arbejdskraft- og uddannelsesforhold, indlæggelse af job på Jobnet for Arbejdsgivere og vejledning om ordninger som f.eks. virksomhedspraktik, løntilskud, opkvalificering ved ansættelse og voksenlærlingetilskud.

Videre fremgår, at kommunen kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde job. Denne service tilpasses den enkelte virksomheds behov, herunder behovet for at lette virksomhedens administrative arbejde i forbindelse med ansættelsen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.5.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 15, stk. 1,* at kommunen blandt andet kan tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om: 1) Arbejdskraft- og uddannelsesforhold. 2) At offentliggøre job på Jobnet for arbejdsgivere. 3) Mulighederne for etablering af f.eks. virksomhedspraktik efter kapitel 13, ansættelse med løntilskud efter kapitel 14, opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 16 og voksenlærlingetilskud efter kapitel 21.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 1 vil betyde, at kommunen fortsat vil kunne tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om arbejdskraft- og uddannelsesforhold, herunder f.eks. om områder og brancher, hvor der er mangel på arbejdskraft.

Det foreslåede i nr. 2 vil betyde, at kommunen fortsat vil kunne tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om at offentliggøre job på Jobnet for Arbejdsgivere. Det vil også indebære, at kommunen vil kunne vejlede arbejdsgivere om anvendelsen af øvrige digitale rekrutteringsredskaber og om muligheden for at se de serviceydelser, som kommunerne stiller til rådighed. Arbejdsgivere vil i den forbindelse selv kunne søge efter cv-oplysninger, oprette en jobordre eller annoncere efter nye medarbejdere.

Det foreslåede i nr. 3 vil betyde, at kommunen fortsat vil kunne vejlede arbejdsgivere om de forskellige beskæftigelsesrettede ordninger, herunder eksempelvis mulighederne for etablering af virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, opkvalificering i forbindelse med ansættelse og voksenlærlingetilskud.

Oplistningen er ikke udtømmende, men angiver alene eksempler på den type information og vejledning, som kommunen vil kunne yde inden for rammerne af bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 2,* at kommunen kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice til arbejdsgivere, der har til formål at

fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde job.

Det foreslåede vil betyde, at kommunen fortsat vil kunne hjælpe arbejdsgivere med at etablere ansættelsesforhold for personer, der har problemer med at fastholde et job.

Kommunen vil fortsat kunne tilrettelægge virksomhedsservicen med udgangspunkt i den enkelte arbejdsgivers behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette arbejdsgiverens administrative arbejde i forbindelse med ansættelsen.

Til § 16

Det fremgår af § 15 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen og en arbejdsgiver kan indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11. Arbejdsgiveren kan inden for rammerne af aftalen iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 14 og tilknytte en mentor efter kapitel 26. Arbejdsgiveren kan på baggrund af dokumentation få tilskud til faktiske afholdte udgifter og til faktiske afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.5.1.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 16, stk. 1,* at kommunalbestyrelsen og en arbejdsgiver kan indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 13.

Det foreslåede vil betyde, at kommunalbestyrelsen og en arbejdsgiver fortsat kan indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik. Partnerskabsaftaler er samarbejdsaftaler mellem arbejdsgivere og kommunalbestyrelsen om tilrettelæggelsen af rekrutteringsforløb med henblik på at fremme tilknytningen til arbejdsmarkedet for ledige med begrænsede beskæftigelsesmuligheder. Indsatsen under en partnerskabsaftale kan ske i form af virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11. Dette indebærer blandt andet, at reglerne om inddragelse af repræsentanter for medarbejderne også gælder, når ledige skal deltage i et rekrutteringsforløb i virksomheden.

Det foreslås i *stk. 2,* at arbejdsgiveren inden for rammerne af aftalen, kan iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 16 og tilknytte en mentor efter kapitel 23.

Det foreslåede vil betyde, at de overordnede rammer for indsatsen fortsat vil blive fastsat i partnerskabsaftalen, herunder de økonomiske rammer og rammerne for køb af uddannelse i form af vejlednings- og opkvalificeringsforløb og mentorstøtte for de aftalte forløb. Arbejdsgiverne vil selv kunne tilrettelægge en målrettet og fleksibel indsats for de ledige i virksomhedspraktik. Det er arbejdsgiverne selv, der afgør, hvornår vejlednings- og opkvalificeringsforløb kan indgå i praktikforløbet, og vælger, om og i givet fald hvornår den enkelte ledige skal have tilknyttet en mentor.

Arbejdsgiverne tilrettelægger aktiveringen, så den vil kunne opfylde virksomhedens behov for kvalifikationer hos medarbejderne samt medarbejderens behov for uddannelse i form af opkvalificering eller mentor. Arbejdsgiverne vil således som en del af forløbet kunne afholde forskellige former for korte interne kurser, herunder f.eks. introduktionskurser og korte faglige kurser.

Det foreslås i *stk. 3,* at arbejdsgiveren kan få tilskud til administration og øvrige afholdte udgifter efter stk. 2, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen. Arbejdsgiveren skal dokumentere de afholdte udgifter.

Det foreslåede vil betyde, at administrationsudgifter i forbindelse med en partnerskabsaftale vil kunne omfatte udgifter, der knytter sig til tilrettelæggelsen og gennemførelsen af de aftalte forløb, herunder udgifter til etablering af både eksterne og interne kurser og opkvalificeringsforløb samt udgifter til løbende opfølgning og kontakt med kommunen m.v.

Arbejdsgiveren vil endvidere kunne modtage tilskud til udgifter til vejlednings- og opkvalificeringsforløb og mentorstøtte. Derudover vil arbejdsgiveren kunne få tilskud til faktisk afholdte administrationsudgifter. Det er en forudsætning, at de tilskudsberettigede udgifter er nærmere fastlagt og aftalt i partnerskabsaftalen.

Det præciseres, at der alene kan ydes tilskud til faktisk afholdte og dokumenterede udgifter, og at der således ikke kan ydes tilskud til anslåede eller skønnede udgifter. Dokumentation for udgifterne kan eksempelvis bestå i kvitteringer fra uddannelsesinstitutioner eller andre relevante leverandører. Det foreslåede vil betyde, at der ikke kan gives tilskud til anslåede udgifter.

Til § 17

Det fremgår af § 16 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.5.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 17,* at når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

Forslaget vil betyde, at kommunen fortsat ikke selvstændigt

skal undersøge, om der er tale om en overenskomstmæssig konflikt. Hvis der er tvister, f.eks. om hvorvidt reglerne for varsling af konflikten er overholdt, skal de afgøres i det fagretlige system. Det er en forudsætning, at kommunen orienterer arbejdsløshedskassen og andre aktører, der efter aftale med kommunen udfører henvisningsvirksomhed, om konflikten.

Det vil sige, at kommunen fra iværksættelse af konflikten skal stoppe henvisning m.v. til alle stillinger hos arbejdsgivere, der er omfattet af konflikten. Forbuddet mod henvisning gælder dog ikke de stillinger, der ikke er omfattet af konflikten.

Hvis en konflikt på et sygehus alene omfatter sygeplejersker, skal kommunen som normalt henvise f.eks. køkkenpersonale og portører.

Ved afgrænsning af hvilke stillinger, der er ramt af konflikt, vil konfliktens omfang skulle fremgå af det lovlige konfliktvarsel, der er sendt til virksomheden, og den orientering som måtte være sendt til kommunen. I nogle tilfælde kan varslet indeholde en liste over navne på de personer, som rammes af konflikten. Konflikten vil angå de medarbejdere, som er medlemmer af den organisation, der varsler konflikt.

Det er en forudsætning, at der heller ikke må ske henvisning til konfliktramte stillinger, selv om den arbejdssøgende er uorganiseret eller hører til en anden faglig organisation end den, der har iværksat konflikten.

Det foreslåede vil indebære, at kommunen fortsat skal overholde Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings skrivelse nr. 9229 af 16. april 2018 om, hvordan kommunen skal forholde sig under konflikt.

Til § 18

Det fremgår af § 17 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen for at fremme beskæftigelse og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet, kan tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til, at jobsøgende finder job, og arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft. Aktiviteterne kan bestå af informationsaktiviteter og støtte, der retter sig mod særlige uddannelses- eller arbejdsområder eller jobsøgende med særlige kvalifikationer eller behov, og befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lignende.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.5.1.6 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 18, 1. pkt.,* at kommunen kan iværksætte særlige aktiviteter, der medvirker til, at jobsøgende finder job, og at arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft.

Forslaget vil betyde, at kommunen fortsat har mulighed for at gennemføre særlige aktiviteter, når kommunen vurderer, at disse vil kunne medvirke til at fremme beskæftigelse. Aktiviteterne vil, som efter gældende regler, kunne bestå af informationsaktiviteter, der retter sig mod særlige uddannelses- eller arbejdsområder, jobsøgende med særlige kvalifikationer eller behov, befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lignende. Der kan f.eks. være tale om informationsarrangementer i form af jobmesser, informationsarrangementer om forskellige tilbud fra kommunen, informationsarrangementer om ny lovgivning og facilitering af virksomhedsnetværk.

Det foreslås i *2. pkt.,* at kommunen kan tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til at gennemføre særlige aktiviteter.

Det foreslåede vil betyde, at kommunen fortsat vil kunne yde økonomisk støtte til særlige aktiviteter til jobsøgende og arbejdsgivere, når kommunen vurderer, at disse vil kunne medvirke til at fremme beskæftigelse.

Til § 19

Det fremgår af § 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om henvisning til et konkret job, pålagt jobsøgning, støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde job og arbejdskraft, og støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job.

Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives fra en arbejdsløshedskasse til en anden arbejdsløshedskasse i forbindelse med konkrete rekrutteringer, jf. § 13, stk. 4.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.5.1.1, 2.5.1.2 og 2.5.1.6 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 19, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om henvisning til et konkret job, pålagt jobsøgning, støtte til særlige aktiviteter, og støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil fastsætte de nærmere regler i bekendtgørelse. Det forventes, at bemyndigelsen vil blive anvendt til, ligesom i den gældende bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at fastsætte regler om henvisning af jobsøgende til konkrete job, herunder om betingelser knyttet til henvisningens form, samt at henvisning skal ske i overensstemmelse med rådighedsreglerne for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler, svarende til de gældende, om en arbejdsgivers pligt til at give besked om resultatet af henvisningen.

Endelig forventes det, at der vil blive fastsat regler om pålagt jobsøgning, f.eks. om, at pålæg om jobsøgning som udgangspunkt skal være skriftligt. Derudover forventes det,

at der bliver fastsat nærmere regler om, at kommunen skal fastsætte nærmere retningslinjer for støtte til befordringsgodtgørelse ved jobsøgning.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives fra en arbejdsløshedskasse til en anden arbejdsløshedskasse i forbindelse med konkrete rekrutteringer, jf. § 14, stk. 3.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren forventes at fastsætte nærmere regler på bekendtgørelsesniveau om, hvilke oplysninger der kan videregives fra en arbejdsløshedskasse til en anden arbejdsløshedskasse i forbindelse med konkrete rekrutteringer. Det forventes, at bemyndigelsen vil blive anvendt til ligesom i den gældende bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats at fastsætte regler om, hvilke vilkår der skal være til stede for, at relevante oplysninger kan videregives mellem arbejdsløshedskasser.

Henvisningen til § 14, stk. 3 vil betyde, at der skal foreligge en aftale mellem de involverede arbejdsløshedskasser, som samarbejder om en konkret rekruttering til en arbejdsgiver, og at det kun er i de tilfælde, at en arbejdsløshedskasse kan få adgang til formidlingsrelevante oplysninger om de andre arbejdsløshedskassers medlemmer, herunder cv-oplysninger, personnummer og eventuelle helbredsmæssige begrænsninger.

Cv-oplysninger kan bl.a. være oplysninger om medlemmets jobønsker, erhvervserfaring, bopælskommune, certificeringer, uddannelse, personens kontaktoplysninger og andre oplysninger, som personen har registreret i cv-oplysninger på Jobnet.

Til § 20

Det fremgår af § 19 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at en person kan registrere sig som jobsøgende i kommunen. Visse persongrupper skal tilmelde sig som jobsøgende i kommunen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 20, stk. 1,* at en person kan registrere sig som jobsøgende hos kommunen.

Forslaget vil betyde, at alle, der ønsker det, fortsat vil kunne blive registreret som jobsøgende med henblik på at få bistand til at finde arbejde. Registreringen vil ske ved, at personen registrerer sine cv-oplysninger således, at de fremgår på Jobnet, og gør dem søgbare for sagsbehandlere og arbejdsgivere.

Registreringen af cv-oplysningerne vil kunne ske på Jobnet eller i kommunens eller arbejdsløshedskassens eventuelle selvbetjeningsløsninger, forudsat at oplysningerne synkroniseres til det fælles it-base-rede datagrundlag (DFDG) således, at de kan fremgå på Jobnet.

Det foreslås i *stk. 2,* at ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge fra den 1. ledighedsdag, skal tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen på denne dag.

Forslaget vil medføre, at ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge fra og med den 1. ledighedsdag eller umiddelbart efter udbetaling af G-dage, vil skulle tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen på denne dag. De vil enten skulle tilmelde sig ved at henvende sig i kommunen eller ved at tilmelde sig på Jobnet.

Personen vil også kunne henvende sig i sin arbejdsløshedskasse for at blive tilmeldt, hvis den enkelte arbejdsløshedskasse tilbyder denne service til sine medlemmer. Arbejdsløshedskassens tilmelding af personen som jobsøgende vil via DFDG blive tilgængelig for kommunen.

Tilmeldingen vil kunne ske på Jobnet, i kommunens eller arbejdsløshedskassens sagsbehandlingssystemer, forudsat at oplysningerne synkroniseres til DFDG således, at de kan fremgå på Jobnet.

Det foreslås i *stk. 3*, at personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som kommunen vurderer er jobparate, skal ved første henvendelse til kommunen om hjælp tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen.

Forslaget vil indebære, at personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som kommunen vurderer er jobparate, dermed vil blive tilmeldt som jobsøgende i forbindelse med henvendelsen om hjælp. Personen vil kunne søge om hjælp eller tilmelde sig enten ved at henvende sig til kommunen eller ved at tilmelde sig som jobsøgende på Jobnet. Hvis personen henvender sig til kommunen, vil kommunen skulle sørge for, at personen bliver tilmeldt som jobsøgende.

Forslaget vil indebære, at personen vil blive tilmeldt som jobsøgende i forbindelse med henvendelsen om hjælp. Forslaget vil endvidere understøtte, at tilmelding som jobsøgende sker, selv om kommunen først efterfølgende træffer afgørelse om ret til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *stk. 4,* at ledighedsydelsesmodtagere skal tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen ved overgang til ledighedsydelse.

Forslaget vil betyde, at ledighedsydelsesmodtagere vil skulle tilmelde sig som jobsøgende hos kommunen ved overgang til ledighedsydelse. Personen vil kunne tilmelde sig enten ved at henvende sig i kommunen eller på Jobnet. Det vil ved henvendelse til kommunen ske ved, at kommunen vil skulle registrere tilmeldingen i sit sagsbehandlingssystem, hvorefter oplysningerne synkroniseres til DFDG.

Til § 21

Det fremgår af § 20, stk. 1 og 2, i lov om en aktiv be-

skæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og ledighedsydelsesmodtagere skal være aktivt jobsøgende. Jobsøgningsaktiviteter skal løbende dokumenteres i en joblog på Jobnet. Ledighedsydelsesmodtagere kan være fritaget for at dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i en joblog efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 21, stk. 1,* at personer omfattet af § 8, nr. 1 og 2, skal være aktivt jobsøgende i overensstemmelse med reglerne efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere og vil betyde, at disse personer skal være aktivt jobsøgende. Det vil fremgå af ydelsesreglerne, hvilke krav der vil blive stillet til den enkeltes jobsøgning, herunder lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for dagpengemodtagere og lov om aktiv socialpolitik for jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Det foreslås i *stk. 2,* at personerne løbende skal dokumentere jobsøgningsaktiviteter i en joblog, og disse oplysninger skal fremgå på Jobnet.

Det foreslåede vil betyde, at personer, som efter stk. 1 skal være aktivt jobsøgende, vil skulle dokumentere jobsøgningen i en joblog, herunder dokumentation af, hvad personerne søger job som samt ansøgningsmateriale. Jobsøgningsaktiviteterne vil løbende skulle opdateres efter behov og ved nye oplysninger i sagen.

Hensigten med jobloggen er at give kommunen og arbejdsløshedskassen et grundlag for at forbedre vejledningen om jobsøgning til den ledige. Anvendelsen af jobloggen og vejledningen vil dermed skulle være med til at understøtte det rigtige match mellem de ledige og arbejdsgiverne samt understøtte arbejdsgivernes efterspørgsel efter arbejdskraft.

Forslaget vil endvidere betyde, at oplysningerne vil skulle fremgå på Jobnet, så kommunen og arbejdsløshedskassen vil kunne tilgå oplysningerne. Registrering af jobsøgningsaktiviteter i jobloggen vil dermed fortsat kunne ske på Jobnet eller i kommunens, arbejdsløshedskassens eller andre aktørers eventuelle selvbetjeningsløsninger forudsat, at oplysningerne synkroniseres til DFDG således, at oplysningerne kan fremgå på Jobnet.

Forslaget vil indebære, at arbejdsløshedskassen og kommunen vil kunne bruge jobloggen til at vurdere, om jobsøgningen er tilstrækkelig til, at den enkelte ledige lever op til rådighedskravet om aktiv jobsøgning i henholdsvis lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Til § 22

Det fremgår af § 22, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere skal angive mindst et jobmål i forbindelse med registrering af cv-oplysninger. Jobmål er konkrete stillingsbetegnelser, som kan bruges til udsøgning til job. Det eller de angivne jobmål skal være realistiske og kunne bestrides af den ledige.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 22, stk. 1,* at personer omfattet af § 8, nr. 1 og 2, skal registrere, hvad de søger job som hurtigst muligt og senest 2 uger efter tilmelding som jobsøgende eller overgang til ledighedsydelse.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere. Forslaget vil medføre, at de omfattede personer vil skulle registrere én eller flere stillingsbetegnelser, de søger job som, hurtigst muligt og senest 2 uger efter, at de er blevet tilmeldt som jobsøgende eller for ledighedsydelsesmodtagere ved overgang til ledighedsydelse. Registreringen skal fremgå på Jobnet.

Det foreslås i *stk. 2,* at personer omfattet af § 8, nr. 3, personer omfattet af § 8, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, personer omfattet af § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister, og personer omfattet af § 136, der modtager en indsats, skal registrere, hvad de søger job som snarest muligt.

Forslaget vil omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats samt beskæftigede omfattet af en varslingsindsats.

Forslaget vil medføre, at de omfattede personer vil skulle registrere de stillingsbetegnelser, de søger job som, snarest muligt efter, at de er blevet tilmeldt som jobsøgende.

Det vil betyde, at personerne på Jobnet vil skulle registrere én eller flere stillingsbetegnelser, som de ønsker at søge.

Forslaget om, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende, og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats samt beskæftigede omfattet af en varslingsindsats snarest muligt skal registrere, hvad de søger job som, vil betyde, at kommunen og personen sammen vil skulle vurdere, hvornår det er realistisk, at personen skal have registreret, hvad den pågældende søger job som. Vurderingen af, hvornår det skal registreres, kan også ske i forbindelse med en løbende dialog mellem kommunen og personen.

Det foreslås i *stk. 3,* at oplysningerne i stk. 1 og 2 skal fremgå på Jobnet.

Forslaget vil medføre, at for personer, som efter stk. 1 og 2 skal registrere, hvad de søger job som, vil oplysningerne skulle registreres således, at oplysningerne fremgår på Jobnet.

Oplysningerne vil skulle fremgå på Jobnet, så kommunen og arbejdsløshedskassen vil kunne tilgå oplysningerne. Det afgørende vil dermed ikke være, at registreringen vil ske på selve Jobnet, men at registreringen vil ske i et system, der vil blive synkroniseret med Jobnet på en sådan måde, at oplysningerne automatisk vil komme til at fremgå på Jobnet.

Oplysninger om, hvad personen søger job som, vil kunne registreres af sagsbehandler i sagsbehandlingssystemer i kommunen eller arbejdsløshedskassen eller af personen selv på Jobnet eller i en selvbetjeningsløsning, som kommunen og arbejdsløshedskassen kan vælge at stille til rådighed.

Til § 23

Det fremgår af § 21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om registrering, tilmelding og afmelding som jobsøgende, jobsøgning og joblog.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 23,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om registrering, tilmelding og afmelding som jobsøgende, jobsøgning og joblog.

Det foreslåede vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat vil fastsætte nærmere regler om registrering, tilmelding og afmelding som jobsøgende, jobsøgning og joblog.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der som hidtil at blive fastsat nærmere regler ved bekendtgørelse om bl.a. registrering som jobsøgende samt om tilmelding og afmelding som jobsøgende for personer, der ansøger om eller modtager dagpenge eller kontanthjælp, og som noget nyt ledighedsydelsesmodtagere. Det forventes, at reglerne om ledighedsydelsesmodtageres tilmelding og afmelding som jobsøgende vil svare til reglerne for personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp, og som vurderes at være jobparate.

Derudover forventes det, at der som hidtil vil blive fastsat nærmere regler om, hvordan personer, der ansøger om eller modtager dagpenge, kan tilmelde sig som jobsøgende, herunder i arbejdsløshedskassen, hvis arbejdsløshedskassen tilbyder denne service.

Der forventes endvidere fastsat regler om, hvad der forstås ved jobsøgningsaktiviteter, og hvilke oplysninger der skal registreres i joblog.

Til § 24

Efter § 22 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal en række målgrupper omfattet af loven registrere cv-oplysninger på Jobnet eller i kommunens eller arbejdsløshedskassens digitale cv-løsning.

Cv-oplysningerne skal indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.7.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 24, stk. 1,* at personer omfattet af § 8, nr. 1-3, personer omfattet af § 8, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, personer omfattet af § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister, og personer omfattet af § 136, som får en indsats efter denne lov, skal registrere cv-oplysninger.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere samt sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed. Forslaget vil derudover omfatte ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats samt beskæftigede omfattet af en varslingsindsats efter den foreslåede § 136.

Forslaget vil indebære, at personen fortsat skal registrere cv-oplysninger. Begrebet cv-oplysninger foreslås fortsat anvendt frem for begrebet cv, fordi der ikke vil blive henvist til et samlet cv, men til en række oplysninger, som kan være relevante i forhold til et kommende job. Typen af cv-oplysninger, der registreres, vil kunne være forskellig afhængigt af, hvilken målgruppe, der er tale om. Forskelligheden kan bestå i, at målgrupper længere fra arbejdsmarkedet vil kunne have behov for at registrere kompetencer, som ikke nødvendigvis knytter sig til en konkret uddannelse eller stilling, og som ikke i alle tilfælde skal være søgbare eller registreres for at understøtte kommunens bistand til at finde arbejde.

Formålet med at registrere cv-oplysninger vil fortsat være at understøtte arbejdsgiveres mulighed for at udsøge egnede kandidater til en stilling, og at understøtte kommunen og arbejdsløshedskassen i deres bistand til jobsøgende med at finde job med udgangspunkt i deres erfaringer og kompetencer. For målgrupper længere fra arbejdsmarkedet vil cv-oplysningerne også fortsat være et dialogværktøj, der skal fungere som et skridt på vejen mod at nå til et punkt, hvor cv-oplysningerne gøres søgbare for arbejdsgivere. Alle vil derfor i forbindelse med udarbejdelse af cv-oplysninger så vidt muligt skulle have fokus på job og ordinære løntimer, også selvom det er få timer.

For ledige selvforsørgende, unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats og beskæftigede omfattet af en varslingsindsats efter den foreslåede § 136 vil det være afgørende, at personen får en aktiv indsats for, at personen omfattes af pligten til at registrere cv-oplysninger. Hvis per-

sonen f.eks. får et tilbud efter lovforslaget, vil personen skulle registrere cv-oplysninger.

Førtidspensionister vil fortsat ikke skulle registrere cv-oplysninger. Det skyldes, at denne målgruppes arbejdsevne af kommunen er vurderet til at være varigt nedsat, og at nedsættelsen er af et sådant omfang, at den pågældende uanset mulighederne for støtte efter den sociale lovgivning eller anden lovgivning, herunder beskæftigelse i fleksjob, ikke vil være i stand til at blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde.

Det foreslås i *stk. 2,* at cv-oplysningerne skal fremgå på Jobnet og indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold.

Det foreslåede om, at cv-oplysningerne skal fremgå på Jobnet, vil bl.a. betyde, at selvbetjeningsløsninger, som kommuner og arbejdsløshedskasser stiller til rådighed, fortsat vil kunne bruges af personen til at registrere sine cv-oplysninger. Det vil gælde, såfremt selvbetjeningsløsningerne synkroniseres med DFDG på en sådan måde, at oplysningerne kommer til at fremgå på Jobnet. Det vil betyde, at også selvbetjeningsløsninger udstillet af kommuner, arbejdsløshedskasser og andre aktører vil kunne benyttes.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at cv-oplysningerne vil skulle indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold. Personen vil fortsat skulle give korrekte og fyldestgørende oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for kommunens og arbejdsløshedskassens bistand til personen med at finde arbejde.

Således vil kommunen efter dialog med personen kunne vurdere, hvilke konkrete oplysninger, som vil skulle fremgå af cv-oplysningerne. Der vil efter bestemmelsen kunne være forskel på, hvilket fokus cv-oplysningerne skal have for forskellige målgrupper. Der vil kunne være forskel på, hvilke oplysninger kommunen vurderer relevante at registrere alt efter, om der er tale om f.eks. en jobparat kontanthjælpsmodtager eller en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager.

Det forudsættes således, at cv-oplysningerne for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere fortsat primært vil have fokus på erhvervserfaring, job og uddannelse, som er oplysninger af betydning for arbejdsgivere og for kommunens samt arbejdsløshedskassens bistand med at finde arbejde. Denne form for cv-oplysninger vil kunne være mindre egnede for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats eller beskæftigede omfattet af en varslingsindsats, da deres kompetencer ikke nødvendigvis knytter sig til en konkret uddannelse, erhvervserfaring eller job. Cv-oplysningerne for denne gruppe vil kunne afspejle dette.

Hensigten med formuleringen om »øvrige relevante forhold« er, at cv-oplysninger, der registreres af aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats, eller beskæftigede omfattet af en varslingsindsats, som får en indsats efter loven, også vil kunne rummes i formuleringen af bestemmelsen. Disse personer vil kunne have behov for at registrere kompetencer, som ikke nødvendigvis knytter sig til en konkret uddannelse eller stilling, og som ikke i alle tilfælde skal være søgbare eller oprettes med det formål at understøtte kommunens bistand til at finde arbejde.

Til § 25

Efter § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der for målgrupperne omfattet af pligten til at registrere cv-oplysninger forskellige frister for, hvornår cv-oplysningerne skal være registreret og gjort tilgængelige for arbejdsgivere.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.7.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 25, stk. 1,* at personer omfattet af § 8, nr. 1 og 2, skal registrere cv-oplysninger og gøre oplysningerne tilgængelige for arbejdsgivere hurtigst muligt og senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende eller overgang til ledighedsydelse.

Forslaget vil betyde, at der vil være eksplicitte frister for, hvor hurtigt dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, vil skulle registrere cv-oplysninger med henblik på, at de opnår job hurtigst muligt. Fristen for dagpengemodtagere fastholdes dermed, mens jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere som noget nyt vil få en frist på 2 uger til at registrere cv-oplysninger.

Fra den dag, hvor dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere tilmelder sig som jobsøgende, vil de efter forslaget have en frist på 2 uger til at registrere cv-oplysninger. Ledighedsydelsesmodtagere vil fra den dag de overgår til ledighedsydelse have en frist på 2 uger til at registrere deres cv-oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at personer omfattet af § 8, nr. 3, personer omfattet af § 8, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, personer omfattet af § 8, nr. 5, og personer omfattet af § 136, skal registrere cv-oplysningerne snarest muligt.

Det foreslåede vil betyde, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesfremmende indsats og beskæftigede omfattet af en varslingsindsats, vil skulle have registreret deres cv-oplysninger snarest muligt.

Ved »snarest muligt« forstås, at kommunen og personen sammen vurderer, hvilket tidspunkt det vurderes at være realistisk, at vedkommende vil kunne have registreret cv-oplysninger. Hvad der er »snarest muligt« vil dermed kunne variere fra person til person, og der vil være tale om en konkret og individuel vurdering af, hvornår den enkelte vurderes snarest at ville kunne registrere oplysningerne. Vurderingen af, hvornår der vil skulle registreres oplysninger, vil også kunne ske i forbindelse med en løbende dialog mellem kommunen og personen.

Ved »realistisk« menes, at registrering af cv-oplysninger som udgangspunkt vil skulle ske, så snart kommunen sammen med personen har afdækket konkrete kompetencer. Kommunen kan dog f.eks. vurdere, at en person, der er alvorligt syg, ikke skal registrere cv-oplysninger. Vurderingen tager udgangspunkt i, hvad kommunen vurderer er realistisk, med udgangspunkt i den enkeltes situation og ressourcer. Med den foreslåede formulering vil der blive taget højde for personens situation. Der vil kunne forekomme tilfælde, hvor f.eks. en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager over lang tid ikke vil være i stand til at registrere cv-oplysninger. Der vil endvidere kunne forekomme tilfælde, hvor en person ikke i sin ledighedsperiode bliver i stand til at registrere cv-oplysninger.

Det forudsættes ikke med forslaget, at der skal foreligge et konkret tidspunkt. Det vil kunne være en løbende vurdering, som den enkelte og kommunen sammen foretager, hvor man arbejder hen imod, at det er realistisk, at der kan registreres cv-oplysninger for personen.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at cv-oplysningerne herefter gøres tilgængelige for arbejdsgivere, medmindre kommunen vurderer, at det ikke er hensigtsmæssigt.

Forslaget vil betyde, at de cv-oplysninger, som personen har registreret, som udgangspunkt herefter vil skulle gøres tilgængelige for søgning for arbejdsgivere. Det vil være personen selv, der vil skulle gøre cv-oplysningerne søgbare.

Udgangspunktet for de fleste aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats samt beskæftigede omfattet af en varslingsindsats, vil derfor ligesom for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere efter den foreslåede bestemmelse være, at oplysningerne så vidt muligt vil skulle registreres og gøres tilgængelige for arbejdsgivere på samme tid.

Det foreslåede vil samtidig indebære, at i de tilfælde, hvor kommunen efter en konkret vurdering finder, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at gøre cv-oplysningerne tilgængelige for søgning for arbejdsgivere, vil oplysningerne ikke skulle gøres tilgængelige på dette tidspunkt.

Ved vurderingen vil kommunen skulle tage højde for personens situation, herunder særligt om oplysningerne har en sådan karakter, at arbejdsgivere bør kunne udsøge dem, f.eks. om oplysningerne er forståelige og fremstiller personens erfaringer og kompetencer positivt. Cv-oplysningerne vil på et senere tidspunkt kunne gøres tilgængelige for arbejdsgivere, såfremt kommunen vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt.

Det foreslåede vil indebære, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor f.eks. en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager over lang tid ikke vurderes at skulle gøre cv-oplysninger tilgængelige for arbejdsgiveren. Der vil også kunne være tilfælde, hvor cv-oplysningerne aldrig vurderes at skulle gøres tilgængelige for arbejdsgivere.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at personer omfattet af stk. 1 og 2 løbende skal opdatere cv-oplysningerne.

Det foreslåede vil betyde, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesfremmende indsats og beskæftigede omfattet af en varslingsindsats fortsat løbende vil skulle opdatere cv-oplysningerne. Ved løbende forstås, at cv-oplysningerne vil skulle opdateres, f.eks. når personen får ny erfaring eller nye kompetencer efter et praktikforløb.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.,* at kommunen løbende skal påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Forslaget vil betyde, at kommunen løbende vil skulle påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende. Ved »fyldestgørende« forstås, at personen har oplyst alle relevante kompetencer m.v., og at oplysningerne er korrekte og har den fornødne kvalitet såsom relevante begreber, der kan bruges til at matche personen med konkrete job. Endelig vil kommunen skulle påse, at personen i øvrigt løbende opdaterer oplysningerne om ny uddannelse, kurser eller erhvervserfaring. Det vil f.eks. kunne være under samtaler med personen, hvor kommunen bliver opmærksom på, at personen har fået nye erfaringer eller nye kompetencer, der vil være relevant at opdatere cv-oplysningerne med.

Det foreslås i stk. 3, *3. pkt.,* at for personer omfattet af § 8, nr. 1, skal arbejdsløshedskassen løbende i de første 3 måneders ledighed dog påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Det foreslåede vil betyde, at det for dagpengemodtagere, i de første 3 måneder, dog vil være arbejdsløshedskassen, som løbende vil skulle påse, at personens cv-oplysninger er fyldestgørende. Det vil f.eks. kunne være under samtaler med personen, hvor arbejdsløshedskassen bliver opmærksom på, at personen har fået nye erfaringer eller nye kompetencer, det vil være relevant at opdatere cv-oplysningerne med.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det vil være arbejdsløshedskassen, der har ansvaret for kontaktforløbet for dagpengemodtagere i de første 3 måneders ledighed efter

lovforslagets § 27, stk. 2. Når dagpengemodtageren overgår til et kontaktforløb i kommunen, vil det herefter være kommunen, der skal påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Til § 26

Efter § 26 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om indhold i cv-oplysningerne.

Der er med hjemmel i denne bestemmelse fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om indhold i cv-oplysningerne.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.7.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 26,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om cv-oplysninger.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren vil fastsætte nærmere regler om cv-oplysninger.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen forventes der fortsat at blive fastsat nærmere regler om bl.a., at personen vil skulle angive kontaktoplysninger som minimum i form af telefonnummer eller mailadresse.

For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og unge under 18 år og beskæftigede omfattet af en varslingsindsats, forventes der fortsat at blive fastsat nærmere regler om, at kommunen aftaler med personen, hvilke cv-oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold, som vil skulle registreres.

Til § 27

Det fremgår af § 27, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen tilrettelægger og gennemfører et fleksibelt kontaktforløb i form af individuelle jobsamtaler under hensyn til personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere.

Efter § 27, stk. 2, i loven tilrettelægger og gennemfører arbejdsløshedskassen det fleksible kontaktforløb for dagpengemodtagere inden for de første 3 måneder, jf. § 9.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.8.1.1 og 2.8.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 27, stk. 1, 1. pkt.,* at kommunen skal tilrettelægge et individuelt og fleksibelt kontaktforløb i form af jobsamtaler med personer omfattet af § 8, nr. 1-3 og 5, under hensyn til personens ønsker og forudsætninger, jf. dog stk. 2.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats. Sygedagpengemodtagere vil fortsat have et opfølgningsforløb efter lov om sygedagpenge.

For dagpengemodtagere vil arbejdsløshedskassen dog skulle tilrettelægge kontaktforløbet med personen i de første 3 måneder. Der henvises til forslaget til § 27, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Forslaget vil indebære, at samtaler i kontaktforløbet fortsat benævnes jobsamtaler, og kontaktforløbet vil derfor skulle bestå af jobsamtaler. Med forslaget vil kontaktforløbet skulle være individuelt og fleksibelt. Jobsamtalerne vil således fortsat skulle være individuelle. Kommunen vil som hidtil kunne holde gruppesamtaler, men en gruppesamtale vil fortsat ikke kunne anses for at være en individuel jobsamtale efter lovforslagets § 27. Et fleksibelt kontaktforløb vil betyde, at kommunen vil kunne tilrettelægge, hvornår jobsamtalerne vil skulle placeres. Med forslaget vil kontaktforløbet skulle tilrettelægges under hensyn til personens ønsker og forudsætninger. Det vil bl.a. betyde, at kontaktforløbet vil skulle tilrettelægges under hensyntagen til personens helbredstilstand.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at kontaktforløbet aftales mellem personen og kommunen.

Forslaget vil indebære, at sagsbehandleren i kommunen og personen vil skulle aftale et kontaktforløb, der vil understøtte, at kontakten med personen vil være meningsfuld og tilpasset den enkelte persons behov.

Det foreslås i *stk. 2,* at i de første 3 måneder skal arbejdsløshedskassen tilrettelægge kontaktforløbet med personer omfattet af § 8, nr. 1.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere.

Det foreslåede vil medføre, at arbejdsløshedskassen vil skulle tilrettelægge kontaktforløbet med personen i de første 3 måneder. Med forslaget vil arbejdsløshedskassen ikke længere skulle visitere dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, til et kontaktforløb i kommunen senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende, da alle dagpengemodtagere vil skulle have deres kontaktforløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder. Dette skal ses i sammenhæng med forslaget om, at uddannelsespålægget ikke videreføres for målgruppen, hvorefter målgruppen som noget nyt vil blive omfattet af de samme regler som øvrige dagpengemodtagere. Målgruppen vil således have deres kontaktforløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder ligesom øvrige dagpengemodtagere. Herefter vil det være kommunen, der vil skulle tilrettelægge kontaktforløbet for personen i resten af ledighedsperioden.

Jobsamtalerne med arbejdsløshedskassen vil også fortsat skulle være individuelle. Arbejdsløshedskassen vil som hidtil kunne holde gruppesamtaler, men en gruppesamtale vil fortsat ikke kunne anses for at være en individuel jobsamtale efter lovforslagets § 27. Arbejdsløshedskassen vil kunne tilrettelægge, hvornår jobsamtalerne vil skulle placeres i de første 3 måneder.

Som følge af forslaget vil kontaktforløbet skulle aftales mellem personen og arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder. Sagsbehandleren og personen vil skulle aftale et kontaktforløb, der vil understøtte, at kontakten med personen vil være meningsfuld og tilpasset den enkelte persons behov.

Det foreslås i *stk. 3,* at kommunen og arbejdsløshedskassen løbende under jobsamtalerne skal bistå personen med blandt andet hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende samt fastholde personen i beskæftigelse.

Forslaget vil indebære, at kommunen og arbejdsløshedskassen løbende under jobsamtalerne vil skulle bistå personen med bl.a. hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende samt fastholde personen i beskæftigelse.

Lovforslagets overordnede formål i § 1 vil finde anvendelse for kontaktforløbet for alle målgrupper. Det skal ses i sammenhæng med forslaget om, at formålsbestemmelsen for kontaktforløbet ikke videreføres. Formålet med kontaktforløbet vil således være at bistå personen med bl.a. hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende samt fastholde personen i beskæftigelse. Kontaktforløbet vil bl.a. også skulle tage udgangspunkt i den enkelte persons ønsker og forudsætninger, herunder om personen har behov for uddannelse og opkvalificering. Det vil i den forbindelse være op til kommunen og arbejdsløshedskassen at vurdere, hvad indholdet i jobsamtalerne vil skulle være. I kontaktforløbet vil der dermed kunne indgå andre indsatser. Det vil betyde, at kommunen ud fra lovforslagets overordnede formål fortsat løbende vil skulle vurdere, hvornår f.eks. iværksættelse af tilbud og understøttende indsatser som mentorstøtte vil skulle drøftes. For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere forudsættes det derfor også, at kommunen vil skulle give en individuel indsats, herunder løbende vurdere personens behov for jobsamtaler, udover den første jobsamtale og den årlige afklaring. Der henvises til forslagene til §§ 28 og 29 om tidspunktet for første jobsamtale og antallet af jobsamtaler samt bemærkningerne hertil.

Til § 28

Det fremgår af § 31, stk. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter dagpengemodtagerens tilmelding som jobsøgende skal holde den første jobsamtale med personen. Det omfatter dog ikke dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, jf. § 27, stk. 3, i loven.

Kommunen skal holde den første jobsamtale med kontanthjælpsmodtagere senest 2 uger fra personens første henvendelse til kommunen om hjælp, jf. § 31, stk. 7, i loven. Derudover skal kommunen holde den første jobsamtale med ledighedsydelsesmodtagere senest 2 uger efter personens overgang til ledighedsydelse.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.8.1.6 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 28, stk. 1,* at arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende skal holde den første jobsamtale med personer omfattet af § 8, nr. 1.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere. Bestemmelsen vil fremover også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen vil skulle have deres kontaktforløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder ligesom øvrige dagpengemodtagere.

Forslaget vil indebære, at arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter personens tilmelding som jobsøgende vil skulle holde den første jobsamtale med personen.

Det foreslås i *stk. 2,* at kommunen senest 2 uger efter personens første henvendelse til kommunen om hjælp eller overgang til ledighedsydelse skal holde den første jobsamtale med personer omfattet af § 8, nr. 2 og 3.

Forslaget vil omfatte kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Forslaget vil betyde, at kommunen senest 2 uger efter kontanthjælpsmodtagerens første henvendelse til kommunen om hjælp vil skulle holde den første jobsamtale med personen. Forslaget vil omfatte både job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere vil forslaget endvidere betyde, at der fortsat vil være krav om minimum en jobsamtale, så kommunerne har bedre muligheder for at tilrettelægge et individuelt forløb for den enkelte i beskæftigelsesindsatsen. Formålet vil bl.a. være at understøtte, at kommunen i højere grad vil kunne give jobsamtaler til de pågældende, når der vil være behov herfor, herunder at sagsbehandleren i kommunen vil kunne tilrettelægge et meningsfuldt forløb i dialog med personen og i højere grad vil kunne benytte sit faglige og individuelle skøn.

Endvidere vil forslaget betyde, at kommunen senest 2 uger efter ledighedsydelsesmodtageres overgang til ledighedsydelse vil skulle holde den første jobsamtale med personen.

Med forslaget vil der som noget nyt ikke skulle holdes en jobsamtale inden for 2 uger, hvis personen overgår til kon-

tanthjælp fra enten ledighedsydelse eller sygedagpenge eller overgår til ledighedsydelse fra enten kontanthjælp eller sygedagpenge. Der henvises til forslagene til §§ 11 og 12 om opgørelse af tidsperioder m.v. samt bemærkningerne hertil.

Til § 29

Det fremgår af § 31, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsløshedskassen inden for de første 3 måneder, jf. § 9, holder mindst to individuelle jobsamtaler med dagpengemodtagere.

Efter § 31, stk. 3, i loven holder kommunen individuelle jobsamtaler med den samlede gruppe af dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere samt ledighedsydelsesmodtagere inden for de første 6 måneder, jf. § 9.

Det fremgår af § 31, stk. 4, i loven, at kommunen holder mindst én individuel jobsamtale med aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb inden for de første 6 måneder, jf. § 9.

Efter § 31, stk. 5, i loven kan arbejdsløshedskassen og kommunen undtage op til 25 pct. af personerne fra jobsamtalerne uanset stk. 1 og 3. Den første jobsamtale skal dog holdes med alle personer.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.8.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 29, stk. 1,* at i de første 3 måneder skal arbejdsløshedskassen holde mindst to jobsamtaler med personer omfattet af § 8, nr. 1.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere. Bestemmelsen vil som noget nyt også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen vil skulle have deres kontaktforløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder ligesom øvrige dagpengemodtagere.

Forslaget vil indebære, at arbejdsløshedskassen fortsat vil skulle holde mindst to jobsamtaler med personen i de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til § 29, stk. 3, hvorefter arbejdsløshedskassen vil kunne undtage op til 25 pct. af personerne fra det fulde antal jobsamtaler, og arbejdsløshedskassen vil skulle holde den første jobsamtale med alle personerne.

Det foreslås i *stk. 2,* at i de første 6 måneder skal kommunen holde 1) mindst to jobsamtaler efter de første 3 måneder med personer omfattet af § 8, nr. 1, og 2) mindst fire jobsamtaler med personer omfattet af § 8, nr. 2.

Det foreslåede i stk. 2, nr. 1, vil omfatte dagpengemodtagere. Forslaget vil som noget nyt indeholde ens regler for alle dagpengemodtager som følge af, at dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, fremover vil skulle have deres kontaktforløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder, hvorefter kommunen vil skulle tilrettelægge kontaktforløbet for personen i resten af ledighedsperioden.

Forslaget vil betyde, at kommunen vil skulle holde mindst to jobsamtaler med personen efter de første 3 måneder og senest efter 6 måneder.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med forslaget til § 29, stk. 3, hvorefter kommunen vil kunne undtage op til 25 pct. af dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere fra det fulde antal jobsamtaler, og kommunen vil skulle holde den første jobsamtale med alle personerne.

Det foreslåede i stk. 2, nr. 2, vil omfatte jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Forslaget vil indebære, at kommunen vil skulle holde mindst fire jobsamtaler med personen i de første 6 måneder.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med forslaget til § 29, stk. 3, hvorefter kommunen vil kunne undtage op til 25 pct. af dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere fra det fulde antal jobsamtaler, og kommunen vil skulle holde den første jobsamtale med alle personerne.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at uanset stk. 1 og 2 kan arbejdsløshedskassen og kommunen undtage op til 25 pct. af personerne fra jobsamtalerne, når arbejdsløshedskassen og kommunen vurderer, at personerne selv kan komme i job.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Forslaget vil indebære, at arbejdsløshedskassen fortsat i de første 3 måneder ud fra en konkret vurdering vil kunne undtage personer, som arbejdsløshedskassen vurderer selv kan komme i job, fra det fulde antal jobsamtaler. Endvidere vil forslaget betyde, at kommunen fortsat i de første 6 måneder ud fra en konkret vurdering vil kunne undtage personer, som kommunen vurderer selv kan komme i job, fra det fulde antal jobsamtaler. Muligheden for at undtage op til 25 pct. af personerne vil dermed give arbejdsløshedskassen og kommunen mulighed for at benytte faglige og individuelle skøn til at prioritere ressourcer på samtaler til de personer, som arbejdsløshedskassen og kommunen vurderer vil have mest gavn af indsatsen.

Med forslaget til § 29, stk. 3, 2. pkt., vil henholdsvis arbejdsløshedskassen og kommunen dog skulle holde den første jobsamtale med alle personerne. Arbejdsløshedskassen vil således skulle holde den første jobsamtale med alle dagpengemodtagere, mens kommunen vil skulle holde den

første jobsamtale med alle jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

For dagpengemodtagere vil arbejdsløshedskassen dermed kunne undtage personen fra én jobsamtale i de første 3 måneder, mens kommunen vil kunne undtage personen fra to jobsamtaler efter de første 3 måneder og senest efter 6 måneder, da den første jobsamtale vil skulle holdes med alle personerne. Der vil ikke nødvendigvis være sammenhæng mellem, hvilke personer arbejdsløshedskassen og kommunen undtager fra jobsamtalerne. Det vil derfor også kunne være forskelligt, hvilke personer der indgår i opgørelsen af de 25 pct. hos henholdsvis arbejdsløshedskassen og kommunen. For jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere vil kommunen kunne undtage personen fra tre jobsamtaler i de første 6 måneder, da den første jobsamtale vil skulle holdes med alle personerne.

Dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere vil med forslaget til § 31 fortsat have ret til jobsamtaler med henholdsvis arbejdsløshedskassen og kommunen. Personen vil således fortsat have ret til jobsamtalerne, uanset at henholdsvis arbejdsløshedskassen og kommunen undtager personen fra det fulde antal jobsamtaler. For dagpengemodtageren vil det betyde, at personen fortsat vil have ret til jobsamtaler med arbejdsløshedskassen inden for de første 3 måneder, uanset at arbejdsløshedskassen undtager personen fra jobsamtalerne. Når de første 3 måneder er gået, vil dagpengemodtageren have ret til jobsamtaler med kommunen, uanset at kommunen undtager personen fra jobsamtalerne. For jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere vil det betyde, at personen fortsat vil have ret til jobsamtaler med kommunen i hele ledighedsperioden, uanset at kommunen undtager personen fra jobsamtalerne.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.,* at den første jobsamtale efter § 28 dog skal holdes med alle personerne.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med forslagene til § 29, stk. 1, 2 og 3, 1. pkt., hvorefter henholdsvis arbejdsløshedskassen og kommunen vil skulle holde jobsamtaler med personerne og vil kunne undtage op til 25 pct. af personerne fra det fulde antal jobsamtaler.

Forslaget vil indebære, at arbejdsløshedskassen fortsat vil skulle holde den første jobsamtale med alle dagpengemodtagere, og kommunen vil fortsat skulle holde den første jobsamtale med alle jobparate kontanthjælpsmodtagere samt ledighedsydelsesmodtagere, uanset at henholdsvis arbejdsløshedskassen og kommunen undtager personen fra jobsamtalerne.

Forslaget vil medføre, at kravet om en første jobsamtale med alle personerne vil bidrage til, at sagsbehandlere i arbejdsløshedskassen har et godt grundlag for at vurdere det fremadrettede behov for jobsamtaler og indsats.

Det foreslås i *stk. 4,* at personer omfattet af § 8, nr. 1, vælger, om arbejdsløshedskassen skal deltage i den første jobsamtale med kommunen.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere.

Forslaget vil indebære, at personen vil skulle vælge, om arbejdsløshedskassen vil skulle deltage i den første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder, hvor ansvaret for kontaktforløbet vil overgå til kommunen. Formålet med jobsamtalen vil fortsat være at understøtte en god overdragelse af personen fra arbejdsløshedskassen til kommunen, da der ved den første jobsamtale i kommunen vil være fokus på at bygge videre på det forløb, som personen har haft i arbejdsløshedskassen, med henblik på at få personen hurtigst muligt i job.

Kommunen vil have ansvaret for at tilrettelægge jobsamtalen, og arbejdsløshedskassen vil have pligt til at deltage i jobsamtalen, hvis personen ønsker arbejdsløshedskassens deltagelse. Kommunen og arbejdsløshedskassen vil således have et fælles ansvar for at sikre arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalen.

Til § 30

Det følger af § 32, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at efter de første 6 måneder aftales kontaktforløbet mellem personen og kommunen. Derudover holdes jobsamtaler, når kommunen vurderer, at der er behov herfor, jf. § 32, stk. 1, 2. pkt., i loven. Der er dermed ikke mindstekrav om, hvor mange jobsamtaler der skal holdes efter de første 6 måneder.

Efter § 32, stk. 2, 1. pkt., i loven, deltager arbejdsløshedskassen dog i en jobsamtale med dagpengemodtagere, senest når personen har været ledig i 16 måneder, medmindre personen ønsker, at arbejdsløshedskassen ikke deltager. Ved jobsamtalen skal kommunen tilbyde en obligatorisk intensiveret indsats, jf. § 32, stk. 2, 2. pkt., i loven. Det er obligatorisk, at personen får en intensiveret indsats.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.8.1.7 og 2.8.1.8 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 30, 1. pkt.,* at kommunen udover jobsamtalerne efter § 29 skal holde en jobsamtale med personer omfattet af § 8, nr. 1, senest når personen har været ledig i 16 måneder.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat vil skulle holde en jobsamtale med dagpengemodtagere, senest når personen har været ledig i 16 måneder.

Det foreslås i *2. pkt.,* at kommunen ved jobsamtalen skal tilrettelægge en intensiveret indsats for personen.

Forslaget vil indebære, at det fortsat vil være obligatorisk,

at personen får en intensiveret indsats. Det vil have den virkning, at jobsamtalen hænger tidsmæssigt sammen med den intensiverede indsats, som personen vil skulle have i slutningen af dagpengeperioden.

Med forslaget præciseres det i lovteksten, at det vil være et krav, at kommunen vil skulle tilrettelægge en intensiveret indsats for dagpengemodtagere ved jobsamtalen senest efter 16 måneder.

Det foreslås i *3. pkt.,* at personen vælger, om arbejdsløshedskassen skal deltage i jobsamtalen.

Forslaget vil indebære, at personen som noget nyt vil skulle vælge, om arbejdsløshedskassen vil skulle deltage i jobsamtalen om en intensiveret indsats, inden personen har været ledig i 16 måneder.

Kommunen vil have ansvaret for at tilrettelægge jobsamtalen, og arbejdsløshedskassen vil have pligt til at deltage i jobsamtalen, hvis personen ønsker arbejdsløshedskassens deltagelse. Kommunen og arbejdsløshedskassen vil således have et fælles ansvar for at sikre arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalen.

Til § 31

Det fremgår af § 32 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere har ret til jobsamtaler med arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder. Bestemmelsen omfatter ikke dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen skal visiteres til et kontaktforløb i kommunen. Efter de første 3 måneder har personen ret til jobsamtaler med kommunen, jf. § 32 a, stk. 1, 2. pkt., i loven.

Efter § 32 a, stk. 2, i loven har dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats ret til jobsamtaler med kommunen i hele forløbet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.8.1.9 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 31, stk. 1, 1. pkt.,* at personer omfattet af § 8, nr. 1, har ret til jobsamtaler med arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere. Bestemmelsen vil som noget nyt også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen vil skulle have deres kontaktforløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder ligesom øvrige dagpengemodtagere.

Forslaget vil indebære, at personen fortsat vil have ret til jobsamtaler med arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet, hvis personen har behov for det og anmoder herom. Personen vil således have ret til jobsamtaler med arbejdsløshedskassen, hvis personen ønsker det, uanset hvor mange jobsamtaler arbejdsløshedskassen vælger at holde med personen i de første 3 måneder, jf. forslaget til § 29, stk. 1 og 3.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at herefter har personen ret til jobsamtaler med kommunen.

Forslaget vil indebære, at personen fortsat vil have ret til jobsamtaler med kommunen efter de første 3 måneder, hvis personen har behov for det og anmoder herom. Personen vil således have ret til jobsamtaler med kommunen, hvis personen ønsker det, uanset hvor mange jobsamtaler kommunen vælger at holde med personen efter de første 3 måneder, jf. forslaget til § 29, stk. 2, nr. 1, og stk. 3.

Det foreslås i *stk. 2,* at personer omfattet af § 8, nr. 2, 3 og 5, har ret til jobsamtaler med kommunen.

Forslaget vil omfatte kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Forslaget vil betyde, at personen fortsat vil have ret til jobsamtaler med kommunen i hele ledighedsperioden, hvis personen har behov for det og anmoder herom. Personen vil således have ret til jobsamtaler med kommunen, hvis personen ønsker det, uanset hvor mange jobsamtaler kommunen vælger at holde med personen i hele kontaktforløbet, jf. forslagene til §§ 28, stk. 2, og 29, stk. 2, nr. 2, og stk. 3.

Til § 32

Det fremgår af § 33, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at første jobsamtale holdes ved personligt fremmøde. Efter § 33, stk. 1, 2. pkt., i loven vælger personen herefter, om en jobsamtale skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde, jf. dog stk. 2.

Det følger af § 33, stk. 2, 1. pkt., i loven, at kommunen ud fra en konkret vurdering kan beslutte, at jobsamtalen skal holdes ved personligt fremmøde, såfremt kommunen vurderer, at der er behov for det. Efter § 33, stk. 2, 2. pkt., i loven har arbejdsløshedskassen samme mulighed for at ændre samtalens form for dagpengemodtagere inden for de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet, jf. § 27, stk. 2.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.8.1.10 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 32, stk. 1,* at første jobsamtale med arbejdsløshedskassen og kommunen skal holdes ved personligt fremmøde, jf. dog stk. 3.

Forslaget vil omfatte alle målgrupper, som efter lovforslagets kapitel 8 vil skulle have et kontaktforløb, dvs. dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Forslaget vil indebære, at den første jobsamtale med henholdsvis arbejdsløshedskassen og kommunen fortsat vil skulle holdes ved personligt fremmøde, og der vil ikke være nogle undtagelser hertil. For dagpengemodtagere vil bestemmelsen fortsat alene omfatte den første jobsamtale med arbejdsløshedskassen. Ved personligt fremmøde forstås fortsat, at jobsamtalen vil skulle holdes ved, at personen møder fysisk frem til et møde med en ansat fra kommunen eller arbejdsløshedskassen.

Kontaktforløbet for en sygemeldt vil fortsat kunne foregå uden kontakt til personen, hvis der er tale om alvorlig sygdom (standby-ordning). Der henvises til forslaget til § 32, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at herefter vælger personen, om øvrige jobsamtaler skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde, jf. dog stk. 3.

Forslaget vil betyde, at der efter den første jobsamtale fortsat som udgangspunkt ikke vil være krav om, at de øvrige jobsamtaler med arbejdsløshedskassen og kommunen skal holdes ved personligt fremmøde. Personen vil kunne vælge, om jobsamtalerne vil skulle holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde. Ved en telefonisk samtale forstås fortsat, at en ansat fra arbejdsløshedskassen eller kommunen taler direkte med personen. En telefonisk samtale vil således ikke kunne foregå ved sms eller e-mail over telefonen. Personligt digitalt fremmøde vil fortsat betyde, at der vil være krav om, at der er en direkte billed- og lydforbindelse ved jobsamtalen, f.eks. video.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at arbejdsløshedskassen og kommunen dog kan beslutte, at en jobsamtale skal holdes ved personligt fremmøde.

Forslaget vil indebære, at arbejdsløshedskassen og kommunen dog fortsat vil kunne beslutte at ændre personens ønskede samtaleform fra telefonisk eller personligt digitalt fremmøde til personligt fremmøde, såfremt arbejdsløshedskassen og kommunen vurderer, at der er behov for det. Det vil f.eks. gælde, hvis kommunen anser det for hensigtsmæssigt, for at personen kan vejledes på bedste måde, og man i dialog kan drøfte og planlægge den videre indsats, herunder hvis der skal igangsættes længerevarende uddannelsesforløb. Det vil også kunne være i tilfælde, hvis der er tvivl om, hvorvidt personen står til rådighed.

Det foreslås i *stk. 3,* at kontaktforløbet for en sygemeldt kan foregå uden kontakt til personen, hvis der er tale om alvorlig sygdom (standby-ordning), og der ved vurderingen af, om en sygdom er alvorlig, navnlig indgår, om sygdommen er livstruende.

Forslaget vil omfatte alle målgrupper, som efter lovforslagets kapitel 8 vil skulle have et kontaktforløb, bortset fra dagpengemodtagere, dvs. jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats. Dagpengemodtagere vil ikke være omfattet af bestemmelsen, da de ved sygdom overgår til sygedagpenge og derfor bliver omfattet af standby-ordningen for sygedagpengemodtagere efter lov om sygedagpenge.

Forslaget vil indebære, at den sygemeldtes samlede situation fortsat vil skulle indgå ved vurderingen af, om kontaktforløbet vil skulle sættes på standby. Den sygemeldtes psykiske tilstand vil således også skulle indgå i vurderingen. Hvis personen fritages fra personlig kontakt, vil der i stedet fortsat kunne ske en anden form for kontakt, f.eks. ved hjælp af kontakt til læge, sygehuslæge, andre kommunale forvaltninger m.v. for at skaffe oplysninger om personens helbred og behandlingsforløb. Endvidere vil personen ikke få en beskæftigelsesrettet indsats. Det vil betyde, at personen f.eks. ikke vil skulle deltage i tilbud efter lovforslagets kapitel 13-16.

En person, som bliver syg korterevarende, eller hvor der ikke vil være tale om livstruende sygdom, vil som udgangspunkt ikke blive fritaget fra kontaktforløbet, men vil kunne have en rimelig grund til ikke at deltage i en jobsamtale på grund af sygdom eller risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes, jf. § 13, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *stk. 4,* at arbejdsløshedskassen kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i de jobsamtaler, hvor personen har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, efter § 29, stk. 4, og § 30, medmindre personen anmoder om, at arbejdsløshedskassen deltager ved personligt fremmøde sammen med personen.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere. I forhold til den første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder, vil forslaget som noget nyt også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen vil skulle have deres kontaktforløb i arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder.

Med forslaget vil arbejdsløshedskassen fortsat kunne vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i jobsamtaler, når personen har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, medmindre personen anmoder om, at arbejdsløshedskassen deltager ved personligt fremmøde sammen med personen. Det vil dreje sig om den første jobsamtale med kom-

munen efter de første 3 måneder og jobsamtalen om en intensiveret indsats senes efter 16 måneder.

For en nærmere beskrivelse af jobsamtalernes form henvises til forslaget til § 32, stk. 1 og 2, og bemærkningerne hertil.

Til § 33

Det fremgår af § 34, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb selv skal booke jobsamtaler digitalt, jf. dog stk. 2. Det følger af lovens § 34, stk. 3, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, og ledighedsydelsesmodtagere selv skal booke jobsamtaler digitalt.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.8.1.11 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 33, stk. 1,* at personer omfattet af § 8, nr. 1-3, har ret og pligt til selv at booke jobsamtaler digitalt.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Forslaget vil betyde, at personen fortsat vil skulle booke jobsamtaler digitalt. Personen vil have ret og pligt til selv at booke jobsamtaler digitalt. Ved selvbooking vil personen fortsat have ansvar for eget ledighedsforløb og have medindflydelse på, hvornår jobsamtalerne vil skulle foregå. Med forslaget om, at jobsamtalerne vil skulle bookes digitalt, vil der fortsat være frihed til en arbejdsdeling mellem aktørerne og digitale løsninger, der med tiden måtte vise sig at være hensigtsmæssig. Selvbooking af jobsamtaler i kommunen vil således kunne foregå via Jobnet eller andre løsninger. Selvbooking af jobsamtaler i arbejdsløshedskassen vil som hidtil foregå i arbejdsløshedskassens egne selvbetjeningsløsninger.

Det foreslås i *stk. 2,* at arbejdsløshedskassen og kommunen vælger, om personen selv skal booke den første jobsamtale efter § 28 digitalt, eller om arbejdsløshedskassen og kommunen vil indkalde til jobsamtalen.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskassen som noget nyt vil skulle vælge, om dagpengemodtageren selv skal booke den første jobsamtale digitalt, eller om arbejdsløshedskassen vil indkalde til jobsamtalen. Endvidere vil kommunen som noget nyt skulle vælge, om kontanthjælpsmodtageren og ledighedsydelsesmodtageren selv skal booke den første jobsamtale digitalt, eller om kommunen vil indkalde til jobsamtalen.

Det foreslås i *stk. 3,* at ved jobsamtaler, hvor personer omfattet af § 8, nr. 1, har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, vælger kommunen, om personen selv skal booke jobsamtaler digitalt, eller om kommunen vil indkalde til jobsamtalerne.

Forslaget vil betyde, at kommunen fortsat vil skulle vælge, om dagpengemodtagere selv skal booke jobsamtaler digitalt, eller om kommunen vil indkalde til jobsamtaler, hvor personen har valgt, at arbejdsløshedskassen skal deltage, jf. lovforslagets § 29, stk. 4, og § 30. Det vil dreje sig om den første jobsamtale med kommunen efter de første 3 måneder og jobsamtalen om en intensiveret indsats senest efter 16 måneder.

Det foreslås i *stk. 4,* at arbejdsløshedskassen og kommunen kan indkalde til en jobsamtale, hvor der er behov for en jobsamtale med kort varsel.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskassen og kommunen fortsat vil kunne indkalde personen til en jobsamtale, hvor der er behov for en jobsamtale med kort varsel. Det vil således bero på arbejdsløshedskassens og kommunens vurdering, hvornår der er behov for en jobsamtale med kort varsel.

Forslaget vil medføre, at arbejdsløshedskassen og kommunen fortsat vil kunne indkalde til en jobsamtale i tilfælde, hvor det ikke vil være muligt først at nå at udstikke en frist til selvbooking, som vil have en længde, der giver mening, og hvor der fra udløb af fristen til det tidspunkt, hvor jobsamtalen senest skal holdes, vil kunne gå op til en uge. Det vil f.eks. kunne være i et tilfælde, hvor der med kort varsel åbner sig en mulighed for at give tilbud om løntilskudsansættelse, og hvor kommunen, mens kommunen har ansvaret for kontaktforløbet efter de første 3 måneder, har behov for at holde en jobsamtale med personen, inden tilbud afgives.

Til § 34

Det fremgår af § 35 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsløshedskassen og kommunen efter en konkret vurdering kan fratage en person retten til selvbooking, hvis kommunen eller arbejdsløshedskassen vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt eller på en måde, som efter arbejdsløshedskassens eller kommunens vurdering vil medføre, at kontaktforløbet ikke kan gennemføres efter hensigten.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.8.1.11 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 34,* at arbejdsløshedskassen og kommunen efter en konkret vurdering kan fratage en person retten til selvbooking, hvis arbejdsløshedskassen og kommunen vurderer, at personen booker jobsamtaler på en anden måde end aftalt.

Forslaget vil indebære, at arbejdsløshedskassen og kommu-

nen fortsat ud fra en konkret vurdering kan fratage en person retten til selvbooking. Det vil bero på arbejdsløshedskassen og kommunens vurdering, om personen booker jobsamtaler på en anden måde end aftalt og derfor skal fratages retten til selvbooking. Dermed vil kommunen og arbejdsløshedskassen fortsat have mulighed for at indkalde personen til jobsamtaler. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor personen booker mange jobsamtaler ud over det aftalte, booker flere jobsamtaler tidsmæssigt tæt på hinanden eller hyppigt ombooker jobsamtaler.

Til § 35

Efter § 38 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal kommunen tilbyde en samtale om uddannelsesmuligheder m.v. til personer, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet er omfattet af § 18 a i lov om arbejdsskadesikring.

Ved samtalen skal personen og kommunen drøfte personens ønsker til og mulighed for at gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. § 38 a, stk. 2, 1. pkt., i loven.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.8.1.15 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 35, stk. 1, 1. pkt.,* at for personer, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet er omfattet af målgruppen i § 18 a i lov om arbejdsskadesikring, skal kommunen tilbyde en samtale om uddannelsesmuligheder.

Bestemmelsen vil fortsat omfatte tilskadekomne, som under visse betingelser kan tage en konkret erhvervskompetencegivende uddannelse med uddannelsesgodtgørelse efter lov om arbejdsskadesikring. Det gælder f.eks., hvis den tilskadekomne forventes at få fastsat en méngrad på mindst 10 pct. som følge af en eller flere arbejdsskader, hvoraf den seneste skade forventes at medføre tilkendelse af mén på mindst 5 pct. Kommunen vil fortsat have pligt til at tilbyde samtalen; den er frivillig for personen. Personen vil således have ret til en samtale med kommunen.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at personen vælger, om samtalen skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde.

Forslaget vil betyde, at personen vælger, om samtalen skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde. For en nærmere beskrivelse af jobsamtalernes form henvises til lovforslagets § 32, stk. 1 og 2, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at ved samtalen skal personen og kommunen drøfte personens ønsker til og mulighed for at gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft.

Samtalen vil skulle tage udgangspunkt i personens overvejelser om og eventuelle ønsker til erhvervskompetencegivende uddannelse, samt om personen vurderer, at vedkommende vil kunne gennemføre uddannelsen. Kommunen vil under samtalen skulle vejlede om uddannelsesmuligheder, herunder om hvilke uddannelser, der vil være erhvervskompetencegivende, og som vil give kompetence inden for jobområder med behov for arbejdskraft.

Ved »erhvervskompetencegivende uddannelser« forstås en erhvervsuddannelse, en erhvervsgrunduddannelse (egu), som afsluttes på niveau 3 i forberedende grunduddannelse (FGU højeste niveau), en professionsbacheloruddannelse eller en anden videregående uddannelse.

Ved »uddannelser, som giver kompetence inden for områder med behov for arbejdskraft« forstås uddannelser, som vil give kompetence inden for jobområder med gode beskæftigelsesmuligheder. Ved kommunens vejledning og vurdering af, om der vil være tale om en uddannelse inden for jobområder med gode beskæftigelsesmuligheder, vil kommunen – ligesom ved vejledning om og vurderingen heraf i øvrigt – skulle bruge Arbejdsmarkedsbalancen. I Arbejdsmarkedsbalancen vil det omfatte jobområder/stillinger på det regionale arbejdsmarked inden for følgende 3 kategorier:

– Gode jobmuligheder. Det betyder stillinger, der ikke er præget af rekrutteringsudfordringer, men hvor ledige har gode muligheder for at finde job.
– Mangel på arbejdskraft. Det betyder stillinger præget af rekrutteringsudfordringer, og hvor ledige har gode muligheder for at finde job.
– Paradoks. Det betyder stillinger præget af rekrutteringsudfordringer, men hvor ledige har gode muligheder for at finde job.

Kommunen vil til brug for vurderingen af, om en konkret uddannelse vil give kompetencer til jobområder/stillinger inden for de 3 kategorier kunne anvende Undervisningsministeriets UddannelsesGuide, som beskriver de stillinger, som en konkret uddannelse vil kunne give job indenfor. Herefter vil kommunen kunne anvende Arbejdsmarkedsbalancen til vurderingen af, om disse stillinger ligger inden for kategorierne i Arbejdsmarkedsbalancen.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at kommunen endvidere skal vejlede personen om muligheder for tilbud m.v. efter denne lov.

Forslaget vil betyde, at personen under samtalen vil skulle kunne få vejledning og hjælp til at afklare uddannelsesønsker og muligheder i uddannelsesordningen med uddannelsesgodtgørelse, og kommunen vil under samtalen endvidere skulle vejlede personen om muligheder for tilbud m.v. efter loven. Det gælder f.eks. tilbud om virksomhedspraktik eller løntilskudsjob, som kan være alternative veje tilbage i job. Vejledningen vil skulle ske i relevant omfang ud fra personens behov. Bestemmelsen vil indebære, at personen vil få bedre mulighed for at træffe et oplyst valg om, hvorvidt personen ønsker at benytte uddannelsesordningen med uddannelsesgodtgørelse, eller om indsatser i beskæftigelsessystemet passer bedre til vedkommendes behov.

Det foreslås i *stk. 3,* at samtalen kan træde i stedet for en jobsamtale efter dette kapitel eller en opfølgningssamtale efter kapitel 6 i lov om sygedagpenge.

Forslaget vil betyde, at for personer, som vil have et kontaktforløb eller opfølgningsforløb, vil samtalen kunne medregnes i antallet af jobsamtaler eller opfølgningssamtaler, som skal holdes i kontaktforløbet eller opfølgningsforløbet efter henholdsvis kapitel 8 i lovforslaget og kapitel 6 i lov om sygedagpenge.

Det foreslås i *stk. 4,* at på baggrund af samtalen giver kommunen oplysninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om personens ønske til uddannelse og en vurdering af, om 1) uddannelsen er en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for et område med behov for arbejdskraft, og om 2) personen forventes at kunne gennemføre uddannelsen og varetage et ordinært job på almindelige vilkår efter uddannelsen.

Forslaget vil betyde, at kommunen vil skulle videregive oplysninger og en vurdering til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til brug for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af, om personen vil kunne tage en konkret erhvervskompetencegivende uddannelse med uddannelsesgodtgørelse. Det vil medføre, at kommunen vil skulle videregive personens egne oplysninger om den uddannelse, som personen ønsker at deltage i, med uddannelsesgodtgørelse. Det vil videre medføre, at kommunen desuden vil skulle oplyse, om kommunen vurderer, at uddannelsen vil være en erhvervskompetencegivende uddannelse, som vil være inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. beskrivelsen ovenfor om, hvad der forstås ved en erhvervskompetencegivende uddannelse inden for områder med behov for arbejdskraft.

Forslaget vil også indebære, at kommunen vil skulle oplyse, om det vil være kommunens vurdering, at personen må forventes at kunne gennemføre uddannelsen og varetage et ordinært job på almindelige vilkår efter uddannelsen. I forhold til at kunne varetage et ordinært job på almindelige vilkår vil det forudsætte, at tilskadekomne skal forventes at kunne varetage et job på almindelige løn- og ansættelsesvilkår, hvor der ikke gives økonomisk støtte til lønnen eller til personen som led i en ansættelse efter de sociale kapitler. Kommunens vurdering heraf vil skulle ske på baggrund af samtalen med personen og øvrige relevante oplysninger, som allerede vil foreligge hos kommunen.

Hjemlen til, at kommunen vil kunne udveksle oplysningerne med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil være arbejdsskadesikringslovens § 37, stk. 3.

Til § 36

Det fremgår af § 39 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om en række elementer i forbindelse med kontaktforløbet.

Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet. Der er i bekendtgørelserne bl.a. fastsat regler om, hvilke persongrupper, som er undtaget fra kontaktforløbet, indholdet i kontaktforløbet, digital booking af jobsamtaler, indkaldelse til jobsamtaler, intensiveret indsats for dagpengemodtagere i slutningen af dagpengeperioden, ret til læse-, skrive- og regnetest samt om registrering og indberetning af oplysninger.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.8.1.16 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 36,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om kontaktforløbet.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren bl.a. fortsat vil fastsætte nærmere regler om pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om repatriering, undtagelse af persongrupper fra kontaktforløbet, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats, pligt til i forbindelse med kontaktforløbet at deltage i bestemte beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, som blandt andet kan være iværksat med hjemmel i forslaget til § 18 om særlige aktiviteter i loven, ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindetest, oplysningspligt ved ferie og sygdom m.v., arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalerne under kontaktforløbet og selvbooking og afmelding som jobsøgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der bl.a. at blive fastsat regler om, at kommunen og arbejdsløshedskassen under alle jobsamtaler vil skulle vejlede personer, som er omfattet af repatrieringsloven, og som har haft opholdstilladelse i Danmark i op til 5 år, om mulighederne for repatriering efter repatrieringsloven.

Der forventes videre fastsat regler om, at visse persongrupper ikke vil være omfattet af reglerne om kontaktforløbet. Det vil omfatte ældre, som modtager kontanthjælp, fordi de ikke opfylder optjeningsbetingelserne efter lov om social pension for at få folkepension, personer, som modtager kontanthjælp, fordi de i forhold til førtidspension ikke opfylder optjeningsbetingelserne efter lov om social pension, unge under 18 år, som ikke har forældre, der har pligt til at forsørge dem, og som derfor modtager kontanthjælp, kontanthjælpsmodtagere på barsel, som herved sidestilles med modtagere af barselsdagpenge, samt personer, der deltager i en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (STU).

Derudover forventes der fastsat regler om dagpenge- og kontanthjælpsmodtageres ret til læse-, skrive- og regnetest, som svarer indholdsmæssigt til de regler, der er fastsat i dag.

Der forventes også fastsat regler om pligt til at give kommunen og arbejdsløshedskassen besked i forbindelse med pasningsproblemer, ferie og sygdom m.v.

Ligeledes forventes der fastsat regler om frister for at booke jobsamtaler digitalt, ombooking af jobsamtaler og fritagelse fra digital booking af jobsamtaler som følge af f.eks. manglende it-kundskaber eller betydelig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse.

Til § 37

Efter § 36 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal kommunen foretage en afklaring i sager vedrørende aktivitetsparate personer, som er fyldt 30 år, når den pågældende har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 2 år. Herefter skal kommunen foretage en afklaring, hver gang personen på ny har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 2 år.

Det fremgår af lovens § 36 a, stk. 2, at afklaringen skal bestå i følgende: 1) Kommunens vurdering af, om personen er i målgruppen for enten fleksjob eller førtidspension. 2) Kommunens vurdering af, hvilken indsats der kan iværksættes for en person, som ikke er i målgruppen for enten fleksjob eller førtidspension, jf. nr. 1.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.9.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 37, stk. 1,* at for personer omfattet af § 8, nr. 3, skal kommunen foretage en afklaring, senest når personen har været ledig i 1 år. Herefter skal kommunen foretage en afklaring, senest hver gang personen på ny har været ledig i 1 år.

Forslaget vil bl.a. indebære, at de gældende regler om afklaring udvides til også at omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år.

Det bemærkes, at afklaringen fortsat ikke vil gælde for personer, som er omfattet af program efter integrationsloven. De pågældende omfattes af reglerne om afklaring, når de overgår til indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslåede vil endvidere indebære, at kommunen fremover vil få pligt til at foretage en afklaring i sager, hvor en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager har været ledig i 1 år, og at kommunen efterfølgende vil skulle foretage en ny afklaring i den pågældende sag hvert år, senest hver gang den pågældende på ny har været ledig i 1 år.

Det vil være en betingelse, at den pågældende er aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager på afklaringstidspunktet. Det er ikke et krav, at man har været aktivitetsparat i hele perioden.

Opgørelse af den sammenhængende periode på 1 år vil skulle ske efter reglerne i lovforslagets § 11, hvorefter der bl.a. for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere omfattet af § 8, nr. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats opgøres sammenhængende perioder med kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge fra første henvendelse om hjælp, overgang til ledighedsydelse eller sygedagpenge.

Det foreslås i *stk. 2,* at afklaringen skal bestå i kommunens vurdering af, om personen er på den rette ydelse, og hvilken indsats, der kan iværksættes for personen.

Forslaget vil indebære, at kommunen som hidtil vil skulle vurdere, om personen er på rette ydelse, eller om personen er i målgruppen for en anden ydelse end kontanthjælp.

For personer, som kommunen vurderer er på rette ydelse, vil kommunen fortsat skulle vurdere, hvilken indsats der kan iværksættes for personen, herunder f.eks. hvis personen allerede får en indsats, om den indsats personen får er den rette indsats, eller om der er behov for ændringer i indsatsen.

Som det gælder i dag indebærer forslaget også, at det fortsat vil være op til den enkelte kommune at tilrettelægge de nærmere rammer for afklaringen, herunder at vurdere behovet for at inddrage andre fagligheder. Det kan f.eks. være, at sagsbehandleren inddrager relevante kompetencer, f.eks. fra social-, sundheds-, misbrugs- eller familieområdet for at vurdere, om der er behov for en tværfaglig indsats. Kommunen skal endvidere vurdere, om der er behov for at indhente yderligere oplysninger. Det kan f.eks. være, at sagsbehandleren på baggrund af en gennemgang af personens sag – som den er oplyst – vurderer, at der er behov for at indhente helbredsoplysninger.

For personer, der er omfattet af reglerne om arbejdspligt efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil vurderingen af, hvilken indsats der skal iværksættes, skulle ske inden for rammerne af, hvilken indsats der kan tilbydes personer omfattet af arbejdspligt.

Det foreslås i *stk. 3,* at for personer, der ved udløbet af fristen i stk. 1 er fritaget for pligten til at deltage i kontaktforløb og tilbud efter denne lov eller fritaget for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af disse love, skal kommunen foretage afklaringen senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører, jf. dog stk. 4.

Forslaget vil betyde, at hvis en person på tidspunktet for afklaring er omfattet af en fritagelse for kontaktforløb og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller fritaget for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af lovene, vil afklaringen som hovedregel først skulle ske senest en måned efter fritagelsens ophør.

En fritagelse for kontaktforløb og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vil kunne være, hvis personen er omfattet af mindre indsats efter lovforslagets § 95, f.eks. fordi personen skal påbegynde fuldtidsjob inden for 6 uger. En fritagelse for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik vil kunne være, hvis kommunen konstaterer, at der foreligger en objektiv fritagelsesgrund, f.eks. barsel. En fritagelse for rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik vil endvidere kunne være, hvis kommu-

nen vurderer, at en person har en rimelig grund til ikke at stå til rådighed og dermed vil være fritaget for rådighedsforpligtelsen, hvis den pågældende ikke kan arbejde eller deltage i tilbud m.v. som følge af sygdom, eller at helbred forværres herved.

Det foreslås i *stk. 4,* at for personer, der ved udløbet af fristen i stk. 1 er fritaget for rådighedsforpligtelsen efter § 13 j i lov om aktiv socialpolitik, skal kommunen foretage afklaringen under perioden for fritagelsen.

Det foreslåede vil betyde, at uanset om personen er fritaget for rådighedsforpligtelsen efter den nye foreslåede fritagelsesregel i § 13 j i lov om aktiv socialpolitik, vil kommunen skulle foretage afklaringen under perioden for fritagelsen.

Det foreslåede vil endvidere indebære, at kommunen i forbindelse med den årlige afklaring vil have mulighed for at kontakte personen, selv om den pågældende er fritaget for at stå til rådighed efter den nye foreslåede fritagelsesregel, hvis kommunen vurderer, at det er nødvendigt for at afklare personens sag.

For en nærmere beskrivelse af § 13 j i lov om aktiv socialpolitik henvises til det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om social pension og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, værdigt sanktionssystem i balance, ny sygedagpengesats, fleksløntilskud fradrages ikke i ægtefællens pension m.v.).

Forslaget er med en sammenskrivning og sproglige justeringer en videreførelse af § 36 a i den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats bortset fra ændringerne i forhold til udvidelse af målgruppe og hyppighed, samt nye regler om, hvornår der skal ske afklaring for personer, som er fritaget for kontaktforløb og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik på afklaringstidspunktet.

Som efter gældende regler vil kommunens vurdering i forbindelse med afklaringen ikke være en afgørelse. Vurderingen vil i stedet blive betragtet som et almindeligt processuelt sagsbehandlingsskridt. Det vil således ikke være muligt at klage over kommunens vurdering i forbindelse med afklaring af en persons sag. Hvis kommunen efterfølgende træffer en afgørelse om et beskæftigelsesrettet tilbud, f.eks. om virksomhedspraktik, vil personen kunne klage over tilbuddet.

Afklaringen vil som i dag gælde ved siden af de øvrige gældende regler, der skal understøtte løbende opfølgning, og at personer i kontanthjælpssystemet får den indsats, der er behov for. Der henvises herved til pkt. 2.9.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

For en nærmere gennemgang af overgangsbestemmelsen om afklaring henvises til lovforslagets § 220, stk. 8, og bemærkningerne hertil.

Til § 38

Det følger af § 43 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at vurderer kommunen, at en person er i målgruppen for enten fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20, eller førtidspension efter lov om social pension, udarbejder kommunen en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde.

Efter lovens § 44, stk. 1, skal beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde indeholde oplysninger om 1) personens job- og uddannelsesmål, 2) personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder og 3) den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som foretages på baggrund af en konsultation.

Det fremgår af lovens § 44, stk. 2, at vurderer kommunen, at de helbredsmæssige oplysninger, der allerede er i sagen, kan danne tilstrækkeligt grundlag for kommunens vurdering af sagen, kan kommunen undlade at indhente lægeattesten fra den praktiserende læge.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.9.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 38, stk. 1,* at vurderer kommunen, at en person er i målgruppen for enten fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20, eller førtidspension efter lov om social pension, udarbejder kommunen en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde i samarbejde med personen.

Forslaget vil betyde, at kommunen fortsat vil skulle udarbejde en beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, når kommunen vurderer, at personen er i målgruppen for enten førtidspension efter lov om social pension eller fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter lovens kapitel 20.

Forslaget vil endvidere betyde, at personen vil skulle inddrages og medvirke i udarbejdelsen af beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde sammen med sagsbehandleren.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde skal indeholde oplysninger om 1) Personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, samt dokumentation for den forudgående indsats. 2) Den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at arbejde, som foretages på baggrund af en konsultation, medmindre kommunen vurderer, at sagen er tilstrækkeligt helbredsmæssigt oplyst.

Det foreslåede stk. 2, nr. 1, vil betyde, at der i beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde fortsat vil skulle indgå oplysninger om personens jobmæssige, sociale og hel-

bredsmæssige ressourcer og udfordringer, samt dokumentation for den forudgående indsats.

Det foreslåede stk. 2, nr. 2, vil indebære, at beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde vil skulle indeholde en lægeattest fra personens praktiserende læge, medmindre kommunen vurderer, at sagen er tilstrækkeligt helbredsmæssigt oplyst.

Forslaget vil medføre, at der fortsat vil skulle udarbejdes en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår.

Forslaget vil endvidere betyde, at beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde fortsat vil skulle indeholde de samme oplysninger, dog med undtagelse af personens jobmål. Dette forslag til justering skal ses i sammenhæng med, at personens plan for indsatsen efter loven ikke skal indeholde personens jobmål. For en nærmere beskrivelse af forslaget til planen henvises til pkt. 2.10.2.4 i de almindelige bemærkninger.

Efter det foreslåede vil beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde stort set fortsat skulle indeholde de samme oplysninger om personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, samt dokumentation for den forudgående indsats, og den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at arbejde.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 42, hvor det foreslås, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indholdet og muligheden for at fravige kravene til beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde.

Til § 39

Efter § 13, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal kommunen og den region, hvor kommunen er beliggende, indgå en samarbejdsaftale om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering, som varetages af en klinisk funktion i regionen.

Det følger af lovens § 13, stk. 2, at hvis en kommune ikke er tilfreds med regionens ydelser, kan kommunen vælge at opsige samarbejdsaftalen og indgå en ny samarbejdsaftale om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering med en anden region.

Efter lovens § 16 skal kommunen betale for de ydelser, der rekvireres fra den kliniske funktion i regionen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.9.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 39, stk. 1, 1. pkt.,* at kommunen og den region, hvor kommunen er beliggende, skal indgå en samarbejdsaftale om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering, som varetages af en klinisk funktion i regionen.

Efter det foreslåede vil kommunen og den region, hvor kommunen er beliggende, fortsat skulle indgå en samarbejdsaftale om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering, som varetages af en klinisk funktion i regionen.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at aftalen skal fastlægge de lokale rammer for, hvordan den kliniske funktion skal yde rådgivning og afgive vurdering til afklaring af sager på beskæftigelsesområdet.

Forslaget vil betyde, at aftalen vil skulle fastlægge de lokale rammer bl.a. for, hvordan kommunen får adgang til rådgivning og vurdering fra den kliniske funktion. Det vil endvidere skulle fremgå af samarbejdsaftalerne, hvordan den kliniske funktion skal levere sin rådgivning og vurdering, herunder pris og afregning.

Forslaget vil endvidere betyde, at den enkelte region i samarbejde med kommunerne fleksibelt vil kunne tilrettelægge de organisatoriske rammer for den kliniske funktion under hensyntagen til regionens organisation. Den faglige ekspertise i funktionen vil typisk være arbejds-, samfunds- og/eller socialmedicinsk, psykiatrisk/psykologisk, neurologisk eller reumatologisk.

Det foreslås i *stk. 2,* at kommunen betaler for de ydelser, der rekvireres fra den kliniske funktion i regionen.

Efter det foreslåede vil kommunen fortsat skulle betale for de ydelser, der rekvireres fra den kliniske funktion i regionen.

Det foreslås i *stk. 3,* at hvis en kommune ikke er tilfreds med regionens ydelser, kan kommunen vælge at opsige samarbejdsaftalen og indgå en ny samarbejdsaftale om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering med en anden region.

Forslaget vil medføre, at hvis en kommune ikke er tilfreds med en regions ydelser, kan kommunen vælge at opsige samarbejdsaftalen og indgå en ny samarbejdsaftale om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering med en anden region. En opsigelse af samarbejdsaftalen vil skulle ske inden for de rammer, der er fastsat i aftalen, herunder om opsigelsesvarsel. En region er dog alene forpligtet til at indgå samarbejdsaftale med de kommuner, der ligger i regionen.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 43 om, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering.

Til § 40

Det følger af § 15, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at i sagsbehandlingen i sager om jobafklaringsforløb, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, kan kommunen alene 1) benytte sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra den kliniske funktion og den praktiserende læge og 2) rekvirere læ-

geattester fra den praktiserende læge og speciallægeattester fra den kliniske funktion.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.9.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 40,* at i sager om fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende kan kommunen alene benytte sundhedsfaglig rådgivning og vurdering samt rekvirere lægeattester og speciallægeattester fra den praktiserende læge og den kliniske funktion.

Forslaget vil betyde, at kommunen fortsat alene vil kunne benytte sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra den kliniske funktion og den praktiserende læge i sager om fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende. Kommunen vil ligeledes alene kunne rekvirere lægeattester fra den praktiserende læge og speciallægeattester fra den kliniske funktion i disse sager.

Ved sager om fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende forstås sager, hvor kommunen vurderer, at personen er i målgruppen for fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, og påbegynder udarbejdelse af beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde. Herudover forstås sager, hvor personen er visiteret til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Jobafklaringsforløb vil ikke længere være omfattet som følge af, at jobafklaringsforløbsordningen ikke videreføres. For en nærmere beskrivelse af overgangsreglerne for personer i jobafklaringsforløb henvises til lovforslagets § 220, stk. 11.

For så vidt angår sager om førtidspension, fremgår reglerne om brug af sundhedsfaglig rådgivning og vurdering af lov om social pension.

Klinisk funktion vil efter behov kunne rekvirere en eller flere speciallægeattester som grundlag for klinisk funktions vurdering til kommunen. Det kan f.eks. være i tilfælde med sjældne sygdomme, hvor der er ganske få med specialviden.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 43 om, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering, og om muligheden for at fravige reglerne om kommunernes rekvirering af lægeattester.

Til § 41

Efter § 15, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., skal kommunen anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra sundhedskoordinator, jf. § 15 a, inden kommunen træffer afgørelse om fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller om førtidspension efter lov om social pension.

Efter lovens § 15 a, stk. 1, skal sundhedskoordinator yde sundhedsfaglig rådgivning, når kommunen anmoder herom til brug for kommunens afgørelse om fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller til brug for kommunens afgørelse om førtidspension efter lov om social pension.

Efter lovens § 15 a, stk. 2, skal den sundhedsfaglige rådgivning ydes efter inddragelse af personen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.9.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 41, stk. 1, 1. pkt.,* at kommunen skal anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra den kliniske funktion, inden kommunen træffer afgørelse om visitation til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20, eller tilkendelse af førtidspension efter lov om social pension.

Forslaget vil betyde, at kommunen fortsat altid skal anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion, inden kommunen træffer afgørelse om visitation til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20, eller førtidspension efter lov om social pension.

Den sundhedsfaglige rådgivning vil fortsat skulle have fokus på helbredets betydning for personens mulighed for at arbejde, herunder for at udvikle personens arbejdsevne.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at 1. pkt. ikke gælder for sager, som er omfattet af § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om social pension.

Forslaget vil betyde at i sager, hvor kommunen har vurderet, at det er utvivlsomt, at personen ikke opfylder betingelserne for tilkendelse af førtidspension, eller hvis personen er terminalt syg, er der ikke krav om at kommunen anmoder om sundhedsfaglig rådgivning fra den kliniske funktion, inden kommunen træffer afgørelse om førtidspension efter lov om social pension.

Det foreslås i s*tk. 2,* at den sundhedsfaglige rådgivning skal ydes efter inddragelse af personen.

Forslaget vil betyde, at personen fortsat vil skulle inddrages i forbindelse med, at klinisk funktion yder sundhedsfaglig rådgivning i sagen. Det vil blandt andet betyde, at der som udgangspunkt vil skulle være en kontakt mellem klinisk funktion og personen. Det vil kunne være i form af et fysisk eller digitalt møde, telefonisk kontakt m.v.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 43, og bemærkningerne hertil, hvoraf det bl.a. fremgår, at der forventes at blive fastsat nærmere regler eksempelvis om, at kommunen og regionen vil skulle aftale, hvordan den sundhedsfaglige rådgivning i sager om førtidspension og fleksjob tilrettelægges, herunder hvordan borgeren inddrages i den sundhedsfaglige rådgivning.

Til § 42

Efter § 47, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om indholdet af og muligheden for at fravige kravene til beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.9.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Der foreslås i *§ 42,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indholdet af og muligheden for at fravige kravene til beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde efter § 38, stk. 2.

Det forventes, at der fortsat vil blive fastsat regler om, hvilke oplysninger beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde vil skulle indeholde om personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, samt dokumentation for den forudgående indsats.

Herudover forventes der ligeledes fortsat at blive fastsat nærmere regler om muligheden for at fravige kravene til indholdet af beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde efter lovforslagets § 38, stk. 2, i visse sager om førtidspension.

Til § 43

Efter § 17, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for sundhed fastsætte nærmere regler om samarbejdsaftalen, muligheden for at fravige reglerne om kommunernes rekvirering af lægeattester, og om muligheden for, at regionerne indbyrdes kan aftale, at en region yder sundhedsfaglig rådgivning og vurdering på vegne af en anden region.

Det følger af lovens § 17, stk. 2, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for sundhed fastsætter nærmere regler om krav til organiseringen, tilrettelæggelsen og indholdet i den sundhedsfaglige rådgivning i sager om jobafklaringsforløb, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Det fremgår af lovens § 17, stk. 3, at beskæftigelsesministeren endvidere efter forhandling med ministeren for sundhed fastsætter nærmere regler om krav til tilrettelæggelse af og indhold i den sundhedsfaglige rådgivning på det øvrige beskæftigelsesområde.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.9.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 43,* at beskæftigelsesministeren efter forhandling med sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering og om muligheden for at fravige reglerne efter § 40 om kommunernes rekvirering af lægeattester.

Med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse forventes der blandt andet at blive fastsat regler om, at samarbejdsaftalen mellem kommunen og regionen blandt andet skal indeholde oplysninger om pris, afregning og frister for levering af sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra klinisk funktion.

Endvidere forventes der fastsat regler om indholdet af speciallægeattester fra klinisk funktion.

Der forventes herudover at blive fastsat nærmere regler om, at kommunen vil kunne rekvirere statusattester og journaloplysninger fra en speciallæge eller et sygehus og status fra en psykolog i det omfang, der vil være behov for at supplere sagens helbredsmæssige oplysninger med disse attester.

Der forventes endvidere at blive fastsat nærmere regler om, at regionerne indbyrdes vil kunne aftale, at en region yder sundhedsfaglig rådgivning og vurdering på vegne af en anden region for at understøtte, at regionerne vil få større fleksibilitet i forhold til organiseringen af de kliniske funktioner.

Herudover forventes der at blive fastsat nærmere regler bl.a. om, at kommunen og regionen vil skulle aftale, hvordan den sundhedsfaglige rådgivning tilrettelægges. Der forventes endvidere fastsat regler om, at inddragelse af personen blandt andet vil betyde, at der som udgangspunkt vil skulle være kontakt mellem personen og klinisk funktion, og dette vil kunne ske i form af et fysisk eller digitalt møde, telefonisk kontakt m.v.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at den sundhedsfaglige rådgivning vil skulle ske på baggrund af den beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, som kommunen udarbejder for personer i målgruppen for førtidspension og fleksjob efter forslaget til § 38.

Der forventes herudover endvidere at blive fastsat nærmere regler om, at i tilfælde, hvor klinisk funktion tidligere har ydet sundhedsfaglig rådgivning om helbredets betydning for personens muligheder for arbejde eller uddannelse, kan kommunen vurdere, om der er behov for yderligere sundhedsfaglig rådgivning til brug for kommunens afgørelse om fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller førtidspension.

Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat en nærmere bestemt tidsfrist for, hvornår den sundhedsfaglige rådgivning skal være ydet i de tilfælde, hvor klinisk funktion har ydet sundhedsfaglig rådgivning forud for kommunens vurdering af, at personen er i målgruppen for fleksjob, tilskud eller førtidspension.

Endvidere forventes det, at der vil blive fastsat regler om hvilke rammer, der gælder, når en sundhedsperson yder kommunen sundhedsfaglig rådgivning om borgerens muligheder for arbejde eller uddannelse til brug for kommunens sagsbehandling i øvrige sager på beskæftigelsesområdet. Det vil sige sager, der ikke er sager om førtidspension, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, eksempelvis sager om kontanthjælp.

Der forventes blandt andet, at der vil blive fastsat regler om, hvad der kan indgå i den sundhedsfaglige rådgivning, og at den sundhedsperson, der yder den sundhedsfaglige rådgivning, ikke må foretage undersøgelse eller behandling efter sundhedslovgivningen som led i den sundhedsfaglige rådgivning.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler svarende til de gældende regler om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering.

Til § 44

Efter § 40 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal personer omfattet af § 6, der kan få en indsats efter loven, have en »Min Plan« for indsatsen. Det gælder dog ikke for sygedagpengemodtagere, som er i job.

For personer omfattet af § 6, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel, jf. § 40, stk. 2, i loven.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.10 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 44,* at personer omfattet af § 8 og § 9, nr. 1, skal have en plan for den beskæftigelsesrettede indsats. Det gælder dog ikke for personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i job.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job, ledige selvforsørgende, førtidspensionister, unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats, personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Forslaget vil medføre, at personen fortsat vil skulle have en plan for indsatsen. Det vil dog ikke gælde sygedagpengemodtagere, som er i job. Kommunen vil kunne udarbejde en plan for en sygedagpengemodtager i job, i det omfang det giver mening i den konkrete sag, eksempelvis hvis personen skal have en indsats efter loven.

Det foreslåede vil blandt andet betyde, at sygedagpengemodtagere, som ikke er i job, også vil skulle have en plan i forbindelse med opfølgningsforløbet efter lov om sygedagpenge, uanset at de ikke får et tilbud efter forslaget til kapitel 13-16. Aftalen om opfølgning i sygedagpengesagen efter § 13 c, stk. 2, i lov om sygedagpenge vil skulle indgå i den sygemeldtes plan.

Ligeledes vil forslaget betyde, at personer ansat i fleksjob også vil skulle have en plan, uanset om de deltager i et tilbud efter lovforslaget. Det skyldes, at fleksjobbet som udgangspunkt fortsat er midlertidigt, og at kommunen løbende skal følge op på fleksjobbet.

Det foreslåede vil indebære, at planen vil skulle medvirke til at understøtte personens aktive deltagelse i egen sag. Planen vil være et værktøj, der vil kunne anvendes i dialogen med personen. Planen vil skulle give personen et overblik over personens forløb og beskæftigelsesrettede indsats for at forbedre personens muligheder for at opnå varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked.

Forslaget vil medføre, at for sagsbehandleren vil planen fortsat kunne understøtte indsatsen med at hjælpe personen i job eller tættere på job og sikre koordinering på tværs af kommune, arbejdsløshedskasse og evt. andre forvaltninger. Planen vil fortsat kunne understøtte sammenhæng i personens forløb ved sagsbehandlerskift m.v.

Personen vil fortsat ikke kunne klage over planen, da planen ikke er en forvaltningsretlig afgørelse. Personen vil dog f.eks. kunne klage over de tilbud, som indgår i planen.

Til § 45

Efter § 41 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, indeholder »Min Plan« en beskrivelse af den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få personen i varigt job, herunder med få ugentlige timer på det ordinære arbejdsmarked.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.10.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 45, stk. 1,* at planen indeholder en beskrivelse af den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få eller fastholde personen i varigt job.

Forslaget vil medføre, at planen vil skulle indeholde en beskrivelse af, hvilken beskæftigelsesrettet indsats personen skal have, med henblik på at få eller fastholde personen i varigt job. Vejen til varigt job vil eventuelt kunne gå via kortvarige ansættelser med få ugentlige timer på det ordinære arbejdsmarked, som kan understøtte, at personen opnår varig arbejdsmarkedstilknytning. Ved det ordinære arbejdsmarked forstås en ansættelse, hvor den ansatte får løn fra arbejdsgiver, og hvor arbejdsgiveren ikke modtager tilskud til lønnen, f.eks. efter reglerne om ansættelse med løntilskud efter lovforslagets kapitel 14.

Beskrivelsen i planen vil variere, efter hvilken målgruppe der vil være tale om. Fælles for alle målgrupper gælder dog, at informationerne i planen vil skulle være fremadrettede, opdaterede, relevante og forståelige for personen.

Det foreslås i *stk. 2,* at planen skal indeholde oplysninger om følgende: 1) Aftaler om og krav til jobsøgning. 2) Tilbud efter kapitel 13-16. 3) Jobrettet uddannelse efter kapitel 11. 4) Øvrige aftalte indsatser m.v.

Det foreslåede i stk. 2, nr. 1, vil medføre, at planen fortsat vil skulle indeholde en beskrivelse af forventningerne til

personens jobsøgning, herunder hvordan og inden for hvilke områder den pågældende vil skulle søge job. Dette omfatter både de individuelle krav, der fastsættes til personens jobsøgning af henholdsvis kommune eller arbejdsløshedskasse, og de aftaler, som personen løbende indgår med kommunen eller arbejdsløshedskassen om sin jobsøgning.

Kravene til jobsøgning stilles inden for rammerne af reglerne i den lovgivning, som knytter sig til den ydelse, som den pågældende modtager.

Det foreslåede i stk. 2, nr. 2, vil medføre, at planen vil skulle indeholde oplysninger om tilbud efter lovforslagets kapitel 13-16. Planen vil dermed skulle indeholde en beskrivelse af de tilbud, der gives til den enkelte person efter forslagene til kapitel 13 om virksomhedspraktik, kapitel 14 om ansættelse med løntilskud, kapitel 15 om nytteindsats og kapitel 16 om vejledning og opkvalificering.

Planen vil skulle indeholde oplysninger om, hvilke tilbud personen skal deltage i, hvor og hvornår det afholdes, samt hvorfor personen skal deltage i tilbuddet.

Det foreslåede i stk. 2, nr. 3, vil medføre, at planen for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere vil skulle indeholde oplysninger om jobrettet uddannelse efter lovforslagets kapitel 11, herunder om personens deltagelse i jobrettet uddannelse.

Det vil være arbejdsløshedskassen, der administrerer ordningen for dagpengemodtagere, mens det vil være kommunen, der administrerer ordningen for ledighedsydelsesmodtagere.

Det foreslåede i stk. 2, nr. 4, vil medføre, at planen vil skulle indeholde oplysninger om øvrige aftalte indsatser m.v. Det vil dreje sig om indsatser, som er aftalt mellem kommunen og personen, og som ikke falder ind under forslagene til nr. 2 eller 3. Øvrige aftalte indsatser m.v. vil f.eks. kunne være oplysninger om afholdte samtaler mellem sagsbehandler og personen. Derudover vil øvrige aftalte indsatser m.v. f.eks. kunne være oplysninger om mentorstøtte eller virksomhedsrettede indsatser som f.eks. voksenlærlingeforløb eller øvrige relevante aftaler indgået ved en jobsamtale eller opfølgningssamtale. En øvrig aftalt indsats vil f.eks. også kunne være oplysninger om indsatser efter anden lovgivning, herunder serviceloven og sundhedsloven.

Forslaget vil medføre, at kravet om, at planen skal indeholde øvrige aftalte indsatser, udvides med "m.v." for at tydeliggøre, at kommunen og arbejdsløshedskassen ligeledes vil skulle registrere øvrige relevante aftaler.

Det foreslåede vil betyde, at der bl.a. vil være krav om, at kommunen og arbejdsløshedskassen registrerer de aftaler, som de har indgået med personen i forbindelse med den seneste afholdte samtale. Ved samtale forstås i denne sammenhæng en samtale mellem sagsbehandleren og personen, f.eks. en jobsamtale og opfølgningssamtale efter lov om sygedagpenge.

I de tilfælde, hvor der er mulighed og behov for at registrere andre oplysninger eller aftaler i planen, vil den myndighed, der forestår kontaktforløbet, skulle sikre, at planen opdateres via registreringer i egne fagsystemer. Forslaget vil understøtte indsatsen med at hjælpe personen i job eller tættere på job, og samtidig gøre det muligt for personen løbende at holde sig opdateret og orienteret i ændringer i planen.

Det foreslås i *stk. 3,* at planen løbende skal opdateres.

Forslaget vil betyde, at i den periode, hvor arbejdsløshedskassen har ansvaret for dagpengemodtagerens kontaktforløb, vil det være arbejdsløshedskassen, der ved nye oplysninger løbende vil skulle opdatere deres systemer i overensstemmelse med de aftaler, der laves med personen, så de fremgår af planen i de første 3 måneder. Efter de første 3 måneder vil det være kommunen, der ved nye oplysninger løbende vil skulle opdatere planen.

For de øvrige målgrupper vil det være kommunen, der løbende vil skulle opdatere planen ved nye oplysninger i sagen.

Forslaget vil betyde, at planen typisk vil skulle opdateres ved, at oplysninger om tilbud, aftaler om og krav til jobsøgning, afholdte samtaler eller andre relevante oplysninger registreres eller opdateres i andre systemer, f.eks. i kommunens eller arbejdsløshedskassens fagsystem, der indberetter disse oplysninger til DFDG. Oplysningerne vil af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering herefter automatisk blive vist for personen på Jobnet som en samlet plan.

For f.eks. aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere vil kommunen kunne angive en overordnet beskrivelse af, hvad der skal til, for at personer kommer tættere på deres jobmål. Det kan f.eks. kortfattet beskrives, hvad kommunen og personen har aftalt, der skal ske, for at personen kommer tættere på sit jobmål. Det kan f.eks. være, at det er aftalt, at personen skal finde en praktik inden for køkken- og kantineområdet med henblik på at udvikle personens kompetencer, så personen kan opnå lønnede timer inden for sit jobmål, eller at personen skal deltage i opkvalificering i dansk og matematik for at kunne blive optaget på en uddannelse.

Beskrivelsen i planen vil variere efter hvilken målgruppe, der vil være tale om. Fælles for alle målgrupper gælder dog, at informationerne i planen vil skulle være fremadrettede, opdaterede, relevante og forståelige for personen.

Det foreslås i *stk. 4*, at personer omfattet af § 8 og § 9, nr. 1, der har en kontrakt efter integrationslovens kapitel 4, kan tilgå kontrakten i planen, hvis kommunen har valgt at anvende planen, når der skal udarbejdes og følges op på en kontrakt.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job, ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelses-

rettet indsats og personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, som har en kontrakt efter integrationslovens kapitel 4.

Forslaget vil medføre, at personer, som kan få en beskæftigelsesrettet indsats efter lovforslaget, og som har en kontrakt efter integrationslovens kapitel 4, vil kunne tilgå kontrakten i planen, hvor kontrakten vil blive suppleret med oplysninger om den beskæftigelsesrettede indsats. Det vil gælde i de tilfælde, hvor kommunen har valgt at anvende planen ved udarbejdelse og opfølgning på kontrakten.

En kontrakt efter integrationslovens kapitel 4 gælder, indtil personen får tidsubegrænset opholdstilladelse.

Til § 46

Efter § 46, stk. 1 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal den helhedsorienterede plan indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser fra andre forvaltninger og myndigheder. Udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, fraviges § 41, jf. § 46, stk. 1, i loven. Udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel, fraviges § 45.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.10 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 46, stk. 1,* at for personer omfattet af § 8 og § 9, nr. 1, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for planen efter § 45.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats samt personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Komplekse og sammensatte problemer vil eksempelvis kunne dække over, at personen har flere samtidige udfordringer, som f.eks. sygdom eller misbrugsproblemer, der vil skulle tages højde for ved tilrettelæggelsen af indsatser over for personen. Hertil vil personen kunne have flere planer for indsatserne, i form af f.eks. en plan for indsatserne på beskæftigelsesområdet efter den foreslåede § 45 og en handleplan efter servicelovens § 141.

Ved koordinationsbehov forstås, at der er tale om udfordringer, som har betydning for flere områder af personens tilværelse, f.eks. i forhold til familielivet, beskæftigelse eller uddannelse, og at disse udfordringer medfører kontakt med flere forvaltninger, myndigheder eller tilbud, og at der er et behov for koordination mellem disse.

Forslaget vil betyde, at kommunens vurdering af, om personen med fordel skal tilbydes en helhedsorienteret plan, som udgangspunkt vil skulle bero på en konkret vurdering og bl.a. baseres på, om personen vurderes at have komplekse og sammensatte problemer, som med fordel vil kunne sammentænkes via en helhedsorienteret plan.

Det vil endvidere kunne indgå i vurderingen, om personens familie har komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan understøttes gennem en helhedsorienteret plan for familien. Derudover vil andre personlige forhold for personen, f.eks. personens motivation, samarbejdsvilje, egne og familiemæssige ressourcer m.v., kunne indgå i vurderingen af, hvordan indsatserne mest hensigtsmæssigt tilrettelægges, herunder også hvorvidt personen bør tilbydes en helhedsorienteret plan.

Den helhedsorienterede plan er et frivilligt tilbud, som personen frit vil kunne vælge at gøre brug af, og vil derfor skulle udarbejdes med personens samtykke. Med samtykket igangsættes en dialog med personen, som er afgørende for udviklingen af samarbejdet mellem kommunen og personen om den helhedsorienterede indsats.

I tilfælde af, at personen ikke ønsker at samtykke til udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan, skal kommunen ikke udarbejde den helhedsorienterede plan. I disse tilfælde vil personen fortsat kunne få planer efter den sektorspecifikke lovgivning, og personen vil fortsat skulle have en plan for den beskæftigelsesrettede indsats efter lovforslagets § 45.

Forslaget vil betyde, at personen vil kunne klage over de tilbud, der indgår i en helhedsorienteret plan efter reglerne herfor. Kommunens eventuelle beslutning om ikke at udarbejde en helhedsorienteret plan vil ikke være en forvaltningsretlig afgørelse og vil ikke vedrøre de tilbud og indsatser, som personen vil kunne få efter den sektorspecifikke lovgivning. Personen vil derfor ikke kunne klage over kommunens beslutning.

Forslaget vil betyde, at kommunen fortsat vil have mulighed for at udarbejde en helhedsorienteret plan for personer med komplekse og sammensatte problemer med personens samtykke.

Den uddannelsesplan, som kommunen skal udarbejde som led i den kommunale ungeindsats efter lov om kommunal indsats for unge under 25 år, vil kunne udgøre den helhedsorienterede plan for unge med komplekse og sammensatte problemer.

Det foreslås i *stk. 2,* at den helhedsorienterede plan skal indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser fra andre forvaltninger og myndigheder.

Forslaget vil medføre, at den helhedsorienterede plan ud over den beskæftigelsesrettede indsats vil skulle indeholde øvrige relevante indsatser, afhængigt af personens konkrete forhold, som f.eks. sociale indsatser efter serviceloven.

Forslaget vil betyde, at hvis den helhedsorienterede plan

udarbejdes i stedet for planen, vil de tilbud og indsatser, som personen vil skulle deltage i som led i den beskæftigelsesrettede indsats, fremgå af personens helhedsorienterede plan sammen med de indsatser, som vil blive givet i regi af de øvrige sektorlovgivninger.

Når kommunen udarbejder en helhedsorienteret plan i stedet for en plan efter den foreslåede § 45, vil der ikke være krav til, hvilke oplysninger om indsatsen der skal fremgå af planen.

Udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan vil ikke ændre på, at tilbud og indsatser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vil skulle opfylde de generelle betingelser for tilbud, der fremgår af forslaget til § 52.

Forslaget vil medføre, at kommunen fortsat vil have pligt til at registrere og indberette oplysninger om indsatser m.v. i overensstemmelse med kapitel 10 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

Til § 47

Efter § 47 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om indhold og udformning af »Min Plan« og rehabiliteringsplanen, om, hvorledes kommuner skal forholde sig til tidligere handlekommuners planlagte indsats for en tilflyttet person, om indholdet af og muligheden for at fravige kravene til indhold i beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde, jf. § 44, stk. 1, samt om, hvordan beskæftigelsesindsatsen fastlægges i kontrakten efter integrationsloven.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.10.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 47, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold og udformning af planen og om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren vil fastsætte nærmere regler om indhold og udformning af planen og om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen forventes der som hidtil at blive fastsat regler ved bekendtgørelse om bl.a., at planen skal indeholde oplysninger om, hvor, hvornår og hvorfor personen skal deltage i de aftalte beskæftigelsesrettede indsatser, og at alle personer, der får en indsats, vil skulle orientere sig løbende i planen. Forslaget vil endvidere betyde, at der som hidtil forventes at blive fastsat regler om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan samt regler om, hvilke oplysninger om mentorstøtte, der skal fremgå i planen.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvorledes kommunen skal forholde sig til en tidligere handlekommunes planlagte indsats for en tilflyttet person.

Forslaget vil medføre, at beskæftigelsesministeren vil fastsætte regler om, hvorledes kommunen vil skulle forholde sig til tidligere handlekommunes planlagte indsats for en tilflyttet person, herunder regler om afholdelse af udgifter til tilbud, som er igangsat af tidligere handlekommune.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen forventes der at blive fastsat regler ved bekendtgørelse svarende til de gældende regler om, at udgifter, der vedrører perioden efter fraflytningen, afholdes af den nye opholdskommune, at den nye opholdskommune sammen med personen skal vurdere, om den planlagte indsats skal revideres, og at en person, der har en konkret aftale om et tilbud, så vidt muligt beholder retten til tilbuddet, selvom personen flytter til en anden opholdskommune. Derudover forventes der fastsat regler om, at tilflytterkommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne i visse situationer, hvor fraflytningskommunen har medvirket til personens flytning. Det vil f.eks. kunne være udgifterne til tilbud, hvor en fraflytningskommune har medvirket til en persons flytning til en boform i den nye kommune.

Det foreslås i *stk. 3,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats efter denne lov fastlægges i kontrakten efter integrationslovens kapitel 4.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren vil fastsætte regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats vil kunne fastlægges i kontrakten efter integrationslovens kapitel 4.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen forventes der at blive fastsat regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats skal fremgå i kontrakten efter integrationsloven.

Til § 48

Det følger af § 48 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at visse dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere inden for en fastlagt periode har ret til jobrettet uddannelse i op til 6 uger inden for en erhvervsgruppe på en positivliste. Et kursus eller uddannelsesforløb, der er påbegyndt i en opsigelsesperiode kan dog fortsættes i op til 6 uger fra 1. ledighedsdag. Personer, der er omfattet af reglerne om godtgørelse og statens voksenuddannelsesstøtte er undtaget fra retten til jobrettet uddannelse.

Efter bestemmelsen træffer arbejdsløshedskasserne afgørelse om jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere. Det følger endvidere, at ledighedsydelsesmodtagere efter en vis periode med fleksjob har en ny ret til jobrettet uddannelse. Endelig gælder der et maksimum for kursusprisen på videregående uddannelser.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til punkt 2.11.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.,* at personer omfattet af § 8, nr. 1, og personer omfattet af § 8, nr. 2, som er ledighedsydelsesmodtagere, kan deltage i jobrettet uddannelse i op til 6 uger i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Efter det foreslåede vil dagpenge- og ledighedsydelsesmodtagere fortsat kunne vælge at deltage i op til 6 ugers jobrettet uddannelse i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe.

Forslaget vil indebære, at personen kan vælge kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe, hvilket medfører, at det ikke vil være muligt at skifte erhvervsgruppe undervejs. Dermed vil den enkelte skulle vælge kurser, der er målrettet et bestemt erhverv.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at kurser inden for de mulige erhvervsgrupper fremgår af en positivliste, jf. § 49.

Efter det foreslåede vil der fortsat være en landsdækkende positivliste med kurser og erhvervsgrupper, som personer i målgruppen kan vælge imellem.

Dermed vil den enkelte person fortsat have mulighed for frit at kombinere relevante kurser, f.eks. arbejdsmarkedsuddannelser (AMU-kurser) og kurser på erhvervsakademiniveau fra positivlisten individuelt, men inden for en bestemt erhvervsgruppe. Det er ikke muligt at skifte erhvervsgruppe undervejs. Personen kan tilmelde sig de relevante kurser inden for den valgte erhvervsgruppe løbende – kurserne kan samlet set have en varighed på op til 6 uger og skal gennemføres inden for den gældende referenceperiode for jobrettet uddannelse.

En person kan f.eks. vælge et kursus på erhvervsakademiniveau og derefter et eller flere kurser på AMU-niveau inden for erhvervsgruppen i op til i alt 6 uger. En erhvervsgruppe kan f.eks. være Bygge og anlæg.

Det foreslås i stk. 1, *3. pkt.,* at retten gælder for følgende, jf. dog stk. 5: 1) Personer, der ikke har en uddannelse, der overstiger en erhvervsuddannelse. 2) Personer med en erhvervsakademiuddannelse eller anden uddannelse, som kan sidestilles med en erhvervsakademiuddannelse, og som samtidig har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, som kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Efter det foreslåede stk. 1, 3. pkt., nr. 1, vil retten til jobrettet uddannelse fortsat gælde for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere med en uddannelse, der ikke overstiger en erhvervsuddannelse.

Dette vil omfatte ufaglærte og faglærte uden anden uddannelse.

Efter det foreslåede stk. 1, 3. pkt., nr. 2, vil retten til jobrettet uddannelse også fortsat gælde for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere med en erhvervsakademiuddannelse eller anden uddannelse, som kan sidestilles med en erhvervsakademiuddannelse, og som samtidig har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, som kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Forslaget vil indebære, at dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere med en mellemlang eller lang videregående uddannelse ikke vil være omfattet af retten til jobrettet uddannelse, og for en person med en kort videregående uddannelse vil det fortsat være et krav, at vedkommende også har en erhvervsuddannelse eller en anden uddannelse, som kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Ved uddannelser, der kan sidestilles med erhvervsuddannelser, forstås uddannelser, der i niveau og varighed maksimalt svarer til niveauet og varigheden af erhvervsuddannelserne. Det vil være en betingelse, at der ikke er et adgangskrav til uddannelsen, der forudsætter bestået uddannelse på gymnasialt niveau.

Det foreslås i *stk. 2,* at jobrettet uddannelse tidligst påbegyndes efter 5 ugers ledighed og skal være afsluttet inden for: 1) De første 6 måneder, når personen er omfattet af § 8, nr. 1, og er under 25 år. 2) De første 9 måneder, når personen er omfattet af § 8, nr. 1, og er fyldt 25 år. 3) De første 9 måneder, når personen er omfattet af § 8, nr. 2.

Det foreslåede stk. 2, nr. 1, vil indebære, at dagpengemodtagere, som er under 25 år, og som benytter muligheden for jobrettet uddannelse, fortsat tidligst vil kunne påbegynde kurser efter 5 ugers ledighed og vil skulle afslutte påbegyndte kurser inden for de første 6 måneder.

Hvis dagpengemodtageren fylder 25 år i perioden, vil personen i stedet blive omfattet af bestemmelsen om, at kurser skal være afsluttet inden for de første 9 måneder, jf. den foreslåede § 2, nr. 2.

Det foreslåede stk. 2, nr. 2, vil indebære, at dagpengemodtagere, som er fyldt 25 år, og som benytter muligheden for jobrettet uddannelse, fortsat tidligst vil kunne påbegynde kurser efter 5 ugers ledighed og vil skulle afslutte påbegyndte kurser inden for de første 9 måneder.

Det foreslåede stk. 2, nr. 3, vil indebære, at ledighedsydelsesmodtagere, som benytter muligheden for jobrettet uddannelse, fortsat tidligst vil kunne påbegynde kurser efter 5 ugers ledighed og vil skulle gennemføre og afslutte uddannelsen inden for de første 9 måneder.

For en nærmere beskrivelse af opgørelse af de 5 ugers og 6 og 9 måneders ledighed henvises til lovforslagets §§ 11 og 12 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 3,* at personer, der har påbegyndt et kursus eller et uddannelsesforløb i en opsigelsesperiode, kan fortsætte med kurset eller uddannelsesforløbet som jobrettet

uddannelse i op til 6 uger fra 1. ledighedsdag. Det er en forudsætning, at kurset eller uddannelsesforløbet kan tages som jobrettet uddannelse.

Der vil i denne situation ikke være krav om, at vedkommende skal have henvendt sig i kommunen i opsigelsesperioden. Det er forudsat, at en arbejdsløshedsforsikret, der endnu ikke modtager dagpenge, henvender sig til arbejdsløshedskassen for at sikre, at uddannelsen er optaget på positivlisten, og at personen i øvrigt opfylder betingelserne for ret til jobrettet uddannelse, og tilsvarende, at en fleksjobvisiteret henvender sig i kommunen.

Bestemmelsen giver mulighed for, at der allerede i opsigelsesperioden sammensættes et uddannelsesforløb, som kan fortsættes uafbrudt ind i ledighedsperioden, hvis betingelserne i ordningen er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.,* at for personer omfattet af § 8, nr. 1, træffer arbejdsløshedskassen afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at få jobrettet uddannelse er opfyldt.

Forslaget vil indebære, at det fortsat vil være arbejdsløshedskassen, der administrerer ordningen for dagpengemodtagere, herunder vejleder og træffer afgørelse om jobrettet uddannelse.

Det foreslås i stk. 4, *2. pkt.,* at for personer omfattet af § 8, nr. 2, træffer kommunen afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at få jobrettet uddannelse er opfyldt.

Forslaget vil indebære, at det fortsat vil være kommunen, der administrerer ordningen for ledighedsydelsesmodtagere, herunder vejleder og træffer afgørelse om jobrettet uddannelse.

Det foreslås i *stk. 5*, at personer, der anses for beskæftigede efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte, ikke har ret til jobrettet uddannelse efter dette kapitel.

Forslaget vil indebære, at personer fortsat ikke vil kunne få jobrettet uddannelse, hvis de anses for beskæftigede efter reglerne i lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte. Disse personer vil i stedet kunne søge om VEU-godtgørelse eller SVU-støtte til uddannelse efter reglerne herom.

Som beskæftigede efter reglerne om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller statens voksenuddannelsesstøtte anses personer i ordinær beskæftigelse som lønmodtagere eller selvstændig erhvervsdrivende på en arbejdsplads i Danmark. I reglerne for VEU- og SVU-området henvises til skattelovgivningen i forhold til vurderingen af selvstændig virksomhed. En beskæftiget lønmodtager er en person, der har indgået en bindende aftale med en offentlig eller privat arbejdsgiver om løn- og ansættelsesvilkår, som typisk vil foreligge i et ansættelsesbevis el.lign. Det vil sige, at en person, der f.eks. er deltidsansat og modtager supplerende dagpenge, anses for beskæftiget.

Det foreslås i *stk. 6,* at kursusprisen for videregående kurser på positivlisten, jf. § 49, ikke må overstige et prisloft på 196.605,83 kr. eksklusive moms pr. årselev (2026-niveau), svarende til 4.915,15 kr. pr. fuldtidsuge (2026-niveau).

Efter det foreslåede vil der fortsat være et prisloft for kursusprisen for videregående kurser, der gives som jobrettet uddannelse efter § 49. Positivlisten vil således ikke kunne indeholde kurser for videregående uddannelser, der er dyrere end det fastsatte prisloft.

Til § 49

Det følger af § 49 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet udarbejder den landsdækkende positivliste med inddragelse af Undervisningsministeriet og Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet og efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser (REP-rådet) og Arbejdsmarkedsrådet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til punkt 2.11.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 49,* at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet udarbejder en landsdækkende positivliste over kurser, hvor der er behov for arbejdskraft.

Efter det foreslåede vil Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet fortsat udarbejde en landsdækkende positivliste over kurser, hvor der er behov for arbejdskraft.

Dette vil omfatte den positivliste, som arbejdsløshedskassen og kommunen efter den foreslåede § 48, stk. 1, kan bevillige jobrettet uddannelse inden for.

Det forventes, at der med hjemmel i lovforslagets § 158 vil blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau svarende til de gældende om, at Arbejdsmarkedsrådet inddrages i udarbejdelsen af den landsdækkende positivliste for jobrettet uddannelse.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil i forbindelse med udarbejdelsen af positivlisten inddrage Arbejdsmarkedsrådet, som forud for sine drøftelser af positivlisten vil modtage en udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil fortsat udvælge kurserne på positivlisten ud fra en vurdering af behov for arbejdskraft, herunder relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Således skal kursernes indhold være rettet mod konkrete jobfunktioner, og de kompetencer og kvalifikationer, som kurserne sigter mod at udvikle, skal være efterspurgte på arbejdsmarkedet, jf. Arbejdsmarkedsbalancen.

Positivlisten kan indeholde kurser på voksen- og efteruddannelsesområdet (AMU-kurser), enkeltfagskurser på erhvervsuddannelserne, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, kurser i taxikørsel godkendt af Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen samt kurser på erhvervsakademiniveau. Der forventes fastsat regler svarende til de gældende regler herom med hjemmel i lovforslagets § 51.

Det er forventet, at positivlisten samlet set ikke vil overstige 900 unikke kurser.

Til § 50

Det følger af § 50 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der deltager i jobrettet uddannelse, er fritaget fra rådighed.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.11.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 50,* at personer, der deltager i jobrettet uddannelse, er fritaget fra rådighed.

Dette omfatter både dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Med fritagelse for rådighed efter det foreslåede menes, at de dage, hvor en person deltager i jobrettet uddannelse på fuld tid, vil der ikke være nogen rådighedsforpligtelse. Der vil således ikke være krav om, at personen skal være aktivt jobsøgende, stå til rådighed for henvist arbejde eller deltage i samtaler eller tilbud.

Under deltagelse i jobrettet uddannelse på deltid må kommunen og arbejdsløshedskassen tage hensyn hertil ved tilrettelæggelse af indsatsen. Kommunerne skal ved tilrettelæggelse af indsatsen for en ledighedsydelsesmodtager, der deltager i jobrettet uddannelse, tage hensyn til dennes skånebehov. Der vil fortsat være krav om, at personerne er tilmeldt som jobsøgende hos kommunen og har et aktivt cv under deltagelse i jobrettet uddannelse.

Efter det foreslåede vil personer, der deltager i jobrettet uddannelse, fortsat være fritaget fra rådighedsforpligtelsen i perioden, hvor uddannelsen gennemføres.

Til § 51

Det følger af § 51 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om jobrettet uddannelse, herunder om rådighed i forbindelse med deltagelse i jobrettet uddannelse, opgørelse af perioden med jobrettet uddannelse, administration af ordningen, dækning af deltagerbetaling og betaling af kost og logi under deltagelse i jobrettet uddannelse.

De nærmere regler er for dagpengemodtagere fastsat i bekendtgørelse om seks ugers jobrettet uddannelse for forsikrede ledige og for ledighedsydelsesmodtagere fastsat i bekendtgørelse om fleksjob m.v.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til punkt 2.11.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 51,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om jobrettet uddannelse.

Efter forslaget vil beskæftigelsesministeren fortsat kunne fastsætte nærmere regler for jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat regler ved bekendtgørelse svarende til de gældende om rådighed i forbindelse med deltagelse i jobrettet uddannelse, herunder at dagpengemodtagere skal have et aktivt cv under deltagelsen, om at forbruget af perioden med 6 ugers jobrettet uddannelse opgøres på baggrund af kursets timetal samt om, hvordan kursets timetal opgøres.

Det forventes endvidere, at der fastsættes regler svarende til de gældende om, at dagpengemodtagere, der har søgt et kursus fra den positivliste, der gælder på ansøgningstidspunktet, fortsat har ret til kurset, selv om det ikke længere fremgår af en ny positivliste, om at kommunen varetager deltagerbetaling for dagpengemodtagere, herunder for jobrettet uddannelse påbegyndt i opsigelsesperioden, samt om ret til tilskud til kost og logi under arbejdsmarkedsuddannelse som led i jobrettet uddannelse og de nærmere betingelser herfor.

Det forventes endelig, at der fastsættes regler svarende til de gældende om, at uddannelsesstedet eller udbyderen skal underrette arbejdsløshedskassen, hvis en dagpengemodtager afbryder eller ophører med et kursus, der er givet som jobrettet uddannelse.

Til § 52

Det fremgår af § 52 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen kan give tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering. Tilbud kan gives hver for sig eller i kombination og kan ligeledes gives i kombination med timer, hvor personen er ordinært ansat som lønmodtager. Personen kan ikke varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat, bortset fra sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold.

Lovens § 53 fastlægger overordnede betingelser for tilbud.

Efter § 58 i loven gives tilbud om virksomhedspraktik med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer og at afklare og bringe personen tættere på jobmål ved, at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge. Der er dog undtagelser hertil for visse målgrupper.

Efter § 59 i loven skal virksomhedspraktikken tilrettelæg-

ges, så den så vidt muligt kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Efter § 67 i loven gives tilbud om ansættelse med løntilskud med henblik på oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer. For førtidspensionister gives tilbuddet dog med henblik på at opnå eller fastholde beskæftigelse.

Efter § 83 i loven gives tilbud om nytteindsats med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse. Tilbuddet kan også gives, med henblik på at personen får mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked.

Efter § 92 i loven gives tilbud om vejledning og opkvalificering for at udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet eller opkvalificering til at kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.12.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 52, stk. 1,* at tilbud efter kapitel 13-16 gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer eller at opnå eller fastholde beskæftigelse, jf. dog stk. 2.

Forslaget vil indebære, at lovens § 52, hvori de forskellige tilbudstyper opregnes, ikke videreføres, men kommunen vil fortsat kunne give de samme tilbud som i dag, dvs. virksomhedspraktik efter lovforslagets kapitel 13, ansættelse med løntilskud efter lovforslagets kapitel 14, nytteindsats efter lovforslagets kapitel 15 og vejledning og opkvalificering efter lovforslagets kapitel 16.

Målgrupperne, der kan få de enkelte tilbud, og betingelserne for de enkelte tilbud vil fortsat fremgå af lovforslagets kapitler 13-16.

Forslaget vil indebære, at tilbud vil skulle gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer eller at opnå eller fastholde beskæftigelse. Dog vil tilbud om nytteindsats fortsat skulle gives med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse eller får kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked, jf. bestemmelsens stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at tilbud om nytteindsats efter kapitel 15 gives med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse eller får kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked.

Forslaget vil indebære, at det fortsat vil fremgå klart, at tilbud om nytteindsats vil skulle gives med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse eller få kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked.

Det foreslås i *stk. 3,* at tilbud kan gives hver for sig eller i kombination.

Forslaget vil betyde, at tilbud enten vil kunne gives som enkeltstående indsats eller kombineres med hinanden, hvilket vil afhænge af, hvad der bedst vil hjælpe personen tættere på job.

Det vil eksempelvis kunne være et tilbud om virksomhedspraktik hos en arbejdsgiver, som vil kunne kombineres med et kursus i form af tilbud om vejledning og opkvalificering, der enten vil være sideløbende eller efter virksomhedspraktikken.

Forslaget vil indebære, at alle tilbud fortsat vil kunne gives hver for sig eller i kombination.

Til § 53

Det fremgår af § 52 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilbud kan gives i kombination med timer, hvor personen er ordinært ansat som lønmodtager. Personen kan ikke varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat, bortset fra sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold.

Efter § 59 i loven skal et tilbud om virksomhedspraktik tilrettelægges, så det så vidt muligt kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Ordinære løntimer skal finde sted inden for en anden arbejdsfunktion, hvis de foregår sideløbende med praktikken.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.12.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 53, 1. pkt.,* at tilbud så vidt muligt skal kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Ved en ordinær ansættelse som lønmodtager forstås et ansættelsesforhold, hvor løn- og arbejdsvilkår følger gældende overenskomst eller individuel kontrakt, og hvor arbejdsgiveren udbetaler løn uden offentlige tilskud.

Forslaget vil indebære, at det som noget nyt tydeliggøres, at alle tilbud så vidt muligt skal kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Forslaget vil dermed også indebære, at ordinære løntimer italesættes og tænkes ind i forhold til personens indsats så tidligt som muligt. Kombination af tilbud med ordinære løntimer vil for mange kunne styrke muligheden for varig arbejdstilknytning.

Det foreslås i *2. pkt.,* at personen ikke sideløbende kan varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat hos en arbejdsgiver, bortset fra personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i job, og hvor tilbud efter kapitel 13 kombineres med en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen.

Forslaget vil indebære, at personen ikke sideløbende kan

varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat hos en arbejdsgiver. Der skal være en tydelig adskillelse mellem, hvad personen laver i tilbuddet, og det personen laver som ordinært ansat hos arbejdsgiveren. Dette vil dog ikke skulle gælde for sygedagpengemodtagere, som er i et job, og hvor et tilbud om virksomhedspraktik kombineres med en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen.

Til § 54

Det fremgår af § 55, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at til personer, der modtager forsørgelsesydelser eller fleksløntilskud, kan der ikke gives et tilbud, som rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til den enkelte forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Efter § 55, stk. 2, i loven, kan kommunen beslutte, at for personer, der ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i § 6, kan et tilbud fortsætte, når visse betingelser er opfyldt.

Efter § 55, stk. 3, i loven, kan et tilbud efter § 97 a række ud over datoen for personens forsørgelsesydelse.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.12.1.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 54, stk. 1,* at til personer, der modtager forsørgelsesydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge eller modtager fleksløntilskud efter kapitel 20 i denne lov, kan der ikke gives et tilbud, som rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til den enkelte forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere og personer i fleksjob.

Bestemmelsen vil betyde, at der ikke vil kunne gives et tilbud, som på forhånd rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse.

For dagpengemodtagere vil tilbud dermed ikke kunne række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. For kontanthjælpsmodtagere vil tilbud kunne gives, så længe personen er berettiget til kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik. For sygedagpengemodtagere vil tilbud ikke kunne række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til sygedagpenge efter lov om sygedagpenge. For ledighedsydelsesmodtagere vil tilbud ikke kunne række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik. For personer i fleksjob, som modtager fleksløntilskud, vil tilbud kunne gives, så længe personen er berettiget til fleksløntilskud efter kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Bestemmelsen vil også finde anvendelse i den situation, hvor personen overgår til en anden forsørgelsesydelse. Her vil personen som hovedregel blive omfattet af en anden målgruppe i loven og vil i stedet kunne få tilbud efter de regler, der gælder for den nye målgruppe.

Forslaget vil indebære, at der fortsat ikke vil kunne gives tilbud, som rækker ud over den enkelte persons ydelsesperiode, bortset fra de tilfælde som foreslås i stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at for personer, der ved ydelsesskift er omfattet af en målgruppe i § 8, kan kommunen beslutte, at et tilbud kan fortsætte, hvis alle betingelser for tilbuddet er opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af.

Forslaget vil indebære, at kommunen kan beslutte, at et tilbud kan fortsætte for personer, der ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i lovforslagets § 8, hvis betingelserne for tilbuddet er opfyldt efter reglerne for den nye målgruppe. Ved ydelsesskift forstås også her et skift fra en forsørgelsesydelse til selvforsørgelse.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at betingelserne skal være opfyldt på tidspunktet, hvor personen skifter ydelse, bortset fra betingelserne i § 59 og §§ 71-73.

Forslaget vil betyde, at kommunen på tidspunktet for ydelsesskiftet skal sikre, at betingelserne for tilbuddet er opfyldt efter reglerne for den nye målgruppe. Det vil også betyde, at der ikke forud for overgangstidspunktet, eksempelvis flere måneder før et forventet ydelsesskift, vil kunne træffes endelig afgørelse om videreførelse af et tilbud, idet betingelserne for tilbuddet skal være opfyldt i umiddelbart tilknytning til tidspunktet for ydelsesskiftet.

Kommunen skal i tilknytning til ydelsesskiftet vurdere tilbuddet, som hvis der var tale om et nyt tilbud, efter de regler, der gælder for den målgruppe, personen fremover vil være omfattet af. Kommunen vil blandt andet skulle efterse, at personen efter reglerne for den nye målgruppe vil kunne modtage tilbuddet, at betingelserne for at give eller forsætte tilbuddet vil være opfyldt, og at de øvrige betingelser for tilbuddet vil være opfyldt.

Forslaget vil betyde, at der ikke skal ske en fornyet høring af ansatte eller vurdering af, om merbeskæftigelseskrav og rimelighedskrav er opfyldt. Dette beror på, at disse betingelser var opfyldt, da personen startede i tilbuddet om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, og da personen fortsætter i tilbuddet, vil der ikke være et behov for en ny vurdering af disse krav.

Forslaget vil indebære, at alle betingelserne for tilbuddet fortsat skal være opfyldt på tidspunktet, hvor personen skifter ydelse, bortset fra betingelserne om høring af de ansatte, rimelighedskrav og merbeskæftigelseskrav i § 59 og §§ 71-73.

Det foreslås i stk. 2, *3. pkt.,* at tilbuddet fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydel-

sesskiftet ikke kan overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for denne målgruppe efter §§ 58, 63 og 84.

Forslaget vil indebære, at tilbuddet vil skulle fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover vil være omfattet af, og at den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet fortsat ikke vil kunne overstige de varighedsbegrænsninger, der vil gælde for den nye målgruppe.

Det vil betyde, at hvis en dagpengemodtager har været ansat med løntilskud, og i forbindelse med et ydelsesskift overgår til at modtage kontanthjælp som jobparat, så må perioden med ansættelse i alt ikke overstige den periode, en jobparat kontanthjælpsmodtager kan være ansat med løntilskud hos arbejdsgiveren.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at der kan gives tilbud efter § 88, som rækker ud over den dato, hvortil personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse, og personen har ret til at fortsætte tilbuddet, hvis personen ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i § 8.

Bestemmelsen vil betyde, at kommunen vil kunne give dagpengemodtagere tilbud om et uddannelsesløft efter lovforslagets § 88, som rækker ud over den dato, hvortil personen er berettiget til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Bestemmelsen vil også betyde, at dagpengemodtagere, som har fået et tilbud efter lovforslagets § 88 om et uddannelsesløft, vil kunne fortsætte tilbuddet, selvom personens ret til dagpenge ophører, hvis personen fortsat er omfattet af en målgruppe i lovforslagets § 8.

Forslaget vil indebære, at dagpengemodtagere fortsat vil kunne få tilbud om uddannelsesløft efter lovforslagets § 88, som rækker ud over dagpengeretten, og vil kunne fortsætte med tilbuddet, hvis de ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.*, at tilbuddet fortsættes på den ydelse, som personen er berettiget til efter ydelses- og målgruppeskift.

Forslaget vil indebære, at hvis en dagpengemodtager i forbindelse med ydelsesskiftet overgår til at modtage en ny ydelse, så vil personen under tilbuddet fremover modtage den ydelse, som personen er berettiget til efter ydelseslovgivningen.

Til § 55

Det fremgår af § 56, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kravet om personens rådighedsforpligtelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges for dagpengemodtagere, som deltager i tilbud.

Efter § 56, stk. 3, i loven fastsætter beskæftigelsesministeren regler om muligheden for, at dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet.

Efter § 56, stk. 4, i loven fastsætter beskæftigelsesministeren regler om betingelser, der skal være opfyldt i forbindelse med afgivelse og ophør af tilbud.

Der er udmøntet regler herom i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er bl.a. fastsat regler om, i hvilke tilfælde dagpenge- og sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet, om fravigelse af rådighedsforpligtelsen for dagpengemodtagere, og om betingelser i forbindelse med afgivelse af tilbud og om bortfald af pligt til tilbud.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.12.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 55, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om muligheden for, at personer omfattet af § 8, nr. 1 og 4, kan deltage i tilbud i udlandet, og om at rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges for personer omfattet af § 8, nr. 1, mens de deltager i tilbuddet.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler om, at dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere vil kunne deltage i tilbud i udlandet, og om fravigelse af rådighedsforpligtelsen for dagpengemodtagere, mens de deltager i et sådant tilbud i udlandet.

Med hjemmel i bestemmelsen forventes der fastsat regler ved bekendtgørelse svarende til de gældende om, at dagpengemodtagere vil kunne deltage i tilbud om ansættelse med løntilskud og tilbud om vejledning og opkvalificering i udlandet, når visse betingelser er opfyldt, og at kommunen vil kunne fravige rådighedskravene i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvis kommunen vurderer, at personen ikke vil kunne stå til rådighed for arbejdsmarkedet i Danmark på grund af afstanden mellem personens bopæl i udlandet og Danmark.

Der forventes ligeledes fastsat regler svarende til de gældende om, at sygedagpengemodtagere under ophold i udlandet vil kunne deltage i tilbud om virksomhedspraktik og om vejledning og opkvalificering med henblik på fastholdelse og afklaring af arbejdsevnen som led i retten til fortsat at modtage sygedagpenge.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser, der skal være opfyldt i forbindelse med afgivelse og ophør af tilbud.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte regler om betingelser, der skal være opfyldt i forbindelse med afgivelse og ophør af tilbud.

Med hjemmel i bestemmelsen forventes der fastsat regler ved bekendtgørelse svarende til de gældende om bl.a., at tilbud skal være i overensstemmelse med rådighedsreglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv so-

cialpolitik og regler fastsat med hjemmel i disse love for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, herunder reglerne om hvilken daglig transporttid den enkelte skal acceptere, oplysninger om manglende pasningsmulighed for børn m.v., oplysninger om helbredsproblemer samt om andre rimelige grunde for kontanthjælpsmodtagere.

Der forventes også fastsat regler svarende til de gældende om, at pligten til at fortsætte i et tilbud bortfalder, hvis en dagpengemodtager skal overtage et job, som kommunen eller arbejdsløshedskassen har henvist til.

Til § 56

Det følger af § 57, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af lovens § 6, som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud, kan få tilbud om virksomhedspraktik hos private og offentlige arbejdsgivere.

Det følger af § 57, stk. 2, i loven, tilbud om virksomhedspraktik for visse målgrupper kan gives som led i en uddannelsesrettet indsats.

Det følger af § 58, i loven, at tilbud om virksomhedspraktik gives med et bestemt formål. Det fremgår af § 59, stk. 1, 1. pkt., i loven, at ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik skal det præcise formål med praktikken aftales mellem personen, virksomheden og kommunen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.13.1.1 og 2.13.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 56, stk. 1,* at kommunen kan give tilbud om virksomhedspraktik hos arbejdsgivere til personer omfattet af §§ 8 og 9, nr. 1, som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud efter kapitel 14.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister, unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats samt personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat kan give tilbud om virksomhedspraktik til en person, hvis denne har vanskeligt ved at opnå eller fastholde ordinært job eller få ansættelse med løntilskud. Det vil betyde, at kommunen fortsat ikke vil kunne give tilbud om virksomhedspraktik, hvis personen uden vanskelighed kan varetage det pågældende arbejde på ordinære vilkår eller som en ansættelse med løntilskud. Endvidere vil kommunen fortsat kunne give sygedagpengemodtagere, der er i job, tilbud om virksomhedspraktik som led i at fastholde den sygemeldte i ansættelsen og understøtte en hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen.

Kommunen vil desuden fortsat skulle give tilbuddet om virksomhedspraktik i overensstemmelse med de generelle betingelser for tilbud i det foreslåede kapitel 12, hvorefter kommunen vil skulle give tilbud om virksomhedspraktik med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer eller at opnå eller fastholde beskæftigelse. Derudover vil kommunen fortsat så vidt muligt skulle kombinere tilbuddet med eller lade det efterfølge af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Kommunen vil skulle træffe afgørelser om tilbud til unge under 18 år med samtykke fra både den unge og forældremyndighedens indehavere.

Det foreslås i *stk. 2,* at ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik skal det præcise formål med praktikken aftales mellem personen, arbejdsgiveren og kommunen.

Forslaget vil indebære, at personen, arbejdsgiveren og kommunen fortsat vil skulle aftale det præcise formål med virksomhedspraktikken, i forbindelse med at praktikaftalen indgås. Virksomhedspraktikken vil fortsat skulle have et indhold, som giver mening for personen og så vidt muligt hjælper personen med at komme i varig beskæftigelse og blive helt eller delvist selvforsørgende. Det er hermed hensigten, at der skal være et klart fokus på, hvad der ønskes opnået med forløbet for den enkelte person.

Det kan f.eks. skrives ind i aftalen, at der med virksomhedspraktikken ønskes opnåelse af ordinære løntimer, dvs. at praktikken afklarer eller udvikler kompetencer, som direkte kan føre til ordinære løntimer, dvs. timer, hvor personen ansættes ordinært. De ordinære løntimer vil fortsat kunne etableres sideløbende med praktikken inden for en anden arbejdsfunktion eller i forlængelse af praktikforløbet.

For sygedagpengemodtagere, der er i job, kan det skrives ind i aftalen, at praktikken kombineres med eller efterfølges af en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Kombination af virksomhedspraktik og gradvis tilbagevenden vil kunne ske inden for den arbejdsfunktion, personen er ansat til at varetage.

Til § 57

Det følger af § 60, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer i virksomhedspraktik som udgangspunkt ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lovgivning, administrative regler eller kollektive overenskomster m.v., med en undtagelse hertil i 2. pkt.

Det fremgår af § 60, stk. 2, i loven, at personer i virksomhedspraktik er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.13.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 57, stk. 1, 1. pkt.,* at personer i virksomhedspraktik ikke under virksomhedspraktikken er omfattet af de

gældende regler for lønmodtagere i lovgivningen eller regler udstedt i medfør af lov eller fastsat ved kollektiv overenskomst m.v., jf. dog stk. 2.

Forslaget vil omfatte alle målgrupper, der får tilbud om virksomhedspraktik, med undtagelse af sygedagpengemodtagere efter forslaget til 2. pkt., nedenfor.

Forslaget vil indebære, at personen under en virksomhedspraktik fortsat ikke vil være omfattet af de regler, der gælder for lønmodtagere ved lov eller kollektiv overenskomst m.v. Det betyder, at en person under et tilbud om virksomhedspraktik fortsat ikke vil være omfattet af regler i f.eks. barselsloven og ferieloven.

Forslaget vil gælde for det arbejde og de opgaver eller arbejdsfunktioner, som personen vil udføre som en del af virksomhedspraktikken. Bestemmelsen vil ikke gælde for arbejde, som personen eventuelt udfører som led i en ordinær ansættelse, der finder sted sideløbende med praktikken.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i job og deltager i virksomhedspraktik hos den arbejdsgiver, hvor de er ansat, dog vil være omfattet.

Forslaget vil medføre, at sygedagpengemodtagere, der deltager i virksomhedspraktik hos en arbejdsgiver, hvor de allerede er ansat, fortsat vil være omfattet af de regler, der vil gælde for lønmodtagere, og som er udstedt med hjemmel i eller fastsat ved lov eller kollektiv overenskomst m.v. Dette vil således også fortsat gælde for de timer og arbejdsfunktioner, som personen vil udføre som led i virksomhedspraktikken.

Det foreslås i *stk. 2,* at personer i virksomhedspraktik er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Forslaget vil omfatte alle målgrupper, der får tilbud om virksomhedspraktik, herunder sygedagpengemodtagere.

Forslaget vil betyde, at virksomhedspraktikforløb fortsat vil skulle leve op til arbejdsmiljølovgivningens krav til det fysiske og psykiske arbejdsmiljø. Bestemmelsen angår det arbejde, som personen udfører under virksomhedspraktikken. For unge under 18 år vil tilbud om virksomhedspraktik desuden fortsat skulle gives under iagttagelse af arbejdsmiljølovens regler om unges arbejde.

Personer i virksomhedspraktik vil også fortsat være omfattet af reglerne om forbud mod forskelsbehandling på arbejdspladser.

Til § 58

Det følger af § 61, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der er regler for den maksimale varighed for et tilbud om virksomhedspraktik. Den maksimale varighed afhænger af, hvilken målgruppe personen tilhører.

Det følger af § 61, stk. 2, i loven, at der for visse målgrupper er muligheder for forlængelse af virksomhedspraktikforløbet efter en konkret vurdering, når personen har behov herfor.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.13.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 58, stk. 1,* at et tilbud om virksomhedspraktik kan have en varighed på op til 1) 4 uger for personer omfattet af § 8, nr. 1, og for personer omfattet af § 8, nr. 2, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere, og 2) 13 uger for personer omfattet af § 8, nr. 2, bortset fra jobparate kontanthjælpsmodtagere, for personer omfattet af § 8, nr. 3-5, samt for personer omfattet af § 9, nr. 1.

Forslaget i stk. 1, nr. 1, vil omfatte dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere.

Forslaget vil indebære, at der fortsat for personerne vil gælde en maksimal varighed på 4 uger for en virksomhedspraktik.

Kommunen vil uanset varighedsbegrænsningerne fortsat skulle tage konkret stilling til, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om virksomhedspraktik for at opnå det aftalte formål med forløbet, f.eks. udvikling af personens faglige kompetencer, jf. det foreslåede § 52. Perioden skal ikke være længere, end hvad der er nødvendigt for at opnå det aftalte formål.

Forslaget i stk. 1, nr. 2, vil omfatte ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende, unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesfremmende indsats samt personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Forslaget vil medføre, at der for personerne fortsat vil gælde en maksimal varighed på 13 uger for virksomhedspraktik. For disse målgrupper vil der dog fortsat være mulighed for forlængelse efter forslaget til stk. 2, 1. pkt.

Kommunen vil, uanset varighedsbegrænsningerne, fortsat skulle tage konkret stilling til, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om virksomhedspraktik for at opnå det aftalte formål med forløbet, f.eks. udvikling af personens faglige kompetencer, jf. det foreslåede § 52. Perioden skal ikke være længere, end hvad der er nødvendigt for at opnå det aftalte formål.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at for personer omfattet af stk. 1, nr. 2, kan perioden efter en konkret vurdering forlænges op til i alt 26 uger.

Forslaget vil omfatte ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende, unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesfremmende indsats samt personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Forslaget vil betyde, at kommunen efter en konkret vurde-

ring fortsat vil kunne forlænge virksomhedspraktikken i op til i alt 26 uger. Det vil betyde, at varighedsbegrænsningen på 13 uger, jf. stk. 1, nr. 2., i visse tilfælde fortsat vil kunne fraviges.

Det vil fortsat være en betingelse for en forlængelse, at kommunen hen mod udgangen af perioden ud fra en konkret vurdering finder, at personen har behov for en forlængelse af praktikforløbet for, at det præcise formål med virksomhedspraktikken, der er aftalt, kan opfyldes.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat vil skulle tage konkret stilling til, hvorvidt en forlængelse bidrager til opfyldelsen af det aftalte formål med virksomhedspraktikken for den individuelle person. Det følger af forslaget til § 56, stk. 2, at personen, arbejdsgiveren og kommunen vil skulle aftale det præcise formål med virksomhedspraktikken i forbindelse med, at praktikaftalen indgås.

Med udgangspunkt i personens forhold og sagens omstændigheder vil kommunen skulle tage stilling til, om en forlængelse af praktikforløbet har til formål at bringe personen hurtigst muligt i varig beskæftigelse og gøre vedkommende helt eller delvist selvforsørgende. Tilbud om virksomhedspraktik skal efter forslaget til § 52 gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer eller at opnå eller fastholde beskæftigelse. I den konkrete vurdering vil det derfor skulle indgå, om personen har konkrete individuelle behov for yderligere afklaring eller udvikling af kompetencer.

Det vil kunne f.eks. være tilfældet, hvis det vurderes, at en forlængelse vil styrke personens faglige kompetencer inden for et arbejdsområde yderligere. En evt. forlængelse af et praktikforløb ud over 13 uger skal desuden have været drøftet mellem arbejdsgiveren og repræsentanter for de ansatte hos arbejdsgiveren, jf. forslaget til § 59, stk. 2.

Kommunen vil ud fra en konkret vurdering kunne give flere forskellige praktikforløb efter hinanden, hvilket f.eks. vil kunne være relevant for personer længere fra arbejdsmarkedet, hvis der er et konkret behov herfor. Det vil f.eks. kunne være et nyt forløb hos den pågældende arbejdsgiver, men inden for en anden arbejdsfunktion, eller et nyt forløb hos en anden arbejdsgiver inden for lignende arbejdsfunktioner. Hvis der bliver tildelt flere praktikker til samme person, skal det være tydeligt i beskrivelsen af indholdet, hvordan de enkelte forløb adskiller sig fra hinanden.

Det foreslås i stk. 2*, 2. pkt.,* at perioden herefter efter en konkret vurdering kan forlænges yderligere med op til 13 uger ad gangen, hvis personen vurderes at have et særligt behov.

Forslaget vil betyde, at det fortsat vil være en betingelse for en yderligere forlængelse med op til 13 uger ad gangen, at kommunen hen mod udgangen af perioden på 26 uger ud fra en konkret vurdering finder, at personen vil have et særligt behov for endnu en forlængelse af praktikforløbet for, at det aftalte formål kan opfyldes. Vurderingen vil skulle ske hen mod afslutningen af tilbudsperioden for virksomhedspraktikken. I den konkrete vurdering vil det også skulle indgå, om personen har konkrete individuelle behov for yderligere afklaring eller udvikling af kompetencer.

Til § 59

Det følger af § 63, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer med offentligt tilskud eller støtte.

Det følger af § 63, stk. 2, i loven, at forud for etablering af virksomhedspraktik i mere end 13 uger skal spørgsmålet om etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Det fremgår af § 63, stk. 3, i loven, at stk. 1 og 2 ikke gælder for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, ved tilbud om virksomhedspraktik i den virksomhed, hvor de er ansat.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.13.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 59, stk. 1,* at der hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden offentligt tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 14, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik efter integrationsloven.

Med ansatte uden offentligt tilskud menes ansatte, hvor der ikke ydes et offentligt tilskud til den ansattes løn. Med rimeligt forhold forstås, at der højst er 1 person i virksomhedspraktik eller løntilskud for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0-50 ansatte, dog altid 1 person, og herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte. Der forventes med hjemmel i forslaget til § 61 at blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau herom.

Forslaget vil indebære, at der i forbindelse med etablering af virksomhedspraktik hos en arbejdsgiver fortsat vil skulle være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte med og uden offentlig støtte/tilskud, hvilket kaldes rimelighedskravet. I antallet af personer med offentlig støtte/tilskud vil der skulle medregnes personer i tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, tilbud om ansættelse med løntilskud for nyuddannede personer med handicap efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. samt tilbud om virksomhedspraktik efter integrationsloven. Kommunen vil i forbindelse med etableringen af virksomhedspraktikken skulle påse, om rimelighedskravet er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2,* at forud for en forlængelse af virksomhedspraktik ud over 13 uger skal spørgsmålet om forlængelsen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Forslaget vil indebære, at en forlængelse af virksomhedspraktik ud over de 13 uger efter forslagets § 58, stk. 2, til loven, fortsat vil skulle drøftes mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren, således at medarbejderne vil være forberedte på det forlængede forløb.

Det foreslås i *stk. 3,* at stk. 1 og 2 ikke gælder for personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i job, ved tilbud om virksomhedspraktik hos den arbejdsgiver hvor de er ansat.

Forslaget vil omfatte sygedagpengemodtagere, som er i job.

Med forslaget vil hverken kravet om et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte med og uden offentlig støtte/tilskud eller reglen om, at praktikforløb over 13 uger skal drøftes forinden forlængelsen, fortsat være gældende ved tilbud om virksomhedspraktik for sygedagpengemodtagere, hvis praktikken foregår hos den arbejdsgiver, som vedkommende er ansat hos.

Det betyder, at en person, som har sygefravær fra en virksomhed, hvor personen er ansat, fortsat vil kunne få tilbud om virksomhedspraktik for at blive fastholdt i sit job uanset forholdet mellem antal ordinært ansatte og antal personer på arbejdspladsen med offentligt tilskud og uden drøftelse af en evt. forlængelse af praktikken med en repræsentant for medarbejderne.

Til § 60

Det fremgår af § 64 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at etablering af virksomhedspraktik ikke må være konkurrenceforvridende.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.13.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 60,* at etablering af virksomhedspraktik ikke må være konkurrenceforvridende.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat skal sikre, at virksomhedspraktik ikke må være konkurrenceforvridende.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at en række af de øvrige regler i loven modvirker konkurrenceforvridning. Det gælder bl.a. reglerne om formålet med beskæftigelsesindsatsen i forslaget til § 1 og de generelle betingelser for tilbud i forslaget til § 52.

Dette skal dertil ses i sammenhæng med en række øvrige regler i kapitel 13, som også skal modvirke fortrængning af ordinært ansatte, hvilket omfatter:

– Virksomhedspraktik vil have en begrænset varighed, jf. forslaget til § 58.
– Der vil ikke kunne gives virksomhedspraktik til en person, som uden vanskelighed har mulighed for at få det pågældende job enten som løntilskudsjob eller på ordinære vilkår, jf. forslaget til § 56.
– Rimelighedskravet sætter grænser for, hvor mange der må være i virksomhedspraktik eller løntilskud i forhold til antallet af ordinært ansatte, jf. forslaget til § 59, stk. 1.
– Medarbejderrepræsentanter inddrages ved vurdering af rimelighedskravet, om hvilket der forventes at blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau, jf. forslaget til § 61, og ved praktikforlængelser, jf. forslaget til § 59, stk. 2.
– De regionale beskæftigelsesråd følger kommunernes anvendelse af ordningen og de øvrige virksomhedsrettede tilbud, jf. forslaget til § 162.
– Der vil være mulighed for at klage over et tilbud om virksomhedspraktik, hvis det vurderes, det ikke lever op til formålet, jf. forslaget til § 215. Klagen videresendes til Ankestyrelsen, hvis kommunen fastholder sin afgørelse om tilbud.

Til § 61

Det følger af § 65, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om virksomhedspraktik.

Der er med hjemmel i § 65 i loven udmøntet regler på bekendtgørelsesniveau om formål, opfølgning og underretning i forhold til virksomhedspraktik, udlandet, afgrænsning af arbejdsgivere, regler for virksomhedspraktik i den virksomhed, hvor en person senest var ansat, medinddragelse og rimelighedskravet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.13.1.6 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 61,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om virksomhedspraktik.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte nærmere regler om virksomhedspraktik.

Det forventes, at der med hjemmel i bemyndigelsen vil blive fastsat regler ved bekendtgørelse om:

– Hvordan arbejdsgivere afgrænses, dvs. at etablering af virksomhedspraktik sker hos arbejdsgivere ud fra produktionsenhedsnummer, dvs. P-nummer.
– Hvad kommunen, personen og arbejdsgiveren skal have aftalt om virksomhedspraktikken, f.eks. indholdet og omfanget.
– Hovedreglen om, at personer ikke kan tilbydes virksomhedspraktik hos den arbejdsgiver, hvor vedkommende senest har været ansat – herunder hvis ansættelsen har været med offentligt tilskud – samt undtagelser hertil.
– Drøftelsen forud for etablering eller forlængelse af virksomhedspraktik mellem arbejdsgivere og en repræsentant for de ansatte, der som udgangspunkt er en tillidsrepræsentant for den relevante faggruppe på det pågældende P-nummer, herunder opfyldelse af formelle krav, bl.a. rimelighedskravet.
– Overholdelse af rimelighedskravet, herunder at der med rimeligt forhold forstås 1 person i virksomhedspraktik eller løntilskud for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0-50 ansatte, dog altid 1 person og herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte.

Til § 62

Det fremgår af § 66, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af lovens målgrupper kan få tilbud om ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere. Det gælder dog ikke uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, personer, der er visiteret til fleksjob, og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.14.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 62,* at kommunen kan give personer omfattet af § 8 tilbud om ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere. Det gælder dog ikke personer omfattet af § 8, nr. 2, som er ledighedsydelsesmodtagere, personer omfattet af § 8, nr. 4, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, og personer omfattet af § 8, nr. 5, som er unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og førtidspensionister.

Forslaget vil ikke omfatte ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Med ansættelse med løntilskud efter det foreslåede forstås, at personen ansættes i en tidsbegrænset periode hos en privat eller offentlig arbejdsgiver og vil modtage løn fra sin arbejdsgiver.

Efter det foreslåede vil det fortsat fremgå af bestemmelsen, hvilke målgrupper, der kan ansættes med løntilskud. Det foreslåede vil indebære, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og førtidspensionister fortsat vil kunne få tilbud om ansættelse med løntilskud.

Efter det foreslåede, vil ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats fortsat ikke kunne få tilbud om ansættelse med løntilskud.

Det foreslåede vil desuden indebære, at for at kunne få tilbud om ansættelse med løntilskud vil det fortsat være en betingelse for sygedagpengemodtagere, at de hverken er i job eller driver selvstændig virksomhed. Det vil betyde, at sygedagpengemodtagere fortsat hverken må være i et ansættelsesforhold eller have virksomhed, som de driver – heller ikke selvom de på grund af sygemelding p.t. ikke udfører arbejde hos arbejdsgiveren eller i egen virksomhed.

Arbejdsgiveren vil være berettiget til et løntilskud efter det foreslåede § 69, stk. 1. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 69 og bemærkningerne hertil.

Til § 63

Det fremgår af § 68 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør følgende: 1) Op til 6 måneder hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere for dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere samt jobparate ledige selvforsørgende. 2) Op til 6 måneder hos arbejdsgivere, for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og aktivitetsparate ledige selvforsørgende. Har personen hen mod udgangen af perioden efter en konkret vurdering behov herfor, kan tilbuddet forlænges op til 12 måneder. 3) Mere end 12 måneder for førtidspensionister.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.14.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 63,* at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør følgende: 1) Op til 6 måneder hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere for personer omfattet af § 8, nr. 1 og 2. 2) Op til 6 måneder hos arbejdsgivere for personer omfattet af § 8, nr. 3 og 4, og personer omfattet af § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende. Har personen hen mod udgangen af perioden efter en konkret vurdering behov herfor, kan tilbuddet forlænges op til 12 måneder. 3) Mere end 12 måneder hos arbejdsgivere for personer omfattet af § 8, nr. 5, som er førtidspensionister.

Forslaget til nr. 1 vil omfatte dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere.

Efter det foreslåede vil der for disse personer fortsat være en varighedsbegrænsning på op til 6 måneder for ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere og op til 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere. Det vil betyde, at der for personer, som er omfattet af målgrupperne tæt på arbejdsmarkedet, vil gælde ensartede regler for varighedsbegrænsningen ved ansættelse med løntilskud.

Kommunen vil, uanset varighedsbegrænsningerne, fortsat skulle tage konkret stilling til, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for at opnå målet med ansættelsen, f.eks. udvikling af personens faglige kompetencer, jf. det foreslåede § 52. Perioden vil ikke skulle være længere, end hvad der vil være nødvendigt for at opnå målet med ansættelsen.

Forslaget vil alene gælde for det konkrete tilbud om ansættelse med løntilskud. Det betyder, at personer ansat med løntilskud fortsat efterfølgende vil kunne få tilbud om en

ny ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, forudsat at betingelserne er opfyldte.

Forslaget til nr. 2 vil omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og ledige selvforsørgende.

Ved en konkret vurdering efter det foreslåede forstås en vurdering af, om personen har konkrete individuelle behov for yderligere afklaring eller udvikling af f.eks. faglige kompetencer.

Med arbejdsgivere efter det foreslåede menes der både private og offentlige arbejdsgivere.

Efter det foreslåede vil der for disse personer fortsat være en varighedsbegrænsning på op til 6 måneder for ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere. Det vil betyde, at der for personer, som er omfattet af målgrupper, som potentielt er længere fra arbejdsmarkedet, vil gælde ensartede regler for varighedsbegrænsningen ved ansættelse med løntilskud.

Med forslaget vil et tilbud om ansættelse med løntilskud for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og ledige selvforsørgende, efter en konkret vurdering, fortsat kunne forlænges med op til 6 måneder, så det samlet vil kunne udgøre op til 12 måneder.

Det vil være en betingelse for forlængelsen, at kommunen hen mod udgangen af perioden med løntilskud vurderer, at personen fortsat har behov for en forlængelse af tilbuddet. Vurderingen vil dermed skulle ske tæt på afslutningen af løntilskudsperioden.

Kommunen vil, uanset varighedsbegrænsningen, fortsat skulle tage konkret stilling til, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for at opnå målet med ansættelsen, f.eks. udvikling af personens faglige kompetencer, jf. det foreslåede § 52. Perioden vil ikke skulle være længere, end hvad der vil være nødvendigt for at opnå målet med ansættelsen.

Forslaget vil alene gælde for det konkrete tilbud om ansættelse med løntilskud. Det betyder, at personer ansat med løntilskud fortsat efterfølgende vil kunne få tilbud om en ny ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, forudsat at betingelserne er opfyldte.

Efter det foreslåede, vil der for de omfattede målgrupper fortsat ikke vil være forskel på varighedsbegrænsningen, uanset om ansættelsen er hos en privat eller en offentlig arbejdsgiver.

Forslaget til nr. 3 vil omfatte førtidspensionister.

Med arbejdsgivere efter det foreslåede menes der både private og offentlige arbejdsgivere.

Efter det foreslåede vil ansættelse med løntilskud for førtidspensionister fortsat kunne have en varighed på mere end 12 måneder. Det betyder, at der ikke vil blive fastsat en varighedsbegrænsning for førtidspensionisters ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere. Kommunen vil, uanset varighedsbegrænsningerne, fortsat skulle tage konkret stilling til, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for at opnå målet med ansættelsen, f.eks. udvikling af personens faglige kompetencer, jf. det foreslåede § 52. Perioden vil ikke skulle være længere, end hvad vil være nødvendigt for at opnå målet med ansættelsen.

Forslaget vil alene gælde for det konkrete tilbud om ansættelse med løntilskud. Det betyder, at personer ansat med løntilskud fortsat efterfølgende vil kunne få tilbud om en ny ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, forudsat at betingelserne er opfyldte.

Efter det foreslåede vil der for førtidspensionister fortsat ikke være forskel på varighedsbegrænsningen, uanset om ansættelsen er hos en privat eller en offentlig arbejdsgiver.

Til § 64

Det fremgår af § 69, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for at blive ansat med løntilskud hos arbejdsgivere skal dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledige selvforsørgende i en forudgående periode på mindst 6 måneder have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2.

Det fremgår af stk. 2, at for at blive ansat med løntilskud hos private arbejdsgivere skal sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb i en forudgående periode på mindst 6 måneder have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2.

Det fremgår af stk. 3, at uanset stk. 1 og 2, gælder der ikke et krav om en forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v., hvis personen 1) ikke har en kompetencegivende ungdomsuddannelse eller kompetencegivende uddannelse på højere niveau, 2) er over 50 år eller 3) er enlig forsørger.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.14.1.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 64, stk. 1,* at for at blive ansat med løntilskud hos arbejdsgivere skal personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., jf. dog stk. 2.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og førtidspensionister.

Efter det foreslåede vil der som noget nyt gælde krav om 6 måneders forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. for alle personer ved ansættelse med løntilskud hos både private og offentlige arbejdsgivere, jf. dog det foreslåede stk. 2.

Opgørelsen af den forudgående ledighed med visse offentlige forsørgelsesydelser vil skulle ske i henhold til de regler, der forventes fastsat i bekendtgørelse i medfør af den foreslåede § 12. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 12 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2,* at der ikke gælder et krav om en forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v., hvis personen 1) ikke har en kompetencegivende ungdomsuddannelse eller kompetencegivende uddannelse på højere niveau, 2) er over 50 år, eller 3) er enlig forsørger.

Forslaget til stk. 2, nr. 1, vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og førtidspensionister, som ikke har en kompetencegivende ungdomsuddannelse eller kompetencegivende uddannelse på højere niveau.

Ved kompetencegivende ungdomsuddannelse eller kompetencegivende uddannelse på højere niveau efter det foreslåede, forstås almene eller erhvervsrettede uddannelser på gymnasialt eller højere niveau. Det vil omfatte studentereksamen, en erhvervsuddannelse (inklusive eux) eller en videregående uddannelse, f.eks. en maritim uddannelse. Det vil betyde, at personen højst må have afsluttet grundskolen, 10. klasse, STU eller et forløb som EGU eller FGU, der vil forberede til en kompetencegivende ungdomsuddannelse.

Forslaget vil indebære, at der for personer, som kan få ansættelse med løntilskud, og som ikke har en kompetencegivende ungdomsuddannelse eller kompetencegivende uddannelse på højere niveau, fortsat ikke vil gælde et krav om en forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v. inden ansættelse med løntilskud.

Forslaget til stk. 2, nr. 2, vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og førtidspensionister, som er 50 år eller ældre.

Forslaget vil indebære, at der for personer, som kan få ansættelse med løntilskud, og som er 50 år eller ældre, fortsat ikke vil gælde et krav om en forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v. inden ansættelse med løntilskud.

Forslaget til stk. 2, nr. 3, vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og førtidspensionister, som er enlig forsørger.

Ved enlig forsørger efter det foreslåede forstås en person, der vil være berettiget til at modtage ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 21. januar 2019.

Forslaget vil indebære, at der for personer, som kan få ansættelse med løntilskud, og som er enlig forsørger, fortsat ikke vil gælde et krav om en forudgående periode med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. inden ansættelse med løntilskud.

Til § 65

Det fremgår af § 70 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der ansættes med løntilskud efter dette kapitel, er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.14.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 65,* at personer, der ansættes med løntilskud efter dette kapitel, er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og førtidspensionister.

Efter det foreslåede vil personer, der er ansat med løntilskud fortsat være omfattet af den almindelige lovgivning for lønmodtagere. Dette vil bl.a. omfatte funktionærloven, barselsloven, ferieloven, arbejdsmiljø- og arbejdsskadelovgivningen m.v.

I barselsloven er der bl.a. regler om ret til fravær i forbindelse med graviditet, fødsel og adoption. Efter arbejdsmiljøloven stilles der bl.a. krav til både det fysiske og psykiske arbejdsmiljø hos en arbejdsgiver med henblik på at skabe et sikkert og sundt arbejdsmiljø, og i arbejdsskadesikringsloven er der bl.a. regler om ret til erstatning ved arbejdsskader.

Til § 66

Det fremgår af § 71 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, jf. dog § 74.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.14.1.6 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 66,* at ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de sædvanligt gældende for tilsvarende arbejde, jf. dog § 68.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed og ledige selvforsørgende, som ansættes med løntilskud hos private arbejdsgivere.

Det foreslåede vil indebære, at der fortsat vil være krav om, at løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige eller de sædvanligt gældende for tilsvarende arbejde i tilbud om ansættelse med løntilskud ved private arbejdsgivere. Med forslaget vil private arbejdsgivere, der ikke er omfattet af en overenskomst, derfor være forpligtet til at

følge de sædvanligt gældende løn- og arbejdsvilkår for tilsvarende arbejde for personer ansat med løntilskud.

Det vil betyde, at hvis det pågældende arbejde er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, vil løn og øvrige arbejdsvilkår, f.eks. arbejdstid, skulle svare til, hvad der gælder efter overenskomsten eller aftalen. Hvis det pågældende arbejde ikke er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, vil løn og øvrige arbejdsvilkår skulle svare til, hvad der gælder efter overenskomst eller aftale for tilsvarende arbejde, som er omfattet af en overenskomst eller aftale. Hvis det pågældende arbejde er af en art, der ikke er omfattet af nogen overenskomst eller kollektiv aftale, vil løn- og arbejdsvilkår skulle svare til, hvad der må anses for at være normalt gældende for sammenligneligt arbejde.

Med forslaget fastsættes der ikke regler om, at en person, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, vil skulle være ansat på fuld tid eller med et bestemt timetal pr. uge. Der vil kunne gives tilbud om ansættelse med løntilskud på deltid hos private arbejdsgivere.

Hvis en person, der modtager en forsørgelsesydelse f.eks. dagpenge eller kontanthjælp, er ansat på nedsat tid med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, vil der kunne udbetales supplerende dagpenge eller kontanthjælp, hvis betingelserne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik i øvrigt er opfyldt. Der gælder f.eks. betingelser om frigørelsesattest fra arbejdsgiveren.

Til § 67

Det fremgår af § 72 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere af dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og ledige selvforsørgende, skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen, hvad timelønnen udgør, og hvad lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal ligge på niveau med.

Det fremgår desuden af bestemmelsen, at den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen, at antallet af løntimer rundes op til nærmeste antal hele timer, og at arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse. Videre fremgår hvilke betingelser, der gælder for ledige selvforsørgende for udbetaling af en løn på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge. Det fremgår desuden, at ved ansættelse af sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, fastsættes arbejdstiden efter aftale.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.14.1.7 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 67, stk. 1,* at ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere af personer omfattet af § 8, nr. 1-4 og § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende, skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige, jf. dog stk. 2-5.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed og ledige selvforsørgende.

Forslaget vil indebære, at løn- og arbejdsvilkår ved løntilskudsansættelser hos offentlige arbejdsgivere vil skulle være overenskomstmæssige, dog med de undtagelser der følger af stk. 2-5.

Det foreslås i *stk. 2,* at timelønnen udgør 149,43 kr. pr. time (2026-niveau), eksklusive feriepenge m.v.

Ved feriepenge m.v. i det foreslåede forstås feriegodtgørelse, ferietillæg og eventuel søgnehelligdagsbetaling.

Efter det foreslåede vil timelønnen for personer ansat med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere fortsat blive fastsat ved lov. Denne timeløn vil gælde, selvom der efter overenskomsten er fastsat en højere eller lavere timeløn. Timelønnen vil danne grundlag for beregningen af personens arbejdstid under ansættelsen, idet lønnen – for disse personer, der modtager forsørgelsesydelser, bortset fra sygedagpengemodtagere – under ansættelsen vil skulle ligge på niveau med personens forsørgelsesydelse.

Timelønnen vil blive beregnet på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovforslagets § 201. Timelønnen vil årligt blive offentliggjort i vejledning om satser på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside og på retsinformation. I 2026 udgør timelønnen 149,43 kr. pr. time.

Det foreslås i *stk. 3,* at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal ligge på niveau med: 1) Personens individuelle dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer omfattet af § 8, nr. 1, 2) Personens samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik for personer omfattet af § 8, nr. 2 og 3, 3) 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer omfattet af § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende og har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov om børns forsørgelse, og 60 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for andre personer omfattet af § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende.

Forslaget til stk. 3, nr. 1, vil omfatte dagpengemodtagere.

Efter det foreslåede forstås ved »på niveau med« i praksis, at lønnen vil blive lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne.

Forslaget til stk. 3, nr. 1, vil betyde, at lønnen for dagpengemodtagere, der ansættes i løntilskud hos offentlige arbejdsgivere, fortsat vil skulle ligge på niveau med personens individuelle dagpengesats.

Forslaget til stk. 3, nr. 2, vil omfatte kontanthjælpsmodtagere.

Efter det foreslåede forstås ved »på niveau med« i praksis,

at lønnen vil blive lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne.

Forslaget til stk. 3, nr. 2, vil betyde, at for kontanthjælpsmodtagere vil lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag fortsat skulle ligge på niveau med deres ydelse.

De nærmere regler om bl.a. opgørelsen af en persons samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik forventes fastsat ved bekendtgørelse med hjemmel i forslaget til § 75. For en nærmere beskrivelse af bemyndigelsesbestemmelsen henvises til forslaget til § 75 og bemærkningerne hertil.

Forslaget til stk. 3, nr. 3, vil omfatte ledige selvforsørgende med forsørgelsespligt over for børn jf. lov om børns forsørgelse og ledige selvforsørgende.

Efter det foreslåede forstås ved »på niveau med« i praksis, at lønnen vil blive lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne.

Forslaget til stk. 3, nr. 3, vil betyde, at ledige selvforsørgende med forsørgelsespligt over for børn, der ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere, fortsat vil få en løn svarende til 80 pct. af højeste dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Forslaget vil betyde, at øvrige ledige selvforsørgende, der ansættes i løntilskud hos offentlige arbejdsgivere, fortsat vil få en løn svarende til 60 pct. af højeste dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Ved afgørelsen af, om personen har forsørgelsespligt over for børn, vil vurderingen efter lov om børns forsørgelse skulle følges. Det følger heraf, at forældre hver for sig er forpligtet til at forsørge barnet. Forpligtelsen ophører ved barnets fyldte 18. år, eller når barnet indgår ægteskab før det fyldte 18. år.

Det bemærkes dog, at der efter forslaget til stk. 5, vil blive stillet yderligere betingelser for forsørgersatsen.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt*., at den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen, jf. stk. 3.

Med forslaget vil den offentlige arbejdsgiver fortsat blive ansvarlig for at fastsætte arbejdstiden i forbindelse med ansættelse af personer i løntilskud. Arbejdstiden i det enkelte tilbud vil skulle fastsættes under hensyn til den løn, som personen vil få, i henhold til bestemmelsen i det foreslåede stk. 3. Det vil betyde, at timelønnen vil danne grundlag for beregningen af personens arbejdstid under ansættelsen, idet lønnen for personer, der modtager forsørgelsesydelser under ansættelsen, vil skulle ligge på niveau med personens forsørgelsesydelse.

Det foreslås i stk. 4, *2. pkt.,* at antallet af løntimer rundes op til nærmeste antal hele timer.

Med forslaget vil antallet af løntimer skulle rundes op til nærmeste hele timer i forbindelse med fastsættelsen af arbejdstiden. Denne oprunding vil betyde, at lønnen i praksis vil blive lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne.

Det foreslås i stk. 4, *3. pkt.,* at arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse, jf. dog stk. 5 og 6.

Med forslaget vil arbejdstiden for hele tilbudsperioden fortsat skulle fastsættes ved ansættelsesforholdets begyndelse, jf. dog det foreslåede stk. 5 og 6. Det vil betyde, at ansættelsen vil fortsætte med det oprindeligt beregnede løn- og timetal, selvom der skulle ske ændringer i personens ydelsesniveau. Dette vil gælde, uanset om ændringen vil give personen ret til en højere eller en lavere ydelse. I tilfælde hvor efterfølgende forhold vil betyde, at personen vil have ret til en højere ydelse, vil personen i stedet kunne søge om supplerende hjælp hos kommunen efter lov om aktiv socialpolitik, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Forslaget vil indebære, at selvom timelønnen reguleres årligt på baggrund af den årlige regulering af dagpengesatsen, vil der for en ansættelse, som løber over et årsskifte, fortsat skulle udbetales løn på baggrund af den oprindeligt fastsatte arbejdstid, men med den nye faste timeløn for året.

Med hjemmel i den foreslåede § 75 forventes der ydermere fastsat nærmere regler ved bekendtgørelse om bl.a. beregningen af timeløn, herunder hvilke ydelser eller tillæg, der kan dækkes ud over lønnen pr. løntime, afspadsering af over- og merarbejde og nedsættelse af timetal ved ordinær beskæftigelse. For en nærmere beskrivelse af bemyndigelsesbestemmelsen henvises til forslaget til § 75 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i s*tk. 5, 1. pkt.,* at for personer omfattet af § 8, nr. 5, som er ledige selvforsørgende, er det en betingelse for udbetaling af en løn på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. efter stk. 3, nr. 3, at børnene opholder sig her i riget.

Forslaget vil omfatte ledige selvforsørgende, som har forsørgelsespligt efter lov om børns forsørgelse.

Det foreslåede vil som noget nyt indebære, at der vil være en betingelse om, at de pågældende børn vil skulle opholde sig i riget, det vil sige enten Danmark, Færøerne eller Grønland, for at personerne vil kunne få en løn svarende til 80 pct. af højeste dagpenge i forbindelse med tilbud om ansættelse i løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

Det foreslås i stk. 5, *2. pkt.,* at det dog ikke gælder ikke for EU-/EØS-borgere, hvis deres børn opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

Med forslaget vil betingelsen i det foreslåede stk. 5, 1. pkt., om, at børnene skal opholde sig her i riget dermed ikke gælde for ledige selvforsørgende, som er EU/EØS-borgere,

hvis børnene befinder sig i et andet EU-/EØS-land. Det foreslåede vil indebære, at ledige selvforsørgende, som er EU/EØS-borgere og som har forsørgelsespligt efter lov om børns forsørgelse over for børn, der opholder sig i et andet EU/EØS-land, vil kunne få en løn på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det foreslås i *stk. 6,* at ved ansættelse af personer omfattet af § 8, nr. 4, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, fastsættes arbejdstiden efter aftale mellem kommunen, arbejdsgiveren og personen.

Forslaget vil omfatte sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed.

Med forslaget vil arbejdstiden i forbindelse med ansættelse af sygedagpengemodtagere med løntilskud fortsat skulle fastsættes individuelt på baggrund af en aftale mellem kommunen, arbejdsgiveren og sygedagpengemodtageren. Det foreslåede vil indebære, at der dermed ikke skal ske samme beregning af arbejdstiden for sygedagpengemodtagere, som for de øvrige målgrupper.

Til § 68

Det fremgår af § 74 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ved ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere af førtidspensionister fastsættes løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Fastsættelsen skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.14.1.8 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 68, 1. pkt.,* at ved ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere af personer omfattet af § 8, nr. 5, som er førtidspensionister, fastsættes løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen.

Forslaget vil omfatte førtidspensionister.

Efter det foreslåede vil det ved ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere af førtidspensionister fortsat være arbejdsgiveren og personen, der vil skulle aftale fastsættelsen af løn- og arbejdsvilkår.

Da der er tale om førtidspensionister, vil deres arbejdsevne som regel være så nedsat, at den aftalte løn vil være lavere end den overenskomstmæssige løn.

Det foreslås i *2. pkt.,* at fastsættelsen skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Efter det foreslåede vil fastsættelsen af løn- og arbejdsvilkår fortsat skulle ske i samarbejde med den faglige organisation på området.

Såfremt personen bliver ansat inden for et område, der ikke er dækket af en faglig overenskomst, vil der skulle rettes henvendelse til den organisation, der dækker et område, der ligger nærmest det område, som personen ansættes indenfor.

Til § 69

Det fremgår af § 75 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ved ansættelse efter dette kapitel udbetales der et løntilskud til arbejdsgiveren.

Det fremgår af stk. 2, at løntilskuddet pr. time (2019-niveau) skal udgøre en af følgende satser: 1) 28,56 kr. 2) 50,01 kr. 3) 79,68 kr. 4) 115,73 kr. 5) 154,02 kr.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.14.1.9 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 69, stk. 1,* at ved ansættelse efter dette kapitel udbetaler kommunen et løntilskud til arbejdsgiveren.

Forslaget vil betyde, at arbejdsgivere, der har personer ansat med løntilskud, vil kunne få udbetalt et løntilskud af kommunen.

Det foreslås i *stk. 2,* at løntilskuddet pr. time (2026-niveau) udgør en af følgende satser: 1) 34,51 kr. 2) 60,41 kr. 3) 96,27 kr. 4) 139,80 kr. 5) 186,07 kr.

Forslaget vil indebære, at løntilskuddet pr. time fortsat fastsættes ved lov og vil skulle udgøre en af de angivne satser i det foreslåede stk. 2.

Forslaget vil desuden indebære, at løntilskuddet fortsat vil blive reguleret en gang årligt med virkning fra den 1. januar.

Forslaget vil indebære, at løntilskudssatsen vil blive fastsat ved lov, og at tilskuddet til arbejdsgiverne vil blive beregnet som satsen pr. time ganget med det antal timer, for hvilke der er udbetalt løn til personen. Der vil herudover ikke kunne udbetales særlige tilskud til arbejdsgiverens udgifter til f.eks. ATP, lovpligtig arbejdsskadeforsikring, feriegodtgørelse m.v. Hvis der i ansættelsen bliver betalt løn under ferie, vil arbejdsgiveren dog også kunne få løntilskud for ferieperioden. Ved den årlige regulering af løntilskuddet vil den regulerede sats automatisk blive udbetalt til arbejdsgiveren.

Til § 70

Det fremgår af § 76, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at til private arbejdsgivere udgør løntilskuddet 79,68 kr. pr. time, jf. dog stk. 4-5.

Det fremgår af stk. 2, at til offentlige arbejdsgivere udgør løntilskuddet 115,73 kr. pr. time, jf. dog stk. 3-5.

Det fremgår af stk. 3, at løntilskuddet ved ansættelse af sygedagpengemodtagere hos offentlige arbejdsgivere udgør 154,02 kr. pr. time.

Det fremgår af stk. 4, at løntilskuddet ved ansættelse af

personer omfattet af § 6, nr. 11, udgør 28,56 kr. pr. time, men at det i særlige tilfælde kan udgøre 50,01 kr. pr. time.

Det fremgår af stk. 5, at løntilskuddet nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren modtager i offentlig refusion som følge af fortsat lønudbetaling.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.14.1.9 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 70, stk. 1,* at løntilskuddet til private arbejdsgivere udgør 96,27 kr. pr. time (2026-niveau), jf. dog stk. 4-5.

Forslaget vil fortsat omfatte private arbejdsgivere ved ansættelse af dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og ledige selvforsørgende hos en privat arbejdsgiver med løntilskud.

Det foreslåede vil indebære, at der fortsat fastsættes en løntilskudssats til private arbejdsgivere ved ansættelse med løntilskud af alle målgrupper, bortset fra de tilfælde, der er omfattet af bestemmelsens stk. 4 og 5. Bestemmelsen vil dermed udgøre en hovedregel for løntilskuddets størrelse, som vil gælde for en betydelig del af de personer, der ansættes med løntilskud hos private arbejdsgivere. Kommunen vil ikke skulle foretage en konkret vurdering af løntilskudssatsen for de personer, som er omfattet af bestemmelsen.

I medfør af forslaget til stk. 4, vil tilskuddet for førtidspensionister skulle fastsættes efter en særlig sats.

Det foreslås i *stk. 2,* at til offentlige arbejdsgivere udgør løntilskuddet 139,80 kr. pr. time (2026-niveau), jf. dog stk. 3-5.

Forslaget vil omfatte offentlige arbejdsgivere ved ansættelse af dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere og ledige selvforsørgende med løntilskud.

Forslaget vil indebære, at der fortsat fastsættes en løntilskudssats til offentlige arbejdsgivere ved ansættelse med løntilskud af alle målgrupper, bortset fra de tilfælde, der er omfattet af det foreslåede stk. 3-5. Bestemmelsen vil dermed udgøre en hovedregel for løntilskuddets størrelse, som vil gælde for en betydelig del af de personer, der ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. Kommunen vil ikke skulle foretage en konkret vurdering af løntilskudssatsen for de personer, som er omfattet af bestemmelsen.

For sygedagpengemodtagere og førtidspensionister vil tilskuddet blive beregnet efter forslaget til bestemmelsens stk. 3 og stk. 4.

Det foreslås i *stk. 3,* at ved ansættelse af personer omfattet af § 8, nr. 4*,* hos offentlige arbejdsgivere, udgør løntilskuddet 186,07 kr. pr. time (2026-niveau).

Forslaget vil omfatte offentlige arbejdsgivere ved ansættelse af sygedagpengemodtagere med løntilskud.

Forslaget vil medføre, at der fortsat vil blive fastsat regler for størrelsen på løntilskudssatsen for sygedagpengemodtagere, der ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. Kommunen vil dermed heller ikke i disse tilfælde skulle foretage en konkret vurdering af løntilskudssatsen for de personer, som er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.,* at ved ansættelse af personer omfattet af § 8, nr. 5, som er førtidspensionister, udgør løntilskuddet til arbejdsgivere 34,51 kr. pr. time (2026-niveau).

Forslaget vil omfatte arbejdsgivere ved ansættelse af førtidspensionister med løntilskud.

Forslaget vil indebære, at der vil gælde en lovfastsat løntilskudssats for arbejdsgivere, når førtidspensionister ansættes med løntilskud. Satsen vil gælde for løntilskudsansættelser hos både private og offentlige arbejdsgivere.

Det foreslås i stk. 4, *2. pkt.,* at løntilskuddet i særlige tilfælde kan udgøre 60,41 kr. pr. time (2026-niveau).

Med forslaget vil løntilskudssatsen for personer med førtidspension fortsat kunne udgøre en højere sats i særlige tilfælde, herunder i tilfælde hvor arbejdsgivere, der modtager løntilskud til personer, som før 1. juli 1998 er ansat i beskyttede enkeltpladser efter lov om social bistand, i stedet ønsker at modtage løntilskud efter reglerne om løntilskud efter kapitel 14.

Det foreslås i *stk. 5,* at løntilskuddet nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren modtager som refusion fra det offentlige som følge af, at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn.

Efter det foreslåede vil arbejdsgiveren ikke kunne få dobbeltdækning for den ansattes løn fra både løntilskudsordningen samt refusion i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn, f.eks. i tilfælde, hvor arbejdsgiveren kan modtage refusion for løn udbetalt under sygdom eller barsel.

Til § 71

Det fremgår af § 77 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, i ansættelse med løntilskud efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik efter integrationsloven.

Der er med hjemmel i lovens § 81 fastsat nærmere regler om rimelighedskravet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.14.1.10 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 71,* at der hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden offentligt

tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 13, i ansættelse med løntilskud efter dette kapitel, i ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og i virksomhedspraktik efter integrationsloven.

Forslaget vil omfatte personer i løntilskudsansættelse efter kapitlet, nyuddannede personer med handicap, der ansættes med løntilskud efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., og personer i virksomhedspraktik efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt efter integrationsloven.

Det vil efter det foreslåede betyde, at der hos arbejdsgiveren fortsat skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden offentligt tilskud og antallet af personer ansat i løntilskud og virksomhedspraktik.

Det forventes, at der med hjemmel i forslaget til § 75 fortsat vil blive fastsat regler ved bekendtgørelse om rimelighedskravet. Det forventes bl.a., at det vil blive fastsat, at antallet af ansatte med løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik maksimalt må udgøre 1 person for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0 – 50 ansatte, dog altid 1 person, og herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte. For en nærmere beskrivelse af bemyndigelsesbestemmelsen henvises til forslaget til § 75 og bemærkningerne hertil.

Til § 72

Det fremgår af § 78 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at forud for ansættelse med løntilskud skal spørgsmålet om ansættelsen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Der er med hjemmel i lovens § 81 fastsat nærmere regler om medinddragelse af en medarbejderrepræsentant i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.14.1.10 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 72,* at forud for ansættelsen med løntilskud skal spørgsmålet om ansættelsen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Ved en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren forstås efter det foreslåede en tillidsrepræsentant eller en anden medarbejderrepræsentant.

Det foreslåede vil indebære, at der fortsat vil være krav om, at en ansættelse med løntilskud vil skulle være drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte på arbejdspladsen, inden der etableres en løntilskudsansættelse. Det vil betyde, at der med forslaget fortsat vil skulle ske medinddragelse af repræsentanter for de ansatte hos arbejdsgiveren forud for ansættelse med løntilskud.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med, at det forventes, at der med hjemmel i forslaget til § 75 fortsat vil blive fastsat nærmere regler ved bekendtgørelse om medinddragelse af medarbejderne i forbindelse med ansættelse med løntilskud. Det forventes bl.a., at det vil blive fastsat, at det vil skulle fremgå af arbejdsgiverens tilbud om at ansætte en person med løntilskud, at en repræsentant for de ansatte er blevet hørt om ansøgningen, og om de ansatte er positive overfor at medvirke til opnåelse af målet med ansættelsen, f.eks. udvikling af personens faglige kompetencer. For en nærmere beskrivelse af bemyndigelsesbestemmelsen henvises til forslaget til § 75 og bemærkningerne hertil.

Til § 73

Det fremgår af § 79, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ansættelse med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren.

Det fremgår af § 79, 2. pkt., at ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til den normale beskæftigelse hos arbejdsgiveren.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.14.1.10 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 73, 1. pkt.,* at ansættelse med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, ledige selvforsørgende og førtidspensionister, som ansættes med løntilskud.

Efter det foreslåede vil ansættelse med løntilskud af personer fortsat skulle medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren. Betingelsen om, at ansættelse med løntilskud vil skulle medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren, vil efter det foreslåede fortsat omfatte alle målgrupper, der ansættes med løntilskud efter kapitlet. For en nærmere beskrivelse af målgrupperne, der kan få tilbud om ansættelse med løntilskud henvises til forslaget til § 62 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *2. pkt.,* at ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til den normale beskæftigelse hos arbejdsgiveren.

Efter det foreslåede vil der ved nettoudvidelse fortsat forstås merbeskæftigelse i forhold til den normale beskæftigelse hos pågældende arbejdsgiver.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med, at det forventes, at der med hjemmel i forslaget til § 75, fortsat vil blive fast nærmere regler ved bekendtgørelse om merbeskæftigelseskravet, herunder om opgørelsen af antallet af ordinært ansatte, om afgrænsning af virksomheden, og om hvordan merbeskæftigelseskravet påses. For en nærmere beskrivelse af bemyndigelsesbestemmelsen henvises til forslaget til § 75 og bemærkningerne hertil.

Til § 74

Det fremgår af § 80 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at udbetaling af tilskud ikke må være konkurrenceforvridende.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.14.1.10 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 74,* at ansættelse med løntilskud ikke må være konkurrenceforvridende.

Forslaget vil betyde, at løntilskudsansættelser ikke må forvride konkurrenceevnen på markedet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at en række af de øvrige regler i loven modvirker konkurrenceforvridning. Det gælder bl.a. reglerne om formålet med beskæftigelsesindsatsen i forslaget til § 1, de generelle betingelser for tilbud i forslaget til §§ 52 og 53, rimelighedskravet i forslaget til § 71, krav om drøftelse af en løntilskudsansættelse mellem arbejdsgiveren og de ansatte i forslaget til § 72 og merbeskæftigelseskravet i forslaget til § 73.

De regler, der vil skulle understøtte, at der ikke vil opstå konkurrenceforvridning og fortrængning af ordinært ansatte er følgende:

- De generelle betingelser for tilbud, hvorefter løntilskudsansættelse gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer eller at opnå eller fastholde beskæftigelse.
- Ansættelse med løntilskud har for mange målgrupper en forholdsvis begrænset varighed.
- Merbeskæftigelseskravet betyder, at der ved ansættelse af en person med løntilskud skal ske en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren.
- Rimelighedskravet sætter grænser for, hvor mange der må være i løntilskudsansættelse eller virksomhedspraktik i forhold til antallet af ordinært ansatte.
- Medarbejderrepræsentanter inddrages i forbindelse med ansættelsen, herunder i forbindelse med vurdering af merbeskæftigelseskravet og rimelighedskravet.
- Der kan ikke gives tilbud om ansættelse med løntilskud hos den arbejdsgiver, hvor personen senest har været ansat, herunder har været ansat med løntilskud.
- De regionale beskæftigelsesråd følger kommunernes anvendelse af ordningen og de øvrige virksomhedsrettede tilbud.
- Der er mulighed for at klage over et tilbud om ansættelse med løntilskud, hvis man mener, det ikke lever op til reglerne. Hvis kommunen fastholder sin afgørelse om tilbud, sendes klagen videre til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Til § 75

Det fremgår af § 81 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ansættelse med løntilskud, herunder om betingelser for ansættelse med løntilskud og om, at lønnen og arbejdstiden under ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere kan nedsættes, hvis personen har ordinær beskæftigelse, samt om rimelighedskravet efter § 77 og merbeskæftigelseskravet efter § 79. Der kan også fastsættes regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af rimelighedskravet og merbeskæftigelseskravet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.14.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 75, 1. pkt.,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ansættelse med løntilskud.

Efter det foreslåede vil beskæftigelsesministeren fortsat kunne fastsætte nærmere regler om ansættelse med løntilskud.

Det forventes, at der med hjemmel i det foreslåede ved bekendtgørelse fortsat bl.a. vil blive fastsat nærmere regler om, afgrænsning af arbejdsgivere, herunder hvad der forstås ved offentlige arbejdsgivere, samt hvor en person ikke kan få ansættelse med løntilskud. Der forventes endvidere fastsat regler om opgørelsen af en persons samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik samt om beregningen af timeløn.

Det forventes endvidere, at der ved bekendtgørelse bl.a. vil blive fastsat nærmere regler om løn- og arbejdsvilkår, herunder om at når et ansættelsesforhold med løntilskud indgås, skal der udarbejdes en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesbrev, hvori løn- og arbejdsvilkår samt forventet tilskudsperiode anføres. Det forventes yderligere, at der vil blive fastsat regler om udbetaling af løntilskud.

Det forventes desuden, at der med hjemmel i det foreslåede fortsat vil blive fastsat nærmere regler ved bekendtgørelse om bl.a. opgørelsen af rimelighedskravet i forslaget til § 71, hvorefter det forventes fastsat, at antallet af ansatte med løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik maksimalt må udgøre 1 person for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0 – 50 ansatte, dog altid 1 person, og herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte. Det forventes desuden, at der med hjemmel i det foreslåede fortsat vil blive fast nærmere regler om merbeskæftigelseskravet, herunder om opgørelsen af antallet af ordinært ansatte, om afgrænsning af virksomheden, og om hvordan merbeskæftigelseskravet påses.

Det forventes videre, at der med hjemmel i det foreslåede fortsat vil blive fastsat nærmere regler ved bekendtgørelse om medinddragelse af medarbejderne i forbindelse med ansættelse med løntilskud.

Det forventes, at der som noget nyt vil blive fastsat regler ved bekendtgørelse om, at kommunen senest hvert 2,5 år skal følge op på tilbud om ansættelse med løntilskud til førtidspensionister.

Det foreslås i *2. pkt.,* at beskæftigelsesministeren også kan fastsætte regler om, at der for særlige målgrupper kan ske

en fravigelse af rimelighedskravet efter § 71 og merbeskæftigelseskravet efter § 73.

Efter det foreslåede, vil beskæftigelsesministeren fortsat kunne fastsætte regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af rimelighedskravet og merbeskæftigelseskravet. Det forventes bl.a., at der ved bekendtgørelse fortsat vil blive fastsat regler om, at personer omfattet forslaget til § 8, nr. 5, som er førtidspensionister, ikke vil være omfattet rimelighedskravet efter forslaget til § 71.

Til § 76

Det fremgår af § 82 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere kan få tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere. Afgrænsningen af offentlige arbejdsgivere er med hjemmel i lovens § 89 fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter lovens § 83 gives tilbud om nytteindsats med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse. Tilbuddet kan også gives med henblik på, at personen får mulighed for at tilegne sig kendskab til kulturen og normerne på det danske arbejdsmarked. Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse. Opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.15.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 76, stk. 1,* at kommunen kan give personer omfattet af § 8 tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere.

Forslaget vil indebære, at der som noget nyt ikke vil være begrænsninger i, hvilke målgrupper kommunen vil kunne give tilbud om nytteindsats. Dermed vil alle målgrupper i lovforslagets § 8 fremover kunne få tilbud om nytteindsats, dvs. dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere samt ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Det forventes, at der med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovforslagets § 82 vil blive fastsat de samme regler om afgrænsning af begrebet offentlige arbejdsgivere som i dag. Med denne afgrænsning vil der som hidtil kunne etableres nytteindsats hos kommuner, regioner, kommunale fællesskaber og statsinstitutioner samt på f.eks. selvejende daginstitutioner, plejehjem m.v., som udfører arbejde for kommuner, regioner eller staten efter driftsoverenskomst, hvis deres udgifter dækkes med mindst 50 pct. offentlige tilskud.

Det foreslås i *stk. 2,* at arbejdet i nytteindsats skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse.

Nytteindsats skal holde den enkelte aktiv og motivere personen til hurtigst muligt at komme i gang med eller bringe personen tættere på job. Kommunen skal have fokus på, at personer i nytteindsats på den ene side varetager samfundsnyttige opgaver og på den anden side skal have en indsats med henblik på, at personen kommer i job.

Forslaget vil indebære, at arbejdet i nytteindsats fortsat vil skulle have et indhold, som vil give den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse.

Det foreslås i *stk. 3,* at opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

Det betyder, at arbejdet enten skal udgøre et supplement til det arbejde, der i forvejen udføres hos den pågældende arbejdsgiver, eller at det skal være inden for en arbejdsfunktion, der ikke udføres i forvejen.

Opgaverne under nytteindsats og organiseringen heraf vil lige som i dag kunne være meget forskelligartede og forskellige fra f.eks. kommune til kommune. Der vil være mulighed for både at etablere nytteindsats som enkeltpladser på offentlige virksomheder, hvor den ledige går til hånde og gør nytte for sin ydelse eller som projekter, hvor flere ledige arbejder sammen i nytteindsats.

Det vil som hidtil være den enkelte offentlige arbejdsgiver, der definerer indholdet i tilbuddene under nytteindsats, og opgaverne vil f.eks. kunne relatere sig til vedligeholdelse eller renholdelse af kommunale institutioner og anlæg, grønne områder eller andre udendørs arealer. Opgaverne vil også i et vist omfang kunne være serviceopgaver til borgere, der på grund af fysiske eller psykiske begrænsninger ikke selv er i stand til at udføre arbejdet, jf. forslaget til § 82 og bemærkningerne hertil.

Forslaget vil indebære, at opgaverne under tilbuddet fortsat vil skulle ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsning hos den offentlige arbejdsgiver.

Til § 77

Det fremgår af § 84, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer i nytteindsats ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Efter lovens § 84, stk. 2, er personer i nytteindsats dog omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.15.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 77, stk. 1,* at personer i nytteindsats ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lovgivningen eller regler udstedt i medfør heraf eller som fastsat ved kollektiv overenskomst m.v., jf. dog stk. 2.

Forslaget vil indebære, at personen under nytteindsats fortsat ikke vil være omfattet af de regler, der gælder for lønmodtagere i henhold til lov eller kollektiv overenskomst m.v., da et tilbud om nytteindsats ikke indebærer, at personen ansættes. Der er dog en undtagelse hertil i stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2,* at personer i nytteindsats er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Dermed vil en person i nytteindsats som hidtil være omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet. F.eks. reglerne i arbejdsmiljøloven om, at et arbejdssted skal indrettes således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Forslaget vil indebære, at personer i nytteindsats fortsat vil være omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Til § 78

Det fremgår af § 87, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsgiveren i forbindelse med etablering af nytteindsats skal orientere tillidsrepræsentanten om etableringen og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet. Hvis der ikke er en tillidsrepræsentant, skal en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren inddrages.

Efter lovens § 87, stk. 2, finder reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten i stk. 1, ikke anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats efter § 87 a.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.15.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 78, stk. 1, 1. pkt.,* at arbejdsgiveren i forbindelse med etablering af nytteindsats skal orientere tillidsrepræsentanten om etableringen og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet, jf. dog stk. 2.

Når der etableres nytteindsats hos en offentlig arbejdsgiver, vil arbejdsgiveren dermed skulle orientere tillidsrepræsentanten om etableringen og drøfte den praktiske gennemførelse af tilbuddet. Det betyder, at en arbejdsgiver skal orientere tillidsrepræsentanten for den relevante faggruppe på det pågældende P-nr., hvis der etableres nytteindsats hos arbejdsgiveren. Derudover skal arbejdsgiveren inddrage tillidsrepræsentanten i drøftelsen af, hvordan den enkelte nytteindsats skal gennemføres, herunder hvilke opgaver personen skal varetage.

Forslaget vil indebære, at arbejdsgiveren vil skulle orientere tillidsrepræsentanten om etableringen af nytteindsats og vil skulle inddrage tillidsrepræsentanten i drøftelsen af gennemførelsen af tilbuddet. Tillidsrepræsentanten vil dermed få mulighed for at følge med i, hvorvidt der etableres nytteindsatsforløb på den pågældende arbejdsplads.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at såfremt der ikke er en tillidsrepræsentant, inddrages en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Forslaget vil indebære, at hvis der ikke er en tillidsrepræsentant, så vil arbejdsgiveren i stedet skulle inddrage en medarbejderrepræsentant.

Det foreslås i *stk. 2,* at reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten ikke finder anvendelse for særligt tilrettelagt nytteindsats efter § 79.

Forslaget vil betyde, at reglerne om inddragelse af tillidsrepræsentanten fortsat ikke vil skulle gælde for særligt tilrettelagt nytteindsats, fordi der ikke vil være tale om en arbejdsplads med ordinært ansatte – men derimod et kommunalt tilrettelagt projekt.

Til § 79

Det fremgår af § 87 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a kan få tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt, hvis de øvrige betingelser for nytteindsats er opfyldt, jf. dog § 87, stk. 2.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.15.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 79,* at kommunen kan give personer omfattet af arbejdspligt efter § 92 tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt, hvis de øvrige betingelser for nytteindsats er opfyldt.

Forslaget medfører, at kommunerne vil kunne oprette nytteindsatstilbud som et kommunalt organiseret projekt med det formål, at det skal ligne en ordinær arbejdsplads med konkrete arbejdsopgaver, som personer i tilbuddet skal udføre til nytte for f.eks. lokalsamfundet. Det vil betyde, at beføjelsen til at finde, lede og fordele de arbejdsopgaver, som tilbuddet består af, vil ligge hos ansatte i projektet. Et tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats vil alene kunne gives til personer, der er omfattet af arbejdspligt efter lovforslagets § 92.

Et tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats vil for eksempel kunne bestå af et projekt, hvor et hold af personer i arbejdspligten vil kunne udføre ekstra tilsyn og mindre vedligehold af borde og bænke, skraldespande, stier, busskure m.m. på offentlige arealer. Arbejdet vil blive ledet og fordelt af en ansat i projektet, der også vil tilrettelægge arbejdsopgaverne og varetage samarbejdet udadtil. Selve arbejdsopgaven med at køre ud og udføre mindre vedligehold vil blive udført af personer, der er henvist til tilbuddet, og som således opfylder deres arbejdspligt. Opgaverne i tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den

offentlige arbejdsgiver, og der skal være tale om en ekstra arbejdsindsats, som ikke ellers ville blive udført.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat vil kunne gives tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats som et kommunalt organiseret projekt til personer, som er omfattet af arbejdspligt.

Til § 80

Det fremgår af § 88 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at etablering af nytteindsats ikke må være konkurrenceforvridende.

Der er udmøntet regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som understøtter, at der ikke sker konkurrenceforvridning.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.15.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 80,* at etablering af nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats ikke må være konkurrenceforvridende.

De regler, der skal understøtte, at der ikke vil opstå konkurrenceforvridning og fortrængning af ordinært ansatte er følgende:

- Tillidsrepræsentanter inddrages ved etablering af nytteindsats, jf. forslaget til § 78.
- Det forventes, at der med hjemmel i forslaget til § 82 vil blive fastsat regler svarende til de gældende om, at der ikke vil kunne gives nytteindsats det sted, hvor man senest har været ansat.
- Det regionale beskæftigelsesråd vil skulle følge anvendelsen af bl.a. nytteindsats og de regionale beskæftigelsesråd vil løbende modtage oversigter over pladser i nytteindsats i kommunerne, jf. forslaget til § 162. Hvis f.eks. en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, vil der være mulighed for at tage sagen op i det regionale beskæftigelsesråd.
- Der vil være mulighed for at klage over et tilbud om nytteindsats, hvis man mener, at det ikke lever op til reglerne, jf. forslaget til § 215.
- Hvis nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, vil statsstøttereglerne skulle overholdes, jf. forslaget til § 81.
- Det forventes, at der med hjemmel i forslaget til § 82 vil blive fastsat regler svarende til de gældende om, at i det omfang, at nytteindsats består af servicearbejde for borgere, skal det ved vurderingen af spørgsmålet om konkurrenceforvridning indgå, om der er tale om arbejde, der ikke kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde for borgeren, jf. forslaget til § 82.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat vil skulle sikre sig, at etablering af nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats ikke vil være konkurrenceforvridende.

Til § 81

Det fremgår af § 88 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at såfremt nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, skal statsstøttereglerne overholdes, jf. Europa-Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Der er udmøntet regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at hvis en person har været eller skal i nytteindsats hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, skal personens forsørgelsesydelse indgå i opgørelsen af støtte, der ydes efter de minimis-reglerne, jf. Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.15.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 81,* at såfremt nytteindsats eller særligt tilrettelagt nytteindsats etableres hos en offentlig arbejdsgiver, som udøver økonomisk aktivitet, skal statsstøttereglerne overholdes, jf. Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Statsstøtte defineres i Traktat om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 107, stk. 1, som støtte, der ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Statsstøttereglerne skal sikre, at offentlige institutioner ikke påvirker konkurrencen mellem virksomheder ved at bruge offentlige midler til at støtte enkeltvirksomheder. Statsstøtte er reguleret i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF).

Kommissionen har i meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (2016/C 262/01), præciseret nøglebegreberne i TEUF artikel 107, stk. 1, og foretaget en sondring af, hvornår Kommissionen mener, at der ikke er tale om økonomisk aktivitet, og hvornår der ikke er tale om påvirkning af konkurrencen eller samhandlen.

Det følger bl.a. af Kommissionens meddelelse, at Domstolen konsekvent har defineret virksomheder som enheder, der udøver en økonomisk aktivitet, uanset deres retlige form og finansieringsmåde. Det følger også af Kommissionens meddelelse, at enhver aktivitet, der består i at udbyde varer og tjenesteydelser på et marked, er en økonomisk aktivitet. Modsat vil der ikke være tale om økonomisk aktivitet, hvis der er tale om myndighedsudøvelse, som ikke udføres i

konkurrence med private aktører og påvirker samhandlen op mod det indre marked.

Det følger endvidere af Kommissionens meddelelse, at hvis der tildeles statsstøtte til en aktivitet, der udelukkende udbydes på baggrund af et solidaritetsprincip eller omfordelingspolitik, dvs. er offentligt finansieret uden brugerbetaling, vil der ofte heller ikke være tale om økonomiske aktiviteter, som er omfattet af det EU-retslige statsstøttebegreb. Det samme gælder for støtte til aktiviteter, der naturligt indgår i offentlige myndigheders prærogativer f.eks. for store dele af sundhedsvæsenet.

Forslaget vil indebære, at kommunerne vil skulle sikre, at statsstøttereglerne overholdes i forbindelse med etableringen af nytteindsats. Kommunerne vil således i forbindelse med etablering af nytteindsats skulle påse, om den offentlige arbejdsgiver udøver økonomisk aktivitet. Såfremt dette er tilfældet, skal statsstøttereglerne overholdes. Dette kan f.eks. gøres som de minimis-støtte efter Europa-Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Der forventes med hjemmel i den foreslåede § 82 fastsat regler svarende til de gældende om muligheden for at yde støtte efter de minimis-reglerne, såfremt den offentlige arbejdsgiver udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår. Dermed vil personens forsørgelsesydelse skulle indgå i opgørelsen af støtte, der ydes efter de minimis-reglerne efter Europa-Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Til § 82

Det fremgår af § 89 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om nytteindsats, herunder om betingelser, indhold og omfang.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.15.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 82,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om nytteindsats.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsættes nærmere regler om nytteindsats ved bekendtgørelse.

Det forventes, at der vil blive fastsat nærmere regler ved bekendtgørelse svarende til de gældende om bl.a., hvad der forstås ved offentlige arbejdsgivere, og om i hvilke tilfælde nytteindsats kan gives som servicearbejde for borgere. Der forventes herunder fastsat regler om forholdet til opgaver, der udføres efter reglerne om personlig og praktisk hjælp efter servicelovens § 83, og om at der ved vurderingen af, om servicearbejde for den enkelte borger er konkurrenceforvridende, skal indgå, at arbejdet ikke kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde for borgeren.

Der forventes også fastsat regler svarende til de gældende om, at der ikke kan etableres nytteindsats hos den arbejdsgiver, hvor personen senest har været ansat, samt om, at forsørgelsesydelse til personer i nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, indgår som støtte efter de minimis-reglerne.

Til § 83

Efter § 90 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, ledige selvforsørgende samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats få tilbud om vejledning og opkvalificering, som kan bestå af uddannelser, der har hjemmel i lov og udbydes generelt. Uddannelsen skal være umiddelbart rettet mod job på arbejdsmarkedet, jf. dog § 105 b.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.16.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 83, 1. pkt.,* at kommunen kan give personer omfattet af § 8 tilbud om vejledning og opkvalificering i form af uddannelse, der udbydes generelt og har hjemmel i lov.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister samt unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Der vil efter forslaget kunne gives tilbud om uddannelser, der udbydes generelt og har hjemmel i lov. Det vil f.eks. kunne være en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller kurser efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Der er ikke fastsat tidsbegrænsning for varigheden af tilbud om uddannelse efter den foreslåede bestemmelse.

Forslaget vil indebære, at kommunen fremover fortsat vil kunne give alle målgrupper i lovforslagets § 8 tilbud om vejledning og opkvalificering i form af uddannelse, der udbydes generelt og har hjemmel i lov. Der vil dog fortsat gælde begrænsninger for tilbud om studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser til personer under 30 år, og begrænsninger for tilbud om uddannelse til personer omfattet af arbejdspligt, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Det foreslås i *2. pkt.,* at uddannelsen skal være umiddelbart rettet mod job på arbejdsmarkedet, jf. dog §§ 86 og 93.

Ved at uddannelserne skal være umiddelbart rettet mod job på arbejdsmarkedet, forstås, at uddannelserne vil skulle have et indhold, som arbejdsgivere kan gøre brug af på deres virksomheder.

Forslaget indebærer, at der fortsat vil være krav om, at ud-

dannelsen skal være umiddelbart rettet mod job på arbejdsmarkedet.

Forslaget indebærer videre, at der vil fortsat vil gælde begrænsninger i muligheden for at give tilbud om studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser til personer under 30 år. For en nærmere beskrivelse heraf henvises til forslaget til § 86 og bemærkningerne hertil.

Forslaget indebærer desuden, at der vil fortsat vil gælde begrænsninger i muligheden for at give tilbud om uddannelse til kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af arbejdspligt. Disse personer kan alene få tilbud om vejledning og opkvalificering i overensstemmelse med reglerne i lovforslagets § 93. For en nærmere beskrivelse af reglerne for arbejdspligt henvises til forslaget til § 93 og bemærkningerne hertil.

Det forventes, at der med hjemmel i den foreslåede § 89 fastsættes bekendtgørelsesregler, der fraviger kravet om, at uddannelsen skal være rettet direkte mod arbejdsmarkedet. For en nærmere beskrivelse heraf henvises til forslaget til § 89 og bemærkningerne hertil.

Til § 84

Det følger af § 91 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats kan få tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering, jf. dog § 105 b. Der er begrænsninger for varigheden af praktikperioder under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb. I praktikperioden finder § 60 om forholdet til den ansættelsesretlige lovgivning m.v. tilsvarende anvendelse.

Det følger af § 94 i loven, at produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb ikke må være konkurrenceforvridende.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.16.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 84, stk. 1,* at kommunen kan give personer omfattet af § 8 tilbud om øvrige vejlednings- og opkvalificeringsforløb, som ikke er omfattet af § 83, jf. dog § 93.

Øvrige vejlednings- og opkvalificeringsforløb vil være tilbud i form af uddannelser og kurser, som ikke er defineret som uddannelse i lovforslagets § 83, herunder korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Som eksempler på øvrige vejlednings- og opkvalificeringsforløb, der ikke er er defineret som uddannelse, kan nævnes uddannelser og kurser, som ikke har hjemmel i lov, f.eks. private kurser, eller som ikke generelt udbydes til alle, fordi de er målrettet til personer, der er ledige, f.eks. et særligt AMU-kursus, som er skræddersyet til at kunne benyttes som tilbud til ledige med henblik på fastlæggelse af jobmål. Som et andet eksempel kan nævnes ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (STU). Denne uddannelse er tilpasset personer med særlige behov.

Øvrig vejlednings- og opkvalificeringsforløb vil også kunne omfatte korte vejlednings- og afklaringsforløb i form af meget korte forløb, hvor sigtet er at vejlede og afklare deltagernes muligheder på arbejdsmarkedet, herunder f.eks. via psykologhjælp og fysioterapi af begrænset omfang som led i beskæftigelsesindsatsen. Dog vil indsatser, der alene har helbredsmæssige eller sociale formål, ikke kunne gives i beskæftigelsesindsatsen. Disse typer indsatser hører traditionelt til i enten social- eller sundhedsregi.

Øvrig vejlednings- og opkvalificeringsforløb vil yderligere kunne omfatte særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Øvrig vejlednings- og opkvalificeringsforløb vil endeligt kunne være f.eks. forløb, der er oprettet af kommunerne, som jobsøgningskurser, tilbud hvor personen ordner haver eller rydder sne for nogle af kommunens svagere borgere, eller tilbud i et kommunalt projekt, hvor formålet kan være at afklare personens kompetencer og lægge en plan for, hvordan personen kan komme ind på arbejdsmarkedet.

Det kan også være projekter, hvor personen er beskæftiget med produktion på kommunens værksteder til brug for kommunen selv eller andre kommuner. Det kan endvidere være projekter, hvor ledige fremstiller produkter eller laver lettere pakning- og montageopgaver til private virksomheder.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat vil kunne give alle målgrupperne i lovforslagets § 8 tilbud om øvrige vejlednings- og opkvalificeringsforløb, som ikke er omfattet af § 83. Der vil dog fortsat gælde begrænsninger for tilbud om øvrige vejlednings- og opkvalificeringsforløb til personer omfattet af arbejdspligt. Disse personer kan alene få tilbud om vejledning og opkvalificering i overensstemmelse med reglerne i lovforslagets § 93. For en nærmere beskrivelse af reglerne for arbejdspligt henvises til forslaget til § 93 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at der i særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, der gives efter stk. 1, kan indgå praktikperioder.

Bestemmelsen omhandler særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, der gives efter stk. 1.

Med særligt tilrettelagte uddannelsesforløb menes uddannelsesforløb, som er særligt etableret til ledige. Dette vil bl.a. kunne omfatte uddannelsesforløb, der er tilpasset personer med særlige behov eller vanskeligheder, og som ikke er rettet generelt mod alle borgere, hvorfor de ikke falder ind under betingelsen om, at der skal være tale om uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Som et eksempel kan nævnes ungdomsuddannelse for unge med

særlige behov (STU), som er en uddannelse, der er tilpasset personer med særlige behov.

Med praktikperioder menes egentlige praktikforløb på en virksomhed, hvor personen deltager i produktionen uden at være ansat.

Forslaget vil indebære, at der fortsat vil kunne indgå praktikperioder som en del af særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Forslaget vil ikke medføre, at der kan indgå egentlige praktikperioder i andre tilbud som kan gives som tilbud om øvrig vejlednings- og opkvalificeringsforløb, herunder heller ikke under særligt tilrettelagte projekter. Dette udelukker dog ikke, at der i særligt tilrettelagte projekter indgå virksomhedsbesøg, hvor personen f.eks. ser arbejdsforholdene, og hvordan arbejdet på virksomheden foregår.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt*., at praktikperioderne sammenlagt kan højst vare 3 måneder, og at hver enkelt praktikperiode kan højst vare 1 måned.

Forslaget vil indebære, at praktikperioderne i et særligt tilrettelagt uddannelsesforløb fortsat ikke sammenlagt vil kunne have en længere varighed end 3 måneder, og at hver enkelt praktikperiode højst vil kunne vare 1 måned.

Det foreslås i stk. 2, *3. pkt.,* at i praktikperioden finder § 57 om forholdet til den ansættelsesretlige lovgivning m.v. tilsvarende anvendelse.

Forslaget vil betyde, at personer i praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb ikke være omfattet af de regler, der er fastsat for lønmodtagere i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v., bortset fra arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Sygedagpengemodtagere, som er i job, og som får tilbud om vejledning og opkvalificering, hvori der indgår praktik på den virksomhed, hvor de er ansat, vil dog være omfattet af de regler, der gælder for lønmodtagere, som er fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Det foreslås i *stk. 3,* at produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, der gives efter stk. 1, ikke må være konkurrenceforvridende.

Forslaget vil indebære, at kommunerne fortsat skal sikre sig, at hvis der sker produktion og afsætning af produkter fra tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, må dette ikke være konkurrenceforvridende.

Med hjemmel i lovforslagets § 89, stk. 2, forventes der er udarbejdet en vejledning om afsætning af produktion i forbindelse med kommunernes særligt tilrettelagte projekter for ledige, som bl.a. vil kunne indeholde en model for, hvordan en kommune kan afsætte produkter fra kommunale aktiveringsprojekter på markedsvilkår, hvor risikoen for konkurrenceforvridning minimeres.

Der forventes tillige udarbejdet en vejledning om afsætning af servicearbejde fra tilrettelagte projekter og nytteindsats til private borgere.

Til § 85

Det fremgår af § 93 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, bortset fra kontanthjælpsmodtagere omfattet af arbejdspligt, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats har ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus. Dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år, og kontanthjælpsmodtagere, har til ret en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Tilbuddene skal være omfattet af § 90 eller af regler herom udstedt i medfør af § 99.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.16.1.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 85, stk. 1, 1. pkt.,* at personer omfattet af § 8, bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 92, har ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, bortset fra kontanthjælpsmodtagere omfattet af arbejdspligt, ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister samt unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Forslaget vil indebære, at personer omfattet af lovforslagets målgrupper, fortsat vil have ret til at få tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, forudsat at en test viser behov herfor. Kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af arbejdspligt, vil dog fortsat ikke have ret til tilbud om et sådant kursus.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at tilbuddet skal gives som uddannelse efter § 83 eller regler herom udstedt i medfør af § 89.

Forslaget vil indebære, at tilbud om læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser fortsat skal gives som uddannelse efter den foreslåede § 83 eller gives efter bekendtgørelsesregler, der er fastsat med hjemmel i den foreslåede § 89.

For en nærmere beskrivelse af reglerne henvises til de foreslåede § 83 og § 89 og bemærkningerne hertil.

Til § 86

Det fremgår af § 95 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år, ikke kan få tilbud efter dette kapitel til en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse. Kommunen kan dog fravige dette for personer, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, eller som har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse. Ved tilbud om en erhvervskompetencegivende uddannelse skal uddannelsen kvalificere til job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og der må ikke være tale om en uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.16.1.6 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 86, stk. 1,* at kommunen ikke kan give tilbud om studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse efter dette kapitel til personer under 30 år, jf. dog stk. 2.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende samt unge under 18 år, som har behov for en beskæftigelsesfremmende indsats.

Med en studiekompetencegivende uddannelse menes en gymnasial uddannelse eller tilsvarende, der giver adgang til videregående uddannelse.

Med en erhvervskompetencegivende uddannelse forstås en erhvervsuddannelse, en erhvervsgrunduddannelse (egu), som afsluttes på niveau 3 i forberedende grunduddannelse (FGU højeste niveau), en professionsbacheloruddannelse eller en anden videregående uddannelse.

Forslaget vil indebære, at alle personer under 30 år, som er omfattet af en af målgrupperne i lovforslagets § 8, ikke vil kunne få tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse. I stk. 2 foreslås dog en undtagelse hertil.

Det foreslås i *stk. 2,* at personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, eller som har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse, kan få tilbud om en uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed ikke kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse, og hvor en erhvervskompetencegivende uddannelse er inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. dog § 93.

Forslaget vil omfatte personer i alle målgrupperne i lovforslagets § 8, som er under 30 år og ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som enten har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, eller som har opbrugt deres ret til SU til en videregående uddannelse. Der vil dog fortsat gælde begrænsninger i muligheden for at give tilbud om uddannelse til kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af arbejdspligt. Disse personer kan alene få tilbud om vejledning og opkvalificering i overensstemmelse med reglerne i lovforslagets § 93. For en nærmere beskrivelse af reglerne for arbejdspligt henvises til forslaget til § 93 og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen omhandler en undtagelse til den foreslåede stk. 1.

Ved erhvervskompetencegivende uddannelse forstås en erhvervsuddannelse, en erhvervsgrunduddannelse (egu), som afsluttes på niveau 3 i forberedende grunduddannelse (FGU højeste niveau), en professionsbacheloruddannelse eller en anden videregående uddannelse.

Med uddannelse, der ikke kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse, menes uddannelser op til og med professionsbacheloruddannelser eller andre uddannelser med tilsvarende niveau og varighed. Det kan f.eks. være pædagog, lærer eller sygeplejerske.

Som eksempel på en situation, hvor det ville kunne være relevant for en kommune at benytte undtagelsen, vil være, hvis kommunen efter en konkret og individuel vurdering giver tilbud om en erhvervskompetencegivende uddannelse til en dagpengemodtager, der har opbrugt retten til SU og mangler en mindre del af en uddannelse, som kvalificerer til job inden for et område med behov for arbejdskraft.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat kan give tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse til personer under 30 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, hvis personen har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn eller har opbrugt retten til SU til videregående uddannelse. En erhvervskompetencegivende uddannelse skal være rettet mod områder med mangel på arbejdskraft og må ikke kunne sidestilles med eller overstige en kandidatuddannelse. Der vil dog fortsat gælde begrænsninger i muligheden for at givet tilbud til kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af arbejdspligt.

Til § 87

Det fremgår af § 97 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der inden for en pulje kan gives tilbud om korte erhvervsrettede kurser til dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, jf. dog § 105 b. Tilbud kan gives, når kurserne fremgår af en regional positivliste for det område, hvor kommunen er beliggende, eller de regionale positivlister i de tilstødende områder, eller hvis de er aftalt i en arbejdsgivererklæring om ansættelse uden løntilskud i umiddelbar forlængelse af kurserne. De regionale positivlister udarbejdes af Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet og godkendes af de regionale beskæftigelsesrådsråd.

Inden for puljen kan der endvidere gives tilskud til arbejdsgiveres udgifter til korte erhvervsrettede kurser efter ansættelse af personer, der forud i mindst seks måneder har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser. Det er en betingelse, at kurserne ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give, og at tilskud ydes på baggrund af ansøgning og dokumenterede udgifter.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.16.1.7 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 87, stk. 1,* at kommunen inden for den regionale uddannelsespulje kan give personer omfattet af § 8, jf. dog § 93, tilbud om korte erhvervsrettede kurser i følgende tilfælde: 1) Kurserne fremgår af den regionale positivliste for det område, hvor kommunen er beliggende, eller de regionale positivlister i de tilstødende områder, jf. stk. 2. 2) Der foreligger en arbejdsgivererklæring om ansættelse uden løntilskud, hvori kurserne er aftalt, og hvor ansættelsen skal ske i umiddelbar forlængelse af kurserne.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, selvforsørgende og unge under 18 år, som har behov for en beskæftigelsesfremmende indsats. Der vil dog fortsat skulle gælde en begrænsning for kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af arbejdspligt i kapitel 18. Disse personer kan alene få tilbud om vejledning og opkvalificering i overensstemmelse med reglerne i lovforslagets § 93.

Med den regionale positivliste menes den regionale positivliste, som Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet udarbejder, og som godkendes af det regionale beskæftigelsesråd, jf. den foreslåede stk. 2.

For en nærmere beskrivelse af reglerne for den geografiske afgrænsning af de regionale beskæftigelsesråd henvises til lovforslagets § 160 og bemærkningerne hertil.

Efter den foreslåede nr. 1, vil kommunen inden for den regionale uddannelsespulje fortsat kunne give disse personer tilbud om korte erhvervsrettede kurser, når kurserne fremgår af den regionale positivliste for det område, hvor kommunen er er beliggende, eller af de regionale positivlister i de tilstødende områder.

Efter den foreslåede nr. 2, vil kommunen fortsat kunne give tilbud om korte erhvervsrettede kurser inden for den regionale uddannelsespulje, når der en arbejdsgivererklæring om ansættelse uden løntilskud, hvori kurserne er aftalt, og hvor ansættelsen skal ske i umiddelbar forlængelse af kurserne.

Det foreslås i *stk. 2,* at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet udarbejder regionale positivlister, som godkendes af de regionale beskæftigelsesråd, jf. kapitel 28 og regler fastsat i medfør af § 163.

Med bestemmelsen videreføres, at de regionale positivlister udarbejdes af Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, med udgangspunkt i Arbejdsmarkedsbalancen og andre relevante opgørelser og analyser, samt i samarbejde med arbejdsmarkedets parter på regionalt niveau samt f.eks. relevante uddannelsesudbydere, kommunen, arbejdsløshedskasser og brancheorganisationer. De regionale positivlister skal drøftes og godkendes af de regionale beskæftigelsesråd.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at kommunen inden for puljen endvidere kan give tilskud til arbejdsgiveres udgifter til korte erhvervsrettede kurser i forbindelse med, men efter, ansættelse af en person som nævnt i stk. 1, som i en forudgående periode på mindst 6 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v.

Der skal være tale om kurser, som gives i forbindelse med ansættelsen, men som afholdes efter ansættelsen. Arbejdsgiveren kan således ikke få tilskud til kurser vedrørende personer, som allerede er ansat og modtager sygedagpenge.

Den forudgående periode på mindst 6 måneder før ansættelsen, hvor personen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., opgøres i henhold til reglerne i lovforslagets § 12. For en nærmere beskrivelse af opgørelsen af forudgående perioder på offentlig forsørgelse m.v. henvises til lovforslagets § 12 samt bemærkningerne hertil.

Efter det foreslåede vil kommunen fortsat kunne give tilskud inden for den regionale uddannelsespulje til arbejdsgiveres udgifter til korte erhvervsrettede kurser i forbindelse med, men efter, ansættelse af disse personer, der i en forudgående periode på mindst seks måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.,* at det er en betingelse, at kurserne ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give.

Forslaget vil betyde, at det er en forudsætning, at der skal være tale om kurser af mere generel karakter, som ydes i forbindelse med ansættelse uden løntilskud. Det vil f.eks. sige, at kurserne efter bestemmelsen ikke kan omfatte oplæring i arbejdsfunktioner eller arbejdsredskaber, der er særlige for den enkelte arbejdsgiver.

Det foreslås i stk. 3, *3. pkt.,* at tilskuddet bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning herom til kommunen og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter.

Dokumenterede udgifter efter det foreslåede vil eksempelvis kunne være en faktura fra kursusafholderen eller en kvittering fra et uddannelsessted.

Forslaget vil indebære, at arbejdsgiveren fortsat vil skulle ansøge om tilskud til konkrete erhvervsrettede kurser, og at arbejdsgiveren fortsat vil skulle kunne dokumentere udgifterne. Der vil således ikke kunne gives tilskud til anslåede udgifter.

Til § 88

Det følger af § 97 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere, som er fyldt 30 år, har ret til at påbegynde et tilbud om en erhvervsuddannelse, som fremgår af en positivliste. Retten forudsætter, at personen enten ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse på tilsvarende eller højere niveau, eller at personen har en uddannelse på erhvervsuddannelsesniveau, som ikke har været anvendt inden for de seneste 5 år.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet udarbejder en landsdækkende positivliste over erhvervsuddannelser, hvor der er behov for arbejdskraft. Positivlisten afgrænser, hvilke erhvervsuddannelser den pågældende kan vælge imellem.

Personer, der deltager i uddannelse efter bestemmelsen, er under uddannelsen fritaget fra pligten til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises pkt. 2.16.1.8 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 88, stk. 1,* at personer omfattet af § 8, nr. 1, som er fyldt 30 år, har ret til at påbegynde et tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser, som fremgår af en positivliste, jf. stk. 2, i følgende tilfælde: 1) Personen har ikke en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse. 2) Personen har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med, men ikke overstiger, en erhvervsuddannelse, men hvor uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år, og som er enten ufaglærte eller faglærte med en forældet uddannelse.

Forslagets stk. 1, nr. 1, vil indebære, at dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år og er ufaglærte fortsat vil have ret til at påbegynde et tilbud om en erhvervsuddannelse, som fremgår af positivlisten.

En person anses for ufaglært, hvis vedkommende ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse. Da forslaget vil give disse dagpengemodtagere en ret til at påbegynde et sådant tilbud, skal kommunen ikke foretage en vurdering af, om f.eks. tilbuddet er den rigtige indsats for at bringe den enkelte hurtigst muligt i job, eller om pågældende har de nødvendige kompetencer til at gennemføre uddannelsen.

Forslagets stk. 1, nr. 2, vil indebære, at faglærte dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år med en forældet uddannelse, fortsat vil have ret til at påbegynde et tilbud om en erhvervsuddannelse, som fremgår af positivlisten.

En person anses for faglært med en forældet uddannelse, hvis personen har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der kan sidestilles med, men ikke overstiger, en erhvervsuddannelse, men hvor uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

En erhvervsuddannelse er en uddannelse efter lov om erhvervsuddannelser og vil f.eks. kunne være en uddannelse til elektriker eller social- og sundhedshjælper.

Da forslaget vil give disse dagpengemodtagere en ret til at påbegynde et sådant tilbud, skal kommunen ikke foretage en vurdering af, om f.eks. tilbuddet er den rigtige indsats for at bringe den enkelte hurtigst muligt i job, eller om pågældende har de nødvendige kompetencer til at gennemføre uddannelsen.

De personer, som vil få tilbud efter den foreslåede bestemmelse, vil skulle opfylde de almindelige betingelser for optagelse m.v. på erhvervsuddannelsen.

Det foreslås i *stk. 2,* at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet udarbejder en landsdækkende positivliste over erhvervsuddannelser, hvor der er behov for arbejdskraft.

Forslaget vil indebære, at det fortsat vil være Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, der udarbejder den landsdækkende positivliste. Positivlisten udarbejdes med inddragelse af Arbejdsmarkedsrådet, hvor arbejdsmarkedets parter er med til at udvælge erhvervsuddannelserne til positivlisten.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at et tilbud om uddannelse efter stk. 1 alene kan gives efter aftale med personen.

Forslaget vil indebære, at en dagpengemodtager ikke vil have pligt til at tage imod et tilbud om en erhvervsuddannelse efter bestemmelsen. Når personen har indgået aftale med kommunen om tilbuddet, vil personen have pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet.

Det foreslås i stk. 3*, 2. pkt.,* at personen under uddannelsen er fritaget fra pligten til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde efter denne lov, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget vil indebære, at en dagpengemodtager, der er under uddannelse efter bestemmelsen, fortsat vil være fritaget fra pligten til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde efter både loven, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget vil endvidere indebære, at dagpengemodtagere der overgår til eksempelvis kontanthjælp og fortsætter uddannelsen, fortsat også vil være fritaget for pligten til at være aktivt arbejdssøgende og stå til rådighed for henvist arbejde under uddannelsen efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik.

Til § 89

Efter § 99, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om vejledning og opkvalificering, herunder om, hvilke uddannelser

der er omfattet af § 90, om at betingelsen om, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod job, kan fraviges, om køb af uddannelse og om deltagelse i sprogundervisning.

Det fremgår af stk. 2, at Beskæftigelsesministeren efter inddragelse af de kommunale organisationer kan fastsætte vejledende retningslinjer om, hvornår produktion og afsætning i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb kan anses for konkurrenceforvridende.

Det fremgår af stk. 3, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for tilskud efter § 97.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.16.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 89, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om vejledning og opkvalificering, herunder om at betingelsen i § 83 om at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod job kan fraviges.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat vil have hjemmel til at fastsætte regler om vejledning og opkvalificering, herunder fastsætte betingelser for, hvornår kravet i § 83 om, at uddannelser skal være rettet mod job, vil kunne fraviges.

Det forventes, at der med hjemmel i bestemmelsen vil blive fastsat regler ved bekendtgørelse, svarende til de gældende om, hvilke uddannelser der er omfattet af lovforslagets § 83 om uddannelse, selvom de ikke er umiddelbart jobrettede. Dette forventes bl.a. at omfatte gymnasiale uddannelser, forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne (FVU og OBU) og forberedende grunduddannelse (FGU).

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren efter inddragelse af de kommunale organisationer fastsætter vejledende retningslinjer om, hvornår produktion og afsætning i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb kan anses for konkurrenceforvridende.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte vejledende retningslinjer med det formål at understøtte, at kommunale organisationers prisfastsættelse sker på markedsvilkår ved afsætning af produktion. Det kan f.eks. være i forbindelse med kommunale særligt tilrettelagte projekter, hvor arbejdet kan bestå af fremstilling af produkter, paknings- eller montageopgaver eller lignende for private firmaer.

Det forventes, at der med hjemmel i bestemmelsen vil blive fastsat retningslinjer svarende til de gældende, om afsætning af produktion i forbindelse med kommunernes særligt tilrettelagte projekter for ledige, som bl.a. indeholder en model for, hvordan en kommune kan afsætte produkter fra kommunale aktiveringsprojekter på markedsvilkår, hvor risikoen for konkurrenceforvridning minimeres.

Det foreslås i *stk. 3,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. af tilskud efter § 87.

Bestemmelsen vil omhandle den regionale uddannelsespulje efter den foreslåede § 87.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for den regionale uddannelsespulje, herunder bl.a. om fordeling af tilsagn om tilskud fra puljerne.

Det forventes, at der med hjemmel i bestemmelsen vil blive fastsat regler ved bekendtgørelse, svarende til de gældende, om den regionale uddannelsespulje, herunder om puljens fordeling, udbetaling, administration, regnskabsaflæggelse og revision.

Til § 90

Det fremgår af § 102 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere og job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, senest efter 6 måneder har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14. Kommunen kan undtage op til 25 pct. af personerne fra tilbud. Tilbud have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger. Der er i bestemmelsen visse undtagelser til, at tilbuddet skal være påbegyndt senest efter 6 måneder.

Et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering, som personen har ret til efter § 93, kan ikke træde i stedet for tilbud efter bestemmelsen for dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises pkt. 2.17.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 90, stk. 1,1. pkt.,* at personer omfattet af § 8, nr. 1 og 2, bortset fra personer omfattet af arbejdspligt efter § 92, senest efter 6 måneder har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 13-16, jf. dog stk. 3 og 4.

Forslaget vil betyde, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagerne og ledighedsydelsesmodtagere vil have både ret og pligt til at påbegynde et tilbud senest efter 6 måneder. Der foreslås dog visse undtagelser hertil i stk. 3 og 4.

Personer, der er omfattet af arbejdspligt efter lovforslagets § 92, vil dog ikke være omfattet af bestemmelsen. For disse personer vil der gælde regler om kontinuerlig indsats efter lovforslagets kapitel 18. For en nærmere beskrivelse af arbejdspligtens omfang henvises til lovforslagets § 92 og tilhørende bemærkninger.

Perioden på 6 måneders ledighed vil blive opgjort efter lovforslagets § 11. For en nærmere beskrivelse af opgørelsen henvises til lovforslagets § 11 og tilhørende bemærkninger.

De tilbud, som personerne vil have ret og pligt til efter bestemmelsen, vil omfatte alle tilbud, det vil sige virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering efter lovforslagets kapitel 13-16, inklusiv øvrig vejledning og opkvalificering og læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser. Der foreslås dog en undtagelse hertil i stk. 5, i forhold til tilbud om en realkompetencevurdering.

Forslaget vil indebære, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere vil have ret og pligt til at påbegynde et tilbud senest efter 6 måneder, og at kommunen dermed vil skulle give disse personer et tilbud, der skal påbegyndes senest efter 6 måneder.

Det foreslås dog i stk. 1, *2. pkt.,* at kommunen kan undtage op til 25 pct. af personerne fra retten til tilbud, når kommunen vurderer, at personerne selv kan komme i job.

Forslaget vil betyde, at kommunen ud fra en konkret vurdering fortsat vil kunne undtage personer, som kommunen vurderer selv kan komme i job, fra tilbud.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat vil have mulighed for at undtage op til 25 pct. af personerne fra retten til tilbud, og forslaget vil dermed give kommunen bedre mulighed for at benytte faglige og individuelle skøn til at prioritere ressourcer på tilbud til de personer, som kommunen vurderer vil have mest gavn af indsatsen.

Det foreslås i *stk. 2,* at tilbuddet skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

At tilbuddet skal have en sammenhængende varighed på 2 uger betyder, at tilbuddet vil skulle berøre 2 på hinanden følgende kalenderuger således, at der er timer i tilbuddet i en uge og timer i tilbuddet i den efterfølgende uge. Der vil ikke være krav om, at tilbuddet skal være på fuld tid i 2 hele kalenderuger.

Forslaget vil indebære, at et tilbud, der gives på grundlag af bestemmelsen om ret og pligt til tilbud fortsat vil skulle have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Det foreslås i *stk. 3,* at skal en person deltage i et tilbud efter kapitel 14 om ansættelse med løntilskud, er det tilstrækkeligt, at tilbuddet er afgivet inden for fristen og påbegyndes senest 3 uger efter fristen.

Forslaget vil indebære, at hvis kommunen giver et tilbud om ansættelse med løntilskud, vil der fortsat ikke være krav om, at tilbuddet skal påbegyndes senest efter 6 måneder. I disse tilfælde vil kommunen fortsat have mulighed for at give et tilbud om ansættelse med løntilskud inden for de 6 måneder, hvorefter tilbuddet vil skulle påbegyndes senest 3 uger efter udløb af 6 måneders fristen.

Det foreslås i s*tk. 4,* at for personer, der ved udløbet af fristen er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter denne lov, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør af disse love, skal kommunen give tilbuddet senest 1 måned efter at fritagelsen ophører.

Forslaget vil betyde, at til personer, som er omfattet af ret og pligt til tilbud, men som på tidspunktet for fristen på de 6 måneder er fritaget for pligten til at deltage i tilbud, vil kommunen skulle give et tilbud senest 1 måned efter at fritagelsen ophører.

Fritagelsesårsagerne er forskellige for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

For dagpengemodtagere vil det bl.a. kunne være, at de er omfattet af en mindre intensiv indsats, deltager i jobrettet uddannelse eller er syge i op til 14 dage, mens de modtager dagpenge.

For kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere kan fritagelsesårsagerne bl.a. være, at de er omfattet af en mindre intensiv indsats, har børnepasningsproblemer, f.eks. syge børn, er på barsel eller er syge.

For eksempel kan en kontanthjælpsmodtager fritages for pligten til at deltage i tilbud, når det er vurderet, at personens barn er syg i en længere periode, og der ikke er andre pasningsmuligheder. Modsat vil kontanthjælpsmodtageren ikke kunne fritages, hvis der er tale om, at barnet er sygt i en korterevarende periode, f.eks. et par dage. Ligeledes kan en kontanthjælpsmodtager fritages for tilbud, når kommunen har vurderet, at personen ikke kan deltage i nogen form for tilbud på grund af sin sygdom eller sit helbred.

Forslaget vil indebære, at for personer som på tidspunktet for fristen på de 6 måneder er fritaget for pligten til at deltage i tilbud, vil kommunen skulle give et tilbud senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører.

Det foreslås i *stk. 5,* at et tilbud om en realkompetencevurdering efter kapitel 16 ikke kan udgøre et tilbud efter stk. 1.

Forslaget vil indebære, at et tilbud om en realkompetencevurdering efter lovforslagets kapitel 16 ikke vil kunne indgå i opgørelsen af tilbud, som kommunen vil skulle give til dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagerne og ledighedsydelsesmodtagere.

Til § 91

Det fremgår af § 103 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret og pligt til tilbud, herunder om timetal for tilbud og om fremrykning, udskydelse og bortfald af pligten til tilbud.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat nærmere regler herom i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er bl.a. fastsat regler om, at et tilbud anses for rettidigt, hvis det påbegyndes i den kalenderuge, hvor ret og pligt til tilbud indtræder. Der er videre fastsat regler om, at pligten til tilbud bortfalder for dagpengemodtagere, hvis de

har ordinær beskæftigelse som lønmodtager, der fast udgør 20 timer ugentligt eller mere.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.17.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 91,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret og pligt til tilbud og om fritagelse for pligten til tilbud.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsættes nærmere regler vedrørende ret og pligt til tilbud og om fritagelse for pligten til tilbud for både dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Med hjemmel i bestemmelse forventes der fastsat regler svarende til de gældende om bl.a., at et tilbud anses for rettidigt, hvis det påbegyndes i den kalenderuge, hvor ret og pligt til tilbud indtræder.

Til § 92

Efter § 105 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er en person, der er omfattet af § 6, nr. 2-5, som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, omfattet af en arbejdspligt, hvor personen skal deltage i 37 timers indsats om ugen, jf. dog stk. 2 og § 106. Personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, er ikke omfattet heraf.

Efter lovens § 105 a, stk. 2, skal kommunen løbende tilrettelægge indsatsen i arbejdspligten efter stk. 1 under hensyn til personens helbredsmæssige situation. Kommunen kan endvidere nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i.

Af lovens § 105 a, stk. 3, fremgår det, at kommunen skal igangsætte, og personen skal påbegynde indsatsen i arbejdspligten hurtigst muligt og senest efter 1 måned.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til punkt 2.18.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 92, stk. 1, 1. pkt.,* at en person, der er omfattet af § 8, nr. 2, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere, og nr. 3, og som ikke opfylder opholdskravet og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, er omfattet af en arbejdspligt, hvor personen skal deltage i 37 timers indsats om ugen, jf. dog stk. 2 og § 95.

Bestemmelsen omfatter kontanthjælpsmodtagere, som ikke opfylder opholds- og beskæftigelseskravet i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven.

Forslaget vil indebære, at personer, der fortsat bliver omfattet af arbejdspligten, som udgangspunkt fortsat vil skulle deltage kontinuerligt i 37 timers indsats om ugen.

For en nærmere beskrivelse af arbejdspligtens indhold henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 93 nedenfor.

Forslaget vil endvidere indebære, at der fortsat vil være visse undtagelser til udgangspunktet om, at personen skal deltage i 37 timers indsats om ugen, idet der i bestemmelsen er henvist til stk. 2 om tilrettelæggelse og nedsættelse af timetallet som følge af personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i, jf. beskrivelsen nedenfor. Herudover er der henvist til lovens § 95 om fritagelse for indsats, hvis personen er omfattet af en mindre intensiv indsats.

Personer, der bliver omfattet af arbejdspligten, vil dermed ikke skulle være i 37 timers indsats om ugen, hvis kommunen enten konkret vurderer, at timetallet skal nedsættes efter stk. 2, eller hvis personen er omfattet af en mindre intensiv indsats efter § 95.

Forslaget vil ikke ændre på, at en person kan være fritaget for at stå til rådighed og dermed også fritaget for indsats efter regler i lov om aktiv socialpolitik eller regler fastsat i medfør af denne lov, f.eks. i tilfælde hvor kommunen har vurderet, at indsatsen vil forværre personens helbred eller sygdom.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, ikke er omfattet af bestemmelsen.

Forslaget vil indebære, at personer, der er fordrevet fra Ukraine, fortsat ikke vil blive omfattet af arbejdspligten efter loven. Personerne vil i stedet være omfattet af den indsats i loven, der gælder for personer i kontanthjælpssystemet, som opfylder opholds- og beskæftigelseskravet.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt*., at kommunen løbende skal tilrettelægge indsatsen i arbejdspligten under hensyn til personens helbredsmæssige situation.

Forslaget vil indebære, at kommunen ved tilrettelæggelsen af indsatsen for den enkelte fortsat vil skulle tage hensyn til personens helbredsmæssige situation, således at personen vil kunne deltage i indsatsen, selvom personen har helbredsmæssige udfordringer eller begrænsninger. Ved vurderingen og tilrettelæggelsen af indsatsen vil kommunen både skulle tage hensyn til fysiske og psykiske helbredsforhold.

Det primære formål med indsatsen i arbejdspligten vil fortsat være, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse, eller opnår tilknytning til arbejdsmarkedet.

Vurderingen af, hvilken indsats personen skal deltage i, vil fortsat skulle foretages under hensyn til, at personen skal deltage i den mest beskæftigelsesrettede indsats, som bringer den enkelte tættere på ordinær beskæftigelse. Derudover vil der skulle tages hensyn til, at personen skal deltage i

flest mulige timer ud fra en vurdering af personens helbredsmæssige situation. Disse hensyn vil skulle indgå i en samlet vurdering af, hvilken indsats den enkelte vil skulle tilbydes.

Forslaget vil endvidere indebære, at kommunen fortsat løbende vil skulle vurdere, om personens forhold har ændret sig på en måde, der giver kommunen anledning til at genvurdere, om indsatsen skal tilrettelægges på en anden måde, eller om antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten eventuelt skal op- eller nedjusteres.

Det vil eksempelvis være relevant at genvurdere tilrettelæggelsen af indsatsen, hvis personens helbredsmæssige situation ændrer sig, eller hvis personen ophører med eller påbegynder et lønnet arbejde eller en indsats efter social- og sundhedslovgivningen.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at kommunen endvidere kan nedsætte antallet af timer efter en konkret vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat vil skulle foretage en konkret faglig vurdering af, hvor mange timer den enkelte kan bidrage, herunder vil vurderingen afhænge af, hvilken indsats den enkelte skal deltage i, f.eks. om der er tale om en mere fysisk krævende virksomhedspraktik eller en mere skånsom særligt tilrettelagt nytteindsats.

I vurderingen vil også skulle indgå de øvrige aktiviteter og indsatser, som personen eventuelt deltager i, f.eks. lønnet ordinært arbejde, forberedelse til danskundervisning eller jobsøgning i op til 4 timer i alt om ugen uden for hjemmet, og indsatser efter social- eller sundhedslovgivningen, som også vil kunne medregnes i timetallet for indsatsen i arbejdspligten, jf. de foreslåede § 93 og § 94 nedenfor.

Der vil dermed fortsat skulle ske en samlet konkret faglig vurdering i kommunen af, hvilken indsats personen skal deltage i, og hvor mange timer den enkelte kan bidrage i arbejdspligten, således at arbejdspligtens indhold og omfang bliver afstemt med den enkeltes forudsætninger.

Hvis en person f.eks. arbejder 10 timer om ugen i ordinært arbejde og er jobsøgende i 4 timer om ugen uden for hjemmet, vil kommunen skulle tage stilling til, hvilken beskæftigelsesrettet indsats personen derudover kan og skal deltage i og i hvor mange timer.

Hvis kommunen vurderer, at personen også skal deltage i tilbud om nytteindsats ud over de 10 timers ordinære arbejde og de 4 timers jobsøgning, skal kommunen i vurderingen tage hensyn til personens helbredsmæssige situation set i forhold til det konkrete nytteindsatsjob, som personen skal deltage i. Vurderingen vil også skulle tage højde for, at personen allerede skal deltage i ordinært arbejde i 10 timer om ugen og være jobsøgende i 4 timer om ugen svarende til i alt 14 timer om ugen.

Hvis kommunen herefter vurderer, at personen på grund af pågældendes helbredsmæssige situation – ud over de 10 ordinære løntimers arbejde og de 4 timers jobsøgning – alene vil kunne deltage 10 timer om ugen i nytteindsats, og herefter ikke vil kunne deltage i yderligere indsats, nedsættes arbejdspligten til 24 timer om ugen for personen.

Det vil således betyde, at personen vil skulle deltage i 10 timers ordinært arbejde, 4 timers jobsøgning uden for hjemmet og 10 timers nytteindsats om ugen for sin ydelse i arbejdspligten.

Hvis personens helbredsmæssige situation ikke har betydning for personens deltagelse i den konkrete nytteindsats, nedsættes arbejdspligten ikke, og personen vil skulle deltage 23 timer om ugen i nytteindsatsen. Dermed vil personen komme op på 37 timer om ugen svarende til 10 timers ordinært arbejde, 4 timers jobsøgning uden for hjemmet og 23 timers nytteindsats.

Der er i ovenstående eksempler ikke medregnet eventuel transporttid mellem aktiviteterne. For en nærmere beskrivelse af medregning af transporttid, henvises til den foreslåede § 94 og bemærkningerne hertil nedenfor.

Da indsatsen vil kunne nedsættes under hensyn til personens helbredsmæssige situation i forhold til den indsats, som personen skal deltage i, vil forslaget indebære, at to personer med nogenlunde samme helbredsmæssige situation vil kunne få et forskelligt timetal i arbejdspligten.

Det foreslås i *stk. 3,* at kommunen skal igangsætte, og personen skal påbegynde indsatsen i arbejdspligten hurtigst muligt og senest efter 1 måned.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat vil skulle igangsætte indsatsen senest 1 måned efter, at personen omfattes af arbejdspligten. Fristen vil skulle regnes fra første henvendelse om hjælp ligesom det gælder for andre frister for indsats m.v. i loven.

Kommunen vil have tid til at tilrettelægge og igangsætte den konkrete indsats i arbejdspligten og samtidig understøttes det, at personen hurtigst muligt påbegynder indsatsen. I perioden vil der f.eks. kunne holdes en samtale med personen, hvor kommunen vurderer, hvordan arbejdspligten tilrettelægges for den enkelte og hvilke tilbud, der skal igangsættes m.v. Derudover vil der f.eks. skulle findes en egnet nytteindsatsplads.

Til § 93

Efter lovens § 105 b kan indsatsen efter § 105 a bestå af tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 og nytteindsats efter kapitel 13. Indsatsen kan i særlige tilfælde også bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job, jf. dog stk. 2.

Uanset stk. 1 kan indsatsen efter § 105 a endvidere bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14 i følgende tilfælde 1) Tilbud om danskundervisning, 2) Tilbud om regne- og ordblindekurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job, 3) Tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for personer med gentagne sygemeldinger.

I antallet af timer i indsatsen efter § 105 a medregnes desuden timer, hvor personen er ansat ordinært som lønmodtager, deltager i samtaler i kommunen, jf. kapitel 7, deltager i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, jf. regler fastsat i medfør af § 39, er ansat med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.18.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 93, stk. 1, 1. pkt.,* at indsatsen i arbejdspligten efter § 92 kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 13, ansættelse med løntilskud efter kapitel 14 og nytteindsats efter kapitel 15.

Forslaget vil indebære, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, fortsat vil kunne få tilbud om virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud som led i arbejdspligten efter lovens regler herom.

Forslaget vil herudover indebære, at personerne som led i arbejdspligten vil kunne få tilbud om nytteindsats og om særligt tilrettelagt nytteindsats efter lovens regler herom.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at indsatsen i særlige tilfælde også kan bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16, hvor der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job, jf. dog stk. 2.

Forslaget vil medføre, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, som udgangspunkt fortsat alene vil kunne gives tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten, hvis der er tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Det kan eksempelvis være AMU-kurser, som typisk har en varighed på et par dage og op til et par uger, og som er målrettet et eller flere konkrete job.

Herudover vil forslaget indebære, at det fortsat også vil være en betingelse, at kommunen konkret vurderer, at tilbuddet vil kunne føre til, at personen vil kunne begynde et konkret job. Det kan f.eks. være tilfældet, når der er en række opslåede job, som personen vil kunne søge eller kunne påbegynde, hvis personen f.eks. får et truckcertifikat eller hygiejnebevis.

Det vil ikke være en betingelse, at personen på forhånd har en aftale eller en arbejdsgivererklæring om ansættelse hos en arbejdsgiver, hvor ansættelsen er betinget af, at personen har taget kurset.

Det vil endvidere ikke være en betingelse, at personen kan nå at søge eller påbegynde et bestemt konkret job, som er opslået inden tilbuddet afgives. Det vil således være tilstrækkeligt, at der enten hyppigt eller med jævne mellemrum er opslået konkrete job inden for det geografiske område, som personen står til rådighed for. Det vil herudover ikke være en betingelse, at det konkrete job er på fuld tid.

Som udgangspunkt vil det være en betingelse, at det enkelte kursus i sig selv kan føre til, at personen vil kunne søge eller påbegynde et konkret job. Der vil dog efter en konkret vurdering kunne gives eksempelvis både et AMU-kursus i grundlæggende rengøringshygiejne og et AMU-kursus i rengøringsudstyr- og metoder, hvis kurserne tilsammen vil kunne føre til, at personen vil kunne søge eller påbegynde et konkret job.

Forslaget vil endvidere indebære, at der fortsat ikke vil kunne gives tilbud om studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser til personer, som er omfattet af arbejdspligten.

Forslaget vil herudover betyde, at personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, fortsat ikke vil have ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser eller test, eller have mulighed for grundforløb på erhvervsuddannelser.

Forslaget vil således indebære, at der fortsat kun vil kunne gives tilbud om vejledning og opkvalificering som led i arbejdspligten i et begrænset omfang.

Det foreslås i *stk. 2,* at indsatsen efter § 92 endvidere kan bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 16, når der er tale om 1) tilbud om danskundervisning, 2) tilbud om regne- og ordblindekurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne og Ordblindetesten, der kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job, 3) tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud, hvis det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for personer med gentagne sygemeldinger.

Det foreslåede stk. 2, nr. 1, vil indebære, at kommunen uanset begrænsningen af muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering efter den foreslåede § 93, stk. 1, fortsat vil kunne give tilbud om danskundervisning som led i arbejdspligten, hvis kommunen vurderer, at personen har behov for det, og at tilbuddet vil udvikle personens sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet.

Tilbud om danskundervisning vil f.eks. kunne være forberedende voksenundervisning (FVU) og kommunale tilbud

om danskundervisning med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet.

Det foreslåede stk. 2, nr. 2, vil indebære, at kommunen uanset begrænsningen i muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering efter den foreslåede § 93, stk. 1, fortsat vil kunne give tilbud om regne- og ordblindekurser efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne og Ordblindetesten til personer, der bliver omfattet af arbejdspligt. Det vil dog ligesom efter den foreslåede § 93, stk. 1, fortsat være en betingelse, at kommunen vurderer, at tilbuddet kan føre til, at personen kan påbegynde et konkret job.

Personen vil skulle opfylde de almindelige betingelser for optagelse m.v. efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne og Ordblindetesten.

Lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne og Ordblindetesten omhandler som udgangspunkt kurser til personer, der er fyldt 25 år. Personer under 25 år vil dog også kunne få kurser, hvis kommunen vurderer, at personen ikke er i målgruppen for eller ikke vil kunne påbegynde en forberedende grunduddannelse (FGU). Personer under 25 år skal – ligesom personer der er fyldt 25 år – have forudsætninger for at følge undervisningen med udbytte.

Ligesom efter de gældende regler vil personens behov og forudsætninger for disse regne- og ordblindekurser (FVU-matematik og OBU) skulle afklares via den obligatoriske test, som Undervisningsministeriet udarbejder, jf. bekendtgørelse nr. 249 af 11. marts 2024 om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning.

Det foreslåede stk. 2, nr. 3, vil indebære, at kommunen uanset begrænsningen i muligheden for at give tilbud om vejledning og opkvalificering efter den foreslåede § 93, stk. 1, fortsat vil kunne give disse tilbud om sundhedsfaglig vejledning under sygefravær fra øvrige tilbud til personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, hvis kommunen vurderer, at det kan medvirke til at nedbringe antallet af sygemeldinger for personer med gentagne sygemeldinger.

Forslaget vil således betyde, at der for tilbud om sundhedsfaglig vejledning fortsat ikke vil blive stillet krav om, at der skal være tale om korte kurser med et klart og tydeligt beskæftigelsesrettet fokus. Forslaget vil endvidere medføre, at det fortsat ikke vil være en betingelse, at tilbuddet vil kunne føre til, at personen vil kunne påbegynde et konkret job.

Med sundhedsfaglig vejledning forstås vejledning fra en sundhedsperson. Der vil eksempelvis kunne være tale om tilbud i en kommunal sundhedsklinik med vejledning fra en sygeplejerske med henblik på, at personen bliver i stand til at mestre sin sygdom i højere grad. I tilbuddet må der alene gives generel sundhedsfaglig vejledning, idet der ikke må opstå et patientforhold i det konkrete tilfælde.

I tilbuddet vil der bl.a. kunne vejledes om håndtering af helbredsmæssige udfordringer, søvn og KRAM-faktorer (kost, rygning, alkohol og motion). Der vil derimod ikke kunne gives tilbud i form af motion i motionscenter, kostvejledning på madlavningshold eller helhedsorienterede forløb til personer med bestemte diagnoser m.v.

Tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning vil først kunne gives, når en person har haft gentagne sygemeldinger. Tilbuddet vil skulle være tilrettelagt sådan, at personen kun vil skulle deltage i tilbuddet under sygefravær fra et eller flere af de øvrige tilbud, som personen ellers skulle have deltaget i som led i arbejdspligten.

Det vil være en betingelse for at give tilbuddet, at personen gentagne gange har sygemeldt sig fra et tilbud eller en aktivitet i arbejdspligten, som personen har pligt til at deltage i som led i arbejdspligten. Hvornår en person har gentagne sygemeldinger, vil bero på en konkret vurdering af antallet af sygemeldinger sammenholdt med perioden med sygemeldinger. Det vil ikke være en betingelse, at personen har sygemeldt sig flere gange fra samme tilbud.

Ved udeblivelse fra tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning kan kommunen sanktionere efter de gældende regler, medmindre personen har en rimelig grund til ikke at deltage, eksempelvis fordi personen er for syg til at møde frem.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har udarbejdet en guide: »Guide om mulige tiltag til nedbringelse af sygefraværet blandt borgere der modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik«. Guiden kan findes på www.star.dk. I guiden findes gode råd og forslag til, hvorledes kommunerne kan tilrettelægge administrationen med henblik på at håndtere helbredsudfordringer og nedbringe antallet af sygemeldinger fra borgere i aktive beskæftigelsestilbud.

Det foreslås i *stk. 3,* at der i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten efter § 92 medregnes timer, hvor personen er ansat ordinært som lønmodtager, deltager i samtaler i kommunen, jf. lovens kapitel 8, eller i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, jf. regler fastsat i medfør af lovens § 36, eller deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen.

Forslaget vil indebære, at timer, hvor personen er ansat ordinært som lønmodtager, fortsat vil kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Betingelsen om, at personen skal være ansat ordinært som lønmodtager, betyder bl.a., at der ikke vil kunne medregnes timer, hvor personen har ulønnet arbejde, f.eks. frivilligt arbejde i en forening.

Forslaget vil endvidere indebære, at den tid, hvor personen deltager i samtaler og aktiviteter m.v., der ikke er tilbud efter lovens kapitel 13–16, som gives som led i arbejdspligten, men som kommunen vil kunne give personer, der bliver omfattet af arbejdspligt, fortsat vil kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Forslaget vil desuden indebære, at den tid, hvor personen deltager i indsatser efter social- og sundhedslovgivningen, fortsat også vil kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Dermed vil den tid, hvor personen f.eks. er i løbende ambulant behandling på sygehuset eller er i psykologbehandling, kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Til § 94

Efter § 105 c fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om tilrettelæggelse af indsatsen i arbejdspligten, herunder regler om tilbud om sundhedsfaglig vejledning og om, at forberedelses- og jobsøgningstid i op til 4 timer i alt om ugen og transporttid mellem aktiviteter kan medregnes i antallet af timer i indsatsen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.18.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 94,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om arbejdspligten og om hvilke aktiviteter m.v., der kan medregnes i antallet af timer i indsatsen.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der bl.a. fastsat regler om, at tilbud om sundhedsfaglig vejledning skal være tilrettelagt sådan, at personen kun vil skulle deltage i tilbuddet under sygefravær fra et eller flere af de øvrige tilbud, som personen ellers skulle have deltaget i som led i arbejdspligten, og at timetallet for øvrige tilbud i arbejdspligten ikke kan nedjusteres med timetallet for tilbuddet om sundhedsfaglig vejledning.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at forberedelsestid til danskundervisning og jobsøgning uden for hjemmet kan medregnes i op til 4 timer i alt om ugen. Timer, der medregnes, vil skulle være dokumenteret, f.eks. ved at det foregår i kommunen eller andre steder, som kommunen har anvist, og hvor det er muligt at registrere personens fremmøde.

Der forventes herudover fastsat regler om, at transporttid mellem aktiviteter kan medregnes i timetallet i indsatsen i arbejdspligten, at kommunen opgør transporttiden mellem aktiviteterne, og at transporttid til og fra bopæl ikke kan medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten. Hvis en person samme dag eksempelvis både skal til danskundervisning, deltage i tilbud om særligt tilrettelagt nytteindsats og i kommunen for at søge job, så vil transporttiden mellem aktiviteterne kunne medregnes i antallet af timer i indsatsen i arbejdspligten.

Der vil dermed blive fastsat de samme regler, som findes i den gældende bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til § 95

Det fremgår af § 106 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at en række målgrupper ikke er omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik, og deltage i jobsamtaler samt tilbud, hvis personen opfylder en række betingelser. Det kan f.eks. være, hvis personen kan dokumentere, at den pågældende, inden for de næste 6 uger, skal påbegynde et ordinært job på fuld tid, eller personen kan dokumentere, at den pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.19.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 95, stk. 1,* at personer omfattet af § 8, nr. 1-3 og 5, er fritaget fra pligten til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler og tilbud efter denne lov, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik, hvis personen 1) kan dokumentere, at personen, inden for de næste 6 uger skal påbegynde et ordinært job på fuld tid eller fleksjob eller skal på barsel eller overgå til efterløn, fleksydelse, tidlig pension, seniorpension eller folkepension, 2) kan dokumentere, at personen er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel, 3) er omfattet af en arbejdsfordelingsordning eller 4) kan dokumentere, at personen inden for de næste 6 uger skal påbegynde et fuldtidsstudie på almindelige vilkår i form af en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller en anden erhvervsrettet uddannelse, der kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister samt unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Det foreslåede vil betyde, at kommunen vil kunne beslutte, at en person vil skulle være omfattet af en mindre indsats, og dermed fritages personen fra pligten til at være aktivt jobsøgende, møde til jobsamtaler hos henholdsvis kommunen eller arbejdsløshedskassen og deltage i tilbud efter lovforslaget. Dvs. tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats og vejledning og opkvalificering hos kommunen.

Fritagelsen fra pligten til at være aktivt jobsøgende vil være en fravigelse af reglerne om at stå til rådighed efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. henholdsvis fra pligten til aktivt at udnytte sine arbejdsmuligheder efter lov om aktiv socialpolitik. En person, der er omfattet af en mindre indsats, vil ikke skulle være aktivt jobsøgende og dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter i jobloggen.

En person, som er omfattet af en mindre indsats, vil fortsat have pligt til at registrere cv-oplysninger. I det omfang kommunen eller arbejdsløshedskassen henviser personen til et job, f.eks. et vikariat i perioden, vil personen også være for-

pligtet til at søge og tage imod dette job, fordi personen ikke vil være fritaget fra at stå til rådighed for henvist arbejde.

En person, som er omfattet af en mindre indsats, vil heller ikke skulle møde til jobsamtaler hos kommunen. Det vil omfatte alle former for jobsamtaler, herunder samtaler med personligt fremmøde og samtaler afholdt telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde.

Kommunen vil endvidere ikke skulle give en person, der vil være omfattet af en mindre indsats, tilbud efter lovforslaget. Personer, der allerede har et tilbud, når de bliver omfattet af en mindre indsats, vil have ret — men ikke pligt — til at påbegynde og færdiggøre tilbuddet.

Personer, som har ret til tilbud, men som endnu ikke har fået et tilbud, vil skulle have et tilbud, hvis de ønsker det, selv om de vil være omfattet af en mindre indsats. Personer vil også have ret — men ikke pligt — til fortsat at søge job og møde til jobsamtale i kommunen eller arbejdsløshedskassen.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 1, vil betyde, at en person fortsat kan omfattes af en mindre indsats, hvis personen kan dokumentere, at den pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde ordinært job på fuld tid, i fleksjob, på barsel, eller overgå til efterløn, fleksydelse, tidlig pension, seniorpension eller folkepension.

De 6 uger regnes fra det tidspunkt, hvor personen vil skulle påbegynde ordinært job eller fleksjob, forventes at gå på barsel, eller vil skulle overgå til efterløn, fleksydelse, tidlig pension, seniorpension eller folkepension.

Ved ordinært job forstås en ansættelse, hvor den ansatte får løn fra arbejdsgiver, og hvor arbejdsgiveren ikke modtager tilskud til lønnen, f.eks. efter reglerne om ansættelse med løntilskud efter lovforslagets kapitel 11.

Dokumentationen for, at en person skal påbegynde ordinært job, vil kunne fremgå af en ansættelseskontrakt, et brev, en e-mail, en sms eller lignende fra arbejdsgiveren.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 2, vil betyde, at en person fortsat kan omfattes af en mindre indsats, hvis personen kan dokumentere, at den pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel. Det vil betyde, at personen omfattes af en mindre indsats i hele den periode, personen er hjemsendt.

Dokumentationen for, at en person er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialemangel, vil kunne fremgå af et brev, en e-mail, en sms m.v. eller en hjemsendelsesattest.

Det vil være op til kommunen og arbejdsløshedskassen at vurdere, om personen vil være omfattet af en mindre indsats i forbindelse med hjemsendelse på grund af vejrlig eller materialemangel, uanset om personen er fuldtids- eller deltidsansat.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 3, vil indebære, at en person fortsat kan omfattes af en mindre indsats, hvis personen er omfattet af en arbejdsfordelingsordning.

Ved arbejdsfordeling forstås en ordning, som en virksomhed kan anvende for at undgå afskedigelser i perioder, hvor der er en nedgang i ordretilgangen m.m. Ved etablering af en arbejdsfordeling nedsættes arbejdstiden i en begrænset periode, uden at de omfattede medarbejdere på noget tidspunkt i perioden bliver afskediget. I nogle overenskomster er der hjemmel til at indgå aftale om etablering af arbejdsfordeling, men i andre tilfælde indgås aftalen om etablering af arbejdsfordeling ved kollektiv aftale. De omfattede medarbejdere vil kunne have ret til supplerende dagpenge, ledighedsydelse eller kontanthjælp under arbejdsfordelingen for de dage, hvor de ikke arbejder, hvis kommunen eller arbejdsløshedskassen vurderer, at en række betingelser er opfyldt.

Dokumentationen for, at en person er omfattet af en arbejdsfordeling, vil kunne fremgå af arbejdsgiverens meddelelse til kommunen om arbejdsfordeling. Hvis der blandt medarbejderne er opnået enighed om etablering af en arbejdsfordeling på arbejdspladsen, og de omfattede medarbejdere ønsker eksempelvis supplerende dagpenge, skal arbejdsfordelingen anmeldes til kommunen.

Kommunen eller arbejdsløshedskassen skal foretage en vurdering af, om personen kan omfattes af en mindre indsats i forbindelse med arbejdsfordeling, uanset om personen er fuldtids- eller deltidsansat.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 4, vil medføre, at en person fortsat kan omfattes af en mindre indsats, hvis personen kan dokumentere, at den pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde et fuldtidsstudie på almindelige vilkår i form af en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller en anden erhvervsrettet uddannelse, der kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.

De 6 uger regnes fra det tidspunkt, hvor personen skal påbegynde uddannelsen.

Dokumentationen for, at en person er optaget på uddannelsen, vil kunne fremgå af et optagelsesbrev fra uddannelsesinstitutionen eller lignende.

Uddannelsen vil skulle være tilrettelagt som et fuldtidsstudie og gennemføres på almindelige vilkår. Det vil betyde, at personen skal deltage i uddannelsen på fuld tid, og at det ikke er tilstrækkeligt, at personen kun deltager i enkeltfag. Det vil endvidere betyde, at personen skal gennemføre uddannelsen på almindelige vilkår, f.eks. SU eller elevløn m.v. Personen vil dermed, i forbindelse med påbegyndelsen af uddannelsen, ikke længere skulle modtage en offentlig forsørgelsesydelse efter lovgivningen på Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets område.

Det foreslås i *stk. 2,* at for personer omfattet af en arbejdsfordelingsordning gælder fritagelsen for pligten til at være

jobsøgende kun i de første 6 uger af arbejdsfordelingsordningen.

Forslaget vil medføre, at for personer omfattet af arbejdsfordelingsordningen indtræder pligten til at være aktivt jobsøgende igen efter 6 uger. De 6 uger regnes fra det tidspunkt, hvor personen omfattes af arbejdsfordelingsordningen.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at kommunen ud fra en konkret vurdering kan beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten, hvis kommunen vurderer, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligten, eller hvis kommunen vurderer, at der er tale om misbrug eller spekulation i muligheden for at blive fritaget for pligten.

Forslaget vil betyde, at kommunen fortsat efter en konkret vurdering kan beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af beskæftigelsesindsatsen og dermed fortsat have pligt til at være aktivt jobsøgende og deltage i jobsamtaler samt tilbud.

Kommunen vil kunne beslutte, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligten i forslaget til stk. 1. Det vil kunne være tilfældet, hvis en person skal påbegynde et meget kortvarigt job eller fædreorlov, eller hvis der er usikkerhed om personens fremtidige jobsituation.

Kommunen vil også kunne beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten, hvis kommunen vurderer, at der er tale om misbrug af eller spekulation i forhold til muligheden for en mindre indsats. Det kan være tilfældet, hvis en person gentagne gange har dokumenteret at have indgået aftale om ansættelse i et job, som personen ikke påbegynder, eller hvis en person har usædvanligt mange jobskift med indlagte ledighedsperioder. Det vil ligeledes kunne være, hvis en person skal påbegynde et meget kortvarigt job eller fædreorlov, eller hvis der er usikkerhed om personens fremtidige jobsituation.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.,* at arbejdsløshedskassen på tilsvarende vis kan beslutte det samme inden for de første 3 måneders ledighed.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskassen fortsat på tilsvarende vis, inden for de første 3 måneder af ledighedsperioden, vil kunne beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende, deltage i jobsamtaler samt tilbud.

Til § 96

Det fremgår af § 116 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen giver tilbud om fleksjob til personer, som ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet. Kommunen kan endvidere give tilbud om fleksjob til personer, der aktuelt har en meget begrænset arbejdsevne, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne inden for en rimelig periode kan udvikles. Fleksjob kan først tilbydes, når alle relevante tilbud efter denne lov samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse. Undtaget herfra er tilfælde, hvor det er åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte foranstaltninger forud for visitationen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 96, stk. 1,* at fleksjob er en ordning for personer med varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Det vil betyde, at personen vil skulle have så varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, at det medfører, at den pågældende hverken aktuelt eller på sigt vil kunne opnå eller fastholde beskæftigelse på ordinære vilkår på arbejdsmarkedet, heller ikke efter de sociale kapitler i overenskomsterne.

Der vil skulle foretages en samlet vurdering af alle sagens oplysninger, herunder en vurdering af modsatrettede oplysninger, der taler henholdsvis for eller imod, at den pågældende opfylder betingelserne for fleksjob.

Ankestyrelsens praksis i forhold til, hvornår arbejdsevnen anses for varigt og væsentlig nedsat, vil fortsat finde anvendelse, uanset at en person siden reformen af fleksjob fra 2013 modtager kompensation for den nedsatte arbejdsevne i form af et fleksløntilskud, mens det tidligere var arbejdsgiveren, som modtog et tilskud til den fleksjobansattes løn på halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige løn på området. Det foreslåede svarer til Ankestyrelsens praksis, hvor der lægges vægt på, at det følger af lovgivningen om fleksjob, at arbejdsevnen skal være væsentligt og varigt nedsat. Der er ikke fastlagt et bestemt antal timer for, hvornår man kan få bevilliget et fleksjob. Det vil sige, at arbejdsevnen ikke alene vil skulle vurderes på grundlag af antallet af løntimer, som personen kan klare, men at arbejdsevnen også vil skulle vurderes i forhold til effektiviteten i de præsterede timer.

Ankestyrelsens praksis i principafgørelserne N-11-06, N-14-06 og 150-11 om, hvornår arbejdsevnen vil kunne anses for væsentligt nedsat, vil fortsat finde anvendelse.

Det foreslås i *stk. 2,* at det er en betingelse, at personen er under folkepensionsalderen, og at personen hverken har udnyttet sin ret til tidlig pension eller modtager førtidspension eller seniorpension.

Bestemmelsen vil ikke være til hinder for, at en person, der modtager førtidspension eller seniorpension, vil kunne blive visiteret til og ansat i et fleksjob. Ved ansættelse i fleksjob vil førtidspensionen derfor skulle gøres hvilende eller frakendes, mens en seniorpension vil skulle gøres hvilende, da personen ikke vil kunne være ansat i et fleksjob

og samtidig modtage førtidspension eller seniorpension, jf. princippet om dobbeltforsørgelse.

I principafgørelse P-18-04, der vedrørte en førtidspensionist, der var tilkendt før 2003, der ønskede at komme i fleksjob, fandt Ankestyrelsen, at det var i overensstemmelse med tankerne bag reglerne om hvilende pension og formålet med fleksjob, at pensionen i det konkrete tilfælde først skulle gøres hvilende fra det tidspunkt, hvor et konkret tilbud om fleksjob forelå.

I principafgørelse N-1-03 fandt Ankestyrelsen, at betingelserne for at visitere ansøgeren til fleksjob var opfyldt fra ansøgningsdatoen. Begrundelsen for afgørelsen var, at kommunen kan tilbyde fleksjob til personer, der allerede modtager social pension, såfremt det efter en konkret vurdering skønnes, at den pågældende i relation til alder, tidligere tilknytning til arbejdsmarkedet og jobmulighed kan klare et fleksjob og selv ønsker det og under forudsætning af, at pensionen gøres hvilende.

Folkepensionsalderen fremgår af § 1 a i lov om social pension, mens reglerne om tidlig pension fremgår af kapitel 3 b i lov om social pension.

Reglerne om førtidspension fremgår af kapitel 3 i lov om social pension og af lov om højeste, mellemste forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., mens reglerne om seniorpension fremgår af kapitel 3 a i lov om social pension.

Det foreslås i *stk. 3,* at personer, der aktuelt har en meget begrænset arbejdsevne, kan blive visiteret til fleksjob, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne inden for en rimelig periode kan udvikles.

Det vil betyde, at personer, hvis arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i sådan en grad, at førtidspension ville være en mulighed, også vil kunne blive visiteret til fleksjob. Det vil dog forudsætte, at kommunen vurderer, at personen trods sin aktuelt meget begrænsede arbejdsevne vil have mulighed for at udvikle sin arbejdsevne inden for en rimelig periode. En rimelig periode vil f.eks. være, hvis personens arbejdsevne ikke er blevet forbedreret ved opfølgningen efter 2 ½ år, jf. forslaget til § 101, stk. 1.

Hvis arbejdsevnen ikke vurderes at kunne forbedres, og den pågældende kun kan arbejde få timer om ugen, vil kommunen skulle vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension. Personer, hvis arbejdsevne permanent er meget begrænset, og personer, der er så syge eller har så betydelige funktionsnedsættelser, at arbejdsevnen ikke vil kunne forbedres, vil således stadig kunne tilkendes førtidspension.

Visiteres en person med en aktuelt meget begrænset arbejdsevne ind i fleksjobordningen, vil kommunen løbende skulle følge op på, om personens arbejdsevne udvikler sig som forudsat.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.,* at fleksjob først kan tilbydes, når alle relevante tilbud efter denne lov samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse.

Det vil betyde, at kommunen vil skulle se på alle relevante muligheder i lovgivningen for at hjælpe personen med at blive i stand til at arbejde gennem tilbud som behandling, aktive tilbud, omplacering og andre foranstaltninger, inden der kan tages stilling til, om betingelserne for fleksjob er opfyldt. Kommunen vil herunder skulle se på, om brug af en kompenserende ordning kan medvirke til, at en person derved hjælpes til at blive fastholdt på det ordinære arbejdsmarked. En kompenserende ordning kan være tilbud om hjælpemiddel eller personlig assistance. Der kan også være tale om støtte til en mentorfunktion.

Der vil være tale om udviklingsforanstaltninger gennem en aktiv indsats, der har et konkret sigte mod arbejdsmarkedet eller uddannelse. Vejen til arbejdsmarkedet skal understøttes gennem sociale støttetilbud, beskæftigelsestilbud efter denne lov og sundhedsrettede tilbud.

Kommunen vil i samarbejde med personen skulle fokusere på personens muligheder for aktuelt eller i fremtiden at blive i stand til at komme i job. Det afgørende er, hvad personen kan eller vil kunne efter en aktiv indsats vurderet i forhold til enhver form for arbejde på det ordinære arbejdsmarked.

Der skal derfor ikke alene ses på eventuelle tidligere erhverv eller på personens ønsker til et bestemt erhverv, men derimod bredt på nuværende og fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Det foreslås i stk. 4, *2. pkt.,* at dette dog ikke gælder, hvis det er åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte foranstaltninger forud for visitationen.

Det vil betyde, at der ikke skal gennemføres foranstaltninger forud for visitationen til fleksjob, hvis det er åbenbart formålsløst. Det kan f.eks. være åbenbart formålsløst ved visse meget alvorlige sygdomstilfælde eller handicap, der allerede konkret betyder, at arbejdsevnen er væsentligt og varigt nedsat, og at det derfor ikke giver mening at forsøge at hjælpe personen med at blive i stand til at arbejde på det ordinære arbejdsmarked.

Til § 97

Det fremgår af § 117, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at en person, der er visiteret til fleksjob, kan få ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob med fleksløntilskud efter § 123. Fleksjob kan alene oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Efter stk. 2 kan personer, der er ansat i fleksjob, udstationeres i udlandet, når personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark, udstationeringen er frivillig for personen, der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter § 134 eller løn- og arbejdsvilkår efter §

122, udstationeringen højst er af et års varighed, og personen er sikret hjemrejse.

Efter stk. 3, kan en person, der er visiteret til fleksjob, og som er ledig, modtage ledighedsydelse efter kapitel 7 i lov om aktiv socialpolitik. Personen er omfattet af indsats efter denne lov, jf. afsnit III og IV. En person, der er visiteret til fleksjob, kan anmode kommunen om at udstede et fleksjobbevis, som indeholder oplysninger om fleksjobordningen, de handicapkompenserende ordninger og personens skånebehov. Kommunen skal anvende den skabelon, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejder.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 97, stk. 1, 1. pkt.,* at en person, der er visiteret til fleksjob, kan få ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob med fleksløntilskud efter § 104.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.*, at fleksjob alene kan oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Det vil betyde, at der kun vil kunne udbetales fleksløntilskud til en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Hvis en ansat er grænsegænger i EU-rettens forstand, vil den ansatte i fleksjob kunne modtage fleksløntilskud, så længe den pågældende er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Ved vurderingen af, om en arbejdsgiver har hjemsted i Danmark, henvises til SKAT's regler herom. Her fremgår bl.a., at en juridisk person i form af et selskab m.v. har skattemæssigt hjemsted i et land, hvis personen er skattepligtig til landet på grund af hjemsted, ledelsens sæde eller et lignende kriterium.

Derimod vil der ikke kunne udbetales fleksløntilskud til en person, der er bosiddende i Danmark, men som arbejder hos en arbejdsgiver med hjemsted i udlandet, idet en dansk kommune ikke kan oprette fleksjob efter danske regler uden for landets grænser.

Det vil betyde, at der kun vil kunne udbetales fleksløntilskud til en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. For personer, der er ansat i fleksjob før den 1. januar 2013, vil arbejdsgiveren kun kunne modtage tilskud til lønnen for en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Der vil ikke kunne udbetales fleksløntilskud til en person, der er bosiddende i Danmark, men som arbejder hos en arbejdsgiver med hjemsted i udlandet, idet der ikke kan oprettes fleksjob efter danske regler uden for landets grænser.

Ifølge EU-forordning om arbejdskraftens fri bevægelighed inden for Unionen, nyder en arbejdstager samme sociale og skattemæssige fordele som indenlandske arbejdstagere.

Det medfører, at en arbejdstager, der bor i for eksempel Sverige og arbejder i Danmark, vil skulle nyde samme sociale og skattemæssige fordele som en person, der både arbejder og bor i Danmark. Efter de danske regler forudsætter retten til fleksjob ophold i Danmark.

En person ansat i fleksjob vil godt kunne være grænsegænger i EU-rettens forstand og modtage fleksløntilskud, så længe personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Det vil således være muligt at bevare et fleksjob, hvis man er grænsegænger og pendler til arbejde i Danmark fra f.eks. Sverige eller Tyskland.

Det foreslås i *stk. 2,* at personer, der er ansat i fleksjob, kan udstationeres i udlandet, når følgende betingelser er opfyldt: 1) Personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. 2) Udstationeringen er frivillig for personen. 3) Der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter § 116 eller løn- og arbejdsvilkår efter § 102. 4) Udstationeringen højst er af et års varighed. 5) Personen er sikret hjemrejse.

Det vil betyde, at den ansatte i fleksjobbet vil få mulighed for at være udstationeret i maksimalt et år, hvis betingelserne om, *at* arbejdsgiveren har hjemsted i Danmark, *at* der ydes overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår, *at* udstationeringen er frivillig, og *at* den pågældende er sikret hjemrejse, er opfyldt.

Med forslaget videreføres bestemmelsen i stk. 3, 1. og 2. pkt., ikke. Det skyldes, at bestemmelsen ikke har selvstændigt indhold, da reglerne om, hvilken ydelse den enkelte er berettiget til, fremgår af ydelseslovgivningen, og reglerne om indsatsen til personer, der modtager ledighedsydelse, fremgår af de enkelte, relevante bestemmelser i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås herefter i *stk. 3,* at en person, der er visiteret til fleksjob, kan anmode kommunen om at udstede et fleksjobbevis, som indeholder oplysninger om fleksjobordningen, de handicapkompenserende ordninger og personens skånebehov. Kommunen skal anvende den skabelon, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejder.

Det vil betyde, at en person, der er visiteret til fleksjob – og som enten er ledig eller ansat i fleksjob – vil kunne anmode om at få et bevis på, at personen er berettiget til fleksjob. Fleksjobbeviset vil skulle indeholde en beskrivelse af personens kompetencer og eventuelle særlige behov samt en orientering om fleksjobordningen.

Til § 98

Det fremgår af § 118 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen skal træffe afgørelse om visitation til fleksjob på baggrund af en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, jf. § 44 i loven. Det er endvidere en betingelse for, at kommunen kan visitere en person til fleksjob, at kommunen har indhentet og modtaget sundhedsfaglig rådgivning fra sundhedskoordinator, jf. § 15, stk. 2, og § 15 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at der skal foreligge dokumentation for følgende forud for, at kommunen kan visitere en person til fleksjob, hvis personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse, alle relevante indsatser efter denne lov samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse, personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt begrænset og kan ikke anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår, og personen har været ansat under de sociale kapitler m.v. i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, jf. § 119.

Endelig fremgår det, at det ikke kan tillægges betydning for afgørelsen om visitation til fleksjob, hvis personen afviser at modtage behandling af en læge i form af operation, lægeordineret medicin eller lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 98, stk. 1,* at en afgørelse om visitation til fleksjob træffes på grundlag af en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, jf. § 38, og den sundhedsfaglige rådgivning, jf. § 41.

Det vil betyde, at den samlede beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde og den sundhedsfaglige rådgivning skal indgå i grundlaget for afgørelsen. Der henvises til bemærkningerne til forslagene til §§ 38 og 41.

Det foreslås i *stk. 2,* at for, at en person kan blive visiteret til fleksjob, skal der foreligge dokumentation for følgende: 1) Personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse. 2) Alle relevante indsatser efter denne lov samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse. 3) Personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt begrænset og kan ikke anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår. 4) Personen har været ansat under overenskomstens sociale kapitler eller særlige vilkår i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, jf. § 99.

Det vil bl.a. betyde, at den samlede beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde vil skulle indeholde de tilbud, som personen har deltaget i, og hvordan forløbet i tilbuddet har været, f.eks. om det er afbrudt før tiden, fordi personen ikke var i stand til at gennemføre tilbuddet, eller hvor mange timer personen har deltaget i et tilbud om f.eks. virksomhedspraktik. Beskrivelsen bør endvidere indeholde en beskrivelse af, om der er anvendt handicapkompenserende ordninger i form af hjælpemidler eller personlig assistance.

Hvis der er tale om en person, der ønsker fleksjob på sin hidtidige arbejdsplads, vil det herudover skulle dokumenteres, at personen har været ansat under de sociale kapitler eller på særlige vilkår i mindst 12 måneder.

Med sociale kapitler menes kapitler i overenskomsterne, som vil kunne gøre det muligt at fravige overenskomstens ordinære aftaler om løn- og ansættelsesvilkår i tilfælde, hvor det er relevant at forsøge at fastholde en medarbejder på arbejdspladsen. Ansættelser efter de sociale kapitler sker uden løntilskud og dermed uden det offentliges medvirken. Med særlige vilkår menes vilkår svarende til dem, der typisk findes i de sociale kapitler.

Arbejdsgiver og lønmodtager vil også kunne indgå aftale om ansættelse på særlige vilkår, f.eks. hvis arbejdsgiveren ikke er omfattet af en overenskomst. Det betyder, at uanset, at den pågældende overenskomst ikke indeholder et socialt kapitel, at det sociale kapitel ikke er tilstrækkeligt udfyldt, eller at virksomheden ikke er omfattet af en overenskomst, vil virksomheden stadig være forpligtet til selv at forsøge at fastholde medarbejderen på særlige vilkår, før et fastholdelsesfleksjob vil kunne komme på tale.

Den samlede beskrivelse af personens forudsætninger vil skulle udarbejdes af personen og kommunens sagsbehandler i fællesskab.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget til § 38.

Det vil videre betyde, at kommunen som led i beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde vil skulle indhente personens praktiserende læges vurdering af vedkommendes helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, medmindre kommunen vurderer, at de helbredsmæssige oplysninger, der allerede foreligger, kan danne tilstrækkeligt grundlag for kommunens vurdering.

Dokumentationen vil skulle ske som led i udarbejdelsen af den samlede beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde. Beskrivelsen vil skulle indeholde en beskrivelse af personens uddannelses- og beskæftigelsesmål samt beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer. Kommunen vil skulle lave en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, f.eks. også personens sociale kompetencer, fritidsinteresser m.v. En forudgående ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår vil kunne medvirke til afklaringen af, om den pågældende er berettiget til fleksjob.

Det vil skulle dokumenteres, at personens ressourcer og udfordringer i forhold til beskæftigelse og uddannelse på ordinære vilkår er fuldt afklarede, at alle relevante indsatser i den ordinære beskæftigelseslovgivning er udtømte, og at personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt nedsat og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår inden for ethvert erhverv.

Grundlaget for vurderingen vil skulle dokumenteres på personens sag, jf. de forvaltningsretlige regler.

Det foreslås i *stk. 3,* at hvis en person afviser at modtage behandling foretaget af en læge i form af operation, lægeordineret medicin eller lægebehandling af tilsvarende

indgribende karakter, kan dette ikke tillægges betydning for kommunens afgørelse om visitation til fleksjob.

Det vil betyde, at det alene vil være lægebehandling i snæver forstand f.eks. operation eller lægeordineret medicin, der vil være omfattet af bestemmelsen. Lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter vil f.eks. kunne være ECT-behandling (elektrochokbehandling).

Det vil videre betyde, at genoptræning efter operation eller behandling hos en fysioterapeut, uanset at det er en læge, der har anbefalet behandlingen, ikke vil være omfattet, idet personen skal bidrage til egen helbredelse. Endvidere vil samtaleforløb og behandling hos psykolog ikke være omfattet, da disse behandlingstyper ikke betragtes som lægebehandling i snæver forstand.

Personen har pligt til at medvirke og deltage i sagens oplysning, herunder lade sig undersøge, jf. § 11, stk. 1, nr. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Personen har også pligt til at medvirke til, at egen læge udarbejder en lægeattest til brug for opfølgning, hvis kommunen anmoder om dette.

Til § 99

Det fremgår af § 119, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at en person, der har mere end 6 år til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, kun kan blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis personen forinden har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår, jf. dog stk. 3. Den pågældende skal endvidere opfylde betingelserne for fleksjob, jf. § 116.

Efter stk. 2 skal aftalen mellem arbejdsgiver og medarbejder om ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår efter stk. 1 være skriftlig og indeholde oplysninger om, hvilke funktioner medarbejderen har svært ved at udføre eller ikke kan udføre, og hvilke konkrete skånehensyn der er aftalt. Arbejdsgiveren skal endvidere dokumentere, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende ustøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Efter stk. 3 finder stk. 1 ikke anvendelse, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.2.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 99, stk. 1, 1. pkt.,* at en person, der har mere end 6 år til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, kun kan blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis personen forinden har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår, jf. dog stk. 3.

Med sociale kapitler menes kapitler i overenskomsterne, som vil kunne gøre det muligt at fravige overenskomstens ordinære aftaler om løn- og ansættelsesvilkår i tilfælde, hvor det er relevant at forsøge at fastholde en medarbejder på arbejdspladsen. Ansættelser efter de sociale kapitler sker uden løntilskud og dermed uden det offentliges medvirken. Med særlige vilkår menes vilkår svarende til dem, der typisk findes i de sociale kapitler.

Arbejdsgiver og lønmodtager vil også kunne indgå aftale om ansættelse på særlige vilkår, f.eks. hvis arbejdsgiveren ikke er omfattet af en overenskomst. Det betyder, at uanset, at den pågældende overenskomst ikke indeholder et socialt kapitel, at det sociale kapitel ikke er tilstrækkeligt udfyldt, eller at virksomheden ikke er omfattet af en overenskomst, er virksomheden stadig forpligtet til selv at forsøge at fastholde medarbejderen på særlige vilkår, før et fastholdelsesfleksjob kan komme på tale.

Det vil betyde, at der f.eks. vil kunne aftales, at medarbejderens borger- eller kundekontakt reduceres og erstattes med administrative opgaver kombineret med, at vedkommende fritages for overarbejde eller skiftende vagter. Dette vil eksempelvis kunne kombineres med, at medarbejderen går ned i tid med en tilsvarende lavere løn, men bevarer den fulde pensionsindbetaling.

Som eksempel på et forløb i et ansættelsesforhold med sygdom og frem til et eventuelt fastholdelsesfleksjob vil der kunne være tale om en medarbejder, der har været ansat på samme arbejdsplads de sidste 15 år, og som bliver tiltagende dårligere og ikke længere kan klare sit arbejde på de hidtidige vilkår. Medarbejderen og arbejdsgiveren aftaler derfor, at medarbejderen går ned i tid fra fuld tid til 32 timer om ugen med en tilsvarende lavere løn, men med bevarelse at sin fulde pensionsindbetaling for 37 timer om ugen. Medarbejderen får det imidlertid fortsat tiltagende dårligere, og efter 15 måneders ansættelse på de særlige vilkår synes arbejdsgiveren ikke længere, at ordningen fungerer. Medarbejderen bliver herefter visiteret til fleksjobordningen og kan blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, fordi personen opfylder betingelsen om ansættelse i mindst 12 måneder på særlige vilkår.

Det vil betyde, at de 12 måneder, medarbejderen som minimum skal have været ansat forud for fastholdelsesfleksjobbet, vil blive regnet fra det tidspunkt, hvor den skriftlige aftale om ansættelse under de sociale kapitler eller på særlige vilkår løber fra. Dette vil forudsættes at fremgå af ansættelsesaftalen. En varslingsperiode vil således kunne regnes med i de 12 måneder, i det omfang det vil kunne dokumenteres, at opgaverne er ændret/skånehensyn er indført i varslingsperioden.

Som eksempel på et forløb, hvor betingelsen om 12 måneders forudgående ansættelse på særlige vilkår ikke er opfyldt, vil der kunne være tale om en medarbejder, der bliver afskediget efter langvarig sygdom. Medarbejderen bliver efter 6 måneder tilbudt at komme tilbage til virksomheden i et

fleksjob. Da medarbejderen senest har været ansat i samme virksomhed, vil der – uanset at personen opfylder betingelserne for fleksjob – blive stillet krav om, at personen bliver tilbudt job efter stk. 1, inden personen vil kunne komme i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads.

Nogle overenskomster indeholder bestemmelser, hvorefter en medarbejder kan være ansat i fleksjob under overenskomstens sociale kapitler. Det bemærkes, at kravet i forslaget til § 99 ikke vil kunne opfyldes ved at være ansat i fleksjob under overenskomstens sociale kapitler.

Det foreslåede vil betyde, at kravene til ansættelse i fastholdelsesfleksjob efter en konkret vurdering ikke vil skulle finde anvendelse i tilfælde, hvor personen allerede ved ansættelsens begyndelse har begrænsninger i arbejdsevnen, og hvor ansættelsen er etableret under eller som en del af en samlet indsats for at udvikle personens arbejdsevne og hjælpe vedkommende tilbage på arbejdsmarkedet. Det betyder, at reglerne kun vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor ansatte, der har været ansat på normale vilkår i ustøttet beskæftigelse, på grund af sygdom, nedslidning m.v. under ansættelsen, får en nedsat arbejdsevne.

Det foreslåede i forhold til begrebet "den hidtidige arbejdsplads" vil skulle fortolkes på linje med Ankestyrelsens Principafgørelse 44-17.

I den konkrete sag havde personen ret til fleksjob på den arbejdsplads, hvor personen under sit ressourceforløb havde været ordinært ansat i et ustøttet job 10 timer om ugen. Ankestyrelsen lagde vægt på, at begrænsningerne i personens arbejdsevne allerede var til stede ved ansættelsens begyndelse, hvor arbejdstiden blev aftalt til 10 timer, at ansættelsen blev etableret under et ressourceforløb og oprindeligt var støttet beskæftigelse i form af en virksomhedspraktik, samt at personens skånehensyn blev tilgodeset i ansættelsen.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at den pågældende endvidere skal opfylde betingelserne for fleksjob, jf. § 96.

Det vil betyde, at personen, udover at skulle opfylde betingelserne i 1. pkt. for at få ansættelse i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, også vil skulle opfylde de almindelige betingelser for at blive visiteret til fleksjob, som fremgår af den foreslåede § 96.

Det foreslås i s*tk. 2*, *1. pkt.,* at aftalen mellem arbejdsgiver og medarbejder om ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår efter stk. 1 skal være skriftlig og indeholde oplysninger om, hvilke funktioner medarbejderen har svært ved at udføre eller ikke kan udføre, og hvilke konkrete skånehensyn der er aftalt.

Forslaget vil skulle være med til at sikre, at kommunen vil have tilstrækkelige oplysninger for, at betingelserne for et fastholdelsesfleksjob er opfyldt.

Der vil ikke være nogen formkrav til den skriftlige aftale mellem arbejdsgiveren og medarbejderen. Aftalen vil kunne være en selvstændig aftale, og det vil ikke være et krav efter fleksjobreglerne, at aftalen fremgår af selve ansættelsesaftalen. Aftalen vil eksempelvis også kunne fremgå af den ansattes personalesag. Det bemærkes dog, at der kan være et krav om en ny ansættelsesaftale efter ansættelsesbevisloven, hvis der er tale om væsentlige ændringer af vilkårene i ansættelsesaftalen.

Det vil betyde, at forslaget ikke vil være til hinder for, at der også under sygdomsperioder vil kunne indgås aftaler om arbejde efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

En sygdomsperiode under en ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår m.v. vil heller ikke være til hinder for, at betingelsen vil være opfyldt.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at arbejdsgiveren endvidere skal dokumentere, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende ustøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Det vil betyde, at de initiativer, der vil skulle være redegjort for i den skriftlige aftale, jf. 1. pkt., vil skulle være forsøgt efterlevet i ansættelsesforholdet.

Forslaget vil skulle medvirke til at sikre, at kommunen har tilstrækkelig dokumentation for, at betingelsen for et fastholdelsesfleksjob er opfyldt.

Forslaget i stk. 2, 1. og 2. pkt., er i overensstemmelse med Ankestyrelsens praksis, jf. principafgørelse 98-15, hvor Ankestyrelsen fandt, at der forelå en fyldestgørende skriftlig aftale mellem arbejdsgiver og personen om ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår. Det måtte også anses for dokumenteret, at arbejdsgiver havde gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende ustøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår. Der forelå en skriftlig aftale i form af en handlingsplan for personens tilbagevenden til arbejde. Der forelå også statusopdateringer fra personen til arbejdsgiver, hvor personen blandt andet havde oplyst om arbejdstid og fridage. Ifølge arbejdsgivers oplysninger var der efterfølgende blevet lagt en ny plan for personen, hvor han blev flyttet over i en særlig tilrettelagt funktion uden deadlines og projektarbejde samt med en mentor tilknyttet. Der havde desuden været flere møder mellem personen, arbejdsgiveren og kommunen om arbejdstid og arbejdsopgaver. Det fremgik af kommunens notat, at arbejdsgiver blandt andet havde iværksat en ordning med henblik på erhvervspsykologsamtaler, fleksibilitet i forhold til mødetid, ferieafholdelse, hjemmearbejdsplads, mødeaktivitet og arbejdsopgaver. Der havde også været en plan for dagligt timetal, arbejdsdage og telefonvækning.

Det foreslås i *stk. 3*, at stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Akut opstået skade eller sygdom vil f.eks. kunne være en svær uhelbredelig lammelse som følge af et alvorligt trafikuheld eller andet kompliceret ulykkestilfælde. Det vil også. kunne være i forbindelse med en arbejdsskade, eller et kræftforløb. Der vil også kunne være tale om en alvorlig og fremadskridende sygdom som f.eks. parkinsons sygdom. Det vil således altid skulle bero på en konkret vurdering, om en person vil være omfattet af undtagelsen i den foreslåede bestemmelse.

Som et konkret eksempel på, hvor bestemmelsen vil kunne finde anvendelse, kan nævnes, at en medarbejder pådrager sig et alvorligt brud på rygsøjlen efter fald fra et stillads. Medarbejderen vil kunne opfylde betingelserne for et fleksjob og vil kunne fortsætte i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads uden at skulle opfylde betingelsen i den foreslåede § 99, stk. 1.

Det foreslåede er i overensstemmelse med Ankestyrelsens praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 35-15, hvor en person, som led af Parkinsons sygdom, havde ret til fastholdelsesfleksjob, uanset at han ikke havde været ansat på sin arbejdsplads i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår. Ankestyrelsen lagde vægt på, at personen led af en alvorlig og fremadskridende sygdom med henfald af hjerneceller over tid og uden gendannelse heraf. Det måtte anses for åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår. Ankestyrelsen vurderede, at der ikke var mulighed for på arbejdspladsen at gøre noget for at undgå forværring eller forebygge yderligere nedsættelse af arbejdsevnen. Ankestyrelsen lagde herved vægt på oplysningerne om, at personens sygdom ville forværres over tid, og at prognosen var dårlig med gradvis forværring uden mulighed for at bremse sygdommen. Ankestyrelsen lagde desuden vægt på, at sygdommen allerede konkret betød, at arbejdsevnen var væsentligt nedsat.

Til § 100

Det fremgår af § 120, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen som udgangspunkt bevilger fleksjob for en periode af 5 år. Når den 5-årige periode udløber, tager kommunen stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i § 116 for et nyt fleksjob.

Efter stk. 2 bevilger kommunen efter det første fleksjob et permanent fleksjob for personer, der er fyldt 40 år, hvis kommunen vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et omfang, så overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, og betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.2.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 100, stk. 1, 1. pkt.,* at kommunen bevilger fleksjob for en periode af 5 år, jf. dog stk. 2.

Det vil betyde, at en person i fleksjob som udgangspunkt vil kunne få bevilget et fleksjob i 5 år, medmindre personen er omfattet af bestemmelsen i forslaget til stk. 2

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at når den 5-årige periode udløber tager kommunen stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i § 96 for et nyt fleksjob.

Det vil betyde, at personer under 40 år vil kunne få bevilget et nyt fleksjob for yderligere en periode på 5 år efter det første fleksjob, hvis betingelserne for fleksjob efter forslaget til § 96 fortsat er opfyldt. Kommunen vil, inden perioden udløber, skulle tage stilling til, om den pågældende er berettiget til endnu en periode i fleksjob, dvs. om personen fortsat opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjobordningen. For personer, der er fyldt 40 år, vil der kunne bevilges et permanent fleksjob, jf. forslaget til stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2,* at for personer, der er fyldt 40 år, bevilger kommunen efter det første fleksjob et permanent fleksjob, hvis kommunen vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, at overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, og betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt, jf. § 96.

Det vil betyde, at hvis der er tale om en person, som er fyldt 40 år, og hvor kommunen har vurderet, at personen fortsat opfylder betingelserne for fleksjob, vil kommunen kunne bevilge et permanent fleksjob. Dette vil også gælde for personer, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres eller er blevet forværret. I denne situation vil kommunen uden større sagsbehandling kunne bevilge fleksjob på ny, da afgørelsen om fleksjob ikke vil kræve nye eller kun få nye oplysninger.

Til § 101

Det fremgår af § 121, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen skal sikre, at personen udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i fleksjobbet, og at personens skånebehov bliver tilgodeset. Kommunen skal følge op på, om der er sket ændringer i den ansattes forhold efter 2½ år i fleksjobbet. Herefter skal der følges op, hver gang der er gået 2½ år fra seneste opfølgning. Opfølgningen skal ske ved en personlig samtale med den ansatte i et fleksjob, og arbejdsgiveren skal inddrages efter behov.

Efter stk. 2 skal personer, der er ansat i fleksjob, orientere kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet af betydning for fleksjobbet.

Efter stk. 3 skal der for personer, der er ansat i midlertidige fleksjob, udarbejdes en status efter 4½ år af kommunen, hvor der tages stilling til, om den ansatte i et fleksjob kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal blive i fleksjobordningen.

Det fremgår af stk. 4, at personer, der er ansat i fleksjob,

forbliver i ordningen, indtil kommunen har truffet afgørelse efter stk. 3.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.2.6 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 101, stk. 1, 1. pkt.,* at kommunen skal sikre, at personen udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i fleksjobbet, og at den pågældendes skånebehov bliver tilgodeset.

Det vil betyde, at kommunen ved etableringen af det konkrete fleksjob og ved den løbende opfølgning i fleksjobbet vil skulle sørge for, at personens arbejdsevne bliver brugt bedst muligt.

Hvis fleksjobbet adskiller sig fra den vurderede arbejdsevne i det konkrete job, jf. den foreslåede § 102, stk. 2, eller det antal timer, som arbejdsgiveren har opslået, vil kommunen skulle undersøge årsagen hertil. I denne situation vil kommunen skulle vurdere, om jobbet skal godkendes som et fleksjob eller ej.

Det foreslåede vil endvidere betyde, at hvis arbejdsgiveren alene kan tilbyde et job på et lavere timetal, end kommunen har vurderet personens arbejdsevne i det konkrete fleksjob til, og kommunen ikke har et andet tilbud om fleksjob, der bedre matcher personens arbejdsevne, vil den pågældende efter omstændighederne kunne blive ansat i et fleksjob på færre timer. Det vil være sigtet, at fleksjobbet skal matche personens arbejdsevne bedst muligt. Ved vurderingen af, om personen skal ansættes i et fleksjob på færre timer, vil der kunne indgå flere forskellige forhold, herunder om kommunen skønner, at det vil være bedre for den pågældende at komme ud i et job her og nu end at skulle vente på, at der findes et job, der vil matche personens arbejdsevne bedre. En ansættelse på færre ugentlige timer kan i nogle tilfælde være bedre for personens fremtidige muligheder på arbejdsmarkedet end ingen ansættelse, og dette bør indgå i den samlede vurdering.

Hvis der er meget stor forskel på det tilbudte timetal og det, kommunen har vurderet, at den pågældende ville kunne arbejde i jobbet, vil kommunen kunne undlade at etablere jobbet som et fleksjob.

Har kommunen bevilget et fleksjob for en periode på 5 år på færre timer, end personen kan arbejde i det konkrete job, vil kommunen ikke kunne trække bevillingen tilbage inden for den 5-årige periode, medmindre personen ikke længere opfylder betingelserne for fleksjob. Kommunen vil løbende kunne tilbyde personen et fleksjob, der bedre matcher arbejdsevnen. Der vil dog ikke kunne stilles krav om, at personen opsiger det fleksjob, som kommunen tidligere har bevilget.

Kommunen vil i forbindelse med udløbet af et midlertidigt fleksjob, jf. den foreslåede § 100, stk. 1, kunne vurdere, at den fleksjobansatte skal have et fleksjob på flere timer, som bedre matcher arbejdsevnen. Kommunen vil kunne træffe afgørelse om, at det hidtidige fleksjob ikke længere kan betragtes som et fleksjob, og at der ikke kan udbetales fleksløntilskud. Hvis personen ønsker at beholde jobbet, vil dette eventuelt kunne ske med fradrag i ledighedsydelsen, jf. ovenfor.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at kommunen skal følge op på, om der er sket ændringer i den ansattes forhold efter 2½ års ansættelse i fleksjob, herunder vurdere, om den ansatte fortsat opfylder betingelserne for fleksjob.

Det vil betyde, at i de tilfælde, hvor kommunen vurderer, at betingelserne for fleksjob ikke er opfyldt ved vurderingen efter den foreslåede § 101, stk. 1, 2. pkt., vil kommunen skulle træffe afgørelse om, at personen ikke længere er berettiget til fleksjob.

Forslaget vil endvidere betyde, at hvis den ansatte aktuelt havde en meget begrænset arbejdsevne ved påbegyndelsen af fleksjobbet, jf. den foreslåede § 96, stk. 3, vil kommunen skulle vurdere, om der har været behov for yderligere skånehensyn m.v. Hvis arbejdsevnen vurderes ikke at kunne forbedres, og den ansatte kun kan arbejde få timer om ugen, vil kommunen skulle vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension.

For personer i midlertidige fleksjob, jf. den foreslåede § 101, stk. 1, vil forslaget betyde, at kommunen vil skulle følge op ved en midtvejsstatus efter 2½ års ansættelse i det midlertidige fleksjob.

Det foreslås i stk. 1, *3. pkt.,* at der herefter skal følges op, hver gang der er gået 2½ år fra seneste opfølgning.

Det vil betyde, at opfølgningen vil gælde for alle personer ansat i fleksjob, det vil sige også personer, der er ansat i fleksjob før den 1. januar 2013.

Det vil videre betyde, at for personer, der er ansat i et permanent fleksjob, vil kommunen skulle foretage opfølgning hver gang, der er gået 2½ år fra sidste opfølgning.

Der vil være tale om et minimumskrav. Kommunen vil således altid kunne følge op oftere, hvis der er behov for det. Dette kan f.eks. være tilfældet for fleksjobansatte, som vurderes at kunne udvikle deres arbejdsevne i fleksjobbet, eller hvor der kan være tvivl om, at deres skånebehov bliver tilgodeset.

Hvis kommunen ved opfølgningen vurderer, at personens arbejdsevne er forværret, eller at en person, der er visiteret ind i ordningen med en aktuelt meget begrænset arbejdsevne, jf. den foreslåede § 96, stk. 3, ikke har udviklet sin arbejdsevne, vil kommunen skulle vurdere, om den pågældende fortsat opfylder betingelserne for fleksjob, eller om der skal indledes en sag om førtidspension.

Det foreslås i stk. 1*, 4. pkt.,* at opfølgningen skal ske ved en personlig samtale med personen ansat i fleksjobbet.

Det vil betyde, at opfølgningen vil skulle ske ved en personlig samtale med personen ansat i fleksjobbet. Det er inten-

tionen med forslaget, at den personlige samtale vil skulle foregå ved et personligt møde mellem den ansatte i fleksjobbet og kommunen. Hvis kommunen efter et konkret skøn på baggrund af kendskabet til den ansatte i fleksjobbet og arbejdsgiveren vurderer, at opfølgningen kan foretages ligeså kvalificeret ved en personlig samtale i telefonen som ved et personligt møde, vil kommunen undtagelsesvist kunne foretage opfølgningen på denne måde.

Opfølgningssamtalen vil ikke kunne foretages skriftligt. Ved opfølgningen vil kommunen bl.a. skulle se på, om det har været muligt for den ansatte at arbejde i flere timer end forudsat ved etableringen af fleksjobbet. Hvis det er tilfældet, vil kommunen skulle vurdere, om arbejdsevnen fortsat skønnes at kunne udvikles.

Det foreslås i stk. 1, *5. pkt.,* at arbejdsgiveren skal inddrages efter behov.

Det vil betyde, at hvis kommunen vurderer, at der er behov for det, vil arbejdsgiveren skulle inddrages i opfølgningen. Det kan f.eks. være vedrørende mulige initiativer, der kan forbedre den ansattes arbejdsevne.

Det foreslås i *stk. 2,* at personer, der er ansat i fleksjob, skal orientere kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet, der kan have betydning for fleksjobbet.

Det vil betyde, at den ansatte i fleksjobbet vil skulle underrette kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet af mulig betydning for fleksjobbet. Det kan f.eks. være oplysninger om, at der bør tages nye skånehensyn, eller at vedkommende kan arbejde i flere timer end forudsat ved ansættelsen. Når kommunen modtager oplysninger fra den ansatte om sådanne forhold, vil kommunen skulle vurdere, hvilken betydning oplysningerne har i forhold til de betingelser, der skal være opfyldt for at have ret til fleksjob, jf. forslaget til § 98.

Det foreslås i *stk. 3,* at kommunen for personer, der er ansat i fleksjob, jf. § 100, stk. 1, skal udarbejde en status efter 4½ år, hvor det vurderes, om personen kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen.

Det vil betyde, at kommunen ved udarbejdelsen af statussen vil skulle undersøge, om den fleksjobansatte fortsat har en væsentligt og varigt nedsat arbejdsevne efter de regler, som skal følges ved vurdering af en persons arbejdsevne, jf. den foreslåede § 98, stk. 2.

Der vil med forslaget være tale om, at kommunen vil skulle begynde arbejdet med at udarbejde status efter 4½ år, idet fleksjobbet vil være midlertidigt og løbe i en periode af 5 år, jf. den foreslåede § 100, stk. 1.

Forslaget vil betyde, at hvis der er tale om en person under 40 år, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke vil kunne blive bedre, eller hvor arbejdsevnen er blevet yderligere nedsat, vil kommunen uden større sagsbehandling kunne bevilge et midlertidigt fleksjob på ny, f.eks. fordi der ikke skal indhentes nye oplysninger eller kun få nye oplysninger. For personer over 40 år vil kommunen i denne situation kunne bevilge et permanent fleksjob, hvis det vurderes, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, så overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, jf. den foreslåede § 100, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 4,* at personer, der er ansat i fleksjob, forbliver i ordningen, indtil kommunen har truffet afgørelse efter stk. 3.

Det vil betyde, at der ikke vil ske ændringer for den fleksjobansatte, selvom 5-års perioden vil være udløbet, hvis kommunen endnu ikke har truffet afgørelse om ophør eller forbliven i fleksjobordningen. Kommunen vil således først kunne afslutte bevillingen af fleksjob, når kommunen har truffet afgørelse om dette.

Til § 102

Det fremgår af § 122 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsgiveren betaler løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført, jf. stk. 3-5. Lønnen suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte efter den gældende § 123.

Det fremgår af stk. 2, at kommunen i forbindelse med etableringen af et fleksjob på en virksomhed skal komme med en vurdering af personens arbejdsevne i fleksjobbet, der skal danne grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren. Kommunen skal foretage en ny vurdering, hvis parterne i fællesskab anmoder herom.

Det fremgår af stk. 3, at på overenskomstdækkede områder fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob.

Det fremgår af stk. 4, at på områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område.

Endelig fremgår det af stk. 5, at en ansat i fleksjob, der udfører funktionærarbejde, men som ikke er omfattet af funktionærloven på grund af timetallet, skal ansættes på funktionærlignende vilkår.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.2.7 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 102, stk. 1, 1. pkt.,* at arbejdsgiveren betaler løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført, jf. stk. 3-5.

Det vil betyde, at personer, der er ansat i et fleksjob, i lighed

med andre på arbejdsmarkedet alene vil modtage løn for den arbejdsindsats, de har udført.

Det foreslås i stk. 1*, 2. pkt.,* at lønnen suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte, jf. § 104.

Det vil betyde, at den fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet vil bestå af løn fra arbejdsgiveren suppleret med et fleksløntilskud fra kommunen. Fleksløntilskuddet vil blive reguleret på baggrund af lønindtægten.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at i forbindelse med etableringen af et fleksjob i en virksomhed skal kommunen hurtigst muligt komme med en vurdering af personens arbejdsevne i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten.

Det vil betyde, at det af vurderingen, som tager udgangspunkt i de foreliggende oplysninger i sagen, herunder den samlede beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, der er lagt til grund for visitationen til fleksjob samt deltagelse i aktive tilbud m.v., der skal udvikle arbejdsevnen, vil skulle beskrives, hvor mange timer og med hvilken intensitet/produktivitetsgrad kommunen vurderer, at den pågældende vil kunne arbejde. Med intensitet menes, om personen f.eks. vil have behov for pauser i arbejdet eller på grund af betydelig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse ikke vil kunne arbejde med samme intensitet, som normalt forventes, således at personen vil kunne siges at arbejde på nedsat kraft.

Det forudsættes, at kommunen i vurderingen af arbejdstid og intensitet/produktivitetsgrad vil tage udgangspunkt i, om personen vil kunne arbejde med fuld produktivitet i et reduceret antal timer, fuld tid med reduceret produktivitet, eller i et reduceret antal timer med reduceret produktivitet.

Kommunen vil skulle angive arbejdsevnen i arbejdstid, dvs. antal timer og intensitet i form af en procentsats, som det vurderes, at personen vil kunne arbejde i det pågældende antal timer.

Et eksempel vil kunne være en person, der vurderes at kunne arbejde på nedsat tid i 20 timer om ugen og med 100 pct. intensitet/produktivitet.

Et andet eksempel vil kunne være en person, der kan arbejde i 30 timer om ugen, men med 50 pct. intensitet, fordi skånebehovet i jobbet f.eks. er hvilepauser på arbejdspladsen nogle gange om dagen.

Et tredje eksempel vil kunne være en person, der kan arbejde i 15 timer om ugen, men som på grund af betydelig funktionsnedsættelse på grund af psykisk ustabilitet arbejder med 30 pct. intensitet.

Formålet med bestemmelsen vil være at give arbejdsgiveren og den ansatte et grundlag for at indgå en aftale om fleksjob, herunder om løn og arbejdstid, der afspejler den nedsatte arbejdsevne. Der skal være mulighed for at afprøve kommunens vurdering af arbejdsevnen i jobbet. Såfremt arbejdsgiveren og den ansatte på baggrund af de erfaringer, parterne har gjort på virksomheden, er enige om en ændret arbejdsevnevurdering som grundlag for lønfastsættelse, vil dette kunne gøres uden kommunens medvirken. Ønsker parterne kommunens medvirken i disse tilfælde, vil kommunen imidlertid have pligt til at foretage en ny vurdering, hvis arbejdsgiveren og den ansatte i fællesskab anmoder herom. Parterne vil derfor kunne bede kommunen foretage en ny vurdering, hvis de er enige om ændringen af vurderingen af arbejdsevnen og i fællesskab anmoder kommunen om en ny vurdering.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at vurderingen danner grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Det vil betyde, at kommunen, når der er foretaget en vurdering af den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, vil skulle videregive oplysningerne til arbejdsgiveren med henblik på, at arbejdsgiveren sammen med den ansatte kan indgå en aftale om aflønning i fleksjobbet baseret på kommunens vurdering. Det betyder videre, at arbejdsgiveren og den ansatte vil få det bedste grundlag for at indgå en aftale om løn og skånebehov, der sikrer, at den ansatte får løn for den arbejdsindsats, personen yder, og at arbejdsgiveren betaler løn for denne arbejdsindsats. Det skal samtidig sikre, at de skånebehov, som den ansatte har i fleksjobbet, bliver indarbejdet i aftalen mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Hvis arbejdsgiveren ikke får disse oplysninger, vil der være risiko for, at der ikke vil kunne etableres en ansættelse i fleksjob.

Kommunen vil ved etableringen af et fleksjob skulle sikre sig, at personen udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i jobbet, og at personens skånebehov bliver tilgodeset, jf. den foreslåede § 101, stk. 1, 1. pkt. Personer, der er ansat i fleksjob, vil skulle orientere kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned, jf. den foreslåede § 101, stk. 2.

Det foreslås i stk. 2, *3. pkt.,* at kommunen skal foretage en ny vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

Det vil betyde, at kommunen vil have pligt til at foretage en ny vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte f.eks. efter at have afprøvet vurderingen i jobbet er enige om, at vurderingen skal ændres og i fællesskab anmoder om, at kommunen foretager en ny vurdering.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at på overenskomstdækkede områder fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob.

Det vil betyde, at den fleksjobansatte vil skulle aflønnes

efter overenskomsten m.v., i det omfang overenskomsten, herunder de sociale kapitler m.v., tager højde for, at den fleksjobansatte har en nedsat arbejdsevne.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.,* at der i de tilfælde, hvor overenskomsterne m.v. ikke indeholder sådanne bestemmelser, eller disse ikke kan finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, jf. stk. 2.

Fleksjobordningen vil også skulle kunne rumme de særlige tilfælde, hvor en betydelig funktionsnedsættelse gør, at en person ikke vil kunne arbejde med fuld intensitet i de timer, hvor personen arbejder. Da arbejdsgiveren alene vil skulle betale løn for det arbejde, der udføres, er det vigtigt, at lønfastsættelsen gør dette muligt, idet der ellers vil være risiko for, at der ikke vil kunne etableres fleksjob i disse tilfælde.

Ansættelser i fleksjob, der etableres på overenskomstdækkede områder, vil være omfattet af de kollektive overenskomster ligesom andre ansættelser.

Det foreslås, at hvis overenskomsterne – herunder de sociale kapitler - ikke indeholder bestemmelser, der kan tage højde for, at arbejdsgiveren alene vil skulle betale for det arbejde, der udføres, vil der skulle indgås aftale om løn efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Det vil betyde, at bestemmelserne i overenskomsten om løn og arbejdstid vil kunne fraviges i det omfang, det er nødvendigt, og med det formål at aflønningen i fleksjobbet afspejler den ansattes arbejdsevne i jobbet.

Det foreslås i stk. 3, *3. pkt.,* at kommunen og den overenskomstbærende faglige organisation efter aftale med den ansatte modtager kopi af aftalen om fleksjob.

Det er arbejdsgiveren og den ansatte, der kan aftale fravigelsen af overenskomsten. Forslaget giver mulighed for, at den overenskomstbærende faglige organisation og kommunen vil kunne modtage kopi af aftalen om fleksjob, hvis den ansatte giver samtykke hertil. Formålet er at give mulighed for, at den faglige organisation vil kunne medvirke til at sikre, at en eventuel fravigelse af overenskomsten afspejler den ansattes reelle arbejdsevne.

Det foreslås i stk. 3, *4. pkt.,* at tvister om anvendelsen af overenskomsterne m.v. og om løn og arbejdsvilkår afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, og at § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Det vil betyde, at tvister om anvendelsen af overenskomsterne – herunder om fravigelse heraf og om løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder tvister om arbejdsevnen i fleksjobbet og fastsættelse af løn og arbejdstid – vil skulle afgøres ved fagretlig behandling efter de gældende regler på området og endeligt ved Arbejdsretten eller andet aftalt konfliktløsningssystem på det pågældende område. Hvis overenskomstparterne på området ikke har aftalt regler om fagretlig behandling, vil Normen finde anvendelse. Med "Normen" menes de almindelige regler, der er vedtaget af arbejdsmarkedets parter for behandling af faglig strid. Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om, at en lønmodtager vil kunne anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den pågældende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, vil finde tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i *stk. 4, 1.* og *2. pkt.,* at på områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område.

Det vil betyde, at løn og øvrige arbejdsvilkår vil skulle fastsættes efter aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte, og at parterne på områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, vil skulle tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område.

Vestre Landsret og Arbejdsretten har i domme afsagt på området udtalt sig om anvendelsen af § 122, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som videreføres uændret i forslaget til § 104, stk. 4. Der henvises til Vestre Landsrets dom af 23. marts 2023 (sag BS-15264/2021-VLR) og til Arbejdsrettens dom afsagt den 20. april 2023 (sag nr. 2022-240).

Det foreslås i stk. 4, *3.* og *4. pkt.,* at kommunen efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte modtager kopi af aftalen om fleksjob. Endvidere modtager den overenskomstbærende faglige organisation efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst.

Forslaget giver mulighed for, at den overenskomstbærende faglige organisation og kommunen vil kunne modtage kopi af aftalen om fleksjob, hvis det er aftalt mellem arbejdsgiveren og den ansatte, og den ansatte giver samtykke hertil.

Det foreslås i stk. 4, *5.*, *6.* og *7. pkt.,* at tvister om løn og arbejdsvilkår i disse tilfælde afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Det vil betyde, at i de tilfælde, hvor der er taget udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst, vil tvister om løn og arbejdsvilkår skulle afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. Ved den fagretlige behandling vil der kunne ske en prøvelse i forhold til den ansattes rettigheder og pligter

i henhold til den overenskomst, der er taget udgangspunkt i. I så fald vil arbejdsgiveren være stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. Dette svarer til den lignende ordning i virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, stk. 2.

Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om, at en lønmodtager vil kunne anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, vil finde tilsvarende anvendelse.

I øvrige tilfælde vil tvister kunne afgøres ved de almindelige domstole.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.,* at udfører en ansat i fleksjob funktionærarbejde, jf. § 1, stk. 1, i lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer, men er den pågældende ikke omfattet af denne lov, fordi den pågældende arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, skal arbejdsgiveren ansætte vedkommende på funktionærlignende vilkår.

Det vil betyde, at den ansatte i fleksjob vil opnå en retsstilling, der følger af funktionærloven.

Funktionærstatus efter funktionærlovens regler er betinget af, at den pågældende beskæftiges hos arbejdsgiveren gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt og i øvrigt udfører funktionærarbejde. Varierende arbejdstider, der gennemsnitlig udgør mere end 8 timer ugentligt, er tilstrækkeligt til funktionærstatus. Man kan altså godt arbejde mere den ene uge og mindre den anden uge. Funktionærloven sikrer funktionærer en række minimumskrav i relation til bl.a. barsel, løn under sygdom, varsel ved opsigelse og beskyttelse mod usaglig afskedigelse.

Forslaget vil betyde, at ansatte i fleksjob, som arbejder gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, vil være omfattet af funktionærloven. Det vil videre betyde, at ansatte i fleksjob, som arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, vil være omfattet af funktionærlovens beskyttelse, selv om de ikke opfylder 8-timers kravet i funktionærloven.

Dette er for at sikre, at ansatte i fleksjob, som på grund af deres nedsatte erhvervsevne kun kan arbejde i 8 timer eller derunder pr. uge, vil opnå en tilsvarende beskyttelse, da arbejdsgiveren med forslaget vil få pligt til at ansætte personen på funktionærlignende vilkår med de rettigheder og pligter, der følger heraf. Det vil sige, at den ansatte i fleksjobbet vil opnå en retsstilling, der følger af funktionærloven.

Det foreslås i stk. 5, *2. pkt.,* at ved funktionærlignende vilkår forstås i denne henseende, at vilkårene i lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer gælder som helhed.

Det vil betyde, at ved funktionærlignende vilkår vil i denne henseende skulle forstås, at vilkårene i lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer vil skulle gælde som helhed.

Til § 103

Det fremgår af § 162, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen kan give tilskud til kortvarige kurser for en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, når tilskuddet har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde ansættelse i fleksjob.

Det fremgår af § 162, stk. 2, at kommunen giver tilskud efter stk. 1, uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægt- og formueforhold.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.2.7 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 103, stk. 1,* at kommunen kan give tilskud til kortvarige kurser for en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, når tilskuddet har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde ansættelse i fleksjob.

Forslaget indebærer, at kurserne vil skulle være af afgørende betydning for at kunne udføre en konkret arbejdsopgave eller -proces.

Det foreslås i *stk. 2,* at kommunen giver tilskud efter stk. 1 uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Hjælpen til kortvarige kurser ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob vil således være uafhængig af ansøgerens og en eventuel ægtefælles indtægt- og formueforhold.

Kommunerne vil således fremover kunne give tilskud til opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob på samme måde som efter de hidtil gældende regler.

Til § 104

Af § 123 fremgår det, at den ansatte i et fleksjob modtager et fleksløntilskud som supplement til den løn, som arbejdsgiveren udbetaler til personen.

Fleksløntilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb på 21.600 kr. i 2026.

Der foretages fradrag i fleksløntilskuddet for 30 pct. af lønindtægten inkl. pensionsbidrag, indtil lønnen udgør 17.672 kr. (2026-niveau). Hvis lønindtægten inkl. pensionsbidrag overstiger 17.672 kr. (2026-niveau), foretages der fradrag med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 17.672 kr. (2026-niveau).

Hvis personen har anden lønindtægt eller indtægter fra selvstændig bibeskæftigelses, medfører disse indtægter også fradrag i fleksløntilskuddet.

Løn og fleksløntilskud kan aldrig overstige den løn, som en ordinært ansat på fuldtid modtager i løn for i den pågældende stilling.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 104, stk. 1, 1. pkt.,* at kommunen udbetaler fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiveren.

Arbejdsgiveren vil skulle udbetale løn til den ansatte i fleksjob for den arbejdsindsats, som personen yder.

Det vil betyde, at der vil blive udbetalt et fleksløntilskud fra kommunen, som vil skulle supplere lønudbetalingen fra arbejdsgiveren, således at den ansatte i fleksjobbet modtager en rimelig samlet indtægt.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

I 2026 svarer det beløb, som fleksløntilskuddet vil blive beregnet på baggrund af, til 21.600 kr. Det vil således være dette beløb, som kommunen vil skulle anvende, når kommunen skal beregne fleksløntilskuddet.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct. af den samlede lønindtægt inkl. pensionsbidrag, indtil lønindtægten udgør 17.672 kr. (2026-niveau) per måned før skat.

Det vil betyde, at kommunen vil skulle beregne fleksløntilskuddet på baggrund af den ansatte i fleksjobbets løn og anden lønindtægt. Hvis den ansatte har en lønindkomst inkl. pensionsbidrag på 10.000 kr., vil der skulle foretages fradrag i fleksløntilskuddet på 3.000 kr. (30 pct. af 10.000 kr.). Det beregnede fleksløntilskud vil herefter som udgangspunkt blive på 18.600 kr. Den ansatte vil som udgangspunkt have en indtægt på tilsammen 28.600 kr. inkl. pensionsbidrag, jf. dog den foreslåede § 104, stk. 3.

Hvis den fleksjobansatte får udbetalt et ferietillæg, jf. § 18 i ferieloven, som efter ferieloven udgør 1 pct. af lønnen i ferieåret, vil ferietillægget medføre fradrag i fleksløntilskuddet på samme måde som anden lønindtægt.

Udbetaling af den 6. ferieuge, som ikke er omfattet af ferielovens regler, vil ligeledes skulle anses som en lønindtægt, der medfører fradrag i fleksløntilskuddet på samme måde som anden lønindtægt.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at fleksløntilskuddet nedsættes med 55 pct. af lønindtægt inkl. pensionsbidrag, der overstiger 17.672 kr. (2026-niveau) per måned før skat.

Hvis den ansatte i fleksjobbet modtager 20.000 kr. i løn, vil der blive foretaget fradrag med 30 pct. af lønnen af 17.672 kr., dvs. et fradrag på 5.302 kr. og herefter med 55 pct. af 2.328 kr., svarende til et fradrag på 1.280 kr. Der vil således skulle foretages fradrag i fleksløntilskuddet for 6.582 kr. Fleksløntilskuddet vil herefter udgøre 21.600 kr. – 6.582 kr. = 15.018 kr. Den ansatte vil som udgangspunkt have en indtægt på 35.018 kr. inkl. pensionsbidrag, jf. dog stk. 3.

Der vil også skulle ske fradrag i fleksløntilskuddet for anden lønindtægt.

Indtægt, som er A- eller B-indkomst, hvoraf der skal betales AM-bidrag, indgår som udgangspunkt i beregningen af fleksløntilskuddet. Det samme gør indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse. Dette gælder dog ikke for indtægter, der ikke kan betegnes som en lønindtægt.

Der vil som i dag ikke skulle ske fradrag i fleksløntilskuddet for arbejdsfrie indtægter, idet disse ikke kan anses som lønindtægter. Der vil heller ikke skulle ske fradrag i fleksløntilskuddet for vederlag for deltagelse i borgerligt ombud f.eks. som domsmand, honorar for bestyrelsesarbejde m.v. eller for skattefrie personalegoder som fri bil, fri telefon etc.

Arbejdsfrie indtægter vil f.eks. være udbetaling af Koda-Gramex-afgifter, kapitalpensioner og kapitalforsikringer, indtægter fra opsparings- og forsikringsordninger, herunder livrente, der er uden forbindelse med et arbejdsforhold, ydelser efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1142 af 1. november 2024 med senere ændringer, og udbetalinger efter lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 17 af 14. januar 2025 med senere ændringer, pension efter ægtefælle eller samlever samt børnepension, pension, der udbetales som følge af tab af erhvervs-/arbejdsevne, løbende udbetaling af pension f.eks. fra en pensionsopsparing, eller en gruppelivsforsikring, erstatninger, herunder erstatninger efter lov om arbejdsskadesikring, krigserstatning, renteudbetaling til besættelsestidens ofre og hædersgaver, livsvarige ydelser på finansloven til kunstnere og deres efterladte, invaliditetsydelse efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., efterløn efter funktionærlovens § 8, efterindtægt efter kapitel 6 i lov om tjenestemandspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 510 af 18. maj 2017 med senere ændringer, godtgørelse for usaglig afskedigelse efter hovedaftalens § 4, stk. 3, og funktionærlovens § 2 b m.v., fratrædelsesgodtgørelse efter funktionærlovens § 2 a og godtgørelse efter ligebehandlingsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 942 af 19. juli 2024 med senere ændringer, indtægter ved salg af erhvervsvirksomhed og fast ejendom, forpagtningsafgift og indtægt ved udlejning, der ikke kan betragtes som erhvervsmæssig, og overskud af egen bolig, renter, aktieudbytte og lignende, arv, gaver og gevinster, underholdsbidrag, den forhøjelse af pensionen, som en tjenestemand modtager som følge af arbejdsskade (tilskadekomstpension), vederlag, der modtages for at overholde konkurrence eller kundeklausuler, feriepenge (feriegodtgørelse), der udbetales, uden at ferien afholdes på grund af feriehindring efter ferielovens regler og indtægter fra de særlige feriefridage, der udbetales uden at ferien afholdes på grund af en feriehindring efter ferielovens regler.

Det bemærkes, at opremsningen ikke er udtømmende. Indtægter, der vil kunne sidestilles med de ovenfor nævnte, vil ikke medføre fradrag.

Det foreslås i *stk. 3,* at fleksløntilskuddet efter stk. 2 og

løn udbetalt af arbejdsgiveren tilsammen højst kan udgøre et beløb, der svarer til den løn inkl. pensionsbidrag, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling (lønloft).

Det vil betyde, at en ansat i fleksjob aldrig vil kunne få mere udbetalt end en ordinært ansat i samme stilling, således at det ikke vil være muligt, at en ansat i fleksjob på baggrund af fleksløntilskuddet vil kunne oppebære en højere løn end en ordinært ansat.

Hvis den ordinært ansatte i samme stilling modtager 30.000 kr. i løn og den fleksjobansatte tilsammen ville kunne få 32.000 kr. i løn og fleksløntilskud, vil fleksløntilskuddet skulle nedsættes med 2.000 kr. Det vil betyde, at den ansatte i fleksjobbet i lighed med den ordinært ansatte vil have en indtægt på 30.000 kr.

Hvis den fleksjobansattes løn stiger, vil loftet for fleksløntilskud og løn skulle hæves, således at loftet vil udgøre lønnen ved ansættelse på fuld tid inkl. lønstigningen. Hvis den fleksjobansatte får tillæg som f.eks. anciennitetstillæg og funktionstillæg eller overarbejdsbetaling, vil disse tillæg også indgå i loftet for, hvad fleksløntilskud og lønnen tilsammen højst vil kunne udgøre. Arbejdsgiveren vil derfor skulle oplyse fuldtidslønnen inkl. tillæg og evt. overarbejdsbetaling til kommunen. Den fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet, dvs. løn og fleksløntilskud, vil således sammenlagt højst kunne udgøre det beløb, som en ansat på ordinære vilkår ville modtage i løn inkl. evt. tillæg. Det vil altid være arbejdsgiveren, som vil skulle oplyse om lønloftet, herunder om ændringer som følge af eventuelle lønstigninger og udbetaling af ferietillæg.

Hvis den fleksjobansatte får udbetalt en reduceret timeløn på baggrund af en nedsat arbejdsintensitet, vil arbejdsgiveren også skulle oplyse fuldtidslønnen for ordinært ansatte i den pågældende stilling.

I tilfælde, hvor en fleksjobansat er beskæftiget i flere fleksjob, vil det være den samlede lønindtægt inkl. pensionsbidrag, der vil skulle danne grundlag for beregningen af tilskuddet. Loftet for fleksløntilskud og lønnen i fleksjobbet vil skulle fastsættes som fuldtidslønnen i den stilling, som giver den højeste fuldtidsløn.

Lønloftet over løn og fleksløntilskud vil som hovedregel udgøre samme beløb hver måned, medmindre den pågældende er 14-dages-lønnet. I denne situation vil loftet over løn og fleksløntilskud afhænge af, om der er indberettet 2 eller 3 14-dages perioder i indkomstregisteret for den pågældende måned. Arbejdsgiveren vil således skulle oplyse om 14-dages lønnen på fuldtid for den pågældende stilling.

Det foreslås i *stk. 4,* at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer retten til fleksløntilskud ved flytning til en anden kommune.

Det foreslåede vil betyde, at den ansatte i fleksjobbet vil skulle kontakte den nye bopælskommune vedrørende flytningen. Bopælskommunen vil herefter med samtykke fra den fleksjobansatte kunne anmode fraflytningskommunen om oplysninger i forhold til fleksjobvisiteringen m.v., men tilflytningskommunen vil ikke skulle foretage en ny visitation af personen for at konstatere, at retten til fleksjob fortsat er opfyldt. Den nye handlekommune vil således skulle udbetale fleksløntilskud til personen.

Personer, der i forbindelse med flytning til en anden kommune opsiger et fleksjob eller ophører i ansættelse i ustøttet beskæftigelse efter at have været visiteret til et fleksjob, vil have ret til ledighedsydelse, uden at den nye kommune vil skulle foretage en ny visitation til fleksjob.

Betingelserne for at modtage ledighedsydelse vil dog skulle være opfyldt, herunder må personen ikke være selvforskyldt ledig.

Der vil blive fastsat nærmere bestemmelser om, hvilke indtægter, der er lønindtægter og hvilke andre indtægter m.v., der kan indgå i beregningen af fleksløntilskud samt hvordan lønloftet beregnes m.v. i bekendtgørelsesform, jf. forslaget til bemyndigelse i § 123.

Til § 105

Efter § 124 vil personer, der modtager løn under ferie, ferieydelse eller feriegodtgørelse, have ret til fleksløntilskud under ferien.

Hvis der udbetales løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, vil personen have ret til fleksløntilskud i perioden med sygdom, barsel eller sorgorlov.

Hvis der ikke udbetales løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, vil personen modtage sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse. Sygedagpenge, barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud op til en samlet indtægt på 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsdagpenge m.v. I 2026 beregnes fleksløntilskuddet på baggrund af 21.600 kr.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.3.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 105, stk. 1,* at personer, der under ferie modtager løn, ferieydelse eller feriegodtgørelse, har ret til fleksløntilskud under ferien.

Det vil betyde, at fleksløntilskuddet vil blive beregnet på samme måde som lønindtægt efter den foreslåede § 104, når en fleksjobansat modtager løn under ferie, ferieydelse eller feriegodtgørelse.

Der vil blive fastsat regler i bekendtgørelsesform om bruttoficering af feriegodtgørelse og hvordan beregningen sker m.v., jf. forslaget til § 123.

Der henvises endvidere til forslaget til § 104 og bemærkningerne hertil for gennemgang af reglerne om beregning af fleksløntilskud.

Det foreslås i *stk. 2,* at personer, der modtager løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, har ret til fleksløntilskud i sygdoms-, barsels- eller sorgorlovsperioden.

Det vil betyde, at fleksløntilskuddet vil blive beregnet på samme måde, som efter forslaget til § 104, stk. 1-3, når der udbetales løn under sygdom, barsel eller sorgorlov. Der henvises til bemærkningerne til forslaget til § 104, stk. 1-3.

Der vil blive fastsat nærmere regler om beregning af fleksløntilskud m.v., jf. forslaget til § 123.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at personer, der ikke har ret til løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, modtager syge- eller barselsdagpenge efter regler fastsat i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge eller barselslovens § 34.

Det vil betyde, at hvis arbejdsgiveren ikke udbetaler løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, vil den fleksjobansatte få udbetalt sygedagpenge eller barselsdagpenge. Sygedagpenge vil udbetales for det antal timer, som personen op til sygdomsperioden er ansat til og vil blive beregnet efter regler fastsat i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge.

Det vil videre betyde, at udbetaler arbejdsgiveren ikke løn under barsel eller sorgorlov, vil den fleksjobansatte få udbetalt barselsdagpenge for det antal timer, som personen op til barsels- eller sorgorlovsperioden er ansat til. Beløbet vil blive beregnet efter reglerne fastsat på baggrund af § 34 i barselsloven.

Det vil betyde, at sygedagpenge eller barselsdagpenge vil skulle beregnes efter de gældende regler i henholdsvis lov om sygedagpenge og barselsloven.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.,* at syge- eller barselsdagpengene suppleres med fleksløntilskud, således at den samlede ydelse tilsammen svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det vil betyde, at en person, der modtager sygedagpenge eller barselsdagpenge sammen med fleksløntilskud, vil kunne få udbetalt et beløb, der svarer til 21.600 kr. (2026-niveau) under sygdom, barsel eller sorgorlov.

Det vil videre betyde, at hvis personen får udbetalt 5.000 kr. i sygedagpenge i en måned, vil der blive suppleret med et fleksløntilskud på 16.600 kr.

Der vil blive fastsat nærmere regler om beregning af fleksløntilskud samtidigt med sygedagpenge og barselsdagpenge, jf. forslaget til § 123.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.,* at mister en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, retten til sygedagpenge, kan personen modtage fleksløntilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge.

Det vil betyde, at personen vil kunne modtage fleksløntilskud fratrukket de sygedagpenge, der normalt ville blive udbetalt. Hvis personen f.eks. ville være berettiget til at modtage 5.000 kr. i sygedagpenge, vil personen kunne modtage 16.600 kr. i fleksløntilskud. Baggrunden for, at personen mister retten til sygedagpenge kan være, fordi personen f.eks. ikke er mødt til en opfølgningssamtale.

Det foreslås i stk. 4, *2. pkt.,* at det samme vil gøre sig gældende, hvis personen har anmodet om sygedagpenge for sent.

Det foreslåede vil betyde, at personen ikke vil kunne modtage sygedagpenge før det tidspunkt, hvor personen har anmodet om at modtage sygedagpenge. Hvis det beløb, som personen ville have kunnet få i sygedagpenge, ikke bliver fradraget i fleksløntilskuddet, ville personen blive fuldt ud kompenseret for den manglende udbetaling af sygedagpenge, uanset at personen havde anmodet om sygedagpenge for sent.

Det foreslås i stk. 4, *3. pkt.,* at kommunen ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned skal følge op på, om personen fortsat er ansat i fleksjob.

Det vil betyde, at kommunen mindst hver tredje måned vil skulle følge op på, om personen fortsat er ansat i fleksjob. Dette vil f.eks. kunne ske ved en samtale med personen.

Det foreslås i stk. 4, *4. pkt.,* at opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn eller sygedagpenge.

Kommunen vil således skulle fortsætte med at følge op på, om personen fortsat er syg frem til det tidspunkt, hvor personen igen får udbetalt sygedagpenge eller løn.

Det foreslås i *stk. 5,* at ophører ansættelsen i fleksjob under sygdom, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til ledighedsydelse, jf. §§ 74 a og 74 d i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Det vil betyde, at der vil skulle være et igangværende ansættelsesforhold for, at en fleksjobvisiteret vil kunne beholde retten til at modtage fleksløntilskud. Hvis der ikke er et igangværende ansættelsesforhold, vil personen i stedet skulle have ledighedsydelse efter reglerne i §§ 74 a og 74 d i lov om aktiv socialpolitik. Mens personen modtager ledighedsydelse, vil personen være omfattet af de regler, som gælder for rådighed og sanktioner.

Det foreslås i *stk. 6,* at hvis ansættelsen i fleksjob ophører under barsels- eller sorgorlov, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til barselsdagpenge, jf. barselslovens § 34.

Personen vil således kunne modtage barselsdagpenge, der svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., svarende til 21.600 kr. (2026-niveau).

Til § 106

Det fremgår af § 125, stk. 1, at kommunen træffer afgørelse

om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger om forhold beskrevet i § 123, stk. 2, 3. pkt., eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Det fremgår videre af § 125, stk. 2 og 3, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. Dette gælder også, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter 1. pkt. for samme periode og at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

Det fremgår af § 125, stk. 4, at tilbagebetalingskravet efter stk. 1-3 bortfalder, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 106, stk. 1,* at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger om sit eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag, eller oplysninger efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Det vil betyde, at i den situation, hvor den fleksjobansatte har modtaget fleksløntilskuddet med urette, vil kommunen skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den fleksjobansatte ikke har opfyldt sin oplysningspligt, eller hvis den fleksjobansatte mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskuddet.

Kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling, hvis betingelserne for at kræve tilbagebetaling er opfyldt. Betingelserne for at kræve tilbagebetaling vil for det første være, at den fleksjobansatte har været i ond tro om de ukorrekte eller mangelfulde oplysninger. Den anden betingelse vil være, at fleksløntilskuddet vil skulle have været modtaget med urette. Begge betingelser vil skulle være opfyldt for, at fleksløntilskuddet vil kunne kræves tilbagebetalt. Ond tro betyder, at den fleksjobansatte vidste eller burde vide, at de oplysninger, som personen gav kommunen var forkerte eller mangelfulde, og at de ukorrekte oplysninger ville føre til en fejlagtig udbetaling af fleksløntilskuddet. Kravet om, at fleksløntilskuddet vil skulle have været modtaget med urette, betyder, at den fleksjobansatte efter reglerne ikke vil have ret til fleksløntilskuddet.

Det foreslås i *stk. 2,* at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Det foreslås også, at stk. 2, *2. pkt.,* om, at dette også gælder, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter 1. pkt. for samme periode, udgår, da dette ikke længere er relevant, fordi det ikke længere er en betingelse, at personen har modtaget ydelser i den periode, som dommen omfatter.

Bestemmelsen er en følge af forslagene til §§ 108 og 109 og vil betyde, at der vil være sikret hjemmel til at kræve tilbagebetaling af fleksløntilskud i perioder, hvor personen ikke har opholdt sig her i landet i det omfang, den pågældende er blevet dømt for en overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

En domstolsafgørelse for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser vil således kunne danne grundlag for et krav om tilbagebetaling af allerede udbetalte offentlige ydelser, således at kommunen vil kunne lægge dette til grund for afgørelsen. Kommunen vil således ikke i denne situation skulle vurdere, om personen har været i ond tro eller ej, idet der vil skulle ske tilbagebetaling i alle sager efter bestemmelsen.

Kommunen vil kunne træffe afgørelse om tilbagebetaling i sådanne sager uden at partshøre ydelsesmodtageren om, at kommunen er kommet i besiddelse af oplysninger om dommen. Det bemærkes, at ydelserne alene vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom, og for den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Personen kan klage til Ankestyrelsen over kommunens afgørelse.

Det foreslås i *stk. 3,* at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned har været udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde

udført over flere måneder, og det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

I den situation, hvor der har været udbetalt et højere fleksløntilskud, end den pågældende fleksjobansatte havde været berettiget til, hvis der var sket efterregulering for udbetalt løn, resultatløn m.v., vil kommunen ligeledes skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud.

Der vil som efter de gældende regler kunne ske efterregulering af for meget udbetalt fleksløntilskud i ledighedsydelse. Hvis der vil kunne foretages efterregulering i fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsen, vil kommunen ikke skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud men derimod om, at der vil skulle ske en efterregulering af fleksløntilskuddet i den udbetalte ydelse. Det vil ingen betydning have for tilbagebetaling efter denne bestemmelse, om den pågældende tidligere fleksjobansatte var i god eller ond tro vedrørende modtagelsen af fleksløntilskuddet. Det afgørende vil være, at den fleksjobansatte har modtaget for meget i fleksløntilskud på grund af kommunens manglende mulighed for at foretage efterregulering af fleksløntilskuddet, fordi den pågældende ikke længere er omfattet af fleksjobordningen, og der ikke vil være mulighed for at foretage efterregulering i en af de øvrige nævnte ydelser.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.,* at tilbagebetalingskravet efter stk. 1-3 bortfalder, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Det vil betyde, at tilbagebetalingskravet efter stk. 1-3 vil bortfalde, når der har været gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre tilbagebetalingskravet.

Det foreslås i stk. 4, *2. pkt.,* at overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet.

Det vil betyde, at overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, vil 1. pkt. ikke skulle finde anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet.

Det foreslås i stk. 4, *3. pkt.,* at fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det vil betyde, at fra modtagelsen af kravet vil forældelsesloven skulle finde anvendelse, idet forældelse dog tidligst vil kunne indtræde 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Kommunens tilbagebetalingskrav vil skulle bortfalde i begge de beskrevne tilbagebetalingssituationer, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Med bestemmelsen bliver det udtrykkeligt bestemt, at hvis et tilbagebetalingskrav overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, vil bortfaldsreglen i 1. pkt. ikke skulle finde anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. I stedet vil forældelsesloven skulle finde anvendelse fra modtagelsen, idet forældelse dog tidligst vil kunne indtræde 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige

Det foreslås i stk. 4, *4. pkt.,* at tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Det vil betyde, at tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, vil 1. pkt. på ny skulle finde anvendelse, hvilket indebærer, at kravet vil bortfalde, når der har været gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Når der vil skulle træffes afgørelse om tilbagebetaling, vil kommunen enten skulle fastsætte en afdragsordning eller yde henstand med betalingen. En evt. afdragsordning vil skulle fastsættes med udgangspunkt i den tabel og den beregningsmåde, der fremgår af Skatte- og Vækstministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Bestemmelsen er også i overensstemmelse med § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, hvor det fremgår, at forældelse af fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden tidligst indtræder på 3-årsdagen fra fordringens modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Som følge af forældelseslovens § 2, stk. 1, skal forældelsesfristen som udgangspunkt regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve at få fordringen opfyldt, og misligholdelsen af en afdragsordning vedrørende tilbagebetalingskravet indebærer, at hele tilbagebetalingskravet anses for forfaldent til betaling, jf. § 10, 1. pkt., i den gældende bekendtgørelse nr. 783 af 18. juni 2025 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., hvorefter afdragsordningen anses for bortfaldet og hele gælden for forfalden, hvis skyldner trods påkrav ikke overholder sin afdragsordning.

Starttidspunktet for den forældelsesfrist, der løber efter forældelsesloven, når tilbagebetalingskravet kommer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, vil derfor være det anførte forfaldstidspunkt. Ingen af de tilbagebetalingskrav, der modtages til inddrivelse, vil før modtagelsen være omfattet af forældelsesloven, og den 3-årige bortfaldsfrist i 1. pkt. vil derfor ikke være en sådan forældelsesfrist, der vil kunne få en allerede påbegyndt forældelsesfrist foreløbigt afbrudt. Derimod vil der for tilbagebetalingskravet

inden dets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden kunne være opnået et særligt retsgrundlag, f.eks. en dom om eller skyldners skriftlige anerkendelse af tilbagebetalingskravets eksistens og størrelse, som efter forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, giver kravet en 10-årig forældelsesfrist.

For sådanne tilbagebetalingskrav vil forældelse tidligst kunne indtræde 3 år fra modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Foreligger et særligt retsgrundlag ikke, følger det, at forældelsesloven anvendes fra tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og forældelsesfristen vil herefter være den almindelige forældelsesfrist på 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. I disse tilfælde vil den foreslåede regel indebære, at forældelse vil kunne indtræde på 3-årsdagen fra modtagelsen, medmindre forældelsen forinden har været afbrudt efter forældelseslovens regler om afbrydelse.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til fordringshaver, f.eks. fordi fordringshaver ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid, jf. § 2, stk. 2, 4. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, foreslås det præciseret, at bortfaldsreglen atter vil skulle finde anvendelse. Kommunens tilbagebetalingskrav bortfalder i begge de beskrevne tilbagebetalingssituationer, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør.

Dette svarer til de gældende regler.

Til § 107

Efter § 126 kan kommunen give tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne. En forudsætning for at kunne blive tilkendt tilskud er, at den selvstændigt erhvervsdrivende har drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse i de seneste 12 måneder ud af de seneste 24 måneder. Den selvstændigt erhvervsdrivende skal have arbejdet i gennemsnitligt 30 timer om ugen i virksomheden.

Arbejdsevnen skal være varigt og væsentligt nedsat i forhold til arbejdet i den konkrete virksomhed eller de konkrete virksomheder, som personen driver. Der er således tale om en lempeligere visitation til tilskud i forhold til visitation til et fleksjob som lønmodtager, hvor arbejdsevnen skal være varigt og væsentligt nedsat i forhold til ethvert erhverv.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 107, stk. 1,* at kommunen kan give støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som 1) har en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed, 2) udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden, 3) ikke har udnyttet sin ret til tidlig pension, jf. § 26 g i lov om social pension, 4) er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, 5) ikke modtager førtidspension eller seniorpension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og 6) forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Det foreslåede vil indebære, at en selvstændigt erhvervsdrivende vil kunne få støtte i form af tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i personens selvstændige virksomhed eller virksomheder, hvis personens arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i forhold til arbejdet i den virksomhed eller de selvstændige virksomheder, som den pågældende driver.

Det foreslåede nr. 1 vil indebære, at vurderingen af, om arbejdsevnen er varigt og væsentligt nedsat, vil skulle hvile på de samme hensyn som ved tilkendelse af fleksjob for lønmodtagere. Dog vil arbejdsevnen alene skulle være nedsat i forhold til arbejdet i den/de selvstændige virksomhed/virksomheder og ikke i forhold til ethvert erhverv.

Betingelsen for at blive visiteret til støtte i form af tilskud som selvstændigt erhvervsdrivende med en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne vil dermed være lempeligere end kravene til visitation til et fleksjob som lønmodtager, idet visitationen til tilskud alene skal ske på baggrund af arbejdet i virksomheden og ikke på baggrund af arbejde i ethvert erhverv.

Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende driver flere virksomheder, vil vurderingen af arbejdsevnen skulle ske i forhold til alle virksomhederne, således at arbejdsevnen vil skulle vurderes i forhold til de arbejdsopgaver/arbejdsfunktioner, den selvstændigt erhvervsdrivende varetog forinden den varige og væsentlige nedsættelse af arbejdsevnen.

Det foreslåede nr. 2 vil indebære, at den selvstændigt erhvervsdrivende vil skulle udnytte sin arbejdsevne i virksomheden/virksomhederne fuldt ud. Konstaterer kommunen, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som får tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed, arbejder i væsentligt omfang med andet arbejde, vil kommunen skulle vurdere, om den selvstændigt erhvervsdrivende fortsat opfylder betingelserne for ret til tilbud om støtte i form af tilskud. Dette vil skulle sikre, at selvstændigt erhvervsdrivende lægger de timer i virksomheden, som personen er i stand til.

Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende driver en eller flere virksomheder, vil den pågældende skulle udnytte sin arbejdsevne fuldt ud i forhold til alle virksomhederne.

Kommunen vil også skulle foretage en konkret vurdering af, om der er tale om andet arbejde i væsentligt omfang.

Det vil være en forudsætning for at kunne modtage tilskud, at virksomheden drives som hovedbeskæftigelse her i landet. Dette krav vil gælde for hele tilskudsperioden. Det vil således ikke være muligt at drive virksomheden i udlandet i hele eller dele af tilskudsperioden.

Det foreslåede i nr. 3 vil indebære, at kravet om, at man ikke må have udnyttet sin ret til at modtage tidlig pension, vil have den konsekvens, at kommunen vil skulle undersøge, om personen modtager tidlig pension.

Forslaget vil betyde, at man ikke skal kunne modtage to forskellige offentlige forsørgelsesydelser samtidigt.

Det foreslåede nr. 4 vil indebære, at den selvstændigt erhvervsdrivende vil skulle være under folkepensionsalderen efter § 1 a i lov om social pension.

Det vil indebære, at en person, der har nået folkepensionsalderen, ikke vil kunne modtage tilskud til selvstændig virksomhed, uanset at personen ikke modtager folkepension.

Det foreslåede nr. 5 vil indebære, at det ikke vil være muligt at få tilkendt tilskud, hvis den selvstændigt erhvervsdrivende modtager førtidspension eller seniorpension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Forslaget vil betyde, at selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager en af disse ydelser, ikke samtidigt vil kunne modtage tilskud, og derved kunne modtage dobbeltforsørgelse.

Det foreslåede nr. 6 vil indebære, at forud for den første tilkendelse af tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i selvstændig virksomhed vil det være en betingelse, at den selvstændigt erhvervsdrivende har drevet virksomheden i mindst 30 timer om ugen i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Ved vurderingen af, om en person har drevet virksomheden i mindst 30 timer om ugen, vil der bl.a. kunne lægges vægt på omsætning, åbningstid, kundekontakt og opgaver udført i virksomheden f.eks. via en ordrebog.

Åbningstid i virksomheden vil ikke kunne stå alene, f.eks. hvis en frisør har haft åbent 35 timer om ugen inden for 12 måneder inden for de seneste 24 måneder, men frisøren alene har haft 3 kunder i perioden. I denne situation vil pågældende ikke kunne anses for at have arbejdet i virksomheden i mindst 30 timer om ugen.

Arbejdskravet vil kun skulle være opfyldt ved første tilkendelse af tilskud. Det vil dog være en betingelse, at den selvstændigt erhvervsdrivende driver virksomheden som hovedbeskæftigelse i hele perioden med tilskud.

Selvstændigt erhvervsdrivende, som får tilskud, og som omdanner virksomheden til f.eks. et anpartsselskab, vil ikke skulle anses for at have etableret en ny virksomhed, hvis virksomheden i øvrigt fortsætter i uændret form.

Det foreslås i *stk. 2,* at kommunens afgørelse om at give støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter stk. 1, sker på baggrund af en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, jf. § 38, og den sundhedsfaglige rådgivning, jf. § 41.

Det foreslåede vil indebære, at inden kommunen første gang vil skulle træffe afgørelse om tilkendelse af tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende, vil kommunen skulle udarbejde en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, jf. forslaget til § 38 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og indhente sundhedsfaglig rådgivning efter forslaget til § 41 i samme lov.

Der henvises til bemærkningerne til forslagene til §§ 38 og 41.

Kommunen vil på baggrund af beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde skulle vurdere nedsættelsen af arbejdsevnen. Arbejdsevnen vil skulle vurderes i forhold til de arbejdsopgaver/arbejdsfunktioner, den selvstændigt erhvervsdrivende varetog i virksomheden forud for nedsættelsen af arbejdsevnen. Den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdsevne vil ikke skulle afprøves i anden virksomhed inden tilkendelse af tilskud.

Kommunen vil i samarbejde med den selvstændigt erhvervsdrivende skulle udarbejde beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde.

Beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde vil skulle indeholde en systematisk beskrivelse af den selvstændigt erhvervsdrivendes ressourcer og udfordringer i forbindelse med drift af virksomheden, hvor alle relevante forhold i den selvstændigt erhvervsdrivendes samlede situation vil skulle indgå.

Det foreslås i *stk. 3,* at kommunen skal følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år med tilskud, og skal udarbejde en status efter 4½ år med tilskud om, hvorvidt personen fortsat opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud i en ny periode efter stk. 1.

Det vil betyde, at personen vil forblive i ordningen, indtil kommunen har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud efter stk. 1.

Kommunen vil således skulle følge op på, om der er sket ændringer i den selvstændiges forhold efter 2½ år og udarbejde en status efter 4½ år med tilskud.

Ved vurderingen vil kommunen skulle vurdere, om den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdsevne er ændret, herunder om den selvstændigt erhvervsdrivende fortsat driver virksomheden som hovedbeskæftigelse.

Kommunen vil i den forbindelse skulle have en personlig samtale med den selvstændigt erhvervsdrivende.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.,* at tilskuddet efter stk. 1 fastsættes til 169.920 kr. (2026-niveau) om året.

Tilskuddet vil overvejende skulle anvendes til at kompensere for den ekstra udgift, den selvstændige har ved at udføre de opgaver, pågældende ikke selv vil kunne udføre eller til

at kompensere for den indtægtsnedgang, som den nedsatte arbejdsevne er skyld i.

Det vil betyde, at tilskuddet vil udgøre et grundbeløb på 169.920 kr. (2026-niveau) pr. år.

Det foreslås i stk. 4, *2. pkt.,* tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst.

Det vil betyde, at grundbeløbet vil skulle nedsættes med 30 procent dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden/flere sammenhængende virksomheder, dels af anden arbejdsindkomst i beregningsperioden.

Det foreslås i stk. 4, *3. pkt.,* at nedsættelsen af tilskuddet beregnes en gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år.

Det vil betyde, at tilskuddet vil skulle beregnes én gang årligt og vil være gældende for et kalenderår ad gangen.

Der forventes, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om beregning af og opfølgning i forhold til forslaget til § 107. Dette følger af bemyndigelsesbestemmelsen i forslaget til § 124 og bemærkningerne hertil.

Til § 108

Det fremgår af § 127, stk. 1, at retten til tilskud efter §§ 123, 124 og 126 ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til tilskud efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Det fremgår videre af § 127, stk. 2, at omgøres en afgørelse om inddragelse af pas, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Det fremgår af § 127, stk. 3, at er et tilskud ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 108, stk. 1, 1. pkt.,* at retten til tilskud efter §§ 104, 105 og 107 ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Det vil betyde, at retten til fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne vil skulle ophøre, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at retten til tilskud efter denne lov ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Det vil betyde, at retten til fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende vil skulle ophøre på tidspunktet for politiets afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder.

Kommunen vil straks efter politiets underretning om pasinddragelse skulle træffe afgørelse om ophør af fleksløntilskuddet efter forslaget til §§ 104 og 105 eller tilskuddet til selvstændigt erhvervsdrivende efter forslaget til § 107, jf. forslaget til § 108, stk. 1.

Kommunens afgørelse om ophør af tilskud vil skulle træffes uden forudgående partshøring og vil være en direkte følge af politiets afgørelse om pasinddragelse. Personens anke af politiets pasinddragelse vil ikke have opsættende virkning, men hvis afgørelsen omgøres, vil kommunen skulle efterbetale den del af fleksløntilskuddet eller tilskuddet til den selvstændige erhvervsdrivende, der ikke blev udbetalt under ophøret, hvis de øvrige betingelser for ydelsen var opfyldt i perioden. Personen kan klage over kommunens afgørelse til Ankestyrelsen.

Det foreslås i *stk. 2,* at omgøres en afgørelse om inddragelse af pas, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Det betyder, at kommunen således vil skulle efterbetale tilskud, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, hvis de øvrige betingelser for at modtage tilskud efter §§ 104, 105 og 107 er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 3,* at er et tilskud ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Det vil betyde, at hvis fleksløntilskuddet eller tilskuddet til selvstændigt erhvervsdrivende er ophørt, vil personen først kunne anmode om tilskuddet efter at have dokumenteret sin tilstedeværelse ved fremmøde hos politiet.

Til § 109

Det fremgår af § 128, at en person ikke har ret til tilskud efter §§ 123, 124 og 126 for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 109,* at en person ikke har ret til tilskud efter §§ 104, 105 og 107 for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Forslaget vil indebære, at der ikke vil kunne udbetales hjælp til en person, der opholder sig i udlandet. Personen vil derfor ikke kunne modtage fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende så længe, personen ikke opholder sig i Danmark.

Til § 110

Det fremgår af § 129, stk. 1, at politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 123, 124 eller 126. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 123, 124 og 126 straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves.

Det fremgår af § 129, stk. 2, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 123, 124 eller 126.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 110, stk. 1, 1. pkt.,* at politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 104, 105 eller 107 i denne lov.

Det betyder, at politiet vil skulle underrette kommunen, hvis politiet har truffet en afgørelse om pasinddragelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere i forhold til en person, som opholder sig i udlandet og hvor politiet får en formodning for, at personen fortsat modtager tilskud efter §§ 104, 105 og 107. Forslaget vil indebære, at personen ikke kan modtage tilskud under ophold i udlandet og at kommunen derfor vil skulle træffe afgørelse om ophør af tilskuddet på baggrund af politiets underretning.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 104, 105 og 107 straks efter politiets underretning.

Det vil betyde, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om, at fleksløntilskuddet eller tilskuddet til den selvstændigt erhvervsdrivende vil skulle ophøre for den periode, hvor personen har opholdt sig i udlandet.

Kommunens afgørelse om ophør af tilskuddet vil kunne træffes uden forudgående partshøring og vil være en direkte følge af dommen, og den vil kunne træffes alene på grundlag af dommen. Personen vil kunne klage over kommunens afgørelse til Ankestyrelsen.

Det foreslås i stk. 1, *3. pkt.,* at politiet endvidere skal underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves.

Det vil betyde, at politiet vil skulle underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere efterfølgende omgøres eller ophæves.

Hvis politiets afgørelse om pasinddragelse omgøres eller ophæves, vil personen være berettiget til at få efterbetalt tilskuddet, hvis personen i øvrigt opfylder betingelserne for tilskuddet i den periode, hvor tilskuddet har været ophørt.

Det foreslås i *stk. 2,* at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 104, 105 eller 107.

Forslaget vil indebære, at kommunen vil skulle have besked om, at den vil skulle undersøge, om der eventuelt bliver udbetalt tilskud med urette. Hvis tilskuddet bliver udbetalt med urette, vil kommunen skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling.

Til § 111

Det fremgår af § 130, at handlekommunen kan forlange, at en tidligere handlekommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 127 og 128 i denne lov og §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 123, 124 eller 126. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 111, 1. pkt.,* at handlekommunen kan forlange, at en tidligere handlekommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 108 og 109 i denne lov og §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 104, 105 eller 107.

Forslaget vil indebære, at kommunerne vil kunne have behov for oplysninger om tidligere sanktioner efter §§ 108 og 109 i denne lov og §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, for at kunne træffe en korrekt afgørelse om udbetaling af fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Det foreslås i § 111, *2. pkt.*, at dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren.

Det vil betyde, at handlekommunen således vil kunne indhente oplysningerne om afgørelser efter §§ 108 og 109 i denne lov og §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 104, 105 eller 107 uden samtykke fra ansøgeren.

Til § 112

Det fremgår af § 131, stk. 1, at det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i en periode på 5 år højst kan udbetales på et niveau, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt bøde eller betinget fængselsstraf for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Det fremgår af § 131, stk. 2, at perioden nævnt i stk. 1 regnes fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1.

Det fremgår af § 131, stk. 3, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 112, stk. 1,* at det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 og 107 i en periode på 5 år højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt bøde eller betinget fængselsstraf for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Tilskuddet vil således efter beregning på baggrund af løn og indtægter fra selvstændig virksomhed skulle nedsættes til 7.095 kr. (2026-niveau), jf. § 16, stk. 2, nr. 1, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Det vil ikke være et krav for nedsættelse af tilskud efter §§ 104, 105 og 107 i 5 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domfældelse for at blive omfattet af bestemmelsen. Karantæneperioden vil således kunne få betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt bøde eller betinget fængselsstraf for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Det foreslås i *stk. 2,* at perioden nævnt i stk. 1 regnes fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1.

Det beregnede fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende vil således skulle nedsættes i en periode på 5 år regnet fra tidspunktet for den endelige dom. I denne periode vil personen alene have ret til tilskud på et niveau, der svarer til satsen for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *stk. 3,* at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 104, 105 og 107, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

Det vil betyde, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt fleksløntilskud, hvis ydelsen overstiger kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i den 5-årige periode. Kommunen vil således skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem det beregnede fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i den 5-årige periode.

Til § 113

Det fremgår af § 132, stk. 1, at det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i en periode på 5 år højst kan udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 16,

stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens §§ 81 a, 98 eller 99, § 100, stk. 1, §§ 101-102 eller 104-108, § 109, stk. 1, § 110, stk. 1, §§ 110 a eller 110 b, § 110 c, stk. 1-5, §§ 110 d eller 110 f-114 j, kapitel 13 a, §§ 125 a eller 180, § 183, stk. 1 eller 2, §§ 183 a, 191 eller 192 a, § 192 b, stk. 1-3, § 210, stk. 1 eller 3, §§ 216, 218 eller 219, § 220, 1. pkt., 2. led, §§ 222-224 eller 226, § 227, stk. 1, § 231, § 232, stk. 1, 2. led, §§ 235, 235 a, 237 eller 241 a, § 244, stk. 2, §§ 245-246, § 249, stk. 2, § 252, stk. 1, § 261, stk. 2, §§ 262 a eller 262 b, § 288, stk. 2, § 289, stk. 1, § 290, stk. 2, eller § 290 a, stk. 2, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Det fremgår af stk. 2, at perioden nævnt i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Det fremgår af stk. 3, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 113, stk. 1,* at det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 og 107 i en periode på 5 år højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens §§ 81 a, 98 eller 99, § 100, stk. 1, §§ 101-102 eller 104-108, § 109, stk. 1, § 110, stk. 1, §§ 110 a eller 110 b, § 110 c, stk. 1-5, §§ 110 d eller 110 f-114 j, kapitel 13 a, §§ 125 a eller 180, § 183, stk. 1 eller 2, §§ 183 a, 191 eller 192 a, § 192 b, stk. 1-3, § 210, stk. 1 eller 3, §§ 216, 218 eller 219, § 220, 1. pkt., 2. led, §§ 222-224 eller 226, § 227, stk. 1, § 231, § 232, stk. 1, 2. led, §§ 235, 235 a, 237 eller 241 a, § 244, stk. 2, §§ 245-246, § 249, stk. 2, § 252, stk. 1, § 261, stk. 2, §§ 262 a eller 262 b, § 288, stk. 2, § 289, stk. 1, § 290, stk. 2, eller § 290 a, stk. 2, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Det vil betyde, at kommunen i en periode på 5 år højst vil kunne udbetale det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 og 107 på et niveau, der svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens §§ 81 a, 98 eller 99, § 100, stk. 1, §§ 101-102 eller 104-108, § 109, stk. 1, § 110, stk. 1, §§ 110 a eller 110 b, § 110 c, stk. 1-5, §§ 110 d eller 110 f-114 j, kapitel 13 a, §§ 125 a eller 180, § 183, stk. 1 eller 2, §§ 183 a, 191 eller 192 a, § 192 b, stk. 1-3, § 210, stk. 1 eller 3, §§ 216, 218 eller 219, § 220, 1. pkt., 2. led, §§ 222-224 eller 226, § 227, stk. 1, § 231, § 232, stk. 1, 2. led, §§ 235, 235 a, 237 eller 241 a, § 244, stk. 2, §§ 245-246, § 249, stk. 2, § 252, stk. 1, § 261, stk. 2, §§ 262 a eller 262 b, § 288, stk. 2, § 289, stk. 1, § 290, stk. 2, eller § 290 a, stk. 2, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Det vil ikke være et krav for nedsættelse af tilskud efter §§ 104, 105 og 107 i 5 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domfældelse for at blive omfattet af bestemmelsen. Karantæneperioden vil således kunne få betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens §§ 81 a, 98 eller 99, § 100, stk. 1, §§ 101-102 eller 104-108, § 109, stk. 1, § 110, stk. 1, §§ 110 a eller 110 b, § 110 c, stk. 1-5, §§ 110 d eller 110 f-114 j, kapitel 13 a, §§ 125 a eller 180, § 183, stk. 1 eller 2, §§ 183 a, 191 eller 192 a, § 192 b, stk. 1-3, § 210, stk. 1 eller 3, §§ 216, 218 eller 219, § 220, 1. pkt., 2. led, §§ 222-224 eller 226, § 227, stk. 1, § 231, § 232, stk. 1, 2. led, §§ 235, 235 a, 237 eller 241 a, § 244, stk. 2, §§ 245-246, § 249, stk. 2, § 252, stk. 1, § 261, stk. 2, §§ 262 a eller 262 b, § 288, stk. 2, § 289, stk. 1, § 290, stk. 2, eller § 290 a, stk. 2, eller overtrædelse af et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., uanset om de pågældende på noget tidspunkt har været i ydelsessystemet.

En person, der får nedsat det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 eller 107 til et beløb, svarende til niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik vil fortsat kunne modtage det pågældende tilskud og vil være omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. §§ 104, 105 eller 107. Det vil alene være tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter eller overskud fra selvstændig virksomhed m.v. vil ikke kunne overstige niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Kommunen vil skulle træffe afgørelse om niveau for tilskud efter §§ 104, 105 og 107 i 5-årsperioden.

Efter § 12 i, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark følger det, at Udbetaling Danmark samkører eller sammenstiller oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af de oplistede straffebestemmelser, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig

ydelse i den 5-årige periode, hvor de som følge af dommen har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser.

Efter § 12 i, stk. 6, skal udbetaling Danmark videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen efter stk. 1-3 til en myndighed, der udbetaler en ydelse til en person i perioden med begrænset ret til offentlige ydelser. Myndigheden bliver derved vidende om, at personen kun har begrænset ret til offentlige ydelser i en 5-årig periode, så der kan tages højde for det i myndighedens sagsbehandling.

Dermed bliver kommunen gjort bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene vil kunne modtage tilskud på niveau med kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik på grund af sanktion i 5-årsperioden.

Det foreslås i *stk. 2,* at perioden nævnt i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Det vil medføre, at hvis personen får ansættelse i et fleksjob med fleksløntilskud dagen efter, at fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter er udstået, vil personen alene være berettiget til fleksløntilskud på et niveau, som svarer til kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i en periode på 5 år.

Hvis personen anmoder om fleksløntilskud 1½ år efter udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, vil personen i 3½ år kunne modtage ydelse på niveau med kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov aktiv socialpolitik.

Personen vil således først kunne modtage det fulde tilskud, når der er gået 5 år fra udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås i *stk. 3,* at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 104, 105 og 107, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

Det vil betyde, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt fleksløntilskud, hvis ydelsen overstiger kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i den 5-årige periode. Kommunen vil således skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem det beregnede fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i den 5-årige periode.

Til § 114

Det fremgår af § 132 a, stk. 1, at det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i en periode på 12 uger højst vil kunne udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis modtageren er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

Det fremgår af § 132 a, stk. 2, at perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor retten har truffet beslutning om anholdelse, jf. retsplejelovens § 757.

Det fremgår af § 132 a, stk. 3, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

Det fremgår af § 132 a, stk. 4, at ophæves en anholdelsesbeslutning, jf. retsplejelovens § 757, under en efterfølgende domstolsprøvelse, vil den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt, jf. stk. 1, skulle efterbetales, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Det fremgår af § 132 a, stk. 5, at anklagemyndigheden vil skulle underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og hvor retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757, modtager tilskud efter denne lovs §§ 123, 124 og 126. Anklagemyndigheden vil endvidere skulle underrette kommunen, hvis rettens anholdelsesbeslutning, jf. retsplejelovens § 757, for de i 1. pkt. nævnte personer efterfølgende ophæves.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 114, stk. 1,* at det beregnede tilskud efter §§ 104, 105 og 107 i en periode på 12 uger højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, hvis modtageren er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

Det vil ikke være et krav for nedsættelse af tilskud efter §§ 104, 105 og 107 i 12 uger, at personen aktuelt er i ydelsessystemet, eller har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for anholdelsesbeslutningen for at blive omfattet af forslaget til § 114. Det vil betyde, at en person, der ikke modtager tilskud på tidspunktet for rettens afgørelse, men i løbet af 12 uger bliver berettiget til tilskud, vil få tilskuddet nedsat. I praksis forudsætter nedsættelsen anklagemyndighedens formodning om, at personen modtager tilskud, hvilket vil betyde, at det hovedsageligt vil være personer, der allerede modtager tilskud, der vil få tilskuddet nedsat.

En person, der får nedsat det beregnede tilskud efter §§ 104,

105 eller 107 til ydelsesniveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, vil fortsat modtage det pågældende tilskud og vil være omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter henholdsvis §§ 104, 105 eller 107. Det vil alene være tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter eller overskud fra selvstændig virksomhed m.v. vil ikke kunne overstige niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Tilskuddet vil således efter beregning på baggrund af løn og indtægter fra selvstændig virksomhed skulle nedsættes til 7.095 kr., (2006-niveau), jf. § 16, stk. 2, nr. 1, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *stk. 2,* at perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor retten har truffet beslutning om anholdelse, jf. retsplejelovens § 757.

Perioden på 12 uger vil skulle regnes fra tidspunktet for rettens anholdelsesbeslutning. Det vil betyde, at hvis vedkommende aktuelt ville være berettiget til at modtage tilskud, vil nedsættelsen skulle gælde fra samme dag, som retten har truffet anholdelsesbeslutningen. Hvis vedkommende bliver berettiget til tilskud i løbet af 12 uger fra anholdelsesbeslutningen, vil nedsættelsen skulle gælde frem til, at der er gået 12 uger fra anholdelsesbeslutningen. Hvis vedkommende f.eks. får ansættelse i et fleksjob med tilskud 9 uger efter rettens anholdelsesbeslutning, vil personen alene kunne modtage tilskud på niveau med kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik i 3 uger.

I forbindelse med nedsættelse efter forslaget til stk. 1 vil en kære af anholdelsesbeslutningen ikke have opsættende virkning. Det betyder, at tilskuddet vil skulle nedsættes, uanset om anholdelsesbeslutningen er påkæret.

Det foreslås i *stk. 3,* at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 104, 105 og 107, der overstiger ydelserne nævnt i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

Kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 104, 105 og 107, der overstiger niveauet for kontanthjælp i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik i perioden på 12 uger. Kommunen vil således skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem det fulde tilskud og niveauet for kontanthjælp i § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i perioden på 12 uger.

I forbindelse med en afgørelse om tilbagebetaling vil en kære af anholdelsesbeslutningen ikke have opsættende virkning. Det betyder, at tilskuddet vil skulle tilbagebetales, uanset om anholdelsesbeslutningen er påkæret.

Det foreslås i *stk. 4,* at ophæves en anholdelsesbeslutning, jf. retsplejelovens § 757 under en efterfølgende domstolsprøvelse, vil den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt, jf. stk. 1, skulle efterbetales, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Det vil betyde, at hvis anholdelsesbeslutningen ophæves, og betingelserne for udbetaling af tilskud i øvrigt vil være opfyldt, vil kommunen skulle efterbetale den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt i perioden på 12 uger, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Anklagemyndigheden vil skulle underrette kommunen, hvis anholdelsesbeslutningen ophæves, jf. forslaget til stk. 5, 2. pkt., i perioden nævnt i stk. 1.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.,* at anklagemyndigheden underretter kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og hvor retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757, modtager tilskud efter §§ 104, 105 og 107 i denne lov.

For at kommunen vil kunne træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 104, 105 og 107 i perioden på 12 uger, vil anklagemyndigheden skulle underrette kommunen om, at der er truffet anholdelsesbeslutning, hvis anklagemyndigheden har en formodning om, at personen modtager tilskud. Hvis Anklagemyndigheden har en formodning om, at personen modtager en offentlig ydelse, men er i tvivl om hvilken specifik ydelse, personen modtager, vil anklagemyndigheden skulle underrette både kommunen og Udbetaling Danmark.

Underretningen fra Anklagemyndigheden vil kunne bestå af en oplysning, f.eks. via e-mail, om rettens anholdelsesbeslutning. Det vil ikke være et krav, at anklagemyndigheden medsender f.eks. retsbog eller kendelse. Anklagemyndighedens underretning vil være en videregivelse af almindelige ikke-følsomme personoplysninger og personoplysninger om strafbare forhold, jf. § 9 i lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven). Nedsættelsen af tilskuddet vil skulle ske hurtigst muligt efter, at underretningen modtages. Underretningen vil skulle lægges til grund ved stillingtagen til nedsættelsen.

Hvis retten efter 12-ugersperioden træffer ny anholdelsesbeslutning i straffesagen, fordi tiltalte har gentaget sin udeblivelse fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden lovligt forfald, vil der skulle ske en ny nedsættelse i 12 uger.

Kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 104, 105 og 107, der overstiger niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik i perioden på 12 uger. Kommunen vil således skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem det fulde tilskud og niveauet for kontanthjælp efter § 16, stk. 2, med

eventuelle tillæg efter §§ 17 og 18 i lov om aktiv socialpolitik i perioden på 12 uger.

Det foreslås i stk. 5, *2. pkt.,* at anklagemyndigheden endvidere underretter kommunen, hvis rettens anholdelsesbeslutning, jf. retsplejelovens § 757, for de i 1. pkt. nævnte personer efterfølgende ophæves.

Det vil betyde, at anklagemyndigheden også vil skulle underrette kommunen, hvis anholdelsesbeslutningen for personen ophæves.

Hvis anholdelsesbeslutningen ophæves og betingelserne for udbetaling af tilskud i øvrigt er opfyldt, vil kommunen skulle efterbetale den del af tilskuddet, der ikke er udbetalt i perioden på 12 uger, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden. Anklagemyndigheden vil skulle underrette kommunen, hvis anholdelsesbeslutningen ophæves, jf. forslaget til stk. 5, 2. pkt.

Til § 115

Reglerne om fleksjob, hvor fleksjobbet er påbegyndt før den 1. januar 2013, fremgår af lovens § 133.

Det fremgår af § 133, at arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob.

En person, der er ansat i et fleksjob før den 1. januar 2013, er som udgangspunkt ansat på fuld tid, uanset hvor mange timer den ansatte arbejder i fleksjobbet. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for fuld tid.

Tilskud til lønnen udbetales til arbejdsgiveren og er halvdelen eller to tredjedele af lønnen, afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne.

Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet kan ikke overstige halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet til lønnen kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 636.785 kr. (2026-niveau) på årsbasis eller 330,94 kr. (2026-niveau) på timebasis.

Tilskuddet nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, barselsloven og lov om aktiv socialpolitik i forbindelse med fravær på grund af sygdom eller barsel. En arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller barsel til personer i fleksjob, skal orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter.

Tilbud om fleksjob gives frem til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.6 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 115, stk. 1*, at arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for personer ansat i fleksjob før den 1. januar 2013.

Det vil betyde, at en person, der er ansat i et fleksjob før den 1. januar 2013, som udgangspunkt vil være ansat på fuld tid, uanset hvor mange timer, den ansatte arbejder i fleksjobbet. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for fuld tid.

Det foreslås i *stk. 2*, *1. pkt.,* at tilskud til lønnen udbetales til arbejdsgiveren.

Det vil betyde, at tilskuddet til lønnen vil blive udbetalt til arbejdsgiveren, som kompensation for den ansatte i fleksjobbets nedsatte arbejdsevne.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at tilskuddet er halvdelen eller to tredjedele af lønnen, afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne.

Det vil betyde, at der vil skulle ske en vurdering af arbejdsevnen, der vil skulle ligge til grund for fastsættelsen af lønnen tilskuddets størrelse. Tilskuddet vil således blive ydet med halvdelen eller to tredjedele af lønnen.

Vurderingen af arbejdsevnen vil kunne foretages på grundlag af lægelige oplysninger, oplysninger fra arbejdsprøvninger etc., og vurderingen af nedsættelsen af arbejdsevnen vil skulle ske i forhold til det aktuelle job. Grundlaget vil kunne ændre sig over tid, hvorfor tilskuddets størrelse vil kunne genvurderes, f.eks. i forbindelse med opfølgning.

Det foreslås i *stk. 3*, *1. pkt*., at tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag.

Det vil betyde, at tilskuddet med tillæg til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag vil blive beregnet på baggrund af den løn, som arbejdsgiveren udbetaler til den ansatte i fleksjobbet

Med udgifter til andre arbejdsgiverbidrag menes de obligatoriske tillæg, der relaterer sig til selve lønnen, og som følger af lov eller overenskomst. Dette vil f.eks. kunne være arbejdstids- og ulempetillæg.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt*., at tilskuddet ikke kan overstige halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag.

Det vil betyde, at arbejdsgiveren til ansatte i fleksjob fra før den 1. januar 2013 vil modtage tilskud til lønnen efter to satser på henholdsvis halvdelen og to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige løn med eventuelle tillæg, og at der

er sat en øvre grænse for det beløb, som tilskuddet beregnes på grundlag af. Dette beløb vil blive reguleret årligt.

Det vil endvidere betyde, at det er den mindste overenskomstmæssige timeløn i den generelle overenskomst, der vil skulle lægges til grund for beregningen af tilskuddet. Hvis der inden for et overenskomstområde er indgået lokale overenskomster, er det mindstelønnen efter lokaloverenskomsten, der vil skulle lægges til grund for beregningen. Har den lokallønsaftale, der er indgået med en virksomhed, karakter af en lokaloverenskomst, vil det være denne overenskomst, der finder anvendelse. Hvis der ikke efter overenskomsten er fastsat en mindsteløn, vil man skulle anvende den løn, som personer uden forudgående kvalifikationer ansættes til inden for området. Hvis der inden for et overenskomstområde er indgået lokale overenskomster, er det mindstelønnen efter lokaloverenskomsten, der skal lægges til grund for beregningen.

Hvis det pågældende arbejde ikke er omfattet af en overenskomst, er det mindstelønnen efter den overenskomst, der gælder for tilsvarende arbejde, som er omfattet af en overenskomst, der vil skulle lægges til grund for beregningen af tilskuddet. Hvis det pågældende arbejde er af en art, der ikke er omfattet af nogen overenskomst, vil den mindsteløn, der må anses for at være normalt gældende for sammenligneligt arbejde, skulle lægges til grund for beregningen af tilskuddet.

Det foreslås i stk. 3, *3. pkt.,* at tilskuddet til lønnen dog højst kan beregnes ud fra et beløb på 636.785 kr. (2026-niveau) på årsbasis eller 330,94 kr. (2026-niveau) på timebasis.

Dette vil betyde, at tilskuddet ikke vil kunne overstige de nævnte beløb i stk. 3, 3. pkt.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.,* at tilskuddet efter stk. 3 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om aktiv socialpolitik i forbindelse med fravær på grund af sygdom, barsel eller sorgorlov.

Det vil betyde, at løntilskuddet vil skulle nedsættes med det beløb, som en arbejdsgiver, der f.eks. betaler løn under sygdom, får refunderet efter lov om sygedagpenge.

Det foreslås i stk. 4, *2. pkt.,* at nedsættelsen opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

Bestemmelsen skal forhindre, at arbejdsgivere får overkompensation.

Det foreslås i *stk. 5,* at en arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller fravær efter barselsloven til personer i fleksjob, skal orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter.

Det vil betyde, at en arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom, barsel eller sorgorlov til personer i fleksjob, vil skulle orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter.

Til § 116

Det fremgår af de gældende regler i § 134 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der vedrører fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013, at når kommunen har givet tilbud om fleksjob, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, som udgangspunkt efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikke overenskomstdækket ansættelse skal overenskomsten på sammenlignelige områder gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Bestemmelsen vedrører i øvrigt reglerne for, hvornår en person skal have fleksjob på fuld tid eller deltid.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.6 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 116, stk. 1, 1. pkt.,* at løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, som udgangspunkt fastsættes efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler.

Det vil betyde, at løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, som udgangspunkt vil skulle fastsættes efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler.

Det foreslås i stk. 1, *2.* og *3. pkt.,* at i ikke-overenskomstdækket ansættelse skal overenskomsten på sammenlignelige områder gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Det vil betyde, at i ikke overenskomstdækket ansættelse vil overenskomsten på sammenlignelige områder skulle gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår vil skulle ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Det foreslås i *stk. 2,* at fleksjob er på fuld tid, medmindre personen har ønsket deltidsansættelse eller er omfattet af bestemmelsen i stk. 3.

Det vil betyde, at ansættelse i fleksjob som udgangspunkt vil være på fuld tid, medmindre personen selv ønsker deltid eller er omfattet af betingelserne i stk. 3.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at fleksjob er på deltid, hvis den seneste ordinære beskæftigelse forud for visitationen til fleksjob var deltidsbeskæftigelse, og personen i den seneste periode på sammenlagt 12 måneder med beskæftigelse var deltidsbeskæftiget.

Det vil betyde, at personen alene vil kunne få fleksjob med løntilskud for det antal timer, som pågældende var ansat i den seneste ordinære beskæftigelse, hvis personen i en periode på sammenlagt 12 måneder har været ansat i deltidsbeskæftigelse.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.,* at som deltidsbeskæftigelse betragtes beskæftigelse, hvis varighed over en periode på 4 uger i gennemsnit er højst 30 timer om ugen.

Det vil betyde, at en person vil blive anset for at have været deltidsbeskæftiget, hvis personen i en periode på 4 uger i gennemsnit højst har arbejdet 30 timer om ugen.

Det foreslås i *stk. 4,* at personer omfattet af stk. 3 arbejder i fleksjob i et antal timer svarende til den seneste ordinære ansættelse på deltid.

Det vil betyde, at personer omfattet af stk. 3 vil skulle arbejde i fleksjob i et antal timer svarende til den seneste ordinære ansættelse på deltid.

Det foreslås i *stk. 5,* at personer, der er omfattet af stk. 3, dog har ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis de godtgør, at deltidsbeskæftigelsen har været begrundet i forhold, der også er årsag til visitationen til fleksjob.

Det vil betyde, at personer, der er omfattet af stk. 3, dog vil have ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis de godtgør, at deltidsbeskæftigelsen har været begrundet i forhold, der også er årsag til visitationen til fleksjob.

Det foreslås i *stk. 6,* at personer, der er omfattet af stk. 3, endvidere har ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis de kommer ud for samlivsophør eller andre ændringer i deres personlige forhold.

Det vil betyde, at personer, der er omfattet af stk. 3, endvidere vil have ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis de kommer ud for samlivsophør eller andre ændringer i deres personlige forhold.

Til § 117

Det fremgår af § 135, der vedrører fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013, at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer ret til tilskuddet til fleksjob ved flytning til en anden kommune.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.6 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 117,* at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer retten til, at arbejdsgiveren modtager tilskud til fleksjob ved flytning til en anden kommune.

Det vil betyde, at tilflytningskommunen vil skulle overtage forpligtigelsen til at yde tilskud til arbejdsgiveren og til at varetage opfølgning for den fleksjobansatte, når personen flytter til en anden kommune.

Til § 118

Reglerne om støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, hvor tilskuddet er bevilget før den 1. januar 2013, fremgår af § 136.

Efter § 136 giver kommunen støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed. Tilskuddet skal være bevilget senest den 31. december 2012. § 121, stk. 1, i de gældende regler, der vedrører opfølgning, finder tilsvarende anvendelse.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.7 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 118, stk. 1, 1. pkt.,* at kommunen giver støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed.

Det vil betyde, at den selvstændigt erhvervsdrivende vil skulle opfylde samme betingelser som lønmodtagere, der visiteres til fleksjob, for at være berettiget til tilskud. Det vil sige, at de skal have varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen inden for ethvert erhverv. Derudover vil den selvstændigt erhvervsdrivende skulle have drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse, og personen skal inden for de seneste 24 måneder have drevet virksomheden i væsentligt omfang i mindst 12 måneder.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at tilskuddet efter 1. pkt. skal være bevilget senest den 31. december 2012 og kan gives frem til folkepensionsalderen.

Bestemmelsen vedrører alene tilskud, der er bevilget inden den 1. januar 2013. Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter denne dato reguleres efter forslaget til § 107. Tilskuddet vil kunne gives frem til folkepensionsalderen. Folkepensionsalderen fremgår af § 1 a lov om social pension.

Det foreslås i stk. 1, *3. pkt.,* at kommunen skal følge op på, om personen fortsat opfylder betingelserne for tilskud efter § 101, stk. 1.

Reglerne i § 101, stk. 1, vedrører den løbende opfølgning i fleksjobbet. Disse regler vil finde tilsvarende anvendelse for målgruppen. Det vil betyde, at kommunen vil skulle følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold, hver gang der er gået 2½ år fra den seneste opfølgning.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at tilskuddet ydes afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne med halvdelen eller to tredjedele af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer.

Det vil betyde, at tilskuddet vil skulle ydes afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne med halvdelen eller to tredjedele af den mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer. Kommunen skal således ved fastsættelsen af tilskuddets størrelse vurdere personens arbejdsevne for at

kunne konstatere, om tilskuddet skal være på halvdelen eller to tredjedele.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at på ikke overenskomstdækkede områder ydes tilskuddet på grundlag af den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder.

Det vil betyde, at på et ikke overenskomstdækket område vil tilskuddet skulle ydes på grundlag af den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder.

Det foreslås i stk. 2, *3. pkt.,* at tilskuddet dog højst kan beregnes ud fra et beløb på 634.275 kr. (2026-niveau) på årsbasis eller 329,62 kr. (2026-niveau) på timebasis.

Det vil betyde, at tilskuddet højst vil kunne svare til 317.138 kr. (2026-niveau) årligt eller 164,81 kr. (2026-niveau) pr. time ved halvt tilskud og 422.850 kr. (2026-niveau) årligt eller 219,75 kr. (2026-niveau) pr. time ved to tredjedele tilskud af den mindste overenskomstmæssige løn.

Tilskuddet vil ikke være tidsbegrænset.

Til § 119

Det fremgår af § 137, stk. 1, at for en person, der modtager fleksløntilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 123, vil der skulle indbetales et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension på 5 pct. af tilskuddet, jf. § 123. Bidraget efter 1. pkt. kan højst være 500 kr. pr. måned.

Det fremgår af § 137, stk. 2, at personen afholder udgiften til bidrag efter stk. 1.

Det fremgår af § 137, stk. 3, at kommunen tilbageholder bidraget ved udbetaling af tilskuddet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.8 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 119, stk. 1, 1. pkt.,* at for en person, der modtager fleksløntilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 104, indbetaler kommunen et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension på 5 pct. af tilskuddet, jf. § 104.

Det vil betyde, at for en person, der modtager fleksløntilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 104, vil kommunen skulle indbetale et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension på 5 pct. af tilskuddet, jf. § 104.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.,* at bidraget efter 1. pkt. højst kan være 500 kr. pr. måned.

Forslaget vil indebære, at bidraget højest vil kunne udgøre 500 kr. om måneden. Maksimumbeløbet vil ikke blive satsreguleret.

Det foreslås i *stk. 2,* at personen afholder udgiften til bidrag efter stk. 1.

Det vil betyde, at det vil være den fleksjobansatte selv, som vil skulle afholde udgiften til bidrag til ATP efter stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3,* at kommunen tilbageholder bidraget ved udbetaling af tilskuddet.

Det vil betyde, at kommunen vil skulle tilbageholde bidraget ved udbetalingen af fleksløntilskuddet og indbetale det til ATP sammen med kommunens andel af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet.

Til § 120

Det fremgår af § 138, stk. 1, at ud over bidraget i § 137 indbetales et bidrag, der udgør to tredjedele af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det fremgår af § 138, stk. 2, at bidraget efter stk. 1 indbetales for antallet af timer med tilskud efter § 123. Antallet af timer beregnes på grundlag af forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, som er indberettet fra ansættelsen i fleksjobbet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Det fremgår af § 138, stk. 3, at er antallet af løntimer efter stk. 2 mindre end 9 timer om ugen for uge- eller 14-dageslønnede eller 39 timer om måneden for månedslønnede, indbetales et ATP-bidrag, der svarer til det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det fremgår af § 138, stk. 4, at ved udbetaling af fleksløntilskud sammen med sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse, jf. § 137, beregnes ATP-bidraget af fleksløntilskuddet på grundlag af det timetal, som efter stk. 2 eller 3 forud for sygeperioden har været anvendt til beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet i sidste hele indberetningsperiode til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Det fremgår af § 138, stk. 5, at bidraget efter stk. 1 finansieres af staten.

Det fremgår af § 138, stk. 6, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension beregner størrelsen af bidraget efter stk. 2 for hver time, der udbetales tilskud for.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.8 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 120, stk. 1,* at ud over bidraget i § 119 indbetaler kommunen et bidrag, der udgør to tredjedele af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det vil betyde, at kommunen således vil skulle indbetale et ATP-bidrag, der udgør to tredjedele af det bidrag, der er fastsat i § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Bidraget svarer til 198 kr. i 2026.

Det foreslås videre i *stk. 2, 1.* og *2. pkt.,* at bidraget efter

stk. 1 indbetales for antallet af timer med tilskud efter § 104. Antallet af timer beregnes på grundlag af forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, som er indberettet fra ansættelsen i fleksjobbet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Det vil betyde, at antallet af timer vil skulle beregnes på grundlag af forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, som er indberettet fra ansættelsen i fleksjobbet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Det vil videre betyde, at kommunen vil skulle indbetale et bidrag til ATP, som fastsættes på grundlag af antallet af timer med fleksløntilskud. På samme måde som efter de gældende regler vil antallet af timer med fleksløntilskud skulle opgøres som forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, der er indberettet fra fleksjobansættelsen til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister. Kommunens ATP-bidrag vil skulle udgøre 2/3 af A-bidragssatsen efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Dette kan illustreres med følgende eksempel. Person P får løn for 20 timer om ugen (86,67 timer om måneden) med en månedsløn på 13.000 kr. (inkl. 15 pct. pension). Månedslønnen for fuldtidsarbejde (37 timer/uge) udgør 24.050 kr. pr. måned.

Person P's umiddelbare fleksløntilskud udgør 21.600 kr. (2026-niveau) minus 30 pct. af 13.000 kr. = 17.700 kr. Person P's løn og fleksløntilskud bliver dermed tilsammen 30.700 kr. Da tilskud og løn tilsammen maksimalt kan udgøre lønnen for fuldtidsarbejde, som i P's tilfælde er på 24.050 kr., nedsættes tilskuddet med forskellen på 30.700 kr. og 24.050 kr., dvs. 6.650 kr. Fleksløntilskuddet udgør herefter 17.700 kr. minus 6.650 kr. = 11.050 kr./måned.

Der indbetales et forhøjet ATP-bidrag på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog maksimalt 500 kr./måneden. Da 5 pct. af 11.050 kr. er mere end 500 kr., indbetales 500 kr. om måneden. Fleksløntilskuddet er efter ATP-bidraget på 10.550 kr.

Der indbetales et ATP-bidrag på 91 kr. om måneden (160,33 timer minus 86,67 løntimer gange med 2/3 af 1,85 kr.). Der indbetales således samlet 591 kr. om måneden i bidrag til ATP af fleksløntilskuddet.

Et andet eksempel er person P, der får løn for 19 timer om ugen (82,33 timer om måneden) med en månedsløn på 18.054 kr. (inkl. 15 pct. pension). Månedslønnen for fuldtidsarbejde (37 timer/uge) udgør 33.264 kr. pr. måned.

P's umiddelbare fleksløntilskud udgør 21.600 kr. (2026-niveau) minus 30 pct. af 17.672 kr. (=5.302 kr.) samt minus 55 pct. af det, der er over 17.672 (=210 kr.). Fleksløntilskuddet er dermed 21.600 kr. minus 5.512 = 16.088 kr. Person P's løn og fleksløntilskud bliver dermed til sammen 34.142 kr.

Der indbetales et forhøjet ATP-bidrag på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog maksimalt 500 kr./måneden. Da 5 pct. af 16.088 kr. er mere end 500 kr., indbetales 500 kr. om måneden. Fleksløntilskuddet er efter ATP-bidraget på 15.588 kr.

Der indbetales et ATP-bidrag på 96 kr. om måneden (160,33 timer minus 82,33 løntimer gange med 2/3 af 1,85 kr.). Der indbetales således samlet 596 kr. om måneden i bidrag til ATP af fleksløntilskuddet.

Det foreslås i *stk. 3,* at er antallet af løntimer efter stk. 2 mindre end 9 timer om ugen for uge- eller 14-dageslønnede eller 39 timer om måneden for månedslønnede, indbetales et ATP-bidrag, der svarer til det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det vil betyde, at hvis antallet af løntimer i fleksjobansættelsen er så lavt, at der ikke vil skulle indbetales ATP-bidrag af lønnen (mindre end 9 timer om ugen eller 39 timer om måneden), vil kommunen skulle indbetale et fuldt A-bidrag til ATP, svarende til 297 kr. om måneden (2026-niveau).

Et eksempel på dette er person P, der får løn for 8 timer om ugen (knap 35 timer om måneden) med en månedsløn på 5.200 kr. Fleksløntilskuddet er på 20.040 kr.

Kommunen betaler det fulde ATP-bidrag på 297 kr. om måneden, da P arbejder mindre end 9 timer om ugen.

Der indbetales et forhøjet ATP-bidrag på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog maksimalt 500 kr./måneden. Da 5 pct. af 20.040 kr. er mere end 500 kr., indbetales 500 kr. om måneden. Fleksløntilskuddet er efter ATP-bidraget på 19.540 kr.

Der indbetales således samlet 797 kr. om måneden i bidrag til ATP af fleksløntilskuddet.

Det foreslås i *stk. 4,* at ved udbetaling af fleksløntilskud sammen med sygedagpenge, jf. § 119, beregnes ATP-bidraget af fleksløntilskuddet på grundlag af det timetal, som efter stk. 2 eller 3 forud for sygeperioden har været anvendt til beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet i sidste hele indberetningsperiode til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Det vil betyde, at hvis antallet af løntimer i fleksjobbet i den sidste hele indberetningsperiode inden sygemeldingen har været på 10 timer om ugen, vil der således skulle beregnes ATP-bidrag af fleksløntilskuddet for 27 timer om ugen (37 minus 10 timer). Dette timetal vil efter forslaget også skulle anvendes ved beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet, der udbetales sammen med sygedagpenge.

Det foreslås i *stk. 5,* at bidraget efter stk. 1 finansieres af staten.

Det vil således være staten, som afholder kommunens udgifter til ATP-bidraget.

Det foreslås i *stk. 6,* at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension beregner størrelsen af bidraget efter stk. 2 for hver time, der udbetales tilskud for.

Dette vil bl.a. svare til fastsættelsen af bidragets størrelse ved betaling af ATP-bidrag af arbejdsløshedsdagpenge og efterløn, jf. § 85 c, stk. 2, og § 85 d, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Til § 121

Det fremgår af § 138 a, stk. 1, at for følgende personer indbetaler kommunen et bidrag til den obligatoriske pensionsordning til Arbejdsmarkedets Tillægspension: 1) Personer, som modtager tilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 123, 2) Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 126, og 3) Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 136.

Det fremgår af § 138 a, stk. 2, at bidraget beregnes med den procentsats, der er nævnt i § 138 b, på grundlag af ydelsen til personen efter fradrag for arbejde og personens ATP-bidrag efter § 137. Bidraget for 1 måned afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det følger af § 138 a, stk. 3, at bidraget til den obligatoriske pensionsordning ikke fradrages i tilskuddet. Bidraget til den obligatoriske pensionsordning betales af staten.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.8 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 121, stk. 1,* at for følgende personer indbetaler kommunen et bidrag til den obligatoriske pensionsordning til Arbejdsmarkedets Tillægspension: 1) Personer, som modtager tilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 104. 2) Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 107. 3) Selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 118.

Det foreslåede nr. 1 vil betyde, at der vil skulle indbetales et bidrag til den obligatoriske pensionsordning for personer, der modtager tilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 104.

Der vil således skulle indbetales et bidrag til den obligatoriske pensionsordning for personer, der er ansat i et fleksjob som lønmodtagere, og som modtager fleksløntilskud fra kommunen.

Det foreslåede nr. 2 vil betyde, at der vil skulle indbetales et bidrag til den obligatoriske pensionsordning for selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 107.

Der vil således skulle indbetales et bidrag til den obligatoriske pensionsordning for selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager tilskud til bevarelse af deres selvstændige virksomhed og er visiteret til tilskud fra og med den 1. januar 2013.

Det foreslåede nr. 3 vil betyde, at der vil skulle indbetales et bidrag til den obligatoriske pensionsordning for selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager støtte i form af tilskud, jf. § 118.

Der vil således skulle indbetales et bidrag til den obligatoriske pensionsordning for selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager tilskud til bevarelse af deres selvstændige virksomhed og er visiteret til tilskud før den 1. januar 2013.

Kommunen vil således skulle indbetale et bidrag til den obligatoriske pensionsordning til Arbejdsmarkedets Tillægspension til personer, der modtager fleksløntilskud og personer, der modtager tilskud til selvstændigt virksomhed på grund af en nedsat arbejdsevne efter både ny og gammel ordning.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at bidraget beregnes med den procentsats, der er nævnt i § 122, på grundlag af ydelsen til personen efter fradrag for arbejde og personens ATP-bidrag efter § 119.

Der vil ikke blive fastsat en mindstegrænse for indbetalingen af bidrag. Der vil således kunne indbetales ned til 1 kr. i bidrag til den obligatoriske pensionsordning for en uge.

Dette kan illustreres med følgende eksempel for 2026-niveau. Personen er ansat i fleksjob med 10 timer om ugen til en månedsløn på 9.000 kr. For marts 2026 får personen et fleksløntilskud på 18.900 kr. Bidraget til ATP Livslang Pension af fleksløntilskuddet, som personen selv finansierer, udgør 500 kr., hvorefter beregningsgrundlaget for bidrag til den obligatoriske pensionsordning er 18.400 kr. Bidraget er således 18.400 kr. x 2,1 pct.= 386,40 kr., som afrundes til nærmeste hele krone.

Det samlede bidrag, der indbetales til Arbejdsmarkedsmarkedets Tillægspension af kommunen, udgør for marts 2026 dermed 1.030 kr., hvoraf bidraget til den obligatoriske pensionsordning udgør 386 kr. og det samlede bidrag til ATP Livslang Pension, dvs. personens bidrag og kommunens bidrag, udgør 644 kr.

Det kan endvidere illustreres med følgende eksempel for 2030-niveau. Personen er ansat i fleksjob med 10 timer om ugen til en månedsløn på 9.000 kr. For marts 2030 får personen et fleksløntilskud med 18.900 kr. Bidraget til ATP Livslang Pension af fleksløntilskuddet, som personen selv finansierer, udgør 500 kr., hvorefter beregningsgrundlaget for bidrag til den obligatoriske pensionsordning er 18.400 kr. Bidraget er således 18.400 kr. x 3,3 pct.= 607,20 kr., som afrundes til nærmeste hele krone.

Det samlede bidrag, der indbetales til Arbejdsmarkedsmarkedets Tillægspension af kommunen, udgør for marts 2030 dermed 1.251 kr., hvoraf bidraget til den obligatoriske pensionsordning udgør 607 kr. og det samlede bidrag til ATP Livslang Pension, dvs. personens bidrag og kommunens bidrag, udgør 644 kr.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at bidraget for 1 måned afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det vil betyde, at bidraget for en måned vil skulle afrundes inden indbetalingen til nærmeste hele kronebeløb.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at bidraget til den obligatoriske pensionsordning ikke fradrages i tilskuddet.

Der vil ikke skulle foretages fradrag i tilskuddet efter §§ 104, 107 og 118 for bidraget til den obligatoriske pensionsordning.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.,* at bidraget til den obligatoriske pensionsordning betales af staten.

Det vil således være staten, der finansierer kommunens udgifter til bidraget til den obligatoriske pensionsordning.

Til § 122

Det fremgår af § 138 b, at bidraget til den obligatoriske pensionsordning beregnes med nogle specifikke procentsatser fra 0,3 pct. op til 3,0 pct. i 2020-2029 og fra 2030 3,3 pct.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.8 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 122,* at bidraget til den obligatoriske pensionsordning beregnes med følgende procentsatser: 1) I 2025 med 1,8 pct. 2) I 2026 med 2,1 pct. 3) I 2027 med 2,4 pct. 4) I 2028 med 2,7 pct. 5) I 2029 med 3,0 pct. 6) Fra 2030 med 3,3 pct.

Senest i 2029 skal aftaleparterne bag Aftale om ny regulering af folkepensionen og indførelse af obligatorisk opsparing for overførselsmodtagere tage stilling til, om procentsatsen skal forhøjes yderligere ud over 3,3 pct. Hvis det ikke besluttes at forhøje procentsatsen, vil den blive bevaret på 3,3 pct. i årene efter 2030.

Til § 123

Det fremgår af § 139, stk. 1, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken indkomst der indgår i lønindtægten. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan lønindtægt, herunder hvorledes lønindkomster, som er omfattet af sømandsbeskatningslovens §§ 5-8, skal indgå i beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, skal fordeles. Beskæftigelsesministeren fastsætter desuden regler om, hvordan andre indtægter, herunder ledighedsydelse under ferie, skal indgå i beregningen af fleksløntilskuddet. Beskæftigelsesministeren fastsætter desuden regler om, hvilke indtægter der skal indgå i fastsættelsen af det lønloft, der følger af § 123, stk. 3, 1. pkt., og hvordan kommunen beregner beløbet, jf. § 123, stk. 3, 3. pkt. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, at kommunen ved beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet skal anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 123, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke indkomster der indgår i lønindtægten, hvordan lønindtægt, herunder lønindtægt, som er omfattet af sømandsbeskatningslovens §§ 5-8, og indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse, skal indgå i beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet.

Der forventes at blive fastsat nærmere regler om definition af lønindtægt samt om beregning af og fradrag i fleksløntilskud. Der forventes, at det vil blive fastsat, at der ved lønindtægt vil skulle forstås A- eller B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag og det samlede bidrag (den ansattes eget og arbejdsgivers bidrag) til en pensionsordning, som er led i et ansættelsesforhold, samt om hvad der vil skulle forstås ved samlet pensionsbidrag. Der vil også blive fastsat regler om løn, som er indberettet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, som er optjent ombord på skibe, der er registreret i Dansk Internationalt Skibsregister (DIS) og hvordan omregningen af DIS-indkomst vil skulle ske.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse vil blive defineret som overskud fra virksomheden før renter og andre finansielle poster, inklusive løn eller andre beløb, der er udtaget til eget forbrug og beløb, som er overført til virksomhedsordningen efter virksomhedsskattelovens regler.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at det beregnede fleksløntilskud vil skulle afrundes til nærmeste kronebeløb, og at fleksløntilskuddet vil skulle beregnes på baggrund af et gennemsnitligt antal dage per kalendermåned, svarende til 260 dage/12=21,6667 dage per kalendermåned.

Der forventes også at blive fastsat regler om, at rådighedsvederlag, personligt tillæg m.m., der gives til frivillige brandmænd eller frivillige beredskaber m.v., ikke vil skulle medføre fradrag i fleksløntilskuddet.

Der forventes at blive fastsat regler om, at fleksløntilskuddet vil skulle beregnes på baggrund af den forventede lønindtægt i den første måned/de første måneder af ansættelsen. Fleksløntilskuddet vil efterfølgende skulle reguleres på baggrund af den faktisk udbetalte lønindtægt. Den forventede lønindtægt vil skulle lægges til grund for beregningen af fleksløntilskuddet, indtil der foreligger lønoplysninger i indkomstregisteret for en fuld måneds løn (eller for en fuld lønperiode).

Der forventes også at blive fastsat regler om, at beregningen af fleksløntilskuddet herefter ville skulle ske løbende forskudt på baggrund af lønoplysninger m.v. i den forudgående måned, da indkomstoplysninger som oftest ikke vil være tilgængelige i den aktuelle måned. Det betyder, at fleksløntilskuddet for f.eks. august måned vil blive beregnet på baggrund af lønoplysninger fra juli måned.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at der vil kunne ske efterregulering i fleksløntilskuddet, hvis lønnen efterfølgende bliver ændret, f.eks. fordi den fleksjobansatte får et varigt tillæg med tilbagevirkende kraft, eller hvis arbejdsgiveren har indberettet et forkert lønbeløb i indkomstregisteret.

Der forventes at blive fastsat regler om, at efterreguleringen i fleksløntilskuddet vil skulle foretages i de(n) følgende måned(er), og der vil kunne ske efterregulering af fleksløntilskuddet i op til 12 måneder, efter udbetalingen er foretaget.

Der forventes at blive fastsat regler om, hvordan bonus eller engangsvederlag vil skulle behandles i forhold til, om der er tale om en lønudbetaling eller ej. Hvis der f.eks. bliver udbetalt bonus eller engangsvederlag, vil disse udbetalinger som udgangspunkt skulle anses for en lønudbetaling og medføre fradrag i fleksløntilskuddet. Andre udbetalinger, der ikke vil kunne karakteriseres som løn, f.eks. et kontant beløb i julegave, vil ikke skulle medføre fradrag i fleksløntilskuddet.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at løn og andre indtægter, der udbetales i måneden efter fleksjobbet er ophørt og hvor personen ikke påbegynder et nyt fleksjob, ikke vil skulle medføre fradrag i ledighedsydelsen.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan feriegodtgørelse, ferieydelse, sygedagpenge og barselsdagpenge samt andre indtægter og ledighedsydelse under ferie skal indgå i beregningen af fleksløntilskuddet, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, skal fordeles, og hvordan fleksløntilskuddet udbetales.

Der forventes at blive fastsat regler om, at hvis en fleksjobansat aflønnes helt eller delvis på en sådan måde, at der i nogle måneder enten ikke udbetales løn eller kun udbetales delvis løn, og hvor en efterfølgende lønudbetaling vil dække arbejde for flere måneder f.eks. i form af provision eller resultatløn, vil lønudbetalingen skulle fordeles ligeligt over de måneder, som lønnen dækker. Fleksløntilskuddet vil ligeledes skulle beregnes eller genberegnes for de måneder, som lønnen dækker. Efterreguleringen vil ligeledes kunne foretages i personens ledighedsydelse, hvis den fleksjobansatte ophører i fleksjobbet og modtager ledighedsydelse.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at fradrag for ledighedsydelse under ferie til en ansat i fleksjob vil skulle ske i måneden efter, at ledighedsydelsen er udbetalt i lighed med, hvad der gælder i forhold til løn m.v.

Beregning af fleksløntilskud ved udbetaling af ledighedsydelse under ferie vil således blive foretaget på samme måde som ved udbetaling af feriegodtgørelse udbetalt af arbejdsgiveren, feriegodtgørelse indbetalt til Feriekonto, en feriekasse m.v., sygedagpenge og barselsdagpenge.

Der forventes at blive fastsat regler om, at fradraget i fleksløntilskuddet for løn under ferie eller feriegodtgørelse vil skulle foretages på samme måde som fradrag for en lønindtægt. Det vil sige, at ferie med løn eller feriegodtgørelse vil skulle indgå i beregningen af fleksløntilskuddet måneden efter feriens afholdelse.

Der forventes med forslaget til stk. 2, at blive fastsat regler om, at når der udbetales feriegodtgørelse, vil lønloftet skulle hæves, således at det udgør et beløb, der svarer til den løn og/eller feriegodtgørelse, som en fuldtidsansat på ordinære vilkår i samme stilling ville få udbetalt.

Der forventes at blive fastsat regler om, at det vil være bruttoferiepengebeløbet, der vil skulle anvendes ved beregning af fleksløntilskuddet, når ferien holdes og regler om hvordan feriegodtgørelse, der udbetales af arbejdsgiveren, vil skulle indgå i beregningen af fleksløntilskuddet.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at feriegodtgørelse, som indbetales til Feriekonto, en feriekasse m.v., vil skulle indgå i beregning af fleksløntilskuddet, når ferien afholdes, og at feriegodtgørelsen vil skulle fratrækkes lønindtægten på optjeningstidspunktet inden beregning af fleksløntilskuddet. Der vil blive fastsat regler om, at feriegodtgørelsen, som fremgår af indkomstregisteret, vil skulle omregnes til et bruttobeløb, og at omregningen vil skulle ske ved at lægge skat og arbejdsmarkedsbidrag til nettoferiegodtgørelsen.

Der forventes at blive fastsat regler om, at hvis arbejdsgiveren udbetaler løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, vil den fleksjobansatte fortsat kunne modtage fleksløntilskuddet under sygdom, barsel eller sorgorlov. Der forventes også at blive fastsat regler om, at der vil skulle foretages fradrag i fleksløntilskuddet for lønnen under sygdom, barsel eller sorgorlov på samme måde som ved lønindtægt, jf. forslaget til § 104, stk. 2.

Der forventes at blive fastsat regler om, at når der i en måned udbetales løn suppleret med fleksløntilskud, og sygedagpenge eller barselsdagpenge i samme måned, vil det beregnede fradrag af lønnen, jf. forslaget til § 104, stk. 2, og sygedagpenge eller barselsdagpenge skulle lægges sammen, og fradrages i fleksløntilskuddet, og at fleksløntilskud og sygedagpenge eller barselsdagpenge tilsammen højst må udgøre et beløb, svarende til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at hvis der i en måned modtages både løn og sygedagpenge efter reglerne fastsat i § 49 i lov om sygedagpenge, vil der skulle ske et samlet fradrag for den beregnede løn, og sygedagpenge i fleksløntilskuddet. Der vil også blive fastsat regler om, at denne fradragsmetode også vil skulle gælde i tilfælde, hvor en ansat i fleksjob mister retten til sygedagpenge efter reglerne i lov om sygedagpenge, herunder som følge af varighedsbegrænsningen eller ikke kan modtage sygedagpenge på grund af for sen anmodning om sygedagpenge, da fleksløntilskuddet vil blive fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet få udbetalt i sygedagpenge.

Der forventes at blive fastsat regler om, at fleksløntilskud og

sygedagpenge tilsammen månedligt højst vil kunne udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling pr. måned.

Der forventes videre at blive fastsat regler om, at hvis den pågældende genoptager arbejdet efter sygeperioden i løbet af en måned, vil beregningen skulle ske på samme måde, som hvis der i en måned udbetales sygedagpenge og løn.

Der forventes at blive fastsat regler om, at udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag efter ældreloven, serviceloven og barnets lov, vil skulle indgå i beregningen af fleksløntilskud på samme måde som lønindtægt fra et fleksjob, anden lønindtægt og indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse.

Det betyder, at der vil kunne ske udbetaling med fradrag i fleksløntilskud, når der samtidig sker udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag.

Det foreslås i *stk. 3,* at beskæftigelsesministeren også fastsætter nærmere regler om, hvilke indtægter der skal indgå i fastsættelsen af lønloftet, at arbejdsgiveren skal give oplysningerne til kommunerne om lønloftet, og hvordan kommunen beregner lønloftet, jf. forslaget til § 104, stk. 3.

Det fremgår af forslaget til § 104, stk. 3, at fleksløntilskuddet og lønnen m.v. tilsammen maksimalt vil kunne udgøre niveauet for lønnen ved ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling, dvs. hvad den fleksjobansatte ville få i løn, hvis den pågældende var ansat på fuld tid i samme stilling på ordinære vilkår.

Der forventes at blive fastsat regler om, at det vil være arbejdsgiveren, som skal oplyse, hvad den ansatte i fleksjobbet ville være berettiget til i løn, hvis den pågældende var ansat på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling. Dette vil udgøre lønloftet i det konkrete fleksjob.

De oplysninger, der vil kunne indgå i fastsættelsen af lønloftet, er bl.a.: lønnen for fuld tid, timelønnen uden nedsættelse på grund af nedsat arbejdsintensitet, resultatløn, arbejdsgiverens og den ansattes bidrag til en pensionsordning, hvis den ansatte har en pensionsordning, fritvalgsordning og/eller søgnehelligdagskonto, herunder om de bliver udbetalt løbende eller efter anmodning fra den ansatte, faste tillæg, variable tillæg eller engangstillæg, genetillæg, tillæg for weekend, aften eller nattevagter, hvis den ansatte har vagter, bonusordninger samt feriegodtgørelse, ferietillæg og feriedifference.

Det vil skulle fremgå af reglerne, at de oplistede oplysninger ikke vil være udtømmende, og det vil således skulle være alle løndele, som vil skulle indgå i fastsættelsen af lønloftet.

I lønloftet vil der ikke skulle indgå den skattepligtige værdi, som skattemyndighederne har fastsat for fri bil, fri telefon, fri kost og logi m.v. Den fleksjobansattes og arbejdsgiverens bidrag til ATP vil heller ikke skulle indgå i lønindtægten.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at fritvalgsordning og/eller søgnehelligdagskonto, der udbetales løbende, vil skulle indgå i opgørelsen af lønloftet hver måned, og at fritvalgsordning og/eller søgnehelligdagskonto, der udbetales én eller flere gange årligt, alene vil skulle indgå i opgørelsen af lønloftet for den måned, hvor fritvalgsordningen og/eller søgnehelligdagskontoen udbetales. Det samme vil skulle gælde i forhold til ferietillæg, hvor lønloftet hæves, ved udbetalingen.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at kommunerne bl.a. vil kunne få oplysninger, der vil skulle indgå i lønloftet, på følgende måder: arbejdsgiveren oplyser om det samlede lønloft for en måned, 14-dage, pr. uge eller pr. time inkl. samtlige lønandele, som indgår i lønloftet, arbejdsgiveren oplyser om timeløn, eventuelle tillæg m.v., som den ansatte er omfattet af, og kommunen anvender den ansattes lønseddel fra arbejdsgiveren for at se, hvilke løn og tillæg m.v., som den ansatte modtager i samlet løn.

Der forventes at blive fastsat regler om, at en kommune vil kunne beregne lønloftet, hvis arbejdsgiveren ikke har oplyst eller har svært ved at oplyse lønloftet og f.eks. alene vil kunne oplyse om timeløn og eventuelle tillæg m.v. Der vil også blive fastsat regler om, at hvis kommunen konstaterer, at der er uoverensstemmelser mellem de faktiske forhold, som fremgår af lønsedler og oplysninger fra indkomstregisteret m.v. og det lønloft, som arbejdsgiveren har oplyst, vil kommunen skulle kontakte arbejdsgiveren med henblik på, at de rette oplysninger lægges til grund for beregningen af lønloftet. Kommunen vil alene kunne ændre på lønloftet, hvis arbejdsgiveren kan bekræfte de oplysninger, som der er uenighed om.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at hvis den fleksjobansatte er ansat i et job, som arbejdsgiveren ikke normalt udbyder som fuldtidsarbejde, men som er oprettet med henblik på, at den fleksjobansatte, der f.eks. kun kan arbejde i 5 timer om ugen med nedsat intensitet, vil arbejdsgiveren skulle beregne den fulde timeløn og derefter gange med 160,333 timer, som er den gennemsnitlige arbejdstid på en måned for fuldtidsansatte.

Det vil fortsat være arbejdsgiveren, som vil skulle oplyse om lønloftet, men kommunerne vil have adgang til at beregne lønloftet på baggrund af oplysninger fra arbejdsgiveren om løn, tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v., når arbejdsgiveren ikke har indberettet oplysninger om den samlede fulde månedsløn.

Der forventes at blive fastsat regler om, at hvis fleksløntilskuddet og lønindtægt, syge- eller barselsdagpenge, feriegodtgørelse, hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag m.v. tilsammen udgør mere end lønloftet i den pågældende stilling, vil fleksløntilskuddet skulle nedsættes med det overskydende beløb.

Det foreslås i *stk. 4,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen ved beregning af og fradrag i flek-

sløntilskuddet skal anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om arbejdsgiverens og den ansattes pligt til at give oplysninger til kommunen, hvis disse oplysninger ikke er omfattet af indkomstregisteret eller af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område m.v.

Bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 4 forventes at blive anvendt til at fastsætte regler om, kommunerne vil skulle anvende oplysninger fra indkomstregisteret om løn, løn under sygdom eller barsel, syge- og barselsdagpenge, ferie m.v. Hvis oplysninger om løn m.v. ikke fremgår af indkomstregisteret, vil kommunen skulle indhente oplysningerne fra den fleksjobansatte. Det samme vil skulle gælde for oplysninger om indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse, feriegodtgørelse, periode for ferieafholdelse m.v.

Udgangspunktet vil være, at kommunen vil skulle anvende oplysninger i indkomstregisteret til brug for beregning af fleksløntilskuddet. Dette vil gælde oplysninger om løn, løn under sygdom eller barsel, syge- eller barselsdagpenge, ferie og feriegodtgørelse.

Kommunen vil kunne indhente oplysninger i indkomstregisteret uden den fleksjobansattes samtykke til brug for behandling af en konkret sag, da der er tale om økonomiske oplysninger. Dette følger af retssikkerhedslovens § 11 a, stk. 2.

Der forventes at blive fastsat regler om, at hvis arbejdsgiveren ikke vil indberette løn til indkomstregisteret, uanset at pågældende er forpligtet til dette, jf. lov om et indkomstregister, vil kommunen kunne beregne fleksløntilskuddet på baggrund af en lønseddel fra den ansatte i fleksjobbet. Kommunen bør i denne situation rette henvendelse til SKAT vedrørende problemstillingen.

Der forventes at blive fastsat regler om, at kommunen vil kunne indhente oplysninger om optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie og udbetalinger af feriegodtgørelse, som er registeret i Feriekonto via den elektroniske adgang, som Feriekonto stiller til rådighed for kommunerne. Oplysningerne kan indhentes uden den fleksjobansattes samtykke, jf. retssikkerhedslovens § 11 a, stk. 2 og 4.

Hvis der ikke er registeret oplysninger om feriegodtgørelse i Feriekonto, eller oplysningerne ikke fremgår af indkomstregisteret, vil kommunen kunne anmode den fleksjobansatte om disse oplysninger.

Der forventes at blive fastsat regler om, at i det omfang feriegodtgørelsen ikke er indberettet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, og personen på anden vis vil kunne dokumentere bruttoferiegodtgørelsen f.eks. via en lønseddel, vil kommunen kunne anvende denne dokumentation ved beregning af fleksløntilskuddet.

Hvis kommunen bliver opmærksom på, at der er forskel på den indberettede løn i indkomstregisteret og oplysninger fra f.eks. lønsedlen, vil kommunen skulle rette henvendelse til arbejdsgiveren for at få oplyst de korrekte lønoplysninger. Kommunen vil uden den fleksjobansattes samtykke kunne indhente oplysninger om løn og beskæftigelsesperioder fra arbejdsgiveren, hvis det er nødvendigt til brug for kontrol af udbetalinger i en enkelt sag, jf. forslaget til § 11 i, som affattes ved lovforslagets § 8, nr. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om social pension og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, værdigt sanktionssystem i balance, ny sygedagpengesats, fleksløntilskud fradrages ikke i ægtefællens pension m.v.).

Der forventes at blive fastsat regler om, at arbejdsgiveren vil have pligt til at give oplysninger om den fleksjobansattes løn m.v. til kommunen.

Når en borger henvender sig til kommunen for at få hjælp efter den sociale lovgivning, kan kommunen anmode borgeren om at medvirke til at få de oplysninger, der vil være nødvendige for at beregne hjælpen. Det følger af retssikkerhedslovens § 11, stk. 1, nr. 1, at kommunen kun vil kunne bede om at få oplysninger fra den fleksjobansatte om forhold, som direkte har betydning for beregningen af fleksløntilskuddet.

Der forventes at blive fastsat regler om, at hvis oplysningerne om lønindkomst m.v. ikke fremgår af indkomstregisteret, vil kommunen kunne anmode den fleksjobansatte om oplysningerne. For oplysninger om løn vil den fleksjobansatte kunne indsende lønsedler, og for oplysninger om indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse vil kommunen ved regnskabsårets udgang kunne anmode den fleksjobansatte om at få oplyst årets overskud fra den selvstændige bibeskæftigelse f.eks. i form af regnskab, og indtil årsregnskabet foreligger, vil den fleksjobansatte skulle oplyse kommunen om eventuel forventet indtægt fra den selvstændige bibeskæftigelse.

Der forventes at blive fastsat regler om, at den fleksjobansatte vil have pligt til at give kommunen oplysninger om sit eget og arbejdsgiverens bidrag til en pensionsordning, som er oprettet som led i ansættelsesforholdet, da disse oplysninger ikke fremgår entydigt af indkomstregisteret, og pensionsbidraget indgår som en del af lønindtægten ved beregning af fleksløntilskuddet. Den fleksjobansatte vil derfor skulle oplyse kommunen om det samlede pensionsbidrag. Det vil f.eks. kunne ske ved, at den fleksjobansatte sender sin første lønseddel eller anden dokumentation for størrelsen af det samlede pensionsbidrag til kommunen, således at bidraget til pension kan indgå i beregningen af fleksløntilskuddet.

Reglerne vil betyde, at hvis den fleksjobansatte har flere arbejdsforhold hos forskellige arbejdsgivere, vil der skulle gives oplysninger om pensionsbidrag fra alle arbejdsgivere. Hvis der efterfølgende sker ændringer i pensionsbidraget, vil den fleksjobansatte skulle oplyse kommunen om dette,

da det vil kunne have betydning for beregningen af fleksløntilskuddet. Der vil ikke blive stillet krav om, at den fleksjobansatte vil skulle bekræfte oplysningerne m.v. til kommunen hver måned, men alene hvis der sker ændringer. Kommunen vil skulle orientere den fleksjobansatte om, hvilken betydning det kan få for den ansattes fleksløntilskud, hvis der ikke oplyses om pensionsbidraget, da kommunen i givet fald ikke vil kunne beregne fleksløntilskuddet uden denne oplysning. Dette følger af retssikkerhedslovens § 12, stk. 1, nr. 3 og 4.

Det foreslås i *stk. 5,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at fleksløntilskud kan udbetales, når en person opholder sig i udlandet under ferie, og at reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselsloven finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Der forventes at blive fastsat regler om, at fleksløntilskuddet vil kunne udbetales til personer, der under ferie opholder sig i udlandet.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at i det omfang en person vil have ret til at opholde sig i udlandet i forbindelse med sygdom, barsel eller sorgorlov efter sygedagpengeloven eller barselsloven vil de nævnte love også skulle finde anvendelse på fleksløntilskuddet i perioder, hvor der udbetales syge- eller barselsdagpenge samtidig med fleksløntilskud.

Til § 124

Det fremgår af § 139, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, herunder regler for fradrag i og udbetaling af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler for selvstændigt erhvervsdrivendes oplysningspligt.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 124, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og regler for fradrag i og udbetaling af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Der forventes at blive fastsat regler om, at for at en selvstændigt erhvervsdrivende vil kunne få tilskud efter § 107 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal den pågældende: 1) Have en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed, 2) Udnytte sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden, 3) Drive virksomheden som hovedbeskæftigelse her i landet i hele tilskudsperioden, 4) Være under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, 5) Forud for tilkendelse af tilskuddet første gang have drevet den selvstændige virksomhed i mindst 30 timer om ugen i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder, 6) Ikke modtage følgende ydelser: a) Førtidspension, seniorpension eller tidlig pension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., b) Støtte til selvstændig virksomhed i medfør af § 73 j i lov om aktiv socialpolitik, c) Delpension efter lov om delpension, efterløn efter kapitel 11 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller fleksydelse efter lov om fleksydelse.

Der forventes at blive fastsat regler om, at ved vurdering af, om beskæftigelseskravet er opfyldt, vil der kunne ses bort fra perioder på indtil 2 år, hvor der er udbetalt ydelser efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, eller hvor der er ydet godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste efter § 87 i barnets lov eller efter den hidtil gældende § 42 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 16. august 2023, jf. § 213, stk. 2, i lov nr. 721 af 13. juni 2023 til personer, der i hjemmet forsørger et sygt barn under 18 år, pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom eller plejevederlag efter § 90, stk. 1, nr. 11, i barnets lov og § 118 i serviceloven, eller efter ældrelovens §§ 23 og 24 og § 90, stk. 12, i barnets lov til en person, som passer en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem. De nævnte perioder vil medføre en udvidelse af perioden på de 24 måneder.

Der forventes at blive fastsat regler om vurderingen af, om en person er selvstændigt erhvervsdrivende. Disse regler vil svare til de gældende regler. Der henvises til gældende ret i de almindelige bemærkninger afsnit. 2.20.1.7.

Der forventes bl.a. at blive fastsat regler om, at selvstændig virksomhed drives ved beskæftigelse for egen eller ægtefællens regning og risiko og med det formål at opnå økonomisk udbytte.

Beskæftigelsen vil altid skulle anses for selvstændig virksomhed, hvis pågældende 1) har ansat arbejdskraft, 2) har overført beløb til beskatning som medarbejdende ægtefælle, 3) har foretaget varelagernedskrivninger, 4) har foretaget skattemæssige fradrag for driftsudgifter og afskrivning på driftsmidler efter gældende regler for selvstændige erhvervsdrivende, 5) er omfattet af en kollektiv overenskomst som arbejdsgiver eller er medlem af en arbejdsgiverorganisation, eller 6) er omfattet af mindst 2 af forholdene nedenfor.

Der forventes videre at blive fastsat regler om, at beskæftigelsen som udgangspunkt vil blive anset for selvstændig virksomhed, hvis pågældende eller virksomheden 1) er momsregistreret, eller ydelsen faktureres med tillæg af moms, 2) skattemæssigt angiver over-/underskud af selvstændig virksomhed, 3) på selvangivelsen for et givet indkomstår har tilkendegivet, at indkomsten ønskes beskattet efter virksomhedsskatteloven, eller 4) er deltager i et interessentskab.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at i øvrige tilfælde vil der skulle foretages en konkret vurdering i

forhold til, om virksomheden drives som selvstændig virksomhed.

Der forventes at blive fastsat regler om, at beskæftigelse i et selskab, hvor pågældende har afgørende indflydelse, jf. nedenfor, vil skulle anses for selvstændig virksomhed.

Der forventes at blive fastsat regler om, hvornår afgørende indflydelse vil foreligge, hvis pågældende alene eller sammen med dennes ægtefælle eller nærmeste familie driver et selskab.

Der forventes at blive fastsat regler om, at som nærmeste familie anses pågældendes eller ægtefællens børn, børnebørn, forældre, bedsteforældre og søskende, og at en person, der ikke er omfattet reglerne om afgørende indflydelse, dog vil blive anset for at have afgørende indflydelse på selskabet, hvis selskabskapitalen i det væsentlige er ligeligt fordelt mellem højst 10 kapitalindehavere, og der foreligger et personligt, driftsmæssigt samvirke mellem disse. Tilsvarende vil skulle gælde ved mere end 10 kapitalindehavere, hvis selskabet udgør en sammenslutning af erhvervsdrivende, som viderefører deres hidtidige virksomheder.

Der forventes at blive fastsat regler om, at en person anses for at drive selvstændig virksomhed, hvis pågældende deltager i driften af den ene ægtefælles eller begge ægtefællers personligt ejede virksomhed eller i et selskab, hvor ægtefællerne har bestemmende indflydelse. Dette vil dog ikke gælde, hvis personen opfylder følgende betingelser og dermed kan ansættes i fleksjob med fleksløntilskud efter reglerne i kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats: 1) Personen skal være visiteret til fleksjob efter reglerne om fleksjob til lønmodtagere i kapitel 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. 2) Der skal være indgået en lønaftale mellem ægtefællerne som tillægges skattemæssig virkning, jf. kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, eller en løn- og ansættelsesaftale med selskabet. 3) Personen må ikke selv eje en del af selskabet, hvis personen tilsammen med sin ægtefælle har bestemmende indflydelse. 4) Begge ægtefæller skal deltage i driften af den ene eller begge ægtefællers erhvervsvirksomhed.

Der forventes videre at blive fastsat regler om, at en person, der opfylder betingelserne ovenfor, ikke vil kunne få tilskud som selvstændigt erhvervsdrivende.

Der forventes at blive fastsat regler om, at kommunen vil kunne tilkende tilskud efter forslaget til § 107 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i fem år til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som har en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i virksomheden, herunder at kommunen inden udløbet af den femårige tilskudsperiode vil skulle træffe afgørelse om den selvstændigt erhvervsdrivende tilkendes en ny tilskudsperiode på fem år, eller om tilskuddet ophører.

Der forventes at blive fastsat regler om, at hvis kommunen konstaterer, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager tilskud efter stk. 1, ikke længere opfylder betingelserne for at modtage tilskuddet, vil kommunen skulle træffe afgørelse herom.

Der forventes at blive fastsat regler om, at kommunen vil skulle følge op på, om der er sket ændringer i den selvstændiges forhold efter 2½ år og udarbejde en status efter 4½ år med tilskud, og at opfølgningen efter 2½ år vil skulle ske ved en personlig samtale og skal indeholde kommunens vurdering af, om den selvstændige fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at kommunen i forbindelse med udarbejdelsen af status efter 4½ år vil skulle vurdere, om den selvstændige kan tilkendes nye fem år med tilskud efter forslaget til § 107 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der forventes at blive fastsat regler om, at tilskuddet udgør et grundbeløb på 169.920 kr. (2026-niveau) pr. år. Der vil blive fastsat regler om, at grundbeløbet vil skulle nedsættes med 30 procent dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden/flere sammenhængende virksomheder, dels af anden arbejdsindkomst i beregningsperioden, og at tilskuddet vil skulle beregnes én gang årligt og vil være gældende for et kalenderår ad gangen.

Der forventes at blive fastsat regler om, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om, hvorvidt der vil skulle ske tilbagebetaling eller efterbetaling af de foretagne udbetalinger af tilskuddet, f.eks. hvis den skattepligtige indkomst, som har ligget til grund for beregningen af tilskuddet, ændres, og borgeren oplyser om dette. I denne situation vil kommunen skulle foretage en ny beregning af tilskuddet. Hvis tilskuddet derfor burde have været udbetalt med et højere beløb, vil kommunen skulle træffe afgørelse om dette og efterbetale forskellen mellem det, tilskuddet skulle have været med de nye oplysninger, og det udbetalte tilskud.

Det samme vil gælde, hvis den selvstændigt erhvervsdrivende har fået for meget udbetalt i tilskud på grund af ændringer i den skattepligtige indkomst, som har ligget til grund for beregningen af tilskuddet, og borgeren har oplyst kommunen om dette.

Der forventes at blive fastsat regler om, at kommunen vil skulle foretage beregningen af grundtilskuddet på baggrund af de to bedste regnskabsår, der er afsluttet før 1. november det pågældende år, ud af de seneste 3 regnskabsår. Det vil også skulle gælde, selv om driften af virksomheden kun har givet overskud i et af regnskabsårene. I regnskabsår, hvor virksomheden har haft underskud, vil overskuddet blive fastsat til 0 kr., inden gennemsnittet af de to regnskabsår beregnes.

Der forventes at blive fastsat regler om, at hvis der ingen regnskabsår er inden for de seneste tre år, som vil kunne danne grundlag for beregning af tilskud, sættes tilskuddet til 0 kr. for det pågældende tilskudsår.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at perioder, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende har modtaget ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb, sygedagpenge, barselsdagpenge, delpension, orlovsydelse eller dagpenge under midlertidigt ophør med hovedbeskæftigelse, vil skulle sidestilles med hovedbeskæftigelse i relation til afgørelsen af, om der foreligger tre sammenhængende, hele regnskabsår. Ydelserne vil derfor også skulle medregnes i opgørelsen af årsindtægten.

Reglerne vedrørende årsindtægten i virksomheden forventes at blive fastsat, så den beregnes efter de samme principper, som dannede grundlag for beregning af dagpengesatsen til selvstændigt erhvervsdrivende, som tidligere fremgik af bekendtgørelse om beregning af dagpengesatsen.

Der forventes at blive fastsat regler om, at hvis der ikke foreligger to hele regnskabsår inden for de seneste tre år, beregnes tilskuddet ud fra ét helt regnskabsår, samt at hvis der ingen hele regnskabsår er, der kan bruges til beregning af tilskuddet, vil tilskuddet skulle fastsættes til 0 kr. Regnskabsår vil godt kunne anvendes til beregning, selvom årsindtægten er negativ.

Der forventes at blive fastsat regler om, at arbejdsindtægten vil skulle beregnes som gennemsnittet af den årlige arbejdsindtægt i den periode, der ligger til grund for beregning af årsindtægten i virksomheden.

Der forventes at blive fastsat regler om, at virksomhedens årsindtægt vil afgøre hvilken regnskabsperiode, der vil skulle lægges til grund for nedsættelsen af tilskuddet, og at opgørelsen af arbejdsindkomst vil skulle ske ud fra oplysningerne i indkomstregisteret og den selvstændigt erhvervsdrivendes supplerende oplysninger om indtægter.

Arbejdsindkomsten består som udgangspunkt af oplysninger om løn, som kan hentes i indkomstregisteret. Indkomstregisteret indeholder ikke oplysninger om alle forhold om arbejdsindkomst. F.eks. indberettes ikke perioder om anden selvstændig virksomhed, ferie med feriegodtgørelse, beskæftigelse i udlandet og overenskomstmæssige fridage i et beskæftigelsesforhold.

Der forventes at blive fastsat regler om, at den selvstændigt erhvervsdrivende hvert år inden den 1. november vil skulle sende en ny opgørelse til kommunen, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende på tro og love giver oplysninger til kommunen om arbejdsindkomst, som ikke skal indberettes til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Der forventes at blive fastsat regler om, at årsindtægten vil skulle opgøres på grundlag af virksomhedens eller flere sammenhængende virksomheders skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Beløbet vil skulle svare til det, der fremgår af selvangivelsen og seneste årsopgørelse.

Der forventes at blive fastsat regler om, at hvis oplysningerne på selvangivelsen og den seneste årsopgørelse ikke stemmer overens, vil det være beløbet, som fremgår af den seneste årsopgørelse, som skal lægges til grund for beregningen.

Der forventes at blive fastsat regler om, at overskuddet/underskuddet vil skulle tillægges beløb, der i øvrigt anses for indtjent af virksomheden/virksomhederne, og fratrækkes beløb, der er virksomhedens/virksomhedernes primære drift uvedkommende, og at sygedagpenge og barselsdagpenge vil skulle indgå i beregningsgrundlaget.

Renteindtægter og -udgifter og andre finansielle poster, der vedrører finansiering af selve driften og forrentning af virksomhedens egenkapital, vil således ikke skulle indgå i beregningsgrundlaget.

Der forventes at blive fastsat regler om, at arbejdsindkomst kun vil skulle nedsætte tilskuddet én gang, og at hvis arbejdsindkomsten er medregnet i virksomhedens årsindkomst, vil den ikke også skulle nedsætte tilskuddet som anden arbejdsindkomst.

Der forventes at blive fastsat regler om, hvilken betydning opgørelsen af overskud og underskud har af betydning i forskellige virksomhedsformer.

Der forventes at blive fastsat regler om, at har virksomheden været drevet som enkeltmandsvirksomhed, vil tilskudsmodtageren kunne vælge at få beregnet årsindkomsten på grundlag af de to bedste hele regnskabsår inden for de seneste tre år. Årsindtægten vil skulle beregnes ud fra virksomhedens skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Hvis virksomhedens overskud/underskud er takseret eller på anden måde skønsmæssigt ansat af skattemyndighederne, vil det ikke kunne bruges som grundlag for en beregning. Sygedagpenge og barselsdagpenge, der er modtaget i beregningsåret, vil skulle tillægges.

Der forventes at blive fastsat regler om, at satsen vil skulle beregnes uden hensyn til eventuel anvendelse af virksomhedsskatteloven, dvs. virksomhedsordningen, kapitalafkastordningen og konjunkturudligningsordningen.

Det vil være en betingelse, at beløbet ikke er takseret eller på anden måde helt eller delvis skønsmæssigt ansat af skattemyndighederne.

Der forventes at blive fastsat regler om, at den selvstændigt erhvervsdrivende desuden vil skulle fremlægge dokumentation fra kommunen for sygedagpenge og barselsdagpenge, der er modtaget i det valgte beregningsår.

Der forventes at blive fastsat regler om, at opgørelse vil skulle foretages af selvstændigt erhvervsdrivende på et skema, der er udarbejdet af kommunen. Den selvstændige vil hvert år inden den 1. november skulle sende en ny opgørelse til kommunen.

Der forventes at blive fastsat regler om, at beregningsgrundlaget for hver af ægtefællerne altid vil udgøre 50 pct. af den

samlede opgjorte årsindtægt. Det gælder, selv om den ene ægtefælle har lønarbejde. Det vil også skulle gælde, hvis ægtefællerne ikke bruger samme regnskabsår.

Der forventes at blive fastsat regler om, at kommunen én gang om måneden vil skulle udbetale 1/12 af det årligt beregnede tilskud til den selvstændigt erhvervsdrivendes NemKonto. Efter skattereglerne anses tilskuddet til selvstændigt erhvervsdrivende som personlig indkomst. Tilskuddet vil derfor skulle holdes uden for virksomhedsregnskabet. Der vil ikke skulle betales arbejdsmarkedsbidrag af tilskuddet.

Kommunen vil skulle indeholde skat af tilskuddet, da det betragtes som personlig indkomst og dermed A-indkomst.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren også fastsætter nærmere regler om oplysningspligt, annullation af bevilling til tilskud, tilbagebetaling af ydelser, misbrug m.v.

Der forventes at blive fastsat regler om, at den selvstændigt erhvervsdrivende over for kommunen vil skulle godtgøre, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne, og at den selvstændigt erhvervsdrivende har pligt til at underrette kommunen om forhold, der har betydning for retten til tilskuddet, herunder om enhver senere ændring af den skattepligtige indkomst, der har dannet grundlag for tilskudsberegningen.

Der forventes at blive fastsat regler om, at den selvstændigt erhvervsdrivende vil skulle give kommunen de oplysninger, der er nødvendige, for at kommunen kan vurdere, om personen driver virksomheden aktivt, og at det vil være en forudsætning for udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag.

Der forventes videre at blive fastsat regler om, at den selvstændigt erhvervsdrivende vil være forpligtet til at oplyse kommunen om arbejdsindkomst, som ikke fremgår af indkomstregisteret og som ikke er led i driften af den selvstændige virksomhed.

Det vil betyde, at det vil være en betingelse for fortsat udbetaling af tilskud, at den selvstændigt erhvervsdrivende godtgør over for kommunen, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne.

Det vil videre betyde, at det også vil være en betingelse for fortsat udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag. Hvis det vil være nødvendigt for at konstatere, om personen driver virksomheden aktivt, vil den pågældende endvidere skulle give andre oplysninger f.eks. regnskaber, så kommunen vil kunne vurdere, om der drives selvstændig virksomhed. Hvis kommunen vurderer, at betingelserne for tilskud ikke længere er opfyldt, vil kommunen skulle træffe afgørelse om, at den selvstændigt erhvervsdrivende ikke længere er berettiget til tilskud. Det vil også være en forudsætning for fortsat udbetaling af tilskud, at der er driftsmæssige aktiviteter i virksomheden.

Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende gennem længere tid har levet af tilskuddet, og der ikke er egentlig drift i virksomheden, vil kommunen skulle vurdere, om der er grundlag for ophør af tilskud.

Der forventes at blive fastsat regler om, at kommunen vil kunne bestemme, at tilskud enten ikke vil kunne udbetales, eller at tilskud vil skulle tilbagebetales, hvis 1) kommunens beregning medfører, at den selvstændigt erhvervsdrivende har fået for meget udbetalt i tilskud, uanset at betingelserne i nr. 2-3 ikke er opfyldt, 2) den selvstændigt erhvervsdrivende har afgivet urigtig erklæring om forhold, der har betydning for at opnå ret til at få tilskud som selvstændig eller for at bevare retten hertil, 3) den selvstændigt erhvervsdrivende forsætligt har fortiet forhold, der har samme betydning som nævnt under nr. 1, eller 4) den selvstændigt erhvervsdrivende indså eller burde have indset, at modtagelsen af tilskuddet var uberettiget.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om, at tilskuddet skal tilbagebetales for en periode, hvor personen har opholdt sig i udlandet, hvis personen er omfattet af forslaget til §§ 108 og 109.

Det foreslås i *stk. 3,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for opfølgning på, om den selvstændigt erhvervsdrivende fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud efter forslaget til § 107 samt om, hvordan opfølgningen skal ske.

Det vil betyde, at beskæftigelsesministeren forventes at fastsætte nærmere regler for opfølgning på, om den selvstændigt erhvervsdrivende fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud efter § 107 samt om, hvordan opfølgningen skal ske, herunder formen for opfølgning.

Der forventes at blive fastsat regler om, at kommunen inden udløbet af den femårige tilskudsperiode vil skulle træffe afgørelse om den selvstændigt erhvervsdrivende tilkendes en ny tilskudsperiode på fem år eller om tilskuddet ophører.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at hvis kommunen konstaterer, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som modtager tilskud efter stk. 1, ikke længere opfylder betingelserne for at modtage tilskuddet, skal kommunen træffe afgørelse herom.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at kommunen skal følge op på, om der er sket ændringer i den selvstændiges forhold efter 2½ år og udarbejde en status efter 4½ år med tilskud, og at opfølgningen efter 2½ år skal ske ved en personlig samtale og skal indeholde kommunens vurdering af, om den selvstændige fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud efter § 1, stk. 1.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at kommunen i forbindelse med udarbejdelsen af status efter 4½ år skal vurdere, om den selvstændige kan tilkendes nye fem år med tilskud efter § 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til § 125

Det fremgår af § 140, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, der er tilkendt før den 1. januar 2013.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.7 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 125,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, der er tilkendt før den 1. januar 2013.

Bemyndigelsen forventes, som efter de gældende regler, at blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om, hvordan reglerne for denne målgruppe skal administreres. Det forventes bl.a. at blive fastsat, at tilskuddet overvejende skal anvendes til at kompensere for den ekstra udgift, den selvstændige har ved at udføre de opgaver, pågældende ikke selv vil kunne udføre. Det vil også blive fastsat, at den selvstændige skal godtgøre, at den pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne.

Herunder forventes det, som efter de gældende regler, at blive fastsat, at kommunen vil skulle udbetale tilskuddet direkte til den selvstændigt erhvervsdrivende uden om virksomhedens regnskab, at tilskuddet vil skulle ydes afhængig af graden af den nedsatte arbejdsevne med ½ eller 2/3 af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer, at tilskuddet overvejende vil skulle anvendes til at kompensere for den ekstra udgift, den selvstændige har ved at udføre de opgaver, pågældende ikke selv vil kunne udføre, og at den selvstændige over for kommunen vil skulle godtgøre, at den pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at selvstændigt erhvervsdrivende skal anmode kommunen om udbetaling af støtte i form af tilskud, jf. forslaget til § 118 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Og at anmodning om udbetaling af tilskud vil kunne ske via NemRefusion.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at en selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager tilskud efter forslaget til § 118 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil have pligt til at underrette kommunen om forhold, der har betydning for retten til tilskuddet.

Der forventes herudover at blive fastsat regler om, at kommunen vil kunne bestemme, at tilskuddet enten ikke vil kunne udbetales eller skal tilbagebetales, hvis den selvstændige har afgivet urigtige oplysninger om forhold, der har betydning for at opnå eller bevare retten til tilskud som selvstændig, eller den selvstændige forsætligt har fortiet forhold, der har samme betydning som nævnt ovenfor.

Til § 126

Det fremgår af § 141, at beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter nærmere regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag efter §§ 137 og 138.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.8 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 126,* at beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter nærmere regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag efter §§ 119 og 120.

Bemyndigelsen forventes, som efter de gældende regler, at blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om beregning af timetallet for uge-, 14-dages og månedslønnede, som skal benyttes til beregning af ATP-bidraget efter § 120. Bemyndigelsen vil også blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om kommunens indberetning af bidraget til ATP, kommunens frister for indbetaling, og hvordan bidraget skal indbetales til ATP.

Til § 127

Det fremgår af § 141 a, at beskæftigelsesministeren vil skulle fastsætte regler om beregning af bidrag til den obligatoriske pensionsordning, indberetning og indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension og om tilbagebetaling af bidrag.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.20.1.8 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 127,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning af bidrag til den obligatoriske pensionsordning, indberetning og indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension og om tilbagebetaling af bidrag.

Bemyndigelsen forventes at blive anvendt til at fastsætte, at kommunen månedligt skal indberette til eIndkomstregisteret, hvor stort et bidrag til den obligatoriske pensionsordning, der er beregnet for personen. Den forventes også at blive anvendt til at fastsætte regler om, at kommunen hvert kvartal indbetaler bidragene til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Der forventes at blive fastsat regler om indbetalingen af bidrag samt forfaldsdatoer for indbetalingen.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om tilbagebetaling af bidrag i de tilfælde, hvor en person skal betale

tilskud efter lovens §§ 104, 107 eller 118 tilbage til kommunen.

Til § 128

Af § 154 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår arbejdsgiveres ret til tilskud til voksenlærlinge, som de har indgået uddannelsesaftale med. Det er ikke muligt at få tilskud til voksenlærlinge, inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, som har ret til voksenelevløn efter gældende faglige overenskomster og aftaler.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.21.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 128, stk. 1,* at arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, efter reglerne i dette kapitel har ret til tilskud til den løn, som de betaler personen i oplærings- eller praktikperioden, jf. dog stk. 2.

Erhvervsuddannelserne og de maritime uddannelser er vekseluddannelser, dvs. at uddannelserne veksler mellem skoleundervisning og oplæring/praktik. Der kan på erhvervsuddannelserne være ordninger, hvor dele af skoleundervisningen foregår i en virksomhed. En erhvervsuddannelse indledes af den enkelte elev enten på skole eller i en virksomhed på grundlag af en uddannelsesaftale. Eksempler på erhvervsuddannelser er uddannelsen til murer, smed, køletekniker, mejerist eller elektriker. Fælles for erhvervsuddannelserne er, at de består af et grundforløb og et hovedforløb og kan være delt op i kompetencegivende trin. Eleven skal have en læreplads, inden hovedforløbet starter. I forbindelse med oplæring hos en virksomhed skal eleven indgå en uddannelsesaftale med arbejdsgiveren.

De ikke videregående maritime uddannelser består også af skoleundervisning og oplæring/praktik i en virksomhed, typisk søpraktik i et rederi. Eleverne modtager SU i den periode, de er på skole og løn i praktikken. Tilskuddet vil derfor kun kunne gives i den periode, hvor eleven er i praktik. Uddannelsesaftalen dækker alene perioden, eleven er i søpraktik. Der kan indgås en eller flere uddannelsesaftaler, hvis eleven er i praktik i flere rederier.

Det foreslåede vil betyde, at tilskuddet vil blive givet til arbejdsgiveren – når betingelserne om bl.a. målgruppe, alder, højeste uddannelsesniveau ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb samt forudgående ledighed, hvis personen har en uddannelse på et vist niveau er opfyldte – i de perioder, hvor eleven er i oplæring hos arbejdsgiveren. I de perioder, hvor eleven er på skoleophold, vil arbejdsgiveren kunne søge om lønrefusion efter reglerne i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

En uddannelse vil kunne bestå af flere uddannelsesaftaler, som tilsammen sikrer, at eleven får den fulde uddannelse. Hvis et uddannelsesforløb består af flere uddannelsesaftaler, skal der sondres mellem, om der er tale om forlængelser af en eksisterede uddannelsesaftale eller flere selvstændige uddannelsesaftaler.

Hvis en uddannelsesaftale kun dækker første del og afsluttes, inden der indgås en ny aftale, vil der ved indgåelse af en ny aftale for anden del, være tale om en ny uddannelsesaftale efter lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslåede vil indebære, at hvis en uddannelsesaftale dækker den fulde uddannelse, der både omfatter første del og anden del, vil der ikke være tale om en ny aftale ved påbegyndelse af anden del. Det samme vil gælde, hvis uddannelsesaftalen forlænges til at omfatte anden del, mens eleven er i gang med første del. I begge tilfælde vil uddannelsesaftalen for anden del skulle betragtes, som en forlængelse af den eksisterende uddannelsesaftale. Når en uddannelsesaftale forlænges hos en ny eller samme arbejdsgiver, vil arbejdsgiveren indtræde i og fortsætte den eksisterende uddannelsesaftale. Det vil betyde, at arbejdsgiveren vil overtage tilsagnet om tilskud, og at der derfor højst vil kunne ydes tilskud for den resterende tilskudsperiode jf. forslaget til § 132, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2,* at der ikke kan gives tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med elever og lærlinge inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, som har ret til voksenelevløn efter gældende faglige overenskomster og aftaler.

Efter det foreslåede vil en arbejdsgiver fortsat ikke kunne få tilskud til eleven efter voksenlærlingeordningen, hvis arbejdsgiveren indgår en uddannelsesaftale med en elev på social- og sundhedsuddannelsen eller pædagogiskassistentuddannelsen, som har ret til voksenlærlingeløn efter overenskomsten.

Til § 129

Af § 155 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår de betingelser, som en person, der skal være voksenlærling, skal opfylde for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud. Der er krav til målgruppe, alder ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, højeste uddannelsesniveau ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb samt forudgående ledighed, hvis personen har en uddannelse på et vist niveau.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.21.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 129, stk. 1,* at for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud, skal personen ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb 1) være omfattet af § 8, 2) modtage kontanthjælp efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv social politik og være omfattet af et program efter integrationsloven eller 3) være ledig selvforsørgende.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 1, vil betyde, at for at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud, skal personen ved påbegyndelse

af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, fortsat være omfattet af en af lovens målgrupper jf. lovforslagets § 8, det vil sige dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende og førtidspensionister. Med det foreslåede vil unge under 18 år med behov for beskæftigelsesrettet indsats fortsat ikke kunne opfylde betingelserne for at blive voksenlærling, og vil derfor ikke være omfattet af målgruppen for voksenlærlingeordningen.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 2, vil betyde, at der fortsat også vil kunne gives tilskud til personer, som er omfattet af et program efter integrationsloven, og modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 3, vil betyde, at udover ledige selvforsørgende efter lovforslagets § 8, nr. 5, vil øvrige ledige selvforsørgende være omfattet af det foreslåede. Ledige selvforsørgende omfattet af målgruppen for den foreslåede bestemmelse vil således fortsat kunne være alle ledige selvforsørgende personer, herunder også personer, der selv har valgt at være selvforsørgende, f.eks. personer der tidligere har været på SU, og som ikke har søgt om kontanthjælp og tilmeldt sig som ledig ved kommunen, efter at de er ophørt med en uddannelse.

Med det foreslåede vil voksenlærlingens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik fortsat skulle vurderes fra påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Voksenlærlingens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik vil således ikke skulle vurderes på baggrund af tidligere gennemførte dele f.eks. realkompetencevurdering, grundforløb eller oplæringsperioder, der gives merit for, og som personen har gennemført flere år tilbage i tiden.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med, eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren. Det forventes, at der på bekendtgørelsesniveau, med hjemmel i lovforslagets § 134, vil blive fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.21.2.4 for en nærmere gennemgang af den foreslåede ordning.

Det foreslås i *stk. 2,* at det er en betingelse, at personen er fyldt 25 år ved uddannelsesaftales påbegyndelse, og 1) ikke har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år, eller 2) i en forudgående periode på mindst 6 måneder har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., hvis personen har en uddannelse som nævnt i nr. 1.

Det foreslåede vil betyde, at alderskravet fortsat vil skulle være opfyldt ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, da det vil være personens alder ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, der vil være afgørende for, om virksomheden vil skulle betale voksenelevløn til eleven.

Uddannelsesaftalens påbegyndelse refererer til, hvornår personen starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og dermed det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren vil begynde at betale løn til personen.

Det foreslåede i stk. 2, nr. 1, vil betyde, at personen fortsat ikke må have en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Det vil betyde, at det endvidere er en betingelse for tilskud efter stk. 1, at personen ikke har en uddannelse, der vil kunne sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse f.eks. en videregående uddannelse.

Det følger af det foreslåede, at en arbejdsgiver fortsat vil kunne få tilskud til en person, som har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der vil kunne sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, hvis uddannelsen er forældet.

Kommunernes administration og afgørelse af, om en uddannelse er forældet, vil svare til administrationen af reglerne om VEU-godtgørelse i lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Efter disse regler anses en uddannelse som forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence i de seneste 5 år. Der vil ikke kunne dispenseres fra forældelsesreglerne f.eks. grundet sygdom, arbejdsskade eller lignende, der betyder, at en person ikke længere kan arbejde inden for sit fagområde. Hvis personen har en uddannelse, vil det skulle afgøres, om uddannelsen har været en forudsætning for job, som personen har haft inden for de seneste 5 år. Her vil der både skulle tages hensyn til, om personen direkte eller indirekte har brugt uddannelsen til at komme i arbejde.

Det foreslåede i stk. 2, nr. 2, vil betyde, at det fortsat vil være en betingelse for tilskud efter stk. 1, at personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder, har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., hvis personen har en uddannelse som nævnt i stk. 2, nr. 1.

Forslaget vil indebære, at arbejdsgivere fortsat vil kunne få tilskud til en person, der har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der vil kunne sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, hvis personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder, har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v.

De nærmere regler om opgørelsen af den forudgående periode på 6 måneder, hvor personen har modtaget offentlige forsørgelsesydelser m.v., forventes at blive fastsat på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i lovforslagets § 12.

Der henvises til lovforslagets § 12 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at for, at arbejdsgiveren kan få tilskud til en person, der kommer fra beskæftigelse, skal uddannelsesaftalen indgås med en person, som ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, ikke har en uddannelse som nævnt i stk. 2, nr. 1.

Forslaget vil betyde, at arbejdsgivere fortsat vil kunne få tilskud til en person, der kommer fra beskæftigelse, hvis personen ikke har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der vil kunne sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.

Forslaget vil indebære, at elevens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik fortsat vil skulle vurderes fra påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Voksenlærlingens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik vil således ikke skulle vurderes på baggrund af tidligere gennemførte dele f.eks. realkompetencevurdering, grundforløb eller praktikperioder, der gives merit for, og som personen har gennemført flere år tilbage i tiden.

Det følger af det foreslåede, at der ved det aktuelle uddannelsesforløb fortsat forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med, eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren. Det forventes, at der på bekendtgørelsesniveau, med hjemmel i lovforslagets § 134, vil blive fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.,* at uddannelsesaftalen skal indgås inden for områder med behov for arbejdskraft, som fremgår af en landsdækkende positivliste, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Det foreslåede vil indebære, at der fortsat vil blive udarbejdet en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. Listen vil fortsat blive udarbejdet af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering på grundlag af data fra Arbejdsmarkedsbalancen. Arbejdsmarkedsbalancen er baseret på statistik om bl.a. ledighed, beskæftigelse og jobomsætning samt survey-undersøgelse med svar fra afsluttede rekrutteringsforsøg, der belyser evt. rekrutteringsvanskeligheder. Arbejdsmarkedsbalancen opdateres hver år i januar og juli og viser situationen på arbejdsmarkedet for et halvår ad gangen. Den er ikke en vurdering af den fremtidige udvikling i efterspørgslen eller udbuddet i de enkelte fag, men beskriver situationen, som den er her og nu.

Til § 130

Det fremgår af § 156 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 155, stk. 1, nr. 1, ikke må have været ordinært ansat hos arbejdsgiveren inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelser efter lovgivning på Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets område eller har været i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i denne lov, kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller § 23 c i integrationsloven.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.21.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 130,* at personer, der ikke kommer fra beskæftigelse, jf. § 129, stk. 2, nr. 1, ikke må have været ordinært ansat hos arbejdsgiveren inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelser efter lovgivning på Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets område eller har været ansat med løntilskud.

Forslaget vil medføre, at en arbejdsgiver fortsat ikke vil kunne få tilskud til en person, der har været ordinært ansat hos arbejdsgiveren inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelser efter lovgivning på Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets område, eller har været i ansættelse med løntilskud.

Ansættelse med løntilskud vil kunne være efter det foreslåede kapitel 14, efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller efter integrationsloven.

Offentlige forsørgelsesydelser efter Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets lovgivning vil kunne være dagpenge, sygedagpenge, barselsdagpenge, kontanthjælp, ledighedsydelse og førtidspension.

Forslaget vil fortsat kun omfatte ordinær ansættelse, hvor arbejdsgiveren ikke har modtaget offentlig hjælp eller støtte under ansættelsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 129, stk. 2, nr. 1, om at der ikke vil være krav til forudgående ledighed for ufaglærte og personer med en forældet uddannelse. Uden et krav om forudgående ledighed for disse personer, vil en arbejdsgiver kunne afskedige en person og herefter genansætte vedkommende, for dermed at opnå det høje tilskud. Det foreslåede vil kunne imødegå dette.

Det foreslåede vil betyde, at en arbejdsgiver f.eks. vil kunne få tilskud til en person, der har været deltidsansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, hvis personen samtidig hermed har modtaget supplerende hjælp til forsørgelse. De 6 måneder regnes fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, det vil sige det tidspunkt hvor personen starter i praktik hos arbejdsgiveren og i en forudgående periode på 6 måneder.

Ved arbejdsgiver forstås en arbejdsplads med et selvstændigt produktionsenhedsnummer (p-nummer), jf. lov om det centrale virksomhedsregister. Alle virksomheder/arbejdsgivere har mindst en produktionsenhed, som har et ti-cifret p-nummer, der entydigt repræsenterer produktionsenheden. En produktionsenhed er den adresse, som virksomheden udøver aktivitet fra, f.eks. en butik, filial, fabrik eller lignende. En virksomhed kan godt have flere produktionsenheder med

hvert sit p-nummer, hvis virksomheden udøver aktivitet fra flere adresser, eller hvis virksomheden udøver forskellige aktiviteter fra samme adresse.

Til § 131

§ 157 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter krav om overenskomstmæssig løn som betingelse for tilskud. I fag eller dele af et fag, hvor sådanne overenskomster ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.21.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 131, 1. pkt.,* at det er en betingelse for tilskud, at eleven eller lærlingen under de oplærings- eller praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, er sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, en ikke faglært medarbejder inden for det pågældende område er berettiget til.

Efter det foreslåede vil en elev, under oplæringsopholdet hos arbejdsgiveren, skulle være sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, som en ikke faglært arbejder inden for det pågældende område er berettiget til. Forslaget vil også indebære, at hvis det pågældende arbejde er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, vil lønnen skulle svare til, hvad der gælder efter overenskomsten eller aftalen.

Det foreslås i *2. pkt.,* at i fag eller dele af et fag, hvor sådanne overenskomster ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder.

Forslaget vil indebære, at hvis det pågældende arbejde ikke er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, vil løn og øvrige arbejdsvilkår fortsat skulle svare til, hvad der gælder efter overenskomst eller aftale for tilsvarende arbejde, som er omfattet af en overenskomst eller aftale. Hvis det pågældende arbejde er af en art, der ikke er omfattet af nogen overenskomst eller kollektiv aftale, vil løn og arbejdsvilkår skulle svare til, hvad der må anses for at være sædvanligt gældende for sammenligneligt arbejde.

Til § 132

§ 158 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vedrører, at elevens eller lærlingens handlekommune træffer afgørelse om tilskud.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.21.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 132, stk. 1, 1. pkt.,* at afgørelse om tilskud træffes af elevens eller lærlingens handlekommune, jf. § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det foreslåede vil betyde, at det fortsat er elevens handlekommune, der vil skulle behandle arbejdsgiverens ansøgning om tilskud.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at ansøgning om tilskud skal indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse.

Det foreslåede vil betyde, at ansøgningen fortsat vil skulle indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse. Uddannelsesaftalens påbegyndelse refererer til, hvornår eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og dermed det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren vil begynde at betale løn til eleven.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at såfremt ansøgningen indgives senere end fristen nævnt i stk. 1, træffes afgørelsen om tilskud på baggrund af, om betingelserne for tilskud var opfyldt, da ansøgningen skulle have været indgivet.

Det foreslåede vil betyde, at hvis en ansøgning om tilskud indgives senere end 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse, vil afgørelsen om ydelse af tilskud fortsat skulle træffes på baggrund af, om betingelserne for ydelse af tilskud var opfyldt ved uddannelsesaftalens påbegyndelse. Det vil betyde, at selvom arbejdsgiveren ansøger på et senere tidspunkt, skal de betingelser for tilskud, der var gældende, da ansøgningen skulle have været indgivet, være opfyldt.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at tilskud i disse tilfælde kan ydes fra ansøgningstidspunktet.

Det foreslåede vil betyde, at tilskuddet i en situation omfattet af det foreslåede 1. pkt. fortsat alene vil kunne ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af uddannelsesperioden for personer omfattet af forslaget til § 129, stk. 2, og i den resterende del af den 2-årige periode, for personer omfattet af forslaget til § 129, stk. 3. Forslaget vil medføre, at der ikke vil blive givet tilskud med tilbagevirkende kraft.

Tilskudsperioden på de 2 år vil således løbe fra uddannelsesaftalens påbegyndelse. Det vil betyde, at tilskudsperioden begynder at løbe fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, uanset om arbejdsgiveren har søgt om tilskud til eleven. Perioder, hvor personen er på skole, og hvor der udbetales tilskud efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, er også en del af tilskudsperioden.

Det vil betyde, at hvis en arbejdsgiver f.eks. først søger om tilskud 6 måneder efter uddannelsesaftalens påbegyndelse, så vil arbejdsgiveren kun kunne få tilskud fra ansøgningstidspunktet og i en periode på 1 år og 6 måneder, det vil sige den resterende periode af de 2 år.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at der ikke kan gives tilskud til en arbejdsgiver, der i oplærings- eller praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven eller lærlingen.

Det foreslåede vil betyde, at en arbejdsgiver fortsat ikke

vil kunne få tilskud efter voksenlærlingeordningen, hvis arbejdsgiveren modtager anden offentlig støtte til samme elev eller lærling, f.eks. refusion for sygedagpenge efter reglerne i lov om sygedagpenge.

I de perioder, hvor voksenlærlingen er på skoleophold, vil arbejdsgiveren kunne søge om lønrefusion efter reglerne i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

En arbejdsgiver vil ikke kunne få voksenlærlingetilskud og lønrefusion efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for samme periode.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.,* at det dog ikke gælder bonus for eleven eller lærlingen efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslåede vil betyde, at en arbejdsgiver fortsat vil kunne modtage tilskud til eleven efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, selvom arbejdsgiveren også får bonus fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det gælder både bonus til arbejdsgivere, der tager elever inden for fordelsuddannelser og bonus for merbeskæftigelse målt i praktikårselever, som den pågældende arbejdsgiver har haft i forhold til tidligere.

Til § 133

§ 159, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vedrører udbetaling af tilskud, herunder tidspunkt for udbetaling og tilskuddets størrelse. Derudover fastsættes, at tilskuddet ydes efter de minimis-reglerne, jf. Europa-Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimisstøtte.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.21.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 133, stk. 1,* at kommunen udbetaler tilskuddet månedsvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom.

Det foreslåede vil betyde, at arbejdsgiveren fortsat vil skulle anmode kommunen om at få tilskud til en elev. Hvis kommunen godkender anmodningen fra arbejdsgiveren, vil kommunen udbetale tilskuddet månedsvis bagud.

Med hjemmel i lovforslagets § 134, forventes der på bekendtgørelsesniveau at blive fastsat nærmere regler om, hvordan arbejdsgiveren skal anmode om tilskud.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at for personer, der ikke kommer fra beskæftigelse, jf. § 129, stk. 2, gives tilskuddet fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister, og personer, som er omfattet af et program efter integrationsloven, som modtager kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Det er en betingelse, at det er ufaglærte, eller personer, der har en forældet uddannelse, eller personer, der har en uddannelse, som ikke er forældet, hvis personen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser i mindst 6 måneder.

Om opgørelse af forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. henvises til forslaget til § 12 og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil betyde, at kommunen fortsat vil skulle udbetale tilskud til arbejdsgiver fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, det vil sige det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udbetales i de perioder, hvor eleven er i praktik hos virksomheden. Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren.

Der vil på bekendtgørelsesniveau, med hjemmel i lovens § 134, blive fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 129, stk. 2, og § 134.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at tilskuddet udgør 45 kr. pr. time i oplærings- eller praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Det foreslåede vil betyde, at tilskuddet efter lovforslagets § 133, stk. 2, fortsat vil udgøre 45 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid. Det vil sige, at arbejdsgiver ikke vil kunne få et tilskud for de timer, der ligger uden for normal overenskomstmæssig arbejdstid. Tilskuddet efter lovforslagets § 133, stk. 2, vil ikke blive satsreguleret.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at for personer, der kommer fra beskæftigelse, jf. § 129, stk. 3, gives tilskuddet fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Det foreslåede vil omfatte personer, der kommer fra beskæftigelse, og som har indgået en uddannelsesaftale inden for områder med behov for arbejdskraft, som fremgår af en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, jf. lovforslagets § 129, stk. 3.

Det foreslåede vil indebære, at arbejdsgiveren fortsat vil kunne få tilskud fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, det vil sige det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet

hos arbejdsgiveren, og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren.

Der vil på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i lovens § 134 blive fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 134.

Den 2-årige tilskudsperiode vil begynde at løbe fra påbegyndelsen af det aktuelle uddannelsesforløb, uanset om arbejdsgiveren har søgt om tilskud til eleven. Tilskuddet vil blive udbetalt i de perioder, hvor eleven er i praktik hos virksomheden. Perioder hvor uddannelsen ikke er i gang, vil ikke tælle med tilskudsperioden, hvilket vil sige, at der kan forekomme "døde" perioder i tilskudsperioden. Perioder, hvor personen er på skole, og hvor der udbetales tilskud efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, vil også forbruge af tilskudsperioden på de 2 år.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.,* at tilskuddet udgør 30 kr. pr. time i oplærings- eller praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Det foreslåede vil betyde, at for personer, der kommer fra beskæftigelse, vil tilskuddet til arbejdsgiver fortsat vil udgøre 30 kr. i timen i oplærings- eller praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid. Det vil sige, at arbejdsgiver ikke vil kunne få et tilskud for de timer, der ligger uden for normal overenskomstmæssig arbejdstid. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til stk. 3, 1. pkt. ovenfor. Tilskuddet vil ikke blive satsreguleret.

Det foreslås i *stk. 4,* at tilskuddet ydes efter de minimis-reglerne, jf. Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Det foreslåede vil betyde, at tilskuddet til arbejdsgiveren fortsat vil skulle ydes inden for EU's de minimis-støtteordning, hvilket betyder, at der højest kan tildeles støtte, der er omfattet af de minimis-reglerne, til en virksomhed på i alt op til 300.000 EUR, svarende til ca. 2,2 mio. kr., over en periode på 3 år. For landbrugs- og fiskerisektoren samt transportvirksomheder gælder særlige beløbsgrænser.

Kommunen skal oplyse alle virksomheder om, at de modtager de minimis-støtte med direkte henvisning til de minimis-forordningen, jf. Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte. Virksomhederne skal udfylde en de minimis-erklæring eller ved ansøgning om voksenlærlingetilskud en tro og love-erklæring, som det fremgår af ansøgningsblanketten. Det er arbejdsgiverens eget ansvar at holde styr på, hvor meget de minimis-støtte, arbejdsgiveren tidligere har modtaget.

Til § 134

§ 160 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er en bemyndigelse til beskæftigelsesministeren, som giver mulighed for at fastsætte nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.21.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 134,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

Den foreslåede bestemmelse forventes fortsat at blive anvendt til bl.a. at fastsætte regler om, at arbejdsgiveren skal anmode om udbetaling af tilskud via NemRefusion. Der forventes også fortsat at blive fastsat regler om, at tidspunktet for uddannelsesaftalens påbegyndelse refererer til det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren samt om, at det aktuelle uddannelsesforløb regnes fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, såfremt der ikke er gået mere end 6 måneder siden tidligere afsluttede forløb, tilsvarende til de gældende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til § 135

Af § 163 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at kommunen kan søge det regionale beskæftigelsesråd om, at der inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksættes og ydes tilskud til initiativer for at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udfører rådets beslutning om anvendelse af bevillingen og varetager administration og regnskab m.v.

Det regionale beskæftigelsesråd modtager efter varslingsloven underretninger om varsling af større afskedigelser. Derudover udmønter rådet en særskilt statslig bevilling til en hurtig og aktiv indsats for at afhjælpe problemer i forbindelse med større afskedigelser eller virksomhedslukninger af stor betydning for et lokalområde.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.22.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 135,* at kommunen kan søge det regionale beskæftigelsesråd om, at der inden for rammerne af en stats-

lig bevilling i form af en varslingspulje iværksættes og ydes tilskud til initiativer for at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

For en nærmere beskrivelse af de regionale beskæftigelsesråd henvises til forslagene til § 159-163 og bemærkningerne hertil.

Med initiativer efter det foreslåede menes iværksættelse af konkrete tilbud, som medvirker til at afbøde konsekvenserne af afskedigelser omfattet af loven. Der er fastsat regler om, hvilke initiativer der kan iværksættes, i lovforslagets § 136, stk. 1 og § 137, stk. 1.

Med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde efter det foreslåede, henvises til definitionen som fastsat i § 139, stk. 1 i lovforslaget og bemærkningerne hertil.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat kan ansøge det regionale beskæftigelsesråd om, at der inden for rammerne af varslingspuljen iværksættes initiativer og ydes tilskud med henblik på at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af væsentlig betydning for et lokalområde.

Reglerne om administration af tilskud fra puljer under Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er fastsat i medfør af tekstanmærkning nr. 115 til § 17 i finansloven (17.46.14. Indsats ved større afskedigelser).

Til § 136

Det fremgår af § 164, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen inden for varslingspuljen kan tilbyde beskæftigede, dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af større afskedigelser, følgende: 1) jobsøgningskurser i op til 2 uger, 2) opkvalificering i op til 8 uger og 3) en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. For dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere gives tilbud om jobsøgningskurser og opkvalificering efter kapitel 14. Tilbuddet skal være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratrådt virksomheden, og være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.22.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 136, stk. 1,* at kommunen inden for varslingspuljen i opsigelsesperioden til beskæftigede og til personer omfattet af § 8, nr. 1-3, der har været omfattet af større afskedigelser, jf. § 139, til den enkelte person kan tilbyde: 1) Jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger. 2) Opkvalificering i sammenlagt op til 8 uger. 3) Udarbejdelse af en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Personen har ret til at få udarbejdet en plan, hvis personen anmoder om det, og den skal udarbejdes senest 2 uger efter anmodningen.

Forslaget omfatter beskæftigede i opsigelsesperioden, samt dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 1, vil betyde, at kommunen fortsat vil kunne give disse personer tilskud til jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger. Hermed understøttes bl.a., at også ansatte med korte opsigelsesvarsler vil have mulighed for at deltage i jobsøgningskurser efter fratræden med henblik på at forbedre deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 2, vil indebære, at kommunen fortsat vil kunne give disse personer tilskud til opkvalificering i sammenlagt op til 8 uger. Hermed understøttes bl.a., at også ansatte med korte opsigelsesvarsler vil have mulighed for at deltage i opkvalificering, der kan bringe dem i anden beskæftigelse. Endelig vil forslaget bidrage til de afskedigedes muligheder for at skifte til en anden branche eller jobområde.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 3, vil medføre, at kommunen fortsat vil kunne give disse personer tilskud til, at personen kan få udarbejdet en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse.

Forslagene vil indebære, at den samlede varighed af tilbuddene med støtte fra varslingspuljen fortsat ikke vil kunne overstige sammenlagt 10 uger, fordelt med op til 2 ugers jobsøgningskursus og 8 uger med opkvalificering og vejledning, uanset om indsatsen ydes i opsigelsesperioden, eller når personen er blevet ledig.

Det foreslås i *stk. 2,* at til personer omfattet af § 8, nr. 1-3, gives tilbud efter stk. 1, nr. 1 og 2, om jobsøgningskurser og opkvalificering efter kapitel 16.

Forslaget vil indebære, at der til dagpenge-, kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere, fortsat gives tilbud efter det foreslåede stk. 1, nr. 1 og 2, om jobsøgningskurser og opkvalificering efter lovforslagets kapitel 16 om vejledning og opkvalificering.

Det foreslås i *stk. 3,* at tilbud skal være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratrådt virksomheden, og skal være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

Forslaget vil indebære, at der fortsat vil gælde tidsgrænser for, hvornår tilbud med støtte fra varslingspuljen skal være påbegyndt og afsluttet, idet tilbud skal være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratrådt virksomheden, og skal være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

Til § 137

Af § 164 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at varslingspuljen tillige kan anvendes ved større afskedigelser til andre initiativer, som relaterer sig til kommunens opgavevaretagelse i forbindelse med varslingsindsatsen.

Det fremgår af stk. 2, at en bevilling af midler efter stk. 1

kan anvendes i opsigelsesperioden og i en periode på op til 3 måneder efter opsigelsesperiodens ophør.

Det fremgår af stk. 3, at andre aktører ikke kan anvendes i forbindelse med initiativer efter bestemmelsen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.22.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 137, stk. 1, 1. pkt.,* at varslingspuljen kan anvendes ved større afskedigelser til andre initiativer, som relaterer sig til kommunens opgavevaretagelse i forbindelse med varslingsindsatsen.

Forslaget vil betyde, at varslingspuljen også vil kunne anvendes til f.eks. frikøb af medarbejdere i kommunen til varetagelse af en koordinerende opgave i forbindelse med varslingsindsatsen, gennemførelse af individuelle samtaler med eller afholdelse af informationsmøder for de afskedigede medarbejdere eller jobsøgningskurser, som kommunen selv står for. Andre initiativer kan f.eks. være etablering og drift af it-understøtning i forbindelse med kommunens etablering af indsatskontorer på de berørte virksomheder.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at en bevilling af midler kan anvendes i opsigelsesperioden og i en periode på op til 3 måneder efter opsigelsesperiodens ophør.

Det foreslåede vil betyde, at en bevilling af midler til andre initiativer relateret til kommunens opgavevaretagelse i forbindelse med varslingsindsatsen kan anvendes i opsigelsesperioden og i en periode på op til 3 måneder efter opsigelsesperiodens ophør.

Det foreslås i *stk. 2,* at andre aktører ikke kan anvendes i forbindelse med initiativer efter bestemmelsen.

Forslaget vil indebære, at midlerne fra varslingspuljen til andre initiativer fortsat ikke vil kunne anvendes til køb af andre aktører til at varetage disse opgaver, f.eks. koordinering eller afholdelse af informationsmøder for afskedigede medarbejdere.

Til § 138

Af § 165 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at tilskud til udgifter til opkvalificering er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

Bevillingen til ydelsen af tilskuddet fastsættes på de årlige finanslove.

Finansieringen sker fra finanslovens § 17.46.14.10 om indsats ved større afskedigelser, hvorefter der er afsat en særskilt bevilling til at iværksætte initiativer, der sikrer en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større virksomhedslukninger eller større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde og til at yde tilskud til opkvalificering efter opsigelsesperioden for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.22.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 138,* at tilskud til udgifter til opkvalificering er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen, hvis den afskedigede gennemfører opkvalificeringen.

Forslaget vil indebære, at det fortsat vil være en betingelse for at kunne yde tilskud, at tilskuddet vil blive anvendt til opkvalificering af afskedigede inden for et område, hvor der er mangel eller vil kunne forventes mangel på arbejdskraft, eller hvor der er en tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om ansættelse efter opkvalificeringen.

Det forventes, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat en bestemmelse svarende til den gældende om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings oversigt over jobmuligheder på det regionale arbejdsmarked, Arbejdsmarkedsbalancen, vil skulle benyttes ved vurdering af, om der er eller vil kunne forventes mangel på arbejdskraft inden for et område. Der er fire kategorier i Arbejdsmarkedsbalancen. Der vil skulle være tale om områder inden for kategorierne "Gode jobmuligheder" eller "Mangel på arbejdskraft" eller "Paradoks" i oversigten.

Til § 139

Af § 166, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at større afskedigelser forstås som mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte.

Efter stk. 2, kan beskæftigelsesministeren på baggrund af ansøgning fra det regionale beskæftigelsesråd, jf. kapitel 5 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., dispensere fra stk. 1, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.22.1.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 139, stk. 1,* at der ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte.

Forslaget vil betyde, at på en arbejdsplads med eksempelvis 20 medarbejdere, vil der være tale om en større afskedigelse, såfremt 10 medarbejdere afskediges.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren på baggrund af ansøgning fra det regionale beskæftigelsesråd kan

dispensere fra stk. 1, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

I forbindelse med vurderingen af, om muligheden for anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, kan Arbejdsmarkedsbalancen bruges til at give et billede af, hvordan jobmulighederne er inden for et stort antal forskellige stillinger i alle regioner.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat kan dispensere fra det foreslåede i stk. 1 på baggrund af ansøgning fra det regionale beskæftigelsesråd, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

Til § 140

Det fremgår af § 167, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der kan gives mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder, med henblik på at fremme, at en person kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse. Personerne kan efter en konkret vurdering bevilges mentorstøtte i en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode. Det fremgår af stk. 2, at personer omfattet af § 6, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, har ret til mentorstøtte med samme formål som efter stk. 1 i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og i en periode på mindst 6 måneder i alt.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.23.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 140, stk. 1,* at kommunen kan give mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder med henblik på at fremme, at en person kan opnå eller fastholde beskæftigelse. Kommunen kan efter en konkret vurdering give mentorstøtte i en ny periode på op til 6 måneder.

Forslaget vil betyde, at der fortsat kan gives mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder. Formålet med mentorstøtte vil fortsat være at fremme, at en person kan opnå eller fastholde beskæftigelse, herunder at en person kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse eller ansættelse i fleksjob. Formålet med mentorstøtten er således rettet mod personens beskæftigelses- eller uddannelsesmuligheder.

Det afgørende er, at mentorfunktionen understøtter, at en person fastholdes eller får fodfæste på arbejdsmarkedet eller på en uddannelse, som følges på ordinære vilkår. Det gælder også i tilfælde, hvor et job eller en uddannelse først bliver aktuelt på lidt længere sigt.

Der kan ikke gives mentorstøtte til en person, hvis der ikke er et beskæftigelses- eller uddannelsesformål med mentorstøtten.

Mentorstøtten vil med forslaget fortsat ikke være begrænset til målgrupperne i § 8 og 9 i lovforslaget. Også andre personer, der har brug for mentorstøtte til at opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse eller ansættelse, vil kunne få mentorstøtte gennem kommunen.

Der vil eksempelvis kunne bevilges mentorstøtte til en person, der er ansat i et fleksjob, når den sædvanlige introduktion til arbejdspladsen og den løbende hjælp eller støtte fra kollegaer og ledere ikke rækker til at fastholde personen i jobbet. Samtaler mellem mentor og personen vil f.eks. kunne handle om forhold på arbejdspladsen, opbygning af en struktureret hverdag, sociale forhold, misbrugsproblemer og andre personlige problemer.

For personer, der påbegynder en uddannelse på almindelige vilkår, vil mentorstøtte på uddannelsesinstitutionen skulle være andet og mere end den vejledning, som en uddannelsesvejleder vil kunne give.

Bestemmelsen indebærer også, at unge, der ikke tidligere har været i kontakt med kommunen, efter en konkret vurdering kan få mentorstøtte i overgangen til uddannelse på ordinære vilkår, så flere kan få en god start på uddannelsen. Der kan tillige gives mentorstøtte for at fastholde den unge i uddannelsen, så risikoen for at falde fra uddannelsen mindskes.

For personer, der er længere væk fra arbejdsmarkedet, vil mentoren f.eks. kunne hjælpe personen med at kunne fungere på en arbejdsplads med ordinære løntimer. Endvidere vil mentoren kunne hjælpe personen med at få bragt stabilitet og struktur ind i hverdagen og dermed styrke personen i troen på at kunne udvikle sig og blive i stand til at mestre sit liv, og dermed komme tættere på arbejdsmarkedet.

Forslaget indebærer også, at f.eks. personer under afsoning vil kunne få mentorstøtte efter loven, hvis formålet er at bistå personen med hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse, herunder fastholdelse af personer, der er i beskæftigelse, og blive helt eller delvist selvforsørgende. Dette vil eksempelvis kunne forekomme, når en person i udslusningsfasen har behov for en mentor for at kunne opnå beskæftigelse efter endt afsoning.

Det forudsættes, at mentoren løbende vil skulle mødes med personen, f.eks. på virksomheden, hjemme hos personen eller i forbindelse med en aktivitet eller lignende. Kontakten vil også, hvis særlige omstændigheder taler herfor, kunne ske på anden vis, f.eks. telefonisk. For at sikre, at formålet med mentorstøtten bliver opfyldt, vil det være vigtigt, at der løbende er en så konkret kontakt, at der opbygges en støttende relation mellem mentor og personen. Den direkte kontakt vil skulle svare til de timer, som personen har fået bevilget.

Forslaget vil desuden indebære, at mentorstøtten ligesom i dag vil kunne bevilges i en periode på op til 6 måneder. Når en periode med mentorstøtte er udløbet, vil kommunen efter en konkret vurdering kunne bevilge mentorstøtte for en ny periode på op til 6 måneder. Der vil således kunne bevilges

flere perioder med mentorstøtte ud fra en konkret vurdering af personens behov.

Mentoropgaver vil f.eks. kunne være faglige, hvor personen vil kunne få støtte i forhold til konkrete arbejdsopgaver, personlige, hvor personen vil kunne få støtte i forhold til at håndtere psykiske, sociale, misbrugs-, familiemæssige og økonomiske problemer, praktiske, hvor personen vil kunne få støtte i at få struktur på dagligdagen, afprøvende, hvor personen vil kunne få støtte i at afprøve og afklare ressourcer og barrierer, herunder matche personen til virksomheden, afklare fremtidige job- og uddannelsesmuligheder samt afklare eventuelle skånebehov m.v.

Det foreslås i *stk. 2,* at personer omfattet af § 8 og § 9, nr. 1, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, har ret til mentorstøtte i en periode på op til 6 måneder. Personen har ret til at påbegynde perioden med mentorstøtte op til 3 måneder før udskrivelsen.

Forslaget vil indebære, at dagpengemodtagere, jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister, unge under 18 år med behov for beskæftigelsesrettet indsats, personer ansat i fleksjob og selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, som bliver udskrevet fra psykiatrisk indlæggelse, vil have ret til mentorstøtte.

Formålet med mentorstøtte vil skulle være at bistå personen i hurtigst muligt at komme i varig beskæftigelse, herunder fastholdelse af personer, der er i beskæftigelse, og blive helt eller delvist selvforsørgende.

Mentorstøtte i forbindelse med udskrivning vil med forslaget kunne tilbydes op til 3 måneder før udskrivelsen, og indtil personen har opnået en stabil og struktureret hverdag. Personen vil have ret til mentorstøtte i 6 måneder i alt.

Kommunen vil derefter kunne give mentorstøtte efter de almindelige regler efter forslaget til stk. 1. Kommunen vil som i dag skulle koordinere indsatsen i forhold til andre forvaltningsområder.

Med forslaget vil det alene være personer, der er indlagt på grund af psykiske lidelser, der vil have ret til mentorstøtte i form af udskrivningskoordinator. Dette vil gælde uanset, hvor længe personen har været indlagt. Bestemmelsen vil som i dag ikke omfatte personer, der er i ambulant behandling eller dagbehandling eller personer, der er indlagt med fysiske lidelser.

Til § 141

Efter § 168 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan mentorfunktionen varetages af medarbejdere ansat i en virksomhed, en uddannelsesinstitution eller i kommunen. Mentorfunktionen kan også varetages af eksterne konsulenter, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller kommunen indgår aftale med.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.23.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 141,* at mentorfunktionen kan varetages af medarbejdere ansat hos en arbejdsgiver, en uddannelsesinstitution eller i kommunen. Mentorfunktionen kan også varetages af eksterne konsulenter, som arbejdsgiveren, uddannelsesinstitutionen eller kommunen indgår aftale med.

Det betyder, at mentorfunktionen fortsat vil kunne varetages af en række forskellige aktører, som kommunen vil kunne indgå aftale med om levering af mentorydelser og af ansatte i kommunen.

Med forslaget vil mentorfunktionen således kunne varetages af en medarbejder ansat hos den arbejdsgiver, hvor personen, der får mentorstøtte, arbejder eller er i tilbud. Mentorordningen vil give arbejdsgiveren mulighed for at indgå i et tæt samarbejde med kommunen om opfølgning og tilbagemelding på personens forløb hos arbejdsgiveren. Mentorstøtten vil skulle ligge ud over, hvad en arbejdsgiver sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen vil skulle være afgørende for, at ansættelsen eller forløbet vil kunne gennemføres.

Med forslaget vil mentorfunktionen fortsat kunne varetages af en medarbejder ansat i den uddannelsesinstitution, hvor personen er i uddannelsesforløb. Mentorstøtten vil skulle ligge ud over, hvad uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen vil skulle være afgørende for, at uddannelsen eller forløbet vil kunne gennemføres.

Med forslaget vil mentorfunktionen fortsat kunne varetages af en ansat i kommunen. Mentoren vil kunne have en myndighedsfunktion over for personen samtidig med mentorfunktionen. Mentoren vil kunne være ansat helt eller delvist til at varetage mentorfunktionen på tværs af aktiviteter og vil kunne være en del af et kommunalt mentorkorps. Mentoren vil bl.a. kunne yde hjælp til almindelig daglig livsførelse og håndtering af sociale problemer, der står i vejen for, at personen kan deltage i tilbud, job eller uddannelse m.v. Har personen behov for en bostøtte eller støttekontaktperson, vil mentorfunktionen og støttekontaktpersonfunktionen kunne varetages af én og samme person.

Med forslaget vil mentorfunktionen endvidere fortsat kunne varetages af en ekstern konsulent, som arbejdsgiveren, uddannelsesinstitutionen eller kommunen vil kunne indgå aftale med. Arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen vil kunne vælge at indgå aftale med en ekstern konsulent, der kan stå for samarbejdet med kommunen, herunder særligt i forhold til arbejdet med de administrative opgaver og i forhold til at give tilbagemeldinger til kommunen om personens udvikling m.v. Den eksterne konsulent, som kommunen anvender som mentor, vil kunne anvendes til alle typer opgaver, men vil typisk blive brugt til personer med

specifikke problemer, f.eks. sproglige eller kulturelle udfordringer, en bestemt diagnose, misbrug eller voldelig adfærd.

Til § 142

Det fremgår af § 169, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at får en virksomhed eller en uddannelsesinstitution støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen.

Efter stk. 2 bevilges støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent. Der kan bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen med henblik på at forbedre en medarbejders forudsætninger for at varetage mentorfunktionen.

Efter stk. 3 skal kommunen i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen fastsætte et timetal for mentorfunktionen ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos den person, der har brug for mentorstøtte.

Efter stk. 4 kan der i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.23.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 142, stk. 1, 1. pkt.,* at støtte til en mentorfunktion hos en arbejdsgiver eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent.

Forslaget betyder, at der kan bevilges støtte til en mentorfunktion hos en arbejdsgiver eller en uddannelsesinstitution, og støtten vil skulle dække arbejdsgiverens eller uddannelsesinstitutionens lønomkostninger ved frikøb af en intern mentor eller betaling af honorar til en ekstern mentor. Det vil være en betingelse for bevilling af støtte til frikøb af en medarbejder, at medarbejderen ikke udfører sine sædvanlige arbejdsfunktioner i de timer, hvor vedkommende fungerer som mentor. Lønomkostningerne vil være timelønnen inklusiv feriepenge, pensionsbidrag og andre arbejdsgiverbidrag. Hverken direkte eller indirekte omkostninger forbundet med at levere mentorydelsen vil kunne indgå.

Der vil skulle være direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtte, i de timer, der ydes støtte til. Det vil ikke være muligt at få støtte til udgifter til transport til mentorer eller til den tid, som mentoren anvender til transport eller forberedelse. Der vil heller ikke være dækning for udgifter for timer, hvor mentor er fraværende, eksempelvis pga. sygdom.

Det betyder, at det vil skulle være det faktiske timeforbrug, der danner grundlag for udbetaling af støtte, dvs. de timer, hvor der har været direkte kontakt mellem mentoren og den person, der vil skulle modtage mentorstøtten.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at der kan bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen med henblik på at forbedre en medarbejders mulighed for at varetage mentorfunktionen.

Forslaget betyder, at der vil kunne bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen med henblik på at forbedre en medarbejders mulighed for at varetage mentorfunktionen.

Formålet med at give tilskud til uddannelse af mentorerne er, at de gennem opkvalificering vil kunne opnå en række nye kvalifikationer, der vil kunne bidrage til, at mentorerne bedre vil kunne varetage mentoropgaven og hjælpe personen, der har brug for støtte, tættere på beskæftigelse eller uddannelse. Der vil ikke kunne bevilges tilskud til betaling for tabt arbejdsfortjeneste som følge af, at medarbejderen deltager i uddannelse.

Tilskud til uddannelse til mentorer vil alene kunne ydes til interne medarbejdere ansat som mentor hos arbejdsgivere og uddannelsesinstitutioner. Arbejdsgivere og uddannelsesinstitutioner vil ikke kunne få tilskud til uddannelse til en ekstern konsulent, som udfører mentoropgaven for dem. Der vil heller ikke kunne ydes tilskud til uddannelse til mentorer, som er ansat i kommunen eller mentorer, herunder firmaer, der udbyder mentorstøtte, som kommunen indgår aftale med, og som udfører mentoropgaver for kommunen.

Det foreslås i *stk. 2,* at får en arbejdsgiver eller en uddannelsesinstitution støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen.

Det betyder, at kommunen vil kunne yde støtte til frikøb af en mentor hos en arbejdsgiver eller i en uddannelsesinstitution, og at mentoren vil skulle varetage opgaven med mentorstøtte som en opgave, der ligger ud over den almindelige oplæring og introduktion af personen, i de frikøbte timer. Det er derfor en betingelse, at mentoren ikke udfører sine sædvanlige arbejdsopgaver i de timer, vedkommende fungerer som mentor. Den almindelige oplæring og introduktion til arbejdet eller uddannelsen vil således ikke være en mentoropgave.

Det vil også skulle være en betingelse for at kunne få støtte til mentoropgaver, udført af mentorer ansat hos arbejdsgivere og uddannelsesinstitutioner, at opgaven med at introducere og oplære personen skal have et omfang, der rækker ud over arbejdsgiverens forpligtigelse til oplæring af personen og ud over uddannelsesinstitutionens forpligtigelse til introduktion og vejledning. Der vil således skulle være mulighed for at give personlig vejledning i forhold til arbejdet eller uddannelsen som led i at fastholde personen.

Herudover vil mentorfunktionen skulle være afgørende for, at personen opnår eller fastholder aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen.

Det foreslås i *stk. 3,* at kommunen i samarbejde med arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen skal fastsætte et timetal for mentorfunktionen ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos den person, der har brug for mentorstøtte. Der kan i samarbejde med arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person, hvis en arbejdsgiver eller uddannelsesinstitution løbende varetager mentorfunktionen for flere personer.

Forslaget indebærer, at kommunen vil skulle fastsætte et timetal for mentorfunktionen i samarbejde med arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen.

Det er individuelt, hvor mange timers mentorstøtte en person vil have brug for. Kommunen vil skulle fastsætte timetallet pr. uge ud fra en konkret vurdering af behov for mentorstøtte hos den enkelte person.

Forslaget indebærer endvidere, at hvis en arbejdsgiver eller en uddannelsesinstitution løbende varetager mentorfunktionen for flere personer, vil det være muligt at fastsætte et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person. Timetallet vil skulle fastsættes af kommunen i et samarbejde mellem kommunen og arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen. Der vil skulle tages udgangspunkt i, hvilken personkreds der almindeligvis indgår i en af de løbende understøttende indsatser med mentorstøtte, og hvilket mentorbehov personerne almindeligvis har.

Hvis kommunen giver en person mentorstøtte hos en arbejdsgiver, hvor der er en aftale om mentorfunktion pr. plads, vil de på den måde kunne udnytte det antal timer, kommunen allerede har aftalt med arbejdsgiveren. Der vil ikke skulle laves en særskilt bevilling. Kommunen vil skulle sikre, at der er ledige timer i aftalen. Og arbejdsgiveren vil skulle være klar over, at personen hører under denne aftale, så de kan bede om udbetaling af støtte til mentorfunktionen for personen under aftalen. Hvis personen får mentorstøtten som individuel mentor, vil der skulle laves en særskilt bevilling vedrørende mentorstøtten, og virksomheden vil så skulle have disse penge som særskilt betaling.

En person vil godt kunne have en individuel mentor og en mentor pr. plads på samme tid. Hvis det aftalte med arbejdsgiveren f.eks. er lavet ud fra en type person, hvor det passer med gennemsnitligt 5 timers mentorstøtte pr. person pr. uge, og kommunen giver mentorstøtte til en person, der har behov for flere timer, så vil kommunen kunne supplere det aftalte med virksomheden op med ekstra timer til individuel mentorstøtte. Der vil så skulle være en særskilt bevilling til de ekstra timer.

Til § 143

Det fremgår af § 170 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at udgifter til en kommunalt ansat mentor opgøres som lønomkostninger til mentoren. Det fremgår videre, at varetages mentorstøtten af en ekstern konsulent, som udfører opgaver for kommunen, bevilges støtten til dækning af honorar til den eksterne konsulent.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.23.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 143, 1. pkt.,* at udgifter til en kommunalt ansat mentor skal opgøres som lønomkostninger til mentoren.

Forslaget vil betyde, at lønomkostningerne vil kunne medtages, og de vil skulle omfatte timelønnen inklusiv feriepenge, pensionsbidrag og andre arbejdsgiverbidrag. Hverken direkte eller indirekte omkostninger forbundet med at levere mentorydelsen vil kunne indgå.

Der vil skulle være direkte kontakt mellem mentoren og den person, der får mentorstøtte, i de timer, der ydes støtte til. Det vil ikke være muligt at få støtte til udgifter til transport til mentorer eller til den tid, som mentoren anvender til transport eller forberedelse. Der vil heller ikke være dækning for udgifter for timer, hvor mentor er syg.

Det foreslås i *2. pkt.,* at når mentorstøtten varetages af en ekstern konsulent, som udfører opgaver for kommunen, bevilges støtten til dækning af honorar til den eksterne konsulent.

Forslaget vil betyde, at for eksterne konsulenter, som varetager mentorstøtten for kommunen, vil udgiften skulle opgøres som honoraret til den eksterne konsulent. Udgiften vil skulle opgøres på samme måde som honorar til en ekstern konsulent, der udfører mentorstøtte-opgaver for arbejdsgivere eller uddannelsesinstitutioner.

Det vil være en betingelse, at den eksterne konsulent ikke udfører sine sædvanlige arbejdsfunktioner i de timer, hvor vedkommende fungerer som mentor. Udgiften vil skulle svare til timelønnen inklusiv feriepenge, pensionsbidrag og andre arbejdsgiverbidrag. Hverken direkte eller indirekte omkostninger forbundet med at levere mentorydelsen vil kunne indgå.

Der vil skulle være direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtte, i de timer, der ydes støtte til. Det vil ikke være muligt at få støtte til udgifter til transport til mentorer eller til den tid, som mentoren anvender til transport eller forberedelse. Der vil heller ikke være dækning for udgifter for timer, hvor mentor er syg.

Det betyder, at det vil skulle være det faktiske timeforbrug, der danner grundlag for opgørelsen af honoraret, dvs. de timer, hvor der har været direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtten.

Til § 144

Det fremgår af § 171 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om beregning og opgørelse af udgifter til mentorstøtte, om mentorfunktionen og om tilskud til køb af uddannelse til mentoren.

Med hjemmel i denne bestemmelse, er der fastsat nærmere regler herom i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.23.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 144,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om mentorstøtte, herunder beregning og opgørelse af udgifter.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte nærmere regler om mentorstøtte, herunder beregning og opgørelse af udgifter.

Det forventes, at den foreslåede bestemmelse vil blive anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse om procedurer og dokumentation for bevilling af støtte til mentorfunktionen, herunder hvad der vil kunne indregnes i mentorens faktiske timeforbrug, og hvad der vil kunne indregnes ved opgørelsen af lønomkostninger svarende til de regler, der i dag er fastsat i kraft af den gældende bemyndigelse.

Det forventes tillige, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, hvordan en person, der udskrives og ønsker mentorstøtte, vil kunne sikres mentorstøtte. Endvidere forventes fastsat regler om udskrivningskoordinatorer, herunder at sundhedsvæsenet hurtigst muligt efter at tidspunktet for udskrivningen bliver kendt, vil skulle meddele kommunen, at personen udskrives, samt oplyse tidspunktet herfor, og at det herefter vil være kommunens pligt at undersøge, om personen ønsker mentorstøtte i forbindelse med udskrivningen, og sørge for, at der i så fald knyttes en mentor til personen. Det vil svare til de regler, der i dag er fastsat i kraft af den gældende bemyndigelse.

Der forventes endvidere i bekendtgørelse fastsat regler om, at arbejdsgiveren hhv. uddannelsesinstitutionen skal redegøre for det faktiske timeforbrug, der er anvendt på mentorfunktionen.

Til § 145

Det fremgår af § 172 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, ledige selvforsørgende, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, der deltager i tilbud efter kapitel 11-14, kan der gives tilskud til hjælpemidler med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbuddet.

Det fremgår af lovens § 178, at for at fremme, at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, eller at personer kan drive selvstændig virksomhed, kan kommunen give tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed, eller kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises pkt. 2.24.1.1 og pkt. 2.24.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 145, stk. 1,* at kommunen kan give tilskud til hjælpemidler for at fremme, at personer 1) kan deltage i tilbud efter kapitel 13-16, 2) opnår eller fastholder ordinær ansættelse, 3) opnår eller fastholder ansættelse i seniorjob efter lov om seniorjob eller 4) kan drive selvstændig virksomhed.

Forslagets stk. 1, nr. 1, vil betyde, at kommunen fortsat vil kunne give tilskud til hjælpemidler for at fremme, at personer kan deltage i tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering.

Forslagets stk. 1, nr. 2, vil betyde, at kommunen fortsat vil kunne give tilskud til hjælpemidler for at fremme, at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse.

Forslagets stk. 1, nr. 3, vil betyde, at kommunen fortsat vil kunne give tilskud til hjælpemidler for at fremme, at personer opnår eller fastholder ansættelse i seniorjob efter lov om seniorjob.

Forslagets stk. 1, nr. 4, vil betyde, at kommunen fortsat vil kunne give tilskud til hjælpemidler for at fremme, at personer kan drive selvstændig virksomhed.

Det foreslåede vil betyde, at personer, der i dag kan gives tilskud til hjælpemidler efter §§ 172 og 178 også efter forslaget fortsat vil kunne modtage tilskud til hjælpemidler. Målgruppen fastholdes i overensstemmelse med gældende regler, men fremgår nu af en samlet bestemmelse om den personkreds, der vil have ret til tilskud til hjælpemidler.

Som eksempel på hjælpemidler kan nævnes specielt og særligt arbejdstøj. Sikkerhedssko og arbejdstøj kan betragtes som hjælpemidler i form af arbejdsredskaber, hvis de øvrige betingelser er opfyldt. Andre eksempler på hvilke hjælpemidler der vil kunne gives tilskud til, vil kunne være f.eks. læse- og skriveteknologi, specialværktøj, særlige instruktionsbøger og lignende, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at personer, der deltager i tilbud efter lovforslagets kapitel 13-16 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, samt personer, der har brug for tilskud til hjælpemidler for at opnå eller fastholde ordi-

nær ansættelse, eller for at opnå eller fastholde ansættelse i seniorjob eller ansættelse i fleksjob, eller hvor tilskud til hjælpemidlet understøtter, at den pågældende kan drive selvstændig virksomhed, kan få tilskud til hjælpemidler.

Hvis der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor.

Det foreslås i *stk. 2,* at hjælpemidlet skal være af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet, kan opnå eller fastholde ansættelse eller kan drive selvstændig virksomhed eller kompenserer for personens begrænsninger arbejdsevnen.

Forslaget vil betyde, at hjælpemidlet fortsat enten skal være af afgørende betydning for personens konkrete deltagelse i tilbud eller etablering eller fastholdelse på arbejdsmarkedet, eller skal kunne kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Til § 146

Det fremgår af § 174 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det er en betingelse for at give tilskud, at udgiften skal ligge ud over, hvad arbejdsgiveren, den selvstændigt erhvervsdrivende eller uddannelsesinstitutionen selv forudsættes at afholde, og at hjælpemidlet ikke må være sædvanligt forekommende på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen.

Det fremgår af § 178, at det er en betingelse for at give tilskud til et hjælpemiddel, at hjælpemidlet ligger ud over, hvad arbejdsgiveren eller den selvstændigt erhvervsdrivende forudsættes at afholde, og at hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen.

Det fremgår af § 174 og § 178 som en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke må være tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.24.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 146,* at tilskud efter § 145 kan gives, hvis følgende betingelser er opfyldt: 1) Udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren, den selvstændigt erhvervsdrivende eller uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde. 2) Hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen. 3) Hjælp efter anden lovgivning, herunder lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., ikke vurderes at være tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Det foreslåede vil betyde, at der fortsat kan gives tilskud til hjælpemidler efter lovforslagets § 145, hvis nedenstående tre betingelser er opfyldt.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 1, vil medføre, at det fortsat er en betingelse for at give tilskud, at udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren, den selvstændigt erhvervsdrivende eller uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde.

Det vil betyde, at kommunen ved bevillingen af tilskuddet vil skulle tage stilling til, om et hjælpemiddel betragtes som et sædvanligt inventar hos arbejdsgiveren, den selvstændige eller uddannelsesinstitutionen.

Forslaget vil betyde, at der f.eks. ikke vil kunne bevilges et hjælpemiddel i form af et hæve-sænkebord på en arbejdsplads med kontorarbejde, da der er tale om et møbel, som anses for almindeligt inventar på en sådan type arbejdsplads. Der vil derfor ikke være tale om en udgift, der ligger ud over, hvad en arbejdsgiver må forudsættes at afholde.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 2, vil indebære, at det fortsat er en betingelse for at give tilskud, at hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen.

Det vil sige, at der ved bevillingen af tilskuddet vil skulle tages stilling til, hvorvidt et hjælpemiddel betragtes som et sædvanligt inventar hos arbejdsgiveren eller på uddannelsesinstitutionen. Der vil ikke kunne ydes hjælp til kontorinventar og arbejdspladsindretning, som arbejdsgiveren normalt afholder udgiften til for at opfylde kravene i arbejdsmiljølovgivningen.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 3, vil betyde, at det fortsat er en betingelse for at give tilskud til hjælpemidler, at hjælp efter anden lovgivning, herunder lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. ikke vurderes at være tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Dette foreslås, fordi der på andre områder, herunder i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., findes regler der i lighed med reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, giver en person ret til tilskud til hjælpemidler.

Forslaget vil bl.a. medføre, at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation bevilges efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til § 147

Det fremgår af § 172, stk. 3, og § 178, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og undervisningsmaterialer og til en virksomhed i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger.

I medfør af lovens § 174, stk. 2, kan tilskud til hjælpemidler gives på baggrund af dokumenterede udgifter. Kommunen kan dog beregne tilskud til undervisningsmaterialer på baggrund af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

I medfør af og § 178, stk. 4, kan tilskud til hjælpemidler gives på baggrund af dokumenterede udgifter.

I medfør af § 174, stk. 3, og § 178, stk. 5, kan hjælpemidler gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet for hjælpemidlet.

I medfør af lovens § 174, stk. 4, og § 178, stk. 6, kan tilskud til hjælpemidler gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.24.1.1 om hjælpemidler under tilbud og pkt. 2.24.1.2 om hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 147, stk. 1,* at kommunen kan give tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber eller undervisningsmaterialer til en person og til mindre arbejdspladsindretninger til en arbejdsgiver.

Forslaget vil betyde, at tilskud til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger fortsat vil kunne gives i forbindelse med tilbud om ansættelse med løntilskud, virksomhedspraktik eller nytteindsats. Tilskud til undervisningsmaterialer vil typisk blive givet i forbindelse med et tilbud om vejledning og opkvalificering.

Tilskud til mindre arbejdspladsindretninger vil ofte kræve, at arbejdsgiveren indvilger, da der vil skulle ske en placering, ombygning eller installation på virksomheden. Derfor vil arbejdspladsindretninger skulle bevilges til arbejdsgiveren, så det sikres, at arbejdsgiveren vil være part i sagen.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan nævnes specialværktøj og mindre maskiner, særlige arbejdsstole, specialtelefon, teleslynge, ergonomisk stol, talegenkendelsesprogram, specialordbog, specialsæde og automatgear til traktor og varebil.

Som eksempler på mindre arbejdspladsindretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person vil kunne komme rundt hos arbejdsgiveren, f.eks. en rampe eller en døråbning, der skal gøres bredere, for at en person i kørestol kan komme igennem døren.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at tilskud gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold på baggrund af dokumenterede udgifter.

Forslaget vil betyde, at kommunen ikke vil skulle tage højde for personens eller ægtefællens eventuelle indtægt eller formue, når der bevilges tilskud til hjælpemidler.

Det foreslås endvidere, at tilskud til hjælpemidler vil skulle gives på baggrund af dokumenterede udgifter. Forslaget betyder, at der vil skulle ansøges om tilskud til en konkret udgift, idet udgifterne skal kunne dokumenteres.

Det indebærer, at der ikke vil kunne gives tilskud til anslåede udgifter, da der skal være tale om dokumenterede udgifter. Dokumentation for udgifterne kan f.eks. være en faktura eller kvittering.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at kommunen kan beregne tilskud til undervisningsmateriale på baggrund af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Forslaget vil betyde, at kommunen i disse tilfælde vil kunne vælge, at udgiften skal beregnes ud fra de gennemsnitlige udgifter, og at udgiften dermed ikke konkret vil skulle dokumenteres. Det skal blot kunne godtgøres, at der er tale om en gennemsnitlig udgift ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution. Undervisningsmateriale vil f.eks. kunne være specielle ordbøger.

Det vil endvidere betyde, at kommunen i disse tilfælde vil kunne vælge, at udgiften skal beregnes ud fra de gennemsnitlige udgifter, og at udgiften dermed ikke konkret vil skulle dokumenteres. Det skal blot kunne godtgøres, at der er tale om en gennemsnitlig udgift ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Forslaget er med sproglige præciseringer en videreførelse af gældende ret dog således, at det foreslås, at reglerne om hjælpemidler samles for alle målgrupper med undtagelse af personer, der er eller skal ansættes i fleksjob.

Det foreslås i *stk. 3,* at hjælpemidler kan gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Det vil betyde, at hvis kommunen er i besiddelse af et hjælpemiddel, som i fuldt omfang vil tilgodese behovet hos personen, vil kommunen i stedet for at give et tilskud til et nyanskaffet hjælpemiddel fortsat kunne give hjælpemidlet som udlån. Det er kommunen der vurderer om et hjælpemiddel bør gives som et tilskud til et nyanskaffet hjælpemiddel eller om hjælpemidlet i stedet for gives som udlån.

Herudover vil en person, der flytter bopæl til en anden kommune, men f.eks. beholder sin løntilskudsansættelse, kunne aftale med fraflytter-kommunen, at personen bibeholder det hjælpemiddel, som fraflytter-kommunen har givet som udlån, så længe ansættelsen bibeholdes.

Til § 148

Det fremgår af § 179, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen kan give en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob og kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen. Det er endvidere fastsat, at hjælp efter anden lovgivning, ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af tilskud til mindre

arbejdspladsindretninger og at tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.24.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 148, stk. 1,* at kommunen kan give en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob og kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Det foreslåede vil betyde, at det fortsat vil være muligt for kommunen at give tilskud til hjælpemidler, til en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob.

Kommunen vil således kunne give tilskud til udgifter til hjælpemidler i form af f.eks. læse- og skriveteknologi, specialværktøj og lignende, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Hvis der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor. Det vil sige, at der ikke i disse tilfælde kan bevilges hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelses-indsats eller lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Det foreslås i *stk. 2,* at det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning, herunder lov om kompensations til handicappede i erhverv m.v., ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Forslaget vil betyde, at det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke vurderes at være tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Forslaget vil bl.a. medføre, at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation, bevilges hjælpemidlet efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 3,* at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en arbejdsgiver i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger.

Forslaget vil betyde, at tilskud til hjælpemidler kan gives til personer i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en arbejdsgiver i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger.

Tilskud til hjælpemidler vil kunne gives som tilskud til undervisningsmateriale, arbejdsredskaber og til en arbejdsgiver i form af tilskud til mindre arbejdspladsindretninger. Mindre arbejdspladsindretninger vil kræve, at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen.

Hjælpemidler og mindre arbejdspladsindretninger vil kunne gives i forbindelse med tilbud om ansættelse med løntilskud, virksomhedspraktik eller nytteindsats. Undervisningsmaterialer vil typisk kunne gives i forbindelse med et tilbud om vejledning og opkvalificering.

Det foreslås i *stk. 4,* at tilskud gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Det foreslåede vil betyde, at tilskud gives uden, at der tages hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold, og at kommunen derved ikke vil skulle tage højde for personens eller ægtefællens eventuelle indtægt eller formue, når der bevilges tilskud til hjælpemidler.

Det foreslås i *stk. 5,* at hjælpemidler kan gives som udlån til personen, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Det foreslåede vil betyde, at kommunen fremover kan give hjælpemidler som udlån til personer, der er ansat eller skal ansættes i et fleksjob.

Til § 149

Det fremgår af den gældende § 175, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats at dagpenge- og ledighedsydelsesmodtagere, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og personer omfattet af § 6, nr. 1-9, dvs. dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledighedsydelsesmodtagere, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km.

Personer omfattet af § 6, nr. 12, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 12 og 14, og personer omfattet af § 6, nr. 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11 og 14, kan efter en konkret vurdering få godtgørelse efter denne bestemmelse.

I medfør af § 175 har personer omfattet af § 6, nr. 1 og 9, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og personer omfattet af § 6, nr. 1-10, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, ret til at få dækket den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Personer omfattet af § 6, nr. 12, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 12 og 14, og personer omfattet af § 6, nr. 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11 og 14, kan efter en konkret vurdering få dækket faktiske udgifter til befordring efter denne bestemmelse.

Personer, der er omfattet af arbejdspligt efter lovens § 105 a,

er ikke omfattet af reglerne om ret til befordringsgodtgørelse.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.25.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 149, stk. 1,* at personer, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 11, og personer, omfattet af § 8, nr. 1-4, som deltager i tilbud efter kapitel 13-16, har ret til befordringsgodtgørelse, når transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km.

Forslaget vil betyde, at personer, der deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 11 og dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og sygedagpengemodtagere, fortsat vil have ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km.

Det er den normale transportvej, som danner grundlaget for beregningen af afstanden. Den normale transportvej vil som udgangspunkt være den korteste vej mellem bopæl og tilbudssted. Et væsentligt større tidsmæssigt forbrug eller økonomi vil f.eks. kunne tillægges betydning i vurderingen i de tilfælde, hvor det ikke vil være den korteste vej mellem bopæl og tilbudssted, der danner grundlaget for beregningen af afstanden.

Det foreslås i *stk. 2,* at personer omfattet af § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister, som deltager i tilbud efter lovforslagets kapitel 13, 14 og 16, efter en konkret vurdering kan få befordringsgodtgørelse efter stk. 1.

Forslaget vil betyde, at ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud og vejledning og opkvalificering, vil kunne få godtgjort transportudgifter ud over 24 km, under deres deltagelse i tilbud, hvis kommunen vurderer, at de har et konkret behov herfor.

Det foreslås i *stk. 3,* at personer, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 14, ikke kan få befordringsgodtgørelse.

Forslaget vil betyde, at personer, der ansættes i løntilskud i en privat virksomhed, fortsat ikke vil kunne få befordringsgodtgørelse. Det skyldes at de under løntilskudsansættelsen får overenskomstmæssig løn eller det for tilsvarende arbejde gældende, og at de kan få fradrag efter ligningslovens regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse.

Forslaget medfører, at der fortsat ikke vil kunne bevilges befordringsgodtgørelse til en person, som er ansat i fleksjob.

Det foreslås i *stk. 4,* at stk. 1 og 2 ikke finder anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 92.

Forslaget vil betyde, at personer der er omfattet af arbejdspligt efter lovforslagets § 92 fortsat ikke vil kunne få befordringsgodtgørelse. Disse personer vil i stedet for kunne få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter efter forslaget til § 153.

Til § 150

Det fremgår af § 175 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at godtgørelsen pr. dag alene udbetales for de kilometer der ligger ud over 24 km.

Det fremgår af den gældende § 175, stk. 2, at godtgørelsen udgør 0,99 kr. pr. kilometer (2019-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 C fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag. Kilometersatsen er forhøjet med 0,45 kr. pr. kilometer for befordring, der finder sted fra og med den 1. juli 2026 til og med den 31. december 2026.

Det fremgår af § 175, stk. 3, at ved udbetaling afrundes den samlede godtgørelse til nærmeste hele kronebeløb.

Det fremgår af § 175, stk. 6, at arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse efter stk. 1-3 til dagpengemodtagere.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.25.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 150, stk. 1,* at godtgørelsen pr. dag udbetales for de kilometer, der ligger ud over 24 km.

Forslaget vil betyde, at det vil være en betingelse, at afstanden mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres og retur, er mere end 24 km. Der vil således ikke kunne udbetales godtgørelse for de første 24 km.

Det foreslås, i *stk. 2, 1. pkt.,* at godtgørelsen udgør 1,14 kr. pr. kilometer (2026).

Forslaget vil betyde, at kilometersatsen udgør 1,14 kr. pr. kilometer i 2026.

Der vil ikke være hjemmel til at yde højere befordringsgodtgørelse, heller ikke til en person, der er boende i en udkantskommune med mulighed for dobbelt skattemæssigt kørselsfradrag.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 C fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Forslaget vil betyde, at satsen vil følge den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 c fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Den midlertidige forhøjelse af kilometersatsen med 0,45 kr. pr. kilometer, jf. gældende § 175, stk. 2, 3. pkt., var tidsbegrænset til perioden 1. juli 2026 til og med 31. december 2026 og videreføres ikke i § 150, stk. 2, idet bestemmelsen først finder anvendelse fra lovens ikrafttræden den 1. januar 2027.

Det foreslås i *stk. 3,* at ved udbetaling afrundes den samlede godtgørelse til nærmeste hele kronebeløb.

Forslaget vil betyde, at udbetalingen af den samlede godtgørelse til personen afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det foreslås i *stk. 4,* at arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til egne medlemmer.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskassen for dagpengemodtagere vil skulle træffe afgørelse om og udbetale befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere efter reglerne om befordringsgodtgørelse efter lovforslagets § 149, bortset fra de tilfælde, hvor dagpengemodtagere med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har ret til godtgørelse af den faktiske udgift til befordring. Her vil det være kommunen, der vil skulle træffe afgørelse om og udbetale godtgørelsen.

Til § 151

Det fremgår af § 175, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, førtidspensionister, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, har ret til at få dækket den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Ledige selvforsørgende, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 12 og 14, og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som deltager i tilbud efter kapitel 11 og 14, kan efter en konkret vurdering få dækket faktiske udgifter til befordring efter denne bestemmelse.

Efter § 175, stk. 5, er personer, der er omfattet af arbejdspligt efter lovens § 105 a ikke omfattet af reglerne om ret til befordringsgodtgørelse.

Disse personer er i stedet omfattet af § 176 a, om ret til at få dækkede dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med, at personerne deltager i tilbud.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.25.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, i *§ 151, stk. 1, 1. pkt.,* at personer, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 11, og personer omfattet af den foreslåede § 8, nr. 1-4, som deltager i tilbud efter kapitel 13-16, har ret til at få dækket den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Forslaget vil betyde, at personer, som deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter lovforslagets kapitel 11, og dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og sygedagpengemodtagere, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering, fortsat vil have ret til at få dækket den faktiske udgift til befordringen, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Med »den faktiske udgift« menes den dokumenterede udgift, den pågældende reelt har afholdt ved deltagelse.

Det vil være en betingelse, at udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, og at transporten vil være nødvendig for at deltage i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller et tilbud.

Hvis en person f.eks. kan bruge offentlige transportmidler, vil personen ikke have ret til betaling af den faktiske udgift til befordring i egen bil for de første 24 km af udgifterne. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-8-06.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at personer omfattet af § 8, nr. 5, bortset fra førtidspensionister, som deltager i tilbud efter kapitel 13, 14 og 16, efter en konkret vurdering kan få dækket de faktiske udgifter til befordring.

Forslaget vil betyde, at ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for beskæftigelsesrettet indsats, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud eller vejledning og opkvalificering, efter en konkret vurdering kan få faktiske udgifter til befordring dækket efter bestemmelsen.

Med »den faktiske udgift« menes den dokumenterede udgift, den pågældende reelt har afholdt ved deltagelse.

Det foreslås i *stk. 2,* at stk. 1 ikke finder anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter § 92.

Forslaget vil betyde, at personer omfattet af arbejdspligt efter lovforslagets § 92, fortsat ikke vil kunne få dækket de faktiske udgifter til befordring efter lovforslagets § 151, stk. 1.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 153, hvoraf det foreslås, at personer i arbejdspligt kan få dækket dokumenterede og rimelige transportudgifter.

Det betyder, at personer, der er omfattet af arbejdspligten efter denne bestemmelse vil kunne få dækket dokumenterede og rimelige transportudgifter uanset afstand – både mellem bopælen og tilbud samt mellem tilbud.

Endvidere vil der efter disse regler ikke være en mindstegrænse for afstanden mellem bopæl og tilbuddene eller mellem de forskellige tilbud, ligesom der heller ikke vil være en kilometertakst for de transportudgifter, eller et beløbsmæssigt loft for de transportudgifter, der kan dækkes.

Til § 152

Det fremgår af § 176 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at jobparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år eller har en uddannelse, uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år og uden uddannelse, personer i jobafklaringsforløb, ledighedsydelsesmodtagere, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14, efter kommunens vurdering kan få op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet. Merudgiftsgodtgørelsen kan ikke anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km, jf. § 175, stk. 1.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af merudgiftsgodtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.25.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, i *§ 152, stk. 1, 1. pkt.,* at personer omfattet af forslaget til § 8, nr. 2, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere, 3 og nr. 5, bortset fra førtidspensionister, som deltager i tilbud efter kapitel 13, 15 og 16, efter kommunens vurdering kan få op til 1000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet.

Forslaget vil betyde, at jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats efter kommunens vurdering fortsat vil kunne få op til 1000 kr. om måneden som godtgørelse, hvis de deltager i tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering.

Godtgørelsen vil kunne ydes til at dække anslåede udgifter til befordring, dog ikke udgifterne op til 24 km, jf. pkt. 2 nedenfor. Godtgørelsen vil også kunne ydes til udgifter til f.eks. arbejdsbeklædning, hvis der er tale om en udgift ved at deltage i tilbuddet.

Det foreslås, i stk. 1, *2. pkt.,* at merudgiftsgodtgørelsen ikke kan anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km, jf. § 151, stk. 1.

Forslaget vil betyde, at merudgiftsgodtgørelsen fortsat alene vil kunne anvendes til at dække udgifterne op til og med de første 24 km.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af merudgiftsgodtgørelsen.

Forslaget vil betyde, at det fortsat vil være kommunen, der vil skulle fastlægge retningslinjerne for udbetaling af merudgiftsgodtgørelse, herunder hvad der specifikt kan ydes godtgørelse til, og hvilket beløb der ydes og hvilke kriterier der lægges vægt på, inden for bestemmelsens rammer.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.*, at kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Forslaget vil betyde, at det fortsat vil blive muligt for kommunens borgere at orientere sig om, hvorvidt godtgørelse kan ydes, og hvad der vil blive lagt vægt på i forhold til at få godtgørelsen på op til 1.000 kr.

Det foreslås i *stk. 3,* at stk. 1 og 2 ikke finder anvendelse for personer omfattet af arbejdspligt efter lovforslagets § 92.

Forslaget vil betyde, at personer i arbejdspligt efter lovforslagets § 92 fortsat ikke vil kunne få merudgiftsgodtgørelse.

Til § 153

Det fremgår af § 176 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, kan få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter, som skyldes personens deltagelse i indsatsen i arbejdspligten.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.25.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 153, 1. pkt.,* at personer omfattet af arbejdspligt efter § 92 kan få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter, som skyldes, at personen deltager i indsatsen i arbejdspligten, når personen har pligt til at deltage heri efter denne lov eller lov om aktiv socialpolitik eller regler fastsat i medfør af disse love.

Forslaget vil gælde for personer, som er omfattet af arbejdspligt efter lovforslagets § 92, og vil betyde, at disse personer fremover vil kunne få hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med, at personen deltager i tilbud efter lovforslagets kapitel 13-16, som led i arbejdspligten.

Forslaget vil indebære, at personer omfattet af arbejdspligt fortsat vil kunne få dækket dokumenterede og rimelige transportudgifter, som skyldes personens deltagelse i indsatsen i arbejdspligten. Ud over hjælp til transportudgifter i forbindelse med deltagelse i tilbud – vil personer også kunne få hjælp til transportudgifter, i forbindelse med at de deltager i øvrige aktiviteter som led i arbejdspligten, og som de har pligt til at deltage i.

Bestemmelsen vil skulle gælde for dokumenterede og rimelige transportudgifter i forbindelse med deltagelse i tilbud, jobsamtaler i kommunen, deltagelse i beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, f.eks. jobmesser, deltagelse

i forberedelse til danskundervisning og jobsøgning i op til 4 timer om ugen i alt.

Forslaget vil videre indebære, at der ikke vil gælde en mindstegrænse for afstanden mellem bopæl og tilbuddene eller mellem de forskellige tilbud, og at der ikke vil gælde en kilometertakst for de transportudgifter, der kan dækkes. Der vil heller ikke gælde et beløbsmæssigt loft for de transportudgifter, der kan dækkes.

Det foreslås i *2. pkt.,* at det gælder dog ikke transportudgifter i forbindelse med ansættelse med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 14 eller ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Forslaget vil betyde, at personer omfattet af arbejdspligt ikke vil have mulighed for at få hjælp til transportudgifter, når de ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter lovens kapitel 14, da personer under løntilskudsansættelsen vil få overenskomstmæssig løn eller det for tilsvarende arbejde gældende, og dermed er omfattet af de skattemæssige regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse.

Forslaget vil videre betyde, at transportudgifter i forbindelse med personens deltagelse i indsatser efter f.eks. social- og sundhedslovgivningen ikke dækkes, da personer ikke har pligt til at deltage i disse aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til § 154

Det fremgår af § 177 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om befordringsgodtgørelsens størrelse ved befordring med færge, befordringsgodtgørelse i forbindelse med deltagelse i erhvervsrettet voksen – og efteruddannelse efter kapitel 9 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, herunder i forbindelse med indkvartering uden for bopælen og befordringsgodtgørelse til tilbud i udlandet og krav til ansøgning og udbetaling af befordringsgodtgørelsen.

Der er fastsat regler om befordringsgodtgørelse i kapitel 18 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter bestemmelsen fastsætter beskæftigelsesministeren endvidere regler om, at merudgiftsgodtgørelsen på 1000 kr., jf. § 176, kan hæves til 1.500 kr. Denne bemyndigelse er ikke udmøntet i bekendtgørelse.

Det følger endvidere, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om udbetaling af hjælp til transportudgifter efter § 176 a.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.25.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 154, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om befordringsgodtgørelse ved befordring med færge, indkvartering uden for bopælen, befordringsgodtgørelse til tilbud i udlandet og om krav til ansøgning og udbetaling af befordringsgodtgørelsen.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler om befordringsgodtgørelse ved befordring med færge, indkvartering uden for bopælen, befordringsgodtgørelse til tilbud i udlandet og om krav til ansøgning og udbetaling af befordringsgodtgørelsen.

Det forventes, at beskæftigelsesministeren med bemyndigelsen vil fastsætte regler svarende til de gældende om befordringsgodtgørelse under deltagelse i 6 ugers jobrettet uddannelse for såvel dagpengemodtagere som ledige fleksjobvisiterede, befordringstilskud ved indkvartering uden for bopælen i forbindelse med tilbud om vejledning og opkvalificering, samt at udbetaling af befordringsgodtgørelsen sker bagudrettet på baggrund af personens ansøgning.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at merudgiftsgodtgørelsen på 1.000 kr., jf. § 152, kan hæves til 1.500 kr.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren vil have bemyndigelse til, at beløbet på 1.000 kr. til hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter på et tidspunkt vil kunne hæves til 1.500 kr., hvis den generelle prisudvikling eller andre forhold gør, at dette vurderes at være nødvendigt.

Det foreslås i *stk. 3,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om udbetaling af hjælp til transportudgifter efter § 153.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren med hjemmel i denne bestemmelse vil have bemyndigelse til at fastsætte regler om udbetaling af hjælp til transportudgifter efter § 153 for personer i arbejdspligt.

Med bemyndigelsen forventes der at blive fastsat nærmere regler om udbetaling af hjælp til transportudgifter, herunder f.eks. at hjælpen vil kunne forudbetales.

Til § 155

Det fremgår af § 192, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren kan tillade, at der gennemføres forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i loven, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder. Beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler for de enkelte forsøg, jf. § 192, stk. 2, i loven.

Efter § 55 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om gennemførelse af forsøgs- og udviklingsinitiativer inden for beskæftigelsesindsatsen, der fraviger bestemmelserne i loven.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.26.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 155, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren kan tillade, at der gennemføres tidsbegrænsede forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i denne lov, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og arbejdsgivere.

Den foreslåede ændring vil indebære, at der fortsat vil kunne iværksættes tidsbegrænsede forsøg, der fraviger reglerne i lovforslaget. Med forslaget vil der ikke kunne iværksættes forsøg, som ændrer de fastsatte satser for ydelser til personer og arbejdsgivere. De fastsatte satser for ydelser vil fortsat omfatte f.eks. satserne for løntilskudsansættelse efter det foreslåede kapitel 14 og befordringsgodtgørelse efter det foreslåede kapitel 25. Forslaget vil således have den virkning, at beskæftigelsesministeren vil kunne iværksætte forsøg med indsatsen. Det vil f.eks. kunne være med kontaktforløbet efter det foreslåede kapitel 8 eller virksomhedspraktik efter det foreslåede kapitel 13.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler for de enkelte forsøg.

Forslaget vil indebære, at reglerne for de enkelte forsøg fastsættes ved bekendtgørelse på beskæftigelsesområdet i overensstemmelse med de gældende regler.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der at blive fastsat regler om forsøg i perioden fra 1. juni 2027 til 31. maj 2030, hvor udvalgte dagpengemodtagere vil have frit valg til et kontaktforløb hos enten kommunen, arbejdsløshedskassen eller en anden aktør i de første 4 måneder. En anden aktør vil f.eks. kunne være et privat firma, en organisation m.v. Den aktør, der varetager kontaktforløbet i de første 4 måneder, vil skulle holde mindst tre jobsamtaler med personerne omfattet af forsøget. Vælger personerne kommunen som aktør, skal kommunen holde mindst fire jobsamtaler med personen i de første 6 måneder. Kommunen, arbejdsløshedskassen eller en anden aktør vil kunne undtage personerne fra jobsamtalerne i lighed med de rammer, der gælder generelt for personer tæt på arbejdsmarkedet uden for forsøget. Kommunen vil i forsøget fortsat have ansvaret for at bevilge tilbud.

Ligeledes forventes der at blive fastsat regler om forsøg i perioden fra 1. juni 2027 til 31. maj 2030, hvor udvalgte dagpengemodtagere vil have deres kontaktforløb hos arbejdsløshedskassen i de første 4 måneder. Der vil være tale om en udvidelse af arbejdsløshedskassens ansvar for kontaktforløbet fra de første 3 måneder for personer uden for forsøget til de første 4 måneder. Arbejdsløshedskassen vil skulle holde mindst tre jobsamtaler med personerne omfattet af forsøget i de første 4 måneder. Arbejdsløshedskassen vil kunne undtage personerne fra jobsamtalerne i lighed med de rammer, der gælder generelt for personer tæt på arbejdsmarkedet uden for forsøget. Kommunen vil i forsøget fortsat have ansvaret for at bevilge tilbud.

Forslaget vil betyde, at en række regler om kontaktforløbet m.v. for dagpengemodtagere fraviges i forsøgene. Det vil bl.a. gælde følgende regler:

- Arbejdsløshedskassen skal tilrettelægge kontaktforløbet i de første 3 måneder.
- Antallet af jobsamtaler.
- Ret til jobsamtaler med arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder.
- Arbejdsløshedskassen vurdering af mindre indsats i de første 3 måneder.
- Arbejdsløshedskassen påser løbende i de første 3 måneder, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.

Derudover forventes det, at der vil blive fastsat regler svarende til de gældende regler om forsøg om arbejdsmarkedsinklusion i stor skala gennem uddannelse.

Til § 156

§ 23 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., vedrører nedsættelse af Arbejdsmarkedsrådet og dets opgaver om at rådgive om og drøfte forhold og aktuelle udfordringer på arbejdsmarkedet af relevans for beskæftigelsesministeren og på tværs af beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.27.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 156,* at beskæftigelsesministeren nedsætter Arbejdsmarkedsrådet, som har til opgave at rådgive om og drøfte forhold og aktuelle udfordringer på arbejdsmarkedet af relevans for beskæftigelsesministeren og på tværs af beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet.

Efter det foreslåede vil beskæftigelsesministeren fortsat nedsætte et Arbejdsmarkedsråd, som rådgiver om og drøfter forhold og aktuelle udfordringer på arbejdsmarkedet af relevans for beskæftigelsesministeren og på tværs af beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet. Et samlet råd på Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets område vil give mulighed for at understøtte en mere enkel og bedre koordinering af beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet, som har mange snitflader og fælles udfordringer.

Til § 157

§ 24 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsats m.v., vedrører sammensætningen af Arbejdsmarkedsrådet og valg til dette.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.27.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 157, stk. 1,* at Arbejdsmarkedsrådet består af 1 forperson og 18 andre medlemmer.

Forslaget vil medføre, at Arbejdsmarkedsrådet fortsat består af i alt 19 medlemmer.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren udpeger medlemmer af rådet efter indstilling fra de i rådet repræsenterede organisationer ud fra følgende fordeling: 1) 8 fra Fagbevægelsens Hovedorganisation, 2) 6 fra Dansk Arbejdsgiverforening, 3) 2 fra KL, 4) 1 fra Akademikerne, og 5) 1 fra Danske Regioner.

Efter det foreslåede vil beskæftigelsesministeren fortsat udpege rådets medlemmer efter indstilling fra de i rådet repræsenterede organisationer i overensstemmelse med den angivne fordeling. Det vil fortsat indebære, at Fagbevægelsens Hovedorganisation indstiller 8 medlemmer, Dansk Arbejdsgiverforening 6 medlemmer, KL 2 medlemmer, Akademikerne 1 medlem og Danske Regioner 1 medlem, hvorefter beskæftigelsesministeren foretager udpegning.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at beskæftigelsesministeren på samme måde udpeger 1 suppleant for hver af de i rådet repræsenterede organisationer, dog 2 suppleanter for organisationer med flere end tre pladser.

Efter det foreslåede vil beskæftigelsesministeren fortsat skulle udpege 1 suppleant for hver af de i rådet repræsenterede organisationer, dog 2 suppleanter for organisationer med mere end tre pladser.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.*, at i perioder, hvor en suppleant ikke er indtrådt i et medlems sted, kan suppleanten deltage i rådets møder uden stemmeret.

Efter det foreslåede vil suppleanten fortsat kunne deltage i rådets møder, selvom vedkommende ikke aktuelt vikarierer for et ordinært medlem. Suppleanten vil dog ikke have stemmeret, når vedkommende deltager i møderne uden at være indtrådt for et ordinært medlem.

Det foreslås i *stk. 4,* at beskæftigelsesministeren udpeger rådets forperson og 1 suppleant for denne efter indstilling fra rådets medlemmer.

Efter det foreslåede vil beskæftigelsesministeren fortsat skulle udpege rådets forperson og dennes suppleant på baggrund af indstilling fra rådets medlemmer.

Det foreslås i *stk. 5,* at der udpeges 1 repræsentant for Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, 1 repræsentant for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, 1 repræsentant for Arbejdstilsynet, 1 repræsentant for Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, 1 repræsentant for Medarbejder- og Kompetencestyrelsen og 1 repræsentant for Undervisningsministeriet som tilforordnede for rådet.

Efter det foreslåede vil der fortsat blive udpeget 1 repræsentant for Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, 1 repræsentant for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, 1 repræsentant for Arbejdstilsynet, 1 repræsentant for Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, 1 repræsentant for Medarbejder- og Kompetencestyrelsen og 1 repræsentant for Undervisningsministeriet som tilforordnede for rådet.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.,* at medlemmerne, herunder forpersonen, suppleanterne for medlemmerne og de tilforordnede, udpeges for 4 år ad gangen.

Efter det foreslåede vil medlemmer, suppleanter og tilforordnede fortsat blive udpeget for en 4-årig funktionsperiode.

Det foreslås i stk. 6, *2. pkt.,* at funktionsperioden regnes fra den 1. juni året efter det kommunale og regionale valgår.

Efter det foreslåede vil funktionsperioden fortsat blive regnet fra den 1. juni året efter det kommunale og regionale valgår.

Det foreslås i stk. 6, *3. pkt.,* at finder udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Efter det foreslåede vil udpegninger, som finder sted i løbet af en funktionsperiode, gælde til periodens udløb.

Til § 158

§ 25 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., indeholder bemyndigelse til beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om Arbejdsmarkedsrådets organisering og opgaver. Endvidere fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at Arbejdsmarkedsrådet kommer med en indstilling om fordelingen af partsmidlerne til arbejdsmiljøindsatsen, inden midlerne fordeles.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.27.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 158, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om Arbejdsmarkedsrådets organisering og opgaver, herunder rådets drøftelser, rådgivning og inddragelse ved bekendtgørelsesændringer på arbejdsmiljøområdet.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte regler om Arbejdsmarkedsrådets opgaver, herunder rådgivning og drøftelser af større beskæftigelses- og arbejdsmiljøpolitiske udspil og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen og arbejdsmiljøindsatsen.

Det forventes endvidere, at der med hjemmel i bemyndigelsen fastsættes regler svarende til de gældende om rådets organisering, herunder at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet varetager sekretariatsbetjeningen af Arbejdsmarkedsrådet.

Det forventes herudover, at der med hjemmel i bemyndigelsen fastsættes regler svarende til de gældende om rådets inddragelse ved udarbejdelse af positivlisten for jobrettet uddannelse, jf. den foreslåede § 49, og ved forslag til lovgivning og anden regelfastsættelse på beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet, herunder høring ved udarbejdelse af bekendtgørelser i medfør af arbejdsmiljøloven.

Det forventes endeligt, at der med hjemmel i bemyndigelsen fastsættes regler svarende til de gældende om varetagelse

af administrative funktioner, herunder behandling af klager over de regionale beskæftigelsesråds afgørelser om undtagelse fra reglerne om definitionen af virksomhed og arbejdssted efter reglerne i lov om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren endvidere fastsætter regler om, at Arbejdsmarkedsrådet kommer med en indstilling om fordelingen af partsmidlerne til arbejdsmiljøindsatsen, inden midlerne fordeles.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat kan fastsætte nærmere regler om, at Arbejdsmarkedsrådet kommer med en indstilling om fordelingen af partsmidlerne til arbejdsmiljøindsatsen, inden midlerne fordeles.

Det forventes, at der med hjemmel i bestemmelsen vil fastsættes regler svarende til de gældende om, at Arbejdsmarkedsrådet afgiver indstilling om fordelingen af partsmidlerne til arbejdsmiljøindsatsen forud for midlernes fordeling.

Til § 159

§ 27 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., vedrører nedsættelse af de regionale beskæftigelsesråd og deres formål.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.28.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 159,* at beskæftigelsesministeren nedsætter de regionale beskæftigelsesråd, som har til opgave at følge beskæftigelsesindsatsen på tværs af kommuner og bidrage til administration af ordninger på beskæftigelsesområdet.

Det foreslåede vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil nedsætte de regionale beskæftigelsesråd. Rådene vil fortsat skulle følge beskæftigelsesindsatsen på tværs af kommuner og bidrage til administrationen af ordninger på beskæftigelsesområdet. Forslaget vil understøtte et regionalt perspektiv.

Til § 160

§ 28 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. vedrører, at der nedsættes fem regionale beskæftigelsesråd og deres geografiske afgrænsning.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.28.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 160,* at der nedsættes fem regionale beskæftigelsesråd, der har følgende geografiske afgrænsning: 1) Et regionalt beskæftigelsesråd, der dækker kommunerne Aalborg, Brønderslev, Frederikshavn, Hjørring, Jammerbugt, Læsø, Mariagerfjord, Morsø, Rebild, Thisted og Vesthimmerland. 2) Et regionalt beskæftigelsesråd, der dækker kommunerne Aarhus, Favrskov, Hedensted, Herning, Holstebro, Horsens, Ikast-Brande, Lemvig, Norddjurs, Odder, Randers, Ringkøbing-Skjern, Samsø, Silkeborg, Skanderborg, Skive, Struer, Syddjurs og Viborg. 3) Et regionalt beskæftigelsesråd, der dækker kommunerne Assens, Billund, Esbjerg, Faaborg-Midtfyn, Fanø, Fredericia, Haderslev, Kerteminde, Kolding, Langeland, Middelfart, Nordfyn, Nyborg, Odense, Svendborg, Ærø, Sønderborg, Tønder, Varde, Vejen, Vejle og Aabenraa. 4) Et regionalt beskæftigelsesråd, der dækker kommunerne Faxe, Greve, Guldborgsund, Holbæk, Kalundborg, Køge, Lejre, Lolland, Næstved, Odsherred, Ringsted, Roskilde, Slagelse, Solrød, Sorø, Stevns og Vordingborg. 5) Et regionalt beskæftigelsesråd, der dækker kommunerne Albertslund, Allerød, Ballerup, Brøndby, Dragør, Egedal, Fredensborg, Frederiksberg, Frederikssund, Furesø, Gentofte, Gribskov, Glostrup, Gladsaxe, Halsnæs, Helsingør, Herlev, Hillerød, Hvidovre, Høje-Taastrup, Hørsholm, Ishøj, København, Lyngby-Taarbæk, Rudersdal, Rødovre, Tårnby og Vallensbæk og Bornholms Regionskommune.

Det foreslåede vil indebære, at der fortsat vil blive nedsat fem regionale beskæftigelsesråd med samme geografiske afgrænsning som efter gældende ret. Den geografiske afgrænsning vil fortsat være uafhængig af den geografiske afgrænsning for de danske regioner.

Forslaget vil betyde, at det enkelte regionale beskæftigelsesråd fortsat varetager opgaver inden for de kommuner, der er omfattet af det pågældende råds geografiske afgrænsning.

Til § 161

§ 29 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., vedrører sammensætningen af de regionale beskæftigelsesråd og valg til disse.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.28.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 161, stk. 1,* at et regionalt beskæftigelsesråd består af 18 medlemmer, som beskæftigelsesministeren udpeger efter indstilling fra de i rådet repræsenterede organisationer ud fra følgende fordeling: 1) 6 fra Dansk Arbejdsgiverforening, 2) 5 fra Fagbevægelsens Hovedorganisation, 3) 1 fra Akademikerne, 4) 1 fra regionsrådet, der dækker det geografiske område, jf. § 160 og 5) 5 fra kommunerne i det geografiske område, jf. § 160.

Det foreslåede vil indebære, at beskæftigelsesministeren fortsat vil skulle udpege 18 medlemmer til hvert af de fem regionale beskæftigelsesråd efter indstilling fra de repræsenterede organisationer og myndigheder. Det vil betyde, at de pågældende organisationer og myndigheder skal indstille kandidater til beskæftigelsesministeren, som herefter foretager udpegning af medlemmerne.

Efter det foreslåede vil fordelingen af medlemmer være 6 fra Dansk Arbejdsgiverforening, 5 fra Fagbevægelsens Hovedorganisation, 1 fra Akademikerne, 1 fra regionsrådet, der dækker det geografiske område og 5 fra kommunerne i det geografiske område.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren på samme måde udpeger en suppleant for hvert medlem.

Efter det foreslåede vil beskæftigelsesministeren fortsat på samme måde som efter stk. 1 skulle udpege en suppleant for hvert medlem efter indstilling fra de repræsenterede organisationer og myndigheder. Det vil betyde, at de pågældende organisationer og myndigheder også skal indstille suppleanter til beskæftigelsesministeren, som herefter foretager udpegningen.

En repræsenteret organisation vil med det foreslåede kunne vælge at indstille den samme suppleant for flere medlemmer. For organisationer med flere end 3 pladser vil det kunne være relevant at indstille flere suppleanter, så der kan udpeges mindst 2 suppleanter.

Det foreslås i *stk. 3,* at direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering på vegne af beskæftigelsesministeren udpeger 1 medlem af rådet eller 1 suppleant for et medlem, hvis et medlem eller en suppleant fratræder under rådets funktionsperiode.

Efter det foreslåede vil direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering på vegne af beskæftigelsesministeren kunne udpege et nyt medlem eller en ny suppleant, hvis et medlem eller en suppleant fratræder i løbet af funktionsperioden, således at rådet fortsat er fuldt sammensat.

Det foreslås i *stk. 4,* at rådet udpeger 1 repræsentant for erhvervshuse, 1 repræsentant for VEU-området og enten 1 repræsentant for erhvervsakademier og professionshøjskoler i fællesskab eller 1 repræsentant for universiteterne i det regionale område efter indstilling fra de nævnte institutioner eller fora som tilforordnede for rådet.

Efter det foreslåede vil rådet fortsat skulle udpege 1 repræsentant for erhvervshuse, 1 repræsentant for VEU-området og enten 1 repræsentant for erhvervsakademier og professionshøjskoler i fællesskab eller 1 repræsentant for universiteterne i det regionale område efter indstilling fra de nævnte institutioner eller fora som tilforordnede.

Det foreslås i *stk. 5*, *1. pkt.,* at medlemmerne, suppleanterne for medlemmerne og de tilforordnede udpeges for 4 år ad gangen.

Efter det foreslåede vil medlemmer, suppleanter og tilforordnede fortsat skulle udpeges for en 4-årig funktionsperiode.

Det foreslås i stk. 5, *2. pkt.,* at funktionsperioden regnes fra den 1. juni året efter det kommunale og regionale valgår.

Efter det foreslåede vil funktionsperioden fortsat blive regnet fra den 1. juni året efter det kommunale og regionale valgår.

Det foreslås i stk. 5, *3. pkt.,* at såfremt udpegningen finder sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Efter det foreslåede vil en udpegning af medlemmer og suppleanter, jf. den foreslåede stk. 2 og 3, der finder sted i løbet af en funktionsperiode, fortsat gælde indtil periodens udløb.

Det foreslås i *stk. 6*, at rådet udpeger en forperson og en suppleant for denne blandt rådets medlemmer for en 2-årig periode.

Efter det foreslåede vil rådet fortsat selv skulle udpege forperson og dennes suppleant blandt rådets medlemmer. Udpegningen vil fortsat skulle ske for en 2-årig periode.

Til § 162

§ 31 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., vedrører kommunernes løbende underretning af det regionale beskæftigelsesråd om anvendelsen af virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats efter kapitel 11-13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.28.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 162,* at de regionale beskæftigelsesråd følger kommunernes anvendelse af og antal pladser i virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats efter kapitel 13-15.

Forslaget vil betyde, at de regionale beskæftigelsesråd fortsat har pligt til at følge kommunernes anvendelse af virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats efter lovforslagets kapitel 13-15. Dette omfatter fortsat ikke særligt tilrettelagt nytteindsats efter lovforslagets § 79. Det skal ses i sammenhæng med, at særligt tilrettelagt nytteindsats adskiller sig fra de øvrige virksomhedsrettede tilbud ved at være organiseret som kommunale projekter. Formålet med afgrænsningen er at sikre, at opfølgningen fra de regionale beskæftigelsesråd målrettes de virksomhedsrettede forløb, hvor der kan være risiko for fortrængning af ordinært ansatte.

Forslaget vil indebære, at hvis f.eks. en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, vil der være mulighed for at tage sagen op i det regionale beskæftigelsesråd.

Det forventes, at der med hjemmel i forslagets § 163, stk. 2, vil blive fastsat nærmere regler om underretning af de regionale beskæftigelsesråd om kommunernes anvendelse af virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats, herunder underretning m.v. af de regionale beskæftigelsesråd på grundlag af kommunernes indberetninger til Det Fælles it-baserede Datagrundlag.

Til § 163

Det fremgår af § 30, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om de regionale beskæftigelses-

råds organisering og opgaver, herunder fælles dataansvar og udveksling af oplysninger. Bemyndigelsen er bl.a. anvendt til at fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau om rådenes nedsættelse, opgaver og fælles forretningsorden samt om rådenes dataansvar og behandling af personoplysninger.

Det fremgår af lovens § 31, stk. 2, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om kommunernes underretninger. Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau om, hvordan og hvornår kommunerne underretter de regionale beskæftigelsesråd via Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.28.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 163, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om de regionale beskæftigelsesråds organisering og opgaver, herunder rådets drøftelser.

Det forventes, at der med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse, vil blive fastsat regler svarende til de gældende om, at de regionale beskæftigelsesråd skal behandle kommuners ansøgninger om midler fra varslingspuljen til en varslingsindsats og træffe endelige administrative afgørelser om merbeskæftigelseskravet ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere, der ikke er omfattet af kollektiv overenskomst.

Derudover forventes der fastsat regler svarende til de gældende om de regionale beskæftigelsesråds andre arbejdsopgaver, bl.a. om at afgive udtalelse om sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår for en udlænding omfattet af § 9 a, stk. 8, i udlændingeloven, om godkendelse af samfundstjenestesteder efter Danske Fængslers indstilling, om tilføjelse af supplerende stillingsbetegnelser på positivlisten for personer med videregående uddannelse, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1, litra b, i udlændingeloven, om godkendelse af forlængelse af arbejdsfordelinger og om godkendelse af de regionale positivlister for den regionale uddannelsespulje, jf. § 87, stk. 2.

Der forventes endvidere at blive fastsat regler om, at de regionale beskæftigelsesråd fortsat vil blive inddraget i udpegning af områder med mangel på arbejdskraft, hvor koordination og aktørsamarbejde kan styrkes.

Det forventes endelig, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om de regionale beskæftigelsesråds organisering, herunder om forretningsorden, sekretariatsbetjening og rådets drøftelser samt om kommunernes underretninger.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om underretning af de regionale beskæftigelsesråd, jf. § 162.

Det forventes, at der med hjemmel i bemyndigelsen fastsættes regler svarende til de gældende om, at de regionale beskæftigelsesråd, kvartalsvis og senest en måned efter kvartalets udløb, underrettes om anvendelsen af og antal pladser i løntilskud, virksomhedspraktik og nytteindsats. Underretningen kan efter aftale med de regionale beskæftigelsesråd fortsat indeholde oplysninger om formålet med og indholdet af det enkelte forløb.

Underretning til de regionale beskæftigelsesråd vil efter det foreslåede fortsat ske ved at anvende kommunernes indberetning til Det Fælles it-baserede Datagrundlag om virksomhedspraktik, nytteindsats og pladser med løntilskud. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil anvende data fra kommunerne til at generere oversigter til de regionale beskæftigelsesråd til brug for, at de regionale beskæftigelsesråd kan følge anvendelsen af og antal pladser i virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og nytteindsats.

Det foreslås i *stk. 3,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om fælles dataansvar og udveksling, indsamling og videregivelse af oplysninger mellem de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Efter det foreslåede vil beskæftigelsesministeren fortsat kunne fastsætte nærmere regler om behandlingen af oplysninger i forbindelse med de regionale beskæftigelsesråds opgaver, herunder om rammerne for fælles dataansvar mellem de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering samt om udveksling, indsamling og videregivelse af oplysninger mellem myndighederne.

Det forventes, at der med hjemmel i bestemmelsen vil blive fastsat regler svarende til de gældende om, hvornår og hvilke personoplysninger de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal behandle i forbindelse med varetagelsen af rådets opgaver, herunder at de regionale beskæftigelsesråd og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er fælles dataansvarlige for sådanne behandlingsaktiviteter. Det forventes endvidere, at der fastsættes regler om fordelingen af opgaver og ansvar i relation til det fælles dataansvar.

Til § 164

Det fremgår af § 20 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet som led i den statslige styring af beskæftigelsesindsatsen varetager opgaverne med at 1) understøtte implementeringen i kommunerne af reformer, og 2) understøtte udviklingen af beskæftigelsesindsatsen i den enkelte kommune og på tværs af kommunerne.

Det fremgår af lovens § 21, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet overvåger og analyserer udviklingen på arbejdsmarkedet samt overvåger og følger op på beskæftigelsesindsatsen i kommunerne og arbejdsløshedskasserne.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.29.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 164, stk. 1,* at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet blandt andet har ansvaret for følgende: 1) Understøtte kommuner og arbejdsløshedskasser med implementeringen af nye regler. 2) Understøtte samarbejdet om

og udviklingen i kommuner og arbejdsløshedskasser og på tværs af aktører af beskæftigelsesindsatsen. 3) Følge op på beskæftigelsesindsatsen i kommuner og arbejdsløshedskasser gennem dialog, data og læring og med fokus på resultater. 4) Indsamle, formidle og udstille viden om, hvad der virker i indsatsen og følge og analysere udviklingen på arbejdsmarkedet og i beskæftigelsesindsatsen.

Forslaget i nr. 1 vil medføre, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil skulle understøtte kommunerne og arbejdsløshedskasserne ved implementeringen af nye regler på beskæftigelsesområdet. Opgaven løses af et arbejdsmarkedskontor i henholdsvis Øst og Vest Danmark samt af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Arbejdsløshedskasserne foreslås som noget nyt nævnt i bestemmelsen. Selv om arbejdsløshedskasserne ikke har været nævnt i de hidtil gældende regler, har understøttelse af disse været en del af Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets opgaver. Arbejdsløshedskasserne har fået en større rolle i beskæftigelsesindsatsen, og det foreslås som følge heraf, at de nævnes sammen med kommunerne som en del af statens ansvar at understøtte.

Forslaget vil indebære, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil have ansvaret for at understøtte kommuner og arbejdsløshedskasser med implementeringen af nye regler.

Forslaget i nr. 2 vil betyde, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil have ansvaret for at understøtte samarbejde om og udvikling af beskæftigelsesindsatsen ikke kun i kommuner, men også i arbejdsløshedskasser og på tværs af aktører.

Med det foreslåede præciseres det, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets opgave, varetaget ved Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, ud over at rette sig mod kommunerne, også vil omfatte arbejdsløshedskasser og andre aktører, og at statens opgave er at understøtte samarbejdet mellem disse. Med det foreslåede fremhæves, at kommunerne ikke er alene om at varetage beskæftigelsesindsatsen, men at arbejdsløshedskasserne og aktørerne også har en rolle i beskæftigelsesindsatsen, ligesom samarbejde om og udvikling af beskæftigelsesindsatsen fortsat vil være tværgående.

Forslaget vil indebære, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil have ansvaret for at understøtte samarbejdet om og udviklingen i kommuner og arbejdsløshedskasser og på tværs af aktører af beskæftigelsesindsatsen.

Forslaget i nr. 3 vil betyde, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil følge op på beskæftigelsesindsatsen i kommuner og arbejdsløshedskasser. Som noget nyt nævnes i bestemmelsen, at opfølgningen vil ske gennem dialog, data og læring og med fokus på resultater. Det vil indebære, at statens opfølgning på kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats i højere grad vil ske gennem dialog og ved at måle på resultater fremfor procesfokuseret opfølgning på indsatsen.

Dermed vil Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fremover facilitere, at ledere og sagsbehandlere i kommunerne og arbejdsløshedskasserne kender til best practice på beskæftigelsesområdet, så de kan forbedre deres indsatser til gavn for borgerne.

Forslaget vil indebære, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil have ansvaret for at følge op på beskæftigelsesindsatsen i kommuner og arbejdsløshedskasser gennem dialog, data og læring og med fokus på resultater.

Forslaget i nr. 4 vil betyde, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil skulle indsamle, formidle og udstille viden om, hvad der virker i indsatsen og følge og analysere udviklingen på arbejdsmarkedet og i beskæftigelsesindsatsen. Det vil være Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, der vil skulle modtage og se på data om beskæftigelsesindsatsen i sammenhæng med ydelser, supplerende ydelser, indsatser, sanktioner m.v. Kommuners og arbejdsløshedskassers resultater vil løbende blive offentliggjort.

Det foreslåede vil udvide Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opgave med at fungere som videnshus ved at tilvejebringe, formidle og udstille viden om, hvad der virker til aktørerne, herunder kommuner og arbejdsløshedskasser, som varetager beskæftigelsesindsatsen, udbrede best practice og viden om udviklingen af beskæftigelsesindsatsen generelt.

Forslaget vil indebære, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil have ansvaret for at indsamle, formidle og udstille viden om, hvad der virker i indsatsen og følge og analysere udviklingen på arbejdsmarkedet og i beskæftigelsesindsatsen.

Det foreslås i *stk. 2,* at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet i den forbindelse driver en række it- og datasystemer, som understøtter beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Forslaget vil indebære, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, ved Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, fortsat vil drive en række it- og datasystemer, som understøtter beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

For en nærmere beskrivelse af de foreslåede regler om it- og datasystemerne henvises til de foreslåede §§ 167, 168 og 174 og bemærkningerne hertil.

Til § 165

Den gældende lovgivning indeholder ikke nærmere regler om Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets opfølgning på resultater af beskæftigelsesindsatsen. For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.29.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 165, stk. 1,* at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering som led i varetagelsen af opgaven med

at understøtte og følge op på beskæftigelsesindsatsen, jf. § 164, fastsætter resultatmål for kommunerne og arbejdsløshedskasserne. Resultatmålene skal fokusere på, i hvor høj grad kommunen og arbejdsløshedskassen formår at hjælpe borgerne med at komme i job eller uddannelse, og på tilfredsheden med kommunens og arbejdsløshedskassens indsats.

Med henvisningen til lovens § 164 tydeliggøres, at formålet med opfølgningen er at understøtte reformimplementering og udviklingen af beskæftigelsesindsatsen i kommuner og arbejdsløshedskasser. Der er således ikke tale om et tilsyn med overholdelse af lovgivningen.

Forslaget vil indebære, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal fastlægge et antal resultatmål, der skal vise, om kommunen eller arbejdsløshedskassen hjælper ledige i job eller uddannelse, og om de jobsøgende og virksomhederne er tilfredse med indsatsen. Resultatmålene skal afspejle, at de enkelte kommuner og arbejdsløshedskasser har forskellige rammevilkår.

Det foreslås i *stk. 2,* at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering opgør de enkelte kommuners og arbejdsløshedskassers resultater og følger op på resultaterne for at understøtte kommuner og arbejdsløshedskasser i at skabe gode resultater.

Forslaget vil indebære, at resultatopfølgningen vil skulle ske gennem dialog, data og læring, i lighed med Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings øvrige opfølgning på beskæftigelsesindsatsen i kommunerne og arbejdsløshedskasserne, jf. forslaget til § 164.

Det foreslås i *stk. 3,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om resultatmål, opgørelse og vurdering af de opnåede resultater og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opfølgning.

Forslaget vil indebære, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om resultatopfølgningen, når Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets igangværende arbejde med udvikling af den endelige opfølgningsmodel er afsluttet.

Til § 166

Det fremgår af § 22 g, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet kan iværksætte særlige fokusrevisioner af kommunernes regnskaber for ordninger på ministeriets områder og fastsætte retningslinjer herfor.

Det fremgår af lovens § 22 g, stk. 2, at fokusrevision efter stk. 1 udføres efter Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets bestemmelse af en statsautoriseret eller registreret revisor, som skal være sagkyndig og uafhængig.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.29.1.3.

Det foreslås i *§ 166, stk. 1, 1. pkt.,* at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet kan iværksætte særlige fokusrevisioner af kommunernes regnskaber for ordninger efter denne lov og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning, jf. § 167, stk. 1, og fastsætte retningslinjer herfor. I stk. 1, *2. pkt.* foreslås, at retningslinjerne kan angive: 1) Typer af sager, der skal revideres, 2) Revisionsmetoden, som skal anvendes, 3) Kriterierne for udvælgelsen af de relevante stikprøver på områderne og stikprøvernes størrelse, og 4) Rapporteringsgrundlaget for fokusrevision, herunder afrapporteringens indhold, afrapporteringens form, detaljeringsniveau og skematik.

Forslaget vil indebære, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, som et supplement til den almindelige, årlige revision af kommunernes regnskaber, vil kunne iværksætte særlige fokusrevisioner af kommunernes regnskaber for ordninger efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning, som vil fremgå af den oversigt, der vil blive bekendtgjort i medfør af det foreslåede § 167, stk. 1.

Det foreslåede stk. 1, 2. pkt., *nr. 1,* vil betyde, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil kunne fastlægge, hvilke typer af sager, der skal revideres som led i gennemførelsen af en fokusrevision, eksempelvis sygedagpengesager eller sager om bevilling af personlig assistance efter lov om lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Forslaget til stk. 1, 2. pkt., *nr. 2,* vil indebære, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil kunne fastlægge, hvilken revisionsmetode, der skal anvendes i en fokusrevision, f.eks. systemrevision, substansrevision og forvaltningsrevision.

Forslaget til stk. 1, 2. pkt., *nr. 3,* vil betyde, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil kunne fastlægge, hvordan udvælgelsen af stikprøvesager til en fokusrevision skal ske, og hvor mange sager, der skal indgå i revisors sagsgennemgang. Det vil eksempelvis kunne være kommunens 15 seneste afgjorte sager eller tilfældigt udvalgte sager på det pågældende sagsområde inden for en bestemt periode.

Forslaget til stk. 1, 2. pkt., *nr. 4,* vil betyde, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil kunne fastlægge, på hvilken måde revisor skal afgive resultaterne af en gennemført fokusrevision.

Det foreslåede stk. 1 vil dermed indebære, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet får mulighed for at målrette revisionen og fastlægge revisionsopgaven ud fra, hvad der i det enkelte tilfælde vurderes mest hensigtsmæssigt for at opnå den ønskede afklaring og få belyst de relevante problemstillinger på det pågældende sagsområde. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil kunne beslutte, hvor mange og hvilke kommuner, der skal omfattes af en fokusrevision.

Det foreslås i *stk. 2,* at fokusrevision udføres af en godkendt revisor, som skal være sagkyndig og uafhængig, og som Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vælger til opgaven.

Forslaget vil indebære, at det vil være Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, som beslutter, hvilken revisor, der skal udføre en fokusrevision, og som afholder udgifterne forbundet med revisionen. Revisor vil skulle være uafhængig af Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet og de udvalgte kommuner til fokusrevisionen, og der vil desuden være krav om, at den valgte revisor er godkendt, det vil sige er statsautoriseret revisor eller registreret revisor.

Til § 167

Efter § 32, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. etablerer beskæftigelsesministeren et fælles it-baseret datagrundlag til brug for administrationen af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge, lov om aktiv socialpolitik og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning samt til brug for kontrol og til statistisk opfølgning på beskæftigelsesindsatsen. Beskæftigelsesministeren bekendtgør efter bestemmelsen en oversigt over den øvrige arbejdsmarkedslovgivning.

Den daglige betegnelse for det fælles it-baserede datagrundlag er DFDG.

Efter bestemmelsen indeholder DFDG forskellige registre med oplysninger om bl.a. tilmeldinger som jobsøgende i kommunen, afmeldinger, fraværsperioder, forskellige grupperinger i forhold til arbejdsmarkedslovgivningen samt oplysninger registreret i Jobnet og andre selvbetjeningsløsninger, jobordrer og oplysninger om medlemskab af anerkendte arbejdsløshedskasser.

Beskæftigelsesministeren fastsætter efter bestemmelsen regler om, hvilke registre m.v. der indgår i det fælles it-baserede datagrundlag, og om anvendelse af oplysningerne i det fælles it-baserede datagrundlag. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om kommunernes og arbejdsløshedskassernes registrering og offentliggørelse af jobordrer, der modtages fra offentlige og private virksomheder således, at de er tilgængelige i DFDG.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.30.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 167, stk. 1, 1. pkt.,* at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver det fælles it-baserede datagrundlag til brug for administrationen af denne lov og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning for at understøtte et tæt samarbejde mellem aktørerne på beskæftigelsesområdet samt for at opsamle oplysninger til opfølgning på resultater, kvalitetssikring af data og opfølgning herpå.

Forslaget vil betyde, at det vil fremgå af loven, at det er Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, der driver DFDG til brug for administrationen af denne lov og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning, for at understøtte et tæt samarbejde mellem aktørerne på beskæftigelsesområdet samt for at opsamle oplysninger til opfølgning på resultater, kvalitetssikring af data og opfølgning herpå.

Med hensyn til opfølgning på resultater, kvalitetssikring af data og opfølgning herpå henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 164.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.*, at beskæftigelsesministeren bekendtgør en oversigt over den øvrige arbejdsmarkedslovgivning.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat bekendtgør en oversigt over den øvrige arbejdsmarkedslovgivning.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at en sådan oversigt som hidtil indarbejdes i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet. Det vil med den påtænke udmøntning af bemyndigelsen dermed fortsat fremgå i en bekendtgørelse for hvilke love DFDG anvendes i forvaltningen af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Ud over denne lov er der bl.a. tale om lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge, lov om aktiv socialpolitik, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, lov om fleksydelse, de beskæftigelsesrettede dele af lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), lov om seniorjob, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang, lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., lov om et midlertidigt børnetilskud til visse grupper og lov om individuel boligstøtte.

Det foreslås i *stk. 2,* at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering som en del af det fælles it-baserede datagrundlag etablerer og driver landsdækkende registre med nødvendige data.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering som en del af DFDG fortsat vil etablere og drive landsdækkende registre med nødvendige data.

Der vil være tale om data, der er nødvendige for kommunernes, arbejdsløshedskassernes og øvrige aktørers varetagelse af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen samt de forskellige aktørers administration af ydelser efter bl.a. lov om aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det foreslås i *stk. 3,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilke registre m.v. der indgår i det fælles it-baserede datagrundlag, og om anvendelse af oplysningerne i det fælles it-baserede datagrundlag.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil fastsætte regler om, hvilke registre m.v. der indgår i det

fælles it-baserede datagrundlag, og om anvendelse af oplysningerne i det fælles it-baserede datagrundlag.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelse fastsættes regler om, at DFDG indeholder landsdækkende registre, der som hidtil bl.a. omfatter:

- Registre omfattende tilmeldinger i kommunen som jobsøgende, afmeldinger som jobsøgende, fraværsperioder, forskellige grupperinger i forhold til arbejdsmarkedslovgivningen samt oplysninger registreret i Jobnet og andre selvbetjeningsløsninger.
- Register over jobordrer.
- Register for aktuel og historisk medlemskab af anerkendte arbejdsløshedskasser.
- Datagrundlag, som kommunerne kan få adgang til og anvende i forhold til at etablere målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere, til rekruttering af jobsøgende, til formidling af ledige samt til tilsvarende virksomhedsrettede aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Den foreslåede videreførelse af indholdet i de gældende regler vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat driver DFDG samt at der i DFDG fortsat indgår landsdækkende registrere omfattende tilmeldinger som jobsøgende, afmeldinger, fraværsperioder, forskellige grupperinger i forhold til arbejdsmarkedslovgivningen samt oplysninger registreret i Jobnet og andre selvbetjeningsløsninger, jobordrer og aktuelt og historisk medlemskab af anerkendte arbejdsløshedskasser.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskasser og øvrige myndigheder med hjemmel til at anvende registeret om medlemskab af arbejdsløshedskasser fortsat vil kunne anvende oplysninger om aktuelt og historisk medlemskab i dette register. Blandt andet Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) og Udbetaling Danmark anvender registeret ved administrationen af VEU-godtgørelse henholdsvis tidlig pension.

Forslaget vil endvidere betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte regler om kommunernes og arbejdsløshedskassernes registrering af jobordrer og deling af disse jobordrer via DFDG således, at kommuner og arbejdsløshedskasser kan samarbejde om at opfylde arbejdsgivernes behov for arbejdskraft.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der fastsættes regler svarende til hidtil gældende regler herom i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

Til § 168

Efter § 37 a, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. etablerer beskæftigelsesministeren et it-baseret datagrundlag, som virksomheder kan få adgang til og anvende til egne formål, herunder til bæredygtighedsrapportering.

Efter lovens § 37 b, stk. 2, har kommunerne og arbejdsløshedskasserne adgang til det it-baserede datagrundlag på tværs af kommunegrænser og kan anvende oplysningerne nævnt i § 37 b, stk. 1 og i § 37 a, stk. 1, på tværs af kommuner og virksomheder.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.30.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 168, stk. 1,* at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering etablerer og driver et it-baseret datagrundlag, som virksomheder kan få adgang til og anvende til egne formål, herunder til bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a i årsregnskabsloven.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fortsat vil skulle etablere og drive et it-baseret datagrundlag, som virksomheder kan få adgang til og anvende til egne formål, herunder til bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a i årsregnskabsloven.

Formålet med datagrundlaget er i forhold til virksomhederne, at et register med standardiserede oplysninger om virksomhedernes sociale ansvar, kan bidrage til at virksomhederne kan spare ressourcer ved compliance med bæredygtighedsafrapportering. Rækkevidden af bestemmelsen og virksomhedernes anvendelse af oplysningerne i datagrundlaget foreslås som hidtil også at omfatte virksomhedernes egne interne, legitime formål, f.eks. vil datagrundlaget kunne anvendes som overblik i HR-sammenhæng og til afrapporteringer.

Datagrundlaget vil indeholde nødvendige, relevante og brugbare oplysninger om ansatte m.v. i virksomhederne. Der kan være tale om oplysninger om virksomhedernes antal ansatte og fordelinger på f.eks. køn, alder, uddannelse og timetal, men der vil også kunne være tale om oplysninger om brugen af fleksjob, løntilskud, virksomhedspraktik, hjælpemidler og mentorer, uddannelse og kompetenceudvikling, arbejdsulykker, ansættelsesform og balance mellem arbejde og privatliv og andre oplysninger.

Oplysningerne, som indgår i datagrundlaget, vil blive samlet og behandlet af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og vil blive opbevaret i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus, jf. forslagets § 174, stk. 1.

Udstillingen af oplysninger vil kun skulle være tilgængelig for autentificerede brugere.

Det er virksomhederne, som udpeger de medarbejdere, som har brug for at kunne få adgang til datagrundlaget. Adgangen til oplysningerne for virksomhederne skal ske ved anvendelse af MitID Erhverv eller med anden sikker loginløsning, som Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om.

Det foreslås i *stk. 2,* at kommunen kan anvende datagrundlaget i beskæftigelsesindsatsen.

Forslaget vil betyde, at kommunen fortsat vil kunne anvende datagrundlaget i beskæftigelsesindsatsen.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at kommunerne vil kunne få adgang til og anvende datagrundlaget i forhold til at etablere målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere, til rekruttering af jobsøgende, til formidling af ledige samt til tilsvarende virksomhedsrettede aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 3,* at arbejdsløshedskassen for egne medlemmer kan anvende datagrundlaget i beskæftigelsesindsatsen.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskassen for egne medlemmer fortsat vil kunne anvende datagrundlaget i beskæftigelsesindsatsen.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at arbejdsløshedskasserne også vil kunne få adgang til og anvende datagrundlaget i forhold til at etablere målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere, til rekruttering af jobsøgende, til formidling af ledige samt til tilsvarende virksomhedsrettede aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til § 169

Efter § 33, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. etablerer og driver beskæftigelsesministeren Jobnet som en fælles selvbetjeningsindgang til alle kommuner og arbejdsløshedskasser for borgere og virksomheder.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.30.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 169, stk. 1,* at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver Jobnet som en fælles selvbetjeningsindgang til alle personer og arbejdsgivere.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fortsat vil drive Jobnet som en fælles selvbetjeningsindgang til alle personer og arbejdsgivere.

I praksis vil Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fortsat drive Jobnet.dk som den borgervendte del af Jobnet, mens Jobnet for Arbejdsgivere (JobAG) drives som den arbejdsgivervendte del af Jobnet.

Oplysninger som borgere og arbejdsgivere registrerer på Jobnet og JobAG vil med forslaget som hidtil blive synkroniseret med kommunernes og arbejdsløshedskassernes fagsystemer via DFDG. Det er bl.a. cv-oplysninger og dokumentation af jobsøgning i jobloggen som borgere registrerer på Jobnet. For arbejdsgivere er det registreringer af jobordrer på JobAG, der via DFDG videregives til kommuner og arbejdsløshedskasser, samt stillingsannoncer, der registreres på JobAG og kan udsøges af borgere på Jobnet.

Det foreslås i *stk. 2,* at kommunen og arbejdsløshedskassen kan anvende andre selvbetjeningsløsninger end Jobnet til registreringer af oplysninger i beskæftigelsesindsatsen for personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af program efter integrationsloven, hvis oplysninger registreret i disse selvbetjeningsløsninger løbende synkroniseres med oplysningerne i det fælles it-baserede datagrundlag.

Forslaget vil betyde, at kommunen og arbejdsløshedskassen fortsat vil kunne anvende en digital cv-løsning eller en digital joblog til registreringer af oplysninger i beskæftigelsesindsatsen for personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af program efter integrationsloven, hvis oplysninger registreret i den digitale cv-løsning eller den digitale joblog løbende synkroniseres med oplysningerne i det fælles it-baserede datagrundlag.

Forslaget vil videre betyde, at det vil blive undersøgt, om kommunen og arbejdsløshedskassen på sigt vil kunne anvende selvbetjeningsløsninger til registrering af oplysninger på flere områder i beskæftigelsesindsatsen end den digitale cv-løsning eller digitale joblog, som kommunen eller arbejdsløshedskassen måtte stille til rådighed.

Med forslaget vil det være den enkelte kommune og arbejdsløshedskasse, der vælger, om de vil stille egne selvbetjeningsløsninger til rådighed som en service. Det vil endvidere være den enkelte kommune og arbejdsløshedskasse, der vælger for hvilke målgrupper de vil stille egne selvbetjeningsløsninger til rådighed. En arbejdsløshedskasse kan herunder vælge om egne selvbetjeningsløsninger stilles til rådighed for dagpengemodtagere eller generelt for egne medlemmer. Det vil være en forudsætning, at oplysningerne registreret i sådanne selvbetjeningsløsninger løbende synkroniseres med oplysningerne i DFDG.

Forslaget ændrer ikke på, at personen fortsat altid vil kunne registrere oplysningerne på Jobnet.

Det foreslås i *stk. 3,* at stk. 2 finder tilsvarende anvendelse for anden aktør, hvis kommunen har indgået databehandleraftale med anden aktør, jf. § 177, stk. 1.

Forslaget vil betyde, at anden aktør også vil kunne tilbyde personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen, at anvende egne selvbetjeningsløsninger til registrering af cv-oplysninger og dokumentation af jobsøgning og på sigt, hvis der åbnes for det, på flere områder i beskæftigelsesindsatsen end den digitale cv-løsning eller digitale joblog.

Det vil med forslaget som hidtil være en forudsætning, at oplysninger registreret i sådanne selvbetjeningsløsninger løbende synkroniseres med oplysningerne i DFDG.

Til § 170

Efter § 32, stk. 5, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. har kommunerne og arbejdsløshedskasserne adgang til nødvendige formidlingsrelevante

oplysninger i DFDG. For arbejdsløshedskasserne dog kun for egne medlemmer og for de relevante ledige medlemmer af andre arbejdsløshedskasser, når en arbejdsløshedskasse samarbejder med andre arbejdsløshedskasser om en konkret rekruttering til en virksomhed og aftaler med dem at formidle relevante ledige medlemmer til virksomheden, jf. § 13, stk. 4, i den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter lovens § 34, stk. 1, har kommuner adgang til nødvendige oplysninger registreret på Jobnet om egne borgere. Efter stk. 2 gælder tilsvarende for arbejdsløshedskasserne i forhold til egne medlemmer. Efter stk. 3 kan kommunerne og andre aktører søge i cv-oplysninger på Jobnet på tværs af kommuner og arbejdsløshedskasser i forbindelse med jobformidling og anden virksomhedsrettet indsats, jf. kapitel 4 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Kommunerne og arbejdsløshedskasserne har adgang til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger på tværs af kommunegrænser.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.30.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 170, stk. 1, 1. pkt.,* at kommunen til brug for varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen har adgang til nødvendige oplysninger der fremgår på Jobnet om personer i egen kommune, jf. dog stk. 3, og til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag på tværs af kommunegrænser, jf. § 167.

Forslaget vil betyde, at kommunen fortsat vil have adgang til nødvendige oplysninger, der fremgår på Jobnet, og nødvendige formidlingsrelevante oplysninger i DFDG. Der vil bl.a. være tale om cv-oplysninger for personer omfattet lovens målgrupper, jf. forslaget til §§ 8 og 9, og oplysning om personens navn og kontaktoplysninger.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for datagrundlaget nævnt i § 168.

Forslaget vil betyde, at kommunen fortsat vil have adgang til nødvendige oplysninger, der fremgår i datagrundlaget nævnt i § 168.

Det foreslås i *stk. 2,* at arbejdsløshedskassen til brug for varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen og administrationen af arbejdsløshedsdagpenge har adgang til nødvendige oplysninger, der fremgår på Jobnet, og til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag om følgende: 1) Egne medlemmer. 2) Relevante ledige medlemmer af andre arbejdsløshedskasser, når arbejdsløshedskassen samarbejder med andre arbejdsløshedskasser om en konkret rekruttering til en arbejdsgiver og aftaler med dem at formidle relevante ledige medlemmer til arbejdsgiver, jf. § 14, stk. 3.

Forslagets stk. 2, nr. 1, vil betyde, at arbejdsløshedskassen fortsat vil have adgang til nødvendige oplysninger om egne medlemmer, der fremgår på Jobnet, og nødvendige formidlingsrelevante oplysninger i DFDG. Der vil bl.a. være tale om cv-oplysninger for medlemmer af arbejdsløshedskassen og oplysninger om personens navn og kontaktoplysninger.

Forslagets stk. 2, nr. 2, vil betyde, at arbejdsløshedskassen til brug for varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen og administrationen af arbejdsløshedsdagpenge fortsat vil have adgang til nødvendige oplysninger, der fremgår på Jobnet, og til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag om relevante ledige medlemmer af andre arbejdsløshedskasser, når arbejdsløshedskassen samarbejder med andre arbejdsløshedskasser om en konkret rekruttering til en arbejdsgiver og aftaler med dem at formidle relevante ledige medlemmer til arbejdsgiveren.

Forslaget vil indebære, at arbejdsløshedskasserne fortsat vil kunne samarbejde om formidling af ledige medlemmer for at understøtte en effektiv formidling til gavn for ledige medlemmer og arbejdsgiverne. Arbejdsløshedskasser vil med forslaget fortsat kunne understøtte at arbejdsgivere får bistand til at finde arbejdskraft på tværs af borgeres og medlemmers geografiske og organisatoriske tilhørsforhold.

Det foreslås i *stk. 3,* at kommuner og andre aktører kan søge i cv-oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag på tværs af kommuner og arbejdsløshedskasser ved jobformidling og anden virksomhedsrettet indsats, jf. kapitel 5.

Forslaget vil betyde, at kommuner og andre aktører fortsat vil kunne søge i cv-oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag på tværs af kommuner og arbejdsløshedskasser ved jobformidling og anden virksomhedsrettet indsats, jf. forslagets kapitel 5.

Kommuner og andre aktører vil med forslaget dermed fortsat kunne understøtte at arbejdsgivere får bistand til at finde arbejdskraft på tværs af borgeres og medlemmers geografiske og organisatoriske tilhørsforhold.

Det foreslås i *stk. 4,* at arbejdsgivere kan søge i cv-oplysninger, der fremgår på Jobnet, jf. § 25, stk. 1 og 2.

Forslaget vil betyde, at arbejdsgivere fortsat vil kunne søge i cv-oplysninger, der fremgår på Jobnet og som er gjort søgbare for arbejdsgivere efter reglerne i forslaget til § 25, stk. 1 og 2.

Arbejdsgivere får med forslaget dermed fortsat mulighed for ved søgning i cv-oplysninger via selvbetjeningsløsninger at søge efter arbejdskraft til ledige job. Arbejdsgivere vil med forslaget også kunne søge i cv-oplysninger registreret i kommunernes og arbejdsløshedskassernes selvbetjeningsløsninger, når oplysningerne er synkroniseret med DFDG således, at oplysningerne fremgår på Jobnet.

Til § 171

Efter § 36, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. indgår oplysninger, som er registreret på Jobnet og andre selvbetjeningsløsninger, her-

under tilmelding, cv-oplysninger for personer, der efter § 22 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har pligt til at registrere cv-oplysninger på Jobnet, joblog, fraværsperioder, afklaring og andre oplysninger til brug for sagsbehandling i kommunerne og arbejdsløshedskasserne vedrørende beskæftigelsesindsatsen, i DFDG.

Efter stk. 2 kan cv-oplysninger og oplysninger om de lediges brug af Jobnet og registrering i joblog bruges til kontrol i medfør af §§ 53 og 54. Efter bestemmelsen gælder det samme for cv-oplysninger og dokumentation af jobsøgningsaktiviteter, der registreres i kommuners og arbejdsløshedskassers selvbetjeningsløsninger, jf. § 33, stk. 2.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.30.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 171, stk. 1,* at oplysninger, som er registreret på Jobnet og andre selvbetjeningsløsninger, indgår i det fælles it-baserede datagrundlag.

Forslaget vil betyde, at oplysninger, som er registreret på Jobnet og andre selvbetjeningsløsninger, fortsat vil indgå i det fælles it-baserede datagrundlag.

Det vil betyde, at bl.a. oplysninger for personer, der efter § 24 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har pligt til at registrere cv-oplysninger og dokumentation af jobsøgning i jobloggen fortsat vil indgå i DFDG uanset om personen registrerer oplysningerne på Jobnet, i kommunens eller i arbejdsløshedskassens selvbetjeningsløsninger.

Forslaget vil betyde, at oplysninger, som borgerne selv registrerer på Jobnet eller i kommuners eller arbejdsløshedskassers selvbetjeningsløsninger, ikke skal afgives på ny i forbindelse med f.eks. samtaler i kommunen eller i arbejdsløshedskassen og registreres på ny i kommunernes og arbejdsløshedskassernes fagsystemer, idet de forskellige aktører har adgang til de nødvendige oplysninger i DFDG.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at cv-oplysninger og oplysninger om de lediges brug af Jobnet og registrering i joblog kan bruges til kontrol af opfyldelse rådighedsforpligtelse, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget vil betyde, at oplysninger registreret på Jobnet fortsat vil kunne anvendes til kommunernes og arbejdsløshedskassernes kontrol og opfølgning på de lediges opfyldelse af rådighedsforpligtelsen.

De i denne sammenhæng relevante regler om kontrol i forhold til overholdelse af rådighedsforpligtelsen fremgår af § 62 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., regler fastsat i medfør af § 62, stk. 10, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., §§ 13-13 b, 74 b, 74 g og 75 i lov om aktiv socialpolitik samt regler fastsat i medfør af § 13 c i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for oplysninger, der registreres i kommunens, arbejdsløshedskassens og anden aktørs selvbetjeningsløsninger, jf. § 169, stk. 2 og 3.

Forslaget vil betyde, at 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for oplysninger, der registreres i kommunens, arbejdsløshedskassens og anden aktørs selvbetjeningsløsninger.

Oplysningerne vil endvidere fortsat kunne anvendes til kontrol af overholdelse af bl.a. reglerne om rådighed, der fremgår i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør heraf.

Det vil betyde, at oplysninger registreret i kommuners, arbejdsløshedskassers og andre aktørers selvbetjeningsløsninger fortsat vil kunne anvendes til kontrol af overholdelse af bl.a. reglerne om rådighed, der fremgår i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik og regler fastsat i medfør heraf.

Til § 172

Efter § 37 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal de kommunale it-systemer og arbejdsløshedskassernes it-systemer, herunder kommunernes og arbejdsløshedskassernes selvbetjeningsløsninger, jf. § 33, stk. 2, indrettes på en sådan måde, at systemerne og Jobnet via DFDG kan udveksle data ved brug af fællesoffentlige standarder.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.30.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 172,* at kommunens it-systemer og arbejdsløshedskassens it-systemer skal indrettes sådan, at systemerne og det fælles it-baserede datagrundlag kan udveksle data ved brug af fællesoffentlige standarder.

Forslaget vil betyde, at kommunernes og arbejdsløshedskassernes fagsystemer på beskæftigelsesområdet samt kommunernes og arbejdsløshedskasserne selvbetjeningsløsninger og ydelsessystemer fortsat skal indrettes på en sådan måde, at systemerne kan indberette, opdatere og læse oplysninger i DFDG ved brug af fællesoffentlige standarder.

Fællesoffentlige standarder for webservices er beskrevet på Digitaliseringsstyrelsens hjemmeside, https://arkitektur.digst.dk.

Ved at følge fællesoffentlige standarder er det lettere for aktørerne i beskæftigelsesindsatsen at dele nødvendige, tidstro oplysninger om f.eks. til- og afmeldinger som jobsøgende, syge- og raskmeldinger, ferieregistrering m.v. ved selvbetjening på Jobnet via DFDG. Dette gælder tilsvarende for registreringer i fagsystemer i kommuner og arbejdsløshedskasser samt i kommuners og arbejdsløshedskassers selvbetjeningsløsninger.

Til § 173

Efter § 35, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal kommunerne lægge alle stillingsopslag, der modtages fra arbejdsgiverne, på Jobnet.

Efter stk. 2 skal offentlige arbejdsgivere lægge alle ledige stillinger på Jobnet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.30.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 173, stk. 1,* at kommunen skal offentliggøre alle stillingsopslag, der modtages fra arbejdsgivere m.v., på Jobnet.

Forslaget vil betyde, at kommunerne fortsat vil have pligt til at offentliggøre stillinger på Jobnet for offentlige og private virksomheder, der ønsker kommunens assistance til dette.

Der kan ud over stillingsopslag fra offentlige og private arbejdsgivere med et CVR-nr. også være tale om stillingsopslag i forbindelse med, at en borger f.eks. søger en handicaphjælper, hvor kommunen kan opslå stillingen anonymt således, at det ikke offentliggøres, hvilken borger der annoncerer efter en handicaphjælper.

Arbejdsgivere kan via selvbetjening også selv lægge stillingsannoncer på Jobnet.

Offentliggørelse af stillinger på Jobnet vil understøtte gennemsigtighed og høj omsætningshastighed på jobmarkedet.

Det foreslås i *stk. 2,* at offentlige arbejdsgivere skal offentliggøre alle ledige stillinger på Jobnet.

Forslaget vil betyde, at offentlige arbejdsgivere fortsat vil skulle offentliggøre alle ledige stillinger på Jobnet.

Offentliggørelse af stillinger på Jobnet vil bidrage til gennemsigtighed på tværs af kommuner, arbejdsløshedskasser og faggrænser i forhold til opslåede stillinger.

I medfør af tjenestemandsloven er der i bekendtgørelse om opslag af tjenestemandsstillinger i staten, jf. bekendtgørelse nr. 302 af 26. marts 2010 med senere ændringer, fastsat regler om, at tjenestemandsstillinger med visse undtagelser skal opslås offentligt. Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på disse undtagelser.

Til § 174

Efter § 38, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. etablerer beskæftigelsesministeren Jobindsats.dk som et landsdækkende it-system til at måle resultater og effekter og til at opgøre, om lovgivningens krav til beskæftigelsesindsatsen er opfyldt.

Målesystemet er i dag offentligt tilgængeligt på www.jobindsats.dk og giver ikke mulighed for opslag i oplysninger på individniveau.

Efter stk. 2 samles datagrundlaget for Jobindsats.dk i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus sammen med andre data af betydning for arbejdsmarkedsovervågning samt styring af og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen på nationalt, regionalt og kommunalt niveau.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har ansvaret for udvikling, vedligeholdelse og drift af målesystemet og det statistiske datavarehus.

Efter § 38 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal Jobindsats.dk vise et samlet overblik bestående af generelle målinger, der kan give kommuner og andre interessenter i beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen indblik i kommunernes resultater og indsatser.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.30.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 174, stk. 1,* at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver et statistisk datavarehus, der sikrer uafhængig statistik og data til brug for en løbende og aktuel monitorering af arbejdsmarkedet og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fortsat vil stå for at samle datagrundlaget i det statistiske datavarehus til brug for offentliggørelsen af aggregerende målinger m.v.

Det foreslås i *stk. 2,* at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering med udgangspunkt i det statistiske datavarehus driver et landsdækkende it-system, der udstiller aggregerede data om arbejdsmarkedet og beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fortsat vil stå for at drive et landsdækkende it-system, der med udgangspunkt i oplysninger i det statistiske datavarehus udstiller aggregerede data om arbejdsmarkedet og beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Med aggregerede data forstås, at data og målinger opgøres på f.eks. landsplan, kommuneniveau eller målgruppevist. Der er således ikke tale om offentliggørelse af data eller målinger på individniveau.

Det foreslås i *stk. 3,* at data skal give et samlet overblik over den aktuelle situation på det danske arbejdsmarked samt vise kommuners, arbejdsløshedskassers og andre aktørers resultater i beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fortsat vil offentliggøre aggregerede data med et samlet overblik over den aktuelle situation på arbejdsmarkedet, og vise kommuners, arbejdsløshedskassers og andre aktørers resultater i beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Formålet er at understøtte reformimplementering og udviklingen af beskæftigelsesindsatsen i kommuner og arbejdsløshedskasser. Der henvises til bemærkningerne til § 164.

Som eksempel på oplysninger om den aktuelle situation på arbejdsmarkedet kan nævnes antal beskæftigede og antal personer, der har skiftet job eller er startet i et job. Der opgøres endvidere bl.a. antal personer på de enkelte forsørgelsesydelser, f.eks. arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, sygedagpenge m.v.

Til § 175

Efter § 39 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan beskæftigelsesministeren etablere og drive andre it-systemer, herunder landsdækkende it-systemer på områder af særlig betydning for effektiviteten og dækningen af it-understøttelsen af beskæftigelsesindsatsen i kommunerne og arbejdsløshedskasserne.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering driver i medfør af denne bestemmelse selvbetjeningsløsningen VITAS, der anvendes ved arbejdsgivernes ansøgning om oprettelse af løntilskudspladser, virksomhedspraktikpladser m.v.

Det er obligatorisk for kommunerne og arbejdsgiverne at anvende VITAS, jf. gældende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter stk. 2 i de gældende regler fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om indberetning og behandling af oplysninger til brug for it-systemerne. Udmøntningen af bemyndigelsen sker efter drøftelse med KL, kommunerne, Danske A-kasser og arbejdsløshedskasserne, herunder i den fællesoffentlige dialoggruppe om digitalisering på beskæftigelsesområdet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.30.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 175, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren kan etablere og drive andre it-systemer på områder af særlig betydning for effektiviteten og dækningen af it-understøttelsen af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen i kommunerne og arbejdsløshedskasserne.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne etablere og drive andre it-systemer på områder af særlig betydning for effektiviteten og dækningen af it-understøttelsen af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen i kommunerne og arbejdsløshedskasserne.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil efter den foreslåede bestemmelse fortsat kunne drive selvbetjeningsløsningen VITAS til brug for arbejdsgivernes ansøgning om oprettelse af løntilskudspladser, virksomhedspraktikpladser m.v.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og behandling af oplysninger til brug for it-systemerne.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om indberetning og behandling af oplysninger til brug for it-systemerne, der drives i medfør af den foreslåede stk. 1.

Til § 176

Efter § 40, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. er den enkelte offentlige myndighed og arbejdsløshedskasse, der indberetter data til det fælles it-baserede datagrundlag eller læser oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag fra egne systemer, herunder egne selvbetjeningsløsninger, dataansvarlig, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven, for indberetningen og brug af data lokalt samt for at orientere de registrerede om registreringer i det fælles it-baserede datagrundlag.

Efter stk. 2 er Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter.

Efter stk. 3 er den enkelte kommune dataansvarlig i relation til andre aktører som databehandlere, jf. § 41.

Efter stk. 4 overgår dataansvaret for den videre behandling af oplysningerne til den private aktør, når en borger vælger at indlæse sine cv-oplysninger registreret på Jobnet i en privat aktørs jobbank eller anden privat selvbetjeningsløsning.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.31.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 176, stk. 1,* at den enkelte offentlige myndighed og arbejdsløshedskasse, der indberetter data til det fælles it-baserede datagrundlag eller tilgår oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag, jf. §§ 167 og 168, er dataansvarlig, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven, for indberetningen og brug af data lokalt samt for at orientere de registrerede om registreringer i det fælles it-baserede datagrundlag.

Forslaget vil betyde, at den enkelte offentlige myndighed og arbejdsløshedskasse, der indberetter data til det fælles it-baserede datagrundlag eller læser oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag, herunder fra egne systemer, fortsat vil være dataansvarlig for opdateringen og for læsningen af oplysninger.

Dette vil med forslaget fortsat gælde uanset om den enkelte offentlige myndigheds eller arbejdsløshedskasses opdatering eller læsning af personoplysninger sker fra fagsystemer, ydelsessystemer eller fra selvbetjeningsløsninger som myndigheden eller arbejdsløshedskassen stiller til rådighed.

Den enkelte offentlige myndighed og arbejdsløshedskasse vil endvidere fortsat være ansvarlig for at orientere de re-

gistrerede om registrering og anvendelse af oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14.

Registrering og indberetning af oplysninger til DFDG vil fortsat ske bl.a. i forbindelse med til- og afmeldinger som jobsøgende, ved registrering af medlemskab af anerkendte arbejdsløshedskasser, ferieregistrering, syge- og raskmelding i kommunernes og arbejdsløshedskassernes fagsystemer og ved kommunens og arbejdsløshedskassens udarbejdelse personens plan for indsatsen, og registrering af aktiviteter. Registrering og indberetning til DFDG sker endvidere, når borgere f.eks. registrerer cv-oplysninger og dokumenterer jobsøgning i kommunernes og arbejdsløshedskassers selvbetjeningsløsninger, der synkroniseres med oplysningerne i DFDG og Jobnet.

Det foreslås i *stk. 2,* at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fortsat vil være dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter som bl.a. adgangssystem, selvbetjeningsløsninger, regelbaserede opgørelser på baggrund af indberettede data, opgørelse af sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og andre beregninger, som er nødvendige for at tilrettelægge indsatsen i form samtaler og tilbud over for den ledige, sletning af data, behandling af indsigtsanmodninger m.v.

Det foreslås i *stk. 3,* at den enkelte kommune er dataansvarlig i relation til andre aktører som databehandlere, jf. § 177.

Forslaget vil betyde, at den enkelte kommune fortsat vil være dataansvarlig i relation til andre aktører som databehandler for kommunen.

Dataansvaret indebærer blandt andet, at kommunen skal føre tilsyn med sine andre aktører og at kommunen har ansvaret for, at data fra anden aktør registreres og indberettes, som om opgaven var udført af kommunen. Kommunen vil som dataansvarlig fortsat skulle efterleve de forpligtelser, der efter databeskyttelsesreglerne i øvrigt påhviler en dataansvarlig.

Det foreslås i *stk. 4,* at vælger en person at indlæse sine cv-oplysninger registreret på Jobnet i en privat aktørs jobbank eller anden privat selvbetjeningsløsning, overgår dataansvaret for den videre behandling af oplysningerne til den private aktør.

Forslaget vil betyde, at når en person efter eget ønske vælger at indlæse sine cv-oplysninger registreret på Jobnet i en privat aktørs jobbank eller anden privat selvbetjeningsløsning, overgår dataansvaret for den videre behandling af oplysningerne til den private aktør.

Bestemmelsen tydeliggør, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings dataansvar for borgerens cv-oplysninger i DFDG og Jobnet ikke gælder for den videre behandling i en privat aktørs jobbank eller anden privat selvbetjeningsløsning, når en person efter eget ønske vælger at indlæse sine cv-oplysninger i en sådan løsning.

Hvis der er tale om en selvbetjeningsløsning som kommunen eller arbejdsløshedskassen stiller til rådighed, vil den pågældende kommune eller arbejdsløshedskasse dog være dataansvarlig, jf. det foreslåede stk. 3.

Til § 177

Efter § 41, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan kommunen i henhold til en databehandleraftale, jf. artikel 28, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, overlade oplysninger til en anden aktør om en persons beskæftigelsesprofil og forløb, den hidtidige indsats og øvrige forhold, som er nødvendige, for at den anden aktør kan gennemføre den aftalte beskæftigelsesindsats efter arbejdsmarkedslovgivningen, jf. § 32.

Efter stk. 2 må den anden aktør ikke benytte eller udveksle de modtagne oplysninger til formål ud over det aftalte eller tilføje oplysninger, der er begrundet i andre formål. Efter stk. 3 kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om at overlade oplysninger til en anden aktør, jf. stk. 1.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.31.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 177, stk. 1,* at kommunen i henhold til en databehandleraftale, jf. artikel 28, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, kan overlade oplysninger til en anden aktør om en persons beskæftigelsesprofil og forløb, den hidtidige indsats og øvrige forhold, som er nødvendige, for at den anden aktør kan gennemføre den aftalte beskæftigelsesindsats efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Forslaget vil betyde, at kommunerne fortsat kan overlade personoplysninger til anden aktør i forbindelse med anden aktørs varetagelse af beskæftigelsesindsats forudsat kommunen har indgået en databehandleraftale med anden aktør, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 28, stk. 3.

Kommunen vil i overensstemmelse med de almindelige behandlingsprincipper kunne overlade de oplysninger, der er nødvendige at behandle for, at aktøren kan udføre den beskæftigelsesindsats som kommunen har aftalt med aktøren, at aktøren skal varetage. Det kan f.eks. være opgaver i forbindelse med kontaktforløbet som aktøren varetager.

Det foreslås i *stk. 2,* at en anden aktør ikke må benytte eller udveksle de modtagne oplysninger til formål ud over det aftalte eller tilføje oplysninger, der er begrundet i andre formål.

Forslaget vil betyde, at anden aktør ikke må anvende eller tilføje oplysninger til formål, der ikke er aftalt med kommunen.

Det foreslås i *stk. 3,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om at overlade oplysninger til en anden aktør, jf. stk. 1.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil skulle fastsætte nærmere regler om at overlade oplysninger til en anden aktør.

Der vil f.eks. kunne fastsættes regler om, at overladte personoplysninger skal tilbageleveres eller slettes, når aftalen med anden aktør ophører eller det af andre årsager ikke længere er nødvendigt, at aktøren opbevarer eller på anden måde behandler de overladte oplysninger.

Til § 178

Efter § 37 a, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. er virksomhederne dataansvarlige for anvendelsen af data nævnt i stk. 1 lokalt. Efter stk. 3 er Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter.

Efter lovens § 37 b, stk. 4, er kommunerne og arbejdsløshedskasserne hver især dataansvarlige for brugen af data lokalt. Efter stk. 5 er Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.31.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 178, stk. 1,* at den enkelte virksomhed er dataansvarlig, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven, for lokal behandling af data nævnt i § 168, stk. 1.

Forslaget vil betyde, at den enkelte virksomhed vil være dataansvarlig, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven, for den lokale behandling af data nævnt i § 168, stk. 1.

Dataansvaret indebærer, at den enkelte virksomhed ved den lokale behandling af oplysninger i datagrundlaget vil skulle overholde behandlingsreglerne, der efter databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven påhviler dataansvarlige.

Det foreslås i *stk. 2,* at den enkelte kommune og arbejdsløshedskasse er dataansvarlig for lokal behandling af data nævnt i § 168, stk. 1.

Forslaget vil betyde, at den enkelte kommune og arbejdsløshedskasse vil være dataansvarlig for den lokale behandling af data nævnt i § 168, stk. 1.

Dataansvaret indebærer, at den enkelte kommune og arbejdsløshedskasse ved den lokale behandling af oplysninger i datagrundlaget vil skulle overholde behandlingsreglerne, der efter databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven påhviler dataansvarlige.

Det foreslås i *stk. 3,* at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter af data nævnt i § 168, stk. 1.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil være dataansvarlig for de centrale behandlingsaktiviteter af data nævnt i § 168, stk. 1.

Dataansvaret indebærer, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering ved den centrale behandling af oplysninger i datagrundlaget vil skulle overholde behandlingsreglerne, der efter databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven påhviler dataansvarlige.

Til § 179

Efter § 43, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. modtager og anvender Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus oplysninger på individniveau om uddannelse fra 1) Undervisningsministeriets fælles datagrundlag, jf. lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., 2) test, kurser og bestået trin for ledige med læse-, skrive- og regnevanskeligheder, 3) uddannelse fra Danmarks Statistik, 4) aktiviteter og indsatser på socialområdet for personer omfattet af indsatsen på beskæftigelsesområdet fra Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold og fra kommunerne, og 5) aktiviteter og indsatser på sundhedsområdet for personer omfattet af indsatsen på beskæftigelsesområdet fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, kommunerne og regionerne.

Efter stk. 2 anvendes data på individ- og virksomhedsniveau fra indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus.

Efter stk. 3 anvendes oplysningerne, jf. stk. 1 og 2, til løsning af statistiske opgaver på beskæftigelsesområdet, herunder statistisk opfølgning på kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.32.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 179, stk. 1,* at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus modtager og anvender oplysninger på individniveau om 1) uddannelse fra Undervisningsministeriets fælles datagrundlag, 2) uddannelse fra Danmarks Statistik, 3) aktiviteter og indsatser på socialområdet fra Socialministeriet og fra kommunerne, og 4) aktiviteter og indsatser på sundhedsområdet fra Sundheds- og Kirkeministeriet, kommunerne og regionerne.

Forslagets stk. 1, nr. 1, omhandler oplysninger på individniveau om uddannelse fra Undervisningsministeriets fælles datagrundlag.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til statistiske formål fortsat vil modtage oplysninger på individniveau om uddannelse fra Undervisningsministeriets fælles datagrundlag.

Anvendelsen af oplysningerne til statistiske formål består dels i anvendelse af oplysningerne til ad hoc opgørelser og analyser, og dels til løbende offentliggørelse af statistikker og målinger på aggregeret niveau om arbejdsmarkedet og beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen, jf. den foreslåede § 174.

Forslagets stk. 1, nr. 2, omhandler oplysninger på individniveau om uddannelse fra Danmarks Statistik.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til statistiske formål fortsat vil modtage oplysninger på individniveau om uddannelse fra Danmarks Statistik.

Forslagets stk. 1, nr. 3, omhandler oplysninger på individniveau om aktiviteter og indsatser på socialområdet fra Socialministeriet og fra kommunerne.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til statistiske formål fortsat vil modtage oplysninger på individniveau om aktiviteter og indsatser på socialområdet fra Socialministeriet og fra kommunerne.

Forslagets stk. 1, nr. 4, omhandler oplysninger på individniveau om aktiviteter og indsatser på sundhedsområdet fra Sundheds- og Kirkeministeriet, kommunerne og regionerne.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til statistiske formål fortsat vil modtage oplysninger om aktiviteter og indsatser på sundhedsområdet fra Sundheds- og Kirkeministeriet, kommunerne og regionerne.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer som hidtil at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet om det konkrete indhold i disse indberetninger svarende til kapitel 41 om indberetning af uddannelsesoplysninger, kapitel 42 om sundhedsoplysninger og kapitel 43 om indberetning af socialoplysninger i den gældende bekendtgørelse.

Det foreslås i *stk. 2,* at data på individ- og virksomhedsniveau fra indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, anvendes i det statistiske datavarehus i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til statistiske formål fortsat vil modtage oplysninger fra indkomstregisteret om personer og virksomheder.

Det foreslås i *stk. 3,* at oplysningerne, jf. stk. 1 og 2, anvendes til løsning af statistiske opgaver på beskæftigelsesområdet efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Forslaget betyder, at oplysninger, der modtages efter den foreslåede stk. 1 og 2 fortsat kan anvendes til statistiske formål, herunder til statistisk opfølgning på kommunernes og arbejdsløshedskassernes beskæftigelsesindsats efter arbejdsmarkedslovgivningen, jf. den foreslåede § 174.

Til § 180

Efter § 44, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal oplysninger om indkomst og beskæftigelse, der er nødvendige til brug for varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen, i videst muligt omfang indhentes fra indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Efter stk. 2, 1. pkt., kan statslige og kommunale myndigheder med ansvar for beskæftigelsesindsatsen få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, herunder oplysninger om, hvem der har foretaget indberetningen, og identiteten på den, som oplysningerne vedrører.

Efter stk. 2, 2. pkt., gælder tilsvarende for arbejdsløshedskasserne for så vidt angår nuværende og tidligere medlemmer.

Efter stk. 2, 3. pkt., er oplysningerne undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne. Efter stk. 2, 4. pkt. finder straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f anvendelse.

Efter stk. 3 finder §§ 42, 45 og 50-54 anvendelse, hvis oplysningerne ikke kan indhentes fra indkomstregisteret

Efter stk. 4 kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om brug af indkomstregisteret i det datagrundlag, som skal anvendes i varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen, herunder datagrundlaget for opgørelse af ledighedsperioder, offentlig forsørgelse, beskæftigelse m.v. i varetagelsen af kontaktforløb og beskæftigelsesrettede tilbud, overvågning af udviklingen på arbejdsmarkedet samt statistik og analyser i forbindelse med tilrettelæggelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Oplysningerne vil herunder blive anvendt i forbindelse med, at data og målinger opgøres på f.eks. landsplan, kommuneniveau eller målgruppevist, jf. den foreslåede § 174.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.32.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 180, stk. 1,* at oplysninger om indkomst og beskæftigelse, der er nødvendige til brug for varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen, i videst muligt omfang skal indhentes fra indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Forslaget vil betyde, at oplysninger om indkomst og beskæftigelse, der er nødvendige til brug for varetagelsen af

beskæftigelsesindsatsen efter denne lov og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning i videst muligt omfang fortsat skal indhentes fra indkomstregisteret.

Det foreslås i *stk. 2,* at statslige og kommunale myndigheder med ansvar for beskæftigelsesindsatsen og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, herunder oplysninger om, hvem der har foretaget indberetningen, og identiteten på den, som oplysningerne vedrører.

Forslaget vil betyde, at statslige og kommunale myndigheder fortsat vil kunne få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen, herunder oplysninger om, hvem der har foretaget indberetningen, og identiteten på den, som oplysningerne vedrører.

Forslaget vil betyde, at der fortsat vil være hjemmel til statens og kommunernes adgang til og brug af oplysninger i indkomstregisteret, jf. § 7, stk. 1, i lov om et indkomstregister, i forbindelse med varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at arbejdsløshedskasserne kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen, jf. § 7 i lov om indkomstregister, for nuværende og tidligere medlemmer.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskasserne fortsat vil kunne få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, der er nødvendige for at varetage beskæftigelsesindsatsen, herunder oplysninger om, hvem der har foretaget indberetningen, og identiteten på den, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.,* at oplysningerne skal være undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne.

Forslaget vil betyde, at oplysningerne vil være undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne

Det foreslås i stk. 3, *3. pkt.,* at straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder anvendelse.

Forslaget vil betyde, at straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder anvendelse, hvis reglerne om tavshedspligt ikke overholdes i arbejdsløshedskassen.

De nævnte bestemmelser i straffeloven omhandler den almindelige tavshedspligt for personer, der virker inden for den offentlige forvaltning. De fastsætter endvidere strafansvar for uberettiget videregivelse eller udnyttelse af fortrolige oplysninger, som er erhvervet i tjenesten, hvilket kan straffes med bøde eller fængsel.

Tilsvarende regler om tavshedspligt for statens og kommunernes anvendelse af indkomstregisteret følger af forvaltningslovens § 27, stk. 1.

Kommunerne og arbejdsløshedskasserne vil som hidtil alene kunne få adgang til forud definerede data i indkomstregisteret, jf. § 14, stk. 3, i bekendtgørelse om et indkomstregister, jf. bekendtgørelse nr. 906 af 26. juni 2018.

Det foreslås i *stk. 4,* at §§ 181 og 189-191 finder anvendelse, hvis oplysningerne ikke kan indhentes fra indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister.

Forslaget vil betyde, at bemyndigelserne i dette lovforslag vedrørende indberetninger af oplysninger til DFDG og det statistiske datavarehus ikke vil skulle anvendes i det omfang de nødvendige oplysninger kan indhentes fra indkomstregisteret.

Forslaget vil endvidere betyde, at hvis oplysningerne findes i indkomstregistreret, vil borgere, arbejdsgivere og aktørerne i beskæftigelsesindsatsen m.v. ikke skulle afgive de samme oplysninger flere gange samt at allerede afgivne oplysninger i videst mulige omfang genanvendes.

Det foreslås i *stk. 5,* at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om brug af indkomstregisteret i det datagrundlag, som skal anvendes i varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om regler om brug af indkomstregisteret i det datagrundlag, som skal anvendes i varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Det kan f.eks. være regler om datagrundlaget for opgørelse af ledighedsperioder, offentlig forsørgelse, beskæftigelse m.v. i varetagelsen af kontaktforløb og beskæftigelsesrettede tilbud, overvågning af udviklingen på arbejdsmarkedet samt statistik og analyser i forbindelse med tilrettelæggelse af beskæftigelsesindsatsen i varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om brug af oplysninger fra indkomstregisteret i det datagrundlag, der drives og udstilles efter den foreslåede § 168.

Der er i kapitel 62 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet fastsat regler om hvilke oplysninger fra indkomstregisteret, der anvendes i det statistiske datavarehus i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse fastsættes regler svarende til de gældende, om hvilke oplysninger fra indkomstregisteret, der anvendes i det statistiske datavarehus i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Til § 181

Efter § 45, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan der udveksles oplysninger mellem relevante offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, arbejdsløshedskasser, ATP, Seniorpensionsen-

heden og Udbetaling Danmark, herunder oplysninger om relevante uddannelsesmæssige og social- og sundhedsrettede aktiviteter og indsatser, udskrivelse fra sundhedsvæsenet, frihedsberøvelse, unddragelse fra frihedsberøvelse og løsladelse fra afsoningsinstitution, der er nødvendige til brug for varetagelse af beskæftigelsesindsatsen efter lovgivningen, den koordinerede, tværfaglige og helhedsorienterede indsats over for borgeren, opdateringen af it-systemer med nye oplysninger og ajourføring af eksisterende oplysninger, som anvendes i beskæftigelsesindsatsen, herunder systemer til den landsdækkende formidling og joblog, og opgørelsen af forbrug af offentlige forsørgelsesydelser.

Efter stk. 2 videregives data fra DFDG, jf. § 32, om beskæftigelsesforanstaltninger over for personer under 18 år til Undervisningsministeriets fælles datagrundlag med henblik på forvaltning af lov om kommunal indsats for unge under 25 år.

Efter stk. 3 fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, hvilke offentlige myndigheder efter stk. 1, der kan udveksle oplysninger. Regler om hvilke offentlige myndigheder, der kan udveksle oplysninger, fremgår af § 4 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

Efter § 30, stk. 7, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen underrette uddannelsesinstitutionen om, at personen er pålagt at begynde og gennemføre uddannelsen og herunder oplyse om kommunens vurdering af personens behov for støtte til at gennemføre uddannelsen, om relevante kontaktoplysninger i kommunen og om øvrige væsentlige oplysninger. For en person omfattet af § 30, stk. 2 eller 3, som optages på en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, som personen ikke er pålagt at begynde og gennemføre, skal kommunen vurdere, om personen har behov for støtte til at kunne gennemføre uddannelsen og i så fald underrette uddannelsesinstitutionen om støttebehov, relevante kontaktoplysninger i kommunen og øvrige væsentlige oplysninger.

Efter § 30, stk. 8, skal uddannelsesinstitutionen underrette kommunen, når en person optages på en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, herunder oplyse kommunen om relevante kontaktoplysninger på uddannelsesinstitutionen. Uddannelsesinstitutionen skal underrette kommunen, hvis uddannelsesinstitutionen vurderer, at personen er i risiko for frafald.

Efter § 30, stk. 9, skal kommunen ved underretninger om en persons risiko for frafald efter stk. 8 inden for de første 6 måneder efter studiestart, tage kontakt til personen.

Efter § 180 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen give arbejdsløshedskassen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer omfattet af § 6, nr. 1, til brug for arbejdsløshedskassens administration af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter § 181 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal arbejdsløshedskassen give kommunen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for kommunens administration af reglerne i denne lov.

Efter § 182 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om kommunens og arbejdsløshedskassens underretninger efter §§ 180 og 181, herunder om omfanget af oplysningerne og måden, tidspunktet, formen for afgivelse af oplysningerne og om, at personer omfattet af § 6, nr. 1, skal informeres om indholdet i underretninger sendt mellem kommunen og arbejdsløshedskassen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.33.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 181, stk. 1,* at der kan udveksles oplysninger mellem relevante offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, arbejdsløshedskasser, ATP, Seniorpensionsenheden og Udbetaling Danmark, der er nødvendige til brug for 1) varetagelse af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen, 2) den koordinerede, tværfaglige og helhedsorienterede indsats over for personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af program efter integrationsloven, 3) opdateringen af it-systemer med nye oplysninger og ajourføring af eksisterende oplysninger, som anvendes i beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen, og 4) opgørelsen af forbrug af offentlige forsørgelsesydelser.

Forslagets stk. 1, nr. 1, vil betyde, at der fortsat vil kunne udveksles nødvendige oplysninger mellem offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, arbejdsløshedskasser, ATP, Seniorpensionsenheden og Udbetaling Danmark, til brug for varetagelse af beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Forslagets stk. 1, nr. 2, vil betyde, at der fortsat vil kunne udveksles nødvendige oplysninger mellem de nævnte aktører til brug for den koordinerede, tværfaglige og helhedsorienterede indsats over for personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af program efter integrationsloven.

Der vil med forslaget også fortsat kunne udveksles nødvendige oplysninger mellem kommuner og uddannelsesinstitutioner, herunder mellem kommuner og uddannelsesinstitutioner via Ungedatabasen og DFDG, selvom reglerne om uddannelsespålæg ikke videreføres med dette lovforslag. Det kan bl.a. være en markering af, at kommunen har foretaget en vurdering af personens behov for støtte til at gennemføre uddannelsen, f.eks. faglige, sociale, personlige eller helbredsmæssige støttebehov, information om relevante kontaktoplysninger i kommunen og på uddannelsesinstitutionen og øvrige væsentlige oplysninger. Det kan herunder være oplysninger om personens uddannelseshistorik, oplysninger om optagelse på en uddannelse, gennemførelse eller frafald på uddannelser. Det kan også være oplysninger fra uddannelsesinstitutionen til kommunen om risiko for frafald på en uddannelse.

Forslagets stk. 1, nr. 3, vil betyde, at der fortsat vil kun-

ne udveksles nødvendige oplysninger mellem de nævnte aktører til brug for opdateringen af it-systemer med nye oplysninger og ajourføring af eksisterende oplysninger, som anvendes i beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen.

Forslagets stk. 1, nr. 4, vil betyde, at der fortsat vil kunne udveksles nødvendige oplysninger mellem de nævnte aktører til brug for opgørelsen af forbrug af offentlige forsørgelsesydelser.

Det foreslås i *stk. 2,* at data fra det fælles it-baserede datagrundlag, jf. § 167, om beskæftigelsesforanstaltninger over for personer under 18 år videregives til Undervisningsministeriets fælles datagrundlag med henblik på forvaltning af lov om kommunal indsats for unge under 25 år.

Forslaget vil betyde, at data fra det fælles it-baserede datagrundlag, jf. § 167, om beskæftigelsesforanstaltninger over for personer under 18 år fortsat videregives til Undervisningsministeriets fælles datagrundlag brug for den kommunale ungeindsats efter reglerne i lov om kommunal indsats for unge under 25 år.

Det foreslås i *stk. 3,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilke offentlige myndigheder, jf. stk. 1, der kan udveksle oplysninger.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilke offentlige myndigheder, jf. stk. 1, der kan udveksle oplysninger.

Forslaget vil betyde, at det i bekendtgørelsesform ved f.eks. ressortændringer kan vedligeholdes hvilke myndigheder m.fl., der kan udveksle nødvendige oplysninger.

Der er i kapitel 1 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet fastsat regler om hvilke myndigheder, arbejdsløshedskasser m.fl., der udveksler nødvendige oplysninger. De enkelte kapitler i bekendtgørelsen indeholder nærmere regler om, hvad de enkelte myndigheder m.fl. skal indberette til DFDG og hvilke aktører oplysningerne videregives til. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der fastsættes regler svarende til de gældende, om hvilke oplysninger de enkelte myndigheder m.fl. skal indberette til DFDG og hvilke aktører oplysningerne videregives til.

Det foreslås i *stk. 4,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen skal give arbejdsløshedskassen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for arbejdsløshedskassens administration af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen skal give arbejdsløshedskassen nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for arbejdsløshedskassens administration af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Beskæftigelsesministeren vil herunder kunne fastsætte regler om omfanget af oplysningerne og måden, tidspunktet og formen for afgivelse af oplysningerne.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der med hjemmel i bestemmelsen vil blive fastsat bekendtgørelsesregler, der ligesom i dag medvirker til, at kommunen og arbejdsløshedskassen har de nødvendige oplysninger til brug for deres administration efter henholdsvis lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

De regler, der forventes fastsat, vil omfatte oplysninger om dagpengemodtagere og betyder, at arbejdsløshedskassen fortsat vil kunne få nødvendige oplysninger fra kommunen om indsatsen for den enkelte dagpengemodtager til brug for arbejdsløshedskassens administration af dagpenge og varetagelse af beskæftigelsesindsats. Det vil bl.a. være oplysninger om, at dagpengemodtageren er udeblevet fra en jobsamtale, er ansat med løntilskud, har afvist et henvist job eller er udeblevet fra, har afslået eller er ophørt i et tilbud. Det vil endvidere være regler om at oplysningerne skal videregives digitalt.

Der vil kunne opstå behov for fastsættelse af regler om nye underretninger i forbindelse med ændringer af f.eks. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller anden relevant lovgivning.

Det foreslås i *stk. 5,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at arbejdsløshedskassen skal give kommunen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for kommunens administration af reglerne i denne lov.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at arbejdsløshedskassen skal give kommunen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for kommunens administration af reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Beskæftigelsesministeren vil herunder kunne fastsætte regler om omfanget af oplysningerne og måden, tidspunktet og formen for afgivelse af oplysningerne.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der med hjemmel i bemyndigelsen fastsættes bekendtgørelsesregler, der ligesom i dag medvirker til, at kommunen og arbejdsløshedskassen har de nødvendige oplysninger til brug for deres administration efter henholdsvis lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

De regler, der forventes fastsat, vil omfatte medlemmer af arbejdsløshedskasser og vil betyde, at kommunen dermed fortsat vil kunne få de nødvendige oplysninger fra arbejdsløshedskassen om en dagpengemodtagers ret til dagpenge m.v. til brug for den indsats, som kommunen skal give personen. Det kan f.eks. være oplysninger om, at personen er påbegyndt en dagpengeperiode, at arbejdsløshedskassen har godkendt personens cv-oplysninger, og at personens ret til

dagpenge er ophørt. Det vil endvidere være regler om at oplysningerne skal videregives digitalt.

Det vil kunne opstå behov for fastsættelse af regler om nye underretninger i forbindelse med ændringer af f.eks. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller anden relevant lovgivning.

Det foreslås i *stk. 6,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at personer omfattet af § 8, nr. 1, skal informeres om indholdet i underretninger sendt mellem kommunen og arbejdsløshedskassen.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om underretninger mellem kommuner og arbejdsløshedskasser og om at dagpengemodtagere skal informeres om indholdet i underretninger sendt mellem kommunen og arbejdsløshedskassen.

Der er i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om, at når kommunen underretter pågældendes arbejdsløshedskasse om hændelser, skal kommunen samtidig give den pågældende besked herom. Beskeden skal gengive indholdet af underretningen til arbejdsløshedskassen og skal ske ved brug af Digital Post.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der der med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse fastsættes regler svarende til de gældende, om at personer omfattet af § 8, nr. 1, skal informeres om indholdet i underretninger sendt mellem kommunen og arbejdsløshedskassen og om hvordan underretningen skal ske.

Til § 182

Efter § 180 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen begrunde afslaget over for arbejdsløshedskassen, hvis den har truffet afgørelse om afslag på en fælles indstilling fra arbejdsløshedskassen og personen, som kommunen har modtaget i den periode, hvor arbejdsløshedskassen har ansvaret for kontaktforløbet, jf. § 27, stk. 2, om tilbud efter kapitel 11-14 eller understøttende indsatser efter kapitel 26-28.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.33.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 182,* at har kommunen truffet afgørelse om afslag på en fælles indstilling fra arbejdsløshedskassen og personen, som kommunen har modtaget i den periode, hvor arbejdsløshedskassen har ansvaret for kontaktforløbet, jf. § 27, stk. 2, om tilbud efter kapitel 13-16 eller understøttende indsatser efter kapitel 23 og 24, orienterer kommunen arbejdsløshedskassen om begrundelsen for afslaget.

Forslaget vil betyde, at hvis kommunen over for en person har truffet afgørelse om afslag på en fælles indstilling fra arbejdsløshedskassen og personen, som kommunen har modtaget i den periode, hvor arbejdsløshedskassen har ansvaret for kontaktforløbet, vil kommunen fortsat skulle orientere arbejdsløshedskassen om begrundelsen for afslaget.

Indstillingen kan omhandle tilbud efter lovens kapitel 13 om virksomhedspraktik, kapitel 14 om ansættelse med løntilskud, kapitel 15 om nytteindsats og kapitel 16 om vejledning og opkvalificering og understøttende indsatser efter kapitel 23 og 24 i loven, herunder mentorstøtte og tilskud til hjælpemidler.

Såfremt kommunen træffer beslutning om at give afslag på tilbuddet eller den understøttende indsats, som arbejdsløshedskassen og personen har indstillet til, at personen bevilliges, vil kommunen skulle træffe afgørelse herom over for personen. Det vil således være personen, der får afgørelsen om afslaget på indstillingen, herunder begrundelse herfor.

Til § 183

Efter § 183 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløshedskassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 9 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

Der er i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om, at uddannelsesstedet straks skal give meddelelse til kommunen, hvis personen ikke deltager aktivt i uddannelsen og de dertil knyttede aktiviteter m.v., eller begyndelses- eller sluttidspunktet for uddannelsen afviger fra, hvad der er blevet aftalt.

Tilsvarende er i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse til forsikrede ledige fastsat regler om, at uddannelsesstedet eller uddannelsesudbyderen skal underrette arbejdsløshedskassen, hvis personen ophører med kurset. Efter reglerne skal underretning ligeledes gives, hvis en person, der har opnået betinget tilsagn om optagelse, overføres til venteliste eller et senere hold, der oprettes.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.33.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 183,* at beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren fastsætter regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløshedskassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 11 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren fortsat vil skulle fastsætte regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløshedskassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 11 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der fastsættes regler om, at uddannelsesstedet straks skal give meddelelse til kommunen, hvis personen ikke deltager aktivt i uddannelsen og de dertil knyttede aktiviteter m.v., eller begyndelses- eller sluttidspunktet for uddannelsen afviger fra, hvad der er blevet aftalt.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer endvidere, at der fastsættes regler om, at uddannelsesstedet eller uddannelsesudbyderen skal underrette arbejdsløshedskassen, hvis personen ophører med et kursus under 6 ugers jobrettet uddannelse eller hvis en person, der har opnået betinget tilsagn om optagelse, overføres til venteliste eller et senere hold, der oprettes.

Til § 184

Efter § 46 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering samkøre oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag med oplysninger fra forsikrings- og pensionsselskaber m.v. om, hvilke personer der er kunder eller medlemmer i det enkelte forsikrings- og pensionsselskab m.v., for at orientere de pågældende personer om muligheder og rettigheder efter den enkelte forsikrings- eller pensionsordning.

Der er i dag fastsat nærmere regler om samkøringen i bekendtgørelse om orientering af pensionskassemedlemmer og forsikringskunder m.v. om muligheder og rettigheder i tilknytning til pensions- eller forsikringsordninger.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.33.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 184,* at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan samkøre oplysninger i det fælles it-baserede datagrundlag med oplysninger fra forsikrings- og pensionsselskaber m.v. om, hvilke personer der er kunder eller medlemmer i det enkelte forsikrings- og pensionsselskab m.v., for at orientere de pågældende personer om muligheder og rettigheder efter den enkelte forsikrings- eller pensionsordning.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fortsat kan foretage samkøring af oplysninger med oplysninger fra forsikrings- og pensionsselskaber m.v. om, hvilke personer der er kunder eller medlemmer i det enkelte forsikrings- og pensionsselskab m.v., for at orientere de pågældende personer om muligheder og rettigheder efter den enkelte forsikrings- eller pensionsordning.

Der kan f.eks. være tale om adgang til hurtig diagnose eller behandlingsmuligheder under dennes eventuelle sundhedsordning. De samkørte oplysninger vil alene blive anvendt til dette formål.

Det vil med forslaget fortsat være frivilligt for det enkelte forsikrings- og pensionsselskab m.v., om de ønsker at anvende denne mulighed.

Forsikrings- og pensionsselskabet m.v. vil med forslaget fortsat ikke modtage oplysninger om hvilke personer, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering sender breve til.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 191 vil blive fastsat regler, svarende til reglerne i den gældende bekendtgørelse.

Til § 185

Efter § 47 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. videregiver Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering nødvendige oplysninger til Arbejdstilsynet om modtagere af sygedagpenge med henblik på registersamkøring i kontroløjemed til identifikation af virksomheder til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.33.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 185,* at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering videregiver nødvendige oplysninger til Arbejdstilsynet om modtagere af sygedagpenge med henblik på registersamkøring i kontroløjemed til identifikation af virksomheder til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn, jf. § 72, stk. 4, nr. 2, i lov om arbejdsmiljø.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fortsat vil videregive nødvendige oplysninger til Arbejdstilsynet om modtagere af sygedagpenge.

Der er bl.a. tale om videregivelse af oplysninger om sygedagpengelængden, fraværsårsagen, ydelsen, sagsarten, ansættelsessted samt sygedagpengenes forløb og ophør.

Forslaget vil endvidere betyde, at Arbejdstilsynet fortsat vil få videregivet oplysninger om sygedagpengemodtagere fra eksterne registre, for at Arbejdstilsynets tilsynsindsats kan målrettes derhen, hvor der er flest arbejdsmiljøproblemer. Oplysningerne om sygedagpenge anvender Arbejdstilsynet som en af flere indikatorer på, hvor der er forhøjet risiko for arbejdsmiljøproblemer.

Til § 186

Efter § 48 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet som led i formidlingssamarbejdet mellem EU-/EØS-medlemslande videregive oplysninger om danske arbejdsgiveres ønsker om arbejdskraft med angivelse af arbejdsgiverens navn og adresse samt arbejdets karakter m.v. til disse landes arbejdsmarkedsmyndigheder.

Der er blandt andet tale om, at stillingsopslag fra arbejdsgivere, der søger udenlandsk arbejdskraft, videregives til den fælles europæiske jobportal, EURES - The European Job Mobility Portal. Oplysningerne kan videregives digitalt.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.33.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 186,* at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet som led i formidlingssamarbejdet mellem EU-/EØS-medlemslande, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et europæisk arbejdsformidlingsnet (EURES), arbejdstageres adgang til mobilitetstjenester og øget integrering af arbejdsmarkederne og om ændring af forordning (EU) nr. 492/2011 og (EU) nr. 1296/2013, kan videregive oplysninger om danske arbejdsgiveres ønsker om arbejdskraft med angivelse af arbejdsgiverens navn og adresse samt arbejdets karakter m.v. til disse landes arbejdsmarkedsmyndigheder.

Forslaget vil betyde, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet fortsat kan videregive stillingsopslag fra arbejdsgivere, der søger udenlandsk arbejdskraft, til den fælles europæiske jobportal, EURES.

Stillingsopslagene indeholder bl.a. oplysninger om arbejdsgiverens navn og adresse samt arbejdets karakter og kan endvidere indeholde oplysninger om navn og kontaktoplysninger på kontaktperson hos arbejdsgiveren.

Til § 187

Der er i dag ikke fastsat regler i beskæftigelseslovgivningen om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering efter ansøgning og på baggrund af en konkret og individuel vurdering kan videregive oplysninger på individniveau til konkret beskrevne projekter til brug for statistiske eller videnskabelige undersøgelser.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.33.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 187,* at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering efter ansøgning kan videregive oplysninger på individniveau til konkret beskrevne projekter til brug for statistiske eller videnskabelige undersøgelser.

Forslaget vil betyde, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering efter ansøgning vil kunne videregive oplysninger på individniveau til konkret beskrevne projekter til brug for statistiske eller videnskabelige undersøgelser, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 89.

Styrelsen vil med forslaget på baggrund af ansøgning og efter en konkret og individuel vurdering træffe afgørelse om videregive oplysninger på individniveau til konkret beskrevne projekter til brug for statistiske eller videnskabelige undersøgelser.

Til § 188

Efter § 49, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis en kommune eller en arbejdsløshedskasse ikke overholder de regler, der er fastsat om indberetning af data m.v. efter § 52, iværksætte foranstaltninger til genopretning af data. Udgifterne til genopretningen afholdes af kommunen eller arbejdsløshedskassen.

Efter stk. 2 fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om den i stk. 1 nævnte datagenopretning, herunder om, hvordan offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører til brug herfor skal levere oplysninger til Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets it-systemer om virksomheder og personer, som er omfattet af arbejdsmarkedslovgivningen.

Der er fastsat nærmere regler om datagenopretning i § 5 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.30.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 188, stk. 1, 1. pkt.,* at overholder kommunen eller arbejdsløshedskassen ikke de regler, der er fastsat om indberetning af data m.v. efter § 191, kan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering iværksætte foranstaltninger til genopretning af data.

Forslaget vil betyde, at overholder kommunen eller arbejdsløshedskassen ikke de regler, der er fastsat om indberetning af data m.v. efter forslaget til § 191, kan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering iværksætte foranstaltninger til genopretning af data.

Datagenopretning skal forstås som initiativer rettet mod problemområder i dataregistreringen, dataindberetningen og it-understøttelsen af beskæftigelsesindsatsen i bred forstand, for at få dataindberetningerne bragt i orden.

Ved behov for datagenopretning vil Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i første omgang gå i dialog med kommunen eller arbejdsløshedskassen for at være behjælpelig med en handlingsplan for genopretning af data for at sikre korrekte oplysninger i DFDG og for styrelsens statistikarbejde m.v.

Overholder en kommune ikke de regler, der er fastsat om indberetning af data m.v., vil der fortsat være tale om en klar overtrædelse af lovgivningen, som de kommunale tilsynsmyndigheder kan behandle.

Overholder en arbejdsløshedskasse ikke de regler, der er fastsat om indberetning af data m.v., vil der være tale om en klar overtrædelse af lovgivningen, som tilsynsmyndigheden i Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet kan behandle.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at udgifterne til genopretningen afholdes af kommunen eller arbejdsløshedskassen.

Forslaget vil betyde, at kommunens eller arbejdsløshedskassens udgifter til genopretningen afholdes af kommunen eller arbejdsløshedskassen.

Med forslaget vil kommunerne og arbejdsløshedskasserne hver især fortsat afholde egne udgifter til datagenopret-

ning. Tilsvarende vil staten som hidtil også afholde egne udgifter i forbindelse med datagenopretningen.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om datagenopretningen.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om datagenopretningen.

Beskæftigelsesministeren vil herunder kunne fastsætte regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan stille krav om, at kommunen eller arbejdsløshedskassen inden for en fastlagt frist udarbejder en konkret handlingsplan for genopretning af data, at styrelsen kan pålægge kommunen eller arbejdsløshedskassen at medvirke til, at handlingsplanen udbygges ved inddragelse af ekstern bistand, kommunens eller arbejdsløshedskassens revision eller anden bistand, at styrelsen efter forudgående høring af kommunen eller arbejdsløshedskassen kan træffe beslutning om indhold og frister i handlingsplanen for datagenopretningen, samt at styrelsen kan pålægge en kommune eller en arbejdsløshedskasse at anvende et it-system, der opfylder de krav, som de statslige beskæftigelsesmyndigheder stiller til kvalitet, form, indhold og hyppighed af indberetningen m.v.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der fastsættes regler svarende til gældende § 5 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

Til § 189

Efter § 50, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan beskæftigelsesministeren for at sikre, at de it-systemer, der anvendes i beskæftigelsesindsatsen, udgør et sammenhængende system, pålægge offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører i beskæftigelsesindsatsen at bruge fælles offentlige it-standarder, at etablere elektronisk kommunikation mellem systemerne eller at anvende fælles it-servicer og at bruge de landsdækkende systemer som nævnt i §§ 32, 33, 38 og 39.

Efter stk. 2 kan beskæftigelsesministeren for at sikre en jobrettet og aktiv indsats på tværs af kommuner og arbejdsløshedskasser fastsætte regler om ibrugtagning, opbygning, indretning og brug af de it-værktøjer, som offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører anvender i varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om anvendelse af fælles standarder og it-servicer.

Der er fastsat nærmere regler i §§ 6-13 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.30.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 189, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren kan pålægge offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører i beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen at bruge fælles offentlige it-standarder, at etablere elektronisk kommunikation mellem systemerne og det fælles it-baserede datagrundlag, at anvende fælles it-servicer og at bruge de landsdækkende systemer som nævnt i §§ 167-169, 174 og 175.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat kan pålægge offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører i beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen at bruge fælles offentlige it-standarder, at etablere elektronisk kommunikation mellem systemerne og det fælles it-baserede datagrundlag, at anvende fælles it-servicer og at bruge de landsdækkende systemer som nævnt i §§ 167-169, 174 og 175.

Beskæftigelsesministeren vil med forslaget som hidtil kunne pålægge offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører i beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen, at registrere og indberette oplysninger til DFDG, jf. § 167, at indberette til datagrundlaget til beredygtighedsrapportering, jf. § 168, at anvende Jobnet, jf. § 169, at indberette oplysninger til det statistiske datavarehus, jf. § 174, og til at anvende andre systemer, jf. § 175. Der er i forhold til § 168 tale om en udvidelse i forhold til de gældende regler.

Forslaget vil betyde, at, at de it-systemer, der anvendes i beskæftigelsesindsatsen efter arbejdsmarkedslovgivningen, fortsat vil udgøre et sammenhængende system således, at borgeren ikke skal være informationsbærer mellem myndigheder m.fl., og således at aktørerne på beskæftigelsesområdet kan udføre en koordineret og helhedsorienteret indsats.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om ibrugtagning, opbygning, indretning og brug af de it-værktøjer, som offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører anvender i varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om ibrugtagning, opbygning, indretning og brug af de it-værktøjer, som offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører anvender i varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen.

Med den foreslåede bemyndigelse vil beskæftigelsesministeren fortsat kunne fastsætte regler, så det fortsat vil være muligt for Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet at kræve relevante it-baserede oplysninger fra kommunerne og arbejdsløshedskasserne på en måde, så de kan anvendes i Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets forskellige it-systemer og nødvendige oplysninger kan udveksles mellem bl.a. kommunerne, arbejdsløshedskasserne og Udbetaling Danmark.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse omfatter fortsat bl.a. fastlæggelse af fælles standarder af såvel formel it-teknisk karakter, f.eks. grænseflader, dataformater og kommunikationsstandarder m.v., som standarder vedrørende data-

indholdet, f.eks. opgørelsesmetoder, fastlæggelse af indholdet af centrale begreber m.v.

Sådanne standarder er f.eks. forudsætningen for etablering og opretholdelse af kommunikation mellem arbejdsløshedskasserne, de kommunale systemer, DFDG og Udbetaling Danmark. Formålet er at understøtte en jobrettet og aktiv indsats på tværs af kommuner og arbejdsløshedskasser.

Til § 190

Efter § 51, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. har kommuner, arbejdsløshedskasser, regioner og Ankestyrelsen pligt til at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v. på beskæftigelsesområdet, som beskæftigelsesministeren anmoder om.

Efter stk. 2 har kommuner pligt til at give Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet oplysninger om kommunens beslutninger og forventninger til udviklingen på beskæftigelsesområdet og om de mål, den har sat for udviklingen.

Efter stk. 3 kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om omfanget af oplysningerne, jf. stk. 1 og 2, og om, hvordan de skal ajourføres og indsendes.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet kan have behov for at kunne anmode kommuner, arbejdsløshedskasser, regioner og Ankestyrelsen om at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger og lignende, som ikke er dækket af den løbende statistik, på særlige områder, f.eks. i forbindelse med lovforberedende arbejde og som led i opfølgningen på gennemførte lovændringer. Dette kan ske i form af såvel kvantitative som kvalitative undersøgelser i kommunerne m.v. eller i et repræsentativt udsnit heraf.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.32.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 190, stk. 1,* at kommunen, arbejdsløshedskassen, regionen og Ankestyrelsen har pligt til at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v. på beskæftigelsesområdet efter arbejdsmarkedslovgivningen, som beskæftigelsesministeren anmoder om.

Forslaget vil betyde, at kommunen, arbejdsløshedskassen, regionen og Ankestyrelsen har pligt til at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v. på beskæftigelsesområdet efter arbejdsmarkedslovgivningen, som beskæftigelsesministeren anmoder om.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 63 i lov om kommunernes styrelse, hvorefter kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe og meddele vedkommende minister de oplysninger, som denne måtte forlange om forhold i kommunen.

Bestemmelsen giver Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet mulighed for at kunne anmode kommuner, arbejdsløshedskasser, regioner og Ankestyrelsen om at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger og lignende, som ikke er dækket af den løbende statistik, på særlige områder, f.eks. i forbindelse med lovforberedende arbejde og som led i opfølgningen på gennemførte lovændringer. Dette kan ske i form af såvel kvantitative som kvalitative undersøgelser i kommunerne m.v. eller i et repræsentativt udsnit heraf.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om omfanget af oplysningerne og om, hvordan de skal ajourføres og indsendes.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der med hjemmel i bemyndigelsen fastsættes regler om bl.a. indberetninger af oplysninger fra de kommunale ydelsessystemer om kontanthjælp og sygedagpenge svarende til indholdet af kapitel 47 og 50 i den gældende bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet. Ministeriet forventer endvidere, at der fastsættes regler om arbejdsløshedskassernes indberetning af oplysninger om bl.a. indbetalingen af efterlønsbidrag svarende til indholdet af kapitel 31 i den nævnte bekendtgørelse.

Til § 191

Efter § 52 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om 1) omfanget og brugen af de systemer, der er nævnt i §§ 32, 33, 38 og 39, herunder regler om dataansvar, registrering af cv-oplysninger og jobannoncer på Jobnet og om vilkår for anvendelsen af systemerne, og 2) den i §§ 42 og 45-47 nævnte indberetning og udveksling af data og den i § 43 nævnte indberetning af data.

De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet. I bekendtgørelsen indgår bl.a. bestemmelser om indberetning og udveksling af data, vilkår for brug systemerne og om dataansvar for VITAS og JobAG.

Der er endvidere fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. I bekendtgørelsen indgår bl.a. bestemmelser om annoncering af stillingsannoncer og oprettelse af brugere af Jobnet og JobAG, om vilkår for annoncering af stillinger på Jobnet og om spærring for en virksomheds adgang til at annoncere stillinger på Jobnet.

Efter gældende regler i § 42, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan der ikke kræves betaling for tilvejebringelse og indberetning af de oplysninger, der er nævnt i stk. § 42, stk. 1.

Indberetningerne efter § 42, stk. 1, omfatter indberetninger til DFDG og til det statistiske datavarehus.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.30.1, 2.31.1, 2.32.1 og 2.33.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 191, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren

fastsætter nærmere regler om 1) omfanget og brugen af de systemer, der er nævnt i §§ 167-169, 174 og 175, 2) dataansvar, 3) registrering af cv-oplysninger og jobannoncer på Jobnet og om vilkår for anvendelsen af systemerne, og indberetninger, og 4) indberetninger og udveksling af data nævnt i §§ 167, 168, 179, 181, 184 og 185.

Forslagets stk. 1, nr. 1, vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil skulle fastsætte nærmere regler om omfanget og brugen af de systemer, der er nævnt i de foreslåede §§ 167-169, 174 og 175.

Forslagets stk. 1, nr. 2, vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil skulle fastsætte regler om dataansvar.

Forslagets stk. 1, nr. 3, vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil skulle fastsætte regler om registrering af cv-oplysninger og jobannoncer på Jobnet og om vilkår for anvendelsen af systemerne.

Forslagets stk. 1, nr. 4, vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil skulle fastsætte nærmere regler om indberetninger og udveksling af data nævnt i de foreslåede §§ 167, 168, 179, 181, 184 og 185.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der fastsættes regler ved bekendtgørelse svarende til de gældende regler om bl.a. indberetning og udveksling af data, vilkår for brug systemerne og om dataansvar, og om vilkår for annoncering af stillinger på Jobnet og om spærring for en virksomheds adgang til at annoncere stillinger på Jobnet.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelse som noget nyt fastsættes regler om, at kommunen skal registrere og indberette oplysninger til DFDG om tidspunkt for foretaget årlig afklaring. Forslaget vil betyde, at registreringer som kommunen foretager af hensyn til egen tilrettelæggelse og opfølgning på reglerne om årlig afklaring også vil skulle indberettes til DFDG således, at registreringerne i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil kunne anvendes til monitorering i forhold til aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, når krav til indsats og samtaler reduceres.

Det foreslås i *stk. 2,* at der ikke kan kræves betaling for tilvejebringelse og indberetning af oplysninger til det fælles it-baserede datagrundlag, jf. § 167, datagrundlaget nævnt i § 168 og til det statistiske datavarehus, jf. 174.

Forslaget vil betyde, at kommuner, arbejdsløshedskasser m.v., der indberetter oplysninger til DFDG, datagrundlaget nævnt i § 168 og til det statistiske datavarehus eller andre systemer i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, som hidtil ikke kan kræve betaling for indberetningen.

Til § 192

Efter § 52 a, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger i forbindelse med styrelsens opgaver, herunder hvordan kunstig intelligens skal anvendes og om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Efter § 52 a, stk. 2, fastsætter beskæftigelsesministeren endvidere regler om, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til understøttelse af sagsbehandling i forbindelse med den kommunale beskæftigelsesindsats, herunder hvordan kunstig intelligens skal anvendes og om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Der er ikke i dag fastsat regler i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. eller i den øvrige beskæftigelseslovgivning, som vedrører arbejdsløshedskassernes mulighed for at anvende kunstig intelligens til understøttelse af sagsbehandling i varetagelsen af opgaverne efter denne lov, herunder behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.34.1, 2.34.1.2 og pkt. 3.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 192, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger i styrelsens opgavevaretagelse, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Forslaget vil indebære, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fortsat vil kunne anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at behandle personoplysninger i forbindelse med styrelsens opgavevaretagelse inden for de rammer, der fastsættes ved bekendtgørelse.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat regler ved bekendtgørelse svarende til de gældende regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anvende kunstig intelligens, herunder foretage mønstergenkendelse og profilering med henblik på at forbedre matchet mellem de jobannoncer, den ledige præsenteres for på Jobnet, og den lediges kompetencer.

Derudover forventes det, at der som hidtil vil blive fastsat regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler kan behandle, herunder samkøre og træne, personoplysninger til udvikling, idriftsættelse og anvendelse af kunstig intelligensløsninger til understøttelse af styrelsens opgavevaretagelse.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til understøttelse af sagsbehandling i den kommunale beskæftigelsesindsats efter denne lov, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Forslaget vil indebære, at kommunerne fortsat vil kunne anvende kunstig intelligens til at behandle personoplysninger i forbindelse med den kommunale beskæftigelsesindsats inden for de rammer, der fastsættes ved bekendtgørelse.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat regler ved bekendtgørelse svarende til de gældende regler om, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens til at behandle, herunder samkøre og træne, personoplysninger til at understøtte kommunernes sagsbehandling i beskæftigelsesindsatsen. Der forventes endvidere fastsat regler svarende til de gældende om, at kommunerne kan behandle personoplysninger med kunstig intelligens med henblik på udvikling, idriftsættelse, drift m.v. af it-systemer til sagsunderstøttelse, der anvender kunstig intelligens.

Derudover forventes det, at der som hidtil vil blive fastsat regler om, at kommunerne kan behandle personoplysninger med kunstig intelligens med henblik på at foretage mønstergenkendelse og profilering, når formålet er at understøtte kommunernes sagsbehandling.

Det foreslås i *stk. 3,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at arbejdsløshedskasserne kan anvende kunstig intelligens til understøttelse af sagsbehandling i varetagelsen af opgaverne efter denne lov, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Forslaget vil indebære, at arbejdsløshedskasserne som noget nyt vil kunne anvende kunstig intelligens til at behandle personoplysninger i forbindelse med sagsbehandlingen i varetagelsen af opgaverne efter denne lov, inden for de rammer, der fastsættes ved bekendtgørelse.

Med hjemmel i bemyndigelsen forventes der fastsat regler ved bekendtgørelse om, at arbejdsløshedskasserne kan anvende kunstig intelligens til at behandle, herunder foretage samkøring og træning af, personoplysninger, når formålet er at understøtte arbejdsløshedskassernes sagsbehandling i beskæftigelsesindsatsen.

Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler om, at arbejdsløshedskasserne vil kunne behandle personoplysninger med kunstig intelligens med henblik på udvikling, idriftsættelse, drift m.v. af it-systemer til sagsunderstøttelse, der anvender kunstig intelligens. Der forventes endvidere fastsat regler om, at arbejdsløshedskasserne kan behandle personoplysninger med kunstig intelligens med henblik på at foretage mønstergenkendelse og profilering, når formålet er at understøtte arbejdsløshedskassernes sagsbehandling efter denne lov.

De foreslåede bestemmelser i stk. 1, 2 og 3 ændrer ikke på fordelingen af dataansvaret. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har således fortsat dataansvaret for behandlingen af personoplysninger efter regler fastsat i medfør af stk. 1, mens den enkelte kommune fortsat har dataansvaret for behandlingen af personoplysninger efter regler fastsat i medfør af stk. 2. Arbejdsløshedskasserne vil ligeledes have dataansvaret for behandlingen af personoplysninger efter regler fastsat i medfør af stk. 3.

Forslagene i stk. 1 og stk. 2 vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat bemyndiges til, inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, at kunne fastsætte regler om, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og kommunerne kan anvende kunstig intelligens til at behandle personoplysninger i forbindelse med styrelsens opgaver, herunder efter lovforslagets §§ 167-169, samt til understøttelse af den kommunale beskæftigelsesindsats efter lovforslagets §§ 2 og 3.

Forslaget i stk. 3. vil betyde, at beskæftigelsesministeren som noget nyt bemyndiges til, inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, at kunne fastsætte regler om, at arbejdsløshedskasserne kan anvende kunstig intelligens til at behandle personoplysninger i forbindelse med sagsbehandling i varetagelsen af opgaverne efter denne lov.

Udvikling, idriftsættelse, anvendelse m.v. af konkrete løsninger, der anvender kunstig intelligens, vil fortsat forudsætte, at den dataansvarlige overholder de databeskyttelsesretlige regler, herunder de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger efter databeskyttelsesforordningens artikel 5, gennemførelse af passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger efter artikel 24 og 32 samt reglerne om konsekvensanalyse efter artikel 35.

Det forudsættes, at den enkelte dataansvarlige kommune vil skulle overholde de forvaltningsretlige krav ved udvikling, idriftsættelse, anvendelse m.v. af kunstig intelligensløsninger.

Det bemærkes, at arbejdsløshedskasserne ikke er omfattet af de forvaltningsretlige regler, men der er ved bekendtgørelse fastsat regler, som i det væsentlige svarer til de forvaltningsretlige regler.

Det er endvidere den enkelte kommunes og arbejdsløshedskasses ansvar at sikre overholdelse af de databeskyttelsesretlige krav til afgørelser, herunder databeskyttelsesforordningens artikel 22 om den registreredes ret til ikke at blive genstand for en afgørelse, der alene er baseret på automatisk behandling, herunder profilering, som har retsvirkning eller på tilsvarende vis betydeligt påvirker den pågældende.

De foreslåede bemyndigelsesbestemmelser sikrer, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, kommunerne og arbejdsløshedskasserne vil opfylde reglerne om, at der skal være et tilstrækkeligt klart nationalt grundlag for behandling af personoplysninger med kunstig intelligens, når behandlingen sker med hjemmel i artikel 6, stk. 1, litra e og g, samt artikel 9, stk. 2, litra b og c, i databeskyttelsesforordningen.

Til § 193

Efter § 53 i lov om organisering og understøttelse af be-

skæftigelsesindsatsen m.v. kan data i Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets it-systemer samkøres med data i kommunernes, andre myndigheders og arbejdsløshedskassernes it-systemer, når dette er nødvendigt for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser, der udbetales efter beskæftigelseslovgivningen, herunder manglende opfyldelse af rådighedsforpligtelsen, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik. Efter bestemmelsen kan data i Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets it-systemer samkøres med data i indkomstregisteret, når dette er nødvendigt for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug ved udbetaling af ydelser, der udbetales efter beskæftigelseslovgivningen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.35.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 193, stk. 1,* at data i Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets it-systemer kan samkøres med data i kommunernes, andre myndigheders og arbejdsløshedskassernes it-systemer, for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser og tilskud, der udbetales efter denne lov.

Forslaget vil betyde, at data i Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets it-systemer fortsat vil kunne samkøres med data i kommunernes, andre myndigheders og arbejdsløshedskassernes it-systemer, for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser og tilskud, der udbetales efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 2,* at data i Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets it-systemer kan samkøres med data i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug ved udbetaling af ydelser og tilskud, der udbetales efter denne lov.

Forslagene vil betyde, at der fortsat vil være et direkte retsgrundlag for samkøring af oplysninger i kontroløjemed. Sammenstilling eller samkøring af personoplysninger i kontroløjemed kan f.eks. være med henblik på at kontrollere, om borgere eller arbejdsgivere uretmæssigt modtager ydelser eller tilskud, fordi de ikke opfylder betingelserne derfor.

Der vil være tale om kontrol i forhold til ydelser og tilskud, der udbetales efter lovforslaget. Det vil sige kontrol i forhold til tilskud til ansættelse med løntilskud, tilskud til voksenlærlinge, fleksløntilskud, tilskud til arbejdsgivere, som har fleksjobbere ansat (gammel ordning) og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne (både ny og gammel ordning), tilskud til mentor, befordringsgodtgørelse m.v. ved deltagelse i tilbud, tilskud til hjælpemidler m.v.

Til § 194

Efter § 184, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation mellem på den ene side personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven og på den anden side kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af disse for visse grupper af personer.

Der er fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.36.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 194,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation mellem på den ene side personer omfattet af §§ 8 og 9 og personer omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven og på den anden side kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov. Det foreslås, at beskæftigelsesministeren endvidere fastsætter regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af disse for visse grupper af personer.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil skulle fastsætte regler om digital kommunikation mellem på den ene side personer omfattet af lovforslagets §§ 8 og 9 og personer omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven og på den anden side kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov. Beskæftigelsesministeren vil med forslaget endvidere fortsat skulle fastsætte regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af disse for visse grupper af personer.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der med hjemmel i bemyndigelsen fastsættes regler svarende til de gældende om at kommunen skal anvende digital post ved afsendelse af bl.a. afgørelser ved afgivelse af tilbud m.v. og indkaldelse til samtaler og ved orientering af personer omfattet af § 8, nr. 1, om indholdet af underretninger sendt fra kommunen til arbejdsløshedskassen. Ministeriet forventer, at der som hidtil også fastsættes regler om, at pligten ikke gælder for personer, der er fritaget fra at modtage Digital Post efter lov om Digital Post fra offentlige afsendere.

Til § 195

Efter § 185 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om anvendelse af digital kommunikation ved arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, jobrotationsydelse, tilskud til mentorstøtte, tilskud til hjælpemidler og andre tilskud m.v. efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsæt-

ter herunder regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Efter stk. 2 fastsætter beskæftigelsesministeren regler om frister for kommunens behandling af ansøgninger om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, jobrotationsydelse, tilskud til mentor og andre tilskud m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system, jf. regler fastsat i medfør af stk. 1.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.36.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 195, stk. 1, 1. pkt.,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation ved arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, tilskud til mentorstøtte, tilskud til hjælpemidler og andre tilskud m.v. efter denne lov.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation ved arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, tilskud til mentorstøtte, tilskud til hjælpemidler og andre tilskud m.v. efter denne lov.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der med hjemmel i bemyndigelsen fastsættes regler svarende til de gældende om anvendelse af VITAS ved digital ansøgning om oprettelse af virksomhedspraktik, løntilskudspladser og tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og arbejdsgivere.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der med hjemmel i bemyndigelsen fastsættes regler svarende til de gældende regler om obligatorisk brug af systemet VITAS ved ansøgning om oprettelse af pladser m.v. omfattet af stk. 1, 1. pkt. Ministeriet forventer endvidere, at der med hjemmel i bemyndigelsen fastsættes regler svarende til de gældende regler om, at arbejdsgivere, der ikke kan få et CVR-nummer, kan indgive ansøgningen på anden måde end ved digital selvbetjening.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om frister for kommunens behandling af ansøgninger om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til mentorstøtte og andre tilskud m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system, jf. regler fastsat i medfør af stk. 1.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om frister for kommunens behandling af ansøgninger om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til mentorstøtte og andre tilskud m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system, jf. regler fastsat i medfør af stk. 1.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der med hjemmel i bemyndigelsen fastsættes regler svarende til de gældende regler om frister for kommunens behandling af ansøgninger.

Til § 196

Efter § 186 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om anvendelse af digital kommunikation mellem kommunen, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter herunder regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.36.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 196, 1. pkt.,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation mellem kommunen, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter denne lov.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation mellem kommunen, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter denne lov.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der med hjemmel i bemyndigelsen fastsættes regler svarende til de gældende om udbetaling af tilskud til ansættelse med løntilskud og anmodning om udbetaling af tilskud til voksenelevløn, hvorefter arbejdsgivere anmoder om udbetaling af løntilskud og tilskud til voksenelevløn via NemRefusion.

Det foreslås i *2. pkt.,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og arbejdsgivere.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fastsætter

regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og arbejdsgivere.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der med hjemmel i bemyndigelsen fastsættes regler svarende til de gældende om udbetaling af tilskud til ansættelse med løntilskud og anmodning om udbetaling af tilskud til voksenelevløn, hvorefter arbejdsgivere anmoder om udbetaling af løntilskud og tilskud til voksenelevløn via NemRefusion. Der forventes dermed, at der fortsat vil blive fastsat regler om obligatorisk anvendelse af NemRefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud til de nævnte ordninger.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der med hjemmel i bemyndigelsen fastsættes regler svarende til de gældende om udbetaling af tilskud til fleksjob, hvorefter anmodning om udbetaling af tilskud til ansættelse i fleksjob (gammel ordning) kan ske via NemRefusion. Det forventes således fortsat at være frivilligt at anvende NemRefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud til fleksjob (gammel ordning).

Til § 197

Efter § 184, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., kan sende digitale informationer og meddelelser til personer omfattet af stk. 1 og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Efter § 187 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.36.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 197, 1. pkt.,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, kan sende digitale meddelelser til personer omfattet af § 194, og til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende samt udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt understøtter en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet, jf. dog § 198.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, kan sende digitale meddelelser til personer omfattet af § 194, og til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende samt udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt understøtter en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet, jf. dog § 198.

Det foreslås i *2. pkt.,* at sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Forslaget vil betyde, at sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der med hjemmel i bemyndigelsen fastsættes regler svarende til de gældende om udstedelse af afgørelser og dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt understøtter en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Til § 198

Efter § 188 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter §§ 184-187, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, arbejdsløshedskassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter stk. 2 anses en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.36.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 198, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter §§ 194-197, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, arbejdsløshedskassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

Forslaget vil betyde, at kommunerne og arbejdsløshedskasserne hver især kan udstede og sende afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter §§ 194-197, alene med angivelse af kommunen, arbejdsløshedskassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet forventer, at der med hjemmel i bemyndigelsen fastsættes regler svarende til de gældende om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter §§ 194-197, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, arbejdsløshedskassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

Det foreslås i *stk. 2,* at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen i Digital Post, jf. lov om Digital Post fra offentlige afsendere.

Forslaget vil betyde, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen i Digital Post, jf. lov om Digital Post fra offentlige afsendere

Forslaget får den virkning, at det afgørende for, hvornår en digital meddelelse kan anses for at være nået frem til adressaten, er det tidspunkt, meddelelsen er tilgængelig for adressaten i Digital Post, og således f.eks. ikke, hvornår adressaten tilgår eller læser den pågældende meddelelse.

Til § 199

Efter § 189, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats reguleres en gang årligt den 1. januar følgende med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent: 1) Prisloftet for videregående uddannelser på positivlisten efter § 48, stk. 7, 2) løntilskud, herunder ved langtidsledige seniorer, efter §§ 75 og 80 c, og 3) tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 efter § 133, stk. 3.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.37.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 199, stk. 1,* at en gang årligt den 1. januar reguleres følgende med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent: 1) Prisloftet for kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten efter § 48, stk. 6. 2) Satser for løntilskud efter §§ 69 og 70. 3) Tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 efter § 115, stk. 3.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 1, vil betyde, at prisloftet for kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten efter den foreslåede § 48, stk. 6, fortsat vil blive reguleret en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Det vil indebære, at prisloftet pr. uge for kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten fortsat vil blive opgjort ved, at prisloftet pr. år efter den foreslåede § 48, stk. 6, reguleres med satsreguleringsprocenten, divideres med 40 og afrundes til to decimaler.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 2, vil betyde, at satser for løntilskud efter de foreslåede §§ 69 og 70 fortsat vil blive reguleret en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 3, vil betyde, at tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 115, stk. 3, fortsat vil blive reguleret en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at den regulerede sats efter stk. 1 afrundes til to decimaler.

Det vil indebære, at satser for løntilskud fortsat vil blive beregnet ved, at de regulerede og afrundede timesatser efter det forrige års regulering reguleres med satsreguleringsprocenten og afrundes til to decimaler.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at det regulerede beløb i stk. 1, nr. 3, vedrørende timesatsen reguleres til to decimaler, mens det regulerede beløb i stk. 1, nr. 3, som opgøres pr. år, reguleres til nærmeste hele kronebeløb.

Det vil indebære, at tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 fortsat vil blive opgjort ved, at de regulerede og afrundede satser efter det forrige års regulering reguleres med satsreguleringsprocenten, hvorefter satsen pr. time afrundes til to decimaler, og satsen pr. år afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det vil videre indebære, at satser på halvdelen eller to tredjedele af tilskud ved fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 115, stk. 3, fortsat vil blive opgjort med udgangspunkt i de regulerede og afrundede satser pr. time og pr. år, efter § 115, stk. 3, hvor satser opgjort pr. time afrundes til to decimaler og satser opgjort pr. år afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det foreslås i stk. 2, *3. pkt.,* at det afrundede beløb danner grundlag for det kommende års satsregulering.

Det vil indebære, at de afrundede satser herefter vil danne grundlag for det efterfølgende års regulering.

Til § 200

Efter § 189 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats reguleres lønindtægtsgrænsen for beregning af fradrag i fleksløntilskud efter § 123, stk. 2, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt fra den 1. januar 2013 efter § 126, stk. 5, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt før den 1. januar 2013 efter § 136, stk. 2, en gang årligt den 1. januar med 1,7

pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.37.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 200, stk. 1,* at en gang årligt den 1. januar reguleres følgende med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent: 1) Lønindtægtsgrænsen for beregning af fradrag i fleksløntilskud efter § 104, stk. 2. 2) Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt fra den 1. januar 2013 efter § 107, stk. 4. 3) Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt før den 1. januar 2013 efter § 118, stk. 2.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 1, vil betyde, at lønindtægtsgrænsen for beregning af fradrag i fleksløntilskud efter den foreslåede § 104, stk. 2, fortsat vil blive reguleret en gang årligt den 1. januar med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Det vil indebære, at lønindtægtsgrænsen for beregning af fradrag i fleksløntilskud efter den foreslåede § 104, stk. 2, fortsat vil blive opgjort ved, at de regulerede og afrundede satser efter det forrige års regulering reguleres med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, hvorefter satsen opgjort pr. time afrundes til to decimaler og satser opgjort pr. måned eller år afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 2, vil betyde, at tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt fra den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 107, stk. 4, fortsat vil blive reguleret en gang årligt den 1. januar med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Det vil indebære, at tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt fra den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 107, stk. 4, fortsat vil blive opgjort ved, at de regulerede og afrundede satser efter det forrige års regulering reguleres med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, hvorefter satsen opgjort pr. time afrundes til to decimaler og satser opgjort pr. måned eller år afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det foreslåede i stk. 1, nr. 3, vil betyde, at tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt før den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 118, stk. 2, fortsat vil blive reguleret en gang årligt den 1. januar med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Det vil indebære, at tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt før den 1. januar 2013 fortsat vil blive opgjort ved, at de regulerede og afrundede satser efter det forrige års regulering reguleres med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår.

Det vil videre indebære, at satser på halvdelen eller to tredjedele af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt før den 1. januar 2013 efter den foreslåede § 118, stk. 2, fortsat vil skulle opgøres med udgangspunkt i de regulerede og afrundede satser pr. time og pr. år efter § 118, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at den regulerede sats efter stk. 1, nr. 1 og 2, afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det vil betyde, at satsen opgjort pr. time afrundes til to decimaler og satser opgjort pr. måned eller år afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at det regulerede beløb i stk. 1, nr. 3, vedrørende timesatsen reguleres til to decimaler, mens det regulerede beløb i stk. 1, nr. 3, som opgøres pr. år, reguleres til nærmeste hele kronebeløb.

Det betyder, at satsen opgjort pr. time afrundes til to decimaler og satser opgjort pr. måned eller år afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det foreslås i stk. 2, *3. pkt.,* at det afrundede beløb danner grundlag for det kommende års satsregulering.

Det vil indebære, at de afrundede satser herefter vil danne grundlag for det efterfølgende års regulering.

Til § 201

Efter § 189, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats beregnes timelønnen ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere efter § 72, stk. 2, på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, beregnes timelønnen efter lovens § 72, stk. 2, på baggrund af den maksimale dagpengesats pr. måned divideret med 160,33 timer tillagt arbejdsmarkedsbidrag, og reguleres en gang om året pr. 1. januar.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.37.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 201,* at timelønnen ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere efter § 67, stk. 2, beregnes en gang årligt den 1. januar på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Forslaget vil betyde, at timelønnen ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere efter den foreslåede § 67, stk. 2, fortsat vil blive beregnet en gang årligt den 1. januar på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Med forslaget vil det som noget nyt fremgå direkte af loven, at beregningen sker årligt den 1. januar.

Til § 202

Efter § 190, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision, tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter loven og fastsætter herunder regler om frister for arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser.

Efter lovens § 190, stk. 2, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter loven, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.37.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 202, stk. 1,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision og tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter denne lov.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil fastsætte regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision og tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Herunder vil beskæftigelsesministeren fortsat være bemyndiget til at fastsætte regler om frister for arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser.

Det forventes, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om tilskud og ydelser, der kan udbetales efter loven, herunder regler om anmodning om udbetaling af løntilskud, f.eks. at løntilskud nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren modtager som refusion fra det offentlige som følge af, at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn, at arbejdsgiver anmoder om udbetaling via NemRefusion, og at hvis anmodningen om udbetaling er kommunen i hænde senest den 15. i den efterfølgende måned, udbetaler kommunen løntilskuddet til arbejdsgiveren inden udgangen af den måned, hvor anmodningen er modtaget.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter denne lov, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil fastsætte regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter lovforslaget, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

Det forventes, at bestemmelsen vil blive anvendt til blandt andet at fastsætte regler om at kommunen kan bestemme, at løntilskud enten ikke skal udbetales eller skal tilbagebetales, hvis arbejdsgiver har afgivet urigtig erklæring eller har fortiet forhold, der har betydning for at opnå ret til at ansætte eller bevare retten til at have ledige ansat med løntilskud, og at beløb modtaget med urette kan kræves tilbagebetalt, hvis en modtager af erstatning for følger af arbejdsskader ved deltagelse i tilbud efter de foreslåede kapitler 13, 15 og 16 har givet urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der har betydning for erstatningen.

Til § 203

Det fremgår af § 191, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11, tilbud om nytteindsats efter kapitel 13 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, herunder om, at det ved personens tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter kapitel 14 er en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring. Erstatningen udredes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Det fremgår af § 191, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11, tilbud om nytteindsats efter kapitel 13 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.37.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 203, stk. 1, 1. pkt.,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil fastsætte regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter det foreslåede kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter det foreslåede kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter det foreslåede kapitel 16. Herunder vil beskæftigelsesministeren fortsat være bemyndiget til at fastsætte regler om, at det ved personens tilskadekomst under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering efter det foreslåede kapitel 16 er en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring.

Det forventes, at bemyndigelsen blandt andet vil blive benyttet til at fastsætte regler om, at kommunen yder erstatning m.v. for følger af arbejdsskader ved deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter det foreslåede kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter det foreslåede kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter det foreslåede kapitel 16, at sådanne sager behandles efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring og regler udstedt i medfør heraf med enkelte undtagelser, og at der ikke ydes erstatning m.v. ved arbejdsskader ved deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering, hvis personen efter andre regler er berettiget til erstatning m.v. efter lov om arbejdsskadesikring.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at erstatningen efter bestemmel-

sens 1. pkt. udredes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Forslaget vil betyde, at kommunens erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter det foreslåede kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter det foreslåede kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter det foreslåede kapitel 16, fortsat vil blive udredt efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Det foreslås i *stk. 2,* at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 16.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesministeren fortsat vil fastsætte regler om, at det er kommunen, der betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik efter det foreslåede kapitel 13, tilbud om nytteindsats efter det foreslåede kapitel 15 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter det foreslåede kapitel 16.

Det forventes, at bemyndigelsen vil blive anvendt til blandt andet at fastsætte regler om, at kommunen yder erstatning m.v. for skader, som en person forvolder på andre personer eller andres ejendele under deltagelse i tilbud efter de foreslåede kapitler 13, 15 og 16, herunder f.eks., at erstatningsansvaret vurderes efter dansk rets almindelige regler, at ved skade forvoldt på andre personer ydes erstatning efter reglerne i lov om erstatningsansvar, ved skade forvoldt på andre ejendele ydes erstatning efter §§ 37 og 38 i lov om forsikringsaftaler, og at der ikke ydes erstatning, hvis skaden er opstået ved tyveri eller anden kriminel adfærd.

Til § 204

Det fremgår af § 194 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen endeligt afholder udgifterne til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktforløb, udarbejdelse af »Min Plan«, helhedsorienteret plan og rehabiliteringsplaner og administration i øvrigt. Kommunen afholder desuden endeligt udgifterne til særlige aktiviteter efter § 17, godtgørelse efter § 62, stk. 2, og til lægeerklæringer.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.38.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, i *§ 204, 1. pkt.,* at kommunen endeligt afholder udgifterne til vejledning, sagsbehandling og kontaktforløbet, udarbejdelse af en plan og helhedsorienteret plan samt anden administration.

Udgifter til vejledning vil f.eks. være udgifter til vejledning, der hører under kommunernes lovmæssige vejledningsforpligtigelse og vejledning, der finder sted i forbindelse med sagsbehandling.

Udgifter til sagsbehandling, kontaktforløbet og udarbejdelse af planer vil f.eks. være udgifter til afholdelse af jobsamtaler, herunder visitationssamtaler, og forberedelse og opfølgning på samtalerne.

Udgifter til anden administration vil f.eks. være udgifter til journalføring, regnskabsføring og revision.

Forslaget vil indebære, at det fortsat vil være kommunen, der endeligt afholder disse udgifter.

Det foreslås i *2. pkt.,* at kommunen desuden endeligt afholder udgifterne til særlige aktiviteter efter § 18 og lægeerklæringer.

Særlige aktiviteter efter lovforslagets § 18 omhandler økonomisk støtte til arbejdssøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft.

Udgifter til lægeerklæringer vil være udgifter til indhentning af lægelige oplysninger.

Forslaget vil indebære, at det fortsat vil være kommunen, der endeligt afholder disse udgifter.

Til § 205

Det fremgår af § 196 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten inden for en pulje refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om korte erhvervsrettede kurser efter § 97.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.38.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 205,* at inden for den regionale uddannelsespulje refunderer staten 80 pct. af en kommunes udgifter til korte erhvervsrettede kurser efter § 87.

Forslaget vil indebære, at staten fortsat vil skulle give 80 pct. refusion af en kommunes udgifter til korte, erhvervsrettede kurser til dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, ledige selvforsørgende, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats, inden for den regionale uddannelsespulje, som beskrevet i lovforslagets § 87.

Til § 206

Det fremgår af § 196 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud efter § 97 a, herunder udgifter til et fortsat tilbud, hvis personen skifter målgruppe, jf. § 55, stk. 4.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.38.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 206,* at staten refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud efter § 88 om uddannelsesløft

for dagpengemodtagere og udgifter til et fortsat tilbud, hvis personen skifter målgruppe, jf. § 54, stk. 3.

Forslaget vil indebære, at staten fortsat vil skulle give 80 pct. refusion af en kommunes udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser til dagpengemodtagere efter bestemmelsen om ret til uddannelsesløft for dagpengemodtagere, som beskrevet i lovforslagets § 88. Staten vil også skulle give 80 pct. refusion af en kommunes udgifter til et fortsat tilbud, hvis dagpengemodtagere overgår til en anden målgruppe, f.eks. overgår til målgruppen for jobparate kontanthjælpsmodtagere, som beskrevet i lovforslagets § 54, stk. 3.

Til § 207

Det fremgår af § 197 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte efter kapitel 26 til personer omfattet af § 6, nr. 7, kortvarige kurser efter § 162, arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger efter §§ 172, 178 og 179, særlige udgifter efter § 173, befordringsgodtgørelse efter § 175, jf. dog § 198, og hjælp til transportudgifter efter § 176 a.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.38.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 207,* at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til følgende: 1) Kortvarige kurser efter § 162. 2) Arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger efter §§ 145, 146 og 148. 3) Befordringsgodtgørelse efter §§ 149 og 151, jf. dog § 208. 4) Hjælp til transportudgifter efter § 153.

Forslaget i nr. 1 vil indebære, at staten fortsat vil skulle refundere 50 pct. af kommunens udgifter til kortvarige kurser efter den foreslåede § 162 til personer, der er ansat, eller skal ansættes i fleksjob.

Forslaget i nr. 2 vil indebære, at staten fortsat vil skulle refundere 50 pct. af kommunens udgifter til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger efter lovforslagets §§ 145, 146 og 148, det vil sige i forbindelse med tilbud efter lovforslagets kapitel 13-16, i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v., og i forbindelse med personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob.

Forslaget i nr. 3 vil indebære, at staten fortsat vil skulle refundere 50 pct. af kommunens udgifter til befordringsgodtgørelse efter lovforslagets §§ 149 og 151 i forbindelse med jobrettet uddannelse eller tilbud efter lovforslagets kapitel 13-16, bortset fra befordringsgodtgørelse efter § 149 til dagpengemodtagere, hvor det er arbejdsløshedskassen, der træffer afgørelse og udbetaler godtgørelse, hvor kommunens medfinansiering af udgifterne foreslås reguleret i lovforslagets § 208.

Forslaget i nr. 4 vil indebære, at staten fortsat vil skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælp til transportudgifter til personer, som er omfattet af arbejdspligt efter lovforslagets § 153.

Til § 208

Det fremgår af § 198 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunen skal bidrage til finansiering af statens udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 1, jf. § 79, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved kommunens medfinansiering af udgifterne finder § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne og regler udstedt i medfør af samme lov tilsvarende anvendelse. Kommunens bidrag efter stk. 1 udgør 50 pct. af statens udgifter.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.38.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 208, 1. og 2. pkt.*, at kommunen finansierer 50 pct. af statens udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 149, stk. 1, jf. § 79, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved kommunens medfinansiering af udgifterne finder § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne og regler udstedt i medfør af samme lov tilsvarende anvendelse.

§ 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne fastlægger, at kommunens ret til refusion og pligt til medfinansiering af ydelser omfatter udgifter til personer, som har kommunen som handlekommune, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Forslaget vil indebære, at kommunen fortsat vil skulle medvirke til at finansiere den befordringsgodtgørelse, som en arbejdsløshedskasse udbetaler til sine egne medlemmer. Det vil fortsat være personens handlekommune, der vil være afgørende for, hvilken kommune, der vil skulle medfinansiere udgiften.

Til § 209

Det fremgår af § 199 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for personer omfattet af § 6, nr. 11.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.38.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 209,* at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 14 for personer omfattet af § 6, nr. 5, som er førtidspensionister.

Forslaget vil indebære, at staten fortsat vil skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud i forbindelse med løntilskudsansættelse for en førtidspensionist. Udgifter til løntilskudsansættelse for førtidspensionister er ikke omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentli-

ge ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Til § 210

Det fremgår af § 200 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten for fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelse af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksløntilskud efter § 123, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126, tilskud til fleksjob efter § 133 og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 136.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.38.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 210,* at for fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelse af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til følgende: 1) Fleksløntilskud efter § 104. 2) Tilskud til fleksjob efter § 115. 3) Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 118.

Den foreslåede refusionsbestemmelse i nr. 1 vedrører således kommunens udgifter til fleksløntilskud til personer, som blev visiteret til fleksjob i perioden fra den 1. januar 2013 til og med den 30. juni 2014. Fleksløntilskud udbetales til personer som et supplement til løn for det præsterede arbejde hos arbejdsgiver. Refusionsbestemmelsen gælder, indtil disse personer bliver revisiteret til fleksjob hos samme arbejdsgiver eller bliver ansat i fleksjob, jf. § 30, stk. 3, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Forslaget i nr. 1 vil indebære, at staten fortsat vil skulle refundere 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksløntilskud efter lovforslagets § 104 for fleksjob, hvor visitation til fleksjob er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Forslaget i nr. 2 vil indebære, at staten fortsat vil skulle refundere 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til fleksjob efter lovforslagets § 115 for fleksjob, der er påbegyndt før den 1. januar 2013. Af lovforslagets § 115 fremgår, at arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob, og tilskuddet udbetales til arbejdsgiveren.

Forslaget i nr. 3 vil indebære, at staten fortsat vil skulle refundere 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter lovforslagets § 118, hvoraf det fremgår, at kommunen giver støtte i form af tilskud til personer, som driver selvstændig virksomhed, såfremt tilskuddet er bevilget senest den 31. december 2012.

Til § 211

Det fremgår af § 201 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter kapitel 23.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.38.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 211,* at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter kapitel 21.

Forslaget vil indebære, at staten fortsat vil skulle refundere 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der ansætter voksenlærlinge. Forslaget vil omfatte løntilskud til voksenlærlingeforløb efter lovforslagets kapitel 21 om voksenlærlingeordningen. Forslaget vil vedrøre løntilskud til såvel ledige som beskæftigede, der ansættes som voksenlærlinge.

Til § 212

Det fremgår af § 202 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til dele af den aktive beskæftigelsesindsats til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter visse bestemmelser i udlændingeloven, hvis udlændingen på grund af betydelig og varig funktionsnedsættelse anbringes i døgnophold eller udlændingen er en mindreårig asylansøger.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.38.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 212, stk. 1,* at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter efter stk. 2 til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter de samme bestemmelser i udlændingeloven, som fremgår af § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, hvis 1) personen inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydeligt og varigt nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, eller 2) tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Det foreslåede nr. 1 omhandler udlændinge, der har fået opholdstilladelse, efter de samme bestemmelser i udlændingeloven, som fremgår af § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydeligt og varigt nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv.

De bestemmelser for opholdstilladelse efter udlændingeloven, der fremgår af § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, består aktuelt af 1) udlændingelovens §§ 7 og 8, 2) udlændingelovens § 9 b, 3) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, som er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen føres tilbage til en sådan person, 5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis far eller mor har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1, 6) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3, 7) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding, 8) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, eller 9) udlændingelovens § 9 e.

Bestemmelserne i udlændingeloven omfatter bl.a. udlændinge, der har fået asyl eller humanitær opholdstilladelse. Personkredsen omfatter tillige udlændinge, der har fået opholdstilladelse på et særligt grundlag, idet der hertil er knyttet yderligere betingelser – eksempelvis skal tilladelsen være meddelt en asylansøgende udlænding eller en ægtefælle til en udlænding, der har fået humanitær opholdstilladelse. Der er ikke tale om en udtømmende opremsning af den omfattede personkreds.

Det vil være samme persongruppe, som er omfattet af bestemmelser om statslig refusion i lov om aktiv socialpolitik, for hvilke der ydes fuld refusion til kommunen for udgifter til forsørgelsesydelse, og reglerne i servicelovens § 181, hvor der ligeledes ydes fuld refusion til kommunen for en række udgifter til blandt andet døgnophold og en udpeget fast kontaktperson.

Forslaget i nr. 1 vil indebære, at kommunens udgifter til udlændinge, har fået opholdstilladelse efter de beskrevne bestemmelser om opholdstilladelse i udlændingeloven, vil blive refunderet med 100 pct. fra staten, hvis udlændingen inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydeligt og varigt nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, og når der er tale om udgifter efter det foreslåede stk. 2.

Det foreslåede nr. 2 omhandler udlændinge, der har fået opholdstilladelse, efter de samme bestemmelser i udlændingeloven, som fremgår af § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, hvis tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet. For en nærmere beskrivelse af persongruppen af udlændinge henvises til bemærkningerne til det foreslåede nr. 1 ovenfor.

Forslaget i nr. 2, vil indebære, at kommunens udgifter til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter de beskrevne bestemmelser om opholdstilladelse i udlændingeloven, vil blive refunderet med 100 pct. fra staten, hvis tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet, og når der er tale om udgifter efter det foreslåede stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2,* at udgifterne efter stk. 1 omfatter udgifter til partnerskabsaftaler efter § 16, løntilskud efter kapitel 14, kortvarige kurser efter § 148, hjælpemidler efter §§ 145, 146 og 148 samt mentorstøtte efter kapitel 23 til personer omfattet af § 8, nr. 2, 3, og nr. 5, bortset fra ledige selvforsørgende, og til personer omfattet af § 9, nr. 1.

Forslaget vil indebære, at staten vil skulle refundere 100 pct. af en kommunes udgifter til partnerskabsaftaler, løntilskud i forbindelse med løntilskudsansættelse, kortvarige kurser, hjælpemidler og mentorstøtte til udlændinge, som er omfattet af bestemmelsen, og som er enten jobparate kontanthjælpsmodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, førtidspensionister, unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats, eller som er ansat i fleksjob eller selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Til § 213

Det fremgår af § 203, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

Efter bestemmelsens stk. 2, er det den kommune, som borgeren har som handlekommune efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, der skal hjemtage refusion efter stk. 1, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.38.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 213, stk. 1,* at staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

De nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder bl.a. inden for Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets ressortområder, som har hjemmel i bl.a. § 85 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Forslaget vil betyde, at kommunen fortsat, jf. bekendtgørelsens regler, vil skulle anmode om statsrefusion og tilskud kvartalsvis over for det ministerium, som den enkelte lov henhører under, f.eks. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet. Anmodningen vil skulle ske på baggrund af kommunens opgørelse af de forventede revisionsberettigede udgifter for det kommende kvartal, samt den tilskudsberettigede

aktivitet i året til og med tilskudskvartalet, jf. den løbende restafregning.

Refusion for ydelser eller tilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udbetales for visse ydelser eller tilskud, så den er til disposition for kommunen den næstsidste bankdag i måneden forud for den måned, refusionen vedrører. For andre ydelser eller tilskud udbetales refusionen, så den er til disposition for kommunen den sidste bankdag inden den 16. i hver af kvartalets måneder. I refusionen er indeholdt udbetaling eller afregning af den løbende restafregning. Den endelige restafregning sker en gang årligt og foretages af Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet, når kommunens regnskab er revideret og forsynet med påtegning af kommunens revision.

Forslaget vil indebære, at staten fortsat vil skulle yde forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter loven.

Det foreslås i *stk. 2,* at det er den kommune, som personen har som handlekommune efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, der skal hjemtage refusion efter stk. 1, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

Dermed vil det være den kommune, som personen har som handlekommune, der vil have ret til at hjemtage refusion af afholdte udgifter, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

En kommunes ret til refusion vil bero på, at kommunen har afholdt udgiften til en given ydelse eller indsats for en person, som kommunen efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, er handlekommune for. Handlekommunen er som udgangspunkt den kommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig. Det fremgår af § 9, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Handlekommunen for en person, der er gift, og som har fælles bopæl med ægtefællen, er den kommune, hvor den fælles bopæl er. Det fremgår af lovens § 9, stk. 2.

Som udgangspunkt vil CPR-registreringen af en persons bopæl være udtryk for hvilken kommune, der er vedkommendes handlekommune. Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune, der er en persons handlekommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som handlekommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune, jf. § 9, stk. 8, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Denne kommune vedbliver at være midlertidig handlekommune i den periode, hvor der er uenighed, uanset at personen, inden handlekommunen er fastlagt, er blevet bopælsregistreret i en anden kommune. Efter at det er blevet bestemt, hvilken kommune der er rette handlekommune, og den fungerende handlekommune ikke er personens handlekommune, yder handlekommunen refusion for den fungerende handlekommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået.

Forslaget vil indebære, at det vil være den kommune, som den enkelte person har som handlekommune, der vil skulle hjemtage refusionen, medmindre andet er aftalt med en anden kommune. Dermed undgås det, at flere kommuner vil kunne hjemtage refusion for samme udgift.

Til § 214

Efter reglerne i § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsættes årligt en grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte i forhold til den kommunale budgetgaranti.

Reglerne betyder, at der til opgørelsen af den kommunale budgetgaranti til brug for reguleringen af statens årlige tilskud til kommunerne medregnes kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte op til en samlet beløbsgrænse. Beløbsgrænsen understøtter, at udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte pr. fuldtidsperson bliver nedbragt, men at kommunerne samtidig ikke bliver underlagt nye lovgivningsmæssige krav, som indskrænker kommunernes mulighed for at foretage lokale prioriteringer.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.39.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 214, stk. 1, 1. pkt.,* at for udgifter efter stk. 4 udgør den samlede beløbsgrænse en øvre grænse for den samlede kommunale udgift i det pågældende år i opgørelsen af efterreguleringen af den kommunale budgetgaranti efter § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

Forslaget vil betyde, at den samlede beløbsgrænse vil vedrøre de kommunale udgifter, der fremgår af stk. 4, dvs. kommunernes udgifter under ét til partnerskabsaftaler efter lovforslagets § 16, tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter lovforslagets § 84, udgifter til mentorstøtte efter lovforslagets § 140, undervisningsmateriale efter lovforslagets §§ 145-146 og merudgiftsgodtgørelse efter lovforslagets § 152.

Forslaget vil endvidere betyde, at den beregnede beløbsgrænse vil indgå i efterreguleringen af budgetgarantien som en øvre grænse for de kommunale udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte, som vil blive medregnet i den kommunale budgetgaranti. Den beregnede beløbsgrænse for 2027 vil således i sommeren 2028 skulle indgå i efterreguleringen af budgetgarantien i bloktilskuddet for 2029. Hvis kommunale regnskabstal viser, at kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte vil være højere end den endeligt beregnede beløbsgrænse, vil beløbsgrænsen indgå i opgørelsen af efterreguleringen af budgetgarantien. Hvis de faktiske kommunale regnskabstal vil være lavere end den

endeligt beregnede beløbsgrænse, vil de kommunale udgifter ifølge regnskabstal indgå fuldt ud i efterreguleringen af budgetgarantien.

De kommunale regnskabstal offentliggøres typisk af Danmarks Statistik ultimo april for det foregående år, og det vil derfor være det tidligste tidspunkt, hvor den samlede beløbsgrænse vil kunne sammenlignes med de kommunale udgifter ifølge regnskabstal.

Der er en beløbsgrænse for 2026, der vil få betydning for opgørelsen i 2027 af efterregulering af budgetgarantien i bloktilskuddet for 2028. Det vil blive beregnet på baggrund af den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2026 ganget med antal personer i 2026 i de relevante målgrupper. De kommunale udgifter ifølge kommunale regnskabstal for 2026 vil blive offentliggjort i foråret 2027. Efterregulering af budgetgarantien for kommunale udgifter ifølge kommunale regnskabstal for 2026 vil således i 2027 skulle ske efter gældende regler i § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der vil i 2027 skulle beregnes en samlet beløbsgrænse for 2028 ved at gange den foreløbige grænse pr. fuldtidsperson for 2028 med det forventede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for 2028, som vil blive skønnet i forbindelse med forslag til finanslovsbevilling inkl. eventuelt ændret ledighedsskøn i Økonomisk Redegørelse i maj 2027. Det vil indgå i overførselsskønnet i bloktilskuddet for 2028. I den forbindelse vil også beløbsgrænsen for 2027 blive genberegnet ud fra den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 og det forventede antal personer i målgruppen for 2027.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet opgør den endelige beløbsgrænse for kommunerne for et regnskabsår som antallet af personer efter stk. 2 ganget med grænsen efter stk. 7 for 2027 og for efterfølgende år.

Forslaget vil betyde, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet efter opgørelsen af antallet af personer efter stk. 2 vil beregne den samlede beløbsgrænse for det foregående år ved at gange antallet af personer med grænsen pr. fuldtidsperson for det pågældende år, jf. stk. 7. Den samlede beløbsgrænse for 2027 vil således blive endeligt beregnet i foråret 2028 på baggrund af den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 og det faktiske antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for 2027.

Den samlede beløbsgrænse vil gælde for alle kommuner under ét og vil blive opgjort ift. de samlede udgifter for alle kommuner. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil således ikke udmelde en særskilt beløbsgrænse til den enkelte kommune.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at beregningen af den samlede beløbsgrænse for kommunerne, jf. stk. 1, sker på grundlag af antallet af personer, som er omfattet af § 8, nr. 1-4, herunder personer, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 14 eller jobrettet uddannelse efter kapitel 11 samt personer, der deltager i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb og personer i revalideringsordningen, jf. § 220, stk. 11 og § 221, stk. 2 og 3.

Forslaget vil betyde, at personer, som vil være omfattet af lovforslagets § 8, nr. 1-4, vil indgå i beregningen af den samlede beløbsgrænse.

Personer omfattet af § 8, nr. 1-4, i lovforslaget vil være:
- Dagpengemodtagere.
- Kontanthjælpsmodtagere uanset visitationsgruppe, som ikke er omfattet af et program efter integrationsloven.
- Sygedagpengemodtagere.
- Ledighedsydelsesmodtagere.

Forslaget vil videre betyde, at personer, der var omfattet af § 6, nr. 7, 8 og 10, i gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tæller med i antal personer i stk. 2. Det drejer sig om personer, der deltager i:
- Jobafklaringsforløb.
- Ressourceforløb.
- Revalidering inkl. personer i forrevalidering.

Tilgang til jobafklaringsforløb vil ophøre ved ikrafttrædelsen af nærværende lovforslag den 1. januar 2027, mens tilgangen til ressourceforløb og revalidering ophørte den 1. februar 2026, men der vil fortsat være udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte i 2027 og frem til disse personer, mens forløbene afsluttes, og disse udgifter vil blive omfattet fuldt ud af begrænsningen i forhold til den kommunale budgetgaranti. Tilsvarende vil antal personer i disse målgrupper indgå i det samlede antal personer i stk. 2. Der henvises til overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 220, stk. 11 og § 221, stk. 2 og 3.

Måleenheden vil være fuldtidspersoner og vil også omfatte personer, der er ansat med løntilskud efter lovforslagets kapitel 14 eller deltager jobrettet uddannelse efter lovforslagets kapitel 11.

Afgrænsningen til personer omfattet af § 8, nr. 1-4, i lovforslaget og personer i ovennævnte målgrupper, der vil ophøre, skyldes, at der ikke er adgang til offentligt statistiske oplysninger om antallet af personer i lovforslagets § 8, nr. 5, der får tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering. Det vedrører:
- Ledige selvforsørgende.
- Førtidspensionister.
- Unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats.

Udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering inkl. øvrige driftsudgifter samt til mentorstøtte til disse personer vil være omfattet af den samlede beløbsgrænse, jf. forslaget til stk. 4, men antallet af disse personer vil således ikke indgå i beregningen af den samlede beløbsgrænse.

Modtagergruppen for mentorstøtte efter lovforslagets kapitel 23 er bredere end målgrupperne i lovforslagets § 8. Der

gives f.eks. mentorstøtte til personer i ordinær beskæftigelse og uddannelse. Forslaget vil betyde, at der ikke vil blive foretaget et selvstændigt skøn over eller optælling af faktiske modtagere af mentorstøtte, og dette antal modtagere af mentorstøtte vil ikke indgå selvstændigt i beregningen af den samlede beløbsgrænse.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, ikke indgår i beregningen.

Forslaget vil betyde, at der ikke vil blive medregnet antallet af personer eller udgifter vedrørende personer, der vil være omfattet af et program efter integrationsloven. Det er i denne sammenhæng kontanthjælpsmodtagere, som er fordrevne personer fra Ukraine, der vil være omfattet af et program efter integrationsloven, eller kontanthjælpsmodtagere som er omfattet af arbejdspligt efter integrationsloven.

Det foreslås i stk. 2, *3. pkt.,* at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet opgør det endelige antal af fuldtidspersoner for hele året.

Forslaget vil betyde, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet i det efterfølgende år vil opgøre det endelige antal af fuldtidspersoner for det foregående år.

Efter det foreslåede vil Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet opgøre antallet af fuldtidspersoner, der vil skulle indgå i beregningen af den samlede beløbsgrænse på baggrund af data fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Data opdateres og offentliggøres kontinuerligt, hvorfor der er behov for at fastholde det antal fuldtidspersoner, der lægges til grund for beregningen af den endelige samlede beløbsgrænse. Oplysninger om det foregående år er typisk tilgængeligt medio marts, men ved at afvente oplysningerne medio april vil der være foretaget efterregulering af data, som bedre afspejler omfanget af relevante personer. Det endelige opgørelsestidspunkt vil afhænge af opgørelseskadencen m.v.

Forslaget vil betyde, at det vil være muligt for kommunerne løbende at følge med i antallet, der vil indgå i opgørelsen af den samlede beløbsgrænse, idet antallet af disse målgrupper bliver opgjort og offentliggjort hver måned.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at den foreløbige grænse fastsættes til 10.478 kr. pr. fuldtidsperson (2027-niveau) i målgruppen, jf. stk. 2, pr. 1. januar 2027.

Forslaget vil betyde, at den foreløbige grænse for 2027 vil være fastsat til 10.478 kr. pr. fuldtidsperson i 2027-pris- og lønniveau.

Den foreslåede foreløbige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 vil være opgjort som de forventede udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte i 2027 (inkl. reformvirkning) divideret med det forventede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for 2027.

Der vil i fastsættelsen af en grænse skulle tages højde for bl.a. politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson eller eventuelle væsentlige ændringer i forudsætningerne for beregningerne af grænsen pr. fuldtidsperson. Det vedrører således ikke en eventuel ændring i antallet af personer i de relevante målgrupper, jf. stk. 2, men bl.a. om et politisk initiativ i væsentligt omfang vil påvirke, i hvilken grad personerne (målt som fuldtidspersoner) vil få tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt vil få bevilget mentorstøtte.

Forslaget vil videre betyde, at der indføres en beløbsgrænse for, i hvilket omfang kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorordningen under ét vil indgå i den kommunale budgetgaranti. Der vil således ikke komme separate grænser for udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte, men én samlet grænse.

Grænsen vil blive opgjort som ét samlet beløb pr. fuldtidsperson i målgruppen i forslaget til stk. 2. På den måde vil det blive sikret, at omfanget af udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorordningen, som vil blive medtaget i den kommunale budgetgaranti, ikke vil blive påvirket af en forøgelse eller reduktion af antallet af ledige. Selv om antallet af ledige f.eks. måtte blive forøget, og dermed få de samlede udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorordningen til at stige, vil der i fastsættelsen af grænsen blive taget højde for, at brugen af ordningerne ønskes nedbragt, jf. intentionerne med reformen.

Det foreslås i stk. 3, *2. pkt.,* at grænsen pr. fuldtidsperson kan fastsættes endeligt for 2027 og tilsvarende for efterfølgende år i henhold til stk. 7.

Forslaget vil betyde, at den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 vil kunne blive fastsat på samme måde som beskrevet for den foreløbige grænse for 2027. Hvis der kommer bl.a. politiske initiativer, som i væsentligt omfang vil ændre brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson, eller eventuelle væsentlige ændringer i forudsætningerne for beregningen af grænsen pr. fuldtidsperson, vil dette dog skulle afspejles i fastsættelsen af den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027.

Forslaget vil videre betyde, at grænsen pr. fuldtidsperson for 2028 og efterfølgende år vil blive fastsat på samme måde som beskrevet for 2027, dog med Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets budgetterede udgifter (inkl. den forudsatte besparelse) og det beregnede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for det pågældende år. Hvis der kommer bl.a. politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson eller eventuelle væsentlige ændringer i forudsætningerne for beregningen af grænsen pr. fuldtidsperson, vil dette dog skulle afspejles i

fastsættelsen af den foreløbige og den endelige grænse pr. fuldtidsperson.

Det foreslås i s*tk. 4, 1. pkt.,* at beløbsgrænsen, jf. stk. 1, gælder for kommunernes udgifter under ét til partnerskabsaftaler efter § 16, tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter § 84, udgifter til mentorstøtte efter § 140, undervisningsmaterialer efter §§ 145-146 og merudgiftsgodtgørelse efter § 152.

Forslaget vil betyde, at der fortsat vil være en beløbsmæssig begrænsning på kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering efter lovforslagets § 84, som indgår i den kommunale budgetgaranti.

Ud over udgifter til tilbud efter lovforslagets § 84 er der i lovforslaget andre bestemmelser, som indeholder driftsudgifter ved aktivering. Disse udgifter vil også fortsat være omfattet af den samlede beløbsgrænse. Det vil betyde, at begrænsningen også omfatter udgifter til partnerskabsaftaler efter lovforslagets § 16, undervisningsmateriale efter lovforslagets §§ 145-146 og merudgiftsgodtgørelse efter lovforslagets § 152. Øvrige udgifter til hjælpemidler og befordringsgodtgørelse efter lovforslagets kapitel 24 og 25 om hjælpemidler til personer i tilbud, ved ansættelse og i beskæftigelse m.v. samt befordringsgodtgørelse m.v. vil ikke være omfattet af den foreslåede grænse.

Fastsættelsen af, hvilke udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v., der beløbsmæssigt vil blive begrænset i forhold til at blive medtaget i opgørelsen af den kommunale budgetgaranti, vil betyde, at grænsen ikke vil omfatte andre udgifter efter kapitel 16 i lovforslaget, der er omfattet af budgetgarantien. Det vil dreje sig om udgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovforslagets § 83 om uddannelse, studie- og kompetencegivende uddannelse efter lovforslagets § 86 og lovforslagets §§ 87 og 88 om henholdsvis tilbud finansieret af den regionale uddannelsespulje og tilbud om ret til uddannelsesløft for dagpengemodtagere. Udgifter efter lovforslagets kapitel 11 om jobrettet uddannelse eller opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob i § 103 i lovforslaget, vil heller ikke være omfattet af grænsen.

Udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte, som finansieres af andre puljer fra STAR, som f.eks. Ungeløftet, hvor kommunerne får tilsagn om tilskud fra STAR, bliver heller ikke omfattet af grænsen for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte i forhold til den kommunale budgetgaranti. Tilskuddene finansierer udgifter i henhold til tilsagn og vil derfor i princippet ikke påvirke den samlede beløbsgrænse. I praksis udbetales tilskud til kommunerne ofte forskudt i forhold til regnskabsår, hvor udgifterne afholdes, hvorfor det vil kunne forårsage udsving i nettoudgifterne hen over år, der mere ville afspejle udbetaling af tilskud i henhold til regnskabsaflæggelse for de enkelte år end om kommunerne nedbringer udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte pr. fuldtidsperson.

Kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering efter § 84 i lovforslaget til unge, der får særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse efter stu-loven er ikke omfattet af budgetgarantien, og vil derfor ikke blive omfattet af grænsen for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte, der vil blive medtaget i den kommunale budgetgaranti.

Forslaget vil videre betyde, at kommunernes driftsudgifter til mentorstøtte efter lovforslagets § 140 i kapitel 23 fortsat vil være omfattet af grænsen for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte i forhold til den kommunale budgetgaranti.

Det foreslås i stk. 4, *2. pkt.,* at samme beløbsgrænse også gælder for udgifterne til personer omfattet af arbejdspligt efter § 92, som får tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter § 84, jf. § 93.

Forslaget indeholder ikke en undtagelse vedr. udgifter til personer omfattet af arbejdspligt efter lovforslagets § 92, som får tilbud om vejledning og opkvalificering efter § 84, jf. § 93 i lovforslaget. Det betyder, at grænsen fortsat vil gælde for de udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering, som personer omfattet af arbejdspligt efter loven vil få tilbud om. Det er forudsat, at personer omfattet af arbejdspligt kun i begrænset omfang vil få tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter § 84 i lovforslaget. Men i det omfang, kommunerne vil have udgifter efter § 84 i lovforslaget til personer omfattet af arbejdspligten, vil disse fortsat være omfattet af den foreslåede grænse.

Forslaget vedrører alene tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Forslaget vil derfor betyde, at der ikke vil blive medregnet udgifter vedrørende personer, der vil være omfattet af et program efter integrationsloven. Det vil i denne sammenhæng være kontanthjælpsmodtagere, som er fordrevne personer fra Ukraine, der er omfattet af et program efter integrationsloven, eller kontanthjælpsmodtagere som er omfattet af arbejdspligt efter integrationsloven.

Det foreslås i stk. 4, *3. pkt.,* at samme beløbsgrænse endvidere gælder for udgifterne til partnerskabsaftaler, tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering, mentorstøtte, undervisningsmaterialer og merudgiftsgodtgørelse, som bevilges til personer, der deltager i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb og personer i revalideringsordningen, efter de hidtil gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 220, stk. 11, og § 221, stk. 2 og 3.

Forslaget vil betyde, at grænsen fortsat også vil gælde for de udgifter til partnerskabsaftaler, tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering, mentorstøtte, undervisningsmaterialer og merudgiftsgodtgørelse efter gældende lovs §§ 15, 91, 167, § 172, stk. 3, og § 176, som bevilges til personer, der deltager i jobafklaringsforløb, ressourceforløb og revalideringsordningen, jf. overgangsreglerne i lovforslagets § 220, stk. 11, og § 221, stk. 2 og 3.

Det foreslås i stk. 4, *4. pkt.,* at beløbsgrænsen vedrører kommunernes reale udgifter efter fradrag af statsrefusion.

Forslaget vil betyde, at det er kommunernes faktisk afholdte udgifter, der vil være omfattet af begrænsningen. Der vil i de første år være udgifter, som vedrører aktivitet i tidligere år, hvor udgifterne var refusionsberettigende, hvorfor det vil være kommunernes udgifter efter fradrag af statsrefusionen, som vil blive omfattet af begrænsningen.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.,* at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet senest den 1. juli offentliggør en foreløbig grænse efter stk. 7 for det kommende år.

Forslaget vil betyde, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet senest den 1. juli vil skulle offentliggøre en foreløbig grænse pr. fuldtidsperson for det kommende år.

Offentliggørelsen forventes at ske ved, at der udstedes en bekendtgørelse herom.

Det foreslås i stk. 5, *2. pkt.,* at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet senest den. 31. december offentliggør den endelige grænse efter stk. 7 for det kommende år.

Forslaget vil betyde, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil offentliggøre den endelige grænse pr. fuldtidsperson for det kommende år. Kommunerne vil på den måde blive informeret om, at den foreløbige grænse vil blive den endelige grænse, eller at der er beregnet en anden endelig grænse. Det forventes også her, at offentliggørelsen vil ske i en bekendtgørelse. Tidspunktet for offentliggørelsen vil afhænge af vedtagelsen af finansloven, men forventeligt vil offentliggørelsen ske i løbet af december, dog senest den 31. december forud for det år, som grænsen vedrører.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.,* at den 1. januar hvert år reguleres grænsen i stk. 3 og stk. 7 med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Forslaget vil betyde, at grænsen pr. fuldtidsperson vil skulle opreguleres til det kommende års pris- og lønniveau med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, som i øvrigt anvendes til udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorstøtte. Grænsen vil således kunne beregnes i det indeværende års pris- og lønniveau for så at blive opreguleret til kommende års pris- og lønniveau.

Det foreslås i stk. 6, *2. pkt.,* at ved den årlige regulering af grænsen efter stk. 3 og stk. 7 oprundes det regulerede beløb til nærmeste hele beløb.

Forslaget vil betyde, at der med oprundingen til nærmeste hele beløb ikke vil skulle anvendes decimaler, og at beløbet ikke vil skulle nedrundes.

Det foreslås i stk. 6, *3. pkt.,* at beløbet før oprunding danner grundlag for kommende års satsregulering.

Forslaget vil betyde, at det vil være den uafrundede grænse pr. fuldtidsperson forud for opreguleringen, der vil blive lagt til grund for fastsættelsen af grænsen for det efterfølgende år.

De generelle besparelser på udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt til mentorordningen forventes fuldt indfaset i 2036, hvorfor der fra 2037 som udgangspunkt kun forventes den årlige pris- og lønregulering af det foregående års grænse pr. fuldtidsperson.

Det foreslås i *stk. 7,* at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet efter reglerne i stk. 1-6, fastsætter den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 samt den foreløbige og den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2028 og efterfølgende år.

Forslaget vedrørende den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 vil betyde, at den vil blive fastsat af Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet. Det vil betyde, at det vil skulle vurderes i efteråret 2026, om der vil være bl.a. eventuelle væsentlige ændringer i forudsætningerne for beregningen af grænsen pr. fuldtidsperson eller politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson, og som vil skulle afspejles i fastsættelsen af den endelige grænse pr. fuldtidsperson. Det vil betyde, at den foreløbige grænse enten vil blive den endelige grænse, eller at der i den endelige grænse vil være taget højde for bl.a. eventuelle politiske initiativer.

Forslaget vedrørende den foreløbige grænse for 2028 vil videre betyde, at Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet vil fastsætte en foreløbig grænse for 2028 i sommeren 2027 på baggrund af Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets budgetterede driftsudgifter ved aktivering i øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i 2027 (inkl. reformvirkning), som vil blive divideret med det forventede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper i 2027. Hvis der kommer politiske initiativer, som i væsentligt omfang vil ændre brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson, eller eventuelle væsentlige ændringer i forudsætningerne for beregningen af grænsen pr. fuldtidsperson, vil dette skulle afspejles i fastsættelsen af den foreløbige grænse pr. fuldtidsperson.

Forslaget vedrørende den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2028 vil tilsvarende betyde, at den endelige grænse for 2028 vil blive fastsat af Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet. Det vil betyde, at det vil skulle vurderes i efteråret 2027, om der bl.a. vil være eventuelle væsentlige ændringer i forudsætningerne for beregningen af grænsen pr. fuldtidsperson eller politiske initiativer, som i væsentligt omfang vil ændre brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson, og som vil skulle afspejles i fastsættelsen af den endelige grænse pr. fuldtidsperson. Det vil betyde, at den foreløbige grænse enten vil blive den endelige grænse, eller at der i den endelige grænse vil være taget højde for bl.a. eventuelle politiske initiati-

ver. Fastsættelsen af den foreløbige og endelige grænse for efterfølgende år vil skulle ske på samme måde.

Til § 215

Det fremgår af § 204, stk.1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunens afgørelser efter loven kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Efter § 204, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan en klage indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, som afgørelsen vedrører. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning, jf. §§ 64, 80, 88, og 94, kan tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.40.1 om klageadgang.

Det foreslås i *§ 215, stk. 1,* at kommunens afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Forslaget vil indebære, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fortsat vil kunne behandle såvel klager over indholdet i en afgørelse, som klager over den måde, en sag er behandlet på, f.eks. myndighedens tilsidesættelse af regler for sagsbehandling fastsat i bl.a. forvaltningsloven.

For at en klage vil kunne indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, vil det være en betingelse, at der er tale om en klage over en afgørelse. Det vil sige, at der ikke alene kan klages over kommunens faktiske forvaltningsudøvelse. F.eks. vil kommunen som led i sin faktiske forvaltningsudøvelse kunne ændre en persons ønskede samtaleform til personligt fremmøde, hvis kommunen vurderer, at den valgte form ikke bidrager positivt til personens mulighed for job. I det tilfælde vil der dermed ikke være tale om en afgørelse, og der vil ikke kunne klages over dette efter forslaget.

Er der tale om en klage, som ikke vedrører afgørelser efter lovforslaget eller tilsidesættelse af regler for sagsbehandling, men alene personalets optræden, tilrettelæggelsen af sagsbehandlingen, ekspeditionsfejl eller lignende, vil klagen som følge af det almindelige over-/underordnelsesforhold skulle indbringes for de overordnede administrativt ansvarlige. Som udgangspunkt vil borgmesteren have den øverste daglige ledelse af kommunens administration. En klage over disse forhold vil derfor skulle indgives til borgmesteren i kommunen. I kommuner med magistratsstyre vil klagen skulle indgives til rådmanden.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at en klage kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, som afgørelsen vedrører.

Forslaget vil betyde, at det som hovedregel fortsat alene vil være den, som afgørelsen vedrører, der er klageberettiget.

Det foreslås i stk. 2, *2. pkt.,* at en klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning tillige kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Forslaget vil medføre, at der vil være mulighed for, at også andre, der vil have en væsentlig interesse i afgørelsen om konkurrenceforvridning, vil kunne klage. Det vil f.eks. gælde for fagforeninger eller arbejdsgiverorganisationer. For en nærmere beskrivelse af reglerne om konkurrenceforvridning henvises til lovforslagets §§ 60, 74, 80 og 84, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 3,* at ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse efter § 152 kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat.

Forslaget vil betyde, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i disse sager udelukkende vil kunne tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med kommunens retningslinjer om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse på op til 1.000 kr. om måneden til anslåede udgifter ved at deltage i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik.

Til § 216

Det fremgår af § 205 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg træffer afgørelse i sagen, inden 4 uger efter at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen over kommunens afgørelse vedrører dagpengemodtagere, og der er tale om klage over kommunens afgørelser vedrørende følgende:

1) Tilbud efter kapitel 11-14, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov.
2) Rådighedsafprøvende tilbud, jf. § 54.
3) Henvisninger til arbejde, jf. § 11, stk. 2, nr. 3.
4) At beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør, jf. § 5.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.40.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 216,* at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg skal træffe afgørelse i sagen, inden 4 uger efter at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen over kommunens afgørelse vedrører personer omfattet af § 8, nr. 1, og der er tale om klage over kommunens afgørelser vedrørende følgende: 1) Tilbud efter kapitel 13-16, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov. 2) Henvisninger

til arbejde efter § 13, stk. 2. 3) At beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør efter § 4.

Det foreslåede i nr. 1 vil betyde, at der fortsat vil være en kort sagsbehandlingstid i klager over visse af kommunens afgørelser for dagpengemodtagere. Det vil være i tilfælde, hvor klagen over kommunens afgørelser vil dreje sig om tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsansættelse, nytteindsats og vejledning og opkvalificering, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov.

Det foreslåede i nr. 2 vil indebære, at der fortsat vil være en kort sagsbehandlingstid i klager over kommunens afgørelser vedrører henvisning til arbejde for dagpengemodtagere.

Det foreslåede i nr. 3 vil medføre, at der fortsat vil være en kort sagsbehandlingstid i klager over kommunens afgørelser om, at beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør for dagpengemodtagere.

Til § 217

Det fremgår af § 206 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at en klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden, jf. § 72, stk. 4, for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ledige selvforsørgende, senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse kan indbringes for kommunen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.40.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 217,* at en klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden for personer omfattet af § 8, nr. 1-3, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere, og 5, som er ledige selvforsørgende, senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse kan indbringes for kommunen.

Forslaget vil omfatte dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og ledige selvforsørgende.

Forslaget vil betyde, at alle målgrupper, for hvem der foretages en beregning af arbejdstiden, fortsat vil have mulighed for at klage til kommunen over arbejdsgiverens beregning senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 67, stk. 4, i loven, hvoraf det fremgår, at den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen. Antallet af løntimer rundes op til nærmeste hele antal timer. Arbejdstiden fastsættes som udgangspunkt for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

Til § 218

Det fremgår af § 207, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, afgørelser om jobrettet uddannelse og afgørelser om befordringsgodtgørelse, inden for 4 uger kan indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører.

Arbejdsløshedskassens afgørelser om, at en person ikke skal være omfattet af mindre intensiv indsats og om at fratage en person retten til selvbooking i de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet, kan, senest 4 uger efter afgørelsen er meddelt, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 207, stk. 2 og 3, i loven.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til pkt. 2.40.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *§ 218, stk. 1, 1. pkt.,* at arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job efter § 13, stk. 4, om jobrettet uddannelse efter kapitel 11 og om befordringsgodtgørelse efter § 150, stk. 4, senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt, kan indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører.

Forslaget vil betyde, at en klage over arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, afgørelser om jobrettet uddannelse og afgørelser om befordringsgodtgørelse, inden for 4 uger fortsat vil kunne indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører.

Med arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne medlemmer til et konkret job, henvises der til § 13, stk. 4, i lovforslaget, hvor det fremgår, at arbejdsløshedskassen efter aftale med en arbejdsgiver vil kunne træffe afgørelse om at henvise en eller flere af egne medlemmer til et konkret job hos en privat eller offentlig arbejdsgiver, der har brug for arbejdskraft. Med henvisningen til kapitel 11 i lovforslaget om jobrettet uddannelse henvises der til arbejdsløshedskassernes afgørelser om jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere.

Med arbejdsløshedskassens afgørelser om befordringsgodtgørelse, henvises der til § 150, stk. 4, i lovforslaget, der vil vedrøre de afgørelser om befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere, som arbejdsløshedskassen vil træffe. Undtaget vil dog være afgørelser om, at personen vil have ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften vil være en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. I disse tilfælde vil kommunen skulle træffe afgørelse, og klager over disse afgørelser vil dermed være omfattet af klagebestemmelsen i forslaget til § 215.

Det foreslås i stk. 1, *2. pkt.,* at §§ 98 og 99 om proceduren for at indsende klage og efterfølgende klageadgang til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Forslaget vil indebære, at §§ 98 og 99 om proceduren for at indsende klage og efterfølgende klageadgang til Ankesty-

relsens Beskæftigelsesudvalg i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. vil finde tilsvarende anvendelse.

Proceduren for at indsende en klage over arbejdsløshedskassens afgørelse beskrives i § 98 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvor det bl.a. følger, at klagen sendes til arbejdsløshedskassens hovedledelse, der skal vurdere sagen på ny. Fastholder arbejdsløshedskassens hovedledelse helt eller delvist afgørelsen, videresender denne klagen sammen med sagens akter til direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Nærmere regler udarbejdes af beskæftigelsesministeren. Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelsen herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Proceduren for den efterfølgende klageadgang til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg beskrives i § 99 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvor det bl.a. følger, at klage over direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings afgørelser om medlemmers rettigheder og pligter kan af den, afgørelsen vedrører, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Klagen sendes til direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, der vurderer sagen på ny. Fastholder direktøren sin afgørelse helt eller delvist, sendes klagen til Beskæftigelsesudvalget, og klageren underrettes samtidig herom. Beskæftigelsesudvalgets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås i *stk. 2,* at arbejdsløshedskassens afgørelser efter § 34 om at fratage en person retten til selvbooking i de første 3 måneder senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskassens afgørelser om, at en person skal fratages retten til selvbooking i de første 3 måneder efter lovforslagets § 34, inden for 4 uger, fortsat vil kunne indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Forslaget vil også medføre, at der vil være klageadgang til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg for så vidt angår afgørelser truffet af arbejdsløshedskassen om, at en dagpengemodtager fratages retten til selvbooking, hvis arbejdsløshedskassen vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt eller på en måde, som efter kommunens vurdering vil medføre, at kontaktforløbet ikke vil kunne gennemføres efter hensigten. Forslaget vil omfatte afgørelser truffet af arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder, hvor arbejdsløshedskassen varetager kontaktforløbet, jf. lovforslagets § 27, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3,* at arbejdsløshedskassens afgørelser om, at en person ikke skal være omfattet af en mindre indsats efter § 95, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskassens afgørelser om, at en person ikke skal være omfattet af en mindre indsats efter lovforslagets § 95, inden for 4 uger, vil kunne indbringes for Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg.

Med forslaget vil klageadgangen også omfatte Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, for så vidt angår afgørelser truffet af arbejdsløshedskassen om, at en dagpengemodtager ikke skal være omfattet af en mindre indsats, selvom personen umiddelbart er omfattet af betingelserne for at være omfattet.

Forslaget vil også omfatte dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, da målgruppen med lovforslaget vil skulle have deres kontaktforløb i arbejdsløshedskassen.

Til § 219

Det foreslås i *§ 219, stk. 1,* at loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Det foreslåede vil indebære, at loven ved ikrafttræden får virkning for alle personer, som omfattes af loven, det vil sige også personer, som forud for den 1. januar 2027 var omfattet af en af målgrupperne i den hidtidige lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer.

Forløb, som forud for den 1. januar 2027 er bevilget efter de hidtil gældende regler i loven, vil kunne færdiggøres i overensstemmelse med bevillingen efter de hidtil gældende regler, men vil ikke kunne forlænges eller ændres efter de hidtil gældende regler. Det vil f.eks. betyde, at personer, som har fået bevilget et tilbud om virksomhedspraktik, vil kunne fortsætte praktikforløbet indtil udløb af bevillingen. Det vil bl.a. gælde bevilgede

- aktiviteter som led i kontaktforløbet,
- kurser om jobrettet uddannelse,
- tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats, ansættelse med løntilskud og om vejledning og opkvalificering,
- jobafklaringsforløb,
- fleksjob,
- uddannelsesforløb på baggrund af uddannelsesaftaler mellem arbejdsgivere og personer (voksenlærlingeforløb),
- partnerskabsaftale,
- mentorforløb, hjælpemidler og befordringsgodtgørelse.

For personer i jobafklaringsforløb gælder der en særlig overgangsordning, som er nærmere beskrevet i lovforslagets § 220, stk. 11.

Det foreslås i *stk. 2,* at lov om en aktiv beskæftigelsesind-

sats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024, ophæves.

Det foreslåede vil indebære, at den hidtil gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024, ophæves.

Det foreslås i *stk. 3,* at lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1482 af 23. december, ophæves.

Det foreslåede vil indebære, at den hidtil gældende lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1482 af 23. december, ophæves.

Til § 220

Det foreslås i *§ 220, stk. 1,* at kommunen skal visitere personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der forud for 1. januar 2027 har været omfattet af målgruppen i § 6, nr. 4 eller 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, som uddannelsesparate eller aktivitetsparate, og som fortsat modtager kontanthjælp, til målgruppen i denne lovs § 8, nr. 2 eller 3 inden den 1. april 2027.

Forslaget vil betyde, at kommunerne vil skulle omvisitere alle kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som forud for 1. januar 2027 har været visiteret uddannelsesparate eller aktivitetsparate, til enten jobparate eller aktivitetsparate. Forslaget vil endvidere betyde, at omvisiteringen vil skulle ske inden den 1. april 2027.

Baggrunden for forslaget er, at visitationskategorien "uddannelsesparat" afskaffes den 1. januar 2027. Endvidere afskaffes visitationskategorien "aktivitetsparat" som særlig visitationskategori for unge under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse. Fra den 1. januar findes kun visitationskategorierne jobparat og aktivitetsparat, som er de visitationskategorier, kontanthjælpsmodtagere med uddannelse, eller som er over 30 år, visiteres til efter de gældende regler. Disse to visitationskategorier videreføres efter den 1. januar 2027, og det er derfor nødvendigt, at kommunerne foretager en ny visitation af alle kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse, der forud for 1. januar 2027 har været visiteret som uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate, eller aktivitetsparate, og som fortsat modtager kontanthjælp efter denne dato.

Formålet med forslaget er at sikre, at alle kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse, der hidtil har været visiteret til de særlige visitationskategorier for unge, vil blive visiteret som jobparat eller aktivitetsparat efter de nye regler, jf. forslaget til §§ 8 og 10 i denne lov. Formålet med at fastsætte en frist er at sikre, at alle kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, er visiteret efter de nye regler inden den 1. april 2027.

Det foreslås i *stk. 2,* at personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 2, bortset fra ledighedsydelsesmodtagere, som forud for den 1. januar 2027 ikke har registreret, hvad de søger job som, hurtigst muligt og senest 2 uger efter visitationen som jobparat skal registrere, hvad de søger job som, jf. denne lovs § 22, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at jobparate kontanthjælpsmodtagere, som forud for lovens ikrafttrædelse ikke har registreret, hvad de søger job som, senest 2 uger efter visitationen som jobparat vil skulle registrere, hvad de søger job som, jf. denne lovs § 22, stk. 1. Åbenlyst uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, der omvisiteres efter 1. januar 2027 til at være jobparate, vil blive omfattet af reglen og få en frist på 2 uger fra visitationsdatoen til at registrere, hvad de søger job som.

Det foreslås i *stk. 3,* at personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1 og 2, som forud for den 1. januar 2027 ikke har registreret cv-oplysninger inden for fristen i § 23, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, finder denne frist fortsat anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1 og 2, som har fået en frist til at registrere cv-oplysninger forud for lovens ikrafttræden, skal registrere cv-oplysninger inden for denne frist.

Det foreslås i *stk. 4,* at for personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1, som den 1. januar 2027 har haft mindre end 3 måneders ledighed, jf. denne lovs § 11, indgår jobsamtaler holdt med arbejdsløshedskassen efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, i opgørelsen af jobsamtaler, der skal holdes efter denne lovs kapitel 8.

Forslaget vil betyde, at de jobsamtaler arbejdsløshedskassen har holdt med dagpengemodtagere i de første 3 måneder forud for lovens ikrafttræden, vil indgå i kravet til antallet af jobsamtaler i kontaktforløbet med arbejdsløshedskassen i de første 3 måneder, som vil være forudsat i loven.

Det foreslås i *stk. 5,* at for personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1-3, som den 1. januar 2027 har haft mindre end 6 måneders ledighed, jf. denne lovs § 11, indgår jobsamtaler holdt med kommunen efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, i opgørelsen af jobsamtaler, der skal holdes efter denne lovs kapitel 8.

Forslaget vil betyde, at de jobsamtaler kommunen har holdt med dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere i de første 6 måneder forud for lovens ikrafttræden, vil indgå i kravet til antallet af jobsamtaler i kontaktforløbet med kommunen i de første 6 måneder, som vil være forudsat i loven.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.,* at kommunen tilrettelægger kontaktforløbet efter denne lovs § 27 i de første 3 måneder for personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1, som er under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, og som er visiteret til et kontaktforløb i kommunen af deres arbejdsløshedskasse forud for den 1. januar 2027.

Forslaget vil betyde, at kommunen vil skulle tilrettelægge kontaktforløbet for personen i de første 3 måneder, hvis personen er visiteret til et kontaktforløb i kommunen af sin arbejdsløshedskasse forud for lovens ikrafttræden. Det vil betyde, at hvis personen er visiteret til et kontaktforløb i kommunen forud for lovens ikrafttræden og f.eks. har været ledig i 2 måneder ved lovens ikrafttræden, vil kommunen skulle tilrettelægge kontaktforløbet for personen i den resterende del af de første 3 måneder og i resten af ledighedsperioden.

Forslaget vil betyde, at disse dagpengemodtagere vil bevare deres kontaktforløb i kommunen efter lovens ikrafttræden, og de vil dermed ikke skulle overgå til et kortvarigt kontaktforløb i arbejdsløshedskassen i den resterende del af de første 3 måneder, for derefter at overgå til kommunen igen efter 3 måneder.

Det foreslås i stk. 6, *2. pkt.,* at kommunen varetager de opgaver i beskæftigelsesindsatsen, som arbejdsløshedskassen varetager efter denne lovs § 25, stk. 3, § 29, stk. 1 og 3, 2. pkt., § 31, stk. 1, og § 95, stk. 3.

Forslaget vil betyde, at kommunen vil varetage de opgaver i beskæftigelsesindsatsen i de første 3 måneder, som arbejdsløshedskassen vil varetage for øvrige dagpengemodtagere i de første 3 måneder.

Forslaget vil betyde, at kommunen i de første 3 måneder vil skulle påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, jf. § 25, stk. 3, i denne lov. Endvidere vil kommunen skulle holde jobsamtaler med personen, herunder første jobsamtale i de første 3 måneder, jf. § 29, stk. 1 og 3, 2. pkt., i denne lov. Den første jobsamtale vil skulle holdes ved personligt fremmøde. Personen vil have ret til jobsamtaler med kommunen i de første 3 måneder, jf. § 31, stk. 1, i denne lov. Derudover vil kommunen i de første 3 måneder ud fra en konkret vurdering kunne beslutte, at en person ikke skal være omfattet af en mindre indsats, jf. § 95, stk. 3, i denne lov.

Som følge af de foreslåede ændringer vil personen kunne klage over kommunens afgørelser efter denne lov til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i de første 3 måneder, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det vil dreje sig om kommunes afgørelse om at fratage en person retten til selvbooking og kommunens afgørelse om, at en person ikke skal være omfattet af en mindre indsats, jf. § 218, stk. 2 og 3, i denne lov.

Det foreslås i stk. 6, *3. pkt.,* at kommunen skal holde mindst fire jobsamtaler med personen i de første 6 måneder for, at jobsamtalerne indgår i kommunens opgørelse efter denne lovs § 29, stk. 2 og 3.

Forslaget vil betyde, at regler om, at kommunen skal holde mindst fire jobsamtaler i de første 6 måneder, og at kommunen kan undtage op til 25 pct. af personerne, som skal have fire jobsamtaler i de første 6 måneder, vil finde anvendelse i forhold opgørelsen af jobsamtalerne til disse dagpengemodtagere, som er visiteret til et kontaktforløb i kommunen forud for den 1. januar 2027. Kommunen vil kunne tilrettelægge, hvornår jobsamtalerne i de første 6 måneder vil skulle placeres.

Det foreslås i *stk. 7,* at personer omfattet af denne lov, som forud for den 1. januar 2027 har fået en frist til selvbooking af en jobsamtale efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, og som ikke har selvbooket jobsamtalen, skal selvbooke efter reglerne i denne lovs kapitel 8.

Forslaget vil betyde, at personer omfattet af loven, som har fået en frist til at selvbooke en jobsamtale forud for lovens ikrafttræden, skal selvbooke en jobsamtale inden for denne frist.

Det foreslås i *stk. 8,* at for personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 3, der i perioden fra den 1. januar 2027 til den 31. december 2027 har været ledig i en sammenhængende periode på enten 1 år eller mere, skal kommunen foretage en afklaring efter denne lovs § 37 senest den 1. januar 2028.

Opgørelse af den sammenhængende periode på 1 år vil skulle ske efter reglerne i lovforslagets § 11, hvorefter der bl.a. for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere omfattet af § 8, nr. 3, opgøres som sammenhængende perioder med kontanthjælp, ledighedsydelse eller sygedagpenge fra første henvendelse om hjælp eller overgang til ledighedsydelse eller sygedagpenge.

Det foreslåede vil betyde, at der vil blive en indfasningsperiode, hvorefter kommunernes pligt til årligt at afklare en person vil blive indfaset over en ét-årig periode. Det vil indebære, at kommunerne vil skulle have implementeret pligten til at foretage én årlig afklaring af den pågældende senest den 1. januar 2028, såfremt personen modtager kontanthjælp som aktivitetsparat på afklaringstidspunktet.

Det foreslåede vil endvidere betyde, at de nuværende overgangsregler om indfasning af reglerne om afklaring hvert 2. år, som fik virkning fra den 1. juli 2025, og som skulle have været fuldt indfaset den 1. juli 2027, jf. lov nr. 1655 af 30. december 2024 om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love, hvor bl.a. den 2-årlige afklaring blev indført, vil bortfalde. Med den foreslåede bestemmelse i denne lovs § 37 vil personer længere fra arbejdsmarkedet i stedet blive omfattet af en årlig afklaring allerede efter ét år i beskæftigelsessystemet. Reglerne om afklaring vil blive udvidet både i forhold til målgruppe og hyppighed, da afklaringen også vil omfatte

personer under 30 år, og fremover vil skulle ske hvert år i stedet for hvert 2. år.

Det foreslåede vil indebære, at kommunen vil skulle planlægge det nærmere tidspunkt for at foretage en afklaring af de enkelte sager i indfasningsperioden. Det vil betyde, at der ikke vil være krav til kommunerne om at foretage afklaringerne i en bestemt rækkefølge. Det vil således være op til kommunen at planlægge, hvornår i indfasningsperioden der skal foretages afklaring af en sag. Det gælder både i sager for personer, der har været omfattet af de hidtil gældende regler om afklaring hvert andet år, og i sager for personer, der har været ledige i 1 år.

Det foreslåede vil eksempelvis indebære, at for en aktivitetsparat person over 30 år, der har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 2 år eller mere den 1. juli 2025, vil kommunen skulle foretage en afklaring af personens sag første gang senest ved udløbet af indfasningsperioden den 1. januar 2028. Har kommunen allerede foretaget en afklaring af den pågældende persons sag efter de hidtil gældende regler eksempelvis i maj 2026, vil kommunen på ny skulle foretage en afklaring af sagen senest den 1. januar 2028.

Der kan endvidere være tilfælde, hvor en person, der var omfattet af den 2-årlige afklaring fra juli 2025, først vil blive afklaret første gang i december 2027, fordi kommunerne selv vil skulle planlægge det nærmere tidspunkt for afklaring af den enkelte persons sag i indfasningsperioden, og indfasningsperioden med den foreslåede bestemmelse vil blive forlænget med 6 måneder indtil den 1. januar 2028.

Det foreslåede vil endvidere eksempelvis betyde, at for en aktivitetsparat person under 30 år, der har modtaget kontanthjælp i 1 år den 1. marts 2027, vil kommunen skulle afklare personen senest ved udløbet af indfasningsperioden den 1. januar 2028.

Det foreslås i *stk. 9,* at for personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1 og nr. 2, som er ledighedsydelsesmodtagere, og som den 1. januar 2027 ikke har opbrugt retten til jobrettet uddannelse efter § 48, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, medregnes forudgående ledighed, jf. denne lovs § 11, og godkendte kurser forud for den 1. januar 2027 i forbruget af jobrettet uddannelse efter denne lovs § 50. Den jobrettede uddannelse efter denne lovs § 50 skal ligge inden for samme erhvervsgruppe.

Både i de hidtil gældende regler og efter forslaget gælder, at retten til jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som er omfattet af ordningen, vil være begrænset til 6 uger inden for samme erhvervsgruppe.

Forslaget vil betyde, at for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som har påbegyndt, men ikke har opbrugt retten til jobrettet uddannelse den 1. januar 2027, skal der medregnes ledighedsperioder og godkendte kurser, hvor personen har forbrugt af retten til jobrettet uddannelse efter de hidtil gældende regler ved opgørelsen af perioden med ret til jobrettet uddannelse, og ved opgørelsen af forbruget af de op til 6 ugers jobrettet uddannelse, der efter lovforslagets § 50, er ret til.

Personen vil dermed sammenlagt højst kunne få 6 ugers jobrettet uddannelse inden for ledighedsperioden.

Det foreslås i *stk. 10,* at for personer omfattet af denne lovs § 8, nr. 1 og 2, som den 1. januar 2027 har haft mindre end 6 måneders ledighed, jf. denne lovs § 11, medregnes tilbud efter kapitel 11-14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, der er givet i perioden, som tilbud efter reglerne i denne lovs kapitel 17.

Forslaget vil betyde, at de tilbud, som kommunen forud for den 1. januar 2027 har givet til dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og ledighedsydelsesmodtagere vil indgå ved opgørelsen af, om kommunen har givet tilbud til personerne i de første 6 måneder, som vil være forudsat i loven. Perioden med ledighed vil skulle opgøres efter lovforslagets § 11.

Det foreslås i *stk. 11, 1. pkt.,* at for personer, hvor kommunen senest den 31. december 2026 har truffet afgørelse om, at de har ret til et jobafklaringsforløb, finder de hidtil gældende regler om jobafklaringsforløb efter kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats anvendelse, med undtagelse af § 110, stk. 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer.

Forslaget vil blandt andet indebære, at de hidtil gældende regler om jobafklaringsforløb efter kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil finde anvendelse for personer, hvor kommunen senest den 31. december 2026 har truffet afgørelse om, at de har ret til et jobafklaringsforløb. Forslaget vil omfatte både jobafklaringsforløb, som kommunen senest den 31. december har truffet afgørelse om efter lov om sygedagpenge og efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget vil betyde, at et jobafklaringsforløb vil kunne færdiggøres, såfremt kommunen senest den 31. december 2026 har truffet afgørelse om, at personen har ret til et jobafklaringsforløb, selv om jobafklaringsforløbsordningen ikke videreføres med virkning fra den 1. januar 2027.

Personen vil være omfattet af de hidtil gældende regler i kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, med undtagelse af § 110, stk. 3. Når jobafklaringsforløbet ophører, vil kommunen således ikke have mulighed for at iværksætte et nyt jobafklaringsforløb for den pågældende. Hvis personen fortsat er uarbejdsdygtig, vil personen skulle overgå til sygedagpenge med reduceret sats, jf. den foreslåede § 2, nr. 25, i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om social pension og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, værdigt sanktionssystem i balance, ny sy-

gedagpengesats, fleksløntilskud fradrages ikke i ægtefællens pension m.v.).

Det foreslås i stk. 11, *2. pkt.,* at det samme gælder for personer, som på deres første sygefraværsdag inden den 1. januar 2027 er omfattet af § 24 a i lov om sygedagpenge, uanset om kommunen senest den 31. december 2026 har truffet afgørelse om, at de har ret til et jobafklaringsforløb.

Forslaget vil betyde, at personer, der på deres første nye sygefraværsdag i december 2026 ville have ret til sygedagpenge fra kommunen, men er omfattet af tidsbegrænsningen i lovens § 24, og som efter den gældende § 24 a har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, vil have ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse efter gældende regler i kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, uanset om kommunen evt. først når at træffe afgørelsen herom i januar 2027.

Det foreslås i stk. 11, *3. pkt.,* at personerne ligeledes er omfattet af de øvrige bestemmelser i de hidtil gældende regler, der omhandler personer omfattet af kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. dog stk. 14 og 15.

Forslaget vil betyde, at de hidtil gældende regler, der omhandler personer omfattet af kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil finde anvendelse. Det gælder bl.a. de hidtil gældende regler om kontaktforløb og rehabiliteringsplanens indsatsdel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Herudover vil det betyde, at reglerne om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering og rekvirering af lægeattester i sager om jobafklaringsforløb efter § 15 i den hidtil gældende lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., fortsat vil finde anvendelse.

Forslaget vil endvidere betyde, at personer i jobafklaringsforløb fortsat vil have mulighed for at få bevilliget personlig assistance og støtte til særlige udgifter efter de hidtil gældende regler §§ 4 a og 15 g i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Herudover vil forslaget betyde, at de regler, der omhandler personer omfattet af kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som er fastsat i medfør af de hidtil gældende regler, også vil finde anvendelse.

Endelig fremgår det af forslaget, at for så vidt angår refusion af kommunens udgifter til vejledning og opkvalificering og mentorstøtte til personer, der er i jobafklaringsforløb efter den 31. december 2026, er det reglerne i stk. 14 og 15, der finder anvendelse. Der henvises til bemærkningerne til stk. 14 og 15.

For så vidt angår muligheden for at modtage ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter d. 31. december 2026 henvises til § 14, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om social pension og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, værdigt sanktionssystem i balance, ny sygedagpengesats, fleksløntilskud fradrages ikke i ægtefællens pension m.v.).

Det foreslås i *stk. 12,* at lovens § 106, stk. 2, ikke finder anvendelse for forhold begået før den 1. marts 2026. For sådanne forhold finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Forslaget indebærer, at hvis de forhold, dommen vedrører, er begået før den 1. marts 2026, vil kommunen skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling, uanset om der tidligere er truffet afgørelse om tilbagebetaling for samme periode. Hvis de forhold, dommen vedrører, er begået den 1. marts 2026 eller senere, vil kommunen derimod ikke skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling, hvis der tidligere har været truffet afgørelse om tilbagebetaling for samme periode.

Det foreslås i *stk. 13,* at staten yder refusion efter bestemmelserne i kapitel 33 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, af refusionsberettigende udgifter til aktiviteter, der er bevilget før den 1. januar 2027, selv om udgifterne først kommer den 1. januar 2027 eller senere, jf. dog stk. 14 og stk. 15.

Forslaget vil betyde, at selv om personen først deltager i aktiviteter og udgifterne først afholdes efter lovens ikrafttræden, kan kommunen hjemtage refusion efter de hidtil gældende refusionsregler for de aktiviteter, som kommunen har bevilget før den 1. januar 2027.

I stk. 14 og 15 foreslås dog visse undtagelser hertil.

Det foreslås i *stk. 14,* at for personer, som forud for den 1. januar 2027 har været omfattet af målgrupperne i § 6, nr. 7, 11 og 13, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, og som den 31. december 2026 eller tidligere har deltaget i aktiviteter, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter § 195 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion i 2027 eller senere.

Forslaget omhandler refusion af udgifter til aktiviteter, som kommunen har bevilget til personer i jobafklaringsforløb, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en beskæftigelsesrettet indsats før den 1. januar 2027, og hvor staten efter § 195 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderede 50 pct. af kommunens driftsudgifter til disse aktiviteter.

Forslaget vil betyde, at kommunen for disse aktiviteter alene vil kunne få refusion efter den hidtil gældende refusionsregel for den del af aktiviteterne, som personen har deltaget i før 1. januar 2027. Kommunen vil kunne hjemtage refusionen, selv om udgifterne måtte komme efterfølgende.

Forslaget vil videre betyde, at for de dele af aktiviteterne, som personen først deltager i den 1. januar 2027 eller sene-

re, vil kommunen ikke kunne få refusion efter den hidtil gældende refusionsregel.

Ved aktivitet, der forløber hen over den 31. december 2026, skal udgifterne opdeles i hvilke udgifter, der vedrører aktiviteten før den 1. januar 2027, og udgifter der vedrører efterfølgende aktivitet. Der vil alene kunne hjemtages refusion af den del af udgifterne, som vedrører aktiviteten til og med den 31. december 2026.

Det foreslås i *stk. 15,* at for personer, som forud for den 1. januar 2027 har været omfattet af målgruppen i § 6, nr. 7, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, og som den 31. december 2026 eller tidligere har fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter § 197, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion i 2027 eller senere.

Forslaget omhandler refusion af udgifter til mentorstøtte, som kommunen har bevilget til personer i jobafklaringsforløb før den 1. januar 2027, og hvor staten efter § 197, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderede 50 pct. af kommunens driftsudgifter til mentorstøtte.

Forslaget vil betyde, at kommunen for mentorstøtte til personer i jobafklaringsforløb alene vil kunne få refusion efter den hidtil gældende refusionsregel for den del af mentorforløbet, som personen har deltaget i før 1. januar 2027. Kommunen vil kunne hjemtage refusionen, selv om udgifterne måtte komme efterfølgende.

Forslaget vil videre betyde, at for den del af mentorforløbet, som personen først deltager i den 1. januar 2027 eller senere, vil kommunen ikke kunne få refusion efter den hidtil gældende refusionsregel.

Ved en periode med mentorstøtte, der forløber hen over den 31. december 2026, skal udgifterne opdeles i hvilke udgifter, der vedrører mentorforløbet før den 1. januar 2027, og udgifter der vedrører den efterfølgende del af mentorforløbet. Der vil alene kunne hjemtages refusion af den del af udgifterne, som vedrører mentorforløbet til og med den 31. december 2026.

Til § 221

Det foreslås i *§ 221, stk. 1, 1. pkt.,* at de hidtil gældende regler om medregning af timer som ansat som vikar i en jobrotation for personer omfattet af arbejdspligt og om jobrotation finder anvendelse for jobrotationsforløb, som kommunen senest den 31. januar 2026 har bevilget efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer.

Det foreslås dog i stk. 1, *2. pkt.,* at personer, der ansættes som vikar i et jobrotationsforløb efter den 1. januar 2027, skal opfylde betingelserne for at kunne være omfattet af en af de målgrupper, som er opregnet i de hidtil gældende regler om jobrotation. Det betyder, at personen enten skal være dagpengemodtager, kontanthjælpsmodtager, sygedagpengemodtager eller i jobafklaringsforløb, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, i ressourceforløb, ledighedsydelsesmodtager eller skal være omfattet af et program efter integrationsloven og modtage kontanthjælp.

Med forslaget vil de hidtil gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og de dertilhørende bekendtgørelsesregler om medregning af vikartimer for personer omfattet af arbejdspligt og om jobrotation fortsat gælde for jobrotationsforløb, som kommunen har bevilget senest 31. januar 2026, dog med den foreslåede tilretning vedrørende målgrupperne.

Forslaget vil omfatte jobrotationsforløb, som kommunen har bevilget senest den 31. januar 2026, og medregning af timer som jobrotationsvikar i sådanne jobrotationsforløb for personer, som er omfattet af arbejdspligt.

Forslaget vil betyde, at personer, som er omfattet af arbejdspligt, vil kunne medregne timer som jobrotationsvikar, der er bevilget i henhold de hidtil gældende regler, i antallet af timer i arbejdspligten, og at dette også vil gælde timer som jobrotationsvikar den 1. januar 2027 eller senere.

Forslaget vil videre betyde, at når kommunen senest den 31. januar 2026 har bevilget et jobrotationsforløb til en arbejdsgiver, vil forløbet kunne færdiggøres efter de hidtil gældende reglerne om jobrotation, herunder vil der kunne ansættes nye vikarer den 1. januar 2027 eller senere.

Der vil ikke kunne bevilges nye jobrotationsforløb eller bevilges en udvidelse af allerede bevilgede forløb efter den 31. januar 2026.

Med forslaget vil en arbejdsgiver, der har fået bevilget et jobrotationsforløb inden den 1. februar 2026, som strækker sig over en længere periode, herunder i en periode efter den 1. januar 2027, fordi den beskæftigede deltager i et længerevarende uddannelsesforløb, løbende kunne ansætte nye vikarer til at varetage arbejdsopgaverne i stedet for den beskæftigede, når den beskæftigede deltager i uddannelsesforløbet.

De hidtil gældende betingelser i forhold til vikarerne skal være opfyldt, dog med tilretninger i forhold til målgruppen, jf. bestemmelsens 2. pkt. Kravene om forudgående ledighed forud for vikaransættelsen samt om timetal og varighed for en vikaransættelse skal fortsat være opfyldt.

Arbejdsgiveren vil endvidere kunne modtage jobrotationsydelse i overensstemmelse med bevillingen og de hidtil gældende regler om jobrotation, og jobrotationsydelsen vil i overgangsperioden også blive satsreguleret efter de hidtil gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 2,* at de hidtil gældende regler om ressourceforløb finder anvendelse for personer, som kommunen se-

nest den 31. januar 2026 har bevilliget ressourceforløb efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer. Det gælder dog ikke de hidtil gældende regler i § 113, stk. 2, i kapitel 19, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget vil betyde, at de hidtil gældende regler om ressourceforløb i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 og de dertilhørende regler, fortsat vil finde anvendelse for personer, hvor kommunen har bevilliget ressourceforløb senest den 31. januar 2026.

Det vil omfatte personer, der senest den 31. januar 2026 fik bevilliget ressourceforløb efter kapitel 19 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som efter den 1. februar 2026 er påbegyndt eller fortsat er under ressourceforløb efter § 21, stk. 4, i lov nr. 1750 af 29. december 2025 om reform af beskæftigelsesindsatsen, mere fleksible kontaktforløb og tilbud, afskaffelse af kravet om jobcentre, frihed i organisering af beskæftigelsesindsatsen, afskaffelse af ressourceforløb og revalidering m.v.

Personerne er ligeledes omfattet af de øvrige bestemmelser i de hidtil gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., der omhandler personer omfattet af kapitel 19 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 21, stk. 4, i lov nr. 1750 af 29. december 2025.

Det bemærkes, at personerne ligeledes er omfattet af de hidtil gældende regler om ressourceforløbsydelse i kapitel 6 a i lov om en aktiv socialpolitik, jf. § 21, stk. 8, i lov om ændring nr. 1750 af 29. december 2025.

Forslaget vil betyde, at ressourceforløb kan påbegyndes efter lovens ikrafttræden, og at påbegyndte forløb kan færdiggøres, såfremt kommunen har bevilliget ressourceforløbet senest den 31. januar 2026, og den pågældende person fortsat opfylder betingelserne derfor.

Har en person f.eks. fået bevilliget ressourceforløb den 15. januar 2026, og påbegyndt ressourceforløbet f.eks. den 1. april 2026, vil personen have ret til at færdiggøre ressourceforløbet efter de hidtil gældende regler. Personen vil være omfattet af de hidtil gældende regler om ressourceforløb, herunder ressourceforløbsydelse, så længe personen er i ressourceforløb. Hvis personens ressourceforløb ophører, vil kommunen ikke have mulighed for at iværksætte et nyt ressourceforløb for den pågældende.

Bestemmelsen i stk. 2 vil samtidig betyde, at personer i ressourceforløb fortsat vil have mulighed for at få bevilliget personlig assistance og støtte til særlige udgifter, såfremt de i øvrigt opfylder betingelserne herfor efter de hidtil gældende regler i §§ 4 a og 15 g i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 108 af 3. februar 2020.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 vil derudover bl.a. indebære, at de hidtil gældende regler i arbejdsskadesikringslovens § 37, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 919 af 25. juni 2024, om at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og kommunerne kan udveksle oplysninger i arbejdsskadesager og sager om ressourceforløb, fortsat vil finde anvendelse i de sager, hvor kommunen har bevilliget ressourceforløb senest den 31. januar 2026.

Forslaget vil endvidere betyde, at de hidtil gældende regler i § 113, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om indsatsgaranti ikke finder anvendelse for personer, som kommunen senest den 31. januar 2026 har bevilliget ressourceforløb efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget er en konsekvens af, at reglerne om rehabiliteringsteams er ophævet pr. 1. juli 2026 ved § 2, nr. 11, i lov nr. 1750 af 29. december 2025.

Efter den hidtil gældende § 113, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen forelægge en persons sag om ressourceforløb for rehabiliteringsteamet når personen ikke har påbegyndt et tilbud efter loven, en indsats efter lov om social service eller barnets lov eller en kommunal indsats efter sundhedsloven, senest 6 måneder efter at ressourceforløbet er påbegyndt.

Den hidtil gældende § 113, stk. 2 har som forudsætning, at personens sag kan forelægge rehabiliteringsteamet. Da rehabiliteringsteamet er afskaffet ved § 2, nr. 11 ved lov nr. 1750 af 29. december 2025 vil det ikke længere være muligt at forelægge sagen for rehabiliteringsteamet.

Det foreslås i *stk. 3,* at de hidtil gældende regler om revalidering finder anvendelse for personer, som kommunen senest den 31. januar 2026 har bevilliget revalidering efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer.

Forslaget vil betyde, at de hidtil gældende regler om revalidering, herunder forrevalidering i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 og de dertilhørende regler fortsat vil finde anvendelse for personer, hvor kommunen har bevilliget revalidering, herunder forrevalidering, senest den 31. januar 2026.

Det vil omfatte personer, der senest den 31. januar 2026 fik bevilliget revalidering efter kapitel 21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som efter den 1. februar 2026 er påbegyndt den bevilligede revalidering, der blev bevilliget senest den 31. januar 2026 eller fortsat er under revalidering, herunder forrevalidering efter § 21, stk. 5, i lov nr. 1750 af 29. december 2025 om reform af beskæftigelsesindsatsen, mere fleksible kontaktforløb og tilbud, afskaffelse af kravet om jobcentre, frihed i organisering af beskæftigelsesindsatsen, afskaffelse af ressourceforløb og revalidering m.v.

Personerne er ligeledes omfattet af de øvrige bestemmelser i de hidtil gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., der omhandler personer omfattet af kapitel 21 i lov om

en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 21, stk. 5, i lov nr. 1750 af 29. december 2025.

Det bemærkes, at personerne ligeledes er omfattet af de hidtil gældende regler om revalideringsydelse i kapitel 6 c i lov om en aktiv socialpolitik, jf. § 21, stk. 9, i lov nr. 1750 af 29. december 2025.

Forslaget vil betyde, at revalidering, herunder forrevalidering, kan påbegyndes efter lovens ikrafttræden, og at påbegyndte forløb kan færdiggøres, såfremt kommunen har bevilliget revalideringen senest den 31. januar 2026, og den pågældende fortsat opfylder betingelserne derfor.

Når en person f.eks. har fået bevilliget revalidering den 15. januar 2026 og er påbegyndt forrevalidering den 1. marts 2026 og den egentlige revalidering ved uddannelsesstart den 1. september 2026, vil personen have ret til at færdiggøre revalideringen efter de hidtil gældende regler. Personen vil være omfattet af de hidtil gældende regler om revalidering, herunder forrevalidering og revalideringsydelse, så længe personen er i gang med revalideringsforløbet. Hvis personens revalideringsforløb ophører, vil kommunen ikke have mulighed for at iværksætte en ny revalidering for den pågældende.

Bestemmelsen i stk. 3 vil samtidig betyde, at personer i revalidering fortsat vil have mulighed for at få bevilliget personlig assistance og støtte til særlige udgifter, såfremt de i øvrigt opfylder betingelserne herfor efter de hidtil gældende regler §§ 4 a, 14, nr. 3 og 15 g i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 108 af 3. februar 2020.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 vil derudover bl.a. indebære, at de hidtil gældende regler i arbejdsskadesikringslovens § 37, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 919 af 25. juni 2024, om at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og kommunerne kan udveksle oplysninger i arbejdsskadesager og sager om revalidering, fortsat vil finde anvendelse i de sager, hvor kommunen har bevilliget revalidering senest den 31. januar 2026.

Det foreslås i *stk. 4,* at de hidtil gældende regler om refusion i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer, finder anvendelse for udgifter til tilbud om uddannelse inden for puljen til uddannelsesløft, udgifter til jobrotationsydelse samt udgifter til løntilskud og partnerskabsaftaler, undervisningsmaterialer og mentorstøtte for visse udlændinge, som kommunen har bevilget revalidering senest den 31. januar 2026.

Med forslaget vil de hidtil gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om refusion for disse forløb og aktiviteter, fortsat gælde for forløb og aktiviteter, som kommunen har bevilget senest 31. januar 2026.

Forslaget omhandler refusion til kommunerne i forbindelse med udgifter til tilbud om uddannelse inden for puljen til uddannelsesløft, udgifter til jobrotationsydelse samt udgifter til løntilskud og partnerskabsaftaler, undervisningsmaterialer og mentorstøtte for visse udlændinge, som kommunen har bevilget revalidering senest den 31. januar 2026.

Forslaget vil betyde, at selv om udgifterne afholdes efter lovens ikrafttræden, kan kommunerne hjemtage refusion efter de hidtil gældende refusionsregler.

Det foreslås i *stk. 5,* at § 4 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer, finder anvendelse for kommunerne, til og med den 31. december 2029.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at § 4, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer, om, at kommunalbestyrelsen til og med den 31. december 2029 skal placere beskæftigelsesindsatsen efter § 3, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer samlet i ét stående udvalg efter lov om kommunernes styrelse, vil finde anvendelse.

Beskæftigelsesindsatsen efter lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., § 3, stk. 2, omfatter ud over beskæftigelsesindsatsen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats også beskæftigelsesrettede opgaver efter lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og integrationsloven.

Forslaget vil betyde, at kommunernes forvaltning af beskæftigelsesindsatsen fortsat vil skulle henlægges samlet i ét udvalg til og med den 31. december 2029.

Den foreslåede bestemmelse vil ligeledes betyde, at § 4, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer, om, at den umiddelbare forvaltning af beskæftigelsesindsatsen efter lovens § 3, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer til og med den 31. december 2029 i kommuner, der styres efter reglerne i § 64 i lov om kommunernes styrelse, skal varetages samlet af ét medlem af magistraten, vil finde anvendelse.

Forslaget vil betyde, at beskæftigelsesindsatsen vil skulle placeres samlet i én magistratsafdeling, på samme måde, som det vil gælde udvalgene efter stk. 1, til og med den 31. december 2029.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere betyde, at § 4 stk. 3, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer, om, at den umiddelbare forvaltning af beskæftigelsesindsatsen efter § 3, stk. 2, i kommuner, der styres efter reglerne i § 65 a i lov om kommunernes styrelse, til og med den 31. december 2029, skal varetages samlet af kommunalbestyrelsen.

Forslaget vil betyde, at i kommuner, der har udvalgsløst styre, hvor kommunalbestyrelsen hverken nedsætter et økonomiudvalg eller stående udvalg, vil beskæftigelsesindsatsen skulle behandles samlet af kommunalbestyrelsen.

Når overgangsordningen i § 4 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer, udløber, vil det herefter være de almindelige regler i lov om kommunernes styrelse, der gælder for kommunernes organisering i udvalg.

Til § 222

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Det foreslås i *§ 222,* at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det foreslåede vil indebære, at loven ikke vil finde anvendelse og ikke vil kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland. Det skyldes, at både Færøerne og Grønland selv står for at varetage beskæftigelsesindsatsen m.v.